ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก

โดย นายวันเฉลิม เหลืองอ่อน

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม

_____คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.มงคล หวังสถิตย์วงษ์)

12 พฤษภาคม 2554

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

_____ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ประเสริฐศรี)

_____กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธานินทร์ ศิลป์จารุ)

_____กรรมการ

(เรือโท ดร.ทวีศักดิ์ รูปสิงห์)

_____กรรมการ

(หม่อมหลวงศิราภิรมย์ ธีรประเสริฐ)

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก

นายวันเฉลิม เหลืองอ่อน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปีการศึกษา 2553
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ชื่อ	:	นายวันเฉลิม เหลืองอ่อน
ชื่อวิทยานิพนธ์	:	การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก
สาขาวิชา	:	ธุรกิจอุตสาหกรรม
	:	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	:	รองศาสตราจารย์ธานินทร์ ศิลป์จารุ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	:	เรือโท ดร.ทวีศักดิ์ รูปสิงห์
ปีการศึกษา	:	2553

บทคัดย่อ

ปัญหาเศรษฐกิจปัจจุบันไม่ว่าจะเกิดขึ้นในประเทศใดย่อมส่งผลเสียหายกระทบเป็นวิกฤตเศรษฐกิจโลก การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กรรมการผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมที่อยู่ในโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน 361 ราย การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่ทั้งส่งทางไปรษณีย์ และสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติอ้างอิง

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่เกิดจากปัจจัยภายในที่สำคัญ 5 อันดับแรก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ไม่ได้มาตรฐาน สินค้าขาดคุณภาพ การจัดการภายในองค์กรไม่มีประสิทธิภาพ ธุรกิจขาดสภาพคล่องทางการเงิน และผลตอบแทนจากการลงทุนต่ำ ส่วนปัจจัยภายนอกที่สำคัญ 5 อันดับแรก ได้แก่ ความต้องการของตลาดมีน้อย วัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตขาดคุณภาพ มีการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ความไม่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และ ต้นทุนวัตถุดิบมีราคาสูง

เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่า ด้านขนาดของธุรกิจและด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ มีความแตกต่างกัน และยังพบว่าความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกจะขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ จำนวน 2 รายการ ด้านขนาดของธุรกิจ จำนวน 27 รายการ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จำนวน 26 รายการ และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จำนวน 39 รายการ การวิจัยครั้งนี้กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 617 หน้า)

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ, วิกฤตเศรษฐกิจโลก

_____อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Name : Mr.Wanchalerm Lueng-on
Thesis Title : A Study of World Economic Crisis Factors Affecting Termination of Industrial Business
Major Field : Industrial Business
: King Mongkut's University of Technology North Bangkok
Thesis Advisor : Associate Professor Tanin Silpjaru
Co-Advisor : Lieutenant Junior Grade Dr.Taweesak Roopsing
Academic Year : 2010

Abstract

Wherever economic problems occur, they affect the world economics as a chain. The purpose of this study was to investigate world economic crisis factors affecting termination of industrial business. The informants were managing directors or managing partners from 361 industrial businesses under Invigorating Thai Business Project, Department of Industrial Promotion. Questionnaires and interviews were used to collect the data. Descriptive and referential statistics were used to analyze the data.

It was found that both internal and external factors affected the termination of industrial businesses. The first top five internal factors were products not complying with the standard, products being not qualitative, inefficient internal management, business's lack of liquidity, and less benefit while the first top five external factors included less market demand, raw materials being not qualitative, products being imitated, economic instability, and high raw material price respectively.

The comparison of the factors affecting the termination of business with different status; namely, sizes and types, indicated as a whole that different factors affect different businesses. It was also found that needs to solve the problems affecting business termination depended on business status; i.e. 2 items were found depending on business types, 27 on business size, 26 on business age, 39 items on types of business. The statistical significance level of this study was set at .05.

(Total 617 pages)

Keywords : Factors Affecting Termination of Business, World Economic Crisis

_____Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์ธานินทร์ ศิลป์จารุ และ เรือโท ดร.ทวีศักดิ์ รูปสิงห์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าคอยให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้ทำการประเมินแบบสอบถาม ที่ใช้สำหรับการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังรายนามผู้เชี่ยวชาญต่อไปนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรัญ แสนราช ดร.สุรวุฒิ ยะนิล คุณไพโรจน์ เกียรติโกมล คุณมานพ ชิวธนาสุนทร และ คุณวรยุทธ กิจสนาโยธิน

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุนีย์ วรรธนโกมล หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม และ คุณพรเพ็ญ คงขำ เจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ให้ความอนุเคราะห์ ดูแล ประสานงานและอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ขอสำนึกในพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ และขอขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัว ทุกท่านที่คอยดูแล ให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

วันเฉลิม เหลืองอ่อน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	กจ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ประเด็นปัญหาของงานวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	6
1.6 ข้อจำกัดงานวิจัย	7
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.8 ประโยชน์ของผลการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง	10
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
2.3 สรุปเอกสารและงานวิจัยเข้าสู่ประเด็นปัญหาของการวิจัย	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
3.2 เครื่องมือในการวิจัย	46
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 4 ผลการวิจัย	53
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม	54

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ 58

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม 403

4.4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม 473

4.5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2 575

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 577

5.1 สรุปผลการวิจัย 578

5.2 อภิปรายผลการวิจัย 587

5.3 ข้อเสนอแนะ 589

บรรณานุกรม 591

ภาคผนวก ก 594

หนังสือขอเชิญเป็นเชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม 596

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม 597

ภาคผนวก ข 598

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม 600

แบบสอบถาม 601

ประวัติผู้วิจัย 617

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1-1	แสดงการเปรียบเทียบจำนวนโรงงานเลิกกิจการสูงสุด 5 อันดับแรกของไทย ระหว่างปีพ.ศ. 2552-2553	2
2-1	แสดงขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย	38
3-1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืนทางไปรษณีย์และผลของการติดต่อขอเข้าสัมภาษณ์	50
4-1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	54
4-2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านขนาดของธุรกิจ	55
4-3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	56
4-4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ	57
4-5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม	58
4-6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในโดยภาพรวมเป็นรายข้อ	60
4-7	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอกโดยภาพรวมเป็นรายข้อ	63
4-8	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดย ภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	65
4-9	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	68
4-10	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	70
4-11	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-12	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	83
4-13	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	88
4-14	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	93
4-15	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ	100
4-16	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	120
4-17	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	121
4-18	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	123
4-19	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	124
4-20	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	126
4-21	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย	127
4-22	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	129
4-23	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-24	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้ง	132
4-25	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	133
4-26	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	135
4-27	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	137
4-28	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย	139
4-29	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และอุปกรณ์การแพทย์	141
4-30	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	143
4-31	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	144
4-32	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	146
4-33	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	147
4-35	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย	150

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-36	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	152
4-37	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	153
4-38	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	155
4-39	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	156
4-40	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	158
4-41	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	160
4-42	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย	162
4-43	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและอุปกรณ์การแพทย์	164
4-44	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	166
4-45	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	167
4-46	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	168

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-47	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	169
4-48	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย	171
4-49	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	172
4-50	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	173
4-51	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	175
4-52	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	176
4-53	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	177
4-54	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	178
4-55	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	179
4-56	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	181
4-57	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	182
4-58	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	183

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-59	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	185
4-60	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	187
4-61	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย	189
4-62	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและอุปกรณ์การแพทย์	191
4-63	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	193
4-64	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	194
4-65	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	195
4-66	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	197
4-67	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	198
4-68	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	199
4-69	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	200
4-70	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	201

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-71	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย	202
4-72	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	203
4-73	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	205
4-74	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	206
4-75	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	208
4-76	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	209
4-77	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	210
4-78	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	212
4-79	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	213
4-80	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	214
4- 81	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	215
4-82	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	217
4-83	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	218

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-84	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	219
4-85	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	220
4-86	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	222
4-87	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	223
4-88	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	224
4-89	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ	226
4-90	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	227
4-91	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	228
4-92	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	229
4-93	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	230
4-94	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	231
4-95	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการกระตุ้นให้ลูกค้าชำระเงินตามกำหนด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	232
4-96	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	233
4-97	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	234

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-98	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	235
4-99	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	236
4-100	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการชำระเงินที่ต้องการ	237
4-101	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่ม ผลิตภัณฑ์เหล็ก	238
4-102	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย	240
4-103	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	241
4-104	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ	243
4-105	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	244
4-106	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	245
4-107	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	247

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-108 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 248

4-109 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 250

4-110 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 251

4-111 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ 253

4-112 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 253

4-113 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 254

4-114 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ 255

4-115 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 256

4-116 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 258

4-117 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ 259

4-118 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 260

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-119 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 261

4-120 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต 263

4-121 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 264

4-122 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 265

4-123 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 266

4-124 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ 267

4-125 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 268

4-126 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 269

4-127 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 270

4-128 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร 272

4-129 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 273

4-130 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 274

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-131 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 276

4-132 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ 277

4-133 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 278

4-134 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 280

4-135 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 281

4-136 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 283

4-137 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 284

4-138 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 286

4-139 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ 288

4-140 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 289

4-141 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 290

4-142 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 292

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-143 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่ม ผลิตภัณฑ์เหล็ก 293

4-144 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย 295

4-145 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 297

4-146 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร 299

4-147 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 300

4-148 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 301

4-149 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 303

4-150 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 305

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-151 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย 307

4-152 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 309

4-153 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 311

4-154 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 316

4-155 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 321

4-156 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 328

4-157 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง 348

4-158 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 349

4-159 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 351

4-160 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 352

4-161 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ 354

4-162 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 355

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-163 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 356

4-164 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 357

4-165 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 359

4-166 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย 360

4-167 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 362

4-168 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ 363

4-169 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 364

4-170 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 365

4-171 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 366

4-172 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 367

4-173 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 368

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-174 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 370

4-175 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด 371

4-176 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 372

4-177 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 373

4-178 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 375

4-179 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาดจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 376

4-180 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 378

4-181 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 380

4-182 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ 382

4-183 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 383

4-184 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 384

4-185 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน 385

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-186 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 386

4-187 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 387

4-188 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 388

4-189 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น 389

4-190 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 390

4-191 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 392

4-192 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 393

4-193 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ 395

4-194 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 396

4-195 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 396

4-196 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ 398

4-197 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 399

4-198 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 400

4-199 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 402

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-200 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 403

4-201 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 404

4-202 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 404

4-203 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 405

4-204 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 406

4-205 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 407

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-206 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 408

4-207 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 409

4-208 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 409

4-209 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการชำระคืนสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 410

4-210 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 411

4-211 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 411

4-212 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 413

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-213 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 413

4-214 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 414

4-215 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 415

4-216 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 417

4-217 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 417

4-218 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 418

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-219 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 419

4-220 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 419

4-221 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 420

4-222 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 421

4-223 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 421

4-224 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 422

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-225 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 423

4-226 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 424

4-227 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 425

4-228 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 426

4-229 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 428

4-230 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 429

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-231 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 430

4-232 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 431

4-233 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 432

4-232 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 431

4-233 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 432

4-234 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 433

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-235 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 434

4-236 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 435

4-237 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 436

4-238 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 437

4-239 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 439

4-240 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 440

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-241 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 442

4-242 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 443

4-243 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 445

4-244 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 447

4-245 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 448

4-246 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 450

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-247 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 451

4-248 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 452

4-249 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 453

4-250 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 455

4-251 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 456

4-252 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 457

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-253 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 458

4-254 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 458

4-255 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 460

4-256 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 461

4-257 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 462

4-258 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 463

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-259 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 465

4-260 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 467

4-261 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 468

4-262 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 470

4-263 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 472

4-264 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 473

4-265 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 475

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-266 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 480

4-267 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 481

4-268 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 482

4-269 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 482

4-270 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 485

4-271 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 489

4-272 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 490

4-273 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 491

4-274 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 492

4-275 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 493

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-276 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 496

4-277 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 499

4-278 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 500

4-279 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 500

4-280 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 501

4-281 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 502

4-282 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 503

4-283 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคากับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 504

4-284 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคากับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 504

4-285 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคากับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 505

4-286 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 506

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-287 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 507

4-288 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 508

4-289 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 509

4-290 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 510

4-291 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 511

4-292 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 512

4-293 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 512

4-294 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 513

4-295 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 514

4-296 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 515

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-297 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 516

4-298 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 517

4-299 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 517

4-300 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 518

4-301 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 519

4-302 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 519

4-303 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 520

4-304 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 521

4-305 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 522

4-306 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 523

4-307 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 524

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-308 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 524

4-309 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 525

4-310 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 526

4-311 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 527

4-312 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 528

4-313 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 529

4-314 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 529

4-315 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 530

4-316 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 531

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-317 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 531

4-318 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 532

4-319 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 533

4-320 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 533

4-321 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 534

4-322 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 535

4-323 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 535

4-324 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 536

4-325 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 537

4-326 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 537

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-327 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 538

4-328 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 539

4-329 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 540

4-330 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 541

4-331 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 542

4-332 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 543

4-333 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 543

4-334 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 544

4-335 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 544

4-336 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 545

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-337 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 456

4-338 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 546

4-339 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 547

4-340 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 548

4-341 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 549

4-342 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 550

4-343 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ 552

4-344 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 552

4-345 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 554

4-346 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 555

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-347 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 556

4-348 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 557

4-349 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 558

4-350 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลงกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 559

4-351 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลงกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 560

4-352 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลงกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 560

4-353 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 562

4-354 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 563

4-355 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 563

4-356 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 564

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-357 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 565

4-358 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 565

4-359 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 566

4-360 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 567

4-361 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 568

4-362 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 569

4-363 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 569

4-364 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 570

4-365 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 571

4-366 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 571

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4-367 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 572

4-368 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 573

4-369 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 574

4-370 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ 575

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
4-1	แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	54
4-2	แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านขนาดของธุรกิจ	55
4-3	แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	56
4-4	แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ	57
4-5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม	59
4-6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในโดยภาพรวมเป็นรายข้อ	61
4-7	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอกโดยภาพรวมเป็นรายข้อ	64
4-8	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ห้างหุ้นส่วน	66
4-9	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ บริษัทจำกัด	67
4-10	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดเล็ก	68
4-11	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดกลาง	69
4-12	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ต่ำกว่า 10 ปี	70
4-13	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา มากกว่า 10 ปี-15 ปี	71
4-14	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 15 ปีขึ้นไป	72

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-15	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	74
4-16	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มยานยนต์	75
4-17	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	76
4-18	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	77
4-19	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	78
4-20	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มกิจการค้าขาย	79
4-21	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค	80
4-22	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าบริโภค	81
4-23	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	82
4-24	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ห้างหุ้นส่วน	84
4-25	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ บริษัทจำกัด	86
4-26	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดเล็ก	89

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-27	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดกลาง	91
4-28	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ต่ำกว่า 10 ปี	94
4-29	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 10 ปี-15 ปี	96
4-30	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 15 ปีขึ้นไป	98
4-31	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	103
4-32	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มยานยนต์	105
4-33	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	107
4-34	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	109
4-35	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	111
4-36	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มกิจการค้าขาย	113
4-37	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค	114
4-38	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าบริโภค	117

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-39	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	119
4-40	แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	121
4-41	แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	122
4-42	แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	123
4-43	แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	125
4-44	แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	126
4-45	แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย	128
4-46	แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	129
4-47	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	131
4-48	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	132
4-49	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	134
4-50	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	136

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-51	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	138
4-52	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย	140
4-53	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	142
4-54	แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	143
4-55	แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	145
4-56	แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	146
4-57	แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	148
4-58	แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	149
4-59	แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย	151
4-60	แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	152

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-61	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	154
4-62	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	155
4-63	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	157
4-64	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	159
4-65	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	161
4-66	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย	163
4-67	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	165
4-68	แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	166
4-69	แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	167
4-70	แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	168
4-71	แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	170

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-72	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย	171
4-73	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	172
4-74	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	174
4-75	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ	175
4-76	แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	176
4-77	แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	177
4-78	แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	178
4-79	แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	180
4-80	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	181
4-81	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขาย ได้ราคาจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	182
4-82	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	184
4-83	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	185
4-84	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	188

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-85	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย	190
4-86	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่ม สินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	192
4-87	แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	193
4-88	แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	194
4-89	แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	196
4-90	แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	197
4-91	แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	198
4-92	แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	199
4-93	แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	200
4-94	แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	201
4-95	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย	202
4-96	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขายจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	204
4-97	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	205

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-98	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	207
4-99	แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	208
4-100	แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	209
4-101	แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ	211
4-102	แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	212
4-103	แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	213
4-104	แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	214
4-105	แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	216
4-106	แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	217
4-107	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	218
4-108	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	219
4-109	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	221
4-110	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	222
4-111	แสดงค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการ	224

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ หน้า

4-112 แสดงค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 225

4-113 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ 226

4-114 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 227

4-115 แสดงค่าร้อยละของความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต 228

4-116 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ 229

4-117 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต 230

4-118 แสดงค่าร้อยละของความต้องการลดต้นทุนในการผลิต 231

4-119 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ 232

4-120 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต 233

4-121 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ 234

4-122 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 235

4-123 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 236

4-124 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 237

4-125 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 239

4-126 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 240

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ หน้า

4-127 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 242

4-128 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ 243

4-129 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 244

4-130 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 246

4-131 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 247

4-132 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 249

4-133 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 250

4-134 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 252

4-135 แสดงค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ 253

4-136 แสดงค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ 254

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-137	แสดงค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	255
4-138	แสดงค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	256
4-139	แสดงค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	257
4-140	แสดงค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	258
4-141	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ	259
4-142	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	260
4-143	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	262
4-144	แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	263
4-145	แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	264
4-146	แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	265
4-147	แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	266
4-148	แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	267
4-149	แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	268
4-150	แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	269

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ หน้า

4-151 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 271

4-152 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร 272

4-153 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 273

4-154 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 275

4-155 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 276

4-156 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ 278

4-157 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 279

4-158 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 280

4-159 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 282

4-160 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 283

4-161 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 285

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ หน้า

4-162 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 287

4-163 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ 288

4-164 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 289

4-165 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 291

4-166 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 292

4-167 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 294

4-168 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 296

4-168 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 296

4-169 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 298

4-170 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร 299

4-171 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 300

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-172	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	302
4-173	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	303
4-174	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	305
4-175	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย	307
4-176	แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	309
4-177	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ห้างหุ้นส่วน	312
4-178	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ บริษัทจำกัด	314
4-179	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจขนาดเล็ก	317
4-180	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดกลาง	319
4-181	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ต่ำกว่า 10 ปี	322

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ หน้า

4-182 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 10 ปี-15 ปี 324

4-183 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 15 ปีขึ้นไป 326

4-184 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ 331

4-185 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มยานยนต์ 333

4-186 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 335

4-187 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก 337

4-188 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ 339

4-189 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มกิจการค้าขาย 341

4-190 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค 343

4-191 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าบริโภค 345

4-192 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 347

4-193 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง 349

4-194 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 350

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-195	แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	351
4-196	แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	353
4-197	แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	354
4-198	แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	355
4-199	แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	356
4-200	แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	358
4-201	แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	359
4-202	แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย	361
4-203	แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค	
4-204	แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	363
4-205	แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	364
4-206	แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	365
4-207	แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	366

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ หน้า

4-208 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 367

4-209 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 369

4-210 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 370

4-211 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด 371

4-212 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 372

4-213 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 374

4-214 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 375

4-215 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพ ทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก 377

4-216 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย 379

4-217 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ 381

4-218 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ 382

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ หน้า

4-219 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนก ตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 383

4-220 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนก ตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 384

4-221 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้ แก้ไขอย่างเร่งด่วน 385

4-222 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไข อย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 386

4-223 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไข อย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 387

4-224 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไข อย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ที่ผ่านมา 388

4-225 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น 390

4-226 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 391

4-227 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 392

4-228 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 394

4-229 แสดงค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ 395

4-230 แสดงค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ 396

4-231 แสดงค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ 397

4-232 แสดงค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ 398

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-233	แสดงค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	399
4-234	แสดงค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ	401
4-235	แสดงค่าร้อยละของการสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	402

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญในฐานะที่เป็นสาขาการผลิตหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 40 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) (ฝ่ายวิจัยธนาคารทหารไทย, 2551) และภาคอุตสาหกรรมยังเป็นตัวขับเคลื่อนการส่งออกที่สำคัญมีสัดส่วนการส่งออกประมาณร้อยละ 80 จากความสำคัญของภาคอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องมีการติดตามความเคลื่อนไหวการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับภาคอุตสาหกรรมจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

โดยสถานการณ์ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมของไทย ได้รับผลกระทบจากปัจจัยลบที่สำคัญหลายประการทั้งภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ค่าของเงินบาทที่มีการแข็งค่าขึ้นมาก และที่สำคัญเงินบาทมีการแข็งค่ามากกว่าประเทศคู่แข่งทางการค้าของไทย ราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นมากอย่างรวดเร็ว อีกทั้งอัตราดอกเบี้ยที่ขยับตัวขึ้นมาอยู่ในระดับที่สูง ปัจจัยลบเหล่านี้ล้วนส่งผลอย่างมากทำให้การบริโภคและการลงทุนชะลอตัว ซึ่งยังส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ในขณะที่ราคาจำหน่ายสินค้าถูกตรึงราคาไว้เป็นเวลายาวนาน รายได้ของผู้ประกอบการที่ถูกจำกัดด้วยการตรึงราคาจากนโยบายที่ต้องการผ่อนภาระให้กับผู้บริโภคและการตรึงราคาสินค้าของผู้ประกอบการเอง เพราะอยู่ในภาวะที่ไม่เอื้อต่อการปรับราคาเนื่องจากอยู่ในช่วงที่การบริโภคมีการชะลอตัวประกอบกับแรงกดดันของต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นทำให้ภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัวของมูลค่าเพิ่มลดต่ำลงและมีการเลิกกิจการเป็นจำนวนมาก

โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้เปิดเผยตัวเลขสถิติเกี่ยวกับโรงงานเลิกกิจการเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2552-2553 โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1-1

ตารางที่ 1-1 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนโรงงานเลิกกิจการสูงสุด 5 อันดับแรกของไทยระหว่างปี พ.ศ. 2552-2553

หน่วยนับ : ราย

ประเภทอุตสาหกรรม	โรงงานที่เลิกกิจการ	
	2552	2553
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	168	197
ผลิตภัณฑ์โลหะ	98	236
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	91	292
อุตสาหกรรมพลาสติก	76	97
อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์รวมทั้งอุปกรณ์	61	62
อื่นๆ	804	1,051
รวมทุกประเภทอุตสาหกรรม	1,298	1,935

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2553)

จากตารางที่ 1-1 พบว่า จำนวนโรงงานเลิกกิจการสูงสุด 5 อันดับแรกของปี พ.ศ. 2553 มีจำนวนโรงงานเลิกกิจการเพิ่มขึ้นมากกว่าปี พ.ศ. 2552 ทุกลำดับ รวมถึงจำนวนโรงงานเลิกกิจการรวมทุกประเภทอุตสาหกรรมของปี พ.ศ. 2553 มีจำนวนมากกว่าปี พ.ศ. 2552

จากการเลิกกิจการของอุตสาหกรรม ทำให้เกิดผลกระทบเป็นอย่างมากโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ก็คือ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ผลกระทบต่อธุรกิจต่อเนื่อง เงินลงทุนที่ออกจากระบบ และ ภาวการณ์ว่างงานของพนักงานที่ถูกเลิกจ้าง ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก โดยปัญหาจากการเลิกกิจการของอุตสาหกรรมมีจำนวนมากซึ่งเกิดจากปัจจัยของเศรษฐกิจภายในประเทศซึ่งเป็นปัญหาเดิม และปัจจุบันได้เกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกในช่วงปี พ.ศ. 2550-2552 ที่เป็นปัญหาใหม่ที่เกิดในต่างประเทศแต่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในประเทศไทย โดยเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก 3 อย่างด้วยกัน

อย่างที่หนึ่งคือ วิกฤตเศรษฐกิจ “แฮมเบอเกอร์ไครซิส” ของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเริ่มต้นวิกฤตเศรษฐกิจจากการปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัยให้กับลูกหนี้ที่มีประวัติทางการเงินไม่ดีและไม่มีศักยภาพในการผ่อนชำระ โดยผู้ที่ปล่อยกู้ไม่ใช่สถาบันการเงินแต่จะหาเงินทุนจากแหล่งสถาบันการเงินเดิมนำมาปล่อยกู้ เพื่อจะได้เงินส่วนต่างจากดอกเบี้ย แต่ด้วยนิสัยการใช้เงินในอนาคตของคนอเมริกัน จึงทำให้เกิดปัญหาในการผ่อนชำระ ทำให้คนกลางที่ปล่อยกู้จะต้องรับผิดชอบแทน แต่ก็ไม่สามารถรับผิดชอบไหว จึงทำให้เกิดหนี้เสียเป็นจำนวนมากและเกิดการขาด

สภาพคล่องทางการเงิน จนในที่สุดความเสียหายก็ลุกลามกลายเป็น วิกฤตการณ์ของสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกาที่เรียกกันว่า วิกฤตเศรษฐกิจ “แฮมเบอเกอร์ไครซิส” และเนื่องจากสหรัฐอเมริกามีเศรษฐกิจขนาดใหญ่และมีเครือข่ายทางการค้า การเงิน เชื่อมโยงกันทั่วโลก ดังนั้นแน่นอนว่าผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจ “แฮมเบอเกอร์ไครซิส” จะส่งผลกระทบต่อหลายประเทศรวมถึงประเทศไทยด้วย (ธเนศ, 2551)

อย่างที่สองคือ วิกฤตเศรษฐกิจดูไบ ของประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โดยเริ่มจากการมุ่งขยายธุรกิจอย่างรวดเร็วจนเกินกำลังและการกู้เงินระยะสั้นสำหรับโครงการลงทุนระยะยาว ทำให้เมื่อสภาพความต้องการของตลาด ที่แท้จริงไม่เป็นไปตามเป้าหมายจึงเกิดปัญหาทางการเงินขึ้น โดยการประกาศขอเลื่อนการชำระหนี้ของบริษัท Dubai World บริษัทโฮลดิ้ง และบริษัทลงทุนชั้นนำของดูไบออกไปซึ่งมีหนี้สินทั้งหมดประมาณ 80,000 ล้านดอลลาร์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเจ้าหนี้ทั้งหลาย อาจทำให้ขาดสภาพคล่องได้และ เมื่อนักลงทุนขาดสภาพคล่องทำให้การลงทุนในตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่กำลังจะฟื้นกลับแย่ลงอีกรอบ นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อประเทศไทยด้วย โดยที่โครงการอสังหาริมทรัพย์ของดูไบ ได้สร้างงานให้กับคนงานก่อสร้างไทย และ เอเชียจำนวนมาก หากโครงการเหล่านั้นหยุดชะงักไป ก็จะทำให้คนงานก่อสร้างตกงานเป็นจำนวนมาก แต่จะมีอีกผลกระทบหนึ่งที่มาทางอ้อมก็คือ คู่ค้าของประเทศไทยที่อาจจะมีการค้าขายโดยตรงกับดูไบจำนวนมาก เช่น สหรัฐอเมริกา หรือสหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งได้รับผลกระทบจากการพักชำระหนี้ ดังนั้นย่อมมีผลกระทบทางอ้อมต่อตลาดส่งออกสำคัญของประเทศไทย (วรัญญ, 2552)

อย่างที่สามคือ วิกฤตเศรษฐกิจเงินดอง ของประเทศเวียดนาม โดยเกิดจากเศรษฐกิจเวียดนามเติบโตเร็วเกินไปในขณะที่เวียดนามเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดเล็กแบบเปิด จึงจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าในระดับสูง ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดของเวียดนามขาดดุลเป็นจำนวนมากอย่างรวดเร็ว พร้อมกับเกิดปัญหาเงินเฟ้อสูงจากภาวะต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นตามราคาสินค้าโภคภัณฑ์ และภาวะความต้องการภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนแบบตายตัว ขณะที่มีเงินทุนไหลเข้าในปริมาณสูง ส่งผลให้ทุนสำรองเงินตรารวมถึงปริมาณเงินในระบบมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งส่งผลทำให้อัตราเงินเฟ้อในเวียดนามพุ่งสูงขึ้นและเงินเฟ้อที่สูงขึ้น ในขณะที่ค่าเงินยังคงผูกติดกับดอลลาร์สหรัฐ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของค่าเงินดองสูงขึ้นมาก และการที่เวียดนามขาดดุลการคลังอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งขาดดุลบัญชีเดินสะพัด นำไปสู่สภาวะการขาดดุลบัญชีแฝดและทำให้ระดับการออมของประเทศลดลง อันเป็นสัญญาณอันตรายต่อภาวะวิกฤต และ ต้องเผชิญกับภาวะเงินทุนไหลเข้าระยะสั้น ในรูปของการลงทุนด้านการเงินสูงมาก ทำให้เกิดสถานการณ์การลงทุนที่มากเกินไป โดยเฉพาะการเก็งกำไรในตลาดหลักทรัพย์ และการลงทุนในภาคที่ไม่ก่อให้เกิดผลผลิต จนกระทั่งเกิดภาวะฟองสบู่และวิกฤตการณ์การเงินในที่สุด ภาวะดังกล่าวก็จะส่งผลกระทบ

ต่อประเทศไทย คือ ช่องทางการค้า ทำให้การส่งออกของไทยไปยังเวียดนามลดลง ขณะที่การนำเข้ามากขึ้นจากค่าเงินดองที่อ่อนค่าลง ทำให้การเกินดุลการค้าของไทยต่อเวียดนามลดลง (กระทรวงการคลัง, 2552)

จากสถิติการเลิกกิจการที่เพิ่มมากขึ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจ โดยวิกฤตเศรษฐกิจในครั้งนี้ถือว่าเป็นวิกฤตซ้อนวิกฤต เนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจภายในประเทศ ที่ส่งผลทำให้มีการเลิกกิจการเป็นจำนวนมาก และยังได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่จะส่งผลทำให้อุตสาหกรรมของไทยได้รับผลกระทบเป็นหลายเท่า ซึ่งจะทำให้สถานการณ์ในการเลิกกิจการของอุตสาหรรม มีแนวโน้มที่จะเลิกกิจการสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จากการสำรวจผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบัน ปีพ.ศ. 2551 พบว่า จากวิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินในต่างประเทศที่เกิดขึ้นผู้ประกอบการเห็นว่าจะทำให้เศรษฐกิจของไทยได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก และผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมทุกประเภทก็ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจเช่นกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีการประเมินว่าผลกระทบต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมจะเริ่มเห็นผลในปี พ.ศ. 2552 โดยมีปัจจัยลบที่สำคัญคือภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับปัญหาที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก

1.2 ประเด็นปัญหาของงานวิจัย

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดประเด็นปัญหาของงานวิจัยครั้งนี้ เป็น 4 ข้อ ดังนี้

1.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม จากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจเป็นอย่างไร

1.2.2 ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจเป็นอย่างไร

1.2.3 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจเป็นอย่างไร

1.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เป็น 4 ข้อ ดังนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

1.3.2 เพื่อศึกษาความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

1.3.4 เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก กับสถานภาพทางธุรกิจ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก มีขอบเขตของการวิจัยเป็น 5 ข้อ ดังนี้

1.4.1 การวิจัยครั้งนี้จะเป็นการศึกษาปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

1.4.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ กรรมการผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมที่เลิกกิจการและอยู่ในโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทยของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ. 2544-2547 ซึ่งมีจำนวน 3,700 ราย

1.4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกโดยศึกษาใน 4 ด้าน ดังนี้

ก) ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ข) ด้านขนาดของธุรกิจ

ค) ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ง) ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

1.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ของงานวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก แบ่งออกเป็น 2 ข้อ ดังนี้

ก) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก

ข) ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก

1.4.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการระหว่างเดือนสิงหาคม ถึง เดือนกันยายน 2553

1.4.5 พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะ อุตสาหกรรมที่เลิกกิจการและอยู่ในโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทยของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมทั้งประเทศ

1.4.6 ด้านขนาดของธุรกิจอุตสาหกรรมจะศึกษาเฉพาะธุรกิจขนาดเล็กและธุรกิจขนาดกลาง เพราะเนื่องจากธุรกิจอุตสาหกรรมที่อยู่ในโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทยเป็นธุรกิจเอสเอ็มอี

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก มีข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัยเป็น 6 ข้อ ดังนี้

1.5.1 การบรรยายรายละเอียดของตัวเลือก “อื่น ๆ (โปรดระบุ)” ในข้อคำถามจะแสดงต่อเมื่อผู้ตอบเลือกตอบในตัวเลือกนี้มากกว่าร้อยละ 10 โดยนำรายการที่มีผู้ตอบมากที่สุดเพียง 1 รายการ แสดงไว้ต่อท้ายผลของการวิจัยในหัวข้อนั้น ๆ

1.5.2 การคำนวณตัวเลขตัวสุดท้ายจะใช้วิธีการปัดทศนิยม เพิ่มหรือลดเพื่อให้ได้ค่าเต็ม 100% โดยยึดตามหลักการสากลของมาตรฐานการเงินและบัญชีที่ยอมรับกันทั่วไป

1.5.3 กรณีผลการวิเคราะห์งานวิจัยมีค่าเป็น 0 จะไม่อ่านค่าและอธิบายผล

1.5.4 ด้านเนื้อหาในการศึกษาความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะในประเด็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมเท่านั้น

1.5.5 ปัจจัยที่สำคัญตั้งแต่ระดับมากขึ้นไปทั้งโดยภาพรวมและจำแนกรายตัวแปร จึงจะแสดงความต้องการ

1.5.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะวิเคราะห์ในตัวที่มีปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป

1.6 ข้อจำกัดงานวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก มีข้อจำกัดของการวิจัย 1 ข้อ ดังนี้

1.6.1 กรณีที่ไม่สามารถติดต่อกรรมการผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการได้ ก็จะสัมภาษณ์จากผู้มีอำนาจรองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรองลงมาเพื่อให้งานวิจัยดำเนินต่อไปได้

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก มีการนิยามคำศัพท์ที่สำคัญเพื่อให้เข้าใจตรงกัน 7 ข้อดังนี้

1.7.1 วิกฤตเศรษฐกิจโลก หมายถึง วิกฤตเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของหลายประเทศ ในที่นี้จะกล่าวถึงวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2550-2552 ซึ่งเกิดขึ้นทั้งหมด 3 วิกฤต วิกฤตแรกได้แก่ วิกฤตเศรษฐกิจ “แฮมเบอเกอร์ไครซิส” เป็นวิกฤตการณ์ทางการเงินในประเทศสหรัฐอเมริกา วิกฤตสองได้แก่ วิกฤตเศรษฐกิจดูไบ เป็น วิกฤตการณ์ทางการเงินที่เกิดขึ้นในรัฐดูไบของประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ วิกฤตสุดท้ายได้แก่ วิกฤตเศรษฐกิจเงินดอง เป็นวิกฤตการณ์ทางการเงินที่เกิดขึ้นในประเทศเวียดนาม โดยวิกฤตเศรษฐกิจทั้งสามวิกฤตจะส่งผลกระทบไปสู่ทุกภูมิภาคทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทย

1.7.2 การเลิกกิจการ หมายถึง ผู้ประกอบกิจการที่เป็นนิติบุคคลหรือผู้ที่มีใบทะเบียนพาณิชย์และได้ขอจดทะเบียนเลิกกิจการกับกระทรวงพาณิชย์

1.7.3 ธุรกิจอุตสาหกรรม หมายถึง การดำเนินการที่มุ่งหวังผลกำไรอันเกิดจากการดำเนินงานทางอุตสาหกรรม

1.7.4 โครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย หมายถึง โครงการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่จัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือธุรกิจที่เคยเลิกกิจการให้สามารถสร้างธุรกิจขึ้นมาใหม่

1.7.5 ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (GDP) หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายในท้องตลาด ที่ระบบเศรษฐกิจหนึ่ง หรือประเทศหนึ่งผลิตได้

1.7.6 รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ หมายถึง การจดทะเบียนนิติบุคคลของกิจการกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

1.7.7 ขนาดของธุรกิจอุตสาหกรรม หมายถึง ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดเล็ก มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง มีสินทรัพย์ถาวรมากกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีสินทรัพย์ถาวรมากกว่า 200 ล้านบาท

1.8 ประโยชน์ของผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงลักษณะของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ซึ่งคาดว่าน่าจะเกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.8.1 ด้านธุรกิจอุตสาหกรรม

เป็นข้อมูลเบื้องต้นให้กับผู้ประกอบการทั้งรายเก่าและรายใหม่ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก นำไปประกอบการตัดสินใจหรือวางแผนในการแก้ไขปัญหาของธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มการเลิกกิจการจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ให้สามารถดำรงกิจการหรือประคับประคองให้ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปได้

1.8.2 ด้านหน่วยงานของรัฐบาล

เป็นข้อมูลให้กับภาครัฐในการนำผลงานวิจัยมาประกอบในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมได้ถูกทางทั้งนี้เพื่อจะได้สามารถหามาตรการเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นและตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

1.8.3 ด้านการศึกษา

สถาบันการศึกษาสามารถนำผลงานวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับธุรกิจอุตสาหกรรมต่อไป

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก" ดังนั้น เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งมีความสมบูรณ์และบรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมสาระสำคัญต่างๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเสนอเป็นลำดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความหมายของการเลิกกิจการ

2.1.2 ความหมายของธุรกิจ

2.1.3 การจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม

2.1.4 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

2.1.4.1 สภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ

2.1.4.2 สภาพแวดล้อมภายในกิจการ

2.1.5 วิกฤตเศรษฐกิจโลก

2.1.5.1 วิกฤตเศรษฐกิจแฮมเบอเกอร์ไครซิส

2.1.5.2 วิกฤตเศรษฐกิจดูไบ

2.1.5.3 วิกฤตเศรษฐกิจเงินดอง

2.1.6 ความรู้เกี่ยวกับโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดระยอง

2.2.2 รายงานการวิจัยเรื่อง การสำรวจผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบัน พ.ศ. 2551

2.2.3 รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ถึงอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ท่ามกลางภาวะวิกฤต

2.2.4 รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการดำเนินการ ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลของธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดนราธิวาส

2.2.5 รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาวิจัย “ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานธุรกิจขนาดย่อม: ศึกษาการบริหารงานบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์”

2.3 สรุปเอกสารและงานวิจัยเข้าสู่ประเด็นปัญหาของการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก สรุปได้ 11 ข้อ ดังนี้

2.1.1 ความหมายการเลิกกิจการ

เลิกกิจการ หมายถึง กิจการไม่สามารถดำเนินงานต่อไปได้ จะต้องเลิกกิจการ การเลิกกิจการมี 2 แบบ คือการเลิกกิจการโดยสมัครใจ เจ้าหนี้และกิจการลูกหนี้สามารถตกลงกันเรื่องการชำระหนี้ได้และยินยอมเลิกกิจการ อีกแบบหนึ่งคือ เจ้าหนี้และกิจการลูกหนี้ไม่สามารถตกลงกันได้ในเรื่องการชำระหนี้ เจ้าหนี้จึงยื่นฟ้องกิจการลูกหนี้ให้ล้มละลาย ซึ่งทำให้กิจการต้องเลิกไปโดยปริยายเมื่อศาลสั่งให้ล้มละลาย เท่ากับเป็นการเลิกกิจการโดยไม่สมัครใจ ไม่ว่าจะเป็นการเลิกกิจการแบบไหนก็ตามจะต้องมีการแต่งตั้งบุคคลเข้ามาดูแลสินทรัพย์เพื่อทำการชำระบัญชี ซึ่งอาจเป็นผู้ชำระบัญชีของกิจการหรือเจ้าหน้าที่พิทักษ์ในกรณีอยู่ในความรับผิดชอบของศาล บุคคลดังกล่าวจะทำหน้าที่ชำระบัญชีของกิจการและนำสินทรัพย์ออกขายทอดตลาดเพื่อนำมาชำระหนี้ให้บรรดาเจ้าหนี้ตามลำดับก่อนหลังในสิทธิเรียกร้อง (กรมพัฒนาฝีมือแรงาน, 2530)

การเลิกกิจการ คือ ผู้ประกอบกิจการที่เป็นนิติบุคคลหรือผู้ที่มีใบทะเบียนพาณิชย์และได้ขอจดทะเบียนเลิกกิจการกับกระทรวงพาณิชย์ (กรุงเทพธุรกิจ, 2549)

2.1.1.1 การเลิกกิจการ เป็นไปตามมาตรา 72 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เลิกกิจการย่อมไม่เกี่ยวพันกับนิติบุคคลอื่น เว้นแต่ในกรณีเป็นผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน โดยมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการเลิกกิจการดังนี้

ก) ให้ผู้ชำระภาษีและผู้จัดการมีหน้าที่ร่วมกันแจ้งให้เจ้าพนักงานประเมิน ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ ท้องที่ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้เลิกกิจการตั้งอยู่ ทราบการเลิกของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เจ้าพนักงานกรมพัฒนาธุรกิจการค้ารับจดทะเบียนเลิก กรณีไม่ปฏิบัติตาม บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นอาจต้องเสียเงินภาษีเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่าของจำนวนภาษีที่ต้องเสีย

ข) เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี ให้ถือว่าวันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิกเป็นวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการมีหน้าที่และความ

รับผิดร่วมกันในการยื่นรายการและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามแบบ ภ.ง.ด.50 ภายใน 150 วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

ค) ในกรณีกิจการร่วมค้าที่เลิกกันโดยไม่มีการชำระบัญชี ให้ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่และความรับผิดเช่นเดียวกับผู้ชำระบัญชี ร่วมกับผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการตามที่กล่าวข้างต้น

2.1.2 ความหมายของธุรกิจ

สมคิด (2549: 13) ได้ให้ความหมายคำว่า “ธุรกิจ” ไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมทางธุรกิจอย่างต่อเนื่องทางเศรษฐกิจของมนุษย์ นั่นคือ จะเกี่ยวข้องกับการผลิต การซื้อขายและการบริการซึ่งสินค้าและการบริการต่าง ๆ ถ้าผลิตสินค้าเป็นครั้งคราว หรือนาน ๆ ซื้อชายสินค้าครั้งหนึ่งไม่เรียกว่าทำธุรกิจ

2.1.2.1 ประเภทของธุรกิจ อาจแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ก) ธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นการผลิตสินค้าต่าง ๆ

ข) ธุรกิจทางการค้า เป็นการซื้อมาขายไป ได้แก่ ร้านค้าต่าง ๆ ร้านค้าส่ง ร้านค้าปลีก ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ

ค) ธุรกิจบริการ เป็นธุรกิจที่อำนวยความสะดวกหรือ ทำให้ผู้อื่นสะดวกสบาย เช่น ธนาคาร การประกันภัย การขนส่ง ภัตตาคาร เป็นต้น

2.1.3 การจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม

การจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม (พิเชฏฐ์, 2546) หมายถึง กระบวนของการวางแผนการดำเนินการของธุรกิจในการผลิตสินค้าหรือบริการ การบริหารงานพนักงาน การอำนวยการ และการควบคุม โดยนำทรัพยากรการจัดการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการผลิต และประสานการทำงานของฝ่ายต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างราบรื่น เพื่อให้ธุรกิจบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่บริษัทกำหนดไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่า การจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม หมายถึง กระบวนการวางแผนการจัดองค์การบริหารงานด้านต่าง ๆ ของธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อให้เป็นที่ผลิตสินค้าและบริการตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคและเกิดประโยชน์สูงสุด

คุณลักษณะธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในสิ่งต่าง ๆ จนกิจกรรมหรือบริการนั้น ๆ กลายเป็นอาชีพเพื่อให้มนุษย์ได้รับความสุข ความสบาย ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าธุรกิจเข้าไปครอบคลุมสังคมของมนุษย์เกือบหมด และธุรกิจเป็นแหล่งที่ใช้ทรัพยากรมากที่สุด เป็นที่เกิดการว่าจ้างแรงงาน ทำให้เกิดรายได้และภาษีอากร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญก่อให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศได้ดีขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า คุณลักษณะของธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นธุรกิจที่ดำเนินงานโดยเจ้าของคนเดียว เป็นห้างหุ้นส่วน หรือเป็นบริษัทส่วนใหญ่จะเป็นกิจการที่ค่อนข้างใหญ่และเป็นรูปของบริษัท ธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นถึงธุรกิจ

ด้านการผลิตสินค้าจำหน่ายอาจเป็นธุรกิจการให้บริการก็ได้ แต่ในที่นี้จะเน้นธุรกิจอุตสาหกรรมด้านการผลิต เช่น อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเครื่องตกแต่งบ้าน และอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ เป็นต้น

ธุรกิจอุตสาหกรรมที่ทำการผลิตสินค้าเองนั้น ต้องซื้อวัตถุดิบมาแปรสภาพให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป ต้องมีคนงานช่วยผลิตซึ่งต้องจ่ายค่าแรง และยังมีค่าใช้จ่ายในการผลิตอื่น ๆ อีก นอกจากนี้ยังต้องจ่ายค่าแรงช่างที่มาแปรสภาพวัตถุดิบนี้ และเสียค่าใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ และวัสดุเอกสารสำนักงานในการติดต่อสื่อสาร เมื่อผลิตสินค้าเสร็จเป็นสินค้าสำเร็จรูปก็จะจำหน่ายให้ลูกค้า อาจเป็นทั้งจำหน่ายปลีกหรือจำหน่ายส่งต่อไป ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเช่นเดียวกับธุรกิจซื้อขายสินค้าอื่น ๆ ข้อแตกต่างระหว่างธุรกิจที่ซื้อสินค้ามาจำหน่ายปกติกับธุรกิจอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าเพื่อจำหน่าย พอสรุปได้ดังนี้ ธุรกิจซื้อสินค้ามาจำหน่ายจะดำเนินการซื้อสินค้าสำเร็จรูปมาจำหน่ายได้เลย โดยเสียค่าใช้จ่ายในด้านขายและบริการตามปกติ แต่ธุรกิจอุตสาหกรรมจะซื้อวัตถุดิบมาแปรสภาพ โดยใช้ค่าแรงทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งเน้นต้นทุนแปรสภาพมาแปรสภาพวัตถุดิบเป็นสินค้าสำเร็จรูป แล้วโอนสินค้าสำเร็จรูปไปให้ฝ่ายขาย และสำนักงานดำเนินการจำหน่ายต่อไป

2.1.4 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

ปัจจุบันการดำเนินธุรกิจกำลังก้าวเข้าสู่ยุคโลกไร้พรมแดน (Borderless World) หรือที่เรียกว่าสังคมโลกาภิวัฒน์ (Globalization) ซึ่งเป็นยุคแห่งการเปิดกว้างทางการค้าและการแข่งขันที่ธุรกิจสามารถขยายตัวอย่างรวดเร็ว และขยายขอบเขตการดำเนินงานครอบคลุมไปทั่วโลกทำให้ผู้บริหารธุรกิจต้องตื่นตัวต่อการแข่งขันทั้งในด้านจำนวนคู่แข่งขัน และความซับซ้อนในการดำเนินการ นอกจากนี้หลายอุตสาหกรรมมีขอบเขตการดำเนินงานมากกว่าภายในท้องถิ่นประเทศหรือภูมิภาค ส่งผลให้การแข่งขันเกิดขึ้นในหลายรูปแบบ และกระจายไปทั่วทุกมุมโลก ธุรกิจที่เข้มแข็งและสามารถปรับตัวได้อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์และระยะเวลา จึงสามารถดำรงอยู่และเจริญเติบโตในอนาคตดังนั้นการที่องค์การจะอยู่รอด และดำรงรักษาความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage) อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารต้องเข้าใจธรรมชาติของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (Business Environment) ตลอดจนสามารถคาดการณ์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เพื่อฉกฉวยโอกาสหรือเตรียมความพร้อมสำหรับภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นกับองค์การ การที่ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญและปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ย่อมก่อเกิดโอกาสที่จะวางแผนกลยุทธ์ต่าง ๆ ได้ในอนาคต หากผู้บริหารละเลยเพิกเฉยไม่สนใจสภาพแวดล้อมในการบริหารจัดการแล้ว จะเกิดความเสี่ยงและอาจทำให้องค์การล้มเหลวได้ (จินตนา, 2548; / ณัฏฐพันธ์, 2552: 33)

สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์การ สภาพแวดล้อมทางธุรกิจอาจก่อให้เกิดผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการดำเนินงานในปัจจุบันและในอนาคตขององค์การ การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจอาจจะก่อให้เกิดจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) หรืออุปสรรค (Threat) ต่อองค์การ การการศึกษาด้านกลยุทธ์ธุรกิจ จะแบ่งการพิจารณาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินงานขององค์การออกเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การและสภาพแวดล้อมภายในองค์การ (Centro, 1997: 168)

2.1.4.1 สภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ

พลังของสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการอยู่นอกขอบเขตขององค์การ ดังนั้น ผู้บริหารจึงไม่สามารถที่จะควบคุมได้โดยตรง แต่พลังเหล่านี้จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์การ ทำให้ผู้บริหารทุกระดับจึงต้องตระหนักถึงพลังของสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการและวิเคราะห์ผลกระทบที่มีต่อกิจการ โดยแบ่งสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ (Davis and Post, 1988)

ส่วนแรกเป็นสภาพแวดล้อมทั่วไป

พลังของสภาพแวดล้อมทั่วไป ซึ่งหมายถึงอิทธิพลทางการเมืองการปกครอง อิทธิพลทางเศรษฐกิจ อิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรม และอิทธิพลจากนานาประเทศมีอิทธิพลทั่วไปต่อองค์การ ถึงแม้ว่าอิทธิพลเหล่านี้จะไม่มีผลกระทบโดยตรงในการดำเนินงานประจำวันขององค์การก็ตาม แต่ก็มีสำคัญมากด้วยเหตุผลหลายประการ คือ

ประการแรก แรงกดดันจากสภาพแวดล้อมทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับแนมโน้มที่สำคัญซึ่งมีผลถึงเป้าหมายในระยะยาว ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในเรื่องนี้คือ เมื่อประชาชนมีความสนใจในเรื่องการประหยัดน้ำ เพราะทรัพยากรน้ำกำลังเริ่มขาดแคลน กิจการผลิตและจำหน่ายเครื่องสุขภัณฑ์ ก็มีความตื่นตัวและปรับตัวตามสภาพแวดล้อมนี้ โดยการผลิตและส่งเสริมการจำหน่ายเครื่องสุขภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ ซึ่งช่วยส่งผลให้กิจการมีกำไรระยะยาว ในอีกทั้งเรื่องการประหยัดไฟฟ้าและน้ำก็มีผลต่อธุรกิจอย่างมาก

ประการที่สอง สถานการณ์ที่ถูกสร้างขึ้นโดยพลังของสภาพแวดล้อมทั่วไปสามารถทำให้องค์การต้องสนใจบรรยากาศทั่ว ๆ ไปได้ ตัวอย่างเช่น รัฐวิสาหกิจที่ต้องปรับเปลี่ยนเป็นธุรกิจมหาชน

ประการที่สาม พลังจากสภาพแวดล้อมทั่วไปบางครั้งมีผลกระทบโดยตรง โดยส่งผลมาทางสภาพแวดล้อมในงาน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในประเทศไทยสมัยที่มีวิกฤตทางเศรษฐกิจ (ประมาณ พ.ศ. 2540) ราคาที่ดินและราคาสิ่งก่อสร้างถูกลงมาจากธุรกิจเหล่านี้ที่ซบเซาและประสบความขาดทุนต้องปิดกิจการ คนตกงาน

ก) อิทธิพลทางการเมือง ประกอบด้วยรัฐบาล นโยบายทางการเมือง กฎหมาย และสถาบันในระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น รวมไปจนถึงระเบียบข้อบังคับ ภาษีอากร การตัดสินใจทางกฎหมาย และนโยบายของพรรคการเมือง อิทธิพลทางการเมืองมีผลต่อบรรยากาศขององค์การธุรกิจโดยเป็นตัวช่วยเหลือและส่งเสริมกิจกรรมที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศในแง่การลงทุน รัฐบาลก็จัดตั้งให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีการลดหย่อนภาษีนำเข้าของเครื่องมือ เครื่องจักร และวัตถุดิบ และเมื่อรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศก็กำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการนี้

สำหรับองค์การธุรกิจที่ดำเนินกิจการนอกประเทศบ้านเกิดของตน อิทธิพลทางการเมืองจะอยู่ในรูปของกฎระเบียบทางการค้า หรือส่งเสริมของรัฐบาลในเรื่องของแรงงานในท้องถิ่นหรือวัตถุดิบในท้องถิ่น ในบางครั้งอิทธิพลทางการเมืองมีผลทำให้เกิดการข้ามชาติต้องสูญเสียทรัพย์สินเงินทอง เช่น มีการปฏิวัติรัฐประหารโค่นล้มรัฐบาลเก่า ทำให้เกิดการตั้งกฎระเบียบทางการค้าของกิจการจากนอกประเทศขึ้นมาใหม่ กิจการนั้น ๆ จึงต้องปรับตัวตามอิทธิพลทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป

ข) อิทธิพลทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วยทรัพยากรที่มีอยู่หรือขาดแคลน และแนวโน้มทั่ว ๆ ไปของเศรษฐกิจที่มีผลต่อองค์การ หากมองภาพให้กว้างขึ้น พลังทางเศรษฐกิจจะเกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจที่มีผลต่อองค์การ บางประเทศมีระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศคิวบามีการวางแผนทางเศรษฐกิจและควบคุมโดยรัฐบาลกลาง ในประเทศเหล่านี้รัฐบาลจะกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับเจ้าของกิจการโรงงานอุตสาหกรรม ผลผลิต การซื้อวัตถุดิบ ราคา และกิจการทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ในทางตรงกันข้ามประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในโลกเสรีส่วนใหญ่ที่ใช้ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมจะมีตลาดการค้าที่มีการแข่งขันที่เสรีดังนั้น องค์การธุรกิจต่าง ๆ จะซื้อสินค้าตามกลไกตลาดที่กำหนดโดยอุปทานและอุปสงค์ในปัจจุบันนับได้ว่าระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมมีความสำเร็จในสังคมมนุษย์ทำให้ประเทศต่าง ๆ หันมาใช้ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมมากขึ้น (Diebold, 1984) สำหรับประเทศไทยใช้ระบบเศรษฐกิจแบบผสมระหว่างระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมแบบบังคับกับระบบทุนนิยม นั่นคือ กิจการส่วนใหญ่เอกชนเป็นเจ้าของ มีอำนาจในการตัดสินใจและตั้งราคาตามกลไกตลาด แต่ยังมีสาธารณูปโภคและสินค้าบางอย่างที่รัฐบาลต้องควบคุมในเรื่องราคา

สิ่งที่ผู้บริหารธุรกิจต้องคำนึงถึงคือ วิกฤตการณ์เงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย ภาวะการว่างงาน รายได้ประชาชาติ อำนาจในการซื้อของผู้บริโภค อัตราการแลกเปลี่ยนเงินตรา และพลังทางเศรษฐกิจที่สำคัญอีกมากมาย เช่น เมื่อเกิดวิกฤตการณ์เงินเฟ้อ องค์การต้องจ่ายเงินมากขึ้นเป็นค่าวัตถุดิบ และหลาย ๆ กิจการต้องขึ้นราคาสินค้าเพื่อให้คุ้มกับต้นทุน หรือถ้าวิกฤตการณ์เงินเฟ้อ

เพิ่มขึ้นสูงมากจนอาจมีผลต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ รัฐบาลจะใช้นโยบายควบคุมราคาสินค้าบางชนิดและค่าจ้างแรงงาน ซึ่งองค์การทางธุรกิจต้องปฏิบัติตาม

ค) อิทธิพลทางเทคโนโลยี ประกอบด้วย ผู้ชำนาญการ กระบวนการ และระบบ ซึ่งองค์การใช้เพื่อปรับปรุงการผลิตสินค้าและบริการ โดยที่มีการวิจัยและทดลองทางวิทยาศาสตร์มาก่อน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในอุตสาหกรรมทำให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ ๆ และทำให้องค์การมีเครื่องมือและโอกาสที่จะผลิตสินค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น โรงงานทอผ้าในประเทศไทยปรับปรุงเครื่องมือทอผ้าจากเครื่องมือแบบเก่าเป็นเครื่องมือแบบใหม่ ทำให้ทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นใช้พลังงานน้อยลง และใช้แรงงานคนน้อยลงมาก

ปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานขององค์การธุรกิจ ยิ่งกว่านั้นคอมพิวเตอร์ยังทำให้การออกแบบสินค้า งานวิศวกรรม การผลิต การขนส่งวัตถุดิบ มีการพัฒนาขึ้นอย่างมาก คอมพิวเตอร์สำหรับผู้บริหารสามารถให้ข้อมูลเชิงวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจได้มากมายและรวดเร็ว ทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการเงิน เกี่ยวกับลูกค้า และเกี่ยวกับคู่แข่งขัน เครือข่ายคอมพิวเตอร์ทำให้การติดต่อในการตัดสินใจง่ายและรวดเร็ว ทำให้เกิดบริหารใหม่ ๆ ในระดับธุรกิจข้ามชาติได้ (Daft, Sormunen and Parks, 1988) เช่น เรื่อง Internet and E-commerce

อิทธิพลทางเทคโนโลยีทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในองค์การ โดยองค์การต้องพยายามหลีกเลี่ยงการใช้เครื่องจักร เครื่องมือ หรือระบบงานที่ล้าสมัยจนไม่อาจสู้กับคู่แข่งขันได้ ดังนั้นองค์การจึงต้องพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลา

ง) อิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรม ประกอบด้วย ค่านิยม ทัศนคติ ความต้องการ และลักษณะเฉพาะของคนในสังคมที่องค์การไปประกอบการอยู่ ค่านิยมของวัฒนธรรมนั้นเชื่อกันว่าเป็นตัวกำหนดรูปแบบทัศนคติของบุคคลและของกลุ่มบุคคล ค่านิยมและทัศนคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลและมีอิทธิพลต่อความปรารถนาของบุคคลซึ่งองค์การธุรกิจต่าง ๆ จะต้องพยายามทำสินค้าและบริการมาสนองให้ ตัวอย่างเช่น วัฒนธรรมในการบริโภคของคนไทยที่หันไปนิยมการดื่มนมมากขึ้น เพราะได้เรียนรู้ว่าการดื่มนมเป็นสิ่งจำเป็น ทำให้ธุรกิจการผลิตนมรุ่งเรืองขึ้น เป็นต้น

ลักษณะเกี่ยวกับประชากรเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของอิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นจำนวนประชากรและพฤติกรรมทางด้านศาสนา การที่ผู้หญิงออกจากบ้านไปทำงานมากขึ้นทำให้อัตราการเพิ่มของประชากรลดลงในหมู่คนที่มีการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจ คนมีอายุยืนขึ้นล้วนแล้วแต่มีผลต่อผลิตภัณฑ์และบริการขององค์การธุรกิจที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปดังตัวอย่างที่เห็นได้ชัด เช่น อาหารกึ่งสำเร็จรูป อาหารสำหรับคนชรา สถานพักฟื้น

คนชรา บริการรับเลี้ยงดูเด็กวัยก่อนเข้าโรงเรียน ล้วนเป็นธุรกิจที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนไปทั้งสิ้น

จ) อิทธิพลจากนานาประเทศ อิทธิพลที่มาจากภายนอกประเทศแม่ของกิจการและมีอิทธิพลต่อคนและองค์การเรียกว่า อิทธิพลจากนานาประเทศ บริษัทที่ทำธุรกิจกับประเทศอื่นจะรู้สึกถึงผลกระทบของอิทธิพลจากนานาประเทศหลายประการ รวมทั้งการขึ้นลงของอัตราการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศคู่แข่งขันในระดับท้องถิ่นและระดับโลก ยิ่งกว่านั้นบริษัทอาจซื้อวัตถุดิบได้ถูกกว่าจากต่างประเทศหรืออาจไปทำการผลิตในประเทศหนึ่งที่มีค่าแรงงานถูกกว่าแล้วขายสินค้าสำเร็จรูปนั้นไปทั่วโลก

กิจการต่างประเทศที่ทำธุรกิจข้ามชาติที่เข้ามามีอิทธิพลในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เช่น บริษัทโตโยต้า จำกัด บริษัทแมคโดแนลด์ จำกัด บริษัทโตชิบา จำกัด บริษัทเหล่านี้เข้ามาทำการผลิตและขายสินค้าในประเทศไทย มีผลทำให้ประเทศไทยขาดดุลการค้าและมีผลต่อการขึ้นลงของอัตราการแลกเปลี่ยนเงินตราอันส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของไทยมากขึ้น

ส่วนที่สองเป็นสภาพแวดล้อมในงาน

สภาพแวดล้อมในงานจะแตกต่างจากสภาพแวดล้อมทั่วไปในแง่ที่ว่าสภาพแวดล้อมทั่วไปจะมีอิทธิพลทั่วๆ ไปต่อองค์การ แต่สภาพแวดล้อมในงานจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อองค์การและความสำเร็จขององค์การมากกว่า (Levitt, 1986) อิทธิพล 6 ประการที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในงาน คือ ลูกค้า คู่แข่ง ผู้ขายวัตถุดิบ แรงงาน กฎระเบียบ และหุ้นส่วน

ก) ลูกค้า คือ อิทธิพลหลักในสภาพแวดล้อมในงาน เพราะการซื้อหรือการใช้สินค้าหรือบริการจะเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบได้ว่าองค์การจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

วัตถุประสงค์ของธุรกิจ คือ การสร้างและการรักษาลูกค้าไว้ และเป็นข้อเท็จจริงทั้งสำหรับองค์การที่หวังกำไรและองค์การที่ไม่ได้หวังกำไร (Heydinger, 1990) และเพราะว่าลูกค้าไม่ใช่กลุ่มคนที่เหมือนกันหรือมีความประพฤติแบบเดียวกันตลอดเวลา องค์การจึงต้องใกล้ชิดกับลูกค้าเพื่อเข้าใจความต้องการ ความปรารถนา และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา (Bovee, etal, 1992)

องค์การสามารถได้รับความคิดเห็นจากลูกค้าได้หลายทาง และเมื่อองค์การได้รับความคิดเห็นจากลูกค้าแล้วก็สามารถนำเอาความคิดเห็นนั้น ๆ มาปรับปรุงสินค้าและบริการให้ดีขึ้นได้ ปัจจุบันบริษัทที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีหรือบริษัทที่พยายามปรับปรุงผลิตภัณฑ์และบริการให้ดีขึ้นได้มีการสอบถามรับฟังข้อร้องเรียนหรือข้อคิดเห็นจากลูกค้าและผู้ใช้บริการ เช่น บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จะมีแบบสอบถามไว้ที่ที่นั่งของผู้โดยสารทุกคน เป็นต้น

ข) คู่แข่งขัน คือ ผู้ที่อยู่ในองค์การอื่นเสนอสินค้าหรือบริการให้แก่ลูกค้ากลุ่มเดียวกัน หรือใช้แหล่งการผลิตที่เป็นจำพวกเดียวกันกับที่กิจการใช้อยู่ กิจการทั่วๆ ไป จะมีคู่แข่งขันอย่างน้อยหนึ่งราย แต่ปกติแล้วจะมีมากกว่านั้น โดยเฉพาะถ้าพิจารณาถึงผู้ที่มีโอกาสจะมาเป็นคู่แข่งขันด้วย ตัวอย่างเช่น ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) อาจพิจารณาว่าธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ ในประเทศไทยเป็นคู่แข่งขันของตน แต่ความจริงแล้วนอกจากธนาคารพาณิชย์เหล่านี้ยังมีธนาคารจากต่างประเทศ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทประกันภัย หรือแม้แต่การเล่นแชร์ ล้วนเป็นคู่แข่งได้ทั้งสิ้น

ผู้บริหารจะต้องดำเนินการในทุกเรื่องที่คู่แข่งขันกำลังดำเนินการอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราคา ผลผลิต การให้บริการลูกค้า แหล่งวัตถุดิบ และทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง แต่เพราะว่าคู่แข่งขันมีอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่งในโลก พลังของคู่แข่งขันจึงกลายเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องประเมิน วิธีที่จะทำได้คือต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคู่แข่งขันทั้งหมด รวมทั้งการเข้าร่วมประชุมในวงการที่เกี่ยวข้อง อ่านนิตยสารการค้า ตรวจสอบรายงานประจำปี ตรวจดูการโฆษณา วิธีการวิเคราะห์และติดตามความเคลื่อนไหวของคู่แข่งขันอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้บริหารสามารถวางแผนการพัฒนาสำหรับการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ค) ผู้ขายวัตถุดิบ เป็นเอกชนหรือองค์การผู้นำส่งทรัพยากรสำหรับป้อนเข้าสู่กระบวนการผลิตหรือบริการ ผู้ขายวัตถุดิบเป็นส่วนสำคัญมากในสภาพแวดล้อมในงาน เพราะองค์การจะต้องมีแหล่งที่ส่งทรัพยากรให้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้บริการลูกค้าได้อย่างต่อเนื่อง การทำงานอย่างมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ขายวัตถุดิบจะช่วยให้องค์การบรรลุเป้าหมายได้

ผู้ขายวัตถุดิบอาจเป็นผู้ส่งทรัพยากรที่ไม่ใช่วัตถุดิบโดยตรง เช่น หาเงินทุน ข้อมูล และลูกค้า อาจกล่าวได้ว่า ธนาคาร ผู้ถือหุ้น หรือผู้ลงทุนรายย่อย เป็นแหล่งวัตถุดิบด้านการเงินทุนสำหรับองค์การ ในขณะที่นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และผู้ทำวิจัยเป็นแหล่งวัตถุดิบด้านข้อมูลขององค์การกิจการหาพนักงานและหน่วยจัดหางานของมหาวิทยาลัยก็เป็นผู้ส่งวัตถุดิบด้านกำลังคน

ง) แรงงาน คือ ผู้ที่มีความพร้อมจะให้ว่าจ้างไปทำงาน แรงงานเป็นปัจจัยสำคัญ ในสภาพแวดล้อมในงาน เพราะกลายเป็นส่วนที่จะว่าจ้างมาฝึกหัดและรักษาเอาไว้ได้ยากมาก โดยเฉพาะเพื่อให้มาเป็นผู้ให้บริการลูกค้าที่ดี ก่อนวิกฤติเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 ทำให้การว่าจ้างแรงงานมีความเปลี่ยนแปลงจากการขาดแคลนแรงงานทั้งที่มีฝีมือและแรงงานไร้ฝีมือจนต้องมีการว่าจ้างแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า บังกลาเทศ ฟิลิปปินส์ ทั้งที่ถูกต้องตามกฎหมายและผิดกฎหมายกลายเป็นสถานการณ์ของการว่างงาน โดยเฉพาะแรงงานจากธุรกิจที่มีปัญหาหนักคือ ธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจด้านการเงิน โดยเฉพาะบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และธุรกิจด้านสิ่งทอ

ปัญหาของธุรกิจด้านแรงงานในปัจจุบันคือการที่ต้องพยายามคัดเลือกเอาแรงงานที่มีคุณภาพเหมาะสมกับงานเข้าทำงานเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดเพื่อความอยู่รอดขององค์การในสถานการณ์ปัจจุบัน

ในบางประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา สหภาพแรงงานเป็นหน่วยงานที่สำคัญมากสำหรับแต่ละองค์การในการเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ให้กับพนักงาน แต่ในประเทศไทยอิทธิพลของสหภาพแรงงานยังไม่มีมากเพราะมีกฎหมายบังคับไว้

จ) กฎระเบียบ คำว่ากฎระเบียบนี้รวมทั้งหน่วยงานของรัฐบาล เจ้าหน้าที่และผู้ชำนาญการพิเศษที่จะสร้าง มีอิทธิพล หรือบังคับบังใช้แนวทางควบคุมทางกฎหมายหรือนโยบายที่มีผลต่อกิจกรรมขององค์การ แม้ว่าพลังทางการเมืองจะเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมทั่วไป แต่กฎระเบียบต่าง ๆ ที่นักการเมืองออกมาใช้บังคับองค์การจัดเป็นสภาพแวดล้อมในงานด้วย เพราะกฎระเบียบเหล่านี้มีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจปฏิบัติตามอันมีผลทันทีต่อการดำเนินการขององค์การ

กฎระเบียบต่าง ๆ ของประเทศไทยมีมากมาย ทั้งนี้ เพื่อควบคุมให้องค์การและกิจการต่าง ๆ ดำเนินการโดยไม่ทำลายสภาพแวดล้อม ไม่เอาเปรียบลูกค้าและแรงงาน ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนทั่วไป อีกทั้งไม่เป็นอันตรายต่อเศรษฐกิจ สังคม ละความสงบเรียบร้อยทั่วไป

ฉ) หุ้นส่วน สภาพแวดล้อมในงานขององค์การจะรวมหุ้นเข้าไปด้วย องค์การที่ดำเนินธุรกิจร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ จะส่งเสริมซึ่งกันและกันให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการที่องค์การเสาะแสวงหาหุ้นส่วนทั้งชั่วคราวและถาวรนั้นมีเหตุผลหลายประการ คือ หุ้นส่วนสามารถช่วยเฉลี่ยความเสี่ยงของบางโครงการหรือผลผลิตบางอย่างได้ หุ้นส่วนสามารถรวมทรัพยากรและความร่วมมือเข้าด้วยกันซึ่งไม่สามารถทำคนเดียวได้ หุ้นส่วนอาจจะมีความรู้พิเศษทางด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะเมื่อมีบางกิจการในบางประเทศต้องการนำผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เข้ามาในตลาด

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ กิจการรับจัดการขนส่งระหว่างประเทศจำเป็นต้องเข้าหุ้นกับบริษัทต่างชาติเพื่อขยายตลาดและขีดความสามารถในการให้บริการในประเทศต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น การมีแต่ผู้ถือหุ้นเป็นคนไทยด้วยกันเท่านั้นจะทำให้การให้บริการระดับนานาชาติทำได้ไม่เต็มที่

2.1.4.2 สภาพแวดล้อมภายในกิจการ

พลังของสภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอย่างมากต่อองค์การก็จริง แต่ผู้บริหารต้องดำเนินการต่อพลังภายในองค์การด้วยธุรกิจจึงจะบรรลุเป้าหมาย พลังภายในองค์การประกอบด้วยเจ้าของและผู้ถือหุ้น คณะกรรมการการบริหาร ลูกจ้าง และวัฒนธรรมในองค์การ ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

ก) เจ้าของและผู้ถือหุ้น ในกิจการเล็ก ๆ เจ้าของกิจการจะมีอิทธิพลอย่างมาก เพราะเจ้าของกิจการจะเข้ามาเกี่ยวข้องในทุกรูปแบบของการดำเนินการขององค์การ เมื่อกิจการเจริญก้าวหน้าขึ้นและต้องการเงินทุนเพื่อขยาย เจ้าของมักจะขายหุ้นส่วนของตนให้แก่เอกชนหรือองค์การอื่น ๆ ผู้ลงทุนเหล่านี้เรียกกันว่า ผู้ถือหุ้น กิจการขนาดใหญ่อาจขายหุ้นไปให้แก่ผู้ถือเป็นจำนวนพันจำนวนหมื่นคน แต่กิจการขนาดเล็กอาจขายหุ้นไปให้แก่ผู้ถือหุ้นไม่กี่คน ผู้ถือหุ้นอาจจะแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารขึ้นมาเพื่อดูแลและแนะนำการบริหารงานแก่ผู้จัดการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเองให้เต็มที่

ข) คณะกรรมการบริหาร ผู้ถือหุ้นของกิจการจะเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารเป็นตัวแทนของตนเอง เพื่อแนะนำฝ่ายบริหารของกิจการและดูแลรักษาผลประโยชน์ทั่วไป คณะกรรมการมีสิทธิที่จะแต่งตั้งหรือโยกย้ายผู้บริหารระดับสูงของกิจการและดูแลนโยบายหลักสำคัญ ๆ หรือแผนการหลัก ๆ ของกิจการ คณะกรรมการนี้มีบทบาทสำคัญที่จะออกความคิดเห็นแทนผู้ถือหุ้น ให้ความเห็นในฐานะผู้ชำนาญการในเรื่องต่าง ๆ และดูแลให้ผู้บริหารดำเนินการให้เหมาะสม

ค) ลูกจ้าง แรงงานโดยทั่วๆไปเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการที่มีอิทธิพลโดยตรงในงานดังกล่าวมาแล้วข้างต้น เมื่อผู้จัดการเลือกบุคคลต่าง ๆ จากผู้สมัครงานมาร่วมทำงานให้แก่องค์การลูกจ้างเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายใน ในบางครั้งลูกจ้างอาจจะเป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นด้วยก็ได้ แต่เมื่อเข้ามาในบทบาทของลูกจ้างก็มีผลต่อองค์การในรูปแบบที่เปลี่ยนไปเพราะลูกจ้างต้องทำงานในองค์การทุก ๆ วัน ในหน้าที่ต่าง ๆ กัน องค์การในปัจจุบันพยายามให้พนักงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือเสนอแนะวิธีการปรับปรุงพัฒนากิจการเพื่อให้ทำงานได้ดีขึ้น ลดต้นทุน หรือให้บริการลูกค้าได้น่าประทับใจขึ้น บริษัทขนาดใหญ่หลายบริษัทในประเทศไทย เช่น เครือซิเมนต์ไทย หรือบริษัทจอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน (ประเทศไทย) จำกัด ได้ตั้งเงินรางวัลให้แก่พนักงานที่เสนอแนะวิธีการปรับปรุงและพัฒนางานให้กับบริษัท

ลูกจ้างเป็นผู้ผลิตสินค้า เป็นผู้ให้บริการให้ลูกค้าประทับใจจนกลับมาใช้บริการหรือมาซื้อสินค้าอีก ทำให้องค์การเกิดมีรายได้ มีกำไร ดังนั้น ลูกจ้างจึงเป็นพลังภายในองค์การที่มีอิทธิพลมากเช่นกัน

ง) วัฒนธรรมในองค์การ ในกิจการที่ดำเนินการมาเป็นเวลานานพอสมควรจะมีการพัฒนาวัฒนธรรมของตนขึ้นมาเป็นระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติตน ในการติดต่อสื่อสาร และในการแต่งกาย ซึ่งเป็นแบบอย่างปฏิบัติตามกันมา สำหรับในกิจการขนาดเล็กและเพิ่งตั้งวัฒนธรรมในองค์การอาจไม่มีอิทธิพลมากและอาจเปลี่ยนแปลงได้ง่าย แต่ในกิจการ

ขนาดใหญ่และดำเนินการมาเป็นเวลานาน วัฒนธรรมในองค์การจะมีอิทธิพลมากในการกำหนดระเบียบแบบแผนของพนักงานและผู้บริหารองค์การนั้น ๆ

2.1.5 วิกฤตเศรษฐกิจโลก

โลกในปัจจุบันเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านของเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน เกิดการเชื่อมโยงต่อเนื่องกันในลักษณะของเครือข่าย จนเสมือนไม่มีพรมแดนทางเศรษฐกิจ ในด้านหนึ่งอาจเกิดประโยชน์มหาศาลภายใต้การแข่งขันในลักษณะเสรีนิยม โดยทุนจะมีการเคลื่อนย้ายไปยังประเทศต่าง ๆ ของโลกที่ให้เงื่อนไขและผลประโยชน์ที่ให้กำไรสูงสุด ในอีกด้านหนึ่งนั้นจะทำให้ความเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ย่อมสร้างความเสียหายอย่างรวดเร็ว รุนแรง และกว้างขวาง (นคร, 2553: 90) และได้นำเสนอวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ได้เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2550-2552 ดังต่อไปนี้

2.1.5.1 วิกฤตเศรษฐกิจแฮมเบอเกอร์ไครซิส

โดยความสั่นคลอนทางด้านเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา เรื่อง Subprime หรือความเสียหายจากปัญหาสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ด้อยคุณภาพ ซึ่งไม่เพียงส่งผลกระทบต่อประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้นแต่ยังเป็นวิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อตลาดหุ้นทั่วโลกก็ว่าได้โดยจะขออธิบายถึงกรณีนี้อย่างคร่าว ๆ ดัง Subprime Loan เป็นสินเชื่อประเภทหนึ่งของสหรัฐอเมริกา ที่ให้เงินกู้กับผู้ขอสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์มากกว่าหรือเท่ากับมูลค่าของหลักทรัพย์จากปกติจะให้สินเชื่อประมาณ 80% ของมูลค่าหลักทรัพย์เท่านั้น นอกจากนี้ถ้าราคาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น ผู้ขอสินเชื่อก็สามารถขอวงเงินกู้เพิ่มเติมตามราคาหลักทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นมาได้ซึ่งในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา สินเชื่อ Subprime ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจากราคาอสังหาริมทรัพย์ในสหรัฐอเมริกา ได้เพิ่มสูงขึ้นมาก แต่ขณะนี้ราคาอสังหาริมทรัพย์ในสหรัฐอเมริกาได้ลดลงทำให้ธนาคารพาณิชย์ของสหรัฐอเมริกา ต้องการเงินกู้คืนเพื่อป้องกันความเสี่ยง เมื่อผู้ขอสินเชื่อไม่มีเงินมาชำระจึงกลายเป็นสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL)

เป็นที่รู้จักกันอยู่แล้วว่า ตลาดรองอสังหาริมทรัพย์ในสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดที่มีความเสี่ยงสูง การที่สถาบันการเงินออกตราสารหนี้มาขายโดยใช้หนี้จากตลาดครองอสังหาริมทรัพย์เป็นหลักประกัน จึงเป็นการใช้หนี้สินมาปล่อยกู้ การทำในลักษณะนี้เป็นวงจรไปเรื่อย ๆ ทำให้เกิดการใช้ตลาดรองอสังหาริมทรัพย์เป็นที่หาผลประโยชน์กันอย่างมากมายในช่วงที่ราคาอสังหาริมทรัพย์ของสหรัฐอเมริกาได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้กู้เดิมได้รับข้อเสนอในการรีไฟแนนซ์เพื่อกู้หนี้รายใหม่มาใช้หนี้รายเก่าและเหลือส่วนต่างที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อีก เพราะราคาอสังหาริมทรัพย์ได้เพิ่มขึ้นจนมีส่วนต่างที่สามารถทำการหาประโยชน์จากส่วนต่างนั้นได้ เงินส่วน

ต่างที่มาจากการรีไฟแนนซ์ส่วนมากจะถูกจับจ่ายใช้สอยในการซื้อความสุขส่วนตัว เช่น ข้าวของเครื่องใช้ภายในบ้าน เครื่องเสียง ดาวน์รถยนต์คันใหม่ ไม่ได้ถูกใช้ในการลงทุนเพื่อให้เกิดดอกออกผลแต่อย่างใด นี่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิด วิกฤตแฮมเบอเกอร์

ต่อมาประมาณปลายปี พ.ศ. 2549-2550 การเพิ่มขึ้นของราคาอสังหาริมทรัพย์ในสหรัฐอเมริกาได้ถึงจุดอิ่มตัว อีกทั้งสภาพเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาที่เริ่มชะลอตัว ราคาที่ดินเริ่มลดลง หนี้สินที่ปล่อยกู้ในอัตราที่สูงกว่าความเป็นจริง สถาบันการเงินเริ่มมีปัญหาหนี้เสีย จึงต้องเข้มงวดกับการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น ภาวะการตรึงตัว มูลค่าตราสารหนี้ลดลง ทำให้สถาบันการเงินเหล่านั้นต้องตั้งสำรองหนี้มากขึ้น สภาพคล่องที่เคยมีอย่างเหลือเฟือกลับกลายเป็นสภาวะที่ต้องระมัดระวังในการปล่อยกู้ หนี้เสียเริ่มปรากฏมากขึ้น จนในที่สุดความเสียหายก็ลุกลามกลายเป็นวิกฤตการณ์ของสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกาที่เรียกกันว่า วิกฤตแฮมเบอเกอร์

ไทยกับผลกระทบจากวิกฤตแฮมเบอเกอร์

เมื่อวิกฤตการณ์ครั้งนี้เริ่มต้นขึ้นนั้น ผู้รับผิดชอบด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลปัจจุบันหลายคนได้ให้ถ้อยแถลงผ่านสื่อมวลชน ปลอบประโลมคนไทยทั่วไปว่า วิกฤตแฮมเบอเกอร์ของสหรัฐฯ มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งเป็นคำปลอบใจที่ไร้เดียงสา ยิ่งคำกล่าวนั้นออกมาจากปากของผู้มีความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ด้วยแล้ว ก็นับว่าน่ากังขาในด้านของสุขภาพจิตของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นอันมาก เพราะแท้ที่จริงแล้ววิกฤตทางการเงินของสหรัฐฯครั้งนี้ มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยเป็นอย่างยิ่ง แม้ผลกระทบทางตรงจะมีไม่มากนัก แต่ผลกระทบทางอ้อมนั้นมีอยู่มากมายมหาศาลทีเดียว (ธเนศ, 2551)

ผลกระทบทางตรงต่อเศรษฐกิจไทย

ก) ความเสียหายของสถาบันการเงินไทย วิกฤตสถาบันการเงินของสหรัฐฯครั้งนี้ ส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงินไทยที่ไปลงทุนในต่างประเทศน้อยมาก เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ไทยมีการลงทุนในต่างประเทศ คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.6 ของสินทรัพย์ทั้งหมดในระบบเท่านั้น โดยการลงทุนในหุ้นกู้ต่างประเทศก็มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 13 ของเงินกู้ทั้งหมดในระบบ นอกจากนั้นธนาคารไทยส่วนใหญ่ก็ลงทุนในตราสารหนี้ต่างประเทศที่มีรัฐบาลค้ำประกัน จึงช่วยลดความเสี่ยงลงไปได้ระดับหนึ่ง จากคำให้สัมภาษณ์ของผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยระบุว่า ยอดความเสียหายมีอยู่ประมาณ 4,800 ล้านบาทเท่านั้น หรือมีสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 0.1 ของยอดสินเชื่อสถาบันการเงินทั้งระบบที่มีอยู่ 9.4 ล้านล้านบาท ซึ่งนับว่าน้อยมาก

อย่างไรก็ตาม ได้มีการตั้งข้อสังเกตต่อความเสียหายในการไปลงทุนในหุ้นต่างประเทศ ของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ที่เข้าใจว่าจะมีอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของ กบข. ได้หดหายไปถึง 74,056.83 ล้านบาท ในช่วงเวลาเพียง 4 เดือน นอกจากนั้น ก็คาดว่า

ได้เกิดความสูญเสียจำนวนมาก ขึ้นกับกองทุนรวมของไทยที่ไปลงทุนในต่างประเทศ (Foreign Investment Fund - FIF) หลายกองทุนเพราะปรากฏว่ามูลค่าหน่วยลงทุนของกองทุน FIF บางกองในปัจจุบัน ได้ลดลงไปถึงร้อยละ 60

ข) ความเสียหายในธุรกิจของ Lehman Brothers ในประเทศไทย เนื่องจากบริษัทนี้มีการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ อาคารพาณิชย์ และการปล่อยสินเชื่อ อยู่ในประเทศไทยเป็นมูลค่าประมาณ 5 หมื่นล้านบาท เมื่อประกาศล้มละลาย Lehman Brothers คงต้องขายทรัพย์สินที่มีอยู่ในประเทศไทยทั้งหมดเพื่อไปชำระหนี้ ซึ่งอาจมีผลกระทบกับราคาอสังหาริมทรัพย์ในประเทศบ้าง และบริษัทที่ได้รับสินเชื่อจาก LehmanBrothers ก็ต้องเร่งหาเงินมาจ่ายหนี้คืน ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องทางการเงินในประเทศ ที่มีแนวโน้มตึงตัวอยู่แล้วให้เพิ่มมากขึ้นอีก

ค) ความผันผวนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วง 3-4 วันแรกหลังจากวิกฤตการณ์ปะทุขึ้น ตลาดหุ้นไทยต้องเผชิญกับแรงเทขายจากนักลงทุนต่างชาติมากเป็นอันดับ 3 ของภูมิภาคเอเชียรองลงมาจากไต้หวัน และเกาหลีใต้ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทยปรับลดลงไปวันละประมาณร้อยละ 4-5 เนื่องจากนักลงทุนต่างชาติ ต้องเทขายสินทรัพย์ทุกชนิดในตลาดต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งในประเทศไทยด้วย เพื่อดึงเอาเงินสดกลับไปรองรับการไถ่ถอนหน่วยลงทุน และเพื่อชดเชยสภาพคล่องที่ขาดแคลนอย่างรุนแรง การล่าถอยออกไปของนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในตลาดหลักทรัพย์ของไทยเช่นนี้ ย่อมมีผลทำให้ตลาดหุ้นไทยตกอยู่ในสภาพซึมยาว ซึ่งจะเป็นเช่นนี้ไปจนกว่ามาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของทางการสหรัฐฯ จะช่วยเยียวยาให้ตลาดหุ้นทั่วโลกเริ่มฟื้นตัว ซึ่งอาจเห็นสัญญาณความเป็นไปได้ในปี พ.ศ. 2552 อนึ่ง นับตั้งแต่เกิดวิกฤตการเงินครั้งนี้ขึ้นเมื่อกลางเดือนกันยายน มาจนถึงต้นเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2551 นั้นได้มีผลให้มูลค่าตลาดหุ้นไทยปรับตัวลดลงไปแล้วกว่าร้อยละ 50

ผลกระทบทางอ้อมต่อเศรษฐกิจไทย

ก) ผลกระทบต่อภาคการส่งออก โดยที่สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และญี่ปุ่นเป็นตลาดสินค้าออกของไทยถึงประมาณร้อยละ 35 นอกจากนั้น การส่งออกของไทยไปยังประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ก็ปรากฏว่าประเทศเหล่านั้นก็นำไปผ่านกระบวนการผลิตและส่งออกไปยังสหรัฐฯ สหภาพยุโรปและญี่ปุ่น อีกเช่นเดียวกัน วิกฤตการณ์ครั้งนี้ซึ่งมีผลให้ความต้องการซื้อสินค้า ในตลาดส่งออกสำคัญดังกล่าวตกต่ำลงอย่างมาก สินค้าไทยที่เคยส่งออกไปยังประเทศเหล่านี้ย่อมลดลงตามไปด้วย ปัจจุบันผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมส่งออกสาขาต่างๆของไทย ก็ได้ออกมาระบุแล้วว่า คำสั่งซื้อใหม่ที่จะส่งมอบสินค้าในปี พ.ศ. 2552 นั้นได้หดหายไปร้อยละ 20-30 จึงคาดว่าการส่งออกในปี พ.ศ. 2552 จะได้รับผลกระทบอย่างหนัก คาดว่ารายได้จากการส่งออกของภาคอุตสาหกรรมจะหายไปประมาณแสนล้านบาท โดย

อุตสาหกรรมที่จะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วนอุปกรณ์ เครื่องไฟฟ้า ยานยนต์ เครื่องหนังและรองเท้าผลิตภัณฑ์เหล็ก เฟอร์นิเจอร์ เซรามิค ผลิตภัณฑ์พลาสติก อาหารทะเล กับอัญมณีและเครื่องประดับ โดยที่การส่งออกของสินค้าและบริการ เป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญของเศรษฐกิจไทย เนื่องจากมีบทบาทถึงกว่าร้อยละ 70 ของ GDP การตกต่ำของสินค้าออกย่อมส่งผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างไม่ต้องสงสัย

ข) ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว ภายหลังวิกฤตต้มยำกุ้งของไทยในปี 2540 ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาเยือนโดยเฉลี่ยปีละ 10.5 ล้านคน และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำรายได้ให้แก่ประเทศถึงปีละ 5-6 แสนล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ 10 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการของไทยเนื่องจากการท่องเที่ยวของไทยมีจุดเด่นในด้านความคุ้มค่าของเงินและความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2550 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เขยิบขึ้นไปเป็น 14.5 ล้านคน สำหรับในปี พ.ศ. 2551 นี้ตั้งแต่ต้นปีจนถึงเดือนกันยายนที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาแล้ว 11.3 ล้านคน อย่างไรก็ตาม ก่อนหน้าการปะทุขึ้นของวิกฤตแฮมเบอเกอร์ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยก็เริ่มได้รับผลกระทบไม่น้อยอยู่แล้ว จากสถานการณ์ความขัดแย้งแบ่งขั้วของการเมืองภายในประเทศ และมีการชุมนุมของกลุ่มประชาชนที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างยืดเยื้อยาวนาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยในสายตาของชาวต่างชาติ วิกฤตแฮมเบอเกอร์จึงเป็นปัจจัยลบ ที่ซ้ำเติมให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยซบเซาลงไปอีก เพราะการท่องเที่ยวมีสภาพเหมือนสินค้าฟุ่มเฟือย เมื่อผู้คนมีรายได้น้อยลงหรือต้องระมัดระวังการใช้จ่าย คนส่วนใหญ่ก็จะระงับหรือชะลอแผนการท่องเที่ยวออกไป หรือไม่ก็ปรับเปลี่ยนเป็นการเดินทางท่องเที่ยวอย่างประหยัดภายในประเทศ หรือประเทศใกล้เคียง แทนที่จะเดินทางข้ามทวีปมาเที่ยวไทยนอกจากนั้น ประเทศหลักๆที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการเงินครั้งนี้อันได้แก่ อังกฤษและประเทศอื่นๆในสหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ ก็ล้วนแต่เป็นแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยวระดับบนของไทยทั้งสิ้น นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมียอดการใช้จ่ายต่อวันสูงเฉลี่ยราว 4,000 บาทต่อวัน เข้าพักในโรงแรมราคาแพง รับประทานอาหารในภัตตาคาร ใช้จ่ายเพื่อสันทนาการ และซื้อสินค้าต่างๆ เป็นจำนวนมาก อีกทั้งในการมาท่องเที่ยวแต่ละครั้ง จะมีระยะเวลาการพำนักอยู่ยาวนานเฉลี่ยอยู่ที่ 13 วัน ดังนั้น เมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะหดหายไป แม้จะได้รับการชดเชยด้านปริมาณบางส่วนจากนักท่องเที่ยวเอเชีย โดยเฉพาะจากประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ มาเลเซีย แต่คุณภาพและยอดการใช้จ่ายต่อหัวแตกต่างกันมาก เพราะฉะนั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะถดถอยลงนับแต่นี้ไป จนกว่าวิกฤตแฮมเบอเกอร์จะคลี่คลายซึ่งอาจยาวนานถึงปี พ.ศ. 2553 ทีเดียวปัจจุบันก็เริ่มปรากฏสัญญาณของความถดถอยขึ้นแล้ว อาทิ ยอดการจองห้องพักของโรงแรมในภาคใต้สำหรับเดือนพฤศจิกายน ปี พ.ศ. 2551 นั้น ต่ำ

กว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 15 ส่วนในเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2551 ไม่มียอดจองใหม่เข้ามาเลย มีแต่เพียงยอดที่จองเอาไว้นานแล้วและยังมิได้บอกยกเลิก กับมีรายงานข่าวว่าจำนวนนักท่องเที่ยวในภาคเหนือและภาคใต้ ได้ลดลงไปถึงร้อยละ 50 แล้ว ทั้งๆที่เป็นช่วงฤดูการท่องเที่ยว (HighSeason) คือช่วงเวลาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงมีนาคมปีถัดไป ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้สูงมากที่ในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยว (Low Season) สถานการณ์จะย่ำแย่ลงไปกว่านี้อีกมากทีเดียว

ค) ผลกระทบต่อสินเชื่อและการลงทุน วิกฤตการณ์ทางการเงินครั้งนี้ ทำให้สภาพคล่องในระบบการเงินของโลกเกิดความตึงตัวอย่างรุนแรง (Credit Crunch) ดังนั้น ต้นทุนการกู้ยืมเงินในรูปของดอลลาร์จะสูงขึ้นเป็นอันมาก ธุรกิจต่างๆที่เคยกู้ยืมเงินในตลาดต่างประเทศจึงต้องหันมาแสวงหาสินเชื่อภายในประเทศแทน ซึ่งจะทำให้สภาพคล่องในประเทศตึงตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในประเทศสูงขึ้นตามไปด้วย ในช่วงเวลานับแต่นี้เป็นต้นไป การขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินในประเทศ จะมีความยากลำบากยิ่งขึ้นและมีต้นทุนสูงขึ้นด้วย สภาพการณ์เช่นนี้จะมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ของไทย เพราะโอกาสที่จะได้รับสินเชื่อซึ่งมีน้อยอยู่แล้วจะยิ่งตีบตันมากขึ้นอีก การดำเนินธุรกิจและการลงทุนในอนาคตของธุรกิจส่วนใหญ่ที่ราวร้อยละ 90 นั้นเป็น SMEs ย่อมจะเต็มไปด้วยความยากลำบากอย่างแสนสาหัส

ง) ผลกระทบต่อการจ้างงาน เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม ปี พ.ศ. 2551 องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ได้แจ้งเตือนว่า วิกฤตการณ์ทางการเงินของโลกครั้งนี้ จะทำให้จำนวนคนตกงานทั่วโลกภายในสิ้นปี พ.ศ. 2552 เพิ่มขึ้นเป็น 210 ล้านคน นับเป็นอัตราการว่างงานของโลกซึ่งสูงที่สุดในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ยอดคนว่างงานดังกล่าวนั้น ได้รวมเอาจำนวนคนตกงานตั้งแต่ช่วงปลายเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2551 ไปจนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2552 ที่คาดว่าจะมีจำนวนอย่างน้อย 20 ล้านคนเอาไว้ด้วยแล้ว ซึ่งทำให้จำนวนคนว่างงานทั่วโลกมียอดสูงกว่า 200 ล้านคนเป็นครั้งแรกในรอบทศวรรษ

สำหรับประเทศไทยนั้น จากการประเมินของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยก็ คาดหมายว่า จากการที่คำสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศในช่วงไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2552 ที่ลดลงอย่างน้อยร้อยละ 30 จะมีผลต่อการจ้างงานในปี พ.ศ. 2552 อย่างแน่นอน ปัจจุบันมีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมอยู่ราว 6 ล้านคน ถ้าคำสั่งซื้อลดลงในระดับดังกล่าว คาดว่าจะทำให้ผู้ประกอบการต้องลดการจ้างแรงงานลงร้อยละ 10-15 หรือตกประมาณ 0.9-1 ล้านคน ในไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2552 ซึ่งแรงงานเหล่านี้บางส่วนจะสามารถกลับเข้าไปทำงานในภาคการเกษตรได้ราว 6-7 หมื่นคน นอกจากนั้น การชะลอตัวทางเศรษฐกิจและมาตรการประหยัดค่าใช้จ่าย อันเป็นผลสืบเนื่องจากวิกฤตการณ์ทางการเงิน อาจมีผลให้แรงงานไทยในต่างประเทศต้องตกงานและเดินทางกลับเป็น

จำนวนมากด้วย สภาพการณ์ดังกล่าวจะรุนแรงยิ่งขึ้น เนื่องจากจะมีผู้ที่จบการศึกษาใหม่ ทั้งระดับ ปวช. ปวส. และปริญญาตรี เข้าสู่ตลาดแรงงานอีกราว 700,000 คน

ปัจจุบัน ผู้ประกอบการบางราย ได้เริ่มลดการทำงานล่วงเวลาลงแล้ว มีผลให้การทำงานลดลงจากสัปดาห์ละ 6 วันเหลือสัปดาห์ละ 5 วัน และในหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้ไฟฟ้าเฟอร์นิเจอร์ และเซรามิค บางส่วนก็เริ่มปลดคนงานแล้ว อนึ่ง จากผลการสำรวจของชมรมผู้บริหารงานบุคคลของบริษัทต่างๆในนิคมอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยากว่า 1,700 โรงงาน ซึ่งมีการจ้างงานกว่า 300,000 คน พบว่าอาจมีแรงงานที่ต้องถูกเลิกจ้างประมาณ 30,000 คน และหากสถานการณ์เลวร้ายลงอาจต้องปลดคนงานถึง 100,000 คน โดยอุตสาหกรรมที่จะมีการปรับลดพนักงานมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ที่ยอดการสั่งซื้อจากต่างประเทศลดน้อยลงอย่างมาก นอกจากนั้น แรงงานจังหวัดสมุทรปราการก็ได้แถลงว่า จังหวัดสมุทรปราการซึ่งมีสถานประกอบการมากกว่า 18,000 แห่งนั้น ในปี พ.ศ. 2551 นี้มีสถานประกอบการปิดตัวไปแล้ว 76 แห่ง ซึ่งมีลูกจ้าง 7,649 คน ส่วนใหญ่เป็นกิจการสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม เสื้อผ้า และรองเท้า

จ) ผลกระทบต่อราคาสินค้าเกษตรบางชนิด วิกฤตครั้งนี้ส่งผลให้กำลังซื้อของผู้บริโภคทั่วโลกลดลง ราคาของพืชผลเกษตรจึงโน้มต่ำลง และบางชนิดผลผลิตออกมาล้นตลาด ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาสินค้าเกษตรของไทยหลายชนิดโดยเฉพาะยางธรรมชาติ และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ได้รับอานิสงส์จากความเจริญเติบโตแบบก้าวกระโดดของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งทำให้ความต้องการผลิตผลเกษตรดังกล่าวเพิ่มขึ้นปริมาณการส่งออกและราคาจึงอยู่ในระดับสูงตลอดมา เมื่อการส่งออกของจีนที่ต้องพึ่งพาตลาดสหรัฐฯอย่างมากอ่อนแรงลง ก็มีผลทำให้ราคาสินค้าเกษตรบางชนิดลดลงอย่างน่าใจหาย ดังจะเห็นได้จากราคาซื้อขายยางแผ่นดิบ ที่ตลาดกลางยางพาราหาดใหญ่ ได้ลดลงจากกิโลกรัมละ 91.80 บาท เมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2551 เหลือเพียงกิโลกรัมละ 54.63 บาท ในวันที่ 13 ตุลาคม ปี พ.ศ. 2551 หรือลดลงไปถึง 37.17 บาท ในช่วงเวลาเพียง 20 วันเท่านั้น ซึ่งสินค้าเกษตรของไทยอีกหลายชนิดก็มีลักษณาการทำนองเดียวกันนี้ด้วย ความตกต่ำของราคาพืชผลเกษตรนั้น จะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อรายได้ของเกษตรในชนบท ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ผลร้ายที่จะติดตามมาก็คือความถดถอยของกำลังซื้อภายในประเทศ

อนาคตเศรษฐกิจไทยใต้เงาวิกฤตแฮมเบอเกอร์

เศรษฐกิจไทยจะได้รับผลกระทบจากวิกฤตแฮมเบอเกอร์รุนแรงยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ตั้งแต่ไตรมาสสุดท้ายของปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป ความถดถอยตกต่ำทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น จะแผ่รังสีอำมหิตเข้าครอบงำเศรษฐกิจไทยอย่างเข้มข้นในปี พ.ศ. 2552 ส่งผลให้เกิด

ความตกต่ำอย่างหนักแก่เศรษฐกิจไทยทั้งระบบเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีลักษณะเปิด จึงอ่อนไหวและมีระดับของการพึ่งพาเศรษฐกิจโลกในเกณฑ์สูงมาก ดังเห็นได้จากการที่ภาคการค้าระหว่างประเทศ มีสัดส่วนถึง 140% ของ GDP และการส่งออกซึ่งอยู่ในฐานะเป็นพลังขับเคลื่อนหลักของระบบเศรษฐกิจนั้น ก็มีสัดส่วนสูงกว่า 70% ของGDP ด้วย เมื่อเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ ที่เป็นตลาดส่งออกสำคัญของไทยทรุดตัวลง ก็ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยถดถอยตกต่ำลงไปด้วย จากการศึกษาของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) พบว่า ถ้าเศรษฐกิจของสหรัฐฯชะลอตัวลง 1 %จะมีผลให้เศรษฐกิจไทยชะลอตัวลง 0.135-0.9% ขึ้นอยู่กับความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาโดยใช้นโยบายการเงินและการคลัง รวมทั้งการกระจายตลาดส่งออกไปยังประเทศอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการเงินน้อย และภาวะความทรุดโทรมของเศรษฐกิจไทยนั้น จะยืดเยื้อเรื้อรังไปจนกว่ามาตรการแก้ไขปัญหาของสหรัฐฯ และประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำอื่น ๆ จะเริ่มสัมฤทธิ์ผล ซึ่งอาจต้องใช้เวลายาวนานถึงปี 2010 ดังนั้นอนาคตเศรษฐกิจไทยในช่วง 2 ปีข้างหน้าคงจะตกอยู่ในสภาพการณ์ดังต่อไปนี้

ก) คาดหมายว่าการส่งออกในปี พ.ศ. 2552 จะได้รับผลกระทบถึง 60% โดยสินค้าสำคัญที่จะได้รับผลกระทบได้แก่ สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์พลาสติก อัญมณีและเครื่องประดับ กุ้งสดแช่เย็นและแช่แข็ง ยางพารา และมันสำปะหลัง คาดว่าอัตราการขยายตัวของการส่งออก จะลดจากที่ประมาณไว้ก่อนหน้าวิกฤตว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 18 เหลือเพียงร้อยละ 0.5 ซึ่งทำให้รายได้จากการส่งออกหดหายไปประมาณ 9 แสนล้านบาท

ข) เศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2552 จะขยายตัวเพียงร้อยละ 2.5-3.5 เท่านั้น จากอัตราการขยายตัวในระดับปกติที่ 5% เทียบกับปี พ.ศ. 2551 ที่คาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 4.5

ค) คาดว่าการใช้จ่ายของภาคเอกชนจะขยายตัวได้เพียงร้อยละ 1.5-2.5 แม้ว่ารัฐบาลจะมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่มาตรการเหล่านั้นก็มิได้มีเป้าประสงค์จะแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังแต่อย่างใด เป็นแค่การหว่านเงินเพื่อหาเสียงสำหรับการเลือกตั้งครั้งต่อไป ที่คาดว่าจะมีขึ้นในอีกไม่นานนักเท่านั้น และเนื่องจากสัดส่วนการใช้จ่ายของภาครัฐ ทั้งการบริโภคและการลงทุน มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 15 ของ GDP เท่านั้น จึงไม่สามารถที่จะชดเชยการทรุดตัวลงของภาคการส่งออก และการใช้จ่ายของภาคเอกชนได้ นอกจากนั้น รัฐบาลปัจจุบันก็ไร้ความสามารถในการบริหารจัดการ และการเข้ามายึดกุมอำนาจรัฐก็มิได้มีเป้าประสงค์อื่นใดนอกจากประคองตัวอยู่ไปวันๆ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ และคอยโอบอุ้มคุ้มครองอดีตนายกรัฐมนตรี ที่เร่ร่อนเป็นสัมภเวสีอยู่ในต่างประเทศเท่านั้น จึงไม่เป็นที่หวังอันใดสำหรับการแก้ไขวิกฤตครั้งนี้เลย

ง) คาดว่าจำนวนคนว่างงานในปี พ.ศ. 2552 จะเพิ่มขึ้นอย่างมหาศาล ประมาณว่าภายในไตรมาสแรกจำนวนคนว่างงานจะมีจำนวนราว 0.9-1 ล้านคน ซึ่งเมื่อรวมกับผู้ที่จะจบการศึกษาและก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่อีกราว 700,000 คนแล้ว จำนวนคนว่างงานก็อาจทะยานเข้าไปใกล้ 2 ล้านคน สภาพการณ์เช่นนี้ย่อมจะทำให้ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาครอบครัว และปัญหาสังคมอื่นๆ ปะทุตามมาอย่างแน่นอน

จ) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ปรับการคาดการณ์อัตราขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่ได้ทำไว้เมื่อ 6 เดือนก่อนลง โดยระบุว่าในปี พ.ศ. 2552 อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกจะลดลงจากที่คาดไว้ร้อยละ 3.8 เหลือร้อยละ 3 (ซึ่งอยู่ในอัตราที่ใกล้เคียงกับอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วงของ The Great Depression เมื่อปี พ.ศ. 2515) และการขยายตัวของสหรัฐฯลดลงจากร้อยละ 0.6 เป็นร้อยละ 0.1 ประเทศในกลุ่ม EU จากร้อยละ 1.2 เหลือร้อยละ 0.2 และญี่ปุ่นจากร้อยละ 1.5 เหลือร้อยละ 0.5 ตามลำดับ คาดหมายว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯและเศรษฐกิจโลกอาจต้องเวลาค่อนข้างนาน คะเนว่าน่าจะฟื้นตัวได้ในปี พ.ศ. 2553 ดังนั้น เศรษฐกิจไทยจะมีการฟื้นตัวได้ก็ภายหลังจากปี พ.ศ. 2553 ไปแล้วเท่านั้น

ฉ) วิกฤตแฮมเบอเกอร์นี้นับได้ว่ามีความรุนแรงมากที่สุด หลังจาก The Great Depression ในปี พ.ศ. 2463 กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ระบุความเสียหายของสถาบันการเงินทั่วโลกว่า มีไม่น้อยกว่า 1.4 ล้านล้านดอลลาร์ ทำให้ต้องมีการเพิ่มทุนอีก 6.75 แสนล้านดอลลาร์ สิ่งที่น่าคิดก็คือ หลังจากที่เกิด The Great Depression ในปี พ.ศ. 2463 แล้วนั้น สิ่งที่ติดตามมาก็คือสงครามโลกครั้งที่สอง และความย่อยยับของเศรษฐกิจของยุโรป รวมทั้งความตกต่ำทางเศรษฐกิจในประเทศสยาม ซึ่งทำให้จำเป็นต้องดุลย์ (หรือปลด)ข้าราชการออกเป็นจำนวนมาก เพื่อตัดงบประมาณรายจ่ายให้สมดุลกับรายได้ที่ลดลง อันเป็นชนวนเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงการปกครองในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2465 จึงน่าสนใจมากว่าภายหลังวิกฤตแฮมเบอเกอร์ครั้งนี้จะเกิดอะไรขึ้นกับสังคมเศรษฐกิจไทย

ช) ผู้ประกอบการไทยจะต้องเผชิญกับสภาวะการขาดแคลนเงินทุน เนื่องจากบรรดาสถาบันการเงินจะเพิ่มความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อขึ้นเป็นอันมาก และอาจไม่ปล่อยสินเชื่อใหม่ให้อีกเลย สำหรับลูกค้าที่มีฐานะการเงินไม่น่าไว้วางใจ ภาวะการเงินในระบบจะอยู่ในสภาพตรึงตัว อัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นภาวะบีบคั้นเช่นนี้ประกอบกับกำลังซื้อภายในประเทศที่หดตัวลง จะทำให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ประคองตัวอยู่ได้ด้วยความยากลำบากอย่างแสนสาหัส

2.1.5.2 วิกฤตเศรษฐกิจดูไบ

ต้นเหตุของวิกฤตเศรษฐกิจดูไบ โดยเริ่มจากการมุ่งขยายธุรกิจอย่างรวดเร็วจนเกินกำลังและการกู้เงินระยะสั้นสำหรับโครงการลงทุนระยะยาว ทำให้เมื่อสภาพความต้องการของตลาดที่แท้จริงไม่เป็นไปตามเป้าหมายจึงเกิดปัญหาทางการเงินขึ้น โดยการประกาศขอเลื่อนการชำระหนี้ของบริษัท Dubai World บริษัทโฮลดิ้ง และบริษัทลงทุนชั้นนำของดูไบออกไปซึ่งมีหนี้สินทั้งหมดประมาณ 80,000 ล้านดอลลาร์ ซึ่งหนี้สินของดูไบ เวิร์ลด์ นี้มีมหาศาลจริง ๆ มากกว่างบประมาณแผ่นดินของประเทศไทยเท่าตัว และมากกว่าหนี้ IMF ที่เราเคยติดหนี้กว่า 4 เท่า (วรัญญู, 2552)

หนึ่งในหนี้สินทั้งหมดนั้นมาจากหนี้สินของบริษัท Nakheel ซึ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ผู้สร้างผลงานอันมีชื่อเสียงและเป็นที่น่าทึ่งต่อสายตาโลก เช่น โครงการ The Palm ที่มีพันธบัตรอิสลามมูลค่าประมาณ 3,500 ล้านดอลลาร์ฯ ที่จะครบกำหนดไถ่ถอนในวันที่ 14 ธันวาคมนี้ และหนี้สินมูลค่า 980 ล้านดอลลาร์ฯ ที่จะครบกำหนดไถ่ถอนในวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 ขณะที่บริษัท Limitless บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในเครืออีกรายหนึ่งมีพันธบัตรมูลค่า 1,200 ล้านดอลลาร์ฯ ที่จะครบกำหนดไถ่ถอนในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2553 โดยหนี้ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งจากจำนวนหนี้สินของ Dubai World รวมทั้งสิ้น 59,000 ล้านดอลลาร์ฯ ซึ่งนับเป็นมูลหนี้ที่มีสัดส่วนขนาดใหญ่เมื่อเทียบกับหนี้สินทั้งหมดของรัฐดูไบรวม 80,000 ล้านดอลลาร์ฯ ทั้งนี้เจ้าหนี้รายใหญ่ของมูลหนี้ดังกล่าว ได้แก่ ธนาคารแห่งรัฐอาบูดาบี (National Bank of Abu Dhabi) และธนาคารกลางยูเออี (UAE Central Bank) รวมถึงสถาบันการเงินในกลุ่มประเทศยุโรป ซึ่งประเมินว่ามีการปล่อยกู้ให้แก่ดูไบรวมกันสูงถึง 40,000 ล้านดอลลาร์ฯ

Dubai World นับว่าเป็นกลุ่มบริษัทลงทุนที่รัฐบาลดูไบเป็นเจ้าของ โดยได้ลงทุนในโครงการต่างๆ ทั่วโลก ตามนโยบายของชีคหรือเจ้านครรัฐดูไบ ซึ่งส่วนใหญ่ได้ลงทุนในโครงการอสังหาริมทรัพย์ และในประเทศไทยได้ลงทุนในบริษัทอสังหาริมทรัพย์หลายบริษัท และมีแผนจะขอลงทุนในโครงการแลนบริดจ์ที่เป็นท่าเรือและโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมระหว่างฝั่งทะเลอันดามันและอ่าวไทย ซื้อทีมฟุตบอลทีมดังในลีกยุโรป หรือขอซื้อกิจการท่าเรือขนาดใหญ่หลายแห่งในสหรัฐอเมริกา แต่รัฐสภาอเมริกันระงับไว้ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ

ผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจดูไบ

โดยที่ผ่านมาดูไบได้มีการลงทุนที่ค่อนข้างเกินตัว และออกพันธบัตรเพื่อการลงทุนจำนวนมากผ่าน Dubai World โดยมีคนดังหลายคนได้ซื้อพันธบัตร Dubai World เช่น แบรด พิตต์, เดวิด เบ็คแฮม, ไมเคิล โอเว่น ฯลฯ รวมไปถึงสถาบันการเงินต่างมีสถาบันการเงินในประเทศไทยด้วย ได้ลงทุนในพันธบัตรดูไบจำนวนมาก แต่โครงการที่ Dubai World ลงทุนกลับมีผลตอบแทนทาง

การเงินที่ไม่เข้าเป้า ฟองสบู่จึงแตก ราคาทรัพย์สินตกต่ำ จึงไม่สามารถชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ได้ ตามกำหนด ซึ่งทางเลือกของดูไบมีไม่มาก ก็คือต้องขายสินทรัพย์ออกไป

ทั้งนี้เมื่อฟองสบู่ดูไบแตก ใครจะเดือดร้อน แน่นอน ย่อมไม่พ้นเจ้าหนี้ทั้งหลายที่หวังผลตอบแทนจากการลงทุนในพันธบัตร แต่กลับไม่ได้รับเงิน อาจจะทำให้ขาดสภาพคล่องกันได้ พอนักลงทุนขาดสภาพคล่อง ทำให้การลงทุนในตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่ทำท่าจะฟื้นก็อาจจะสลบได้อีกรอบ รวมไปถึงการออกพันธบัตรของประเทศในตะวันออกกลางที่อาจจะออกได้ยากขึ้น เนื่องจากสภาพคล่องของนักลงทุนหายไป และอาจจะลามกลายเป็นวิกฤติเศรษฐกิจของโลกตามซับไพร์มไปอีกอัน

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า ปัญหาการชำระหนี้ของบริษัท Dubai World นั้นคงจะมีไม่มากนัก เนื่องจากประเทศยูเออี ทั้ง 7 รัฐรวมกัน มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.6 ของการส่งออกรวมของไทย อีกทั้งกว่าร้อยละ 80 ของสินค้าที่ส่งออกจากไทยไปยังยูเออี เป็นการส่งออกต่อไปยังประเทศอื่น ๆ ในตะวันออกกลาง ส่วนผลกระทบต่อภาคเอกชนไทยที่เข้าไปดำเนินธุรกิจต่าง ๆ เช่น ในหมวดก่อสร้าง โรงแรม และโรงพยาบาล รวมถึงการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยนั้น จากการประเมินในเบื้องต้น คาดว่า คงจะมีผลกระทบไม่มากนักเช่นกัน โดยเฉพาะหากปัญหาเศรษฐกิจและภาคอสังหาริมทรัพย์จำกัดวงอยู่ที่ดูไบ และไม่ลุกลามไปถึงรัฐอื่น ๆ ในยูเออี เช่น อาบูดาบี และสำหรับในด้านการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจากยูเออีที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย คิดเป็นเพียงประมาณร้อยละ 0.6 ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามายังประเทศไทยทั้งหมด โดยรวมแล้วจึงอาจกล่าวได้ว่าไทยน่าจะไม่ได้รับผลกระทบมากนัก ขณะที่ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ยังคงประมาณการอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ไว้ที่หดตัวร้อยละ 3.1 สำหรับปีนี้ และขยายตัวประมาณร้อยละ 3.0 สำหรับปีหน้า

ส่วนประเทศไทย รัฐบาลและนักวิเคราะห์ทั้งหลายพยายามจะบอกว่าไม่มีผลกระทบอะไรกับประเทศไทยมากนัก เนื่องจากเราไม่ได้มีการค้าขายมากมายกับดูไบ แต่อย่าลืมนะครับว่าโครงการอสังหาริมทรัพย์ของดูไบได้สร้างงานให้กับคนงานก่อสร้างไทย และเอเชียจำนวนมาก แล้วหากโครงการเหล่านั้นหยุดชะงักไป อะไรจะเกิดขึ้น ก็ไม่มีอะไรซับซ้อน ก็คือคนงานก่อสร้างได้กลับบ้านแน่นอน แต่จะมีอีกผลกระทบหนึ่งที่มาทางอ้อมก็คือคู่ค้าของเราที่อาจจะมีการค้าขายโดยตรงกับดูไบจำนวนมาก เช่น สหรัฐ หรือสหภาพยุโรป อาจจะชะลอด้านเศรษฐกิจ และย่อมกระทบกับการส่งออกของเราแบบทางอ้อม

2.1.5.3 วิกฤตเศรษฐกิจเงินดอง

ในวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2551 ธนาคารกลางของเวียดนาม ได้ปรับลดอัตราแลกเปลี่ยนทางการของสกุลเงินดองต่อดอลลาร์สหรัฐลงร้อยละ 1.96 พร้อมกับประกาศขึ้นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง

ขึ้นร้อยละ 2 เพื่อชะลอวิกฤตการณ์ขาดดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างรวดเร็วและเงินเฟ้อที่พุ่งสูงขึ้น ซึ่งภาวะวิกฤตการณ์ดังกล่าวทำให้นักลงทุนเกิดความกังวลและเริ่มถอนการลงทุนในภูมิภาคเอเชีย ทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์และค่าเงินสกุลภูมิภาคเอเชียลดลง จึงเกิดคำถามว่า วิกฤตเศรษฐกิจเวียดนาม หรือวิกฤต “เฟ้อ” ในปัจจุบันนี้เกิดจากสาเหตุใด และจะส่งผลลุกลามไปทำให้เศรษฐกิจไทยตกต่ำดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2540 หรือไม่ สำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง จึงได้ทำการศึกษาถึง สาเหตุของวิกฤตเศรษฐกิจของเวียดนาม ผลกระทบจากภาวะวิกฤตดังกล่าวสู่ประเทศไทย และแนวนโยบายของไทยในการรองรับผลกระทบดังกล่าว ดังมีรายละเอียดดังนี้ (กระทรวงการคลัง, 2552)

สาเหตุของวิกฤตเศรษฐกิจเงินดอง

วิกฤตเศรษฐกิจที่เวียดนามเผชิญอยู่นี้ เป็นผลสืบเนื่องจากการที่เศรษฐกิจเวียดนามเติบโตเร็วเกินไป โดยขยายตัวสูงในระดับร้อยละ 7-9 ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2550 โดยเป็นการขยายตัวของภาคบริการ (โดยเฉพาะภาคการเงิน) และภาคการก่อสร้างเป็นหลัก ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นการสะท้อนถึงการเก็งกำไรในตลาดเงินและตลาดอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรมเริ่มมีการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง

การที่เศรษฐกิจเวียดนามขยายตัวในระดับสูง ในขณะที่เวียดนามเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดเล็กแบบเปิด (Smallopen Economy) ส่งผลให้การนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้นในระดับสูงตามไปด้วย ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดของเวียดนามขาดดุลเป็นจำนวนมากและขาดดุลอย่างรวดเร็ว จากที่เคยขาดดุลเล็กน้อยที่ประมาณ 0.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2548 (หรือประมาณร้อยละ 0.3 ต่อ GDP) เป็นขาดดุลประมาณ 6.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2550 (หรือประมาณร้อยละ 9.0 ต่อ GDP)

นอกจากการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดแล้ว เวียดนามยังเผชิญกับปัญหาเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงและควบคุมได้ยาก โดยภาวะเงินเฟ้อของเวียดนามเกิดทั้งจากภาวะต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น (Cost-push Inflation) ตามราคาน้ำมันดิบและสินค้าโภคภัณฑ์โดยเฉพาะราคาอาหารที่พุ่งขึ้นมาก และภาวะความต้องการภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น (Demand-pull Inflation) โดยล่าสุด ณ เดือนพฤษภาคม อัตราเงินเฟ้อของเวียดนามสูงถึงร้อยละ 25.3 อันเป็นอัตราสูงสุดในรอบ 16 ปี โดยเงินเฟ้อที่เกิดจากอาหาร ราคาบ้านและการขนส่งพุ่งขึ้นถึงร้อยละ 43 ร้อยละ 23 และร้อยละ 15 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ทำให้เวียดนามเผชิญวิกฤตการณ์ด้านเงินเฟ้อและวิกฤตการณ์ดุลการชำระเงิน (Balance of Payment Crisis) เกิดจากการที่เศรษฐกิจภายในประเทศเติบโตสูงเกินไป (Overheating Economy) โดยเศรษฐกิจที่เติบโตเร็ว ทำให้เวียดนามจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าทุนรวมถึงวัตถุดิบในการผลิตมาก ทำให้เวียดนามขาดดุลการค้าอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนั้น การที่ทางการใช้นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนแบบตายตัว ขณะที่มีเงินทุนไหลเข้าในปริมาณสูง ส่งผลให้ทุนสำรองเงินตรา รวมถึงปริมาณเงินในระบบมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื่องทำให้ธนาคารพาณิชย์มีการปล่อยสินเชื่อในปริมาณสูง ซึ่งจากข้อมูลเชิงประจักษ์บ่งชี้ว่า อัตราการขยายตัวของปริมาณเงิน (M2) ของเวียดนามเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 43 ในปี พ.ศ. 2550 สอดคล้องกับปริมาณการขยายตัวของสินเชื่อในปีเดียวกันที่สูงถึงร้อยละ 53 ต่อปี เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 33.6 และ 25.4 ในปี พ.ศ. 2549 ตามลำดับ ทั้งนี้ ภาวะการขยายตัวของปริมาณเงินในระดับสูงประกอบกับสินเชื่อที่ขยายตัวสูง ยิ่งส่งผลทำให้อัตราเงินเฟ้อในเวียดนามพุ่งสูงขึ้นและทำให้เศรษฐกิจร้อนแรงเกินไป

ในขณะเดียวกัน อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นมากในขณะที่ค่าเงินยังคงผูกติดกับดอลลาร์สหรัฐ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของค่าเงินดองสูงขึ้นมาก ส่งผลกระทบทำให้ความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าและบริการส่งออกของเวียดนามลดลง โดยสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาคคาดการณ์ว่า อัตราการส่งออกของเวียดนามในปี พ.ศ. 2551 จะชะลอลง จากประมาณร้อยละ 31 ในปี พ.ศ. 2547 เป็นร้อยละ 18 ในปี พ.ศ. 2551

ในขณะที่เวียดนามขาดดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างรวดเร็ว เวียดนามยังคงมีการขาดดุลการคลังของภาครัฐในระดับสูงเช่นกัน โดยในปี พ.ศ. 2550 เวียดนามขาดดุลการคลังที่ร้อยละ 4.9 ต่อ GDP ซึ่งการที่เวียดนามมีการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดพร้อมกับการขาดดุลการคลังนั้นทำให้ระดับเงินออมของประเทศ (National Saving) อันเป็นผลรวมระหว่างการออมภาคเอกชนและการออมภาครัฐลดลง และนำไปสู่การขาดดุลบัญชีแฝด (Twin Deficit) ซึ่งเป็นภาวะที่เสี่ยงต่อวิกฤตการณ์การเงินเนื่องจากค่าเงินดองจะต้องอ่อนค่าลงประกอบกับภาคเศรษฐกิจในประเทศจะต้องชะลอการบริโภคและลงทุนลงและเพิ่มระดับการออมในประเทศขึ้น เพื่อทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับเข้าสู่สมดุล อนึ่ง หากนักลงทุนและ/หรือประชาชนภายในประเทศเกิดความวิตกกังวลในสภาวะเศรษฐกิจ (ดังเช่นในภาวะปัจจุบัน) อาจเริ่มถอนการลงทุนและแลกเปลี่ยนเงินดองเป็นเงินสกุลอื่น เช่น ดอลลาร์สหรัฐ อันจะเป็นตัวเร่ง (Catalyst) ทำให้เกิดวิกฤตการณ์ค่าเงินดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2540 ได้

ประการสุดท้าย แม้ว่าเงินทุนที่ไหลเข้าเวียดนามเพื่อการลงทุนโดยตรง จะมีปริมาณสูง แต่ในช่วงปีที่ผ่านมามีเงินทุนไหลเข้าระยะสั้น ในรูปของการลงทุนด้านการเงิน (Portfolio Flow) สูงมาก นำไปสู่สถานการณ์การลงทุนที่มากเกินไป (Over-Investment) โดยเฉพาะการเก็งกำไรในตลาดหลักทรัพย์ และนำไปสู่การลงทุนในภาคที่ไม่ก่อให้เกิดผลผลิต (Non-Productive Sector) โดยเฉพาะภาคอสังหาริมทรัพย์ อันจะนำไปสู่ภาวะฟองสบู่และวิกฤตการณ์การเงินในที่สุด โดยในปี พ.ศ. 2550 การลงทุนด้าน Portfolio Flow ของเวียดนามขยายตัวในระดับสูงขึ้นมากโดยอยู่ที่ 7.4

พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งมากกว่าการลงทุนโดยตรง (FDI) ที่อยู่ที่ 6.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ทำให้เงินทุนไหลเข้าของเวียดนามส่วนใหญ่เป็นเงินทุนร้อน (Hot Money) และมีความเสี่ยงต่อการถอนทุนกลับ (Capital Inflow Reversal) เมื่อนักลงทุนเกิดความไม่มั่นใจในเศรษฐกิจ ดังเช่นที่เวียดนามกำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน

จากปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ธนาคารกลางของเวียดนาม (State Bank of Vietnam: SBV) จำเป็นต้องปรับลดอัตราแลกเปลี่ยนทางการลงในวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2551 โดยได้ปรับลดอัตราแลกเปลี่ยนทางการของสกุลเงินดองต่อดอลลาร์สหรัฐลงร้อยละ 1.96 จากประมาณ 16,290 ดองต่อดอลลาร์สหรัฐ มาอยู่ที่ 16,620 ดองต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งการปรับลดครั้งนี้เป็นครั้งที่สองในรอบปี พ.ศ. 2551 นี้ หลังจากที่เคยปรับลดลงจาก 15,815 ดองต่อดอลลาร์สหรัฐ เป็น 16,100 ดองต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณร้อยละ 1.80 ณ เดือนมีนาคม พ.ศ. 2551

ผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจเงินดองต่อเศรษฐกิจไทย

สถานการณ์เศรษฐกิจเวียดนามขณะนี้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่าน 2 ช่องทาง ได้แก่ การค้าระหว่างประเทศและการเงินระหว่างประเทศ จากข้อมูลเชิงประจักษ์ในปี พ.ศ. 2550 พบว่าไทยส่งออกสินค้าไปเวียดนามคิดเป็นมูลค่า 3.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.5 ของมูลค่าส่งออกสินค้าทั้งหมดของไทย สำหรับด้านการเงินระหว่างประเทศพบว่า ไทยเข้าไปลงทุนทางตรงระหว่างประเทศในเวียดนามเพียง 700 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 4 ของการเข้าไปลงทุนทางตรงของต่างประเทศทั้งหมดในเวียดนาม ในขณะที่การลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทุน อาจได้รับผลกระทบจากการด้อยค่าลงของสินทรัพย์และของค่าเงินดอง โดยมีรายละเอียดช่องทางของผลกระทบต่างๆ ดังนี้

ก) ช่องทางการค้าระหว่างประเทศ

เวียดนามเป็นคู่ค้าอันดับที่ 10 ของตลาดส่งออกสินค้าของไทย โดยทั้งปี พ.ศ. 2550 ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐฯ ไปยังเวียดนามจำนวน 3.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.5 ของมูลค่าส่งออกสินค้าของไทยทั้งหมด ซึ่งในช่วง 4 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2551 ไทยส่งออกไปยังเวียดนามมูลค่า 1.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 69 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนส่งผลให้สัดส่วนการส่งออกไปยังเวียดนามในช่วง 4 เดือนแรก ขยับเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.1 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมดของไทยไปยังตลาดโลก สะท้อนว่าการส่งออกสินค้าของไทยพึ่งพาตลาดเวียดนามมากขึ้น สอดคล้องกับการเจริญเติบโตในอัตราสูงอย่างต่อเนื่องของเวียดนามในช่วงที่ผ่านมา

ข) ผลกระทบต่อการส่งออกของไทย

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจะส่งผลให้เศรษฐกิจเวียดนามชะลอตัวลงชัดเจนมากขึ้น ส่งผลให้ อุปสงค์ต่อสินค้าไทยลดลงกอปรกับค่าเงินดองต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ที่ปรับลดค่าลงประมาณร้อยละ 2.0 จะทำให้สินค้าไทยในสายตาผู้นำเข้าเวียดนามแพงขึ้นซึ่งทั้ง 2 สาเหตุ ย่อมทำให้การส่งออกของไทยไปยังเวียดนามขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง และจะกระทบต่อสินค้าส่งออกหลักของไทยไปยังเวียดนาม ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป เม็ดพลาสติก เหล็ก เครื่องยนต์ และกระดาษ ซึ่งทั้ง 5 สินค้าหลักดังกล่าว มีมูลค่ารวมกัน 581 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 34.4 ของมูลค่าส่งออกไปเวียดนาม และหากมองเป็นรายสินค้าสำคัญจะพบว่า ไทยส่งออกน้ำมันสำเร็จรูปไปยังเวียดนามมากเป็นอันดับ 4 รองจากสิงคโปร์ จีน และญี่ปุ่น และขยายตัวถึง 5.8 เท่าในช่วง 4 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2551 เมื่อเทียบกับปีก่อน ในขณะที่เม็ดพลาสติกไปยังเวียดนามมากเป็นอันดับ 3 รองจากจีนและฮ่องกง และขยายตัวถึงร้อยละ 55 ในช่วง 4 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2551 นอกจากนั้น ส่งออกเหล็กไปเวียดนามมากเป็นอันดับ 1 และขยายตัวถึงร้อยละ 73 ในช่วง 4 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2551 ดังนั้น 3 สินค้าหลักนี้ จะได้รับผลกระทบด้านลบอย่างชัดเจน

ค) ผลกระทบด้านสินค้านำเข้าของไทย

ค่าเงินดองที่ปรับลดค่าลงจะทำให้สินค้าเวียดนามในสายตาผู้นำเข้าไทยถูกลง (ในกรณีที่เวียดนามสามารถควบคุมให้เงินเฟ้อลดลงได้) ซึ่งอาจส่งผลให้การนำเข้าสินค้าสำคัญของไทยจากเวียดนามขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสินค้านำเข้าหลัก 3 ประเภท ได้แก่ (1) สินค้าทุน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ (2) เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ และ (3)สินค้าเชื้อเพลิง คือ น้ำมันดิบ ซึ่งทั้ง 3 สินค้าหลัก มีมูลค่ารวมกัน 236 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 53 ของมูลค่านำเข้าจากเวียดนาม และหากมองเป็นรายสินค้าสำคัญจะพบว่า ไทยนำเข้าน้ำมันดิบจากเวียดนามมากเป็นอันดับ 11 และขยายตัวร้อยละ 11 ในช่วง 4 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2551 และมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.9 ของมูลค่านำเข้าน้ำมันดิบทั้งหมด ดังนั้น การลดค่าเงินดองต่อดอลลาร์สหรัฐฯ จะเป็นการโอกาสให้ไทยเพิ่มสัดส่วนการนำเข้าน้ำมันดิบจากเวียดนามได้อีก

ง) ผลกระทบด้านดุลการค้าของไทยกับเวียดนาม

ในช่วง 4 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2551 ไทยเกินดุลการค้ากับเวียดนาม 1.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือ เกินดุลเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 84 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนแต่จากการที่ไทยอาจจะส่งออกไปเวียดนามได้ในอัตราที่ชะลอลงและอาจนำเข้าจากเวียดนามในอัตราเพิ่มขึ้น ทำให้คาดว่าในช่วงที่เหลือของปี พ.ศ. 2551 ประเทศไทยอาจจะเกินดุลการค้าจากเวียดนามลดลง

ช่องทางการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ

ในปี 2550 การลงทุนทางตรงจากทั่วโลกไปเวียดนามมีมูลค่าทั้งสิ้น 17.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวถึง 1.4 เท่าจากปี พ.ศ. 2549 โดยการลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการก่อสร้างและสาขาอุตสาหกรรมถึงร้อยละ 70 ของการลงทุนทางตรงรวมในทุกสาขา

อย่างไรก็ตาม ในช่วงปี พ.ศ. 2531-2550 ประเทศไทยมีการลงทุนทางตรงในเวียดนามประมาณ 700 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯคิดเป็นร้อยละ 4 ของมูลค่ารวมจากทั้งโลกที่ไปลงทุนในเวียดนาม หรือคิดเป็นอันดับที่ 13 ซึ่งกระจายอยู่ในหลายสาขาโดยเฉพาะสาขานิคมอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเกษตร และสิ่งทอ ดังนั้น ผลกระทบต่อผู้ประกอบการไทยที่ไปลงทุนในเวียดนามคาดว่าจะจำกัดอยู่ในวงแคบ และผลกระทบที่ได้รับจะน้อยกว่าโดยเปรียบเทียบกับประเทศเกาหลี สิงคโปร์ และไต้หวัน ที่มีการลงทุนการลงทุนทางตรงสูงที่สุด 3 อันดับแรกในเวียดนาม

จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเวียดนาม ทำให้ความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจเวียดนามลดลง นักลงทุนอาจตัดสินใจย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีศักยภาพใกล้เคียงกับเวียดนาม ซึ่งไทยน่าจะได้อานิสงค์อย่างมาก เนื่องจากไทยมีค่าเงินที่ยืดหยุ่นอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบ ต้นทุนวัสดุก่อสร้างและขนส่งต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบ ความเป็นศูนย์กลางในการผลิตและขนส่ง ผลิตภาพด้านแรงงานของไทยสูงกว่าโดยเปรียบเทียบ เป็นต้น

นอกจากนั้น แม้ว่าไทยจะมีอัตราค่าจ้างแรงงานที่สูงกว่าเวียดนาม 3-4 เท่า โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่เป็นหัวใจของการผลิตไทย คือ อุตสาหกรรมยานยนต์ประมาณ 4 เท่า และอุตสาหกรรมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ประมาณ 3.5 เท่า แต่ผลิตภาพของแรงงานไทยที่สูงกว่าเวียดนามสามารถชดเชยอัตราค่าจ้างที่สูงกว่าได้ระดับหนึ่ง โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมใยสังเคราะห์เคมีภัณฑ์พื้นฐาน สิ่งทอ ส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ กระดาษ เฟอร์นิเจอร์ ยางและผลิตภัณฑ์ยาง เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมข้างต้น เป็นอุตสาหกรรมที่ไทยผลิตมากและส่งออกเป็นมูลค่ามหาศาลในแต่ละปี

2.1.6 ความรู้เกี่ยวกับโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย

2.1.6.1 ความเป็นมาของโครงการ

จากการที่รัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายหลักของยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจไทยให้แข็งแกร่งด้วยการมุ่งไปที่การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการซึ่งจะมีส่วนช่วยสนับสนุนและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการริเริ่มจัดทำโครงการเร่งรัดปรับปรุงประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมภายใต้แผนงานในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมขึ้นในปี พ.ศ. 2542-2545 เพื่อให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องหนังโลหะ

การสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป พลาสติก หัตถอุตสาหกรรม เซรามิค อัญมณี เครื่องเรือนและผลิตภัณฑ์ยางพารา ซึ่งจากการดำเนินการให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมในโครงการดังกล่าวไปแล้วเกือบ 1,000 กิจการ พบว่ากิจการเหล่านั้นได้รับประโยชน์และมีแนวโน้มที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพในทิศทางที่ดีขึ้น

เมื่อกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับการจัดสรรงบประมาณจากนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ (งบประมาณ 58,000 ล้านบาท) เพื่อให้ความช่วยเหลือและพัฒนา SMEs เป็นเงินรวมทั้งสิ้น 2,600 ล้านบาท ในปีงบประมาณ ปี พ.ศ. 2545 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าโครงการในลักษณะที่ได้ดำเนินการไปแล้วคือ โครงการเร่งรัดปรับปรุงประสิทธิภาพธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมน่าจะส่งผลให้ SMEs ที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศถึงกว่าร้อยละ90 ได้รับการปรับปรุงและพัฒนารวมทั้งสามารถขยายกิจการจนเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้อย่างมั่นคงต่อไป จึงได้จัดทำโครงการ “ชุบชีวิตธุรกิจไทย (Invigorating ThaiBusiness : ITB)” ขึ้นในลักษณะเดียวกับโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพธุรกิจดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือธุรกิจไทยให้สามารถแก้ไขปัญหาการประกอบธุรกิจ ยกระดับปรับปรุงความสามารถในการประกอบการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีการค้าโลก รวมทั้งคงสภาพการจ้างงานไว้ได้ โดยมีจำนวนโรงงาน/บริษัทที่เข้าร่วมโครงการครอบคลุมกว้างขวางมากขึ้นกว่าเดิมจากที่เน้นเฉพาะกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างเดียวได้มีการขยายครอบคลุมกลุ่มธุรกิจบริการและครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

ทั้งนี้วิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือเพื่อปรับปรุงและพัฒนา SMEs ดังกล่าว ได้ดำเนินการโดยการจัดจ้างทีมที่ปรึกษาเฉพาะด้านเข้าไปให้บริการปรึกษาแนะนำเชิงลึก โดยการดำเนินงานร่วมกันระหว่างกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและหน่วยร่วมบริหารอีก 7 สถาบัน ได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สถาบันไทย-เยอรมัน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเลคทรอนิกส์ บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยมีเป้าหมายการดำเนินการ 2,600 กิจการ ระยะเวลาโครงการตั้งแต่เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2544-พฤษภาคม ปี พ.ศ. 2546 (สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง, 2546 ก: 1-2)

จากการที่รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จึงได้จัดสรรงบประมาณสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการเร่งรัดปรับปรุงประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจภายใต้ชื่อโครงการ “ชุบชีวิตธุรกิจไทย (Invigorating Thai Business: ITB)” ไปแล้วในระยะแรกเมื่อเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2544- พฤษภาคม ปี พ.ศ. 2546 จำนวน 2,600 กิจการ ซึ่งจากการดำเนินโครงการในระยะแรกมีเงินงบประมาณเหลืออยู่ประมาณ

490 ล้านบาท รัฐบาลจึงได้อนุมัติให้นำเงินที่เหลือมาใช้ดำเนินโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทยระยะที่ 2 จำนวน 1,100 กิจการ โดยมีระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2546- กันยายน ปี พ.ศ. 2547

สำหรับโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย ระยะที่ 2 มีลักษณะเดียวกับโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย ระยะที่ 1 กล่าวคือ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถแก้ปัญหาการประกอบธุรกิจ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือการบริการ ยกระดับการบริหารจัดการด้านต่างๆ เพิ่มศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล รวมทั้งคงสภาพการจ้างงานหรือเพิ่มอัตราการจ้างงานได้มากขึ้น ทั้งนี้วิธีการดำเนินงานยังคงเป็นเช่นเดียวกับในระยะที่ 1 คือมีการจัดจ้างที่ปรึกษาเฉพาะด้านเข้าไปให้บริการปรึกษาแนะนำเชิงลึก โดยให้บริการกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมดำเนินงานร่วมกับหน่วยร่วมบริหารอีก 8 สถาบัน ได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สถาบันไทย-เยอรมัน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเลคทรอนิกส์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยและสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง, 2546 ข: 1-2)

2.1.6.2 วัตถุประสงค์โครงการ

ก) เพื่อให้สถานประกอบการทราบถึงสถานภาพ ศักยภาพ รวมถึงสภาพปัญหาที่แท้จริงของสถานประกอบการ

ข) เพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายให้สามารถแก้ไขปัญหาการประกอบธุรกิจ สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปและยังคงสภาพการจ้างงานไว้ในสภาวะปัจจุบันหลังจากมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การจัดการ

ค) ยกระดับและปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การบริหารจัดการ และคุณภาพของสินค้าและบริการของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพที่จะเติบโตและขยายกิจการ

ง) กระตุ้นให้เกิดการปรับตัวของอุตสาหกรรมและเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกเพื่อแข่งขันในเวทีตลาดโลก

จ) กระตุ้นการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมให้เกิดสภาพคล่องแก่สถานประกอบการอุตสาหกรรม

2.1.6.3 กลุ่มเป้าหมายของโครงการ

ก) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2,600 กิจการทั่วประเทศ ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตและภาคบริการ

ข) เป็นกิจการที่มีการจ้างงานไม่เกิน 200 คน หรือมีสินทรัพย์ถาวร (ไม่รวมที่ดิน) มูลค่าตามบัญชีไม่เกิน 200 ล้านบาท

ค) เป็นกิจการที่ดำเนินการโดยถูกต้องตามกฎหมายและมีคนไทยถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 50%

ง) เป็นกิจการที่ดำเนินการอยู่แล้ว

จ) เป็นกิจการที่ยื่นชำระ/ประเมินภาษี

2.1.6.4 ผลลัพธ์ที่ต้องการ

ก) มีวิสาหกิจสมัครเข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า 3,000 ราย และเป็นวิสาหกิจที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ จำนวน 2,600 ราย

ข) วิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการมีผลกำไรก่อนหักหนี้สูงขึ้น มีความสามารถชำระหนี้ดีขึ้น ได้รับการสนับสนุนต่อเนื่องจากสถาบันการเงินและสามารถรักษาสภาพการจ้างงานไว้ได้

ค) วิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการมีแผนฟื้นฟูกิจการในระยะปานกลางที่ชัดเจน เป็นไปได้ มีการเตรียมความพร้อมในการยกระดับขีดความสามารถเพื่อแข่งขันต่อไปในระดับสากล

ง) วิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการได้ทราบสถานภาพการดำเนินกิจการของตนเอง เปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของไทยและต่างประเทศ

จ) มีทรัพยากรบุคคลจากผู้ว่างงานและบัณฑิตใหม่ ที่มีศักยภาพจะเป็นนักวิเคราะห์ธุรกิจ หรือได้รับการจ้างเข้าทำงาน

2.1.6.5 ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ก) จำนวนโรงงานที่เข้าร่วมโครงการ

ข) จำนวนแรงงานที่คงสภาพการจ้างงานไว้ได้

ค) การปรับปรุงการประกอบการของธุรกิจที่เข้าร่วมโครงการ โดยพิจารณาจากผลการประกอบการด้านต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุน การลดการสูญเสียต่างๆยอดขายเพิ่ม มีระบบงานคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการ เพิ่มช่องทางจัดจำหน่าย พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ออกสู่ตลาด มีการจ้างงานเพิ่ม และสร้างความพึงพอใจลูกค้า เป็นต้น

2.1.6.6 องค์ประกอบของโครงการ

ก) ฝ่ายบริการโครงการกลาง

ข) หน่วยร่วมบริหาร

ระยะที่ 1 ได้แก่สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติสถาบันไทย-เยอรมัน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเลคทรอนิกส์ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ระยะที่ 2 ได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สถาบันไทย-เยอรมัน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเลคทรอนิกส์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ค) หน่วยร่วมดำเนินการสาขาสังกัดภายใต้หน่วยร่วมบริหาร

ง) ที่ปรึกษา

จ) วิสาหกิจ ในภาคการผลิตและการบริการ

ฉ) ผู้ช่วยที่ปรึกษา

2.1.6.7 ขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการ แสดงดังตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย

กิจกรรมหลัก	รายละเอียด
1. ประชาสัมพันธ์โครงการ	ประชาสัมพันธ์และโฆษณาโครงการผ่านสื่อต่างๆได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ จัดสัมมนาเปิดโครงการเพื่อเผยแพร่และรับสมัครและสัมมนาปิดโครงการเพื่อแถลงผลการดำเนินงานโครงการ
2. วางระบบบริหารโครงการพัฒนา และบริหารฐานข้อมูลโครงการ	จัดวางแผนงาน ขั้นตอนการดำเนินงาน การประสานบริหารโครงการ การติดตามผลการดำเนินงาน วางกำลังคน และการใช้งบประมาณตามนโยบายที่ตั้งไว้ และจัดวางระบบการจัดทำข้อมูลที่ปรึกษา โรงงานที่เข้าร่วม และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
3. เตรียมความพร้อมนักวินิจฉัยและที่ปรึกษา	สรรหานักวินิจฉัยและที่ปรึกษา จัดทำหลักสูตร พร้อมทั้งจัดสัมมนาเตรียมความพร้อมสำหรับนักวินิจฉัยและที่ปรึกษา
4. จัดจ้างและเตรียมความพร้อมผู้ช่วยที่ปรึกษา	คัดเลือกและจัดจ้างผู้ที่ไม่มีงานทำเพื่อเป็นผู้ช่วยที่ปรึกษา จัดทำหลักสูตรและฝึกอบรมเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ช่วยปรึกษา
5. รับสมัครและคัดเลือกวิสาหกิจเข้าร่วมโครงการ	รับเอกสารที่สมัครและเอกสารที่เกี่ยวข้อง คัดเลือกสถานที่ประกอบการที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเพื่อเข้าร่วมโครงการ
6. วินิจฉัยสถานประกอบการเบื้องต้นวิเคราะห์ปัญหาเชิงลึก	สำรวจปัญหา และ/หรือความต้องการพัฒนา พร้อมวิเคราะห์ให้แก่สถานประกอบการที่ผ่านการคัดเลือกในขั้นตอนแรก

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

กิจกรรมหลัก	รายละเอียด
7. ให้บริการปรึกษาแนะนำเชิงลึก	ที่ปรึกษาให้บริการปรึกษาแนะนำและ/หรือฝึกอบรมแก่โรงงานตามที่ได้ตกลงกับโรงงาน จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ
8. รายงานความก้าวหน้าโครงการ	ที่ปรึกษาจัดทำรายงานเพื่อแสดงผลความก้าวหน้าของโครงการ ได้แก่ รายงานการวินิจฉัยสถานประกอบการ (Diagnosis Report) การจัดทำข้อเสนอโครงการ (Proposal) รายงานผลปฏิบัติงานระหว่างโครงการ (Midterm Report)และรายงานสรุปผลปฏิบัติงาน (Final Report) พร้อมการประเมินผลการปฏิบัติงาน
9. ประเมินผลโดยที่ปรึกษาอิสระ	จัดจ้างที่ปรึกษาอิสระจากหน่วยงานอื่นที่ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลการดำเนินงานของโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย วิธีการให้บริการที่ปรึกษาแนะนำแก่กลุ่มเป้าหมายภาพรวมของโครงการ ผลที่ได้รับ ข้อเสนอแนะ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้สรุปงานวิจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ไว้ 6 เรื่อง ดังนี้

2.2.1 รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดระยอง (ปวริศ, 2546)

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลิกกิจการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง ศึกษาเฉพาะโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดระยอง โดยแบ่งการจำแนกประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมตามประเภทของกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนด และเป็นโรงงานที่ได้ยื่นจดทะเบียนขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยองเท่านั้น ระยะเวลาที่ศึกษาเริ่มตั้งแต่ประเทศไทยใช้นโยบายค่าเงินบาทลอยตัว เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2545

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลิกกิจการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง คือ ดัชนีราคาผู้ผลิตของประเทศจำแนกตามกิจกรรมการผลิต (CPA) ซึ่งปัจจัยนี้เป็นตัวกำหนดต้นทุน เมื่อดัชนีราคาผู้ผลิตของประเทศจำแนกตามกิจกรรมการผลิต (CPA) ปรับตัวสูงขึ้นต้นทุน

จะปรับสูงขึ้นด้วย และปัจจัยที่สองที่ทำให้โรงงานต้องปิดกิจการ คือ ปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน เพราะการดำเนินกิจการของโรงงานในจังหวัดระยองต้องใช้เงินลงทุนส่วนใหญ่จากเงินกู้จากสถาบันการเงินเมื่อสถาบันการเงินประสบปัญหาและมีการปล่อยเงินกู้น้อยลงก็จะส่งผลให้โรงงานขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ ในส่วนปัจจัยรองอื่น ๆ ได้แก่ ปริมาณมูลค่าการส่งออกของสินค้าอุตสาหกรรมประเภทนั้น ๆ พบว่าถ้าอุตสาหกรรมประเภทใดที่มีปริมาณมูลค่าการส่งออกลดลงอย่างต่อเนื่อง โรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าประเภทนั้น ๆ ก็ไม่สามารถดำเนินกิจการอยู่ได้ อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ก็เป็นตัวกำหนดต้นทุนของโรงงานอุตสาหกรรม ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินสูงเกินไปผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมก็ต้องรับภาระในส่วนของดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น และปัจจัยทางด้านข้อตกลงทางด้านการค้าและด้านเศรษฐกิจที่ไทยได้ทำไว้กับองค์กรความร่วมมือต่าง ๆ เช่น ข้อตกลงภายใต้สมาชิก WTO APEC AFTA ซึ่งทำให้ไทยต้องเปิดเสรีทางการค้ามากขึ้น มีการลดอัตราภาษีศุลกากรในสินค้าอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมหลายประเภทสินค้า ทำให้ผู้ประกอบการต้องแข่งขันกับผู้ประกอบการจากต่างประเทศ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาผู้ที่จะลงทุนขยายกิจการหรือต้องการเปิดดำเนินการโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ควรที่จะต้องศึกษาและนำมาประกอบด้วย

2.2.2 รายงานการวิจัยเรื่อง การสำรวจผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบัน พ.ศ. 2551 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551)

จากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศส่งผลให้ผู้ประกอบการต่างก็ได้รับผลกระทบอย่างทั่วถึง และต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ในการนี้สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้ทำการสำรวจผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน วัตถุประสงค์ในการสำรวจครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและสะท้อนให้รัฐบาลทราบถึงผลกระทบที่ได้รับจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ตลอดจนการหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ตรงจุดและสอดคล้องกับความต้องการเพื่อเป็นข้อมูลให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นสำหรับครั้งนี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจ/อุตสาหกรรมที่มีคนทำงาน 200 คนขึ้นไปทั่วประเทศจำนวนทั้งสิ้น 1,713 รายในระหว่างวันที่ 9-15 ธันวาคม พ.ศ. 2551

ผลการสำรวจพบว่า

2.2.2.1 ผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินในต่างประเทศต่อเศรษฐกิจไทย

จากวิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินในต่างประเทศที่เกิดขึ้นผู้ประกอบการร้อยละ 96.0 เห็นว่าจะทำให้เศรษฐกิจของไทยได้รับผลกระทบ และร้อยละ 2.9 เห็นว่าไม่ได้รับผลกระทบ มีเพียงร้อยละ 1.1

ไม่ทราบ/ไม่มีความเห็น โดยผลกระทบที่เศรษฐกิจไทยได้รับผู้ประกอบการร้อยละ 58.6 ระบุว่ามาก ร้อยละ 30.5 ระบุว่าปานกลาง และร้อยละ 6.9 ระบุว่าน้อย

โดยผู้ประกอบการธุรกิจ/อุตสาหกรรมทุกประเภทมากกว่าร้อยละ 76 เห็นว่าเศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบ

2.2.2.2 ผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบันต่อธุรกิจ/อุตสาหกรรมที่ดำเนินการอยู่

ผู้ประกอบการธุรกิจ/อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 90.2 ระบุว่าได้รับผลกระทบจากวิกฤตภายในประเทศและต่างประเทศและร้อยละ 8.8 ไม่ได้รับผลกระทบ มีเพียงร้อยละ 1.0 ที่ไม่ทราบ/ไม่มีความเห็น ซึ่งผลกระทบที่ได้รับผู้ประกอบการธุรกิจ/อุตสาหกรรมร้อยละ 34.8 ระบุว่ามาก ร้อยละ 40.0 ปานกลาง และร้อยละ15.4 น้อย

โดยผู้ประกอบการทุกประเภทธุรกิจ/อุตสาหกรรมมากกว่าร้อยละ 79 ระบุว่าได้รับผลกระทบ

2.2.2.3 ความต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือ/สนับสนุนให้ธุรกิจขับเคลื่อนไปได้ด้วยดี

ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจขณะนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจ/อุตสาหกรรมโดยรวมร้อยละ 51.9 ต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือ/สนับสนุน เพื่อให้การดำเนินธุรกิจขับเคลื่อนไปได้ด้วยดี

2.2.3 รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ถึงอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ท่ามกลางภาวะวิกฤต (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) และ ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ, 2541)

ผลการศึกษา พบว่า ภายหลังจากการประกาศเปิดเสรีและปรับโครงสร้างภาษีรถยนต์ตั้งแต่ปี 2535 เป็นต้นมา อัตราการขยายตัวของตลาดรถยนต์เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 30 ต่อปี แต่ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวที่เริ่มส่งสัญญาณตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 ขนเข้าสู่ภาวะวิกฤตในปี พ.ศ. 2540 ส่งผลให้ตลาดรถยนต์ถดถอยอย่างรุนแรง โดยอัตราการขยายตัวของยอดขายในปี พ.ศ. 2540 ลดลงจากปี พ.ศ. 2539 ถึงร้อยละ 38.4 และในปี พ.ศ. 2541 ช่วง ม.ค.-ก.ย. ลดลงถึงประมาณร้อยละ 69 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี พ.ศ. 2540 ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งระบบรวมทั้งกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทย มีจุดเริ่มต้นมาจากการผลิตเพื่อการสนองตลาดอะไหล่ทดแทนเป็นสำคัญ ต่อมาภาครัฐได้สนับสนุนให้โรงงานประกอบรถยนต์ในประเทศใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศเต็มที่ ทำให้อุตสาหกรรมชิ้นส่วนขยายตัวในอัตราสูง เมื่อเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจทำให้กำลังซื้อภายในประเทศซบเซาอย่างรุนแรง จนส่งผลกระทบต่อตลาดรถยนต์ภายในประเทศซึ่งเป็นตลาดหลักของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ส่งผลให้อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์หดตัวถึง ร้อยละ 70 ในปี พ.ศ. 2541 สำหรับสถานการณ์ของผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ของไทยที่เผชิญกับภาวะการชะลอตัวของตลาด

ในประเทศต่อไป จนทำให้ต้องเร่งหาตลาดส่งออกทดแทนมากขึ้นท่ามกลางแนวโน้มตลาดรถยนต์โลกที่ไม่แจ่มใส การแข่งขันในตลาดส่งออกตึงตัวมากขึ้นมีการแข่งขันกันตัดราคามากขึ้น โดยเฉพาะคู่แข่งสำคัญ เช่น ฮ่องกง ไต้หวัน และจีน ที่มีขีดความสามารถในการทำตลาดทุกภูมิภาค เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ผลิตไทยที่มุ่งเน้นตลาดภายในประเทศหลัก สำหรับผู้ผลิตที่ไม่สามารถแข่งขันได้อาจต้องปิดกิจการไปจำนวนหนึ่ง

2.2.4 รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการดำเนินการ ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลของธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดนราธิวาส (จงรัก, 2552)

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการ ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลของธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการหรือผู้มีอำอาจในการตัดสินใจของอุตสาหกรรมในจังหวัดนราธิวาส จำนวน 214 ราย โดยเครื่องมือที่มใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Chi-square) การทดสอบค่าที่ (t-test) การเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe) และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 39.30 การประกอบกิจการเกี่ยวกับ หิน กรวด ทราย หรือดิน สำหรับใช้ในการก่อสร้างมากที่สุด รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 24.80 รูปแบบกิจการเป็นธุรกิจเจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 65.00 แหล่งเงินลงทุนเป็นของตัวเอง คิเป็นร้อยละ 44.40 มีอายุกิจการ มากกว่า 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.00 มีจำนวนพนักงานประจำทั้งหมด (ทั้งแบบเงินเดือนและรายวัน) ไม่เกิน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 79.40 และมีปริมาณการผลิตในปัจจุบันเมื่อเทียบกับความสามารถในการผลิตเดิมก่อนเกิดวิกฤต มากกว่า 30-50% คิดเป็นร้อยละ 50.50 โดยพบว่าสภาพการดำเนินการทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับสถานภาพส่วนบุคคล ยกเว้นผลการดำเนินงานของยอดขายในไตรมาสที่ 1 (ปี พ.ศ. 2552) และผลกำไรในไตรมาสที่ 1 (ปี พ.ศ. 2552)

ระดับปัญหาในการดำเนินการของธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดนราธิวาส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ($\overline{X}$ = 3.72 , S.D. = 0.54) โดยพบว่า ด้านการผลิต ด้านการเงิน ด้านการตลาด และด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัญหาด้านการผลิต มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ($\overline{X}$ = 3.86, S.D. = 0.62) และพบว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาโดยรวมทุกด้านจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลในด้านตำแหน่งและวุฒิการศึกษา แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ประกอบการต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลในด้านการผลิต การตลาด และด้านอื่น ๆ

2.2.5 รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาวิจัย “ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานธุรกิจขนาดย่อม: ศึกษาการบริหารงานบริษัทผลิตรายการ โทรทัศน์” (ศรีปริญญา, 2543)

การศึกษาในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานธุรกิจขนาดย่อมประเภทบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ขนาดย่อมจำนวน 20 บริษัท

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ขนาดย่อมมีทั้งปัจจัยแวดล้อมภายใน และปัจจัยแวดล้อมภายนอก แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ปัจจัยแวดล้อมการดำเนินงาน และปัจจัยแวดล้อมโดยทั่วไป

2.2.5.1 ปัจจัยแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์กร โครงสร้างการบริหารงาน เทคโนโลยีการผลิต และ บุคลากร

2.2.5.2 ปัจจัยแวดล้อมภายนอก

ก) ปัจจัยแวดล้อมการดำเนินงาน ได้แก่ ลูกค้า คู่แข่งขัน หน่วยงานควบคุมของรัฐ ได้แก่ คณะ กรรมการบริหารวิทยุและโทรทัศน์แห่งชาติ(กกช.)และองค์การอาหารและยา (อย.) และผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ เอเจนซี่

ข) ปัจจัยแวดล้อมโดยทั่วไป ได้แก่ กฎหมายการเมือง สถานการณ์ต่างประเทศ เศรษฐกิจ

จากปัจจัยที่ผลต่อการบริหารงานบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์กระทบต่อการบริหารงานของบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ขนาดย่อมในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การที่ผู้บริหารงานบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ขนาดย่อมลดจำนวนพนักงาน และงบประมาณการผลิต อาจทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนบุคลากร และคุณภาพของรายการลดลง โดยบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ขนาดย่อมน่าจะรวมตัวกันเป็นกลุ่มวิชาชีพ เพื่อสร้างอำนาจการต่อรองกับสถานี แลกเปลี่ยนบุคลากร และเทคโนโลยีซึ่งกันและกัน โดยรัฐบาลสถาบันการเงินต่าง ๆ ควรจะมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจประเภทนี้ โดยเฉพาะหน่วยงานที่ดูแลเกี่ยวกับธุรกิจขนาดย่อม ควรจัดการส่งเสริม และเผยแพร่แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจขนาดย่อมในกลุ่มผู้บริหารบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ขนาดย่อม ตลอดจนจัดการอบรมให้ความรู้กับผู้บริหารทั้งด้านการบริหารงาน การเงิน การจัดระเบียบองค์กร เนื่องจากผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ได้จบการการศึกษาโดยตรงในด้านบริหารธุรกิจ

2.3 สรุปเอกสารและงานวิจัยเข้าสู่ประเด็นปัญหาของการวิจัย

ปัจจุบันธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดการจ้างงาน และทำให้เกิดรายได้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยการดำเนินธุรกิจกำลังก้าวเข้าสู่ยุคโลกไร้พรมแดน หรือที่เรียกว่า สังคมโลกาภิวัฒน์ ซึ่งเป็นยุคแห่งการเปิดกว้างทางการค้า และการแข่งขันที่ธุรกิจสามารถขยายตัวได้อย่างรวดเร็ว และขยายขอบเขตการดำเนินงานครอบคลุมไปทั่วโลก ทำให้ต้องตื่นตัวต่อการแข่งขันทั้งในด้านจำนวนคู่แข่งขัน และความซับซ้อนในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องเข้าใจสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ตลอดจนสามารถคาดการณ์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นกับองค์การ หากผู้ประกอบการละเลยไม่สนใจ ก็จะเกิดความเสี่ยงในธุรกิจทำให้องค์การล้มเหลวได้ ทั้งจากสภาพแวดล้อมภายในองค์การ สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ และยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านของเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน ซึ่งเกิดจากการเชื่อมโยงต่อเนื่องกันในลักษณะของเครือข่าย ทำให้ความเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ย่อมสร้างความเสียหายอย่างรวดเร็ว รุนแรง และกว้างขวาง อย่างเช่น วิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2550-2552 ได้แก่ วิกฤตเศรษฐกิจแฮมเบอเกอร์ไครซิส ของประเทศสหรัฐอเมริกา วิกฤตเศรษฐกิจดูไบของประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และวิกฤตเศรษฐกิจเงินดองของประเทศเวียดนาม ซึ่งวิกฤตเศรษฐกิจทั้งหลายเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม อีกทั้งยังส่งผลทำให้ธุรกิจอุตสาหกรรมต่างๆที่ได้รับผลกระทบไม่สามารถรับมือกับผลกระทบที่เกิดขึ้นได้ ทั้งจากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และจากวิกฤตเศรษฐกิจที่เพิ่มระดับความรุนแรงของปัญหาจนทำให้ธุรกิจต้องปิดกิจการลงเป็นจำนวนมาก

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า จากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศส่งผลให้ผู้ประกอบการต่างได้รับผลกระทบอย่างทั่วถึง โดยวิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินในต่างประเทศที่เกิดขึ้นทำให้เศรษฐกิจของไทยได้รับผลกระทบ และผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมทุกประเภทก็ได้รับผลกระทบจากวิกฤตภายในประเทศและต่างประเทศเป็นอย่างมากเช่นกัน ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจนั้นมีทั้งปัจจัยทางสภาพแวดล้อมภายใน และปัจจัยทางสภาพแวดล้อมภายนอก อีกทั้งในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม ยังต้องการความช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจขับเคลื่อนไปได้ด้วยดี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ตรงจุดและสอดคล้องต่อความต้องการของผู้ประกอบการ และเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความช่วยเหลือ โดยทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ซึ่งศึกษาด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก พร้อมกับความต้องการในการแก้ไขปัญหา และความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษาความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะในประเด็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการดำเนินงานของผู้ประกอบเท่านั้น

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กรรมการผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมที่เลิกกิจการและอยู่ในโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทยของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2544-2547 จำนวน 3,700 ราย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กรรมการผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมที่เลิกกิจการและอยู่ในโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทยของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ. 2544-2547 โดยการใช้ตาราง Taro Yamane (ธานินทร์, 2553: 47) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน ±5% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 361 ราย

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมในด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของธุรกิจ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ส่วนได้แก่

ส่วนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีข้อคำถามจำนวน 41 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ได้ดังนี้ (ธานินทร์, 2553: 75)

ความสำคัญของปัจจัย	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
น้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
น้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
มาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
มากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยของความสำคัญของปัจจัยในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 แปลความว่า เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 แปลความว่า เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 แปลความว่า เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 แปลความว่า เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 แปลความว่า เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด

ส่วนที่สองเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยมีข้อคำถามจำนวน 84 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหา ที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) มีข้อคำถามจำนวน 2 ข้อ

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำสร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถาม และกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.2.2 ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการเลิกกิจการ เพื่อเป็นแนวทางนำมาสร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม

3.2.2.3 กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย

3.2.2.4 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3.2.2.5 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบรายละเอียดความถูกต้องสมบูรณ์ และครอบคลุมเนื้อหาข้อคำถามทุกข้อ หลังจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้พิจารณาและตรวจสอบพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.6 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ปรับปรุงแก้ไข พร้อมแบบประเมิน ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเลิกกิจการ จำนวน 5 ท่าน เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยง ความครอบคลุมเนื้อหาและความถูกต้องในสำนวนเนื้อหา เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบตามแบบประเมินแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำแบบประเมินไปทำการคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ทั้งทางด้านความเหมาะสมของเนื้อหา และความถูกต้องในสำนวนภาษา ซึ่งจากคะแนนเฉลี่ยเต็ม 3 คะแนน ผลที่ได้จากการคำนวนหาค่าความเหมาะสมของเนื้อหาได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-3.00 และค่าความถูกต้องของสำนวนภาษาได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.20-3.00 หลังจากได้คำนวนหาค่าความเหมาะสมของเนื้อหา และค่าความถูกต้องของสำนวนภาษา ผู้วิจัยจึงได้นำค่าดังกล่าวพร้อมแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.7 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 ราย

3.2.2.8 คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับร่างภายหลังการนำไปทดลองใช้ (Try-Out) โดยแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จะคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)ในส่วนของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า ด้วยการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows) ปรากฏค่าอำนาจจำแนกวิเคราะห์โดยหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.450-2.063 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.946

3.2.2.9 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผลจากการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกหนึ่งครั้งก่อนนำไปใช้จริง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามและรับกลับทางไปรษณีย์และติดต่อขอเข้าสัมภาษณ์ในกรณีที่ไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืน

3.3.1 ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์จากสาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม จัดทำหนังสือเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ส่งให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเพื่อตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งจ่าหน้าซองและติดดวงตราไปรษณีย์ จำนวน 361 ราย และรับกลับคืนทางไปรษณีย์

3.3.3 ผลของการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ปรากฏผลของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืนทางไปรษณีย์และผลของการติดต่อขอเข้าสัมภาษณ์ ดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืนทางไปรษณีย์และผลของการติดต่อขอเข้าสัมภาษณ์

หน่วยนับ : ฉบับ

แบบสอบถาม	จำนวนที่ส่งไป	แบบสอบถามที่ตอบกลับ	
		จำนวน	ร้อยละ
ทางไปรษณีย์ ครั้งที่ 1	361	48	13.30
ทางไปรษณีย์ ครั้งที่ 2	313	64	17.73
จากการสัมภาษณ์	280	249	68.97
รวมทั้งสิ้น	361	361	100.00

จากตารางที่ 3-1 พบว่า จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 361 ราย สามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งสิ้น 361 ฉบับ โดยรวบรวมได้ทางไปรษณีย์ทั้ง 2 ครั้ง จำนวน 112 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 31.03 และรวบรวมได้จากการสัมภาษณ์ 249 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 68.97

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้ มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ของแบบสอบถามและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อไป

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows) ซึ่งมีการประมวลข้อมูลเป็นขั้นตอน คือ หลังจากตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาเปลี่ยนเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกลงในโปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติตามลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.4.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมในด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาและด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\overline{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

ส่วนที่สองเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการแก้ไขปัญหา ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้วิธีหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.3 การคำนวณหาข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ส่วนแรกจะแสดงค่าเฉลี่ยแบบจำแนกสองทาง (Compare Means) โดยจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ในด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1

3.4.4 การคำนวณหาข้อมูลความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ส่วนสองจะแสดงค่าความถี่แบบสองทาง (Crosstabs) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage) โดยจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ในด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2

3.4.5 การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ในด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ จะวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t-test สำหรับตัวแปร ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จะวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) และในกรณีพบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่อีกครั้งโดยใช้วิธี Scheffe Analysis ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

3.4.6 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก กับสถานภาพทางธุรกิจในด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ใช้ค่าไคสแควร์ (χ^2) ด้วยวิธีของเปียร์สัน เพื่อวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรเป็น ไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4

3.4.7 แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหา ที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency) โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลของการวิจัยเรื่อง “การศึกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก” นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายและภาพประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ข้อดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

4.4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจ

4.5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา จากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลของการวิจัยโดยเรียงลำดับการนำเสนอทั้ง 5 ข้อดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อดังนี้

4.1.1 สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ห้างหุ้นส่วน	103	28.53
บริษัทจำกัด	258	71.47
รวม	361	100.00

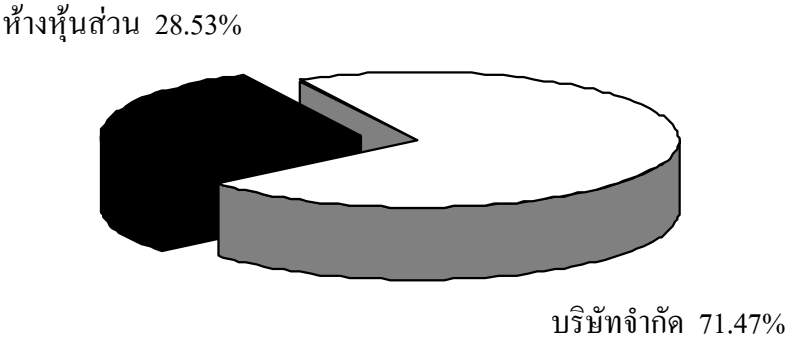

ภาพที่ 4-1 แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มากที่สุดได้แก่ บริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 71.47 ที่เหลือได้แก่ ห้างหุ้นส่วน คิดเป็นร้อยละ 28.53

4.1.2 สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก	272	75.35
ขนาดกลาง	89	24.65
รวม	361	100.00

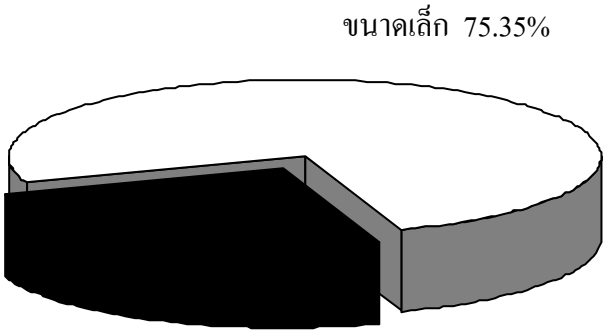

ภาพที่ 4-2 แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-2 พบว่า ขนาดของธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ ธุรกิจขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 75.35 ที่เหลือได้แก่ ธุรกิจขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.65

4.1.3 สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ปี	160	44.32
10 ปี-15 ปี	138	38.23
15 ปีขึ้นไป	63	17.45
รวม	361	100.00

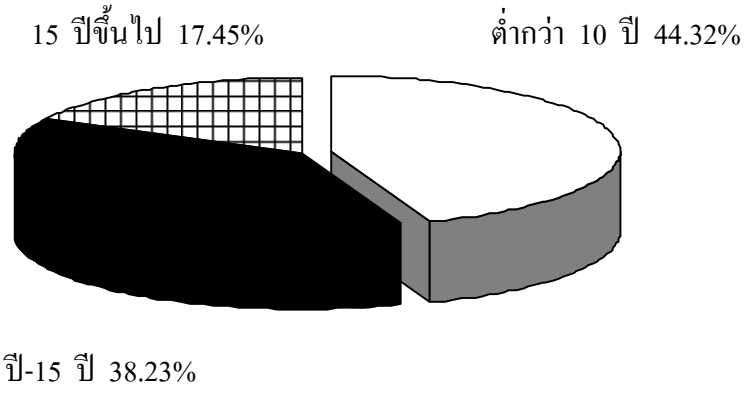

ภาพที่ 4-3 แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-3 พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา มากที่สุดได้แก่ ระยะเวลาต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.32 รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 10 ปี-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.23 และน้อยที่สุดได้แก่ ระยะเวลา 15 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.45

4.1.4 สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านประเภทของการประกอบธุรกิจปรากฏผลดังตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	32	8.86
กลุ่มยานยนต์	45	12.47
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	33	9.14
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	44	12.19
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	37	10.25
กลุ่มกิจการค้าขาย	45	12.47
กลุ่มสินค้าอุปโภค	48	13.30
กลุ่มสินค้าบริโภค	47	13.02
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	30	8.30
รวม	361	100.00

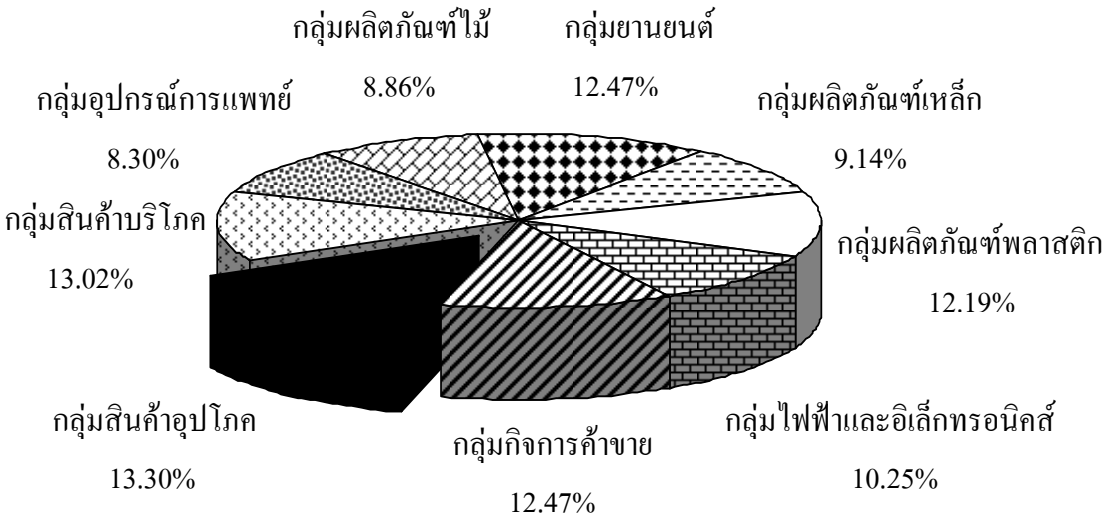

ภาพที่ 4-4 แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จากตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-4 พบว่า ประเภทของการประกอบการธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ กลุ่มสินค้าอุปโภค คิดเป็นร้อยละ 13.30 รองลงมาได้แก่ กลุ่มสินค้าบริโภค คิดเป็นร้อยละ 13.02 กลุ่มยานยนต์และกลุ่มกิจการค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 12.47 เท่ากัน กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก คิดเป็นร้อยละ 12.19 กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ คิดเป็นร้อยละ 10.25 กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 9.14 กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ คิดเป็นร้อยละ 8.86 และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 8.30 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจโดยส่วนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามจำนวน 41 ข้อและส่วนที่สองเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการแก้ไขปัญหา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checking list) มีข้อคำถามจำนวน 84 ข้อดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-5 และภาพที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	$\overline{X}$	S.D
ปัจจัยโดยภาพรวม	3.51	0.27
ปัจจัยภายใน	3.57	0.27
ปัจจัยภายนอก	3.44	0.38

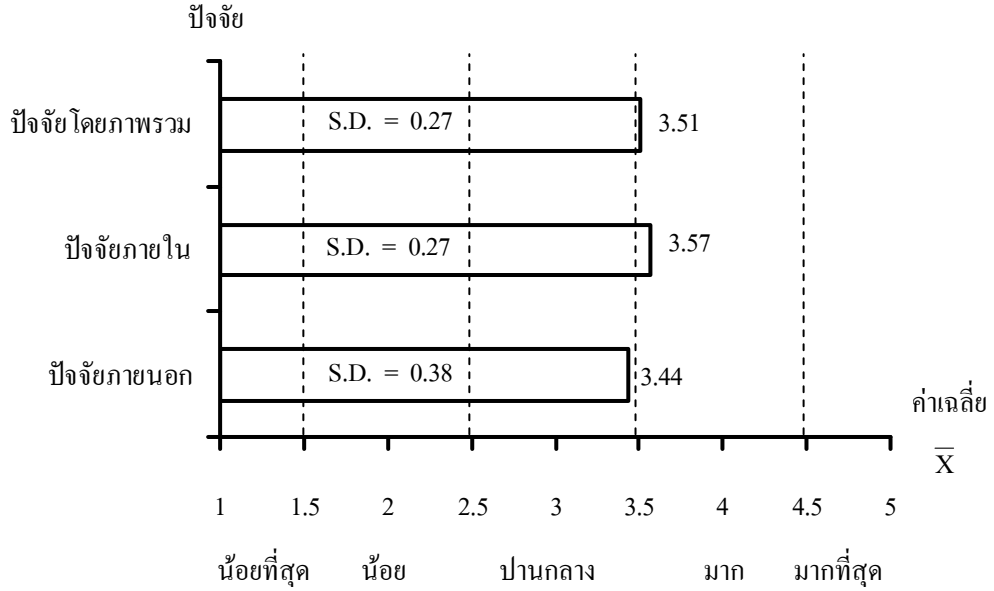

ภาพที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม

จากตารางที่ 4-5 และภาพที่ 4-5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย สามารถลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X} = 3.57$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X} = 3.44$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวมของปัจจัยภายในเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในโดยภาพรวมเป็นรายข้อ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่อการเลิกกิจการ	$\overline{X}$	S.D
รวมปัจจัยภายใน	3.57	0.27
ด้านคุณภาพสินค้า	3.88	0.64
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	4.00	0.65
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก	3.49	0.68
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.56	0.70
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.80	0.66
ด้านลูกค้าค้างชำระผลิตภัณฑ์	3.32	0.68
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.42	0.67
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.46	0.62
ด้านระบบขนส่งสินค้า	3.25	0.73
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.70	0.73
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.48	0.70
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.37	0.77
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.27	0.75
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.57	0.65
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.55	0.77
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.50	0.59
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.52	0.63
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.85	0.70
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.37	0.66
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.52	0.63
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.76	0.77
ด้านบริหารจัดการภายในองค์กร	3.88	0.69

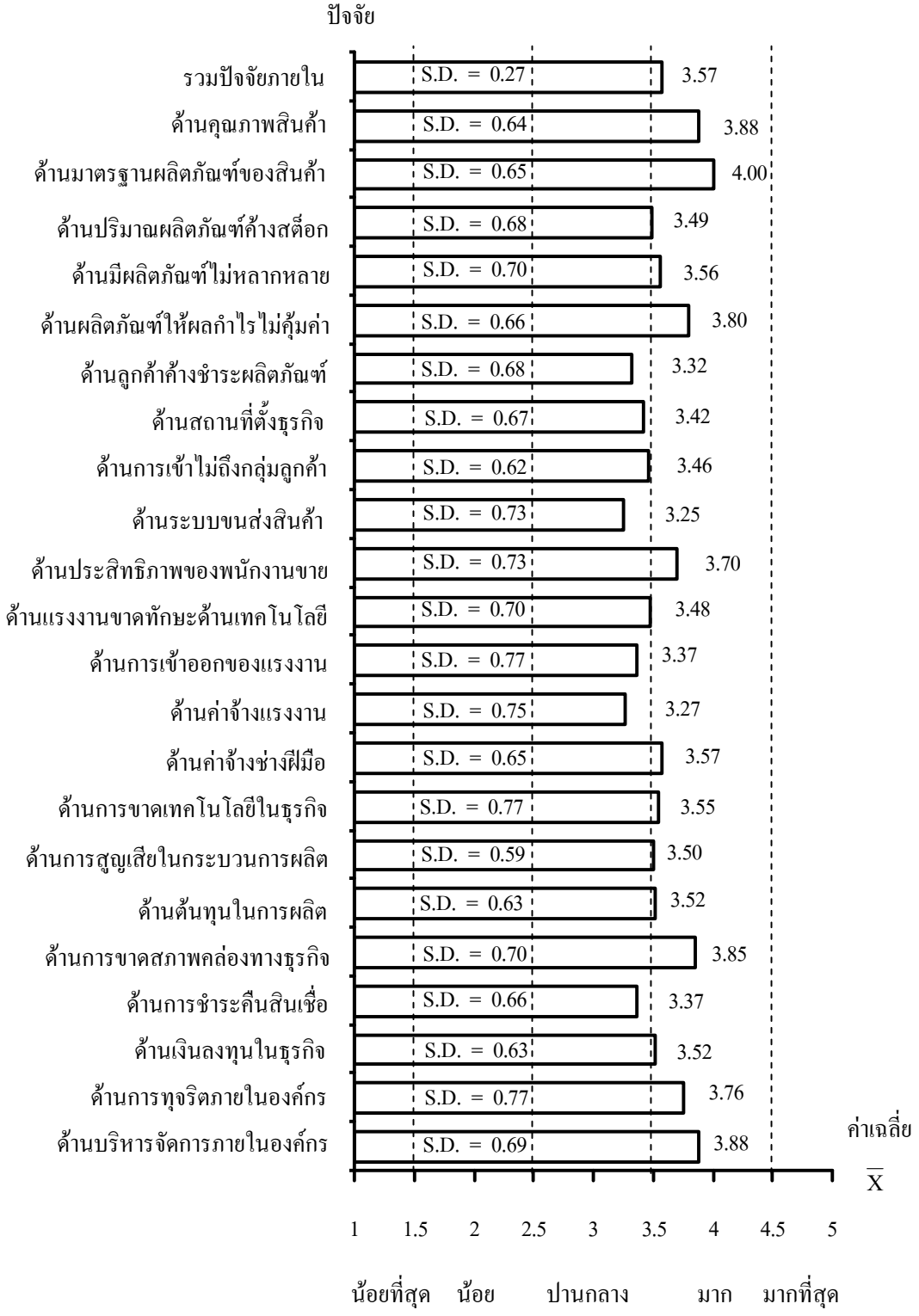

ภาพที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในโดยภาพรวมเป็นรายข้อ

จากตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-6 พบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่านะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตราฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านคุณภาพ ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$= 3.88) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$= 3.80) ด้านการทุจริตภายในองค์การ ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$= 3.70) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านการขาดเทคโนโลยีของธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.55) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.52) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$=3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$= 3.48) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านการชำระสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.27) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.25) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุดผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวมของปัจจัยภายนอกเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-7 และภาพที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก โดยภาพรวมเป็นรายข้อ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการเลิกกิจการ	$\overline{X}$	S.D
รวมปัจจัยภายนอก	3.44	0.38
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.66	0.63
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.44	0.66
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.87	0.61
ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด)	3.88	0.63
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.70	0.89
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.17	0.71
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.16	0.76
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.09	0.82
ด้านราคาน้ำมัน	3.39	0.92
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.60	0.72
ด้านนโยบายของรัฐ	3.47	0.80
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.12	0.73
ด้านอัตราภาษี	3.25	0.76
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	3.12	0.81
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.43	0.75
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.71	0.88
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.36	0.72
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.34	0.71
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.52	0.77

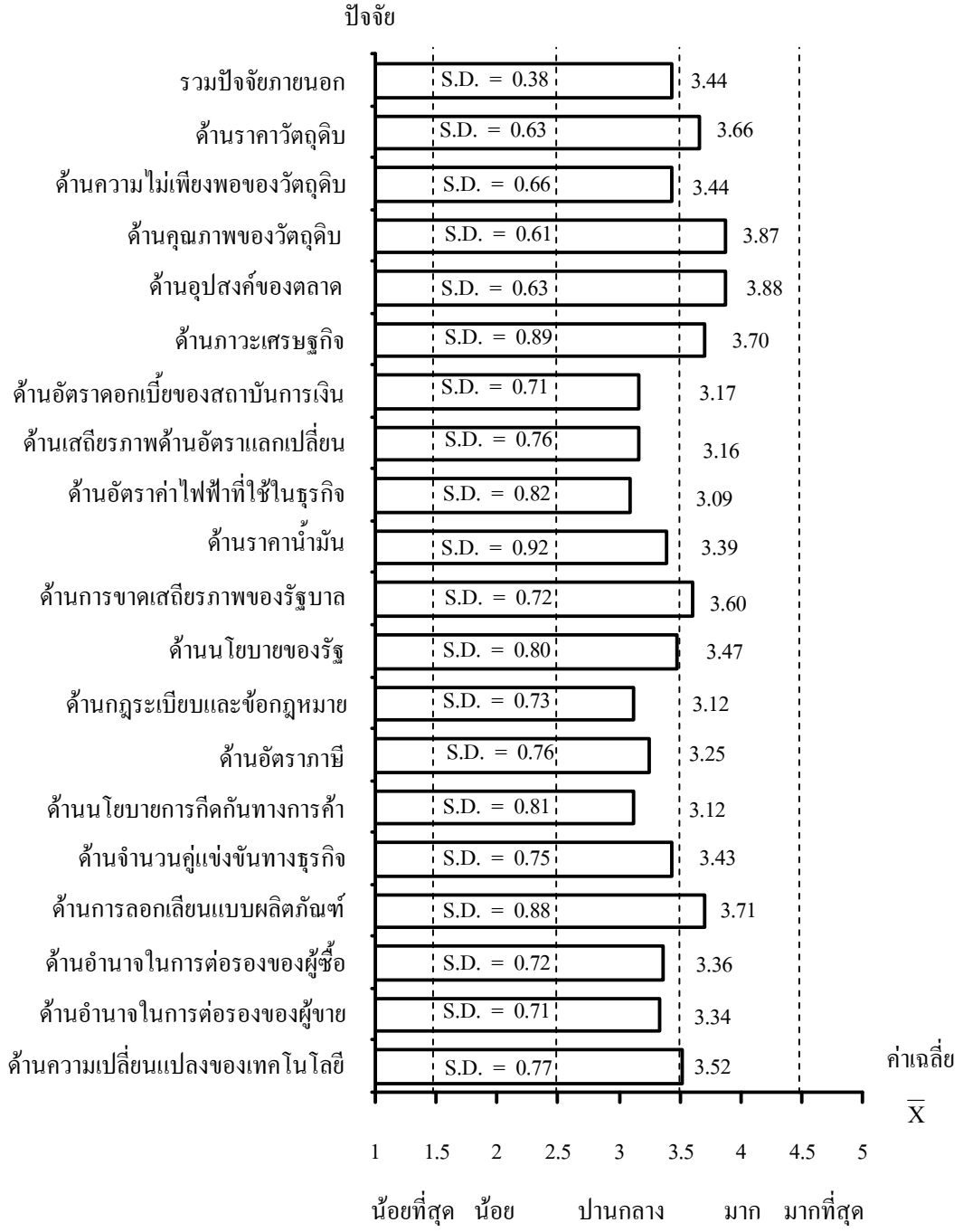

ภาพที่ 4-7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก โดยภาพรวมเป็นรายข้อ

จากตางที่ 4-7 และภาพที่ 4-7 พบว่า ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$= 3.88) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.66) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.60) และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.52) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.34) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.25) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.17) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.16) ด้านกฎเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.12) ด้านนโยบายกีดกันทางการค้าของต่างระเทศ ($\overline{X}$ = 3.12) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.09) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-8 ภาพที่ 4-8 และภาพที่ 4-9

ตารางที่ 4-8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัย	3.55	0.35	3.49	0.23
ปัจจัยภายใน	3.63	0.34	3.54	0.24
ปัจจัยภายนอก	3.46	0.47	3.43	0.34

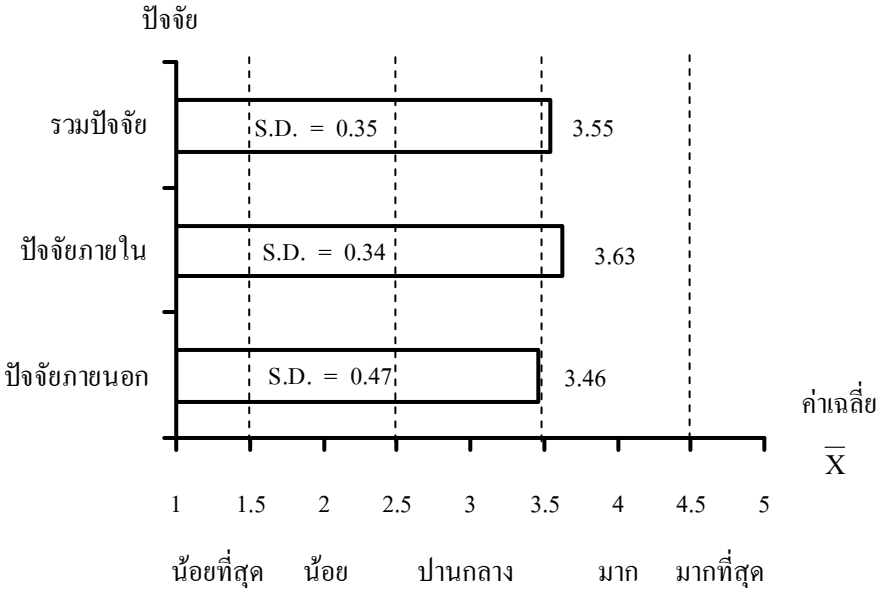

ภาพที่ 4-8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ห้างหุ้นส่วน

จากตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-8 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.63)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.46)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

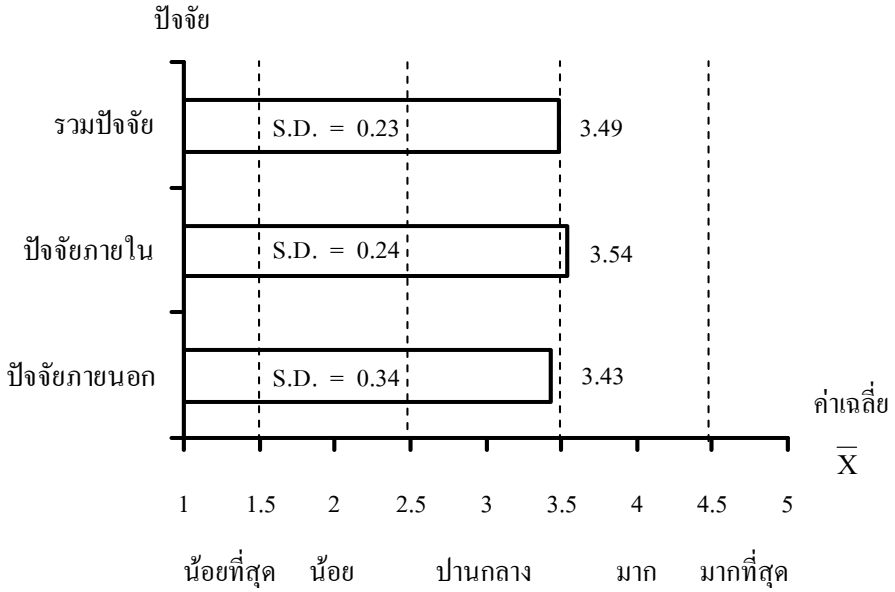

ภาพที่ 4-9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ บริษัทจำกัด

จากตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-9 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.54)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.43)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-9 ภาพที่ 4-10 และภาพที่ 4-11

ตารางที่ 4-9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัย	3.49	0.26	3.56	0.29
ปัจจัยภายใน	3.56	0.27	3.59	0.28
ปัจจัยภายนอก	3.41	0.37	3.52	0.39

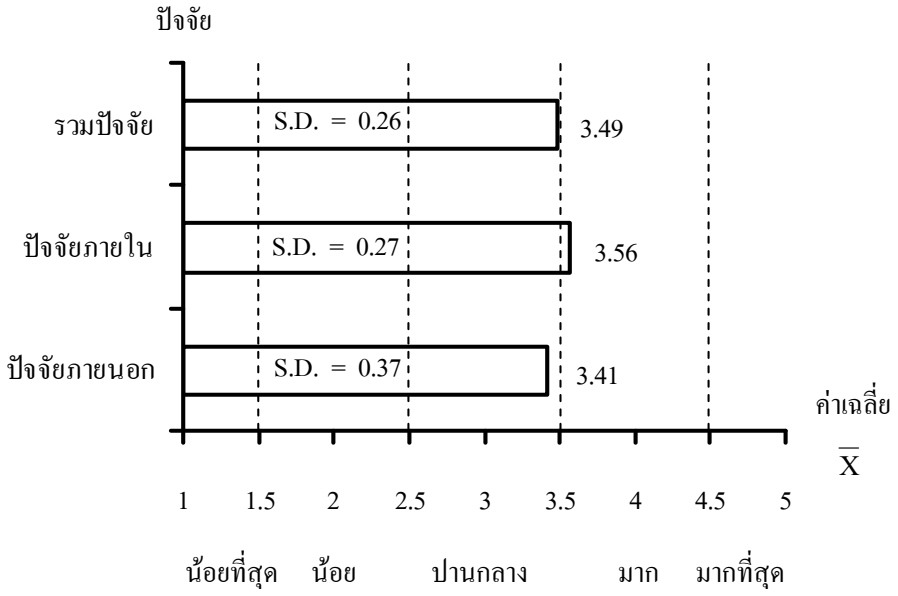

ภาพที่ 4-10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดเล็ก

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-10 พบว่า ธุรกิจขนาดเล็ก มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ โดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X} = 3.56$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปากลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X} = 3.41$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

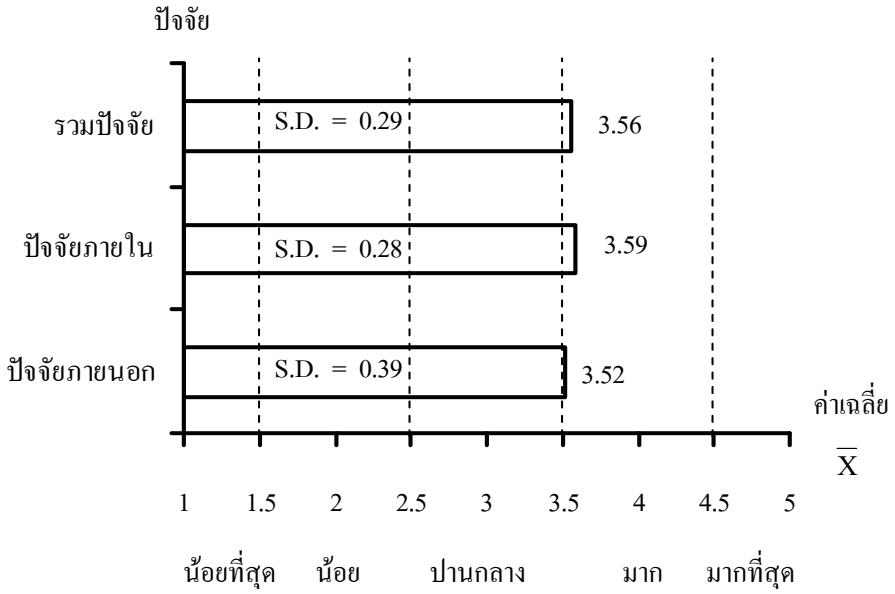

ภาพที่ 4-11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดกลาง

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-11 พบว่า ธุรกิจขนาดกลางมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.59) และ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.52)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-10 ภาพที่ 4-12 ถึงภาพที่ 4-14

ตารางที่ 4-10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ					
	ต่ำกว่า 10ปี		10 ปี – 15 ปี		15 ปีขึ้นไป	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัย	3.49	0.23	3.53	0.28	3.50	0.31
ปัจจัยภายใน	3.55	0.24	3.56	0.29	3.63	0.32
ปัจจัยภายนอก	3.41	0.37	3.50	0.37	3.35	0.39

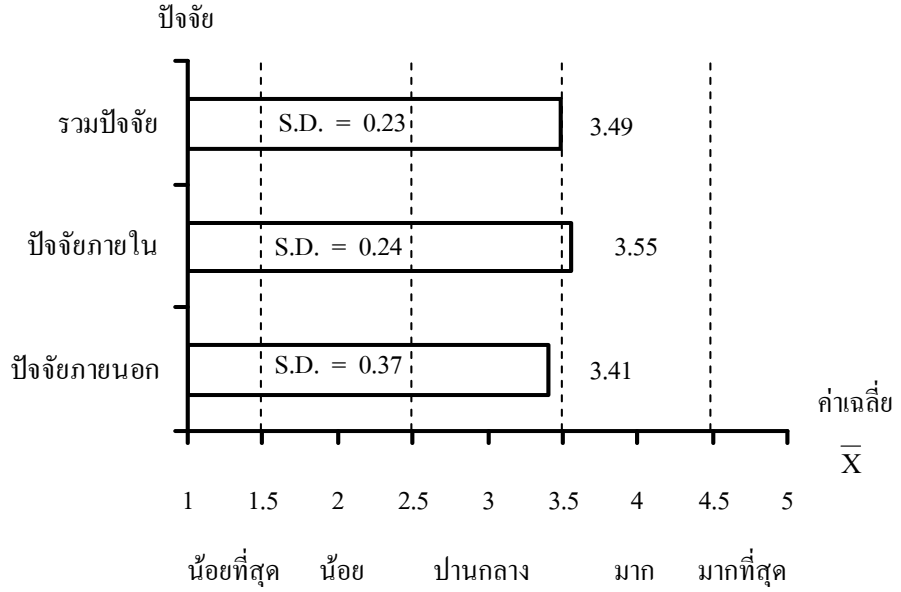

ภาพที่ 4-12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ต่ำกว่า 10 ปี

จากตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-12 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ โดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.55)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.41)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

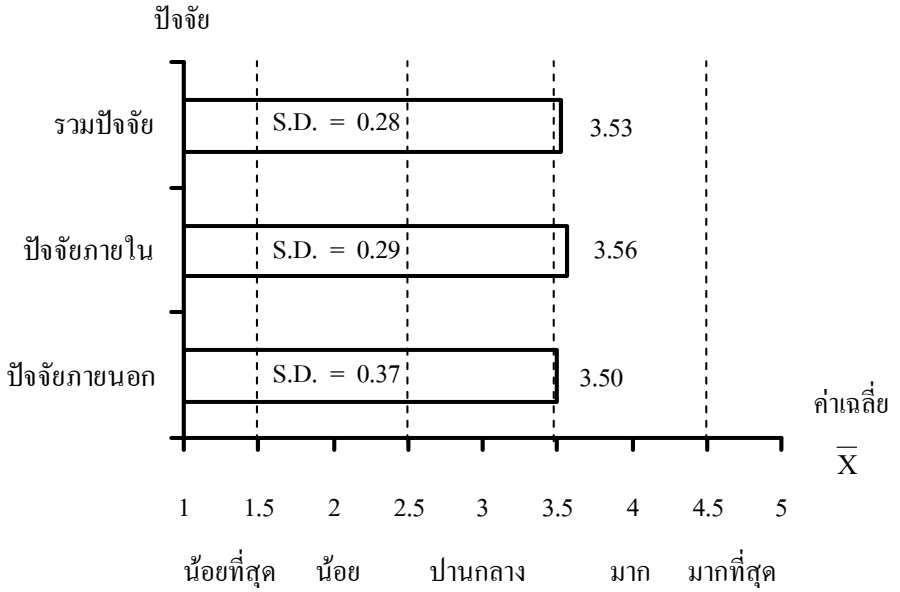

ภาพที่ 4-13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา มากกว่า 10 ปี-15 ปี

จากตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-13 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ โดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.56) และปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.50)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

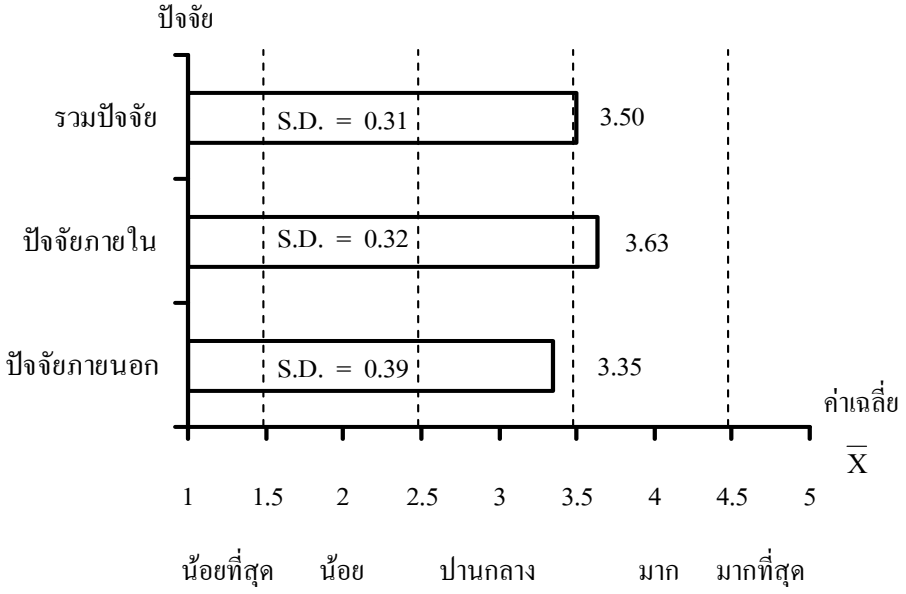

ภาพที่ 4-14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 15 ปีขึ้นไป

จากตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-14 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ15 ปีขึ้นไป มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.63)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.35)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-11 ภาพที่ 4-15 ถึงภาพที่ 4-23

ตารางที่ 4-11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ		ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ		
		รวมปัจจัย	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	$\overline{X}$	3.66	3.69	3.63
	S.D.	0.42	0.43	0.41
กลุ่มยานยนต์	$\overline{X}$	3.51	3.60	3.42
	S.D.	0.35	0.36	0.39
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	$\overline{X}$	3.46	3.43	3.51
	S.D.	0.09	0.14	0.09
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	$\overline{X}$	3.60	3.63	3.57
	S.D.	0.29	0.28	0.40
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	$\overline{X}$	3.52	3.49	3.55
	S.D.	0.18	0.24	0.19
กลุ่มกิจการค้าขาย	$\overline{X}$	3.45	3.51	3.39
	S.D.	0.21	0.25	0.31
กลุ่มสินค้าอุปโภค	$\overline{X}$	3.46	3.60	3.30
	S.D.	0.19	0.16	0.34
กลุ่มสินค้าบริโภค	$\overline{X}$	3.42	3.57	3.26
	S.D.	0.27	0.25	0.48
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	$\overline{X}$	3.51	3.58	3.43
	S.D.	0.20	0.13	0.41

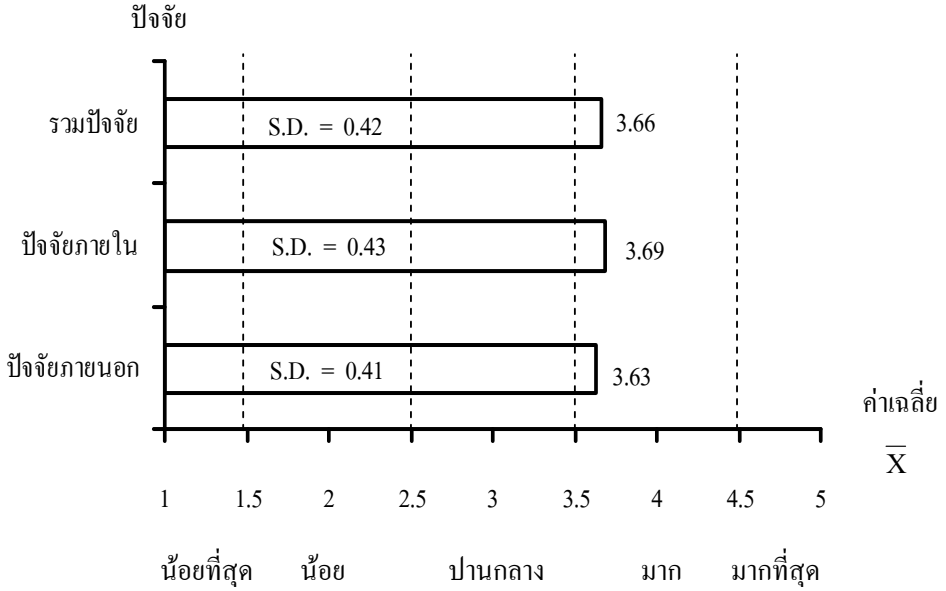

ภาพที่ 4-15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-15 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.69) และ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.63)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

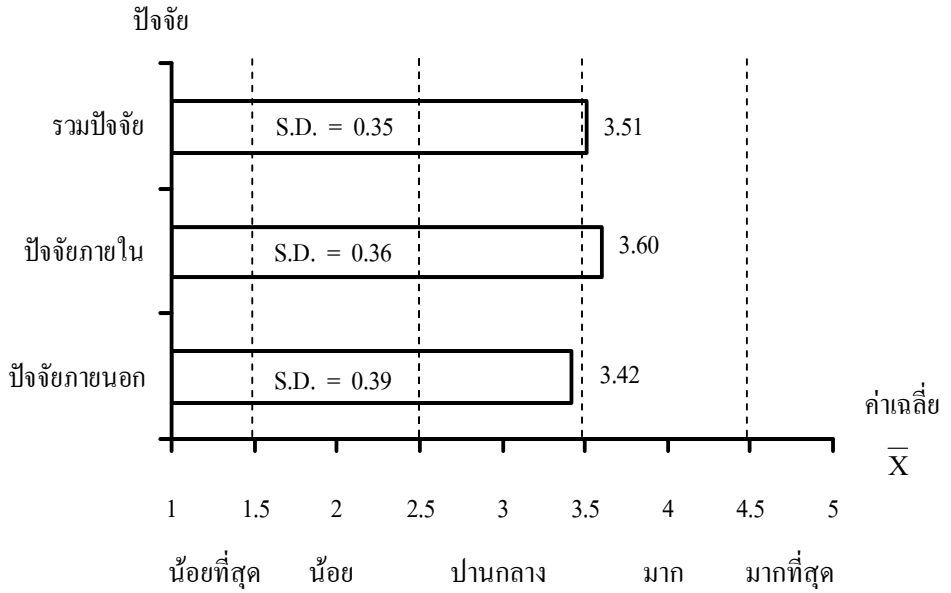

ภาพที่ 4-16 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มยานยนต์

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-16 พบว่า ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X} = 3.60$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X} = 3.42$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

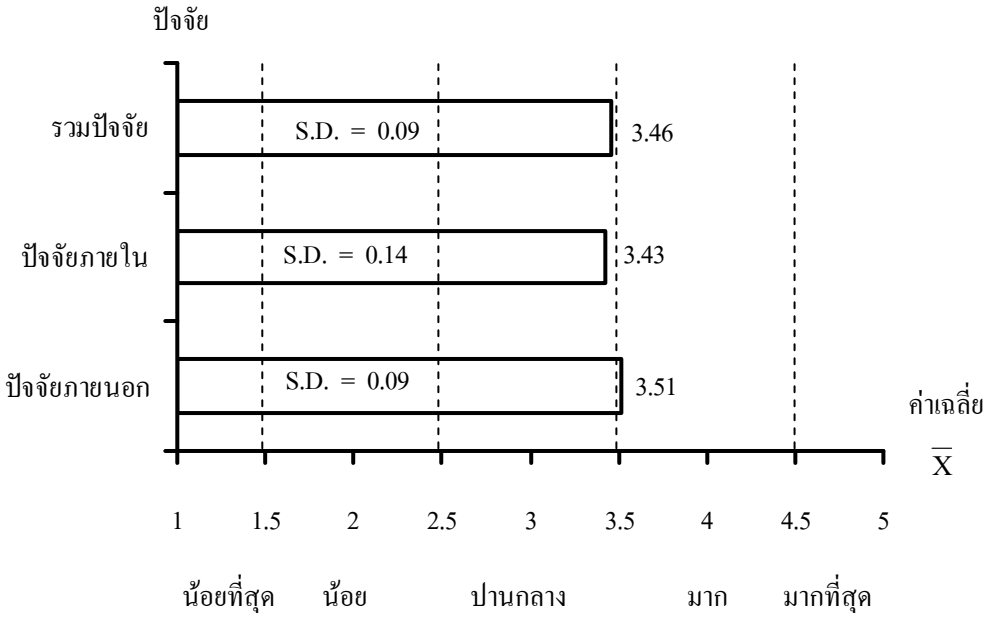

ภาพที่ 4-17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-17 พบว่า ธุรกิจผลิตภัณฑ์เหล็ก มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.51)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.43)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

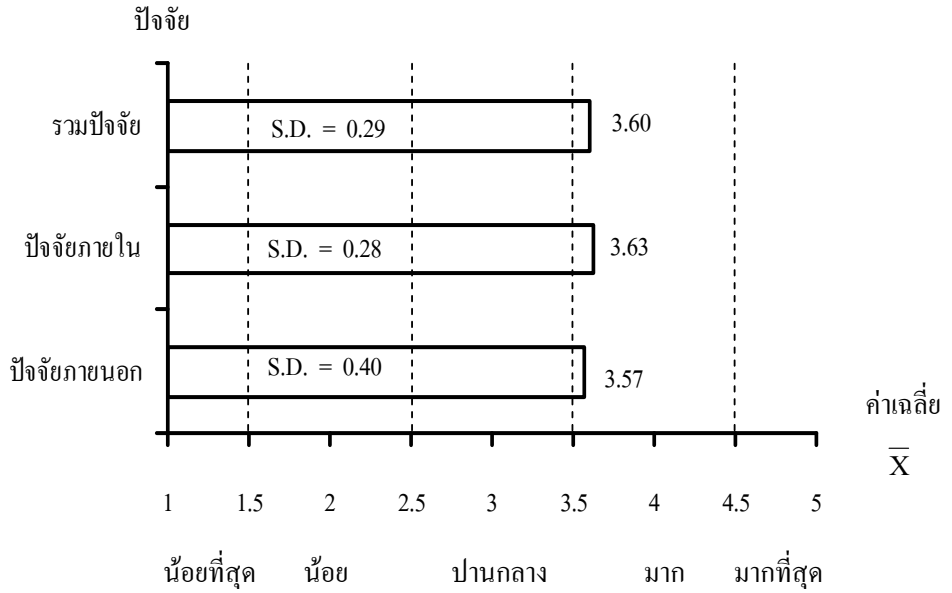

ภาพที่ 4-18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-18 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.63) และ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.57)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

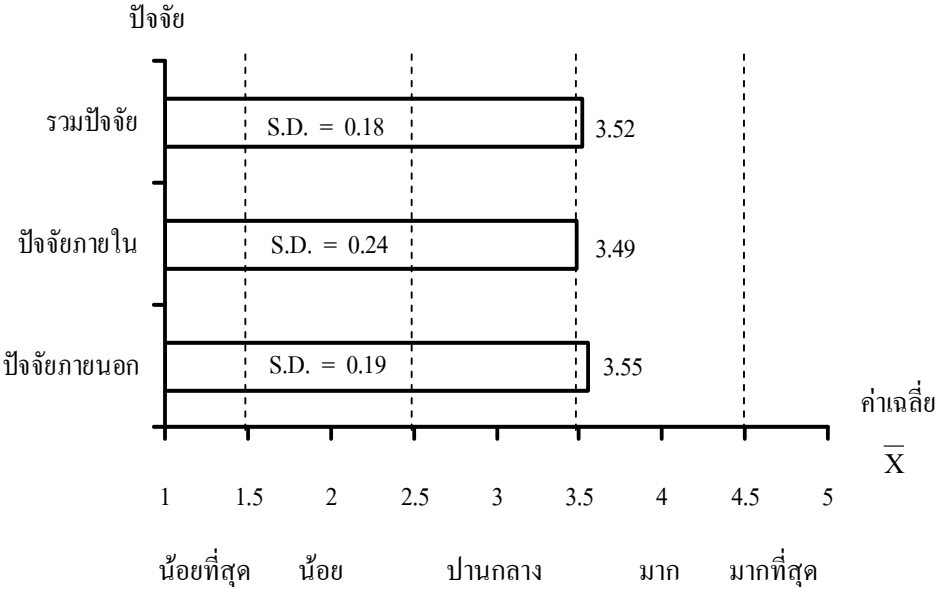

ภาพที่ 4-19 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์

จากตารางที่ 4-11 และ ภาพที่ 4-19 พบว่า ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ โดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.55)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.49)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

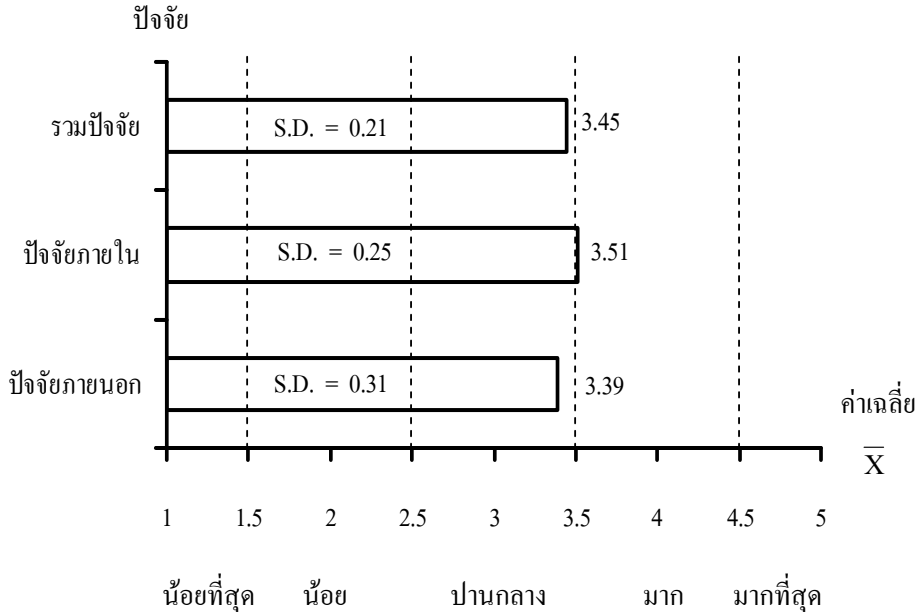

ภาพที่ 4-20 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-20 พบว่า ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.51)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.39)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

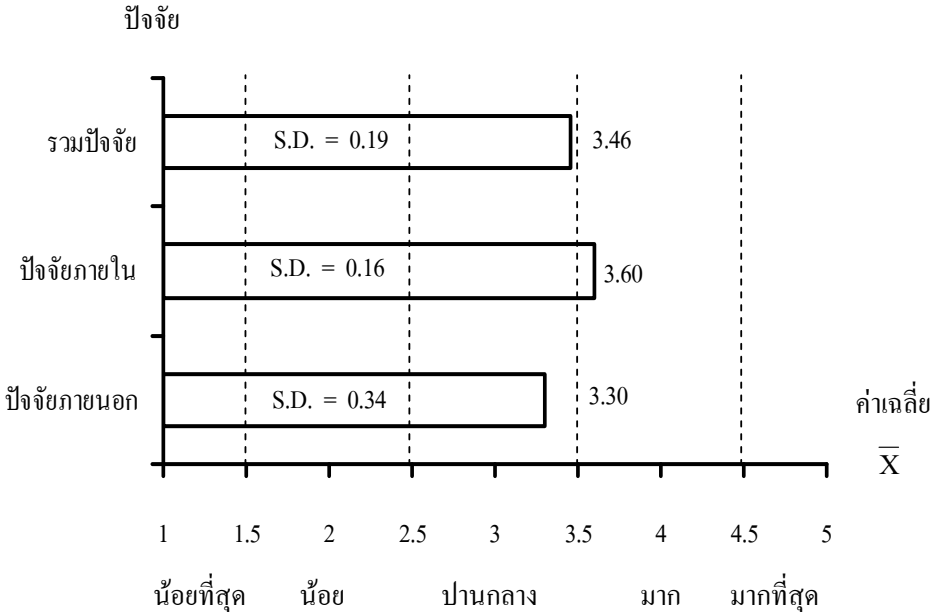

ภาพที่ 4-21 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-21 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.60)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.30)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

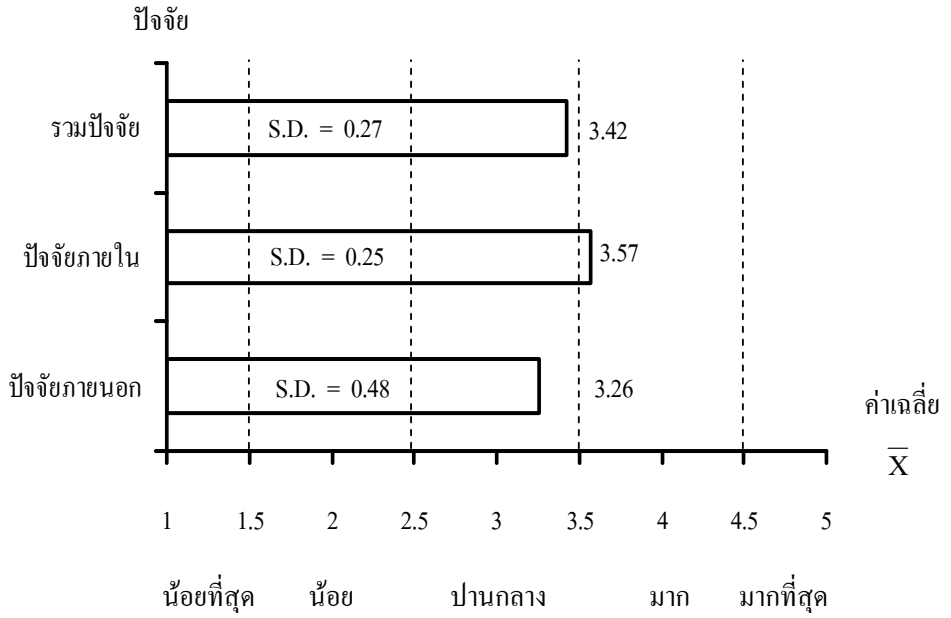

ภาพที่ 4-22 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าบริโภค

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-22 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.57)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.26)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

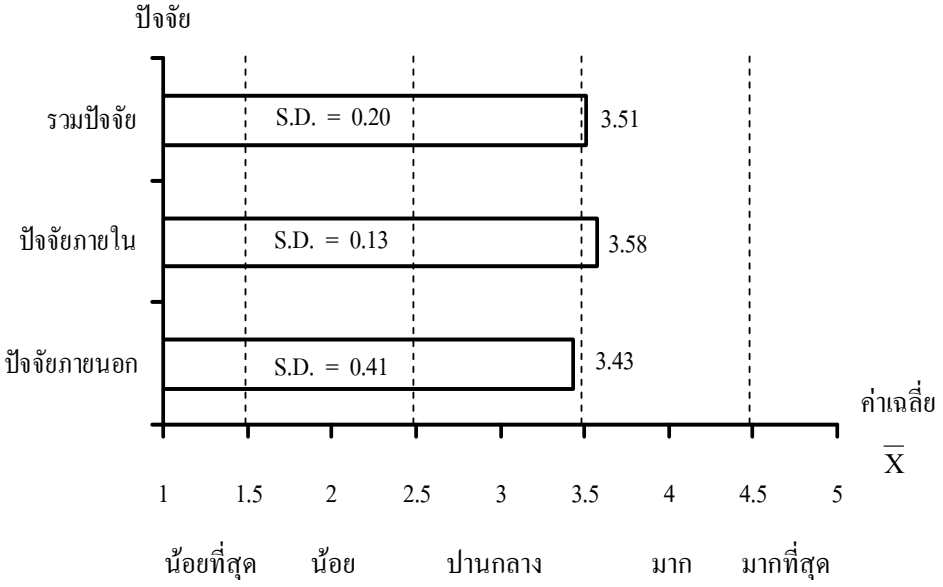

ภาพที่ 4-23 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-23 พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.58)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.43)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-12 ภาพที่ 4-24 และภาพที่ 4-25

ตารางที่ 4-12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
ปัจจัยภายใน	3.63	0.34	3.54	0.24
ด้านคุณภาพสินค้า	3.91	0.67	3.86	0.62
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	4.09	0.64	3.96	0.65
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.61	0.71	3.45	0.67
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.61	0.77	3.53	0.67
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.83	0.73	3.78	0.63
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.37	0.73	3.30	0.67
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.52	0.62	3.37	0.68
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.50	0.68	3.45	0.60
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.31	0.71	3.22	0.74
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.63	0.85	3.73	0.68
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.56	0.70	3.45	0.69
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.38	0.88	3.37	0.72
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.32	0.88	3.24	0.70
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.54	0.65	3.58	0.65
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.61	0.79	3.52	0.75
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.49	0.62	3.51	0.57
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.63	0.66	3.48	0.61
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.90	0.71	3.83	0.69
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.58	0.62	3.28	0.66
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.61	0.67	3.49	0.61
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.83	0.75	3.73	0.78
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	4.01	0.63	3.83	0.70

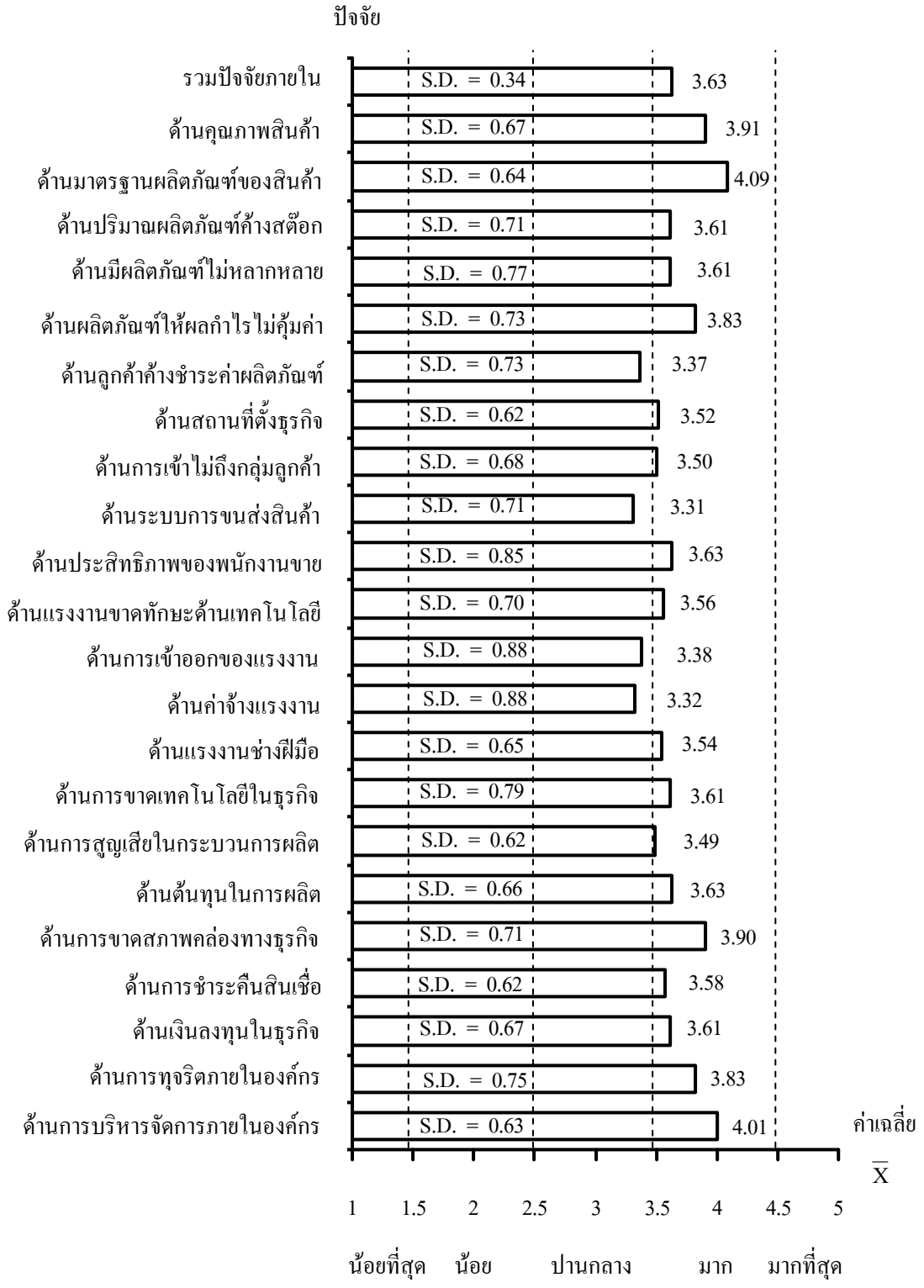

ภาพที่ 4-24 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ห้างหุ้นส่วน

จากตารางที่ 4-12 และภาพที่ 4-24 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วน มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.09) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.01) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.91) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.90) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.63)ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ =3.61) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.61) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.61) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.61) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.54) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.32) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.31) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

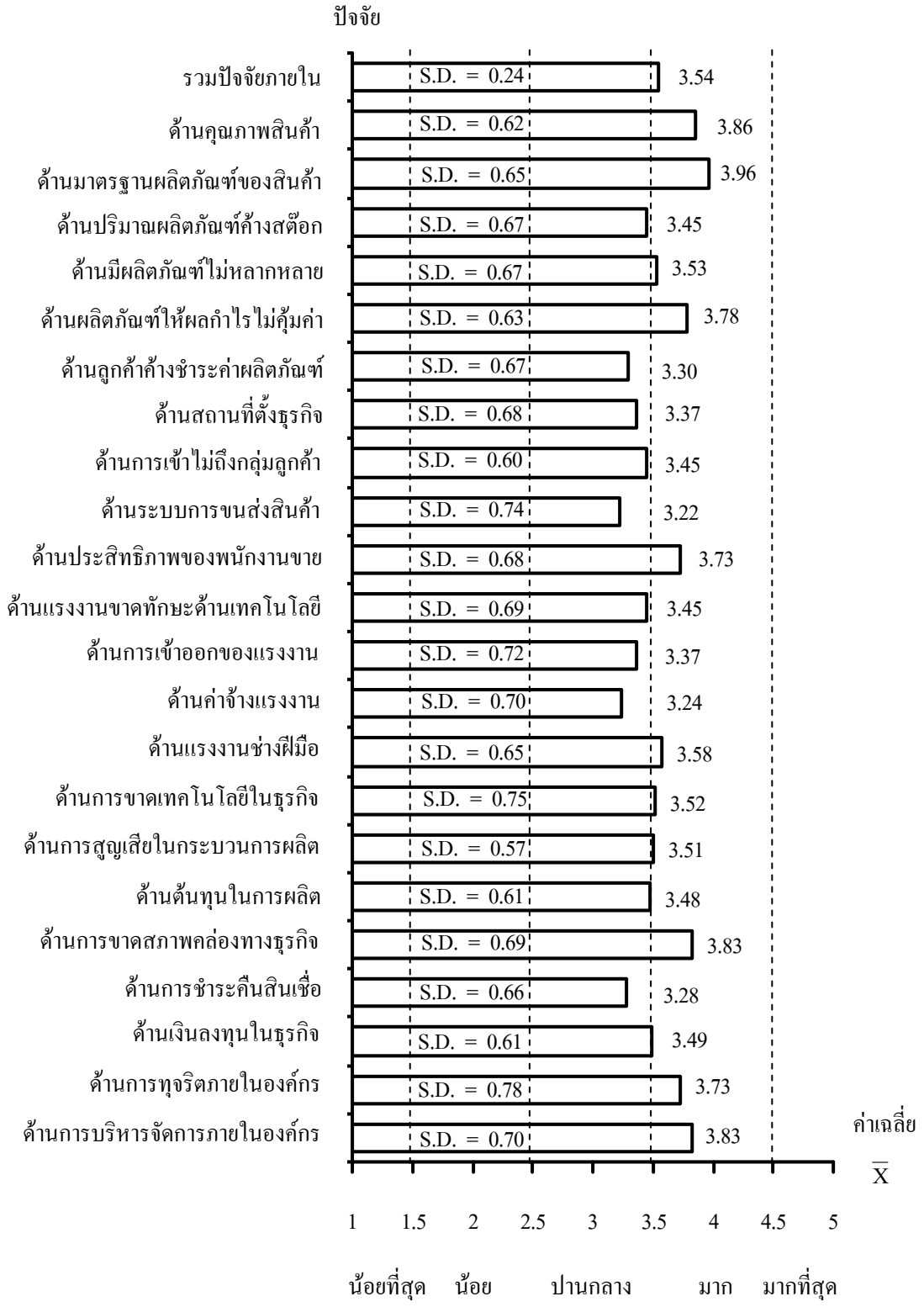

ภาพที่ 4-25 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ บริษัทจำกัด

จากตารางที่ 4-12 และภาพที่ 4-25 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบ บริษัทจำกัด มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.96) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.86) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.73) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.73)ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.53) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.45)ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.28) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.24) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.22) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-13 ภาพที่ 4-26 และภาพที่ 4-27

ตารางที่ 4-13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.56	0.27	3.59	0.28
ด้านคุณภาพสินค้า	3.85	0.64	3.94	0.63
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	3.97	0.68	4.09	0.54
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.50	0.68	3.48	0.70
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.56	0.71	3.55	0.67
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.83	0.67	3.70	0.63
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.30	0.68	3.38	0.68
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.39	0.67	3.49	0.68
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.47	0.62	3.42	0.64
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.22	0.77	3.31	0.60
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.63	0.74	3.93	0.67
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.48	0.70	3.49	0.69
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.37	0.80	3.38	0.65
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.27	0.77	3.25	0.71
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.56	0.69	3.61	0.54
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.57	0.75	3.47	0.81
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.47	0.60	3.58	0.54
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.53	0.64	3.49	0.59
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.89	0.71	3.74	0.65
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.33	0.68	3.47	0.60
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.50	0.64	3.58	0.62
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.80	0.79	3.62	0.68
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	3.87	0.71	3.90	0.60

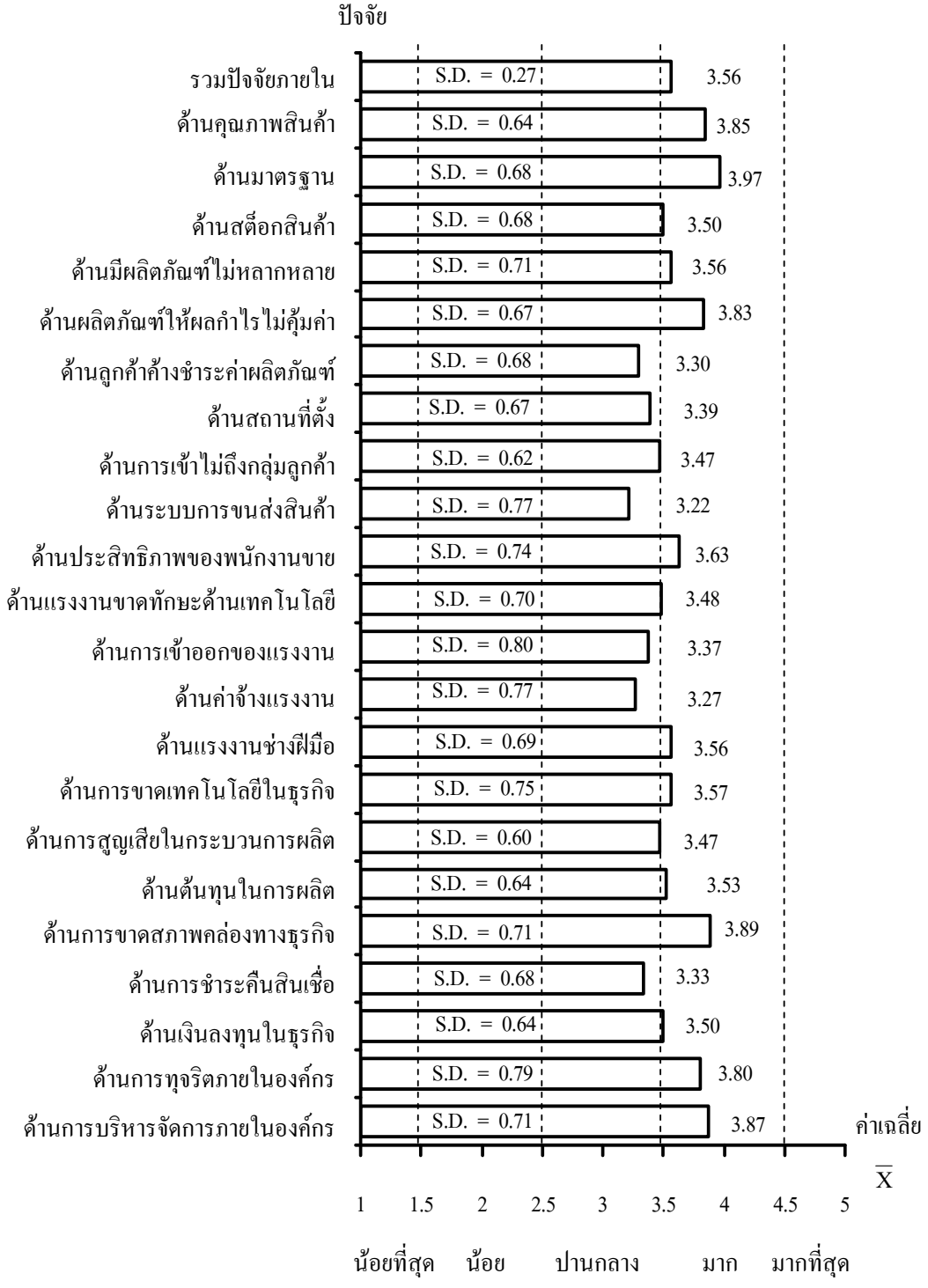

ภาพที่ 4-26 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดเล็ก

จากตารางที่ 4-13 และภาพที่ 4-26 พบว่า ธุรกิจขนาดเล็ก มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.97) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.80) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$=3.63) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านแรงงานช่างฝีมือ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.53) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.50) และด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี($\overline{X}$ = 3.48) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า($\overline{X}$ = 3.47) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$=3.30) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.27) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.22) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

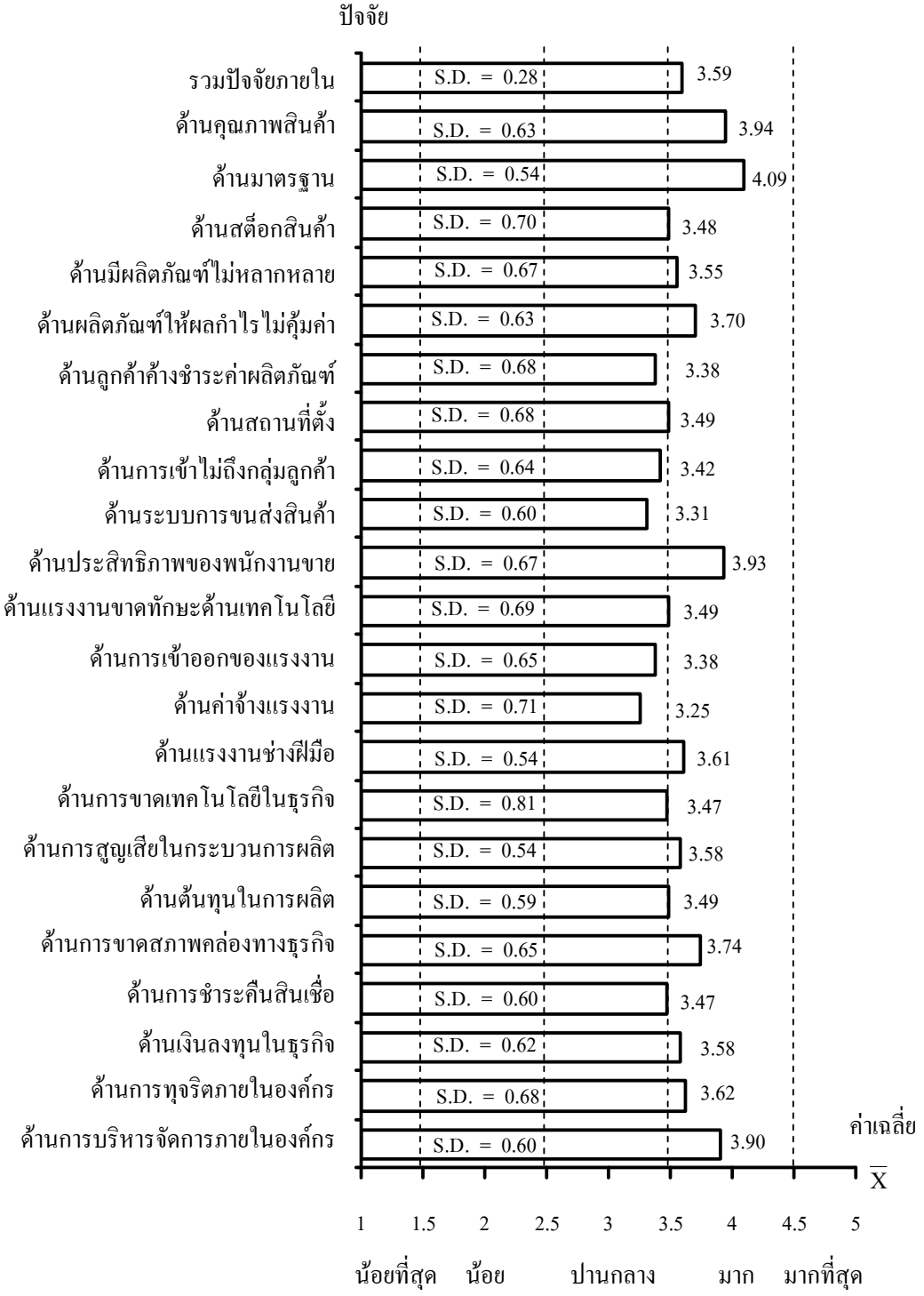

ภาพที่ 4-27 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดกลาง

จากตารางที่ 4-13 และภาพที่ 4-27 พบว่า ธุรกิจขนาดกลาง มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.09)ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.94)ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.93) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.90) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.74) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านการทุจริตภายในองค์กร($\overline{X}$ = 3.62) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.61) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.58) และด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.55) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.31) และด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.25) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-28 ถึงภาพที่ 4-30

ตารางที่ 4-14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปี- 15 ปี		15 ปีขึ้นไป	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.55	0.24	3.56	0.29	3.63	0.32
ด้านคุณภาพสินค้า	3.88	0.57	3.88	0.67	3.87	0.73
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	3.92	0.69	4.00	0.58	4.19	0.64
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.51	0.67	3.45	0.66	3.56	0.76
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.51	0.71	3.51	0.62	3.76	0.80
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.84	0.66	3.67	0.63	3.95	0.68
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.31	0.67	3.43	0.60	3.10	0.82
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.40	0.58	3.42	0.69	3.44	0.82
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.40	0.60	3.43	0.59	3.68	0.71
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.21	0.71	3.31	0.63	3.21	0.97
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.62	0.71	3.83	0.72	3.63	0.79
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.38	0.71	3.46	0.58	3.79	0.81
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.33	0.72	3.48	0.64	3.24	1.06
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.25	0.74	3.35	0.68	3.13	0.91
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.56	0.59	3.56	0.58	3.60	0.91
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.56	0.71	3.42	0.73	3.81	0.91
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.43	0.60	3.49	0.54	3.71	0.61
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.46	0.63	3.53	0.59	3.68	0.67
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.92	0.70	3.69	0.68	4.05	0.66
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.36	0.63	3.43	0.65	3.24	0.76
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.53	0.58	3.53	0.61	3.51	0.80
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.91	0.70	3.68	0.65	3.52	1.05
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	3.89	0.68	3.80	0.62	4.03	0.82

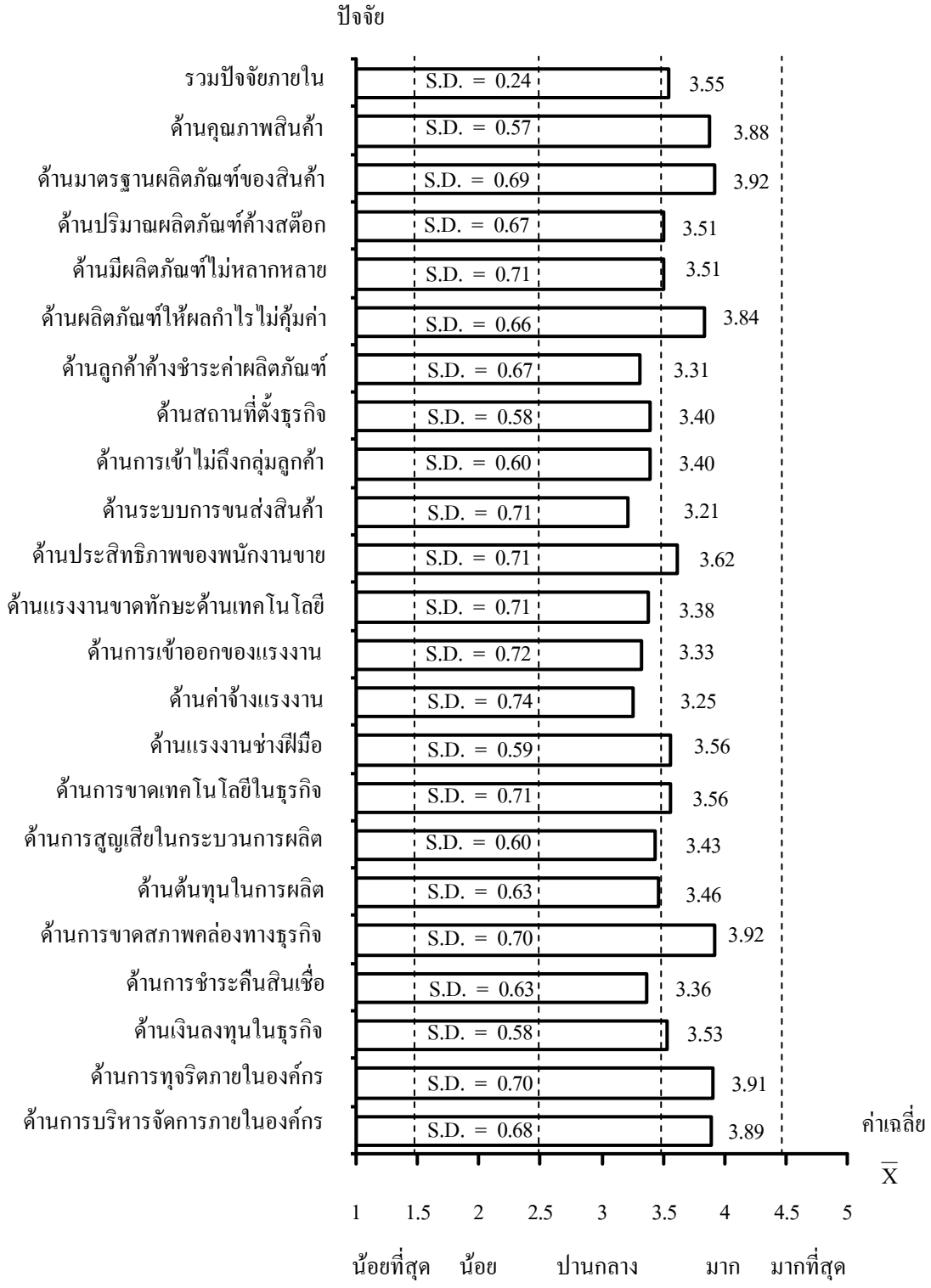

ภาพที่ 4-28 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ต่ำกว่า 10 ปี

จากตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-28 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.92) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.92) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.91) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.84) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.51) และด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.31) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.25) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.21) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

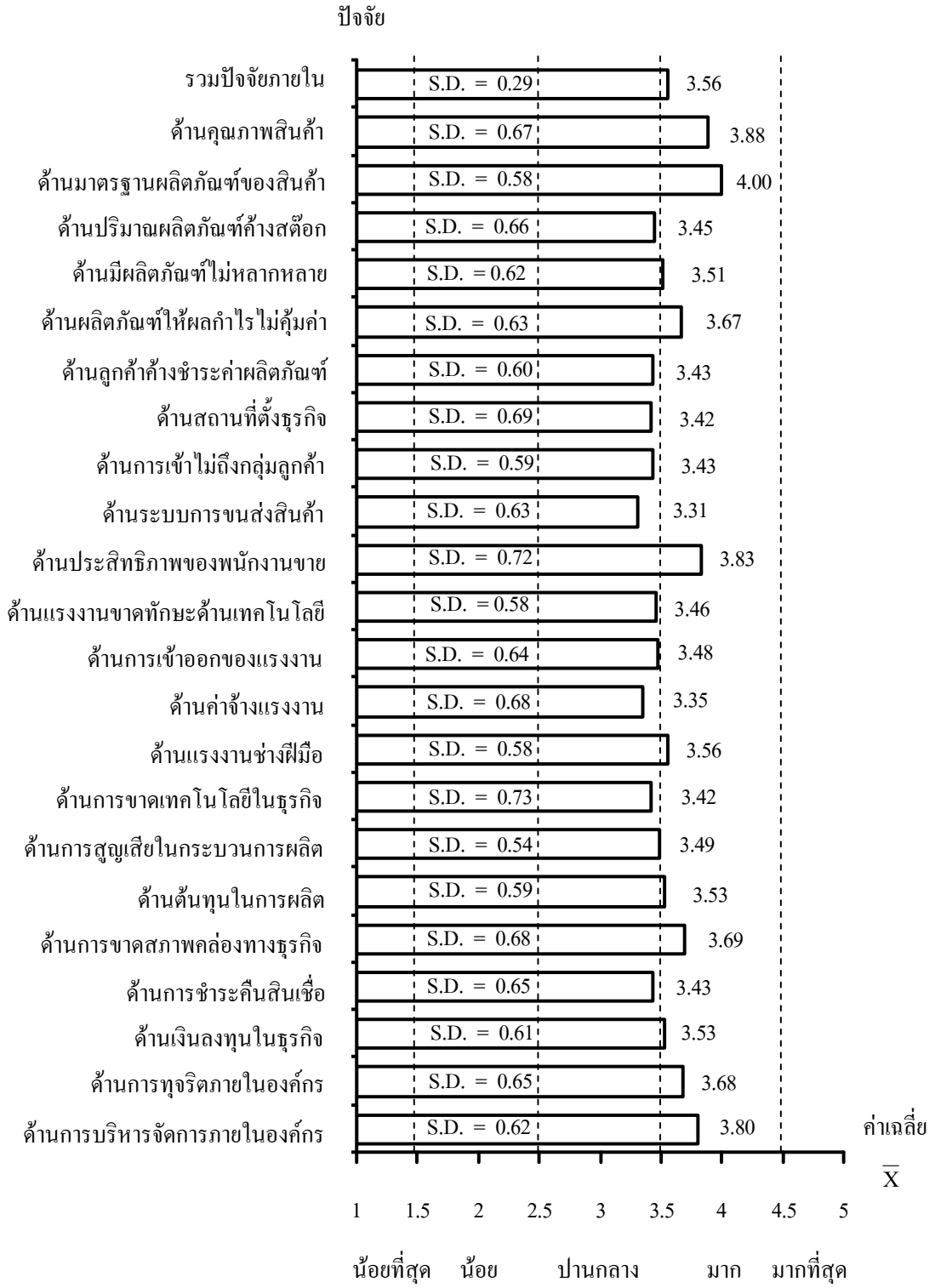

ภาพที่ 4-29 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 10 ปี-15 ปี

จากตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-29 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.80) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.69) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.68) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.56)ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.53) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.35) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.31) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

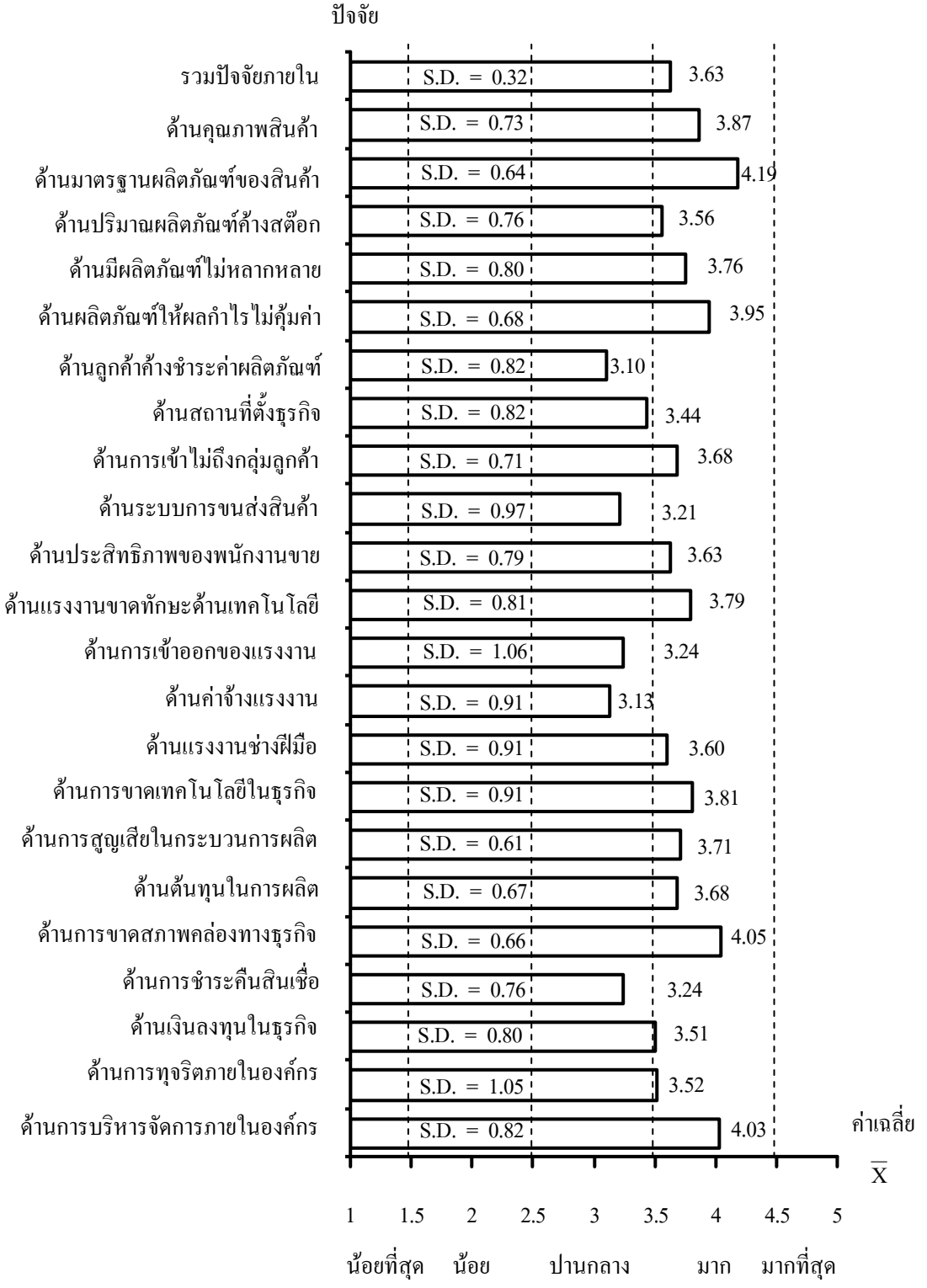

ภาพที่ 4-30 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 15 ปีขึ้นไป

จากตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-30 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.19) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 4.05) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.03) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.95) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.81) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.79) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.68) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.68) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.60) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.21) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.13) และด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.10) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-31 ถึงภาพที่ 4-39

ตารางที่ 4-15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.69	0.43	3.60	0.36	3.43	0.14
ด้านคุณภาพสินค้า	4.34	0.60	3.76	0.74	3.76	0.44
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	4.16	0.45	3.67	0.85	3.70	0.47
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.72	0.63	3.29	0.92	3.21	0.42
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.78	0.79	3.62	0.94	3.58	0.50
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.97	0.69	3.71	0.59	3.42	0.50
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.50	0.67	3.62	0.61	3.27	0.45
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.41	0.67	3.38	0.78	3.48	0.62
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.41	0.71	3.53	0.69	3.18	0.39
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.63	0.61	3.11	0.93	3.30	0.47
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.66	0.90	3.82	0.58	3.88	0.48
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.78	0.71	3.69	0.76	3.30	0.47
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.53	0.80	3.78	0.77	3.24	0.44
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.63	0.91	3.16	0.71	3.30	0.47
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.41	0.76	3.71	0.59	3.67	0.48
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.47	0.62	3.69	0.70	3.27	0.45
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.59	0.61	3.56	0.69	3.39	0.56
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.78	0.71	3.38	0.75	3.42	0.50
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.94	0.80	4.02	0.72	3.52	0.51
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.34	0.83	3.51	0.59	3.18	0.39
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.66	0.83	3.40	0.65	3.42	0.50
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.53	1.19	3.96	0.74	3.36	0.49
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	3.94	0.80	3.87	0.59	3.55	0.62

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.63	0.28	3.49	0.24	3.51	0.25
ด้านคุณภาพสินค้า	4.07	0.55	3.81	0.66	3.60	0.75
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	3.95	0.53	3.97	0.44	3.87	0.69
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.52	0.59	3.24	0.72	3.44	0.69
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.61	0.54	3.35	0.59	3.67	0.67
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.80	0.63	3.38	0.49	3.89	0.57
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.41	0.69	3.35	0.48	3.31	0.70
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.43	0.76	3.43	0.65	3.53	0.79
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.52	0.55	3.27	0.51	3.67	0.71
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.43	0.50	3.51	0.56	3.24	0.80
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.59	0.73	4.11	0.74	3.64	0.68
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.50	0.55	3.24	0.55	3.27	0.75
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.57	0.55	3.46	0.65	3.09	0.97
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.59	0.58	3.41	0.50	3.18	0.89
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.59	0.58	3.41	0.50	3.38	0.91
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.77	0.77	3.35	0.54	3.31	0.85
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.57	0.55	3.32	0.53	3.58	0.62
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.57	0.62	3.54	0.56	3.58	0.62
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.75	0.65	3.54	0.51	3.91	0.70
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.52	0.66	3.46	0.51	3.24	0.74
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.50	0.66	3.51	0.51	3.53	0.63
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.82	0.72	3.51	0.51	3.47	0.69
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	3.86	0.63	3.62	0.55	3.78	0.79

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.60	0.16	3.57	0.25	3.58	0.13
ด้านคุณภาพสินค้า	3.92	0.50	3.83	0.52	3.90	0.66
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	4.02	0.64	4.21	0.59	4.57	0.57
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.72	0.62	3.67	0.67	3.60	0.50
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.50	0.65	3.47	0.83	3.43	0.50
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	4.02	0.64	4.13	0.82	3.63	0.49
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.15	0.77	3.06	0.82	3.23	0.63
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.38	0.61	3.32	0.59	3.40	0.50
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.42	0.65	3.64	0.64	3.33	0.48
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.04	0.68	3.06	0.67	3.00	0.98
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.40	0.57	3.26	0.77	4.30	0.53
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.63	0.73	3.43	0.77	3.50	0.68
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.31	0.66	2.89	0.89	3.60	0.50
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.06	0.60	2.89	0.94	3.40	0.72
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.77	0.56	3.55	0.72	3.57	0.50
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.88	0.96	3.66	0.76	3.30	0.75
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.54	0.58	3.47	0.58	3.43	0.50
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.46	0.68	3.49	0.59	3.57	0.50
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.96	0.80	4.23	0.60	3.57	0.57
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.38	0.76	3.38	0.74	3.17	0.46
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.56	0.58	3.53	0.75	3.63	0.49
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	4.04	0.65	4.04	0.81	3.87	0.63
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	4.17	0.75	4.19	0.61	3.73	0.52

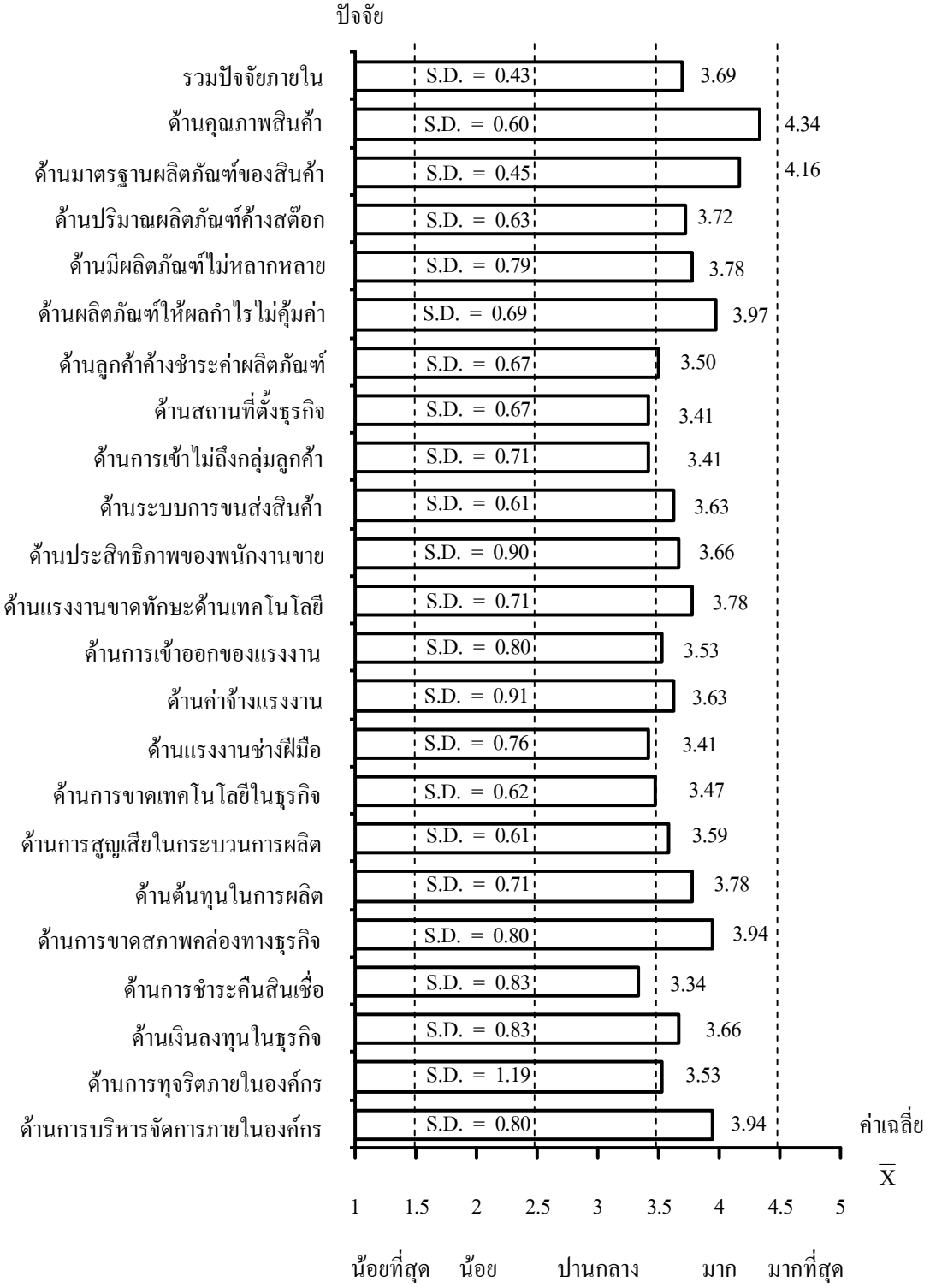

ภาพที่ 4-31 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-31 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 4.34) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.16) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.97) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.94) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.94) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านแรงงานขาดทักษะ ด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.66) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.66) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.63)ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.59) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.53) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.41) และด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.34) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

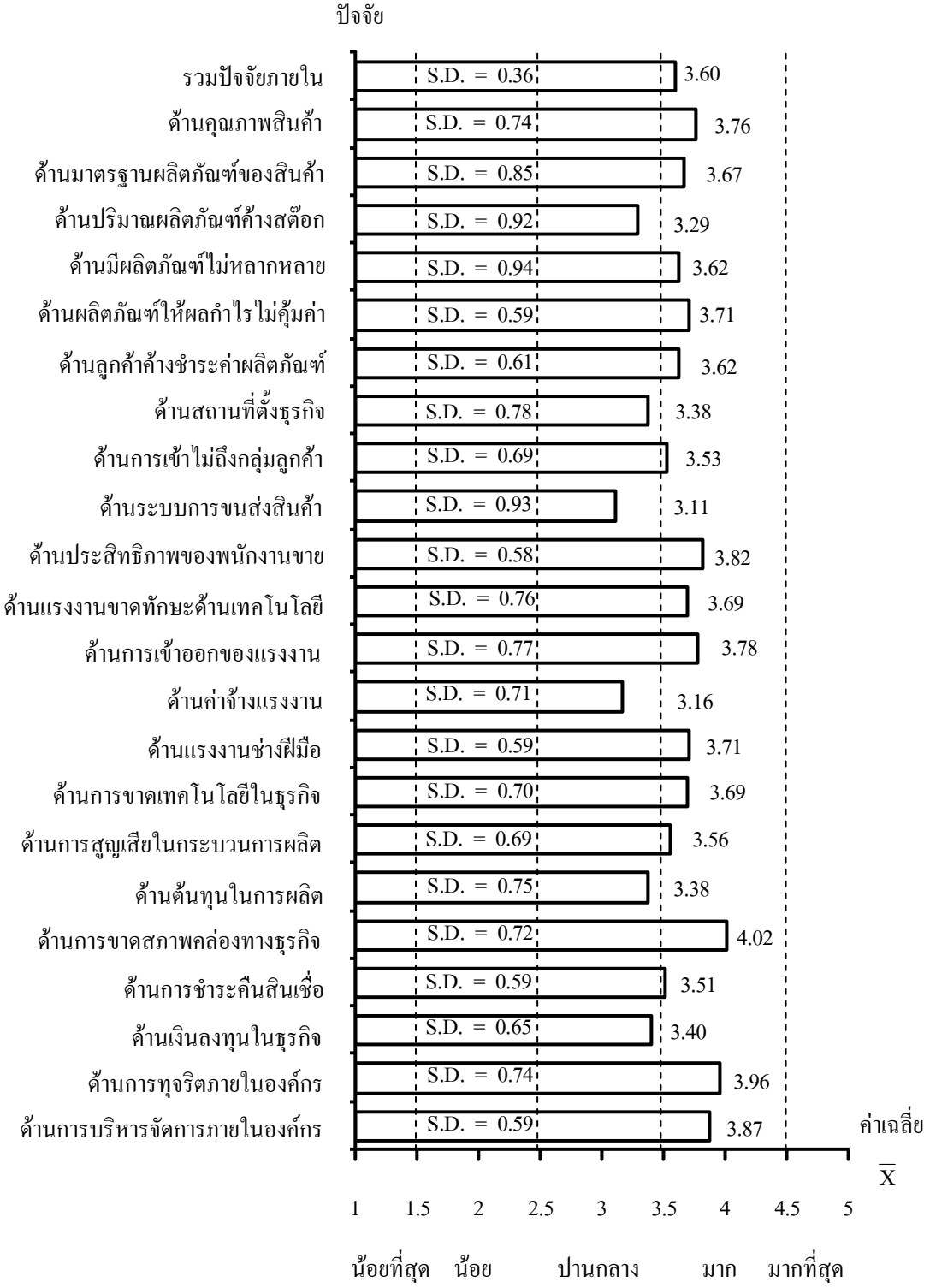

ภาพที่ 4-32 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มยานยนต์

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-32 พบว่า ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 4.02) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.96) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.82) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.69) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.69) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.29) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.16) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.11) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

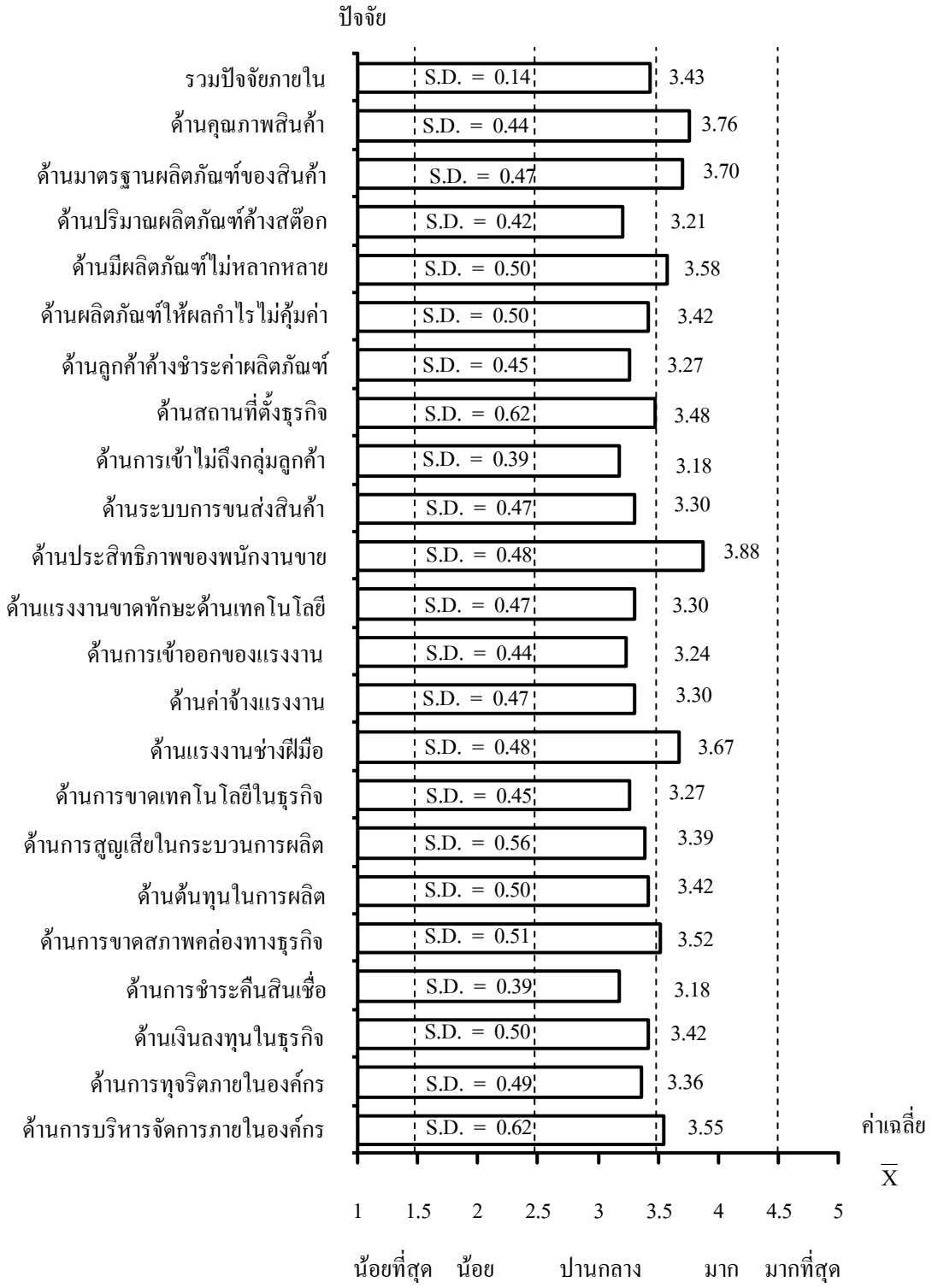

ภาพที่ 4-33 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-33 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กมีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.55) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี($\overline{X}$ = 3.30) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.21) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า($\overline{X}$ = 3.18) และด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.18) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

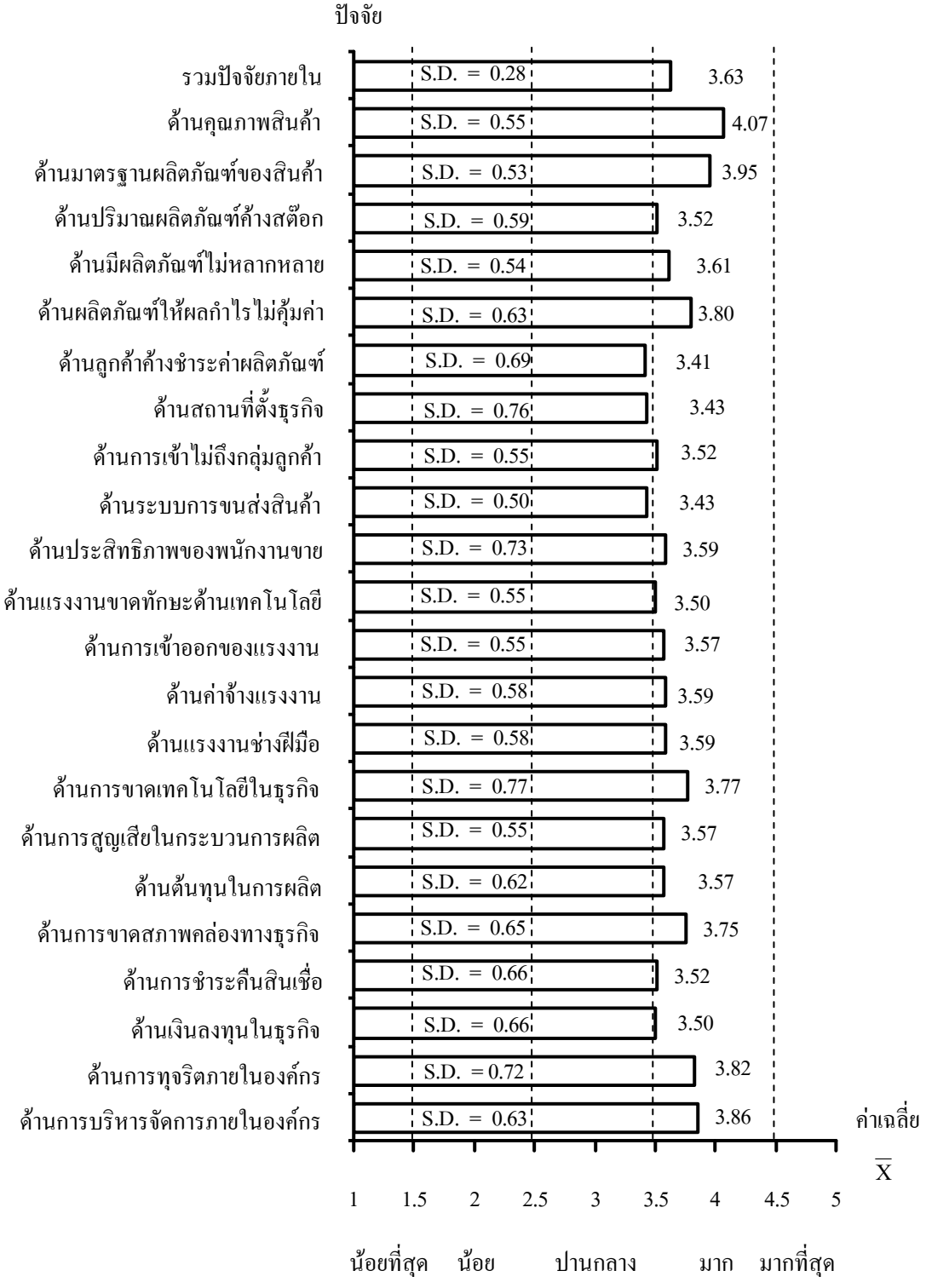

ภาพที่ 4-34 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-34 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกมีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 4.07) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.95) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.86) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.82) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.80) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.77) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.75) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.61) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.59) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.59) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.59) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$=3.57) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.52) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.52) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.52) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.50) และด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.43) และด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.41) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

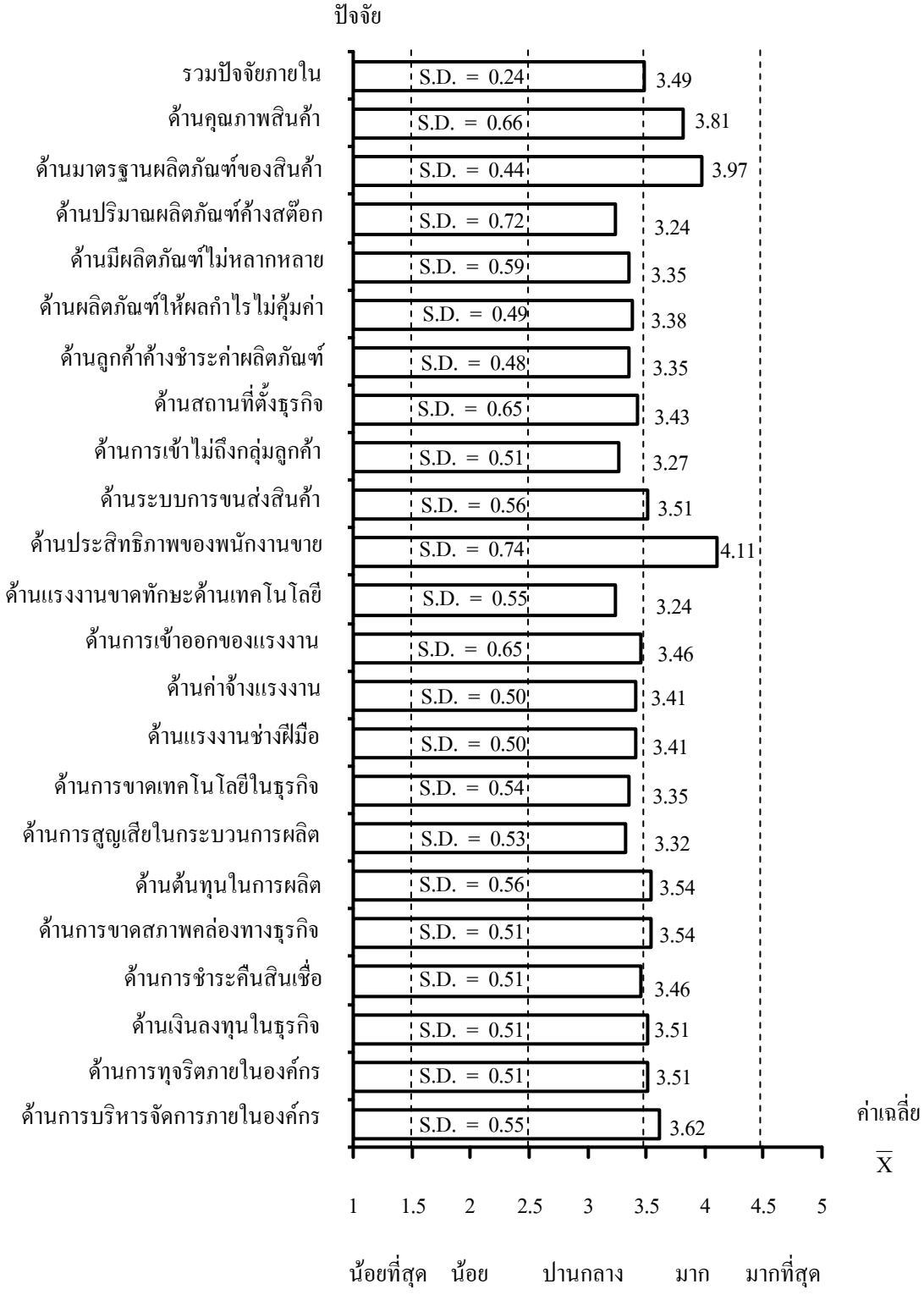

ภาพที่ 4-35 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-35 พบว่า ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 4.11) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.97) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.81) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.54) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.54) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.51) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.51) และด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า($\overline{X}$ = 3.27) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.24) และด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.24) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

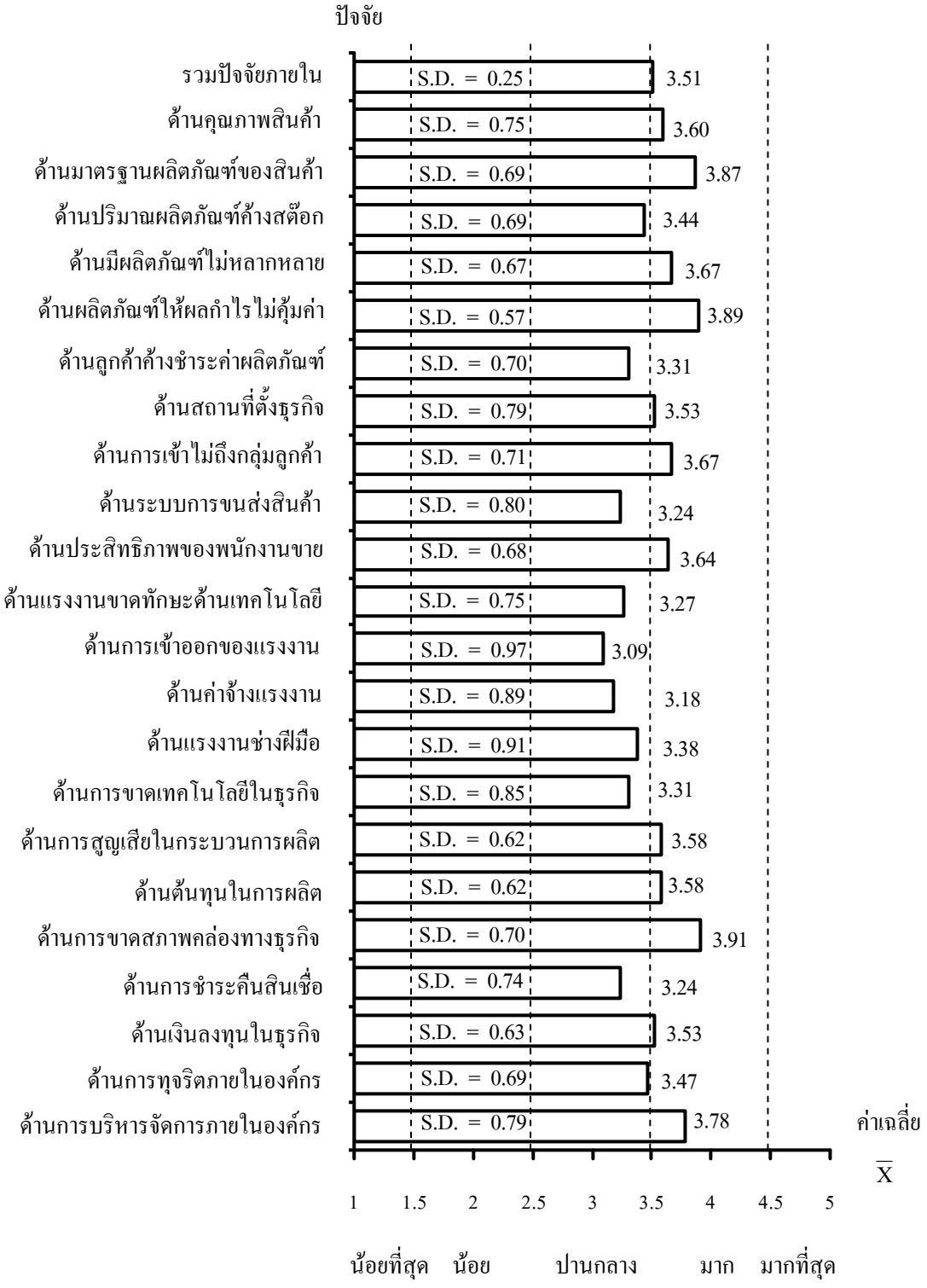

ภาพที่ 4-36 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-36 พบว่า ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.91) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.64) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.60) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านต้นทุนในการผลิต($\overline{X}$ = 3.58) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์($\overline{X}$ = 3.31) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.31) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.18) และด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.09) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

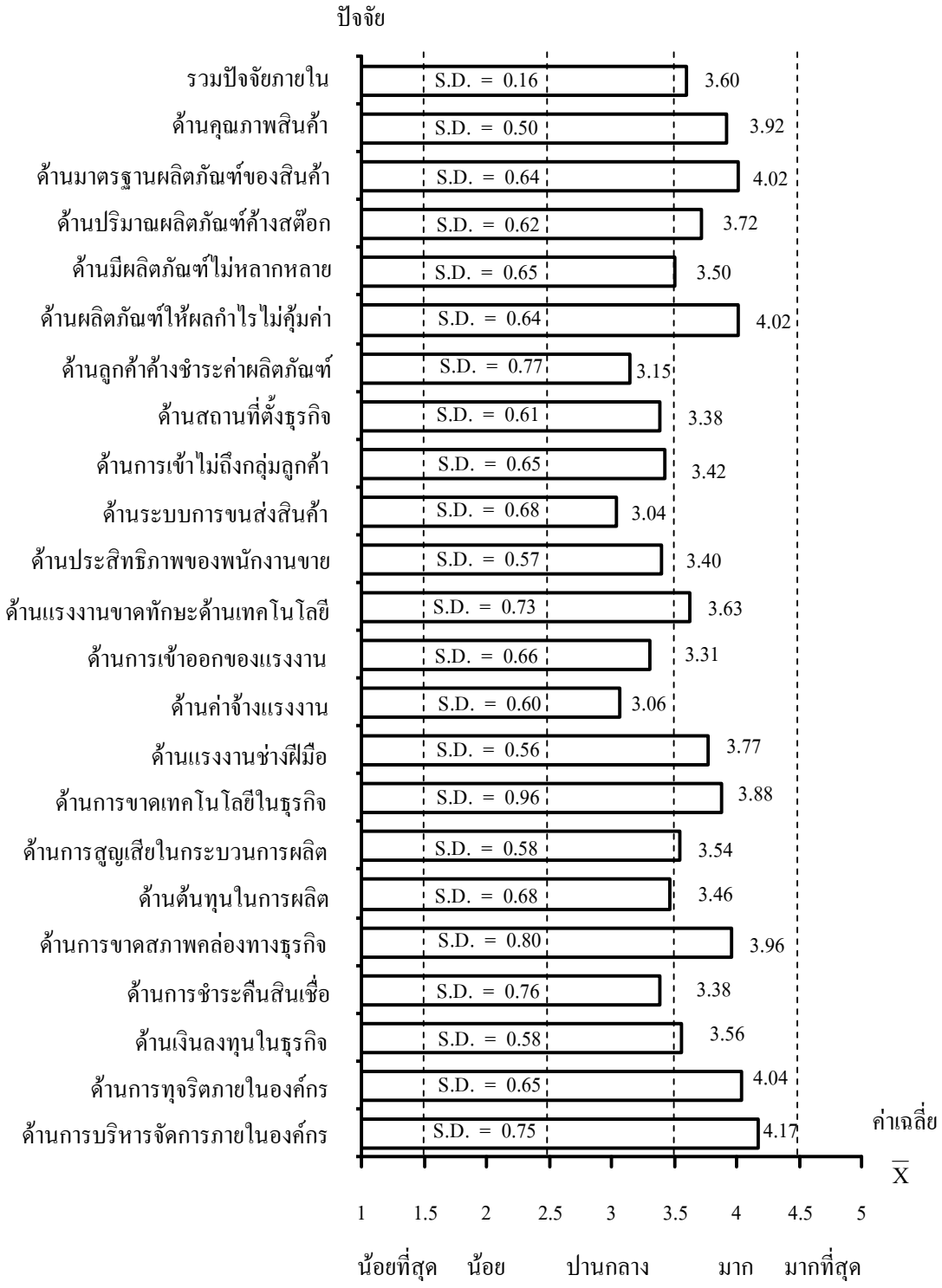

ภาพที่ 4-37 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-37 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.17) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.04) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.02) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 4.02) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.96) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.92) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.77) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านแรงงานขาดทักษะ ด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.54) และด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า($\overline{X}$ = 3.42) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.31) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.15) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.06) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.04) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

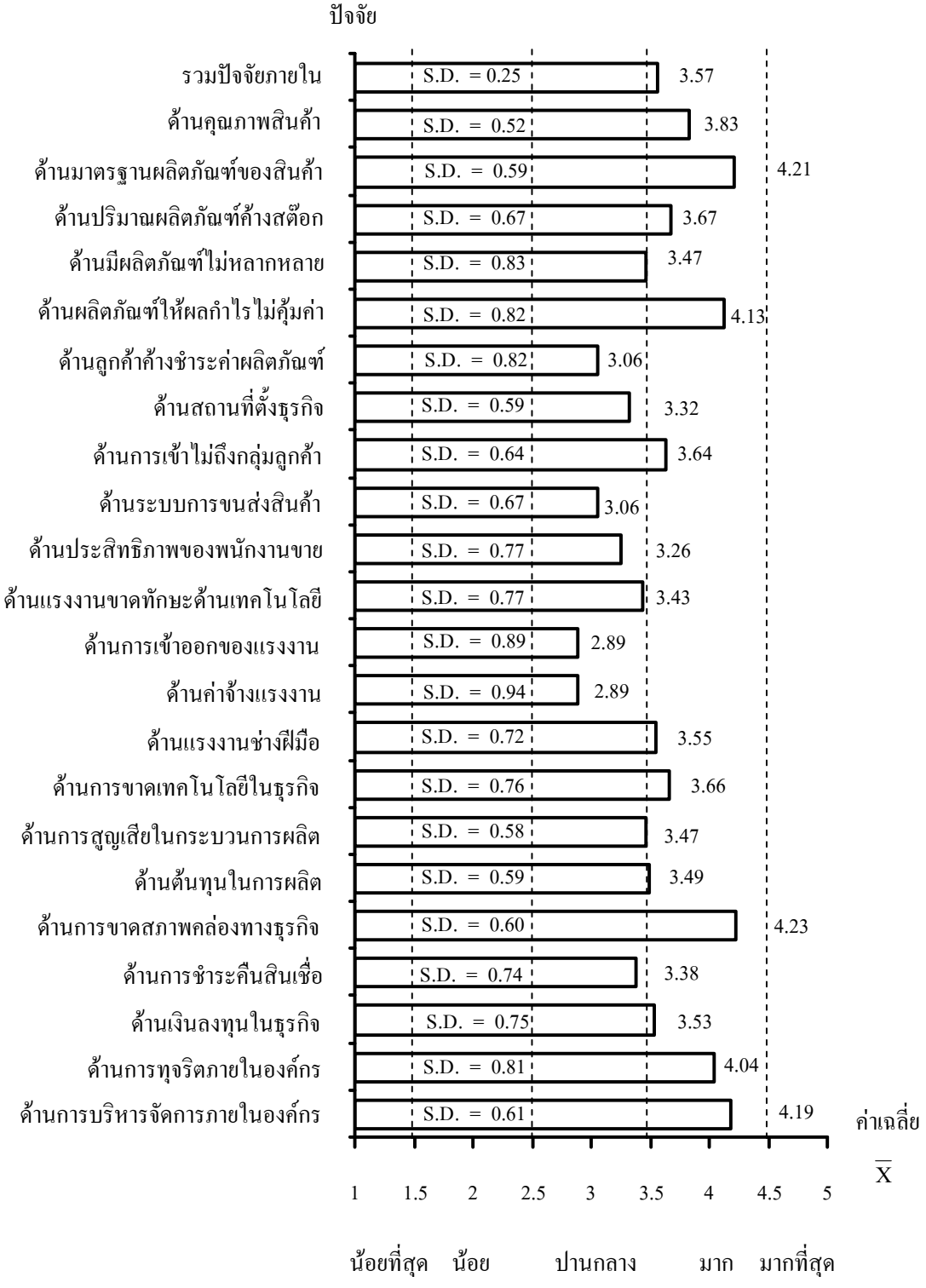

ภาพที่ 4-38 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าบริโภค

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-38 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 4.23) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.21) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.19)ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 4.13) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.04) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ =3.67) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.66) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า($\overline{X}$ = 3.64) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.55) และด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.26) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.06) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.06) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 2.89) และ ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 2.89) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

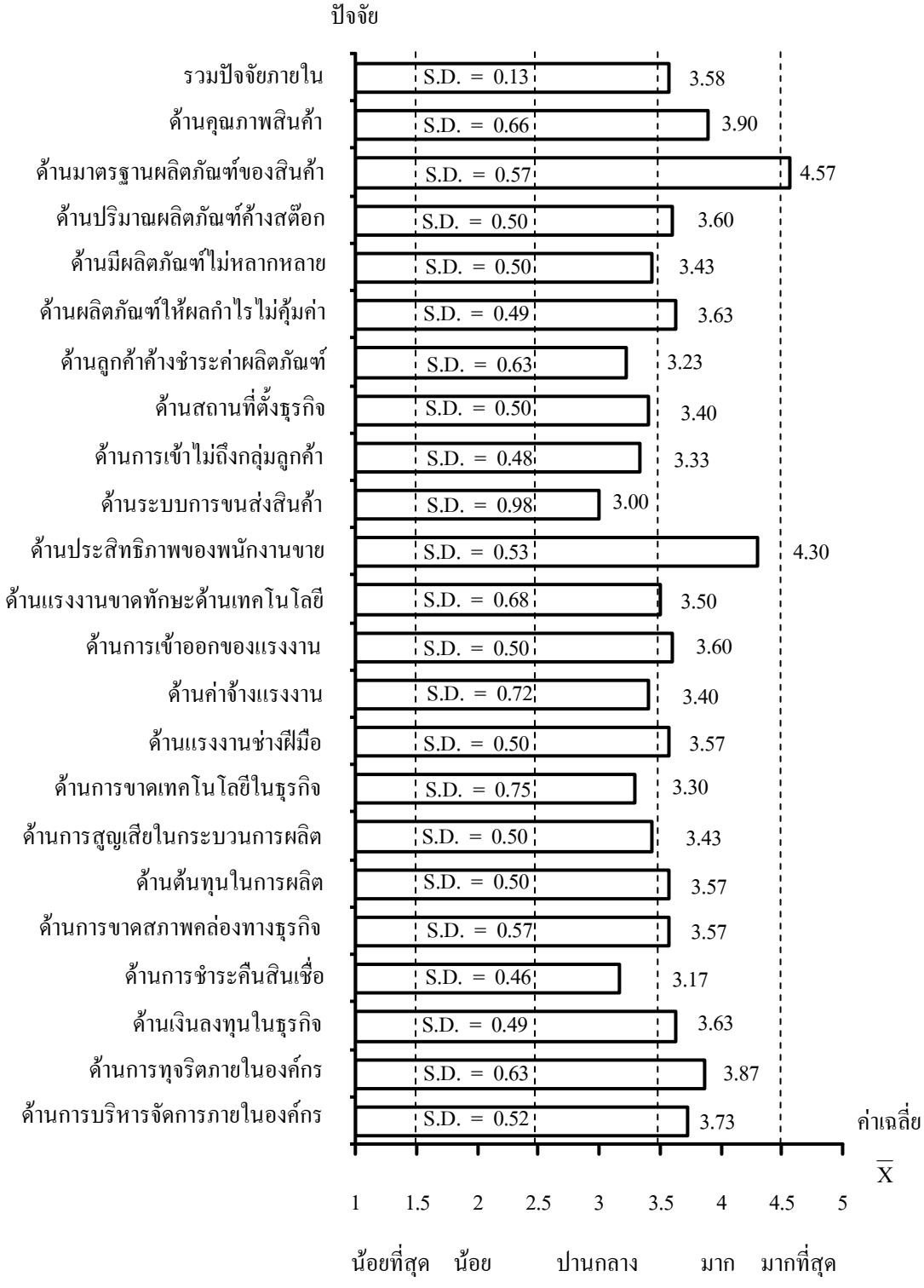

ภาพที่ 4-39 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-39 พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.57)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 4.30) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.90) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.73) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.60) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.60) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.57) และด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.23) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.17) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.00) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-16 และภาพที่ 4-40

ตารางที่ 4-16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

ต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	79	21.88
ด้านเทคโนโลยี	137	37.95
ด้านบรรจุภัณฑ์	25	6.93
ด้านวัตถุดิบ	83	22.99
ด้านแรงงาน	26	7.20
อื่นๆ	11	3.05
รวม	361	100.00

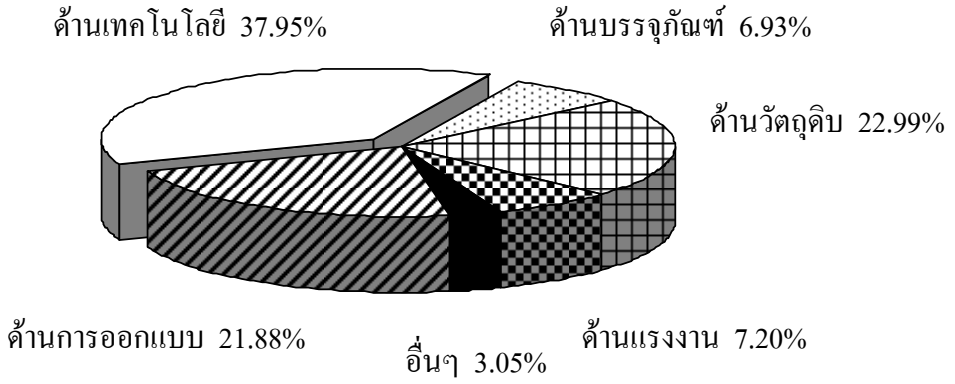

ภาพที่ 4-40 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

จากตารางที่ 4-16 และภาพที่ 4-40 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 37.95 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 22.99 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 21.88 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.20 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 6.93 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.05 ตามลำดับ

4.2.12.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-17 และภาพที่ 4-41

ตารางที่ 4-17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	รูปแบบการจัดตั้ง			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	29	28.16	50	19.38
ด้านเทคโนโลยี	36	34.95	101	39.15
ด้านบรรจุภัณฑ์	5	4.85	20	7.75
ด้านวัตถุดิบ	20	19.42	63	24.42
ด้านแรงงาน	8	7.77	18	6.98
อื่นๆ	5	4.85	6	2.32
รวม	103	100.00	258	100.00

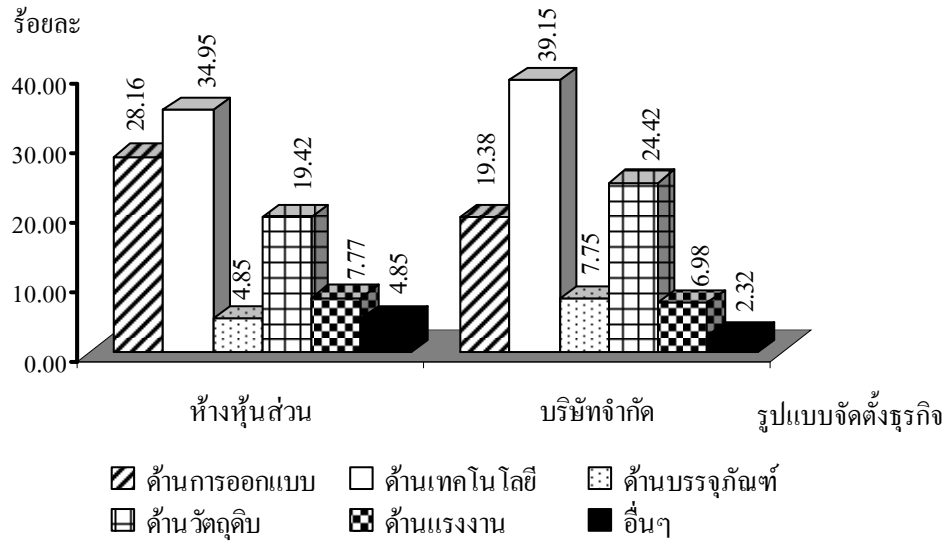

ภาพที่ 4-41 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-17 และภาพที่ 4-41 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 34.95 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 28.16 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 19.42 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.77 ด้านบรรจุภัณฑ์ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.85 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 39.15 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 24.42 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 19.38 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.75 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.98 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.32 ตามลำดับ

4.2.12.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-18 และภาพที่ 4-42

ตารางที่ 4-18 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	71	26.10	8	8.99
ด้านเทคโนโลยี	86	31.62	51	57.30
ด้านบรรจุภัณฑ์	23	8.46	2	2.25
ด้านวัตถุดิบ	62	22.79	21	23.60
ด้านแรงงาน	20	7.35	6	6.74
อื่นๆ	10	3.68	1	1.12
รวม	272	100.00	89	100.00

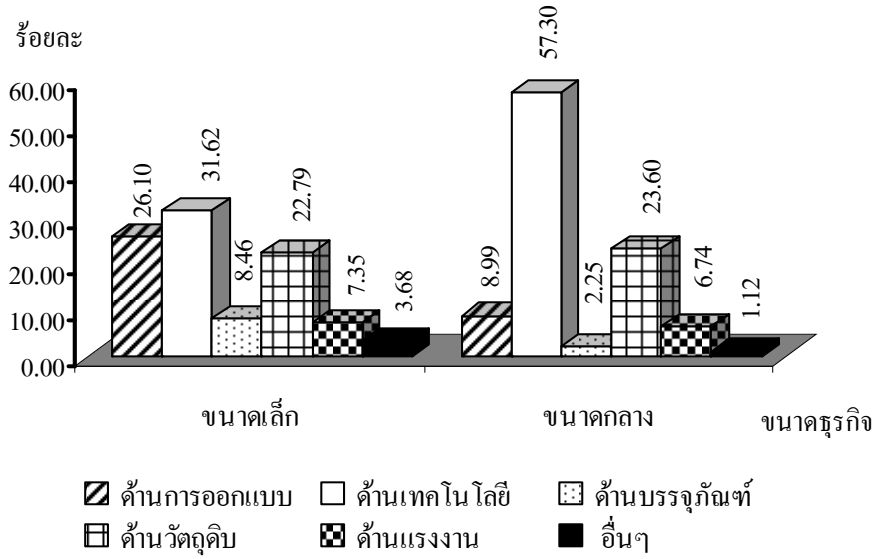

ภาพที่ 4-42 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-18 และภาพที่ 4-42 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 31.62 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 26.10 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 22.79 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 8.46 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.35 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.68 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 57.30 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 23.60 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 8.99 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.74 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 2.25 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.12.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-19 ภาพที่ 4-43

ตารางที่ 4-19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	40	25.00	25	18.12	14	22.22
ด้านเทคโนโลยี	56	35.00	61	44.20	20	31.75
ด้านบรรจุภัณฑ์	15	9.38	5	3.62	5	7.94
ด้านวัตถุดิบ	36	22.50	36	26.09	11	17.46
ด้านแรงงาน	8	5.00	8	5.80	10	15.87
อื่นๆ	5	3.12	3	2.17	3	4.76
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

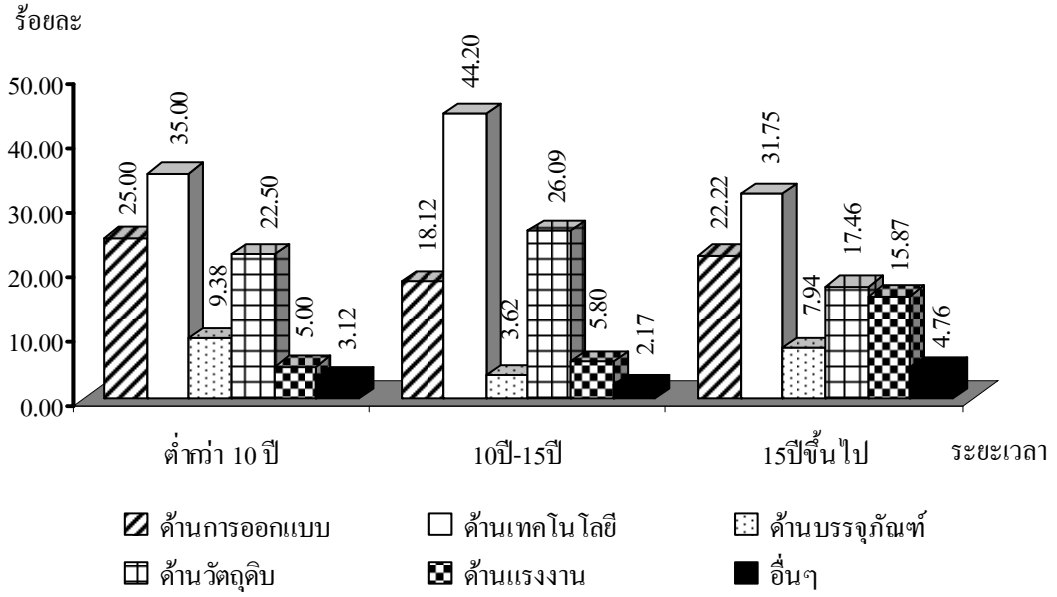

ภาพที่ 4-43 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-19 และภาพที่ 4-43 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 25.00 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 22.50 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 9.38 ด้านแรงงานคิด เป็นร้อยละ 5.00 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.12 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 26.09 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 18.12 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.80 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 3.62 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.17 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 31.75 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 22.22 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 17.46 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15.87 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.94 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.76 ตามลำดับ

4.2.12.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-20 และภาพที่ 4-44

ตารางที่ 4-20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	21	65.63	5	11.11	3	9.09
ด้านเทคโนโลยี	0	0.00	26	57.78	11	33.33
ด้านบรรจุภัณฑ์	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ด้านวัตถุดิบ	8	25.00	10	22.22	14	42.42
ด้านแรงงาน	3	9.37	3	6.67	5	15.16
อื่นๆ	0	0.00	1	2.22	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

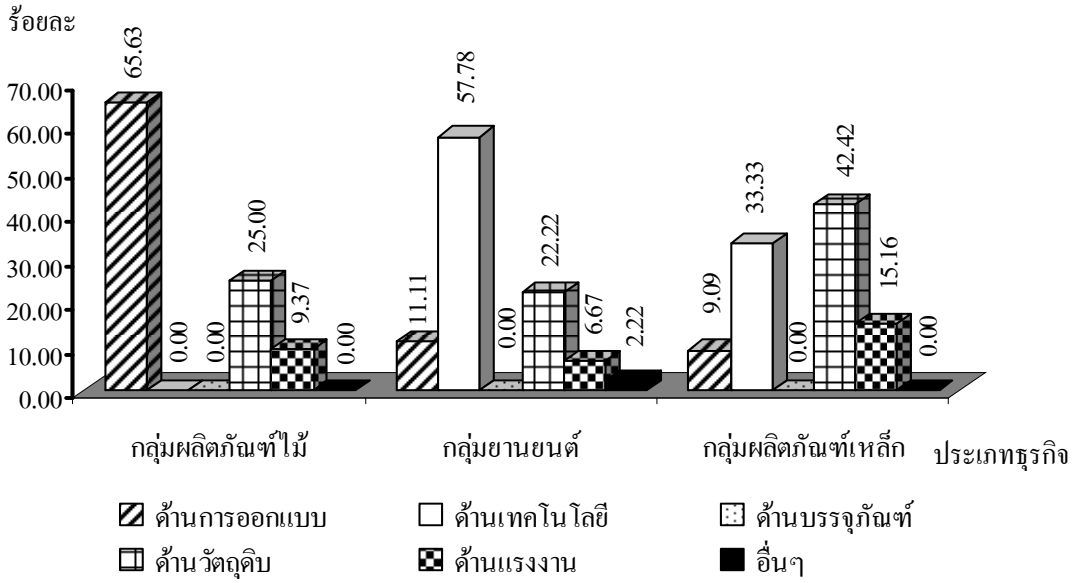

ภาพที่ 4-44 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-20 และภาพที่ 4-44 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 65.63 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านแรงงานคิด เป็นร้อยละ 9.37

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 22.22 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 11.11 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 42.42 รองลงมาได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 33.33 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15.16 และด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ตามลำดับ

4.2.12.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-21 และภาพที่ 4-45

ตารางที่ 4-21 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	10	22.73	2	5.41	11	24.44
ด้านเทคโนโลยี	21	47.73	31	83.77	7	15.56
ด้านบรรจุภัณฑ์	3	6.81	0	0.00	7	15.56
ด้านวัตถุดิบ	10	22.73	2	5.41	11	24.44
ด้านแรงงาน	0	0.00	2	5.41	9	20.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

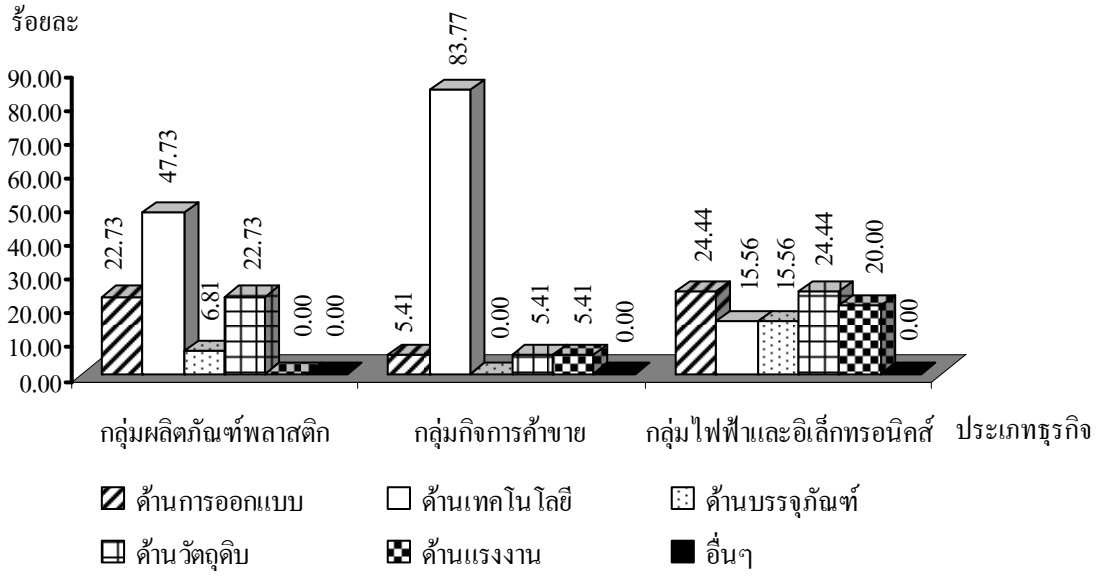

ภาพที่ 4-45 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-21 และภาพที่ 4-45 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 47.73 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 22.73 เท่ากัน และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 6.81

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 83.77 ที่เหลือได้แก่ ด้านการออกแบบ ด้านวัตถุดิบ และด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.41 เท่ากัน

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านวัตถุดิบ และด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 24.44 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี และด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 15.56 เท่ากัน

4.2.12.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-22 และภาพที่ 4-46

ตารางที่ 4-22 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	22	45.83	3	6.38	2	6.67
ด้านเทคโนโลยี	4	8.33	12	25.53	25	83.33
ด้านบรรจุภัณฑ์	6	12.50	9	19.15	0	0.00
ด้านวัตถุดิบ	13	27.08	12	25.53	3	10.00
ด้านแรงงาน	1	2.08	3	6.38	0	0.00
อื่นๆ	2	4.18	8	17.03	0	0.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

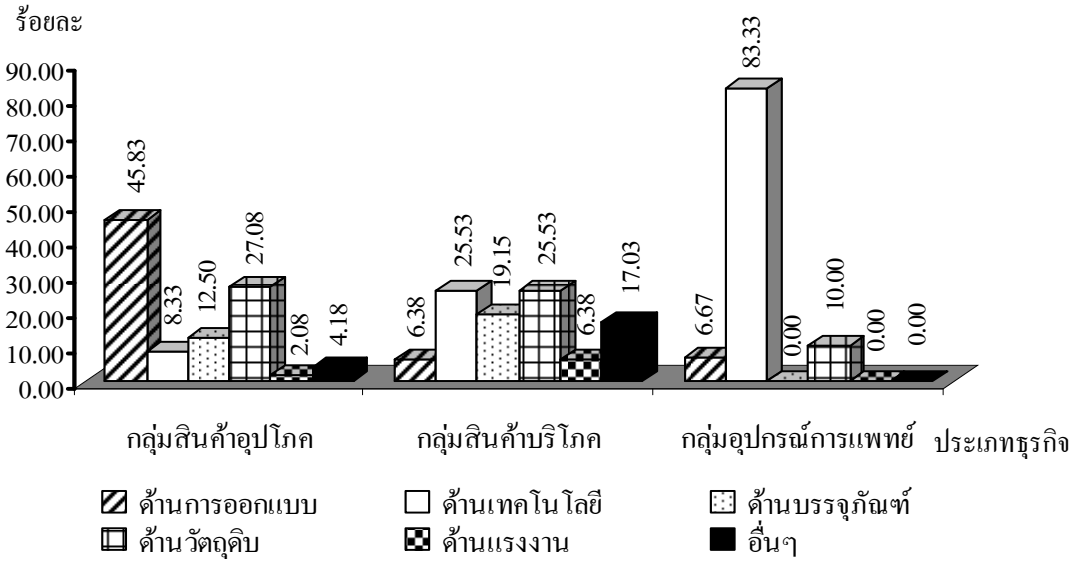

ภาพที่ 4-46 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-22 และภาพที่ 4-46 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 27.08 ด้านบรรจุภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ 12.50 ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 8.33 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.18 และด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านวัตถุดิบ และ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 25.53 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ19.15 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 17.03 ด้านการออกแบบและด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.38 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 13.33 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 6.67

4.2.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-23 และภาพที่ 4-47

ตารางที่ 4-23 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	57	15.79
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	47	13.02
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	142	39.34
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	14	3.88
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม	100	27.70
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

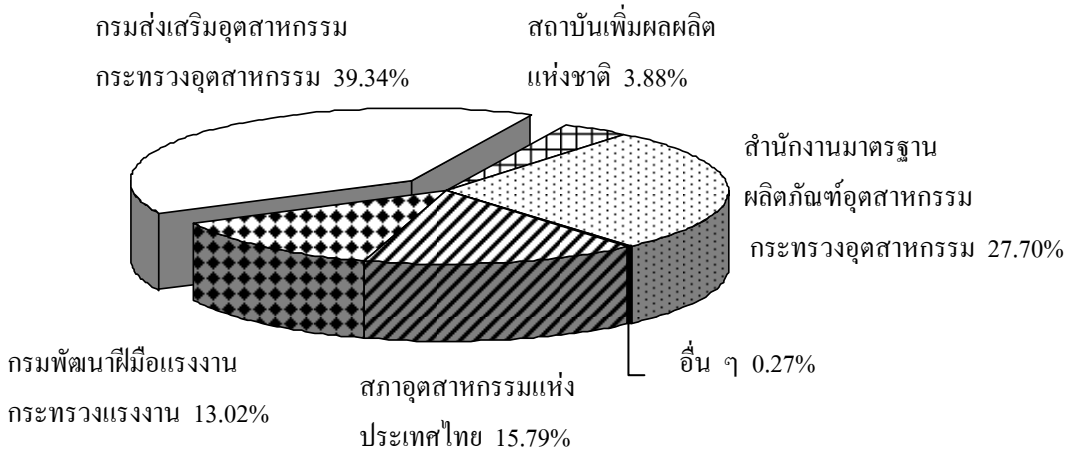

ภาพที่ 4-47 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

จากตารางที่ 4-23 และภาพที่ 4-47 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.34 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 27.70 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 15.79 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 13.02 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.88 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.13.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-24 และภาพที่ 4-48

ตารางที่ 4-24 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้ง

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้ง			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	17	16.50	40	15.50
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	14	13.59	33	12.79
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	41	39.81	101	39.15
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	5	4.85	9	3.49
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	26	25.25	74	28.68
อื่นๆ	0	0.00	1	0.39
รวม	103	100.00	258	100.00

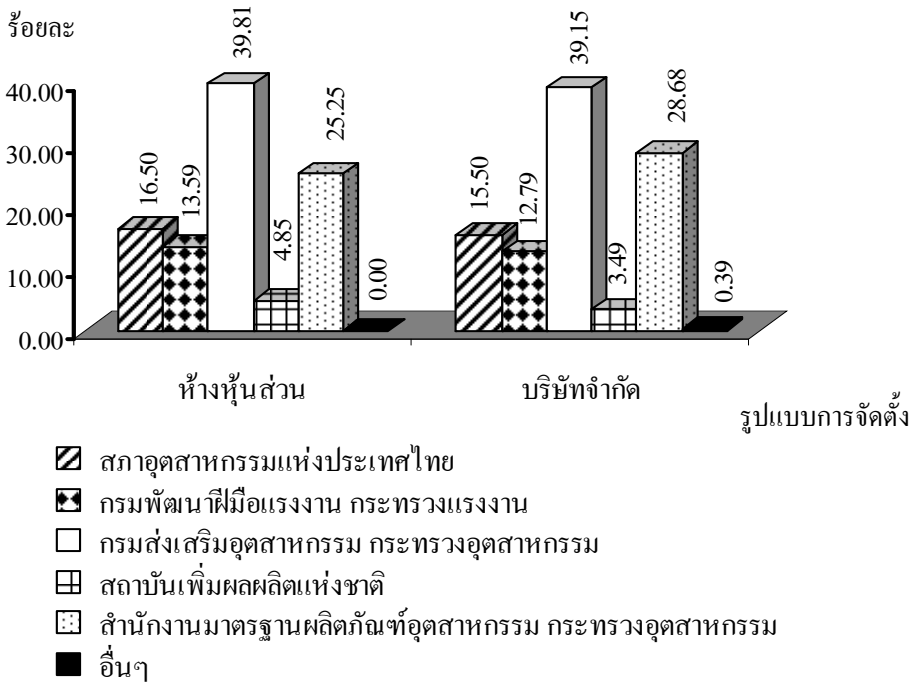

ภาพที่ 4-48 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-24 และภาพที่ 4-48 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.81 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.25 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 16.50 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 13.59 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.85 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.15 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28.68 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 15.50 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.79 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.49 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.13.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-25 และภาพที่ 4-49

ตารางที่ 4-25 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	39	14.34	18	20.22
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	42	15.44	5	5.62
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	118	43.38	24	26.97
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	11	4.04	3	3.37
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	61	22.43	39	43.82
อื่นๆ	1	0.37	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

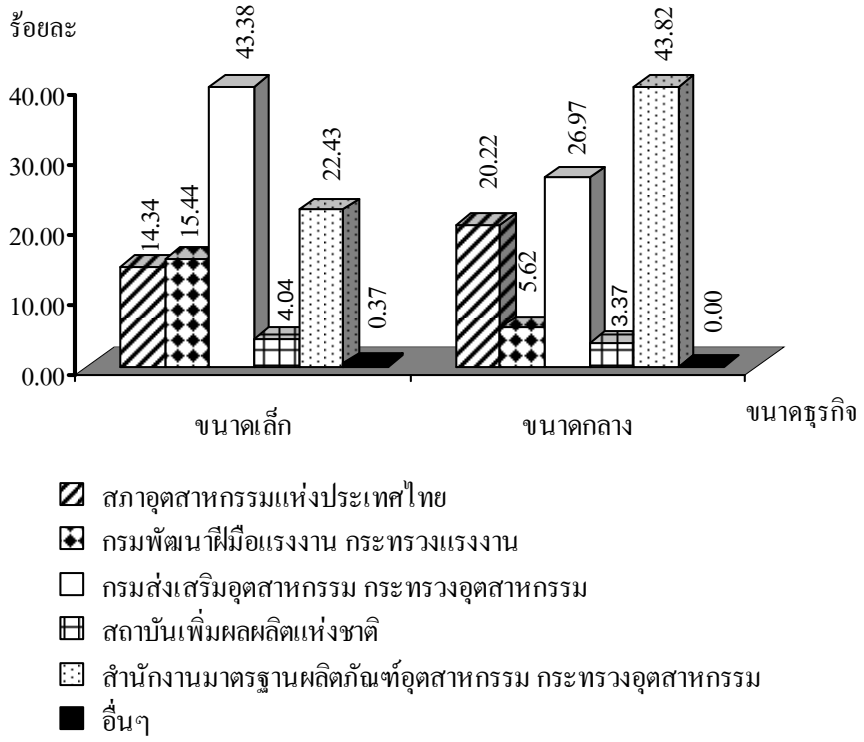

ภาพที่ 4-49 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-25 และภาพที่ 4-49 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.38 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.43 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15.44 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 14.34 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.04 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.37 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.82 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 26.97 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 20.22 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.62 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.37 ตามลำดับ

4.2.13.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-26 และภาพที่ 4-50

ตารางที่ 4-26 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	22	13.75	26	18.84	9	14.29
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	20	12.50	18	13.04	9	14.29
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	71	44.38	40	28.99	31	49.21
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	6	3.75	4	2.90	4	6.35
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	41	25.62	49	35.51	10	15.86
อื่นๆ	0	0.00	1	0.72	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

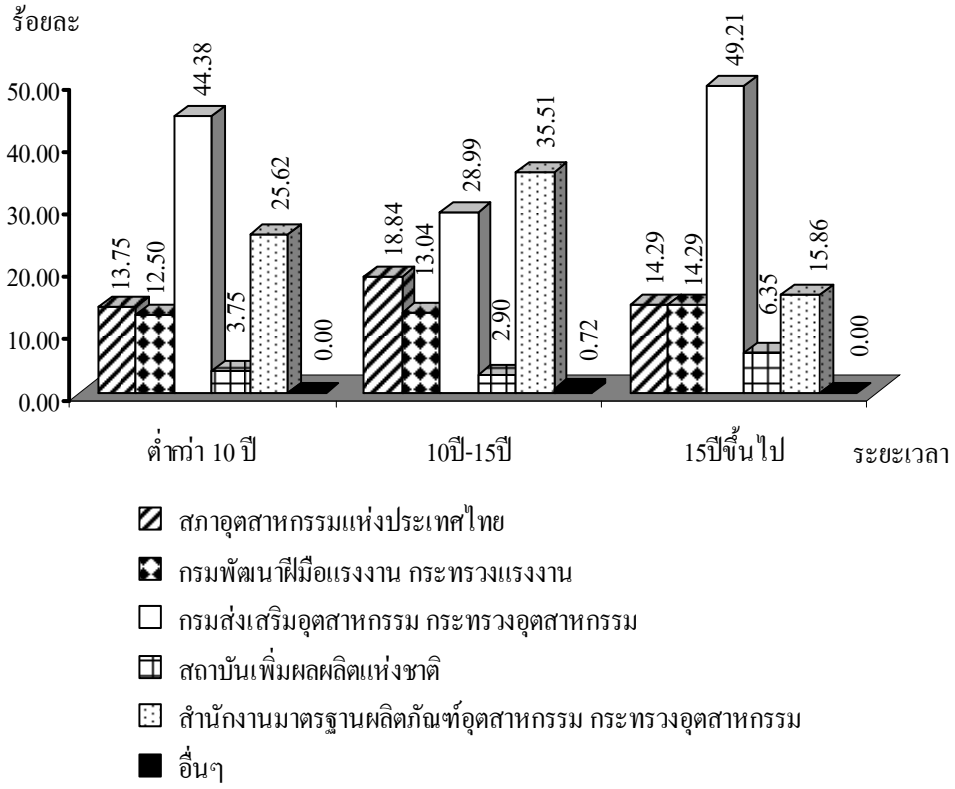

ภาพที่ 4-50 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-26 และภาพที่ 4-50 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.38 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.62 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.75 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.51 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28.99 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 18.84 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวง

แรงงาน คิดเป็นร้อยละ 13.04 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 2.90 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.72 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานมากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 49.21 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.86 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากัน และ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 6.35 ตามลำดับ

4.2.13.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-27 และภาพที่ 4-51

ตารางที่ 4-27 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	6	18.75	12	26.67	9	27.27
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	7	21.88	3	6.67	7	21.21
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	16	50.00	19	42.22	6	18.18
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	0	0.00	2	4.44	1	3.04
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	3	9.37	9	20.00	10	30.30
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

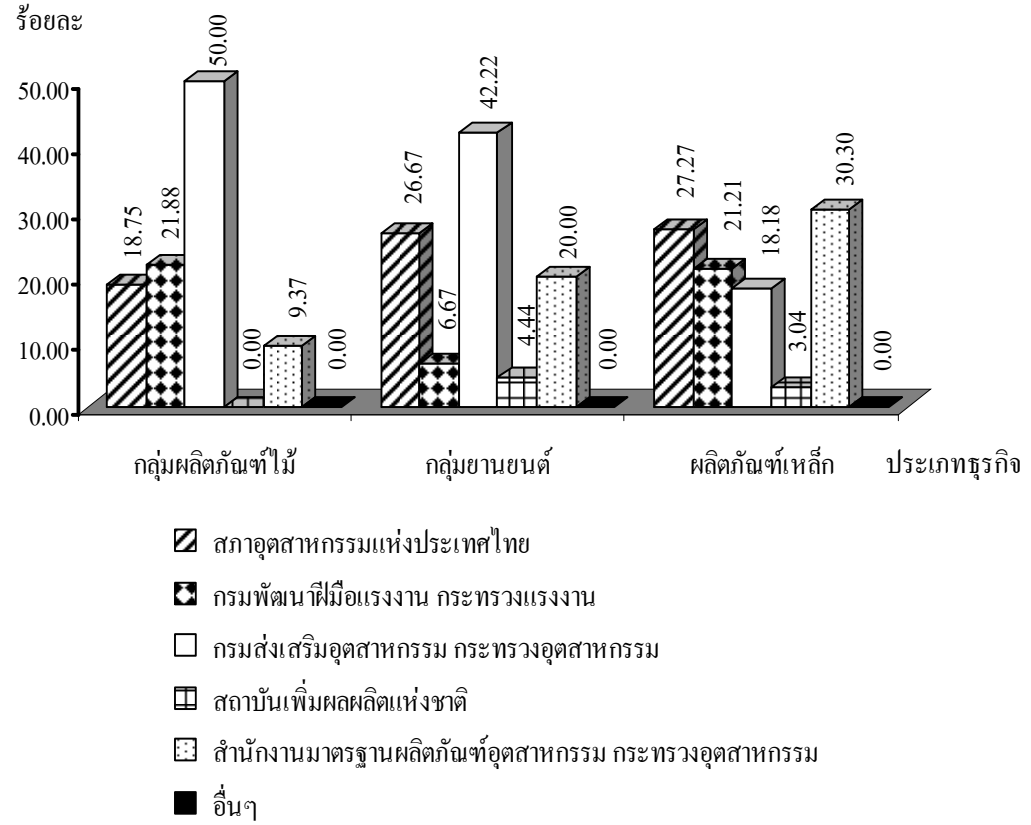

ภาพที่ 4-51 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-27 และภาพที่ 4-51 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 21.88 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 18.75 และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 9.37 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 26.67 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.00 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.44 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 30.30 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 27.27 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 21.21 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 18.18 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.04 ตามลำดับ

4.2.13.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-28 และภาพที่ 4-52

ตารางที่ 4-28 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	5	11.36	4	10.81	3	6.67
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	5	11.36	2	5.41	12	26.67
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	14	31.82	5	13.51	20	44.44
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	3	6.82	0	0.00	2	4.44
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	17	38.64	26	70.27	7	15.56
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	2.22
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

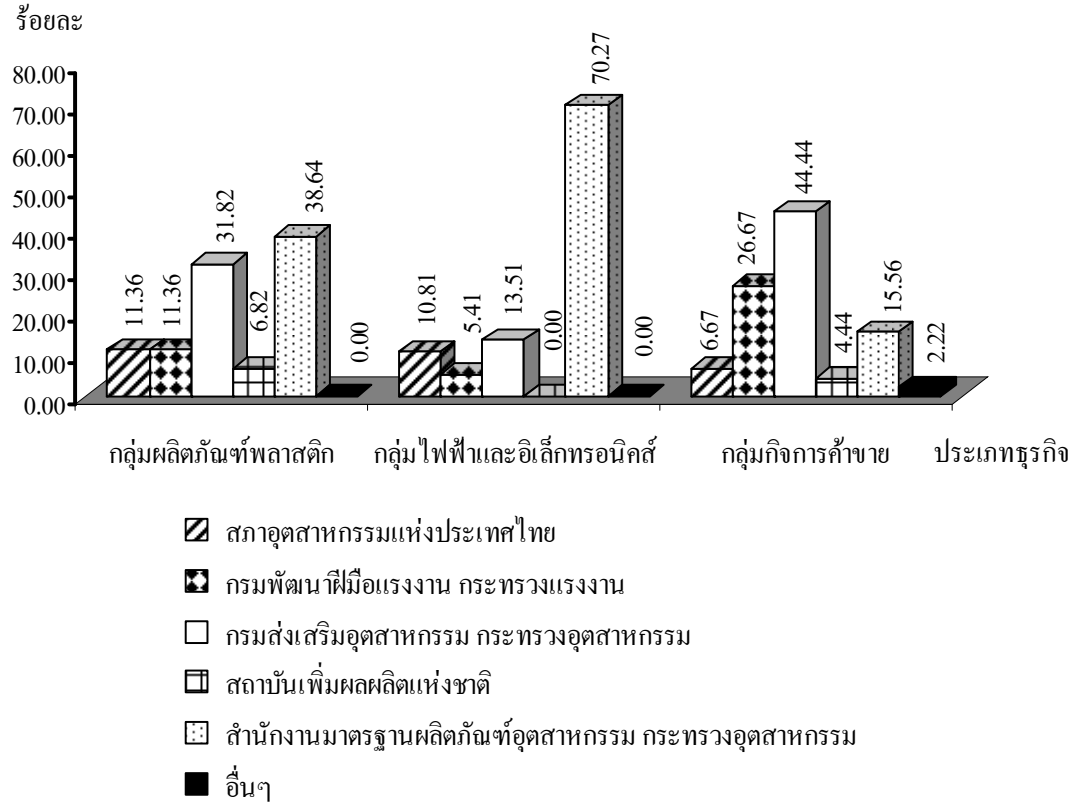

ภาพที่ 4-52 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-28 และภาพที่ 4-52 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.64 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ31.82 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 11.36 เท่ากัน และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 6.82 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 70.27 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.51 สภา

อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 10.81 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 26.67 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.56 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.67 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.44 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

4.2.13.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-29 และภาพที่ 4-53

ตารางที่ 4-29 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	10	20.83	7	14.89	1	3.33
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	4	8.33	5	10.64	2	6.67
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	24	50.00	30	63.83	8	26.67
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	2	4.17	4	8.51	0	0.00
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	8	16.67	1	2.13	19	63.33
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

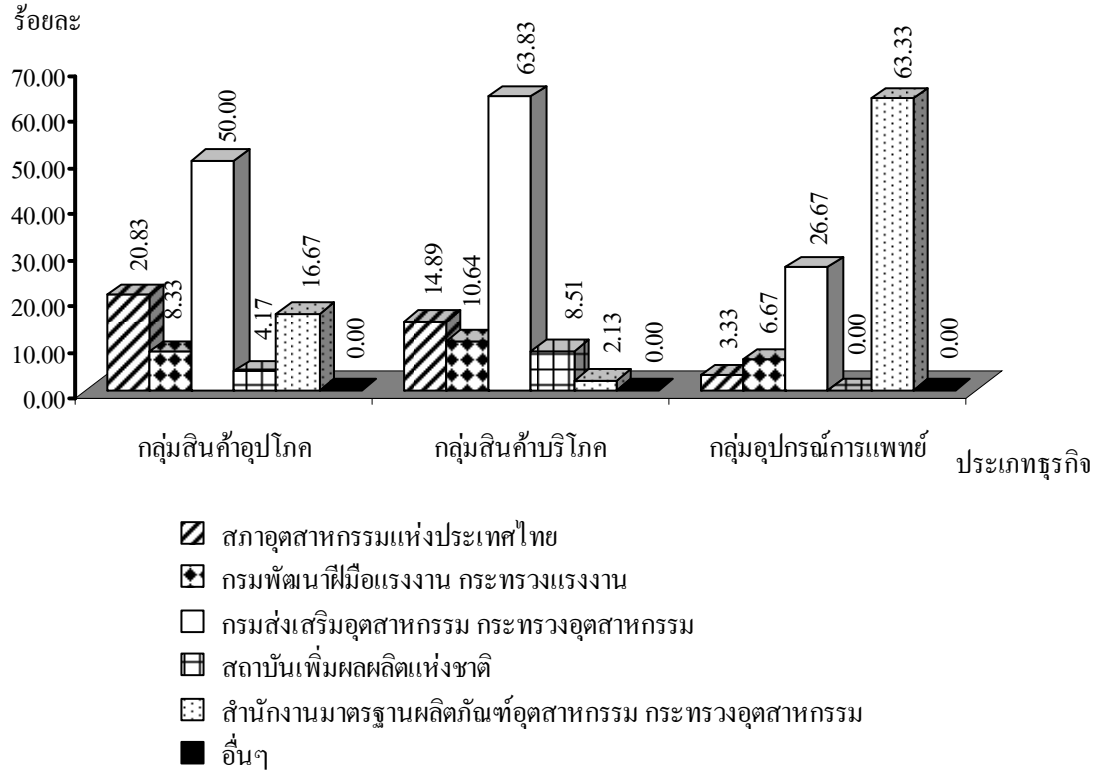

ภาพที่ 4-53 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-29 และภาพที่ 4-53 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 20.83 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 16.67 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.17 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 63.83 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 14.89 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

คิดเป็นร้อยละ 10.64 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 8.51และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 2.13 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 26.67 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

4.2.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-30 และภาพที่ 4-54

ตารางที่ 4-30 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	193	53.46
JIS	10	2.77
CE	17	4.71
ISO	88	24.38
GMP	22	6.09
อ.ย.	25	6.93
อื่นๆ	6	1.66
รวม	361	100.00

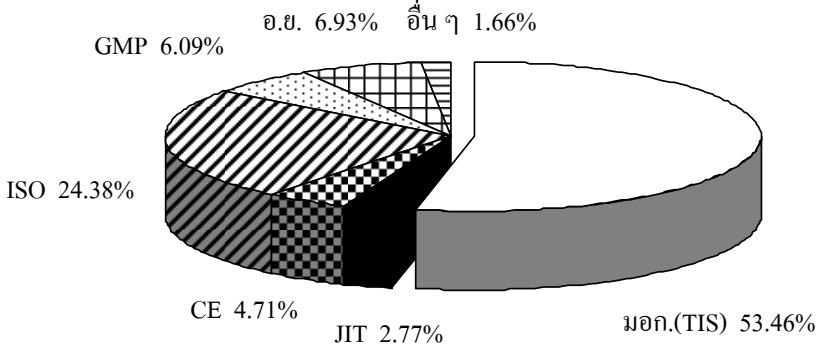

ภาพที่ 4-54 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-30 และภาพที่ 4-54 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 53.46 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 24.38 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 6.93 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 6.09 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 4.71 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 2.77 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.66 ตามลำดับ

4.2.14.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-31 และภาพที่ 4-55

ตารางที่ 4-31 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	48	46.60	145	56.20
JIS	3	2.91	7	2.71
CE	5	4.85	12	4.65
ISO	21	20.39	67	25.97
GMP	8	7.77	14	5.43
อ.ย.	15	14.57	10	3.88
อื่นๆ	3	2.91	3	1.16
รวม	103	100.00	258	100.00

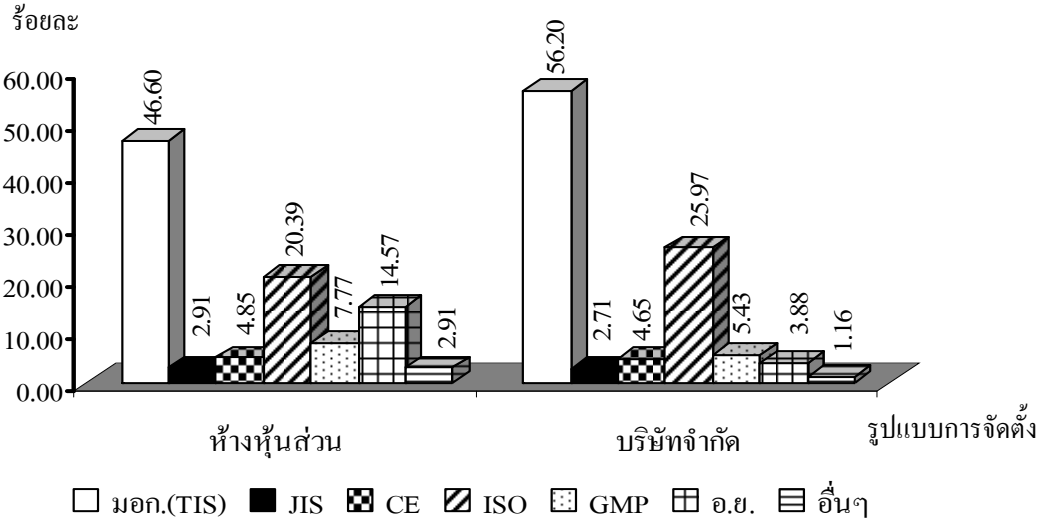

ภาพที่ 4-55 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-31 และภาพที่ 4-55 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 46.60 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 20.39 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 14.57 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 7.77 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 4.85 มาตรฐาน JIS และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.91 เท่ากัน ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 56.20 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 25.97 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 5.43 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 4.65 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 3.88 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 2.71 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.16 ตามลำดับ

4.2.14.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-32 และภาพที่ 4-56

ตารางที่ 4-32 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	161	59.19	32	35.96
JIS	7	2.57	3	3.37
CE	16	5.88	1	1.12
ISO	51	18.75	37	41.57
GMP	17	6.25	5	5.62
อ.ย.	16	5.88	9	10.11
อื่นๆ	4	1.48	2	2.25
รวม	272	100.00	89	100.00

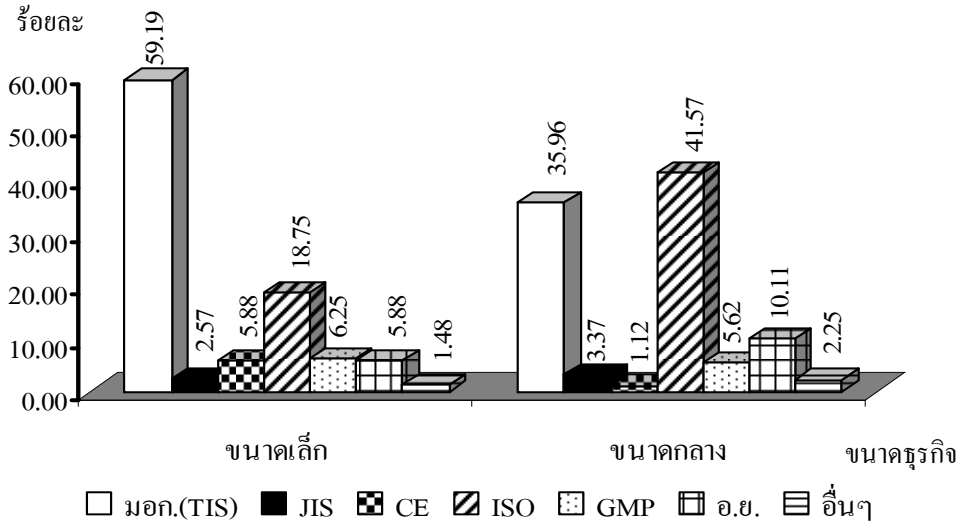

ภาพที่ 4-56 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-32 และภาพที่ 4-56 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 59.19 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 18.75 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 6.25 มาตรฐาน CE และมาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 5.88 เท่ากัน มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 2.57 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.48 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 41.57 รองลงมาได้แก่ มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 35.96 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 10.11 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 5.62 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 3.37 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.25 และมาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.14.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-33 และภาพที่ 4-57

ตารางที่ 4-33 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	100	62.50	64	46.38	29	46.03
JIS	3	1.88	5	3.62	2	3.17
CE	9	5.63	7	5.07	1	1.59
ISO	27	16.88	42	30.43	19	30.16
GMP	8	5.00	9	6.52	5	7.94
อ.ย.	12	7.50	7	5.07	6	9.52
อื่นๆ	1	0.61	4	2.91	1	1.59
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

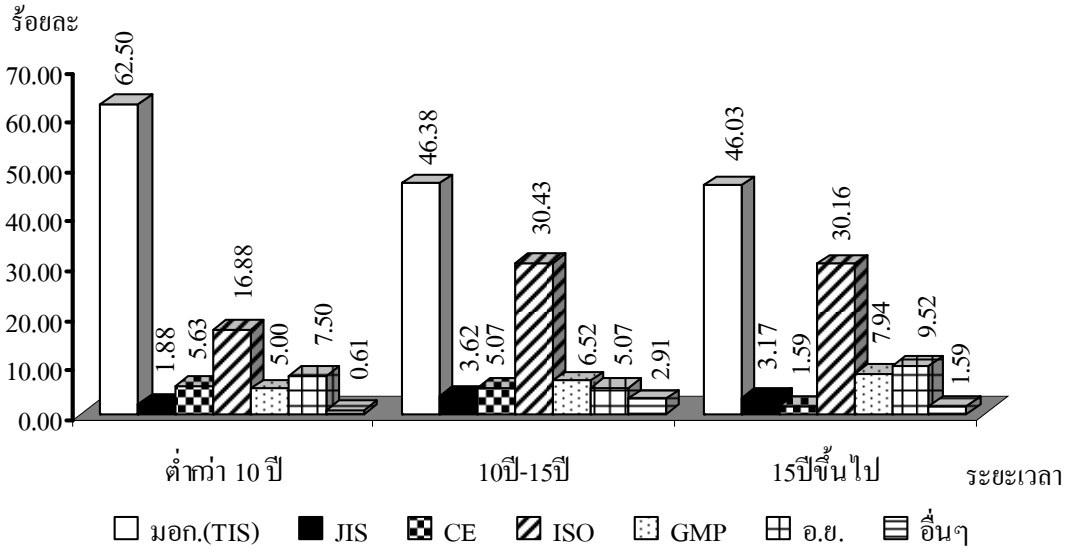

ภาพที่ 4-57 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-33 และภาพที่ 4-57 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 16.88 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 7.50 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 5.63 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 5.00 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 1.88 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.61 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 46.38 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 30.43 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 6.52 มาตรฐาน CEและ มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 5.07 เท่ากัน มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 3.62 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.91 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 46.03 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 30.16 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 9.52 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 7.94 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 3.17 มาตรฐาน CE และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59 เท่ากันตามลำดับ

4.2.14.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-34 และภาพที่ 4-58

ตารางที่ 4-34 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	18	56.25	24	53.33	22	66.67
JIS	0	0.00	3	6.67	0	0.00
CE	4	12.50	0	0.00	1	3.03
ISO	8	25.00	18	40.00	10	30.30
GMP	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อ.ย.	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	2	6.25	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

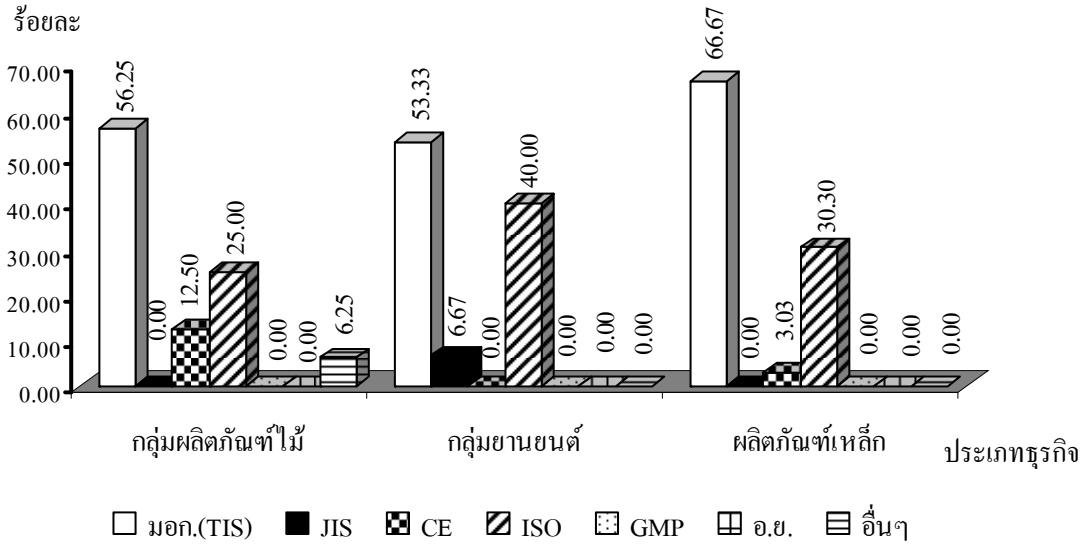

ภาพที่ 4-58 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-34 และภาพที่ 4-58 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 25.00 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 40.00 และน้อยที่สุดได้แก่ มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 6.67

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 30.30 และน้อยที่สุดได้แก่ มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 3.03

4.2.14.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-35 และภาพที่ 4-59

ตารางที่ 4-35 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	31	70.45	27	72.97	32	71.11
JIS	1	2.27	3	8.11	2	4.44
CE	3	6.82	1	2.70	4	8.89
ISO	9	20.46	6	16.22	7	15.56
GMP	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อ.ย.	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

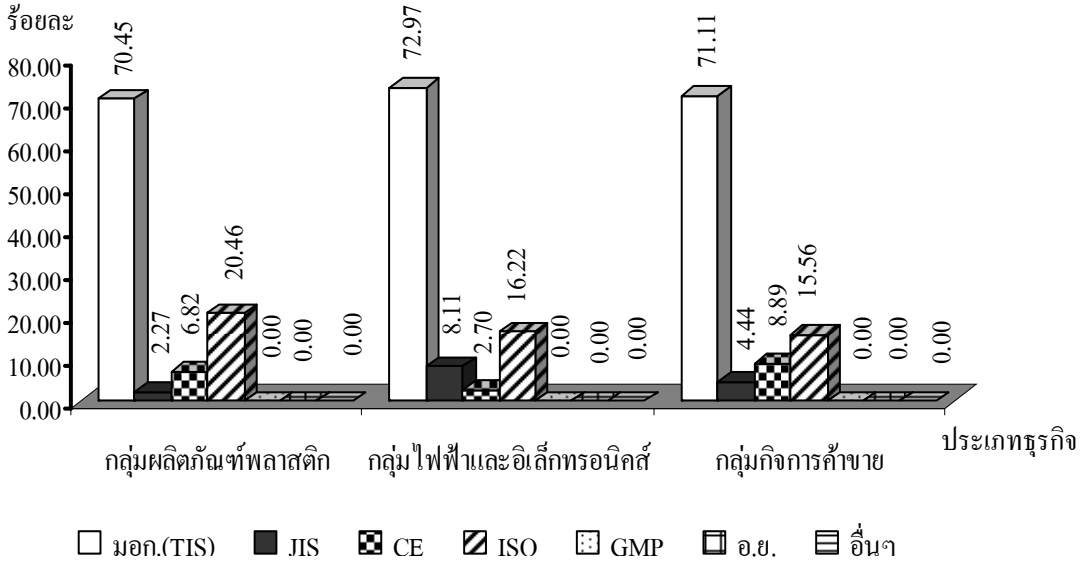

ภาพที่ 4-59 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-35 และภาพที่ 4-59 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 70.45 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 20.46 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 6.82 และมาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 2.27 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 72.97 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 16.22 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 8.11 และมาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 71.11 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 15.56 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 8.89 และมาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 4.44 ตามลำดับ

4.2.14.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-36 และภาพที่ 4-60

ตารางที่ 4-36 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	29	60.42	6	12.77	4	13.33
JIS	1	2.08	0	0.00	0	0.00
CE	4	8.33	0	0.00	0	0.00
ISO	7	14.58	4	8.51	19	63.33
GMP	4	8.33	12	25.53	6	20.00
อ.ย.	3	6.26	22	46.81	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	3	6.38	1	3.34
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

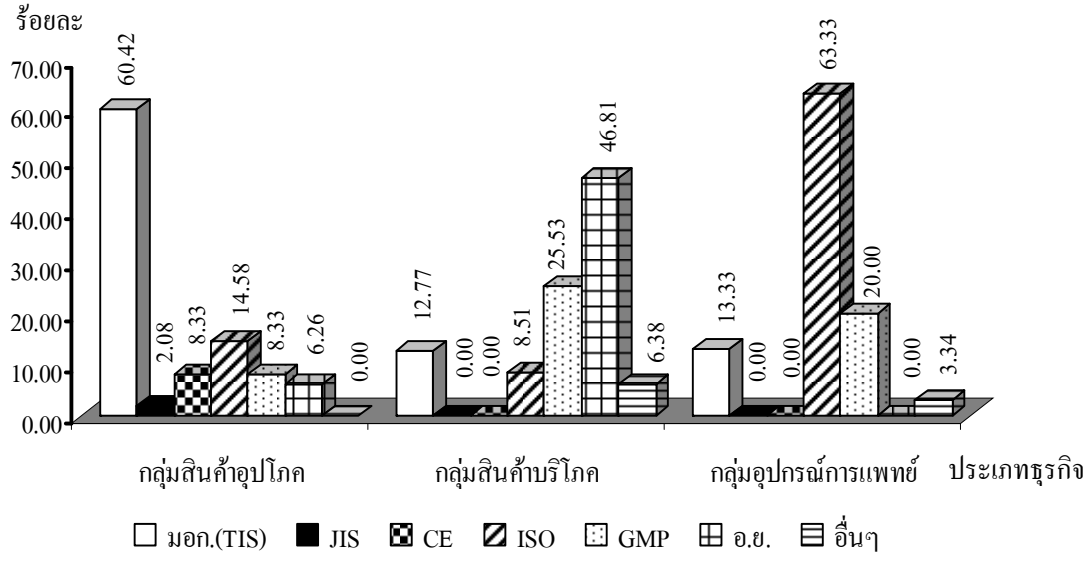

ภาพที่ 4-60 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-36 และภาพที่ 4-60 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 60.42 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 14.58 มาตรฐาน GMP และมาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 8.33 เท่ากัน มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 6.26 และมาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 2.08 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 46.81 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 25.53 มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 12.77 มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 8.51 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 6.38 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 20.00 มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.34 ตามลำดับ

4.2.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-37 และภาพที่ 4-61

ตารางที่ 4-37 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	4	1.11
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	45	12.47
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	88	24.38
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	174	48.20
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	46	12.73
อื่นๆ	4	1.11
รวม	361	100.00

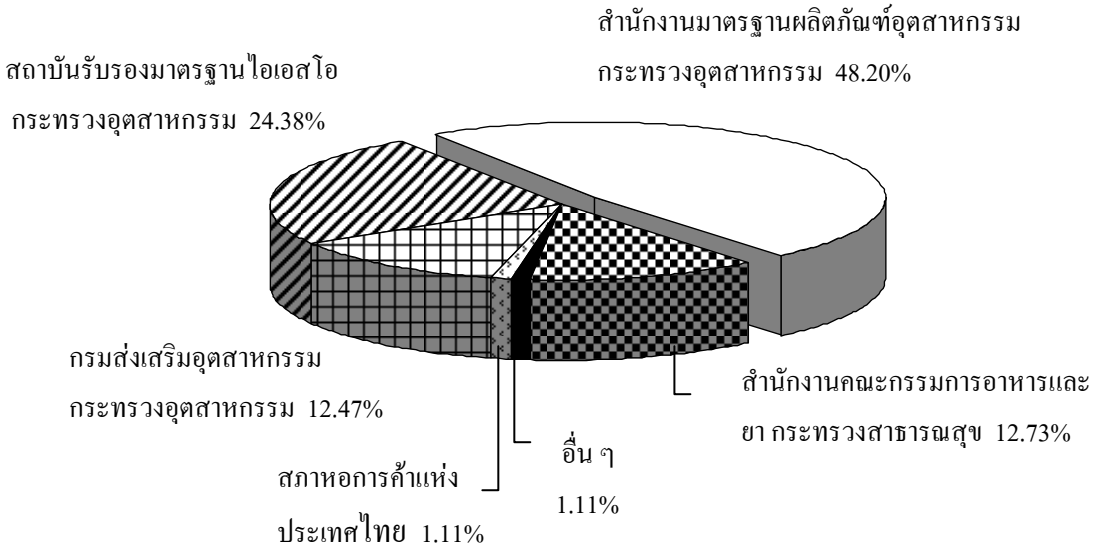

ภาพที่ 4-61 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

จากตารางที่ 4-37 และภาพที่ 4-61 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.20 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 24.38 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 12.73 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12.47 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยและอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.11 เท่ากัน ตามลำดับ

4.2.15.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-38 และภาพที่ 4-62

ตารางที่ 4-38 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	1	0.97	3	1.16
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	7	6.80	38	14.73
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	23	22.33	65	25.19
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	50	48.54	124	48.06
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	20	19.42	26	10.08
อื่นๆ	2	1.94	2	0.78
รวม	103	100.00	258	100.00

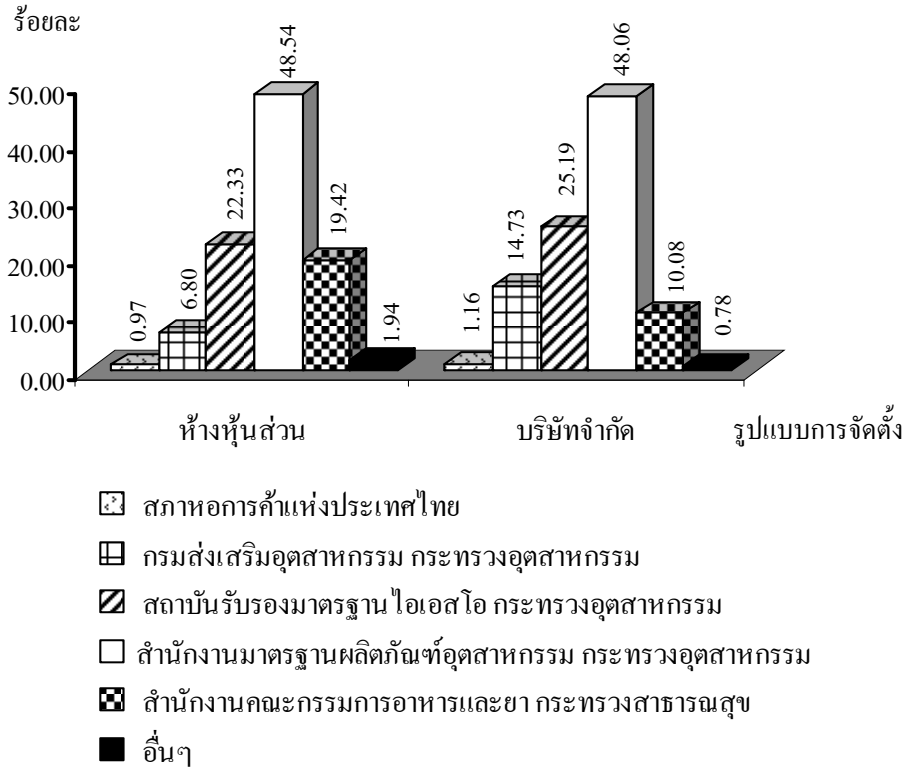

ภาพที่ 4-62 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-38 และภาพที่ 4-62 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.54 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.33 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 19.42 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.80 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.94 และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.06 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.19 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 14.73 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 10.08 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 1.16 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.78 ตามลำดับ

4.2.15.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-39 และภาพที่ 4-63

ตารางที่ 4-39 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	4	1.47	0	0.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	37	13.60	8	8.99
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	50	18.38	38	42.70
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	142	52.21	32	35.96
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	36	13.24	10	11.24
อื่นๆ	3	1.10	1	1.11
รวม	272	100.00	89	100.00

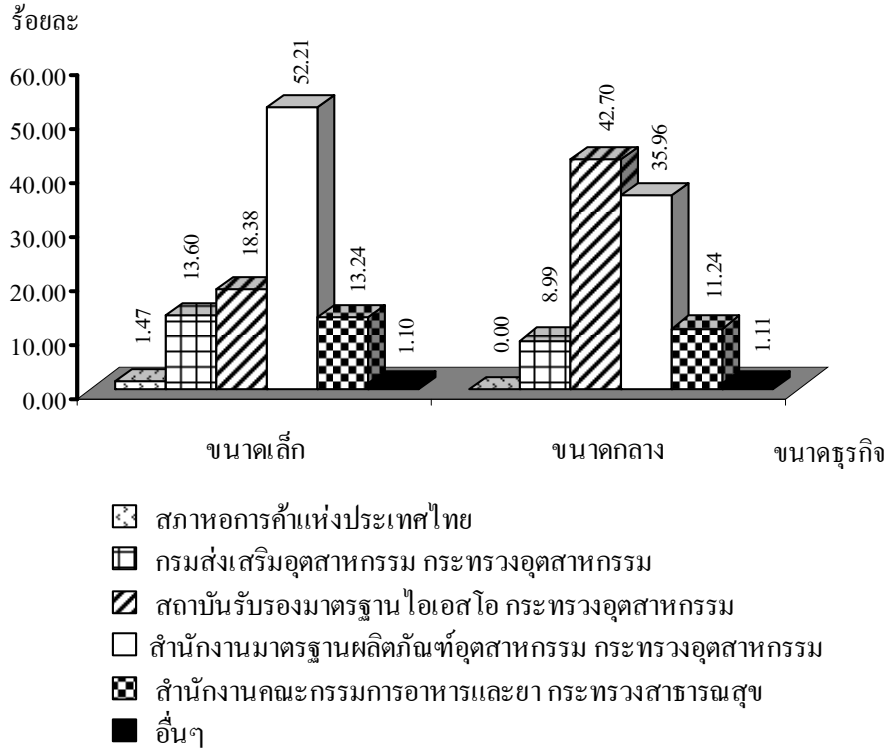

ภาพที่ 4-63 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-39 และภาพที่ 4-63 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.21 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 18.38 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.60 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 13.24 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 1.47 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.10 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 42.70 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.96 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 11.24 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 8.99 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตามลำดับ

4.2.15.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-40 และภาพที่ 4-64

ตารางที่ 4-40 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	2	1.25	0	0.00	2	3.17
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	20	12.50	18	13.04	7	11.11
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	28	17.50	42	30.43	18	28.57
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	87	54.38	61	44.20	26	41.27
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	22	13.75	14	10.14	10	15.88
อื่นๆ	1	0.62	3	2.19	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

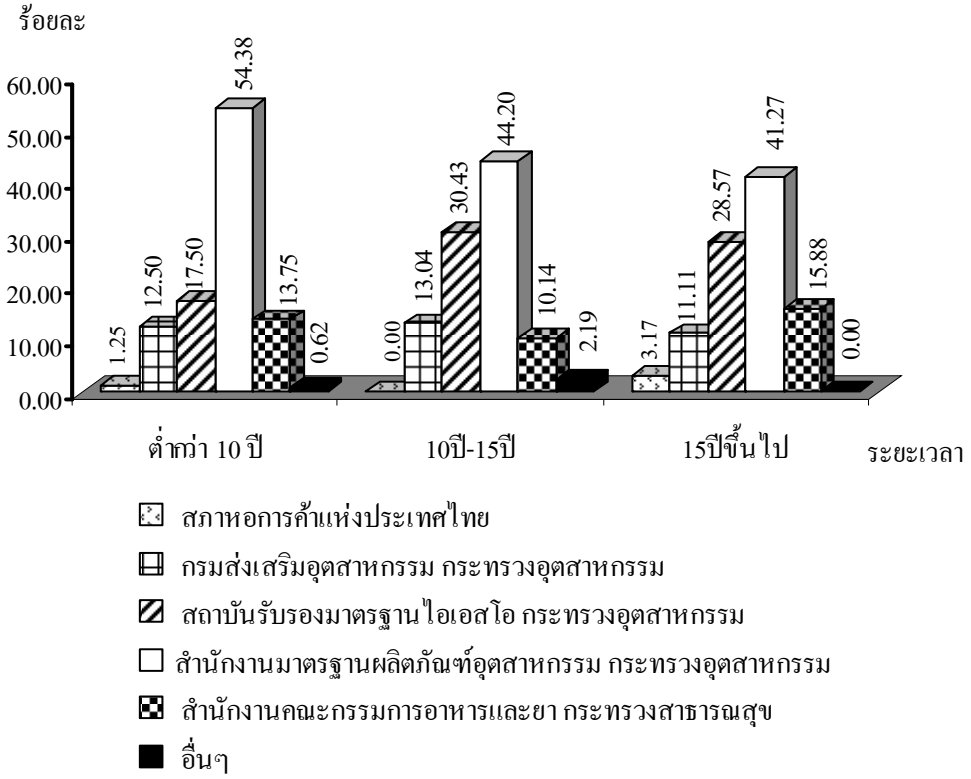

ภาพที่ 4-64 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-40 และภาพที่ 4-64 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานมากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 54.38 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 17.50 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 13.75 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12.50 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 1.25 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.62 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิด

เป็นร้อยละ 30.43 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.04 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 10.14 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.19 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 41.27 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28.57 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 15.88 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 11.11 และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.17 ตามลำดับ

4.2.15.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-41 และภาพที่ 4-65

ตารางที่ 4-41 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการ ประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	5	15.63	8	17.78	5	15.15
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	8	25.00	18	40.00	10	30.30
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	18	56.25	19	42.22	18	54.55
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	1	3.12	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

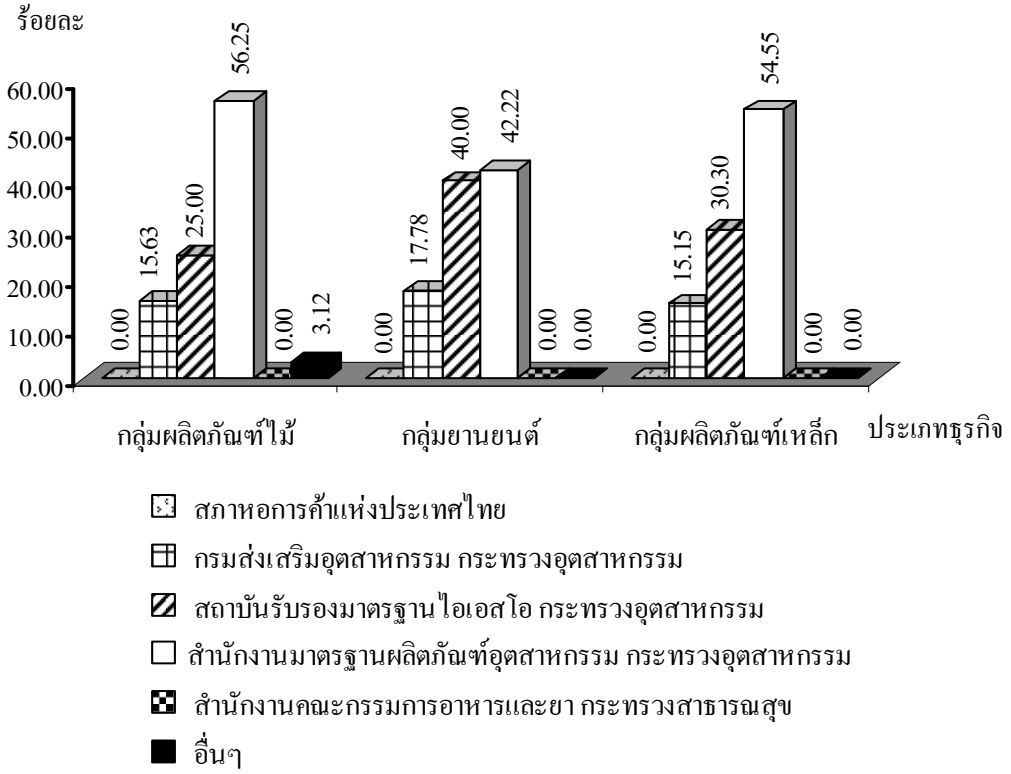

ภาพที่ 4-65 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-41 และภาพที่ 4-65 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.00 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.63 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.12 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 40.00 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 17.78

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 30.30 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.15

4.2.15.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-42 และภาพที่ 4-66

ตารางที่ 4-42 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	0	0.00	0	0.00	4	8.89
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	9	20.45	5	13.51	4	8.89
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	9	20.45	6	16.22	7	15.56
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	26	59.10	26	70.27	30	66.66
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

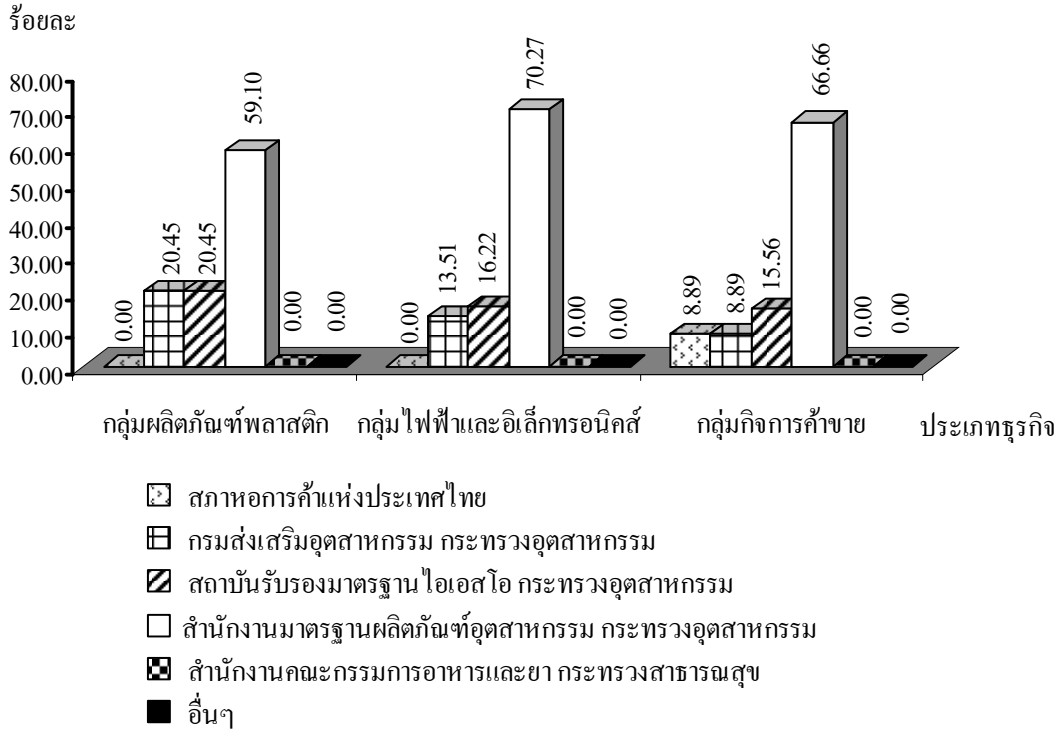

ภาพที่ 4-66 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-42 และภาพที่ 4-66 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 59.10 ที่เหลือได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.45 เท่ากัน

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 70.27 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 16.22 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.51

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา

ได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.56 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.89 เท่ากัน

4.2.15.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-43 และภาพที่ 4-67

ตารางที่ 4-43 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	7	14.58	2	4.26	0	0.00
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	7	14.58	4	8.51	19	63.33
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	27	56.26	6	12.77	4	13.33
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	7	14.58	33	70.20	6	20.00
อื่นๆ	0	0.00	2	4.26	1	3.34
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

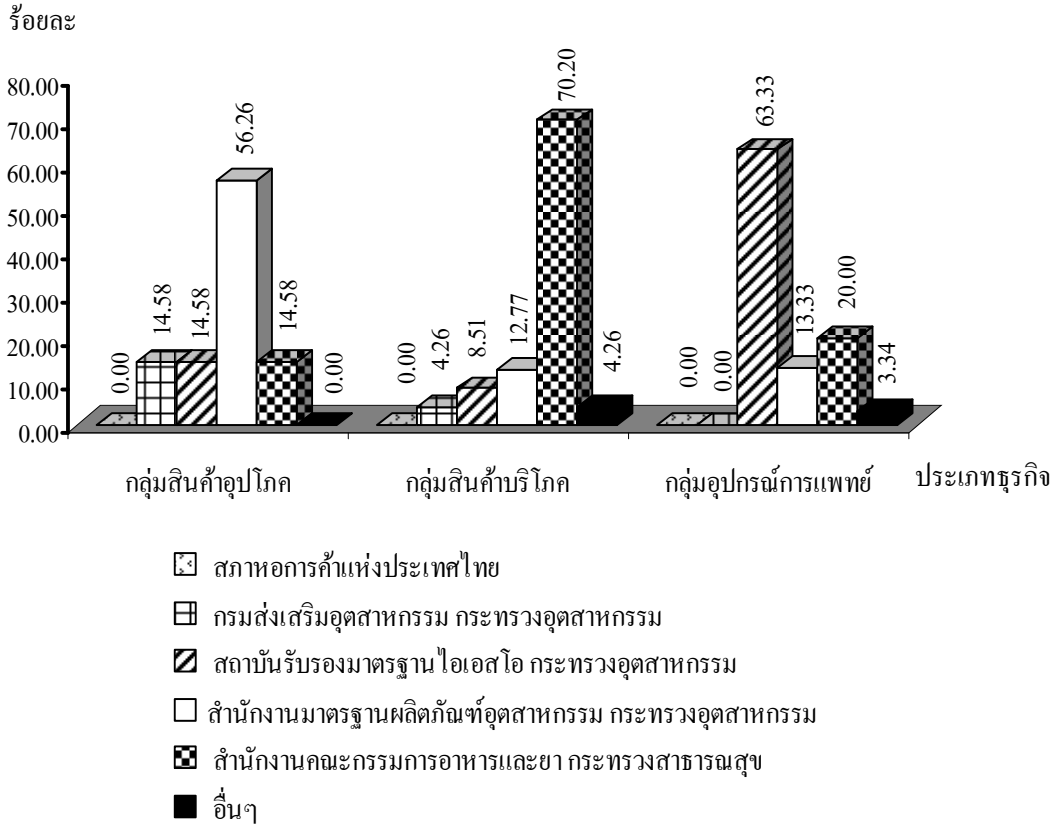

ภาพที่ 4-67 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-43 และภาพที่ 4-67 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 56.26 ที่เหลือได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 14.58 เท่ากัน

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 70.20 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12.77 สถาบัน

รับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 8.51 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.26 เท่ากัน ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ20.00 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.34 ตามลำดับ

4.2.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-44 และภาพที่ 4-68

ตารางที่ 4-44 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	15	4.16
ด้านราคา	89	24.65
ด้านรูปแบบ	144	39.89
ด้านลักษณะการใช้งาน	113	31.30
รวม	361	100.00

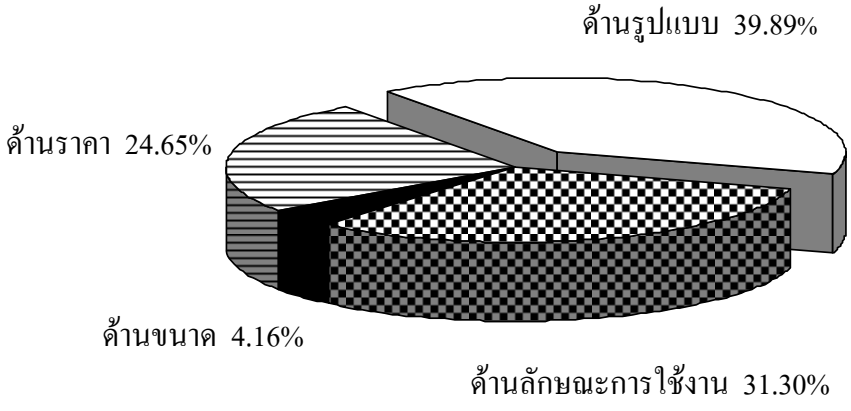

ภาพที่ 4-68 แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-44 และภาพที่ 4-68 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 39.89 รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 31.30 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 24.65 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 4.16 ตามลำดับ

4.2.16.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการเมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-45 และภาพที่ 4-69

ตารางที่ 4-45 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	3	2.91	12	4.65
ด้านราคา	29	28.16	60	23.26
ด้านรูปแบบ	44	42.72	100	38.76
ด้านลักษณะการใช้งาน	27	26.21	86	33.33
รวม	103	100.00	258	100.00

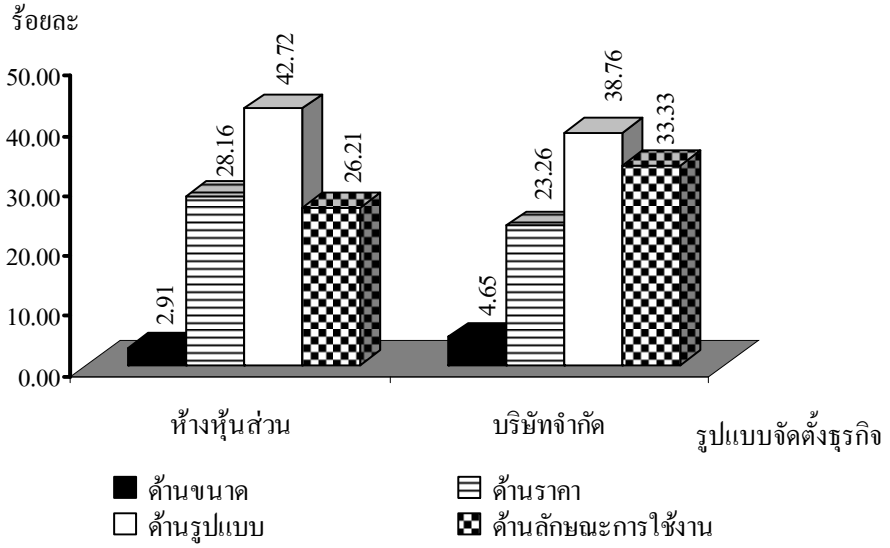

ภาพที่ 4-69 แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-45 และภาพที่ 4-69 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 42.72 รองลงมาได้แก่ ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 28.16 ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 26.21 และ ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 2.91 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 38.76 รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 23.26 และ ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 4.65 ตามลำดับ

4.2.16.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-46 และภาพที่ 4-70

ตารางที่ 4-46 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	14	5.15	1	1.12
ด้านราคา	70	25.74	19	21.35
ด้านรูปแบบ	123	45.22	21	23.60
ด้านลักษณะการใช้งาน	65	23.89	48	53.93
รวม	272	100.00	89	100.00

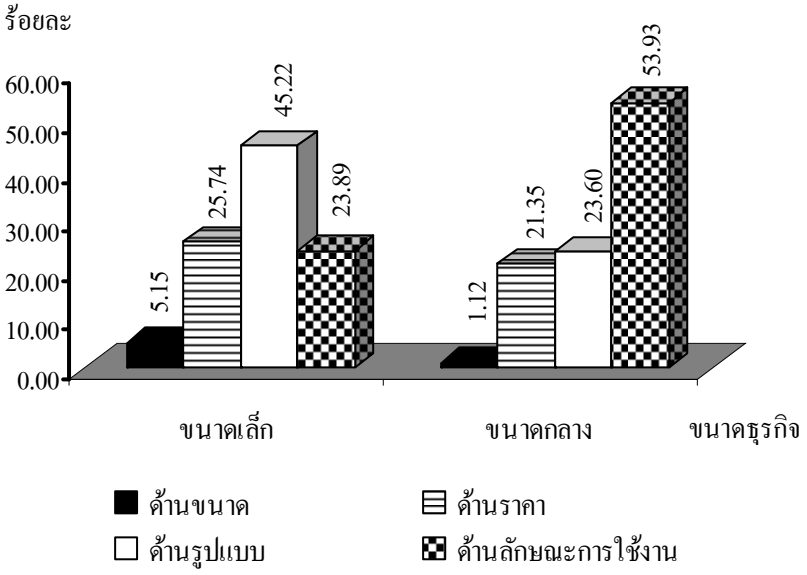

ภาพที่ 4-70 แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-46 และภาพที่ 4-70 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 45.22 รองลงมาได้แก่ ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 25.74 ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 23.89 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 5.15 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 53.93 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 23.60 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 21.35 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.16.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-47 และภาพที่ 4-71

ตารางที่ 4-47 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	5	3.13	9	6.52	1	1.59
ด้านราคา	44	27.50	33	23.91	12	19.05
ด้านรูปแบบ	80	50.00	35	25.36	29	46.03
ด้านลักษณะการใช้งาน	31	19.37	61	44.21	21	33.33
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

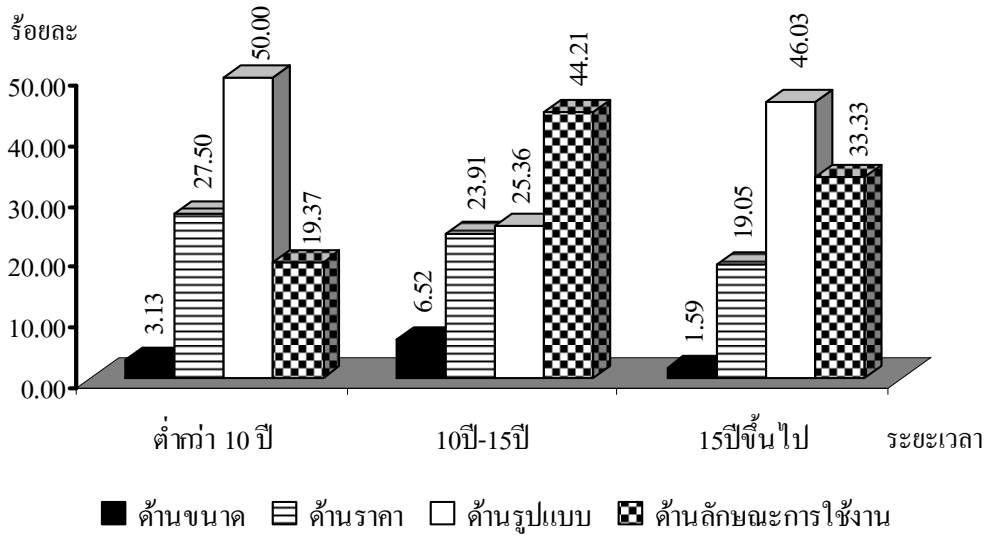

ภาพที่ 4-71 แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-47 และภาพที่ 4-71 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 27.50 ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 19.37 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 3.13 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 44.21 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 25.36 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 23.91 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 6.52 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 46.03 รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 19.05 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตามลำดับ

4.2.17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-48 และภาพที่ 4-72

ตารางที่ 4-48 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	92	25.70
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	58	16.20
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	207	57.82
อื่นๆ	1	0.28
รวม	358	100.00

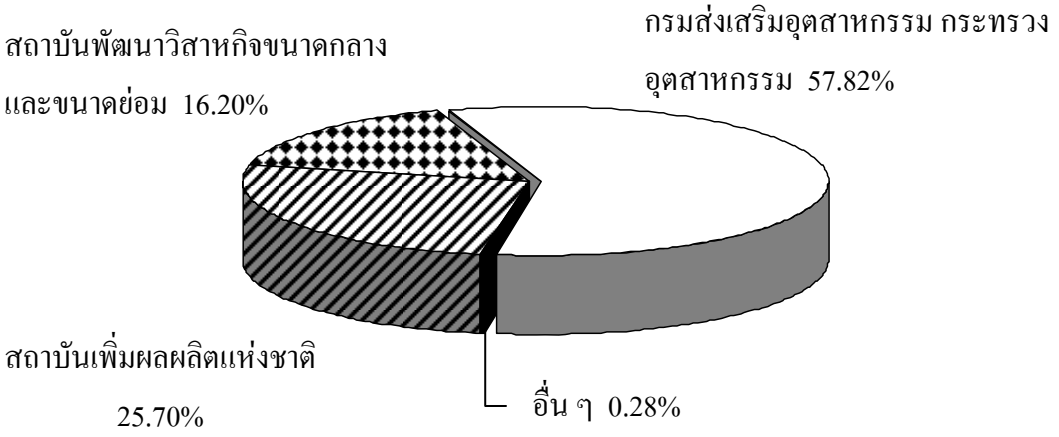

ภาพที่ 4-72 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย

จากตารางที่ 4-48 และภาพที่ 4-72 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 57.82 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 25.70 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 16.20 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.17.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-49 และภาพที่ 4-73

ตารางที่ 4-49 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	27	26.21	65	25.49
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	21	20.39	37	14.51
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	55	53.40	152	59.61
อื่นๆ	0	0.00	1	0.39
รวม	103	100.00	255	100.00

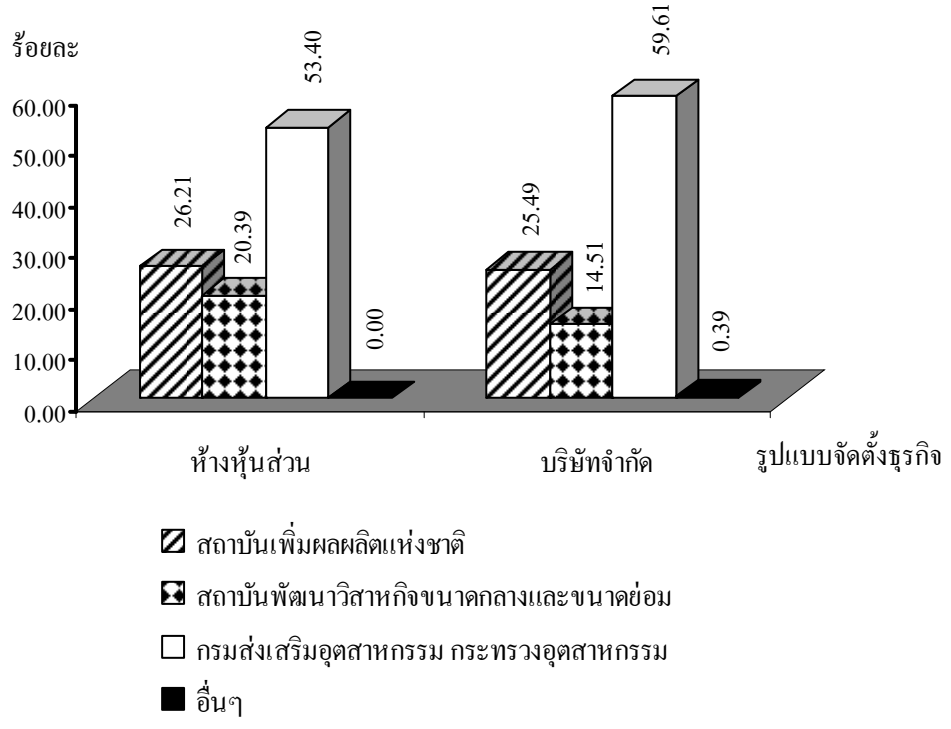

ภาพที่ 4-73 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-49 และภาพที่ 4-73 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 53.40 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 26.21 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 20.39

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 59.61 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 25.49 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 14.51 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.17.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายเมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-50 และภาพที่ 4-74

ตารางที่ 4-50 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	76	28.25	16	17.98
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	52	19.33	6	6.74
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	140	52.04	67	75.28
อื่นๆ	1	0.38	0	0.00
รวม	269	100.00	89	100.00

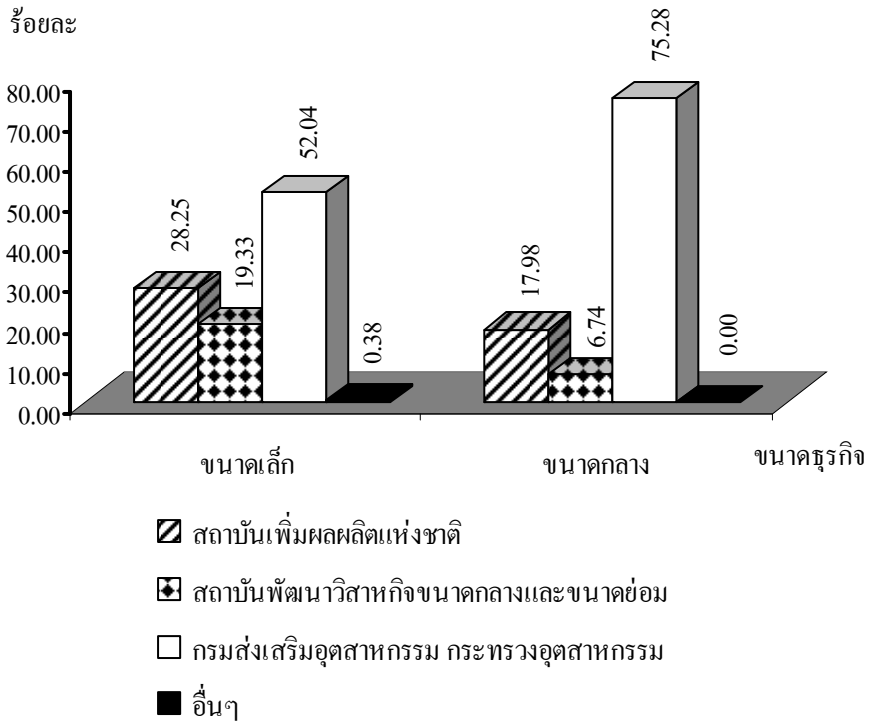

ภาพที่ 4-74 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-50 และภาพที่ 4-74 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.04 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 28.25 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 19.33 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.38 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 75.28 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 17.98 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 6.74

4.2.17.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-51 และภาพที่ 4-75

ตารางที่ 4-51 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	38	24.20	30	21.74	24	38.10
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	34	21.66	9	6.52	15	23.80
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	85	54.14	98	71.01	24	38.10
อื่นๆ	0	0.00	1	0.73	0	0.00
รวม	157	100.00	138	100.00	63	100.00

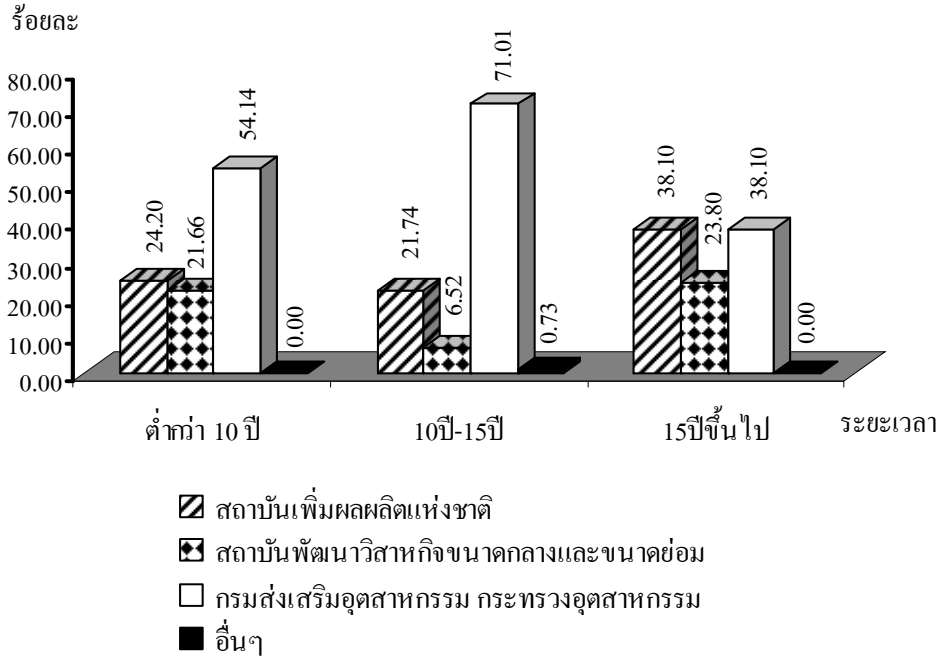

ภาพที่ 4-75 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ

จากตารางที่ 4-51 และภาพที่ 4-75 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 54.14 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 24.20 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 21.66

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 71.01 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 21.74 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 6.52 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติและกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.10 ที่เหลือได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 23.80

4.2.18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-52 และภาพที่ 4-76

ตารางที่ 4-52 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	จำนวน	ร้อยละ
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	233	64.54
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	90	24.93
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	38	10.53
รวม	361	100.00

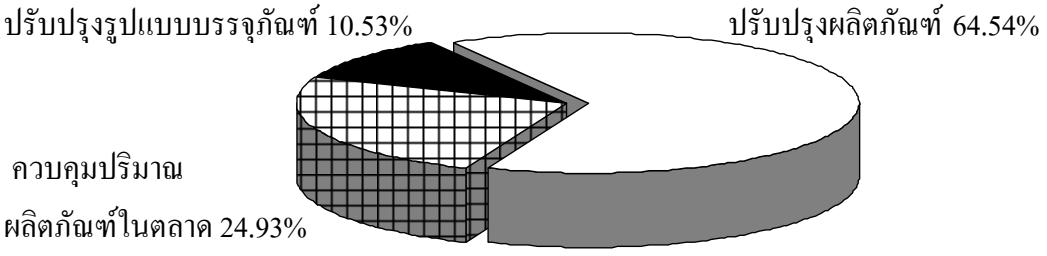

ภาพที่ 4-76 แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

จากตารางที่ 4-52 และภาพที่ 4-76 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 64.54 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 24.93 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 10.53

4.2.18.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-53 และภาพที่ 4-77

ตารางที่ 4-53 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	67	65.05	166	64.34
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	30	29.13	60	23.26
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	6	5.82	32	12.40
รวม	103	100.00	258	100.00

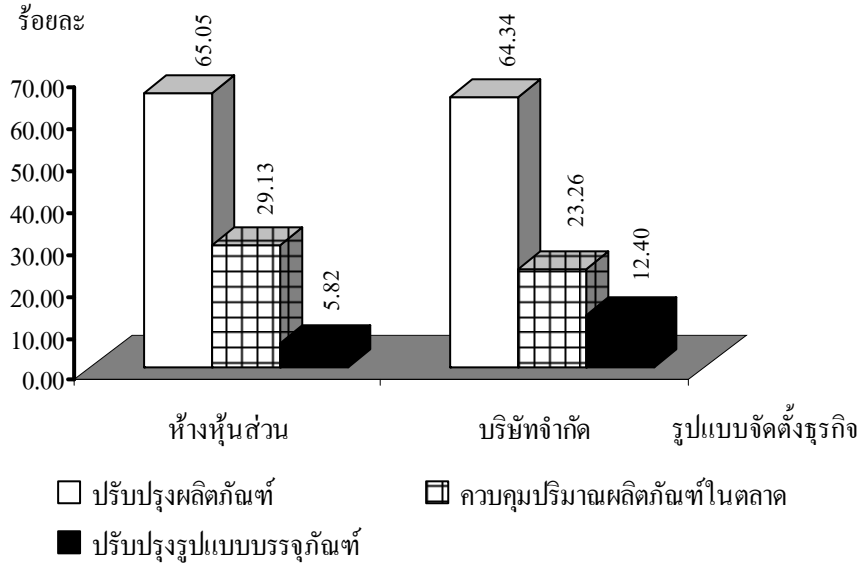

ภาพที่ 4-77 แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-53 และภาพที่ 4-77 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 65.05 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 29.13 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 5.82

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 64.34 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 23.26 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 12.40

4.2.18.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-54 และภาพที่ 4-78

ตารางที่ 4-54 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	172	63.24	61	68.54
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	74	27.21	16	17.98
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	26	9.55	12	13.48
รวม	272	100.00	89	100.00

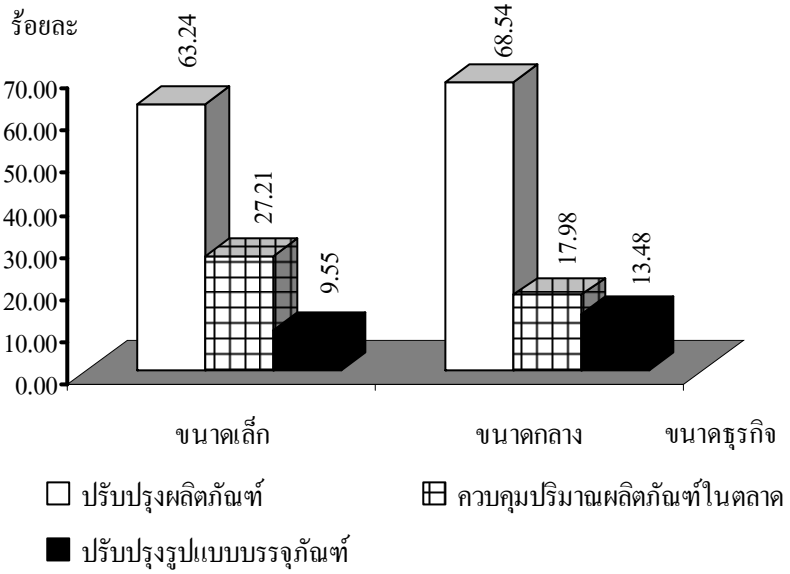

ภาพที่ 4-78 แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-54 และภาพที่ 4-78 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 63.24 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 27.21 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 9.55

ธุรกิจขนาดกลาง วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 68.54 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 17.98 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 13.48

4.2.18.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-55 และภาพที่ 4-79

ตารางที่ 4-55 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	100	62.50	98	71.01	35	55.56
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	45	28.13	18	13.04	27	42.86
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	15	9.37	22	15.95	1	1.58
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

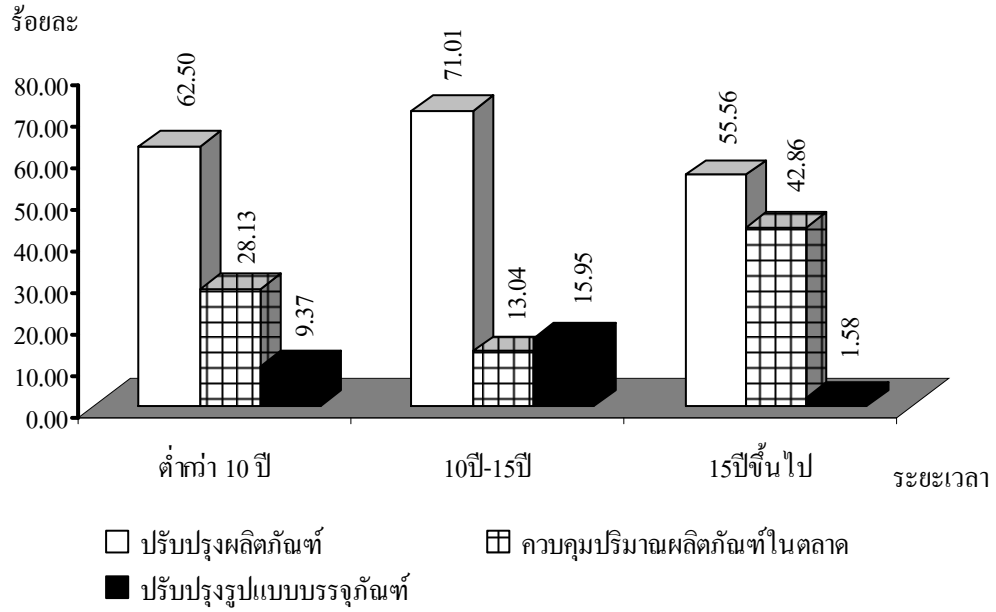

ภาพที่ 4-79 แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-55 และภาพที่ 4-79 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 28.13 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 9.37

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 71.01 รองลงมาได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 15.95 และน้อยที่สุดได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 13.04

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 42.86 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 1.58

4.2.19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-56 และภาพที่ 4-80

ตารางที่ 4-56 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	152	42.22
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	24	6.67
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	42	11.67
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	142	39.44
รวม	360	100.00

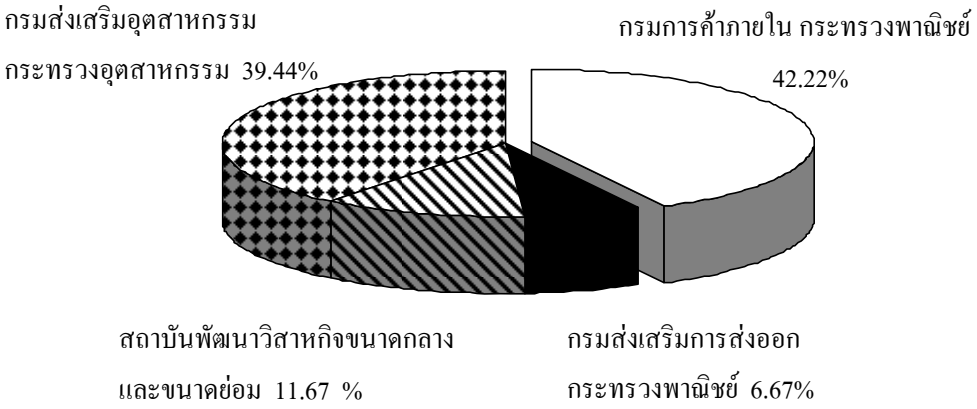

ภาพที่ 4-80 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

จากตารางที่ 4-56 และภาพที่ 4-80 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.44 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 11.67 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

4.2.19.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-57 และภาพที่ 4-81

ตารางที่ 4-57 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	34	33.01	118	45.91
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	8	7.77	16	6.23
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	14	13.59	28	10.89
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	47	45.63	95	36.97
รวม	103	100.00	257	100.00

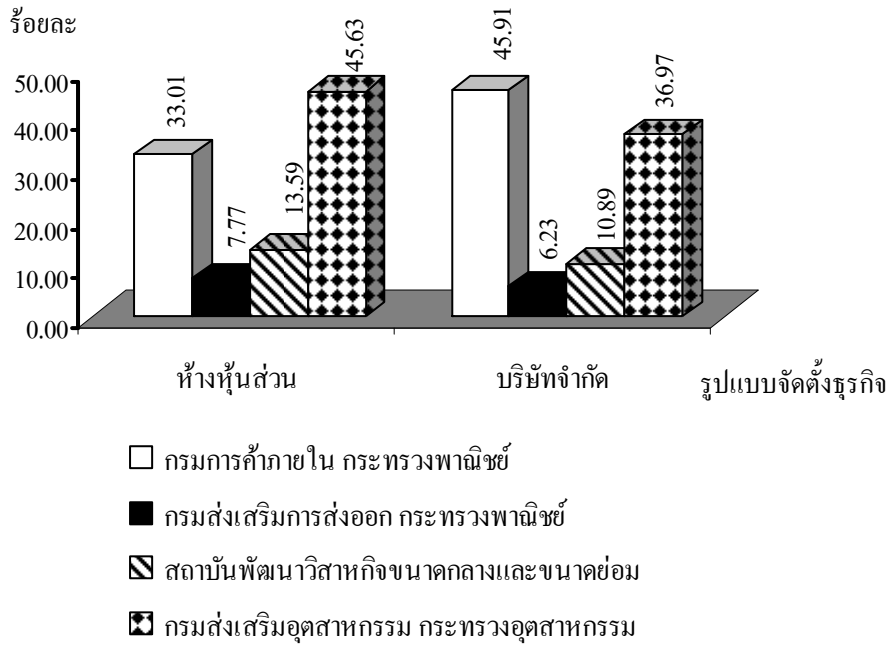

ภาพที่ 4-81 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-57 และภาพที่ 4-81 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 45.63 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 33.01 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.59 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 7.77 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ การค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 45.91 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.97 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 10.89 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 6.23 ตามลำดับ

4.2.19.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-58 และภาพที่ 4-82

ตารางที่ 4-58 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	125	45.96	27	30.68
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	17	6.25	7	7.95
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	38	13.97	4	4.55
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	92	33.82	50	56.82
รวม	272	100.00	88	100.00

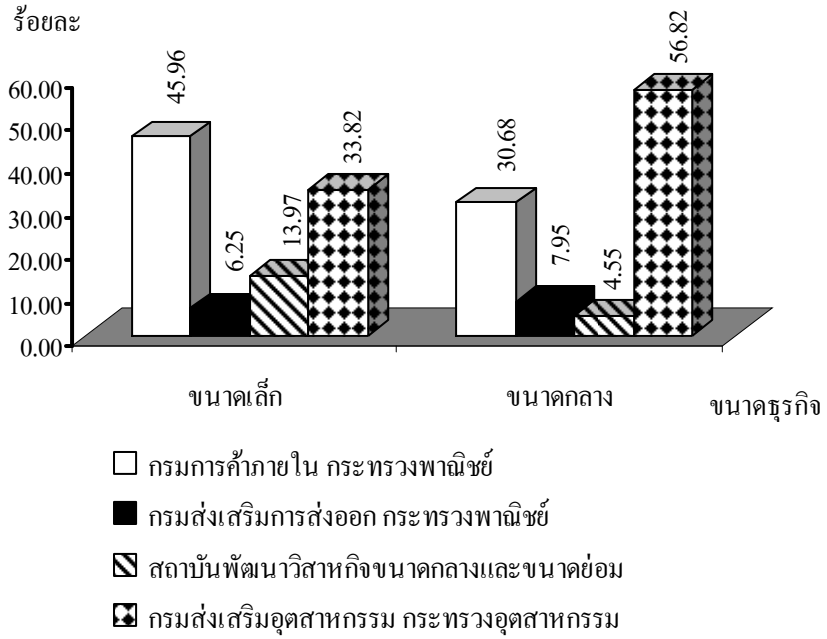

ภาพที่ 4-82 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-58 และภาพที่ 4-82 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 45.96 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 33.82 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.97 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 56.82 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 30.68 กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 7.95 และสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 4.55 ตามลำดับ

4.2.19.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-59 และภาพที่ 4-83

ตารางที่ 4-59 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	74	46.54	51	36.96	27	42.86
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	12	7.55	8	5.80	4	6.35
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	22	13.84	11	7.97	9	14.29
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	51	32.07	68	49.27	23	36.50
รวม	159	100.00	138	100.00	63	100.00

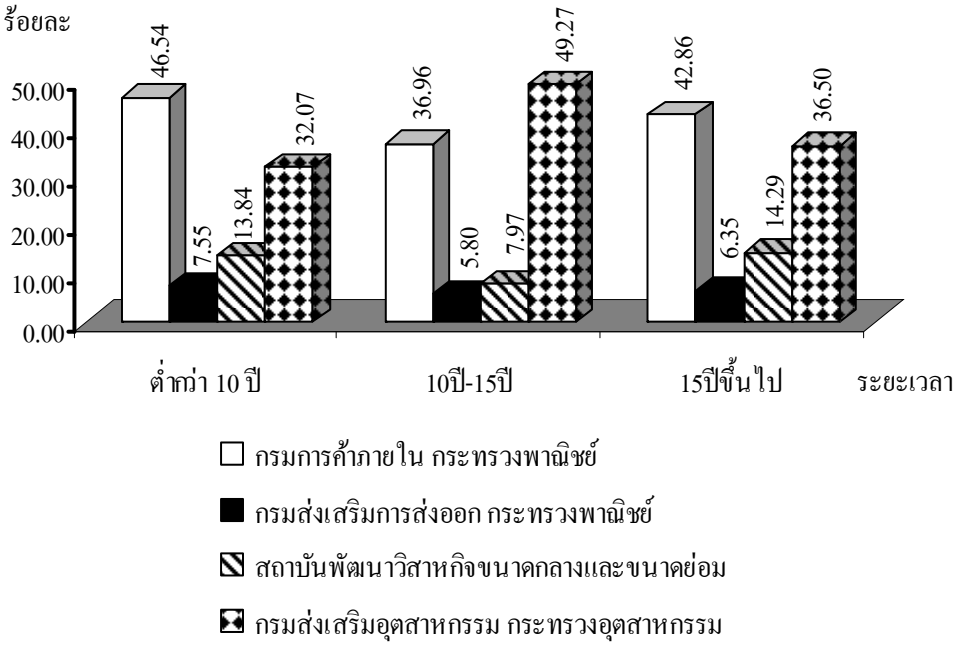

ภาพที่ 4-83 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-59 และภาพที่ 4-83 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 46.54 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32.07 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.84 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 7.55 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 49.27 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 36.96 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 7.97 และ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 5.80 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.50 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 14.29 และ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 6.35 ตามลำดับ

4.2.19.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-60 และภาพที่ 4-84

ตารางที่ 4-60 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	15	46.88	14	31.11	3	9.09
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	6	18.75	4	8.89	0	0.00
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	5	15.62	0	0.00	6	18.18
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	6	18.75	27	60.00	24	72.73
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

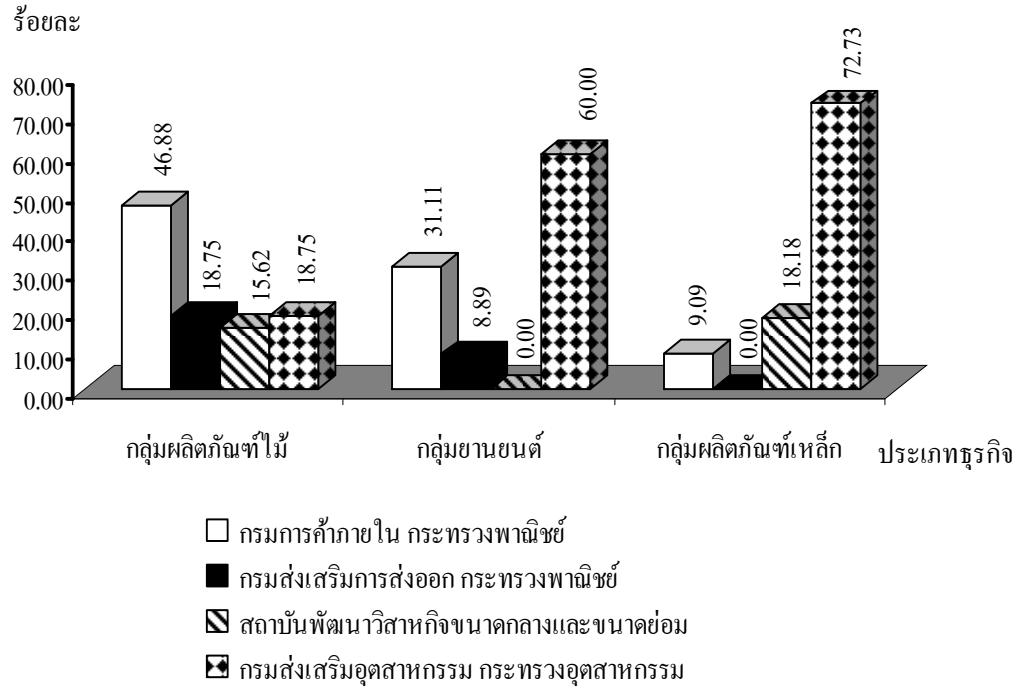

ภาพที่ 4-84 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-60 และภาพที่ 4-84 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 46.88 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 18.75 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 15.62

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 31.11 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 8.89

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 18.18 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 9.09

4.2.19.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-61 และภาพที่ 4-85

ตารางที่ 4-61 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการ ประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	17	38.64	24	64.86	23	51.11
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	0	0.00	2	5.41	5	11.11
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	4	9.09	3	8.11	7	15.56
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	23	52.27	8	21.62	10	22.22
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

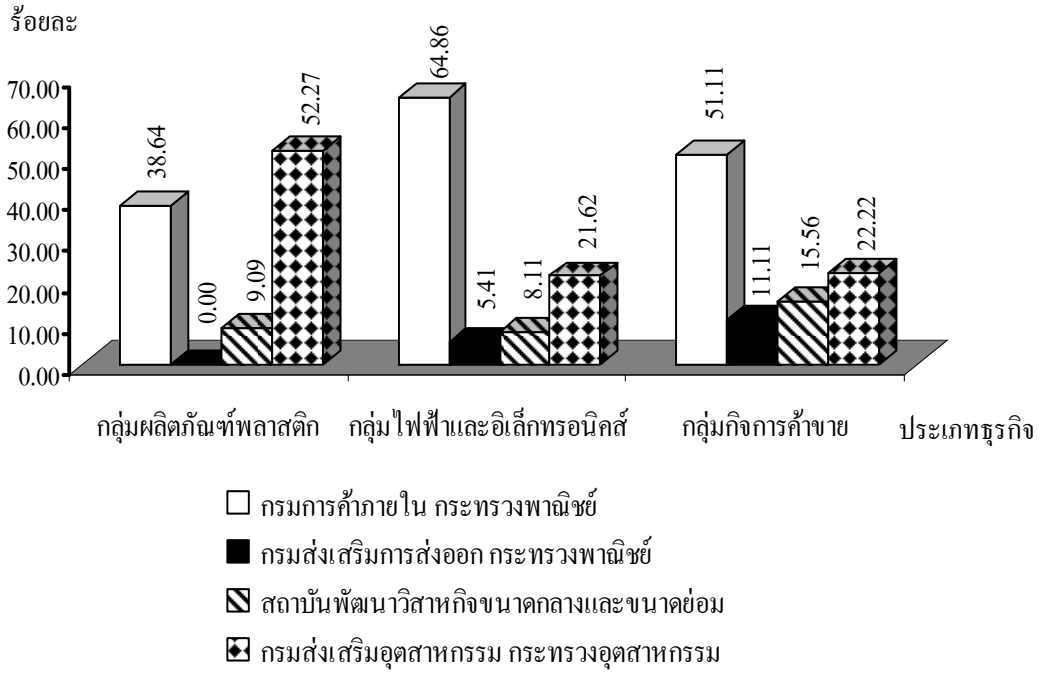

ภาพที่ 4-85 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-61 และภาพที่ 4-85 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.27 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 38.64 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 9.09

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 64.86 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 21.62 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 8.11 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.22 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 15.56 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

4.2.19.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-62 และภาพที่ 4-86

ตารางที่ 4-62 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	19	39.58	20	43.48	17	56.67
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	4	8.34	3	6.52	0	0.00
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6	12.50	11	23.91	0	0.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	39.58	12	26.09	13	43.33
รวม	48	100.00	46	100.00	30	100.00

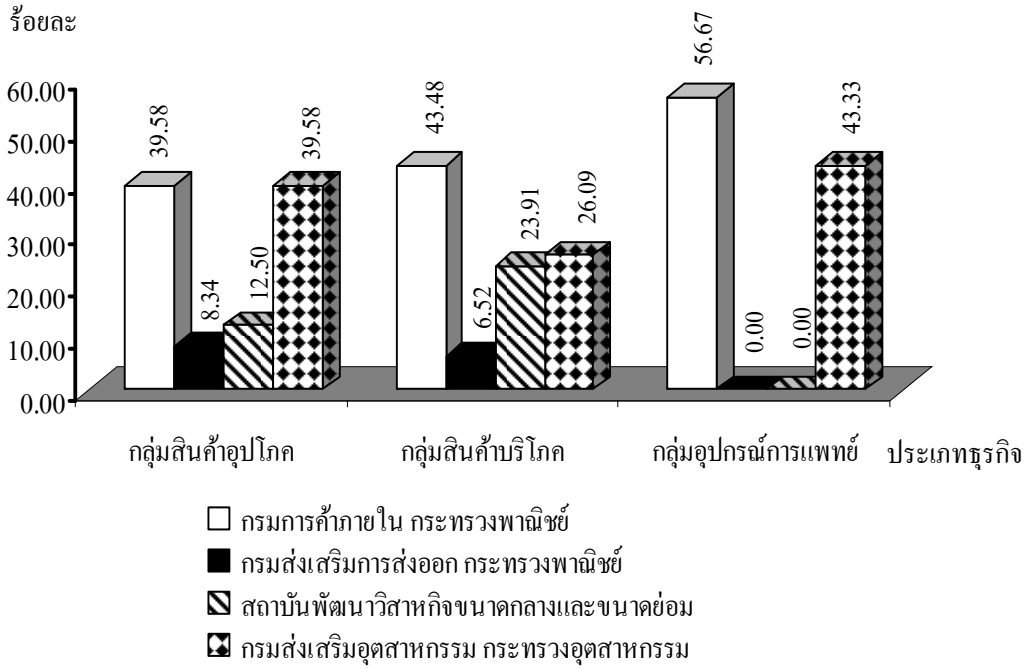

ภาพที่ 4-86 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่ม สินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-62 และภาพที่ 4-86 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.58 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 12.50 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 8.34

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 43.48 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 26.09 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 23.91 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 6.52 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 56.67 ที่เหลือได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.33

4.2.20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-63 และภาพที่ 4-87

ตารางที่ 4-63 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	166	45.98
บุคลิกภาพ	10	2.77
มนุษยสัมพันธ์	31	8.59
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	135	37.40
วาทศิลป์ในการขาย	18	4.99
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

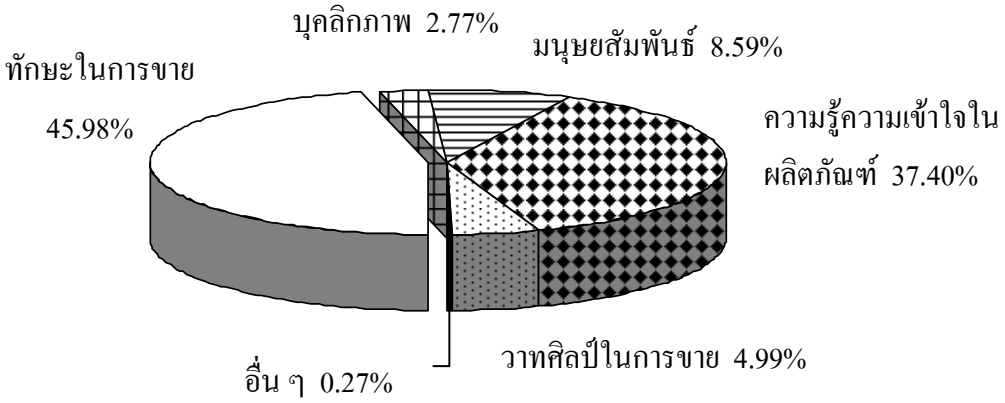

ภาพที่ 4-87 แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย

จากตารางที่ 4-63 และภาพที่ 4-87 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 45.98 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 37.40 มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 8.59 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 4.99บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 2.77 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.20.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-64 และภาพที่ 4-88

ตารางที่ 4-64 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	39	37.86	127	49.22
บุคลิกภาพ	5	4.85	5	1.94
มนุษยสัมพันธ์	13	12.62	18	6.98
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	39	37.86	96	37.21
วาทศิลป์ในการขาย	6	5.83	12	4.65
อื่นๆ	1	0.98	0	0.00
รวม	103	100.00	258	100.00

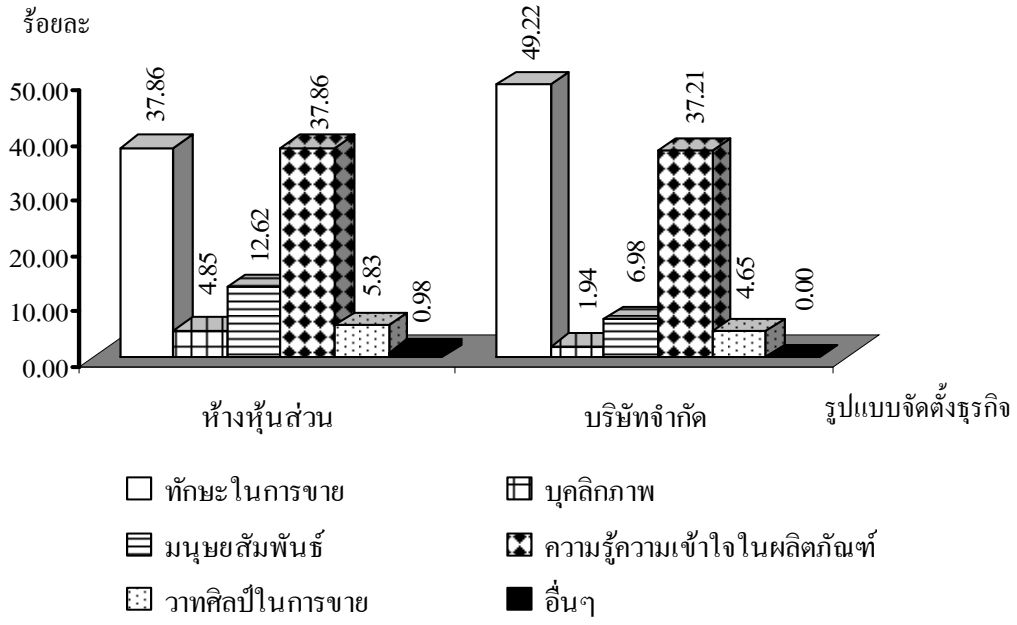

ภาพที่ 4-88 แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-64 และภาพที่ 4-88 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย และความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 37.86 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 12.62 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 5.83 บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 4.85 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.98 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 49.22 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 37.21 มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 6.98วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 4.65 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 1.94 ตามลำดับ

4.2.20.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-65 และภาพที่ 4-89

ตารางที่ 4-65 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	129	47.43	37	41.57
บุคลิกภาพ	5	1.84	5	5.62
มนุษยสัมพันธ์	28	10.29	3	3.37
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	91	33.46	44	49.44
วาทศิลป์ในการขาย	18	6.62	0	0.00
อื่นๆ	1	0.36	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

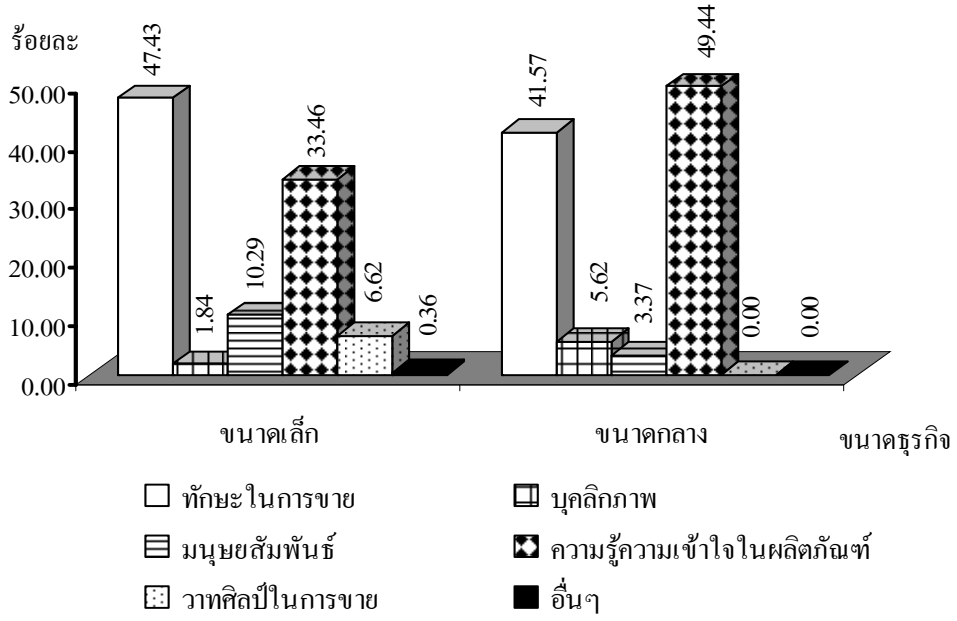

ภาพที่ 4-89 แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-65 และภาพที่ 4-89 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 47.43 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 33.46 มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 10.29 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 6.62 บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 1.84 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.36 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 49.44 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 41.57 บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 5.62 และมนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 3.37 ตามลำดับ

4.2.20.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-66 และภาพที่ 4-90

ตารางที่ 4-66 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	78	48.75	64	46.38	24	38.10
บุคลิกภาพ	4	2.50	5	3.62	1	1.59
มนุษยสัมพันธ์	21	13.13	2	1.45	8	12.70
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	50	31.25	58	42.03	27	42.86
วาทศิลป์ในการขาย	7	4.37	9	6.52	2	3.16
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

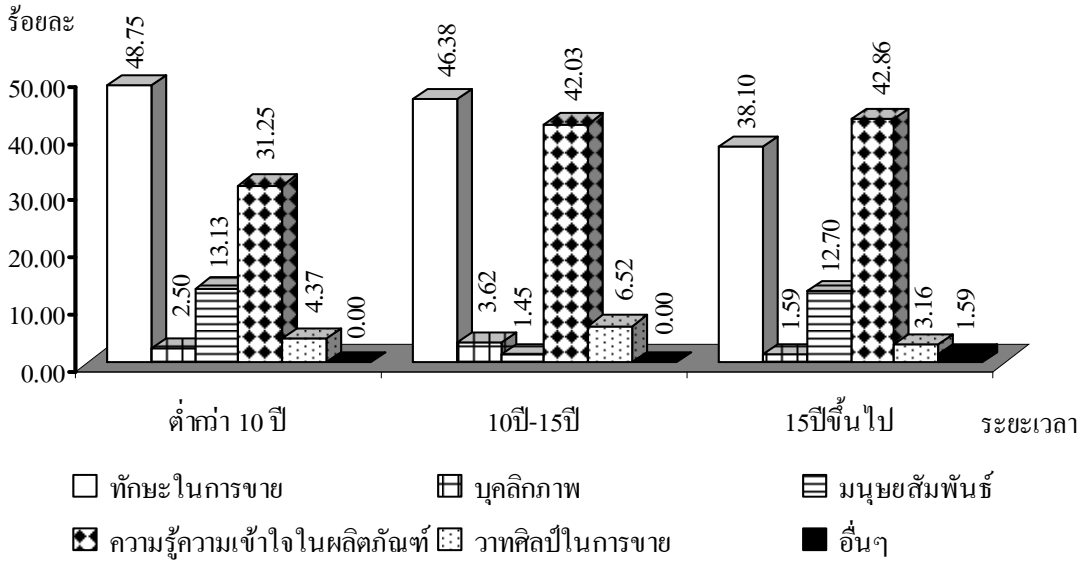

ภาพที่ 4-90 แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-66 และภาพที่ 4-90 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 48.75 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจใน

ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 31.25 มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 13.13 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 4.37 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 46.38 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 42.03 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 6.52 บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 3.62 และมนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 1.45 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 38.10 มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 12.70 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 3.16 บุคลิกภาพ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59 เท่ากัน ตามลำดับ

4.2.21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-67 และภาพที่ 4-91

ตารางที่ 4-67 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	263	72.85
ปริญญาตรี	98	27.15
รวม	361	100.00

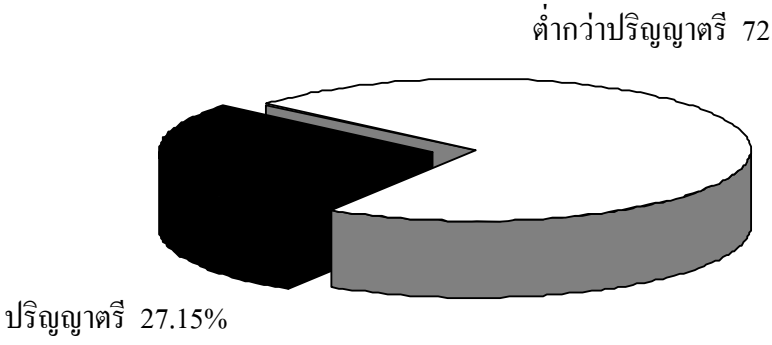

ภาพที่ 4-91 แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-67 และภาพที่ 4-91 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.85 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 27.15

4.2.21.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-68 และภาพที่ 4-92

ตารางที่ 4-68 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	74	71.84	189	73.26
ปริญญาตรี	29	28.16	69	26.74
รวม	103	100.00	258	100.00

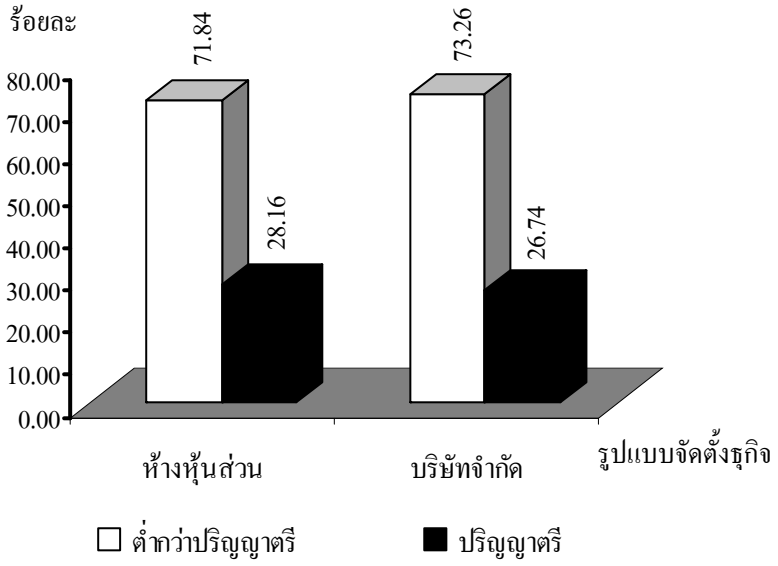

ภาพที่ 4-92 แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-68 และภาพที่ 4-92 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 71.84 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.16

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.26 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 26.74

4.2.21.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-69 และภาพที่ 4-93

ตารางที่ 4-69 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	216	79.41	47	52.81
ปริญญาตรี	56	20.59	42	47.19
รวม	272	100.00	89	100.00

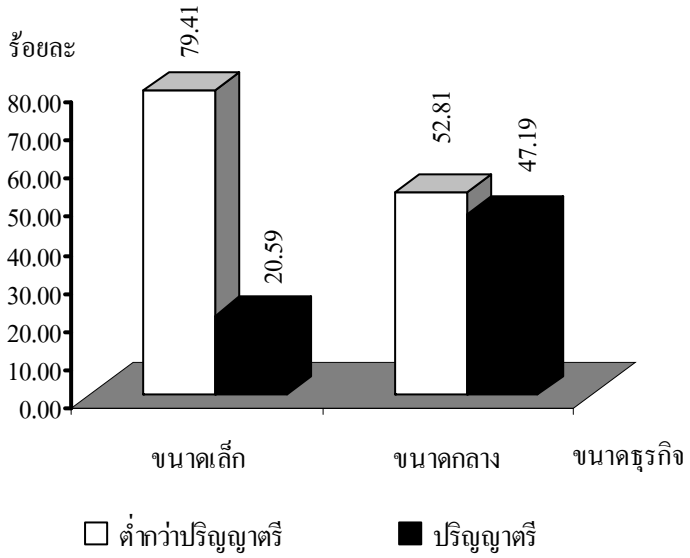

ภาพที่ 4-93 แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-69 และภาพที่ 4-93 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.41 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20.59

ธุรกิจขนาดกลาง ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.81 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.19

4.2.21.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-70 และภาพที่ 4-94

ตารางที่ 4-70 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	127	79.38	93	67.39	43	68.25
ปริญญาตรี	33	20.62	45	32.61	20	31.75
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

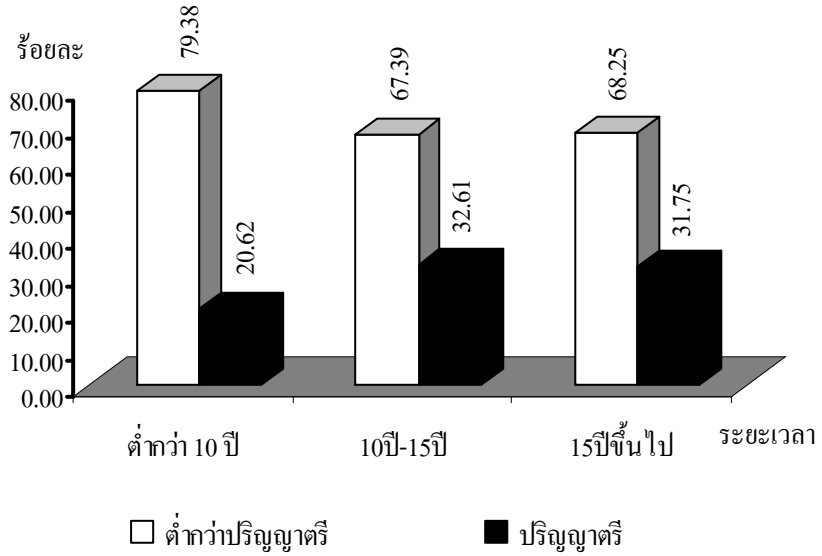

ภาพที่ 4-94 แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-70 และภาพที่ 4-94 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.38 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20.62

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 67.39 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 32.61

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 68.25 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 31.75

4.2.22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-71 และภาพที่ 4-95

ตารางที่ 4-71 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	169	46.81
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	74	20.50
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	116	32.13
อื่นๆ	2	0.56
รวม	361	100.00

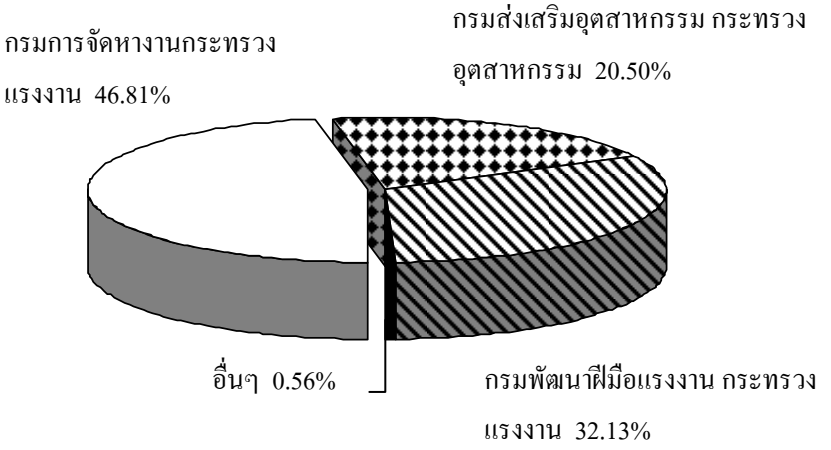

ภาพที่ 4-95 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย

จากตารางที่ 4-71 และภาพที่ 4-95 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 46.81 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 32.13 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.50 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.56 ตามลำดับ

4.2.22.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-72 และภาพที่ 4-96

ตารางที่ 4-72 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	57	55.34	112	43.41
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	16	15.53	58	22.48
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	30	29.13	86	33.33
อื่นๆ	0	0.00	2	0.78
รวม	103	100.00	258	100.00

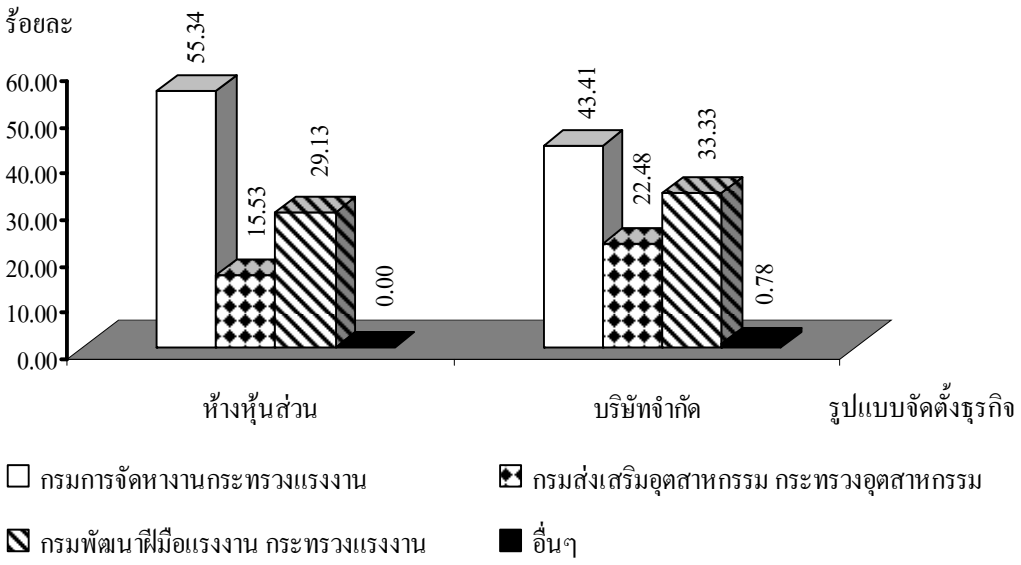

ภาพที่ 4-96 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขายจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-72 และภาพที่ 4-96 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 55.34 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 29.13 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.53

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 43.41 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.48 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.78 ตามลำดับ

4.2.22.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-73 และภาพที่ 4-97

ตารางที่ 4-73 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	139	51.10	30	33.71
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	52	19.12	22	24.72
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	79	29.04	37	41.57
อื่นๆ	2	0.74	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

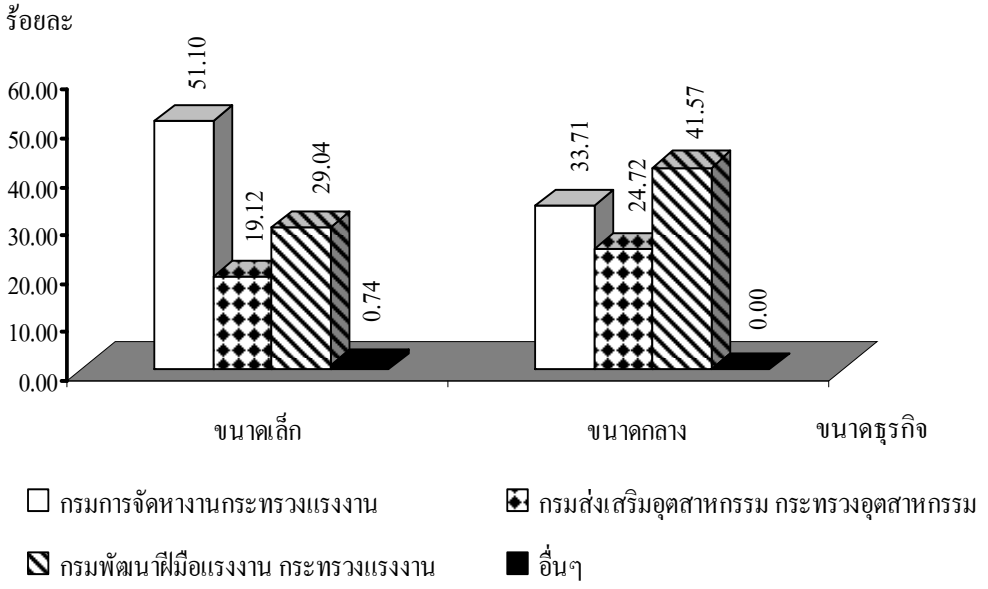

ภาพที่ 4-97 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-73 และภาพที่ 4-97 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 51.10 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 29.04 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 19.12 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.74 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 41.57 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.71 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 24.72

4.2.22.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-74 และภาพที่ 4-98

ตารางที่ 4-74 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	85	53.13	43	31.16	41	65.08
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	20	12.50	50	36.23	4	6.35
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	54	33.75	44	31.88	18	28.57
อื่นๆ	1	0.62	1	0.73	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

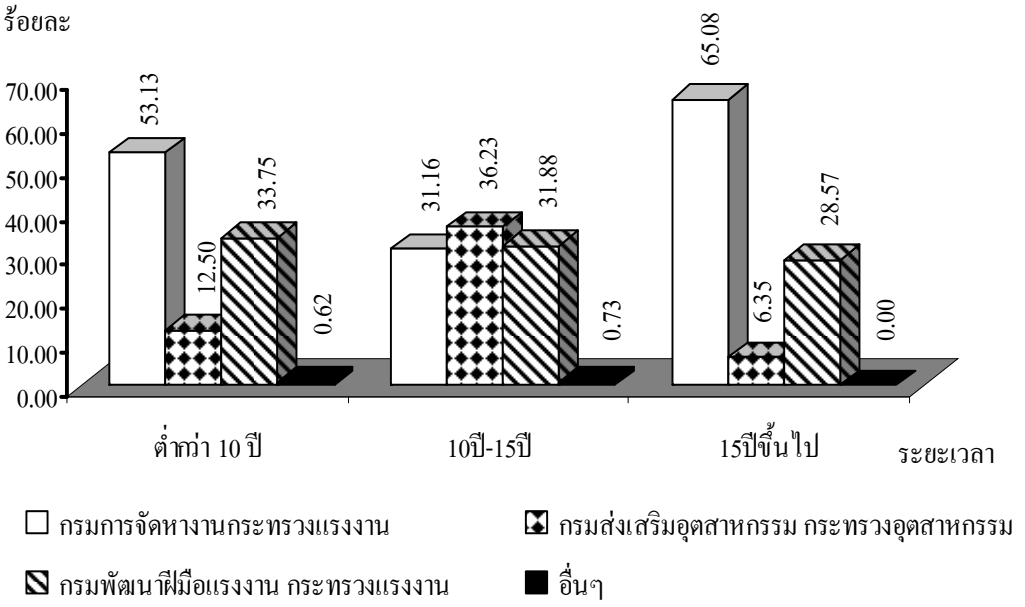

ภาพที่ 4-98 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-74 และภาพที่ 4-98 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ53.13 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.75 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12.50 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.62 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.23 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.88 กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.16 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ65.08 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.35

4.2.23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แรงงานฝีมือที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-75 และภาพที่ 4-99

ตารางที่ 4-75 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	180	49.86
วางแผนการผลิต	63	17.45
ตรวจสอบคุณภาพ	65	18.01
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	48	13.30
อื่นๆ	5	1.38
รวม	361	100.00

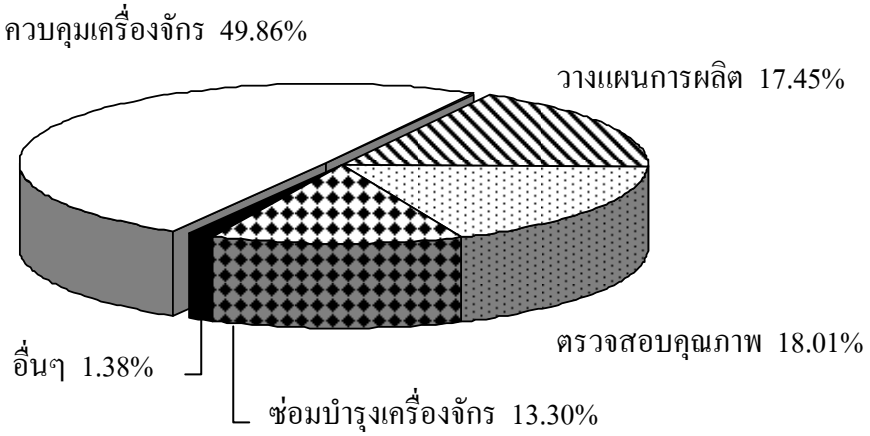

ภาพที่ 4-99 แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-75 และภาพที่ 4-99 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 49.86 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ18.01 วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 17.45 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 13.30 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.38 ตามลำดับ

4.2.23.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-76 และภาพที่ 4-100

ตารางที่ 4-76 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	48	46.60	132	51.16
วางแผนการผลิต	20	19.42	43	16.67
ตรวจสอบคุณภาพ	18	17.48	47	18.22
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	16	15.53	32	12.40
อื่นๆ	1	0.97	4	1.55
รวม	103	100.00	258	100.00

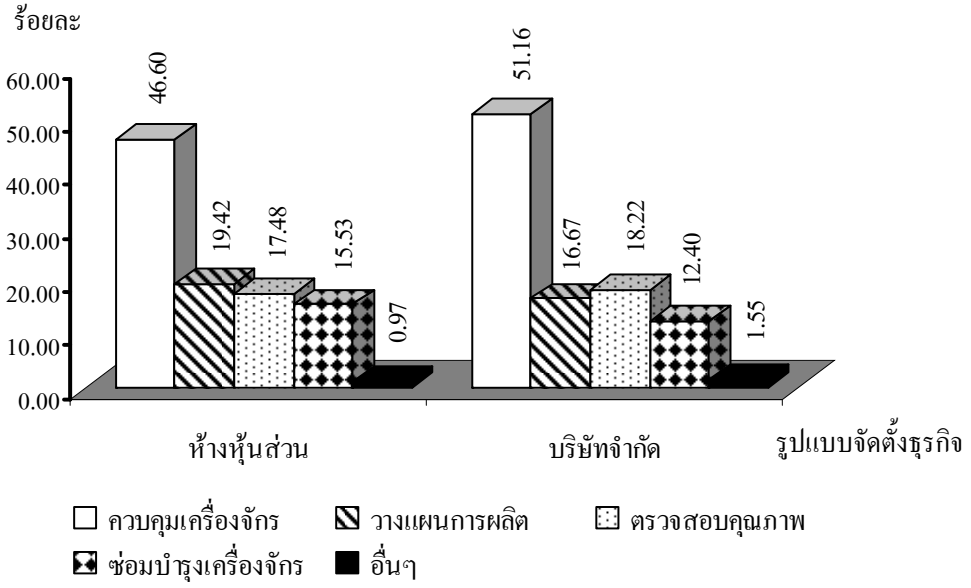

ภาพที่ 4-100 แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-76 และภาพที่ 4-100 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 46.60 รองลงมาได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 19.42 ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 17.48 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 15.53 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 51.16 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ18.22 วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 16.67 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 12.40 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.55 ตามลำดับ

4.2.23.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-77 และภาพที่ 4-101

ตารางที่ 4-77 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	132	48.53	48	53.93
วางแผนการผลิต	50	18.38	13	14.61
ตรวจสอบคุณภาพ	46	16.91	19	21.35
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	39	14.34	9	10.11
อื่นๆ	5	1.84	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

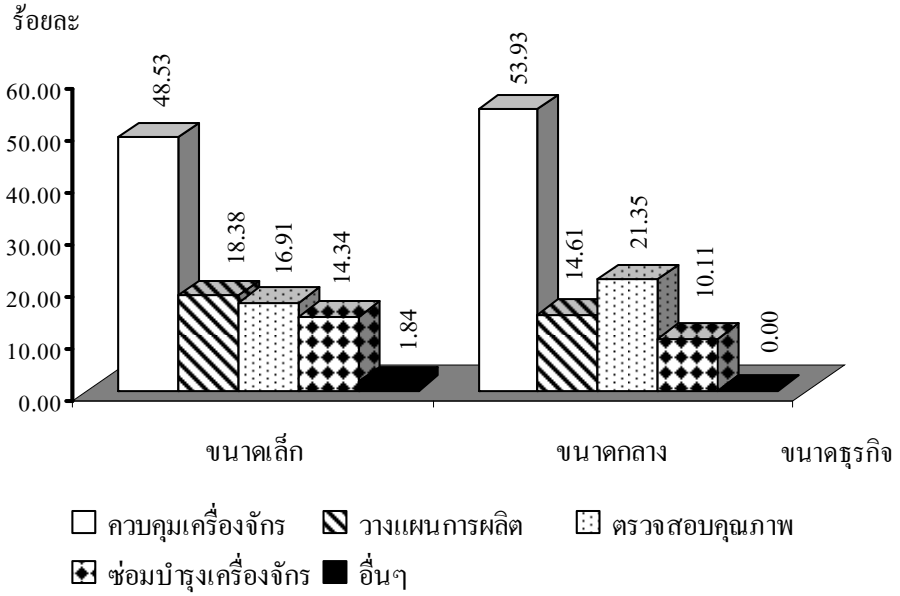

ภาพที่ 4-101 แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-77 และภาพที่ 4-101 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 48.53 รองลงมาได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 18.38 ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 16.91 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 14.34 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.84 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 53.93 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 21.35 วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 14.61 และซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 10.11 ตามลำดับ

4.2.23.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-78 และภาพที่ 4-102

ตารางที่ 4-78 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	74	46.25	76	55.07	30	47.62
วางแผนการผลิต	28	17.50	21	15.22	14	22.22
ตรวจสอบคุณภาพ	30	18.75	24	17.39	11	17.46
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	25	15.63	16	11.59	7	11.11
อื่นๆ	3	1.87	1	0.73	1	1.59
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

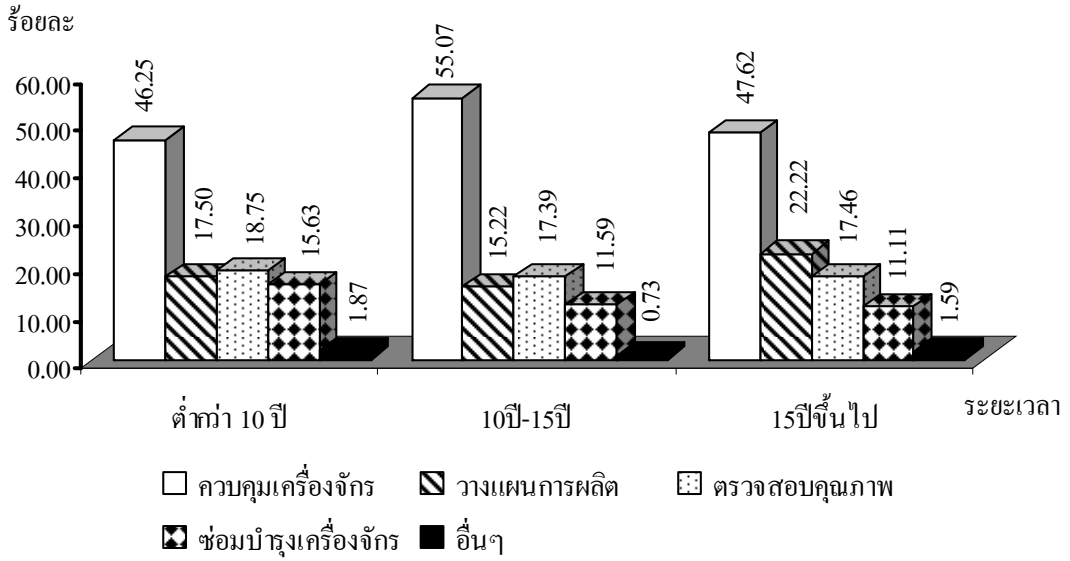

ภาพที่ 4-102 แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-78 และภาพที่ 4-102 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 46.25 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 18.75 วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 17.50 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 15.63 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.87 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 55.07 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 17.39 วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 15.22 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.59 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมาได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 22.22 ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ17.46 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.11 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตามลำดับ

4.2.24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ โดยภาพรวมปรากฏผลดังตารางที่ 4-79 และภาพที่ 4-103

ตารางที่ 4-79 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 คน	25	6.93
6-10 คน	59	16.34
11-20 คน	148	41.00
20 คนขึ้นไป	129	35.73
รวม	361	100.00

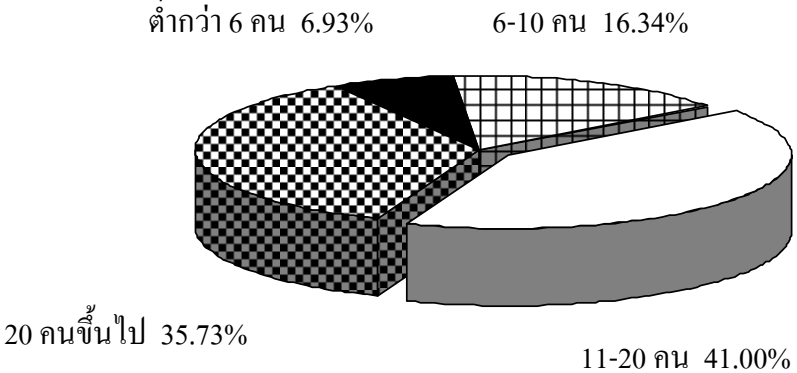

ภาพที่ 4-103 แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-79 และภาพที่ 4-103 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.73 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ16.34 และจำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93 ตามลำดับ

4.2.24.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-80 และภาพที่ 4-104

ตารางที่ 4-80 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 คน	6	5.83	19	7.36
6-10 คน	12	11.65	47	18.22
11-20 คน	51	49.51	97	37.60
20 คนขึ้นไป	34	33.01	95	36.82
รวม	103	100.00	258	100.00

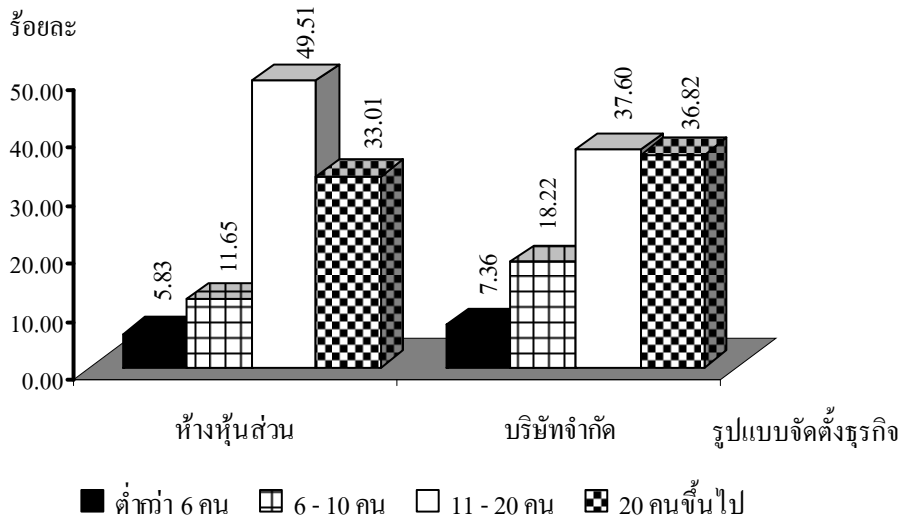

ภาพที่ 4-104 แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-80 และภาพที่ 4-104 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 49.51 รองลงมาได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 33.01 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.65 และจำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 รองลงมาได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.82 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.22 และจำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.36 ตามลำดับ

4.2.24.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-81 และภาพที่ 4-105

ตารางที่ 4-81 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 คน	19	6.99	6	6.74
6-10 คน	57	20.96	2	2.25
11-20 คน	120	44.12	28	31.46
20 คนขึ้นไป	76	27.93	53	59.55
รวม	272	100.00	89	100.00

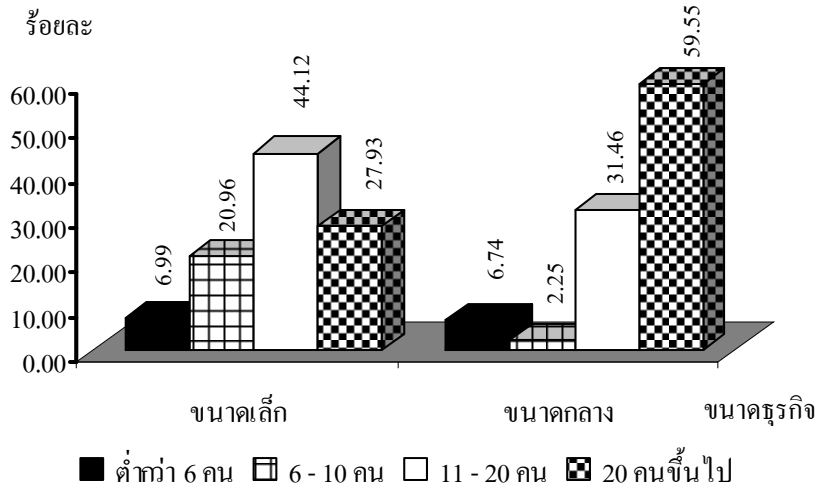

ภาพที่ 4-105 แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-81 และภาพที่ 4-105 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมาได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.93 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.96 และจำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.99 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 59.55 รองลงมาได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.46 จำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.74 และ จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 ตามลำดับ

4.2.24.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-82 และภาพที่ 4-106

ตารางที่ 4-82 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 คน	13	8.13	8	5.80	4	6.35
6-10 คน	34	21.25	11	7.97	14	22.22
11-20 คน	82	51.25	49	35.51	17	26.98
20 คนขึ้นไป	31	19.37	70	50.72	28	44.45
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

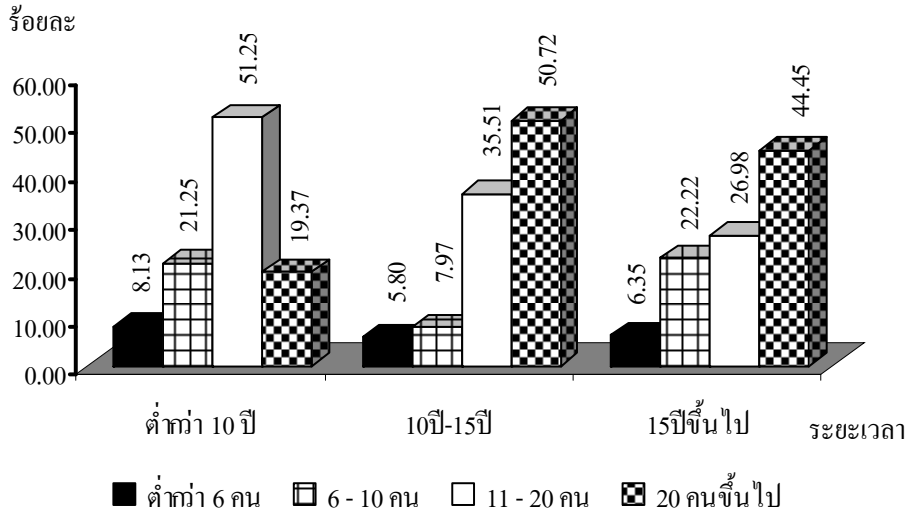

ภาพที่ 4-106 แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-82 และภาพที่ 4-106 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 51.25 รองลงมาได้แก่ จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.37 และ จำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.13 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.72 รองลงมาได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 35.51 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.97 และ จำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมาได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 26.98 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และจำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 ตามลำดับ

4.2.25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-83 และภาพที่ 4-107

ตารางที่ 4-83 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	85	23.55
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	137	37.95
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	138	38.23
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

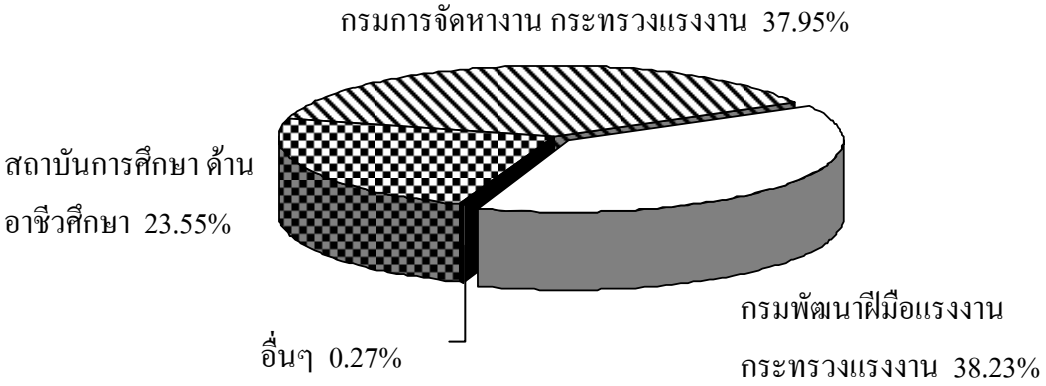

ภาพที่ 4-107 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ

จากตารางที่ 4-83 และภาพที่ 4-107 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ

38.23 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.95 สถาบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.55 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.25.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-84 และภาพที่ 4-108

ตารางที่ 4-84 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	23	22.33	62	24.03
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	43	41.75	94	36.43
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	37	35.92	101	39.15
อื่นๆ	0	0.00	1	0.39
รวม	103	100.00	258	100.00

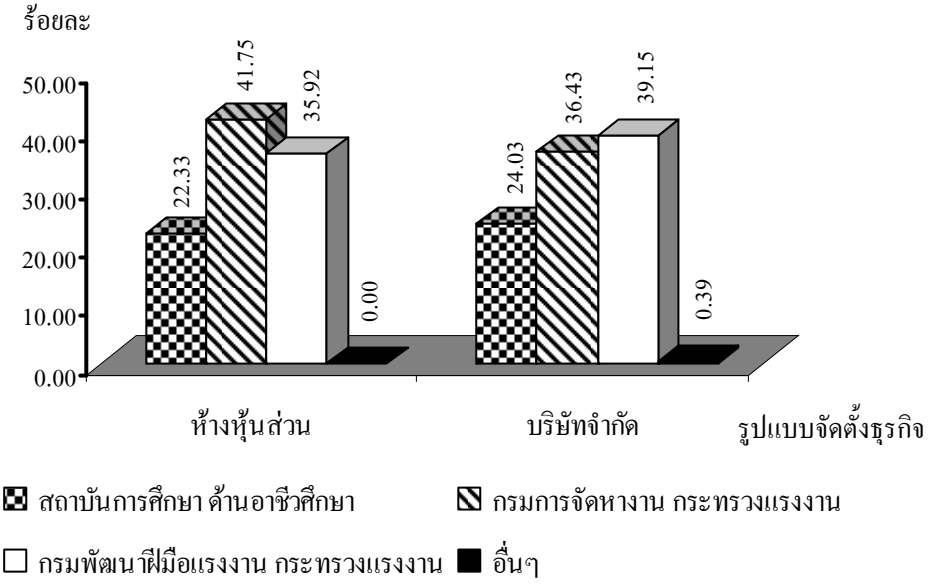

ภาพที่ 4-108 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-84 และภาพที่ 4-108 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 41.75 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 35.92 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.33

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 39.15 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 36.43 สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.03 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.25.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-85 และภาพที่ 4-109

ตารางที่ 4-85 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	59	21.69	26	29.21
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	107	39.34	30	33.71
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	105	38.60	33	37.08
อื่นๆ	1	0.37	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

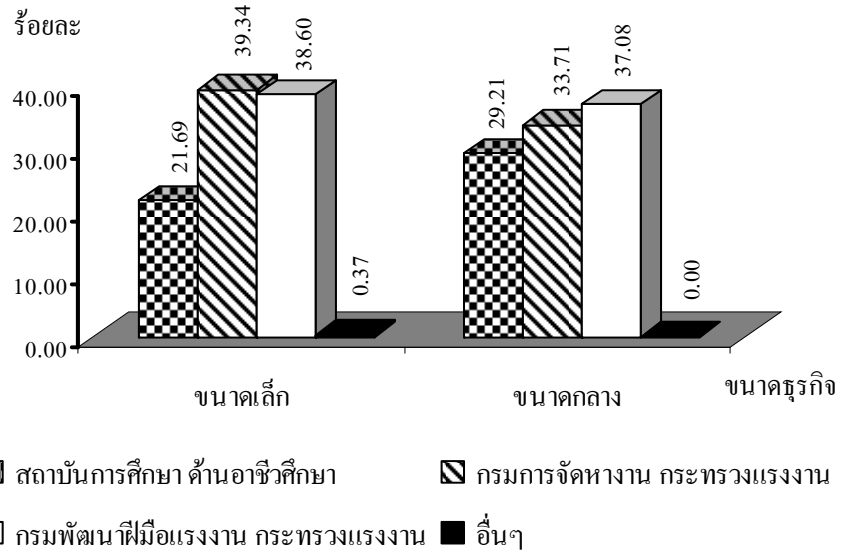

ภาพที่ 4-109 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-85 และภาพที่ 4-109 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 39.34 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 38.60 สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.69 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 37.08 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.71 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.21

4.2.25.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ เมื่อจำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-86 และภาพที่ 4-110

ตารางที่ 4-86 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	37	23.13	33	23.91	15	23.81
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	59	36.87	53	38.41	25	39.68
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	64	40.00	51	36.96	23	36.51
อื่นๆ	0	0.00	1	0.72	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

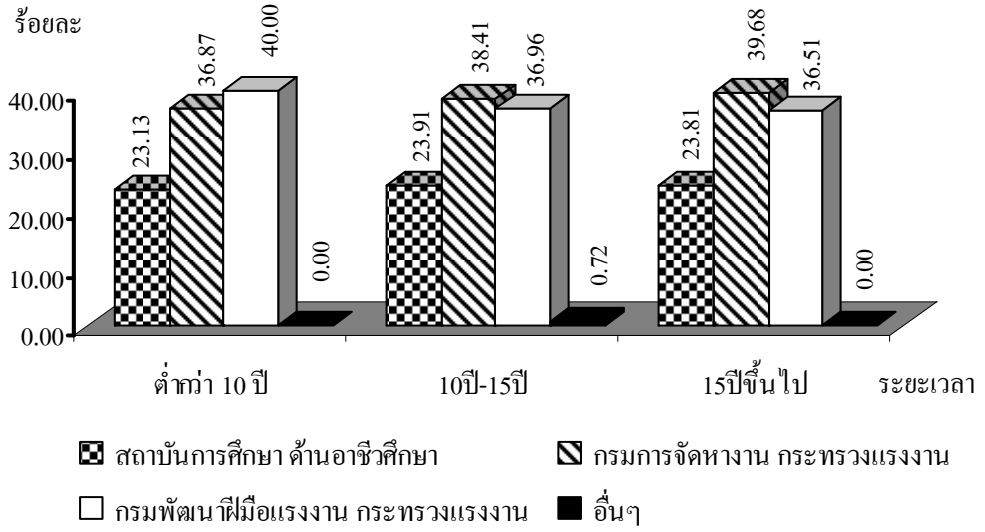

ภาพที่ 4-110 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-86 และภาพที่ 4-110 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 36.87 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.13

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 38.41 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 36.96 สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.91 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.72 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 39.68 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 36.51 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.81

4.2.26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ เทคโนโลยีที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-87 และภาพที่ 4-111

ตารางที่ 4-87 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมเครื่องจักร	217	60.11
คอมพิวเตอร์	27	7.48
การซ่อมบำรุง	59	16.34
การบรรจุ-ขนส่ง	57	15.79
อื่นๆ	1	0.28
รวม	361	100.00

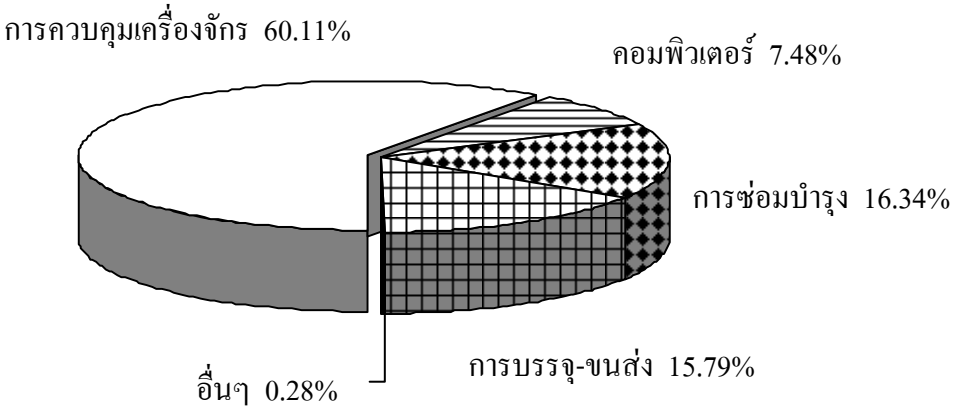

ภาพที่ 4-111 แสดงค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-87 และภาพที่ 4-111 พบว่า เทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านการควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 60.11 รองลงมาได้แก่ การซ่อมบำรุง คิดเป็นร้อยละ 16.34 การบรรจุ-ขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 15.79 คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 7.48 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.26.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-88 และภาพที่ 4-112

ตารางที่ 4-88 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมเครื่องจักร	64	62.14	153	59.30
คอมพิวเตอร์	9	8.74	18	6.98
การซ่อมบำรุง	16	15.53	43	16.67
การบรรจุ-ขนส่ง	13	12.62	44	17.05
อื่นๆ	1	0.97	0	0.00
รวม	103	100.00	258	100.00

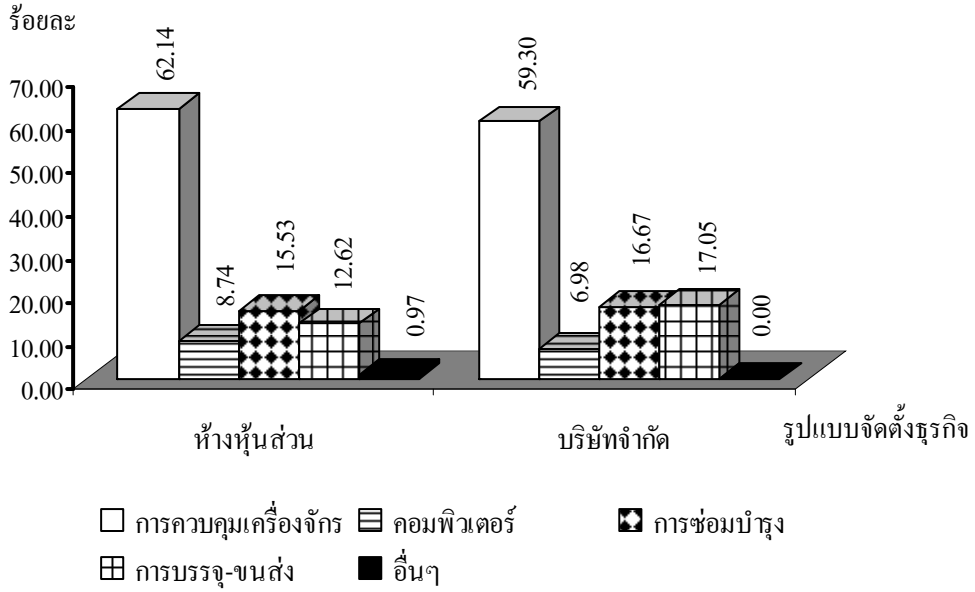

ภาพที่ 4-112 แสดงค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-88 และภาพที่ 4-112 พบว่า เทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน เทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านการควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 62.14 รองลงมาได้แก่ การซ่อมบำรุง คิดเป็นร้อยละ 15.53 การบรรจุ-ขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 12.62 คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 8.74 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด เทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านการควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 59.30 รองลงมาได้แก่ การบรรจุ-ขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 17.05 การซ่อมบำรุง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 6.98 ตามลำดับ

4.2.27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-89 และภาพที่ 4-113

ตารางที่ 4-89 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	75	20.89
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	186	51.81
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	23	6.41
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	74	20.61
อื่นๆ	1	0.28
รวม	359	100.00

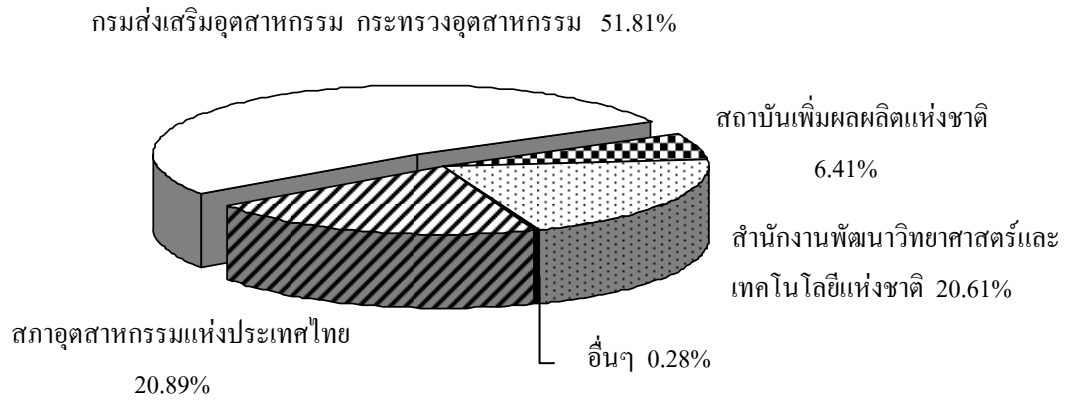

ภาพที่ 4-113 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-89 และภาพที่ 4-113 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 51.81 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 20.89 สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 20.61 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 6.41 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.27.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-90 และภาพที่ 4-114

ตารางที่ 4-90 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	24	23.53	51	19.84
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	44	43.14	142	55.25
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	9	8.82	14	5.45
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	24	23.53	50	19.46
อื่นๆ	1	0.98	0	0.00
รวม	102	100.00	257	100.00

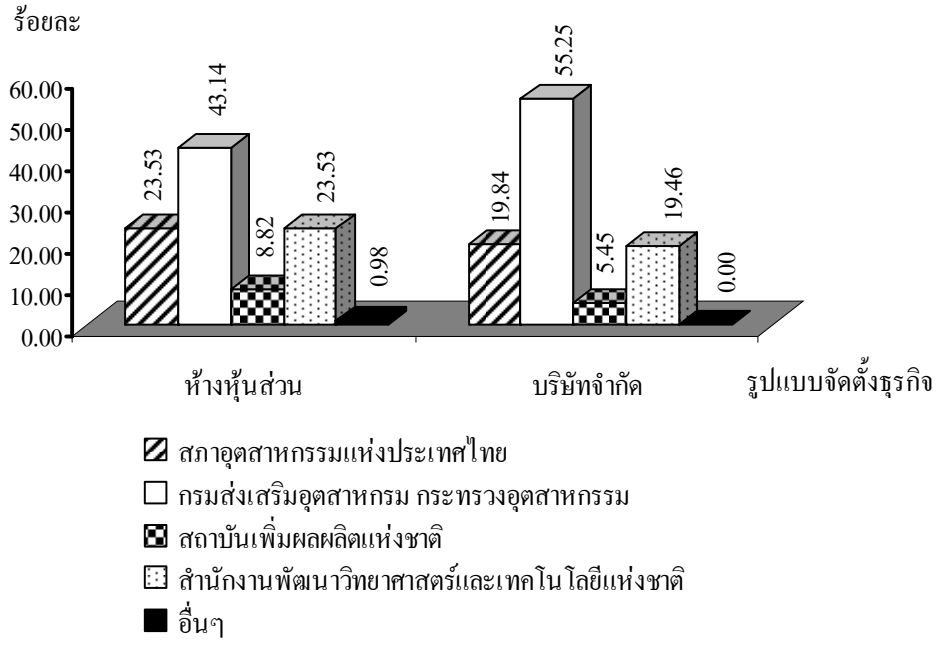

ภาพที่ 4-114 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-90 และภาพที่ 4-114 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.14 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 23.53 เท่ากัน สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 8.82 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.98 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 55.25 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 19.84 สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 19.46 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 5.45 ตามลำดับ

4.2.28 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-91 และภาพที่ 4-115

ตารางที่ 4-91 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต

ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	97	26.87
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	112	31.02
แรงงานขาดทักษะ	152	42.11
รวม	361	100.00

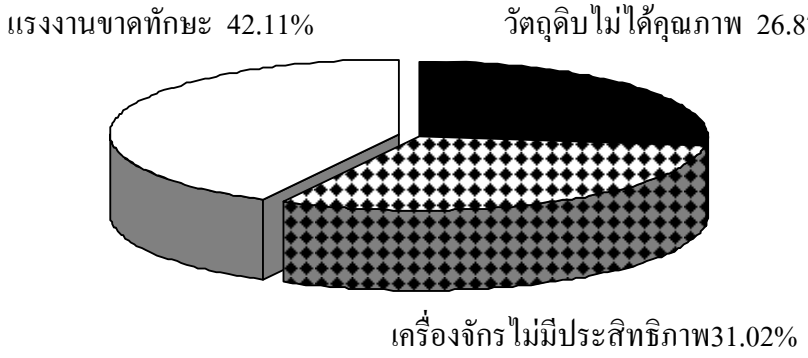

ภาพที่ 4-115 แสดงค่าร้อยละของความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต

จากตารางที่ 4-91 และภาพที่ 4-115 พบว่า ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ แรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาได้แก่ เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 31.02 และน้อยที่สุดได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 26.87

4.2.29 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-92 และภาพที่ 4-116

ตารางที่ 4-92 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ

แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมคุณภาพ	158	43.77
พัฒนากระบวนการผลิต	141	39.06
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	61	16.90
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

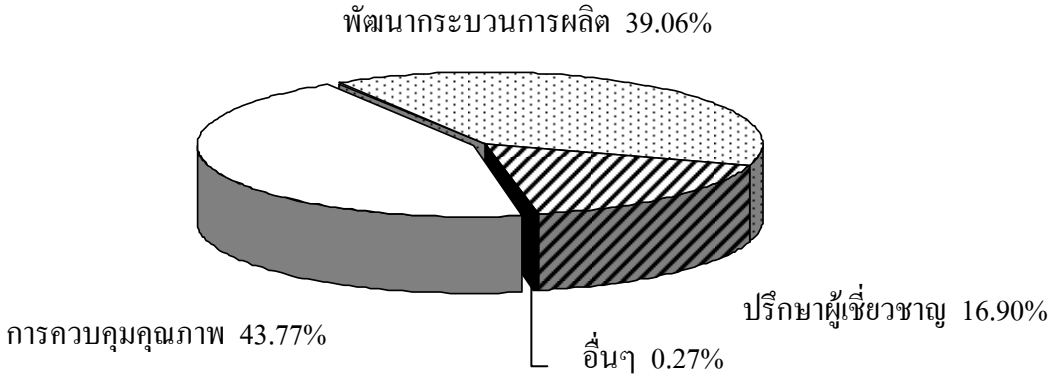

ภาพที่ 4-116 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-92 และภาพที่ 4-116 พบว่า แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 43.77 รองลงมาได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.06 ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 16.90 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.30 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-93 และภาพที่ 4-117

ตารางที่ 4-93 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	194	53.89
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	128	35.56
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	38	10.55
รวม	360	100.00

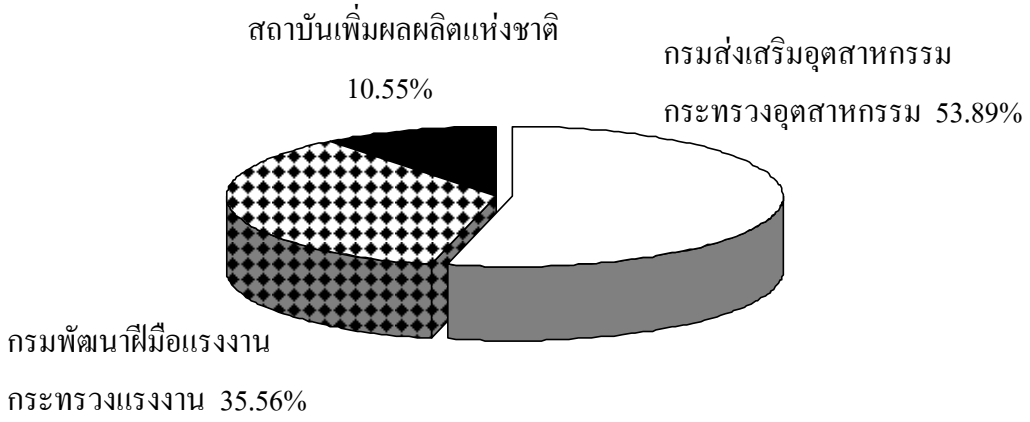

ภาพที่ 4-117 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต

จากตารางที่ 4-93 และภาพที่ 4-117 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 53.89 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 35.56 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 10.55

4.2.31 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-94 และภาพที่ 4-118

ตารางที่ 4-94 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดต้นทุนในการผลิต

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัตถุดิบ	107	29.64
ด้านแรงงาน	218	60.39
ด้านพลังงาน	35	9.70
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

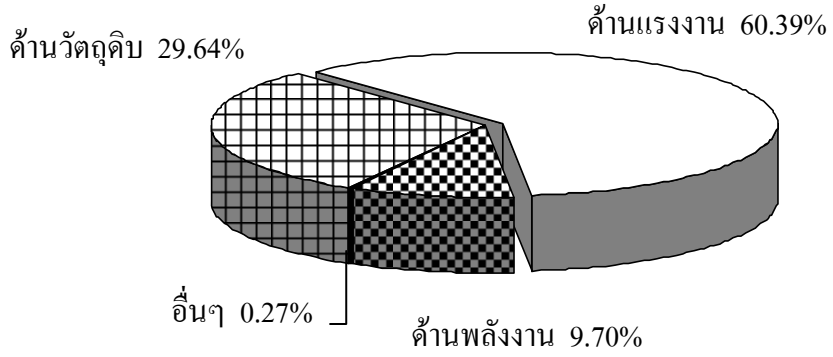

ภาพที่ 4-118 แสดงค่าร้อยละของความต้องการลดต้นทุนในการผลิต

จากตารางที่ 4-94 และภาพที่ 4-118 พบว่า ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต มากที่สุด ได้แก่ ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60.39 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 29.64 ด้านพลังงาน คิดเป็นร้อยละ 9.70 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.32 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-95 และภาพที่ 4-119

ตารางที่ 4-95 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	204	56.51
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	121	33.52
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	32	8.86
อื่นๆ	4	1.11
รวม	361	100.00

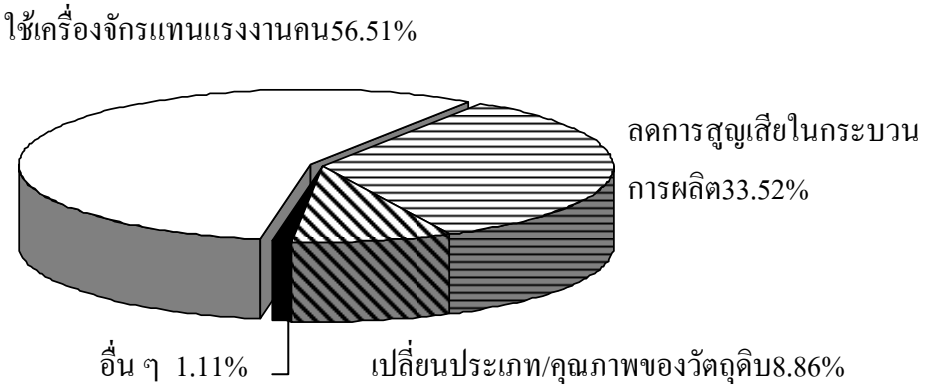

ภาพที่ 4-119 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-95 และภาพที่ 4-119 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน คิดเป็นร้อยละ 56.51 รองลงมาได้แก่ ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 33.52 เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบคิดเป็นร้อยละ 8.86 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตามลำดับ

4.2.33 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-96 และภาพที่ 4-120

ตารางที่ 4-96 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	155	43.06
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	35	9.72
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	170	47.22
รวม	360	100.00

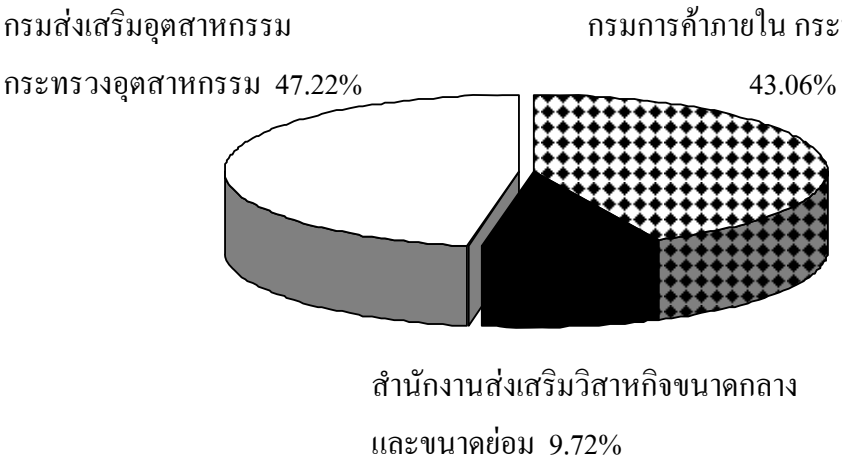

ภาพที่ 4-120 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต

จากตารางที่ 4-96 และภาพที่ 4-120 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 47.22 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 43.06 และน้อยที่สุดได้แก่ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 9.72

4.2.34 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-97 และภาพที่ 4-121

ตารางที่ 4-97 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	127	35.18
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	226	62.60
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	7	1.94
อื่นๆ	1	0.28
รวม	361	100.00

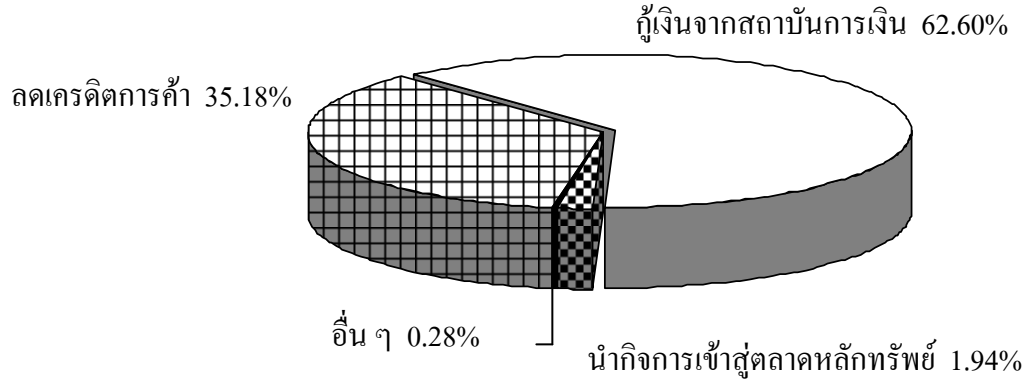

ภาพที่ 4-121 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-97 และภาพที่ 4-121 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 62.60 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 35.18 นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.94 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.34.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-98 และภาพที่ 4-122

ตารางที่ 4-98 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	37	35.92	90	34.88
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	63	61.17	163	63.18
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	2	1.94	5	1.94
อื่นๆ	1	0.97	0	0.00
รวม	103	100.00	258	100.00

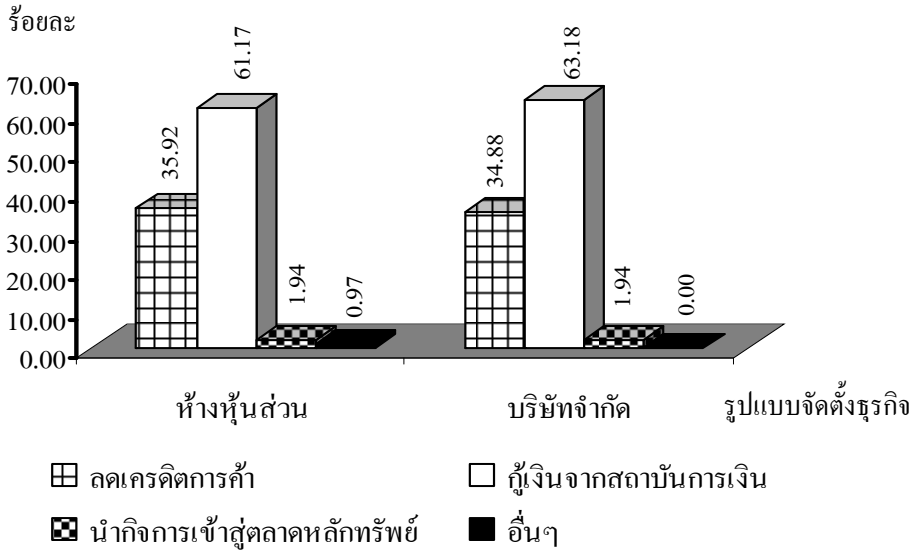

ภาพที่ 4-122 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-98 และภาพที่ 4-122 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 61.17 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 35.92 นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.94 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 63.18 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 34.88 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.94

4.2.34.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-99 และภาพที่ 4-123

ตารางที่ 4-99 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	88	32.35	39	43.82
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	181	66.54	45	50.56
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	2	0.74	5	5.62
อื่นๆ	1	0.37	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

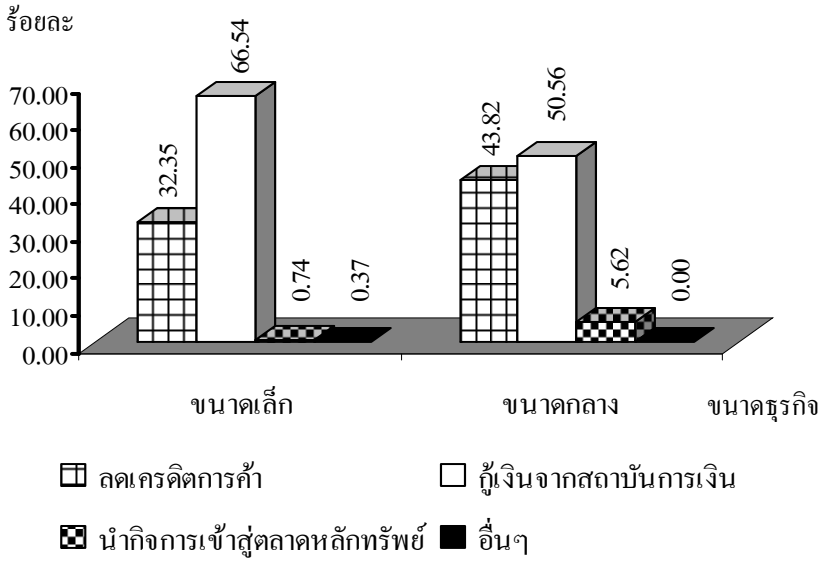

ภาพที่ 4-123 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-99 และภาพที่ 4-123 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 66.54 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 32.35 นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 0.74 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.37 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 50.56 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 43.82 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 5.62

4.2.34.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-100 และภาพที่ 4-124

ตารางที่ 4-100 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	60	37.50	55	39.86	12	19.05
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	98	61.25	79	57.25	49	77.77
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	2	1.25	4	2.89	1	1.59
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

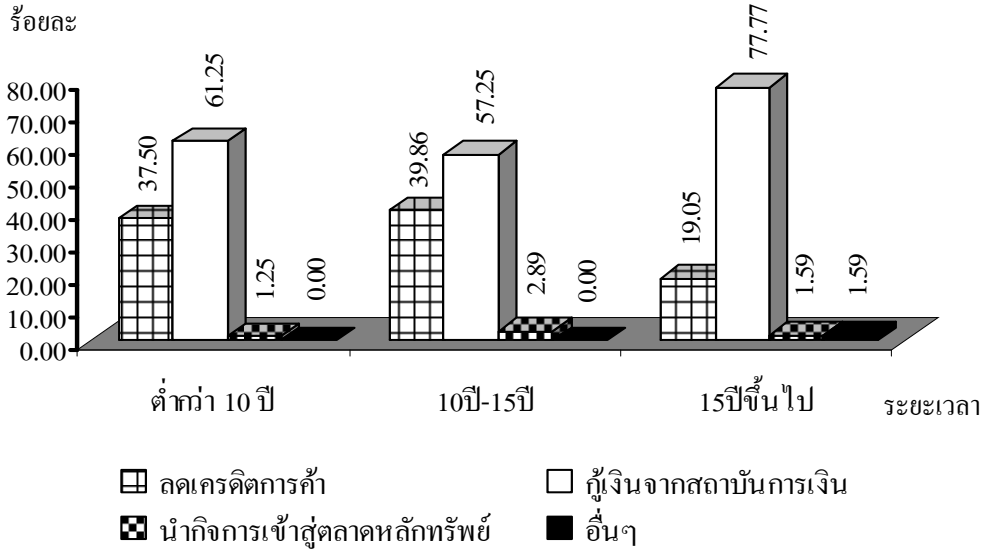

ภาพที่ 4-124 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-100 และภาพที่ 4-124 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 61.25 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 37.50 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.25

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 57.25 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 39.86 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.89

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 77.77 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 19.05 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59 เท่ากัน

4.2.34.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-101 และภาพที่ 4-125

ตารางที่ 4-101 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่ม ผลิตภัณฑ์เหล็ก

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่ม ผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่ม ยานยนต์		กลุ่ม ผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	8	25.00	10	22.22	22	66.67
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	24	75.00	34	75.56	11	33.33
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	0	0.00	1	2.22	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

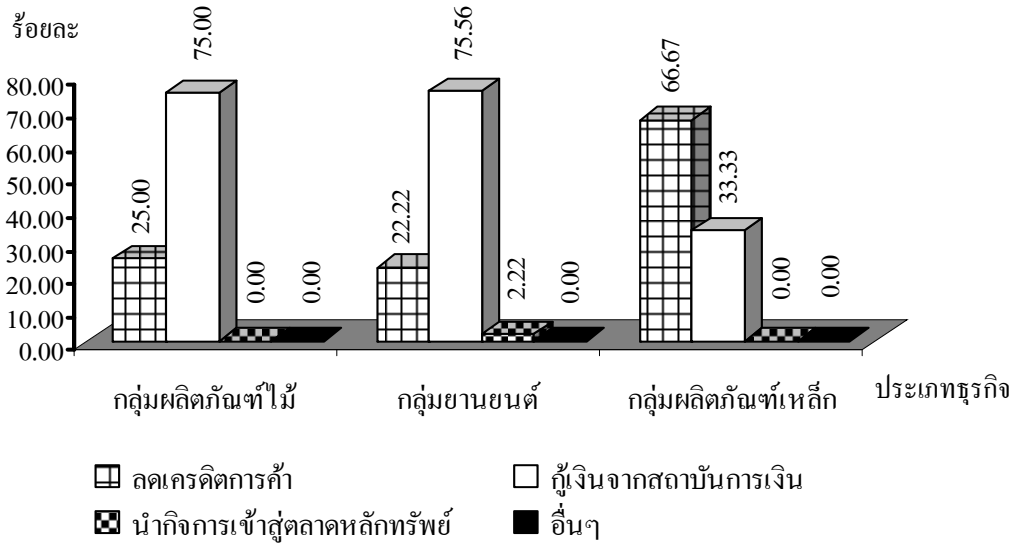

ภาพที่ 4-125 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-101 และภาพที่ 4-125 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ที่เหลือได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 25.00

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 75.56 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.22 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.22

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 66.67 ที่เหลือได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 33.33

4.2.34.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-102 และภาพที่ 4-126

ตารางที่ 4-102 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	15	34.09	18	48.65	18	40.00
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	27	61.36	18	48.65	27	60.00
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	2	4.55	1	2.70	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

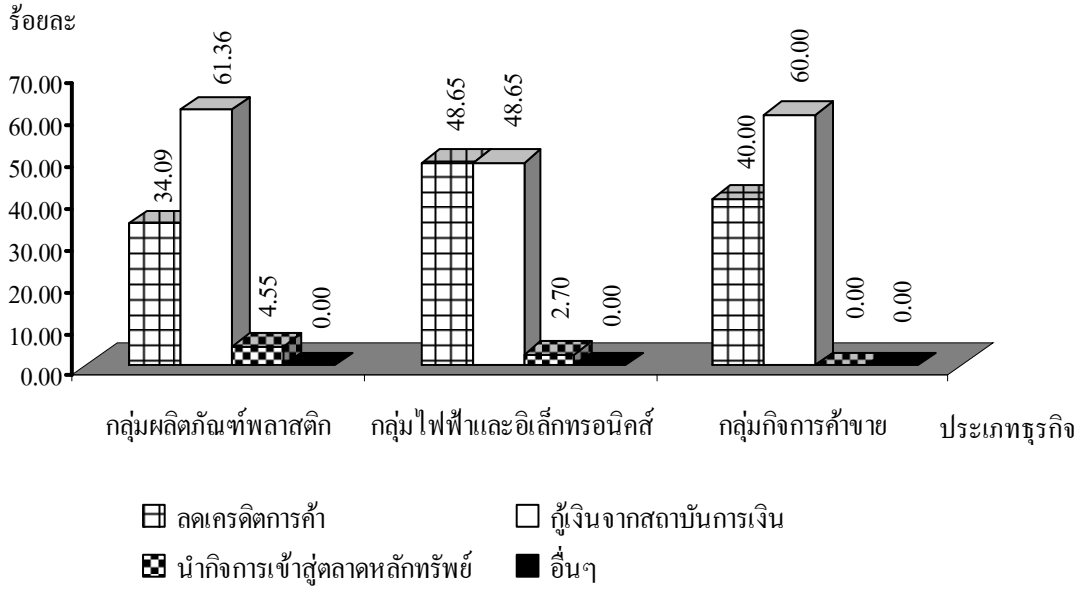

ภาพที่ 4-126 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-102 และภาพที่ 4-126 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 61.36 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 34.09 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 4.55

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ลดเครดิตการค้าและกู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 48.65 เท่ากัน ที่เหลือได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.70

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ที่เหลือได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 40.00

4.2.34.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-103 และภาพที่ 4-127

ตารางที่ 4-103 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่ม สินค้าอุปโภค		กลุ่ม สินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์ การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	11	22.92	10	21.28	15	50.00
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	36	75.00	34	72.34	15	50.00
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	1	2.08	2	4.26	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	1	2.12	0	0.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

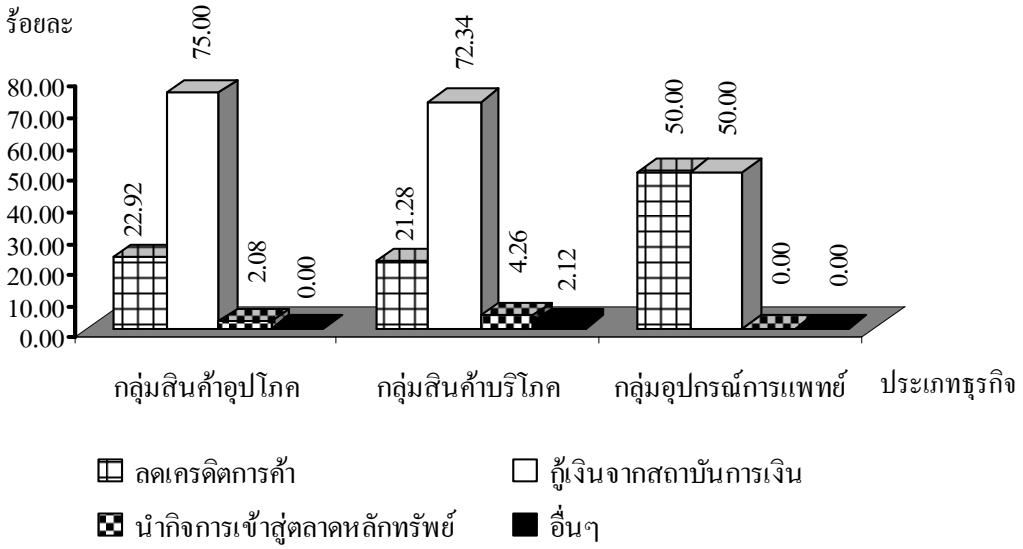

ภาพที่ 4-127 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-103 และภาพที่ 4-127 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.92 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.08

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 72.34 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 21.28 นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 4.26 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.12 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ลดเครดิตการค้า และกู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน

4.2.35 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-104 และภาพที่ 4-128

ตารางที่ 4-104 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	326	90.30
กระทรวงการคลัง	3	0.83
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	9	2.49
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	23	6.38
รวม	361	100.00

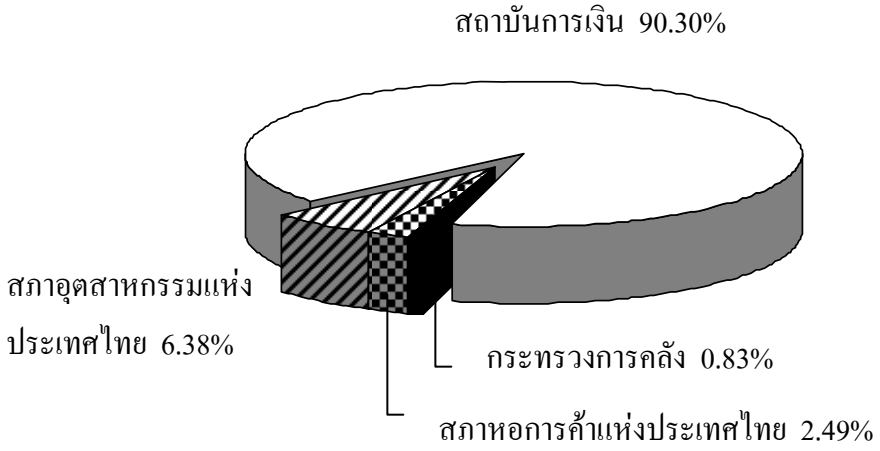

ภาพที่ 4-128 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ

จากตารางที่ 4-104 และภาพที่ 4-128 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 90.30 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.38 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.49 และกระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 0.38 ตามลำดับ

4.2.35.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-105 และภาพที่ 4-129

ตารางที่ 4-105 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	89	86.41	237	91.86
กระทรวงการคลัง	2	1.94	1	0.39
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	3	2.91	6	2.33
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	9	8.74	14	5.42
รวม	103	100.00	258	100.00

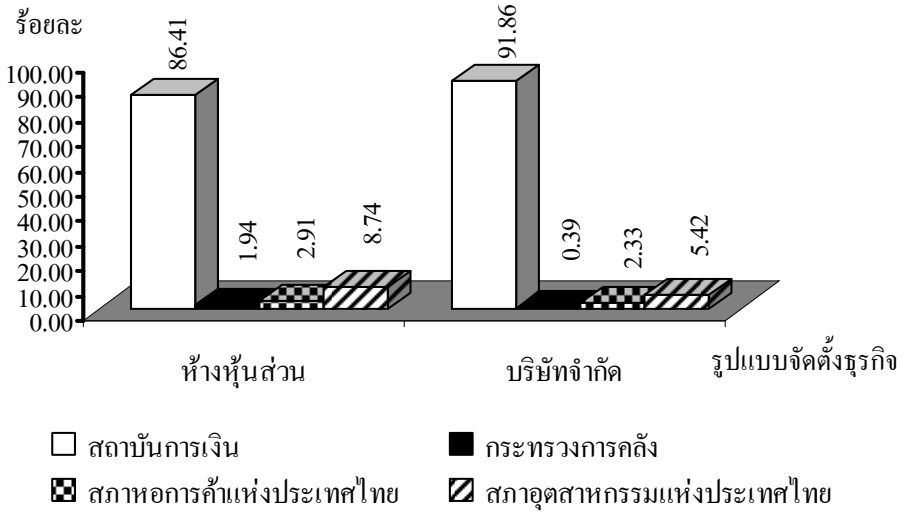

ภาพที่ 4-129 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-105 และภาพที่ 4-129 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 86.41 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.74 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.91 และกระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 1.94 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.86 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 5.42 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.33 และกระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.35.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-106 และภาพที่ 4-130

ตารางที่ 4-106 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	251	92.28	75	84.27
กระทรวงการคลัง	3	1.10	0	0.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	7	2.57	2	2.25
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	11	4.05	12	13.48
รวม	272	100.00	89	100.00

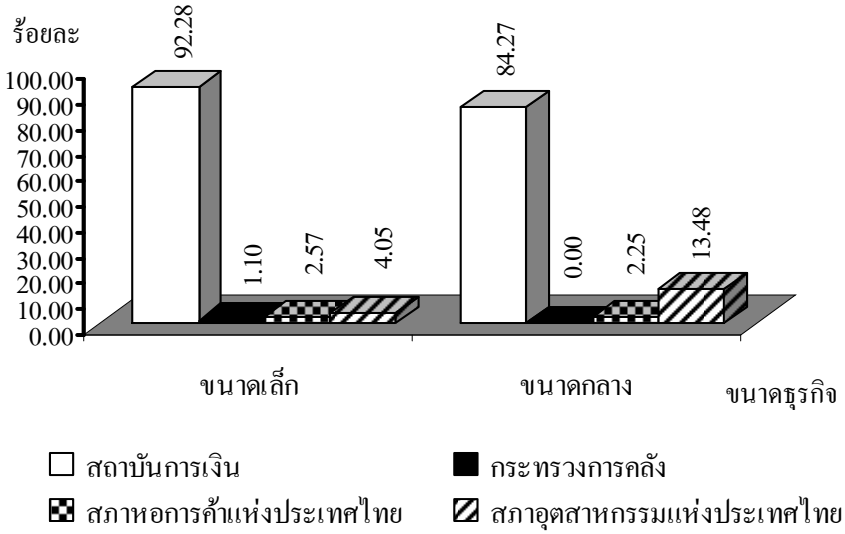

ภาพที่ 4-130 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-106 และภาพที่ 4-130 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 92.28 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.05 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.57 และกระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 1.10 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 84.27 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.48 และน้อยที่สุดได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.25

4.2.35.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-107 และภาพที่ 4-131

ตารางที่ 4-107 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	152	95.00	117	84.78	57	90.48
กระทรวงการคลัง	2	1.24	1	0.72	0	0.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	3	1.88	3	2.17	3	4.76
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	3	1.88	17	12.33	3	4.76
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

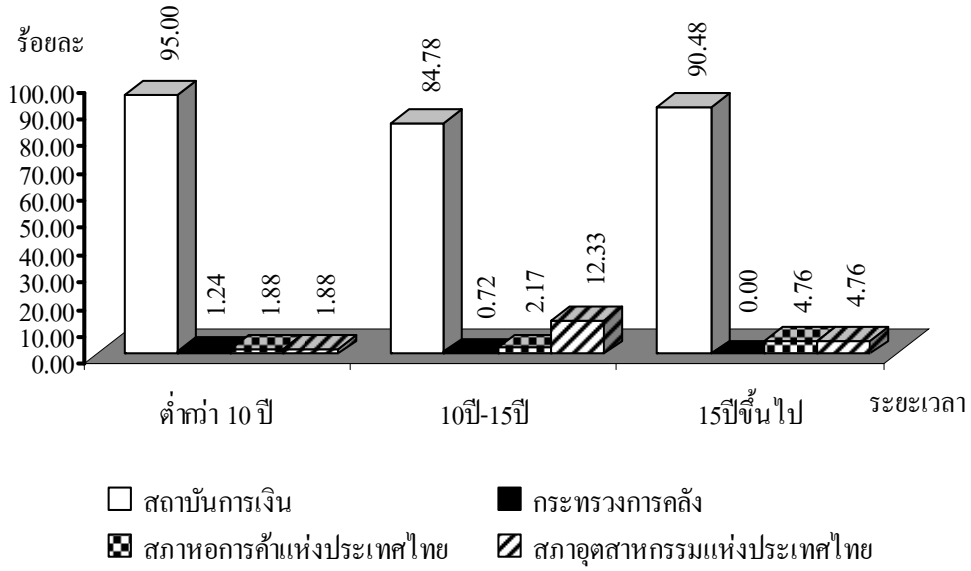

ภาพที่ 4-131 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-107 และภาพที่ 4-131 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 95.00 รองลงมาได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 1.88 เท่ากัน และน้อยที่สุดได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 1.24

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 84.78 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.33 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.17 และกระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 0.72 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 90.48 ที่เหลือได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.76 เท่ากัน

4.2.35.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-108 และภาพที่ 4-132

ตารางที่ 4-108 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	32	100.00	34	75.56	33	100.00
กระทรวงการคลัง	0	0.00	0	0.00	0	0.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	0	0.00	3	6.67	0	0.00
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	0	0.00	8	17.77	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

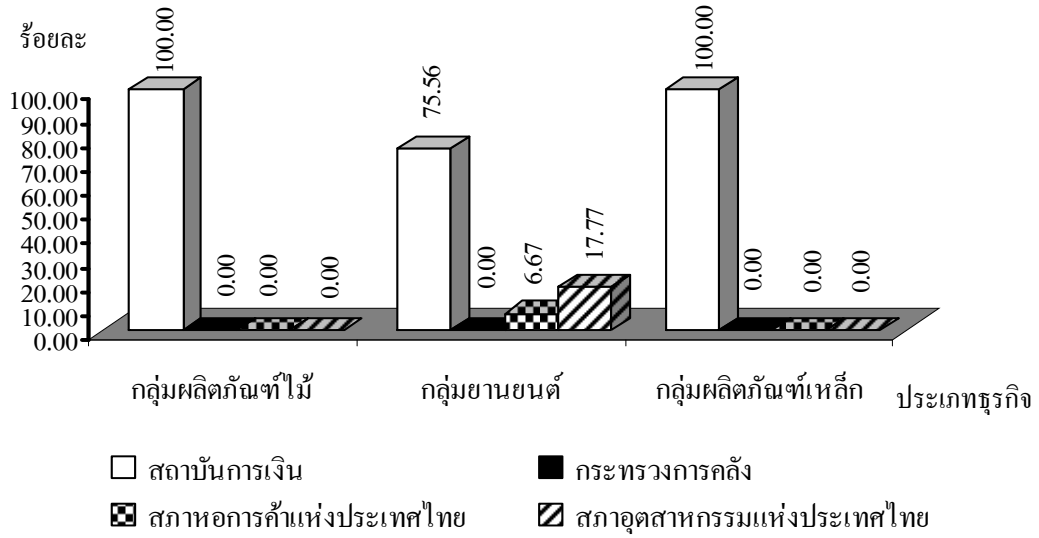

ภาพที่ 4-132 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-108 และภาพที่ 4-132 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 75.56 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 17.77 และน้อยที่สุดได้แก่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.67

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.2.35.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-109 และภาพที่ 4-133

ตารางที่ 4-109 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	40	90.91	30	81.08	39	86.67
กระทรวงการคลัง	0	0.00	2	5.41	0	0.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	1	2.27	0	0.00	1	2.22
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	3	6.82	5	13.51	5	11.11
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

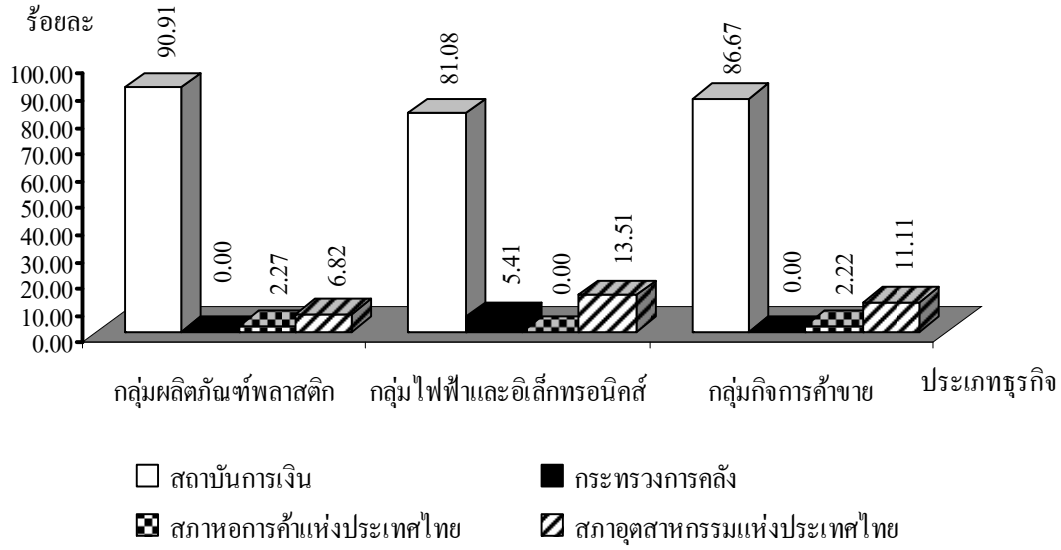

ภาพที่ 4-133 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-109 และภาพที่ 4-133 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 90.91 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.82 และน้อยที่สุดได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.27

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 81.08 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.51 และน้อยที่สุดได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 5.41

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และน้อยที่สุดได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.22

4.2.35.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-110 และภาพที่ 4-134

ตารางที่ 4-110 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	44	91.67	45	95.74	29	96.67
กระทรวงการคลัง	1	2.08	0	0.00	0	0.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	2	4.17	2	4.26	0	0.00
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	1	2.08	0	0.00	1	3.33
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

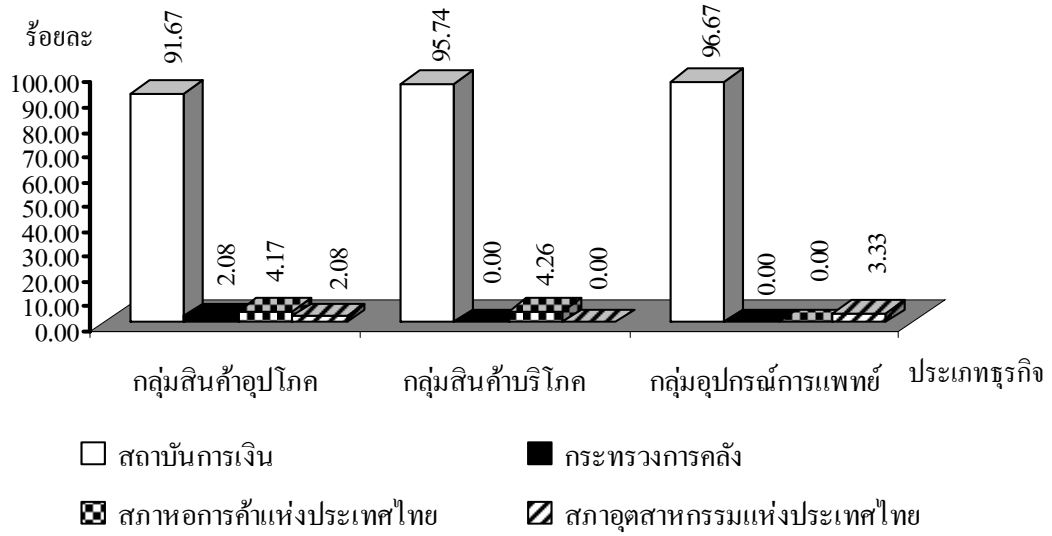

ภาพที่ 4-134 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-110 และภาพที่ 4-134 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.67 รองลงมาได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.17 และน้อยที่สุดได้แก่ กระทรวงการคลัง และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.08 เท่ากัน

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 95.74 ที่เหลือได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.26

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 96.67 ที่เหลือได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.33

4.2.36 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ เงินลงทุนที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-111 และภาพที่ 4-135

ตารางที่ 4-111 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ

เงินลงทุนที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	200	55.40
เงินทุนหมุนเวียน	161	44.60
รวม	361	100.00

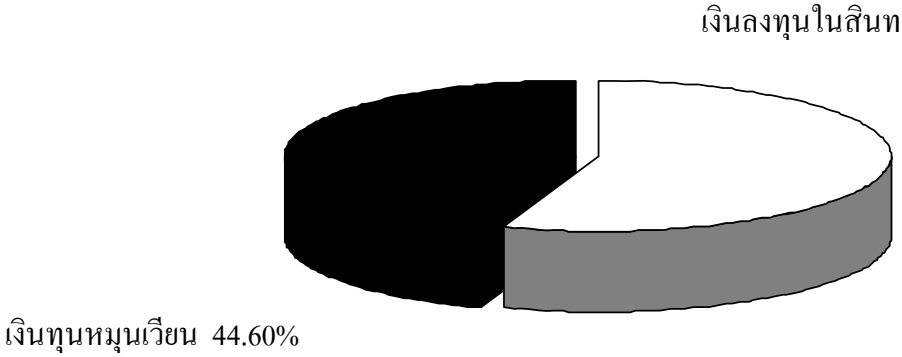

ภาพที่ 4-135 แสดงค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-111 และภาพที่ 4-135 พบว่า เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 55.40 ที่เหลือได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 44.60

4.2.36.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเงินลงทุนที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-112 และภาพที่ 4-136

ตารางที่ 4-112 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

เงินลงทุนที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	130	47.79	70	78.65
เงินทุนหมุนเวียน	142	52.21	19	21.35
รวม	272	100.00	89	100.00

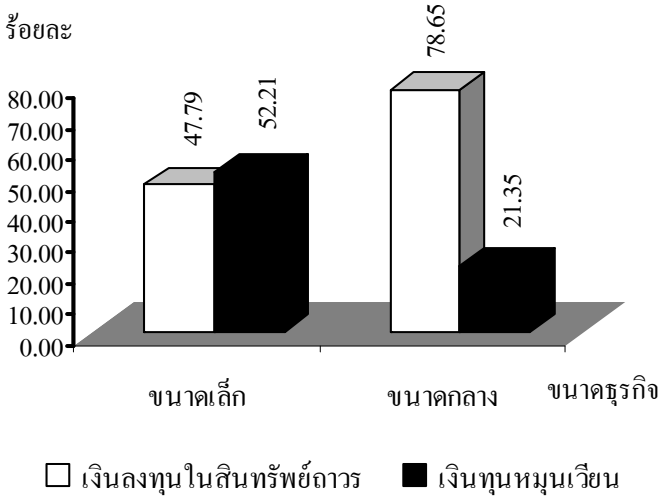

ภาพที่ 4-136 แสดงค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-112 และภาพที่ 4-136 พบว่า เงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 52.21 ที่เหลือได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 47.79

ธุรกิจขนาดกลาง เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 78.65 ที่เหลือได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 21.35

4.2.36.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเงินลงทุนที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-113 และภาพที่ 4-137

ตารางที่ 4-113 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

เงินลงทุนที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	79	49.38	105	76.09	16	25.40
เงินทุนหมุนเวียน	81	50.62	33	23.91	47	74.60
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

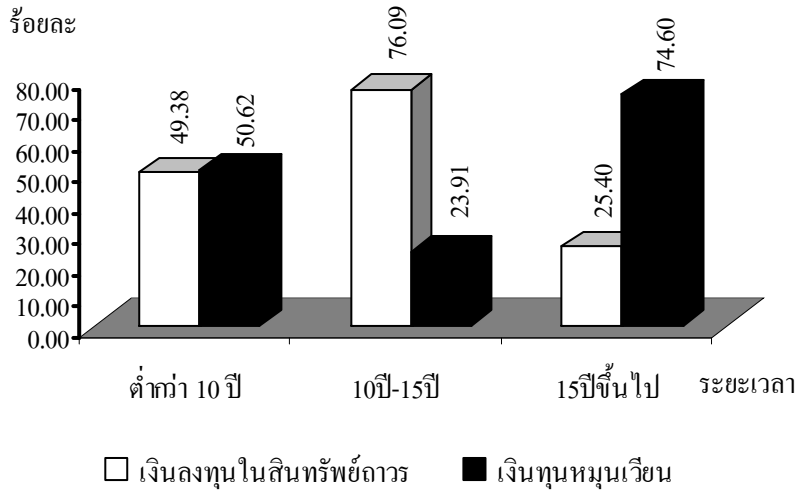

ภาพที่ 4-137 แสดงค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-113 และภาพที่ 4-137 พบว่า เงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 50.62 ที่เหลือได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 49.38

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 76.09 ที่เหลือได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 23.91

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 74.60 ที่เหลือได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 25.40

4.2.37 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-114 และภาพที่ 4-138

ตารางที่ 4-114 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	155	42.94
5 - 10 ล้านบาท	158	43.77
10 ล้านบาทขึ้นไป	48	13.29
รวม	361	100.00

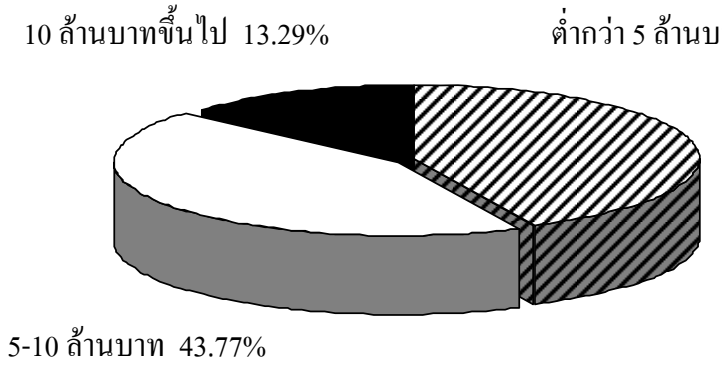

ภาพที่ 4-138 แสดงค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-114 และภาพที่ 4-138 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 43.77 รองลงมาได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.94 และน้อยที่สุดได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.29

4.2.37.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-115 และภาพที่ 4-139

ตารางที่ 4-115 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	146	53.68	9	10.11
5-10 ล้านบาท	117	43.01	41	46.07
10 ล้านบาทขึ้นไป	9	3.31	39	43.82
รวม	272	100.00	89	100.00

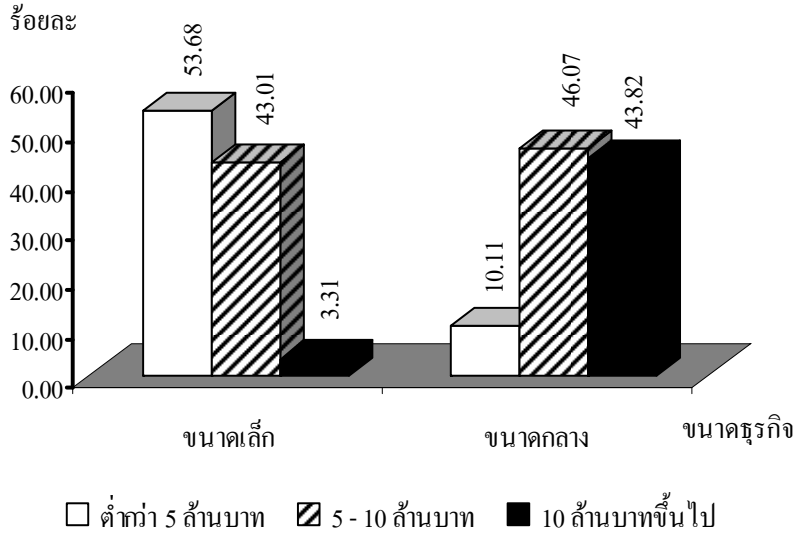

ภาพที่ 4-139 แสดงค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-115 และภาพที่ 4-139 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 53.68 รองลงมาได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 43.01 และน้อยที่สุดได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.31

ธุรกิจขนาดกลาง จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 46.07 รองลงมาได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.82 และน้อยที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.11

4.2.37.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-116 และภาพที่ 4-140

ตารางที่ 4-116 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	92	57.50	34	24.64	29	46.03
5-10 ล้านบาท	62	38.75	69	50.00	27	42.86
10 ล้านบาทขึ้นไป	6	3.75	35	25.36	7	11.11
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

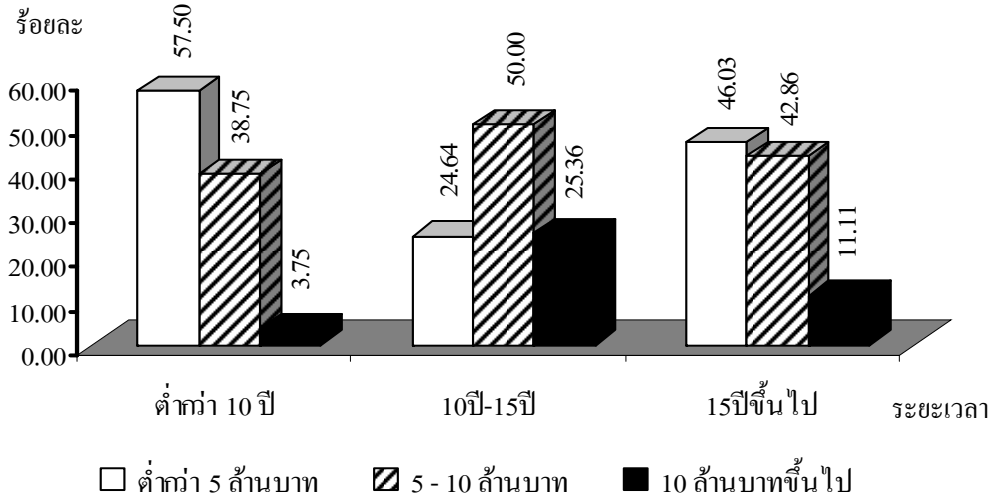

ภาพที่ 4-140 แสดงค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-116 และภาพที่ 4-140 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 57.50 รองลงมาได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 38.75 และน้อยที่สุดได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.75

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี- 15 ปี จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.36 และน้อยที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.26

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 46.03 รองลงมาได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.86 และน้อยที่สุดได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.11

4.2.38 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-117 และภาพที่ 4-141

ตารางที่ 4-117 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	331	91.69
กระทรวงการคลัง	8	2.22
กระทรวงอุตสาหกรรม	21	5.82
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

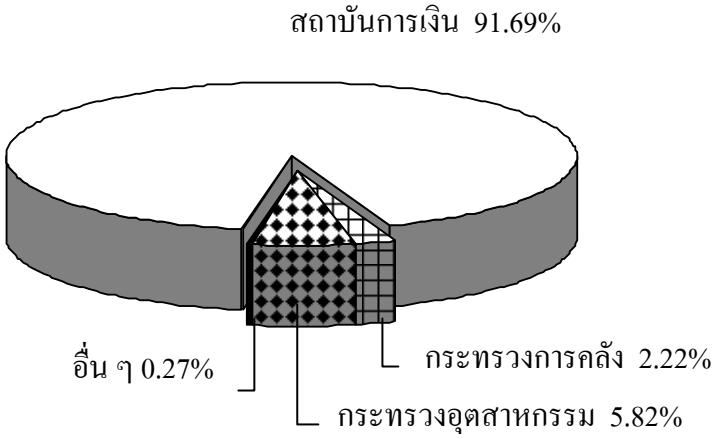

ภาพที่ 4-141 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ

จากตารางที่ 4-117 และภาพที่ 4-141 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.69 รองลงมาได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 5.82 กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 2.22 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.38.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-118 และภาพที่ 4-142

ตารางที่ 4-118 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	250	91.91	81	91.02
กระทรวงการคลัง	4	1.47	4	4.49
กระทรวงอุตสาหกรรม	17	6.25	4	4.49
อื่น ๆ	1	0.37	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

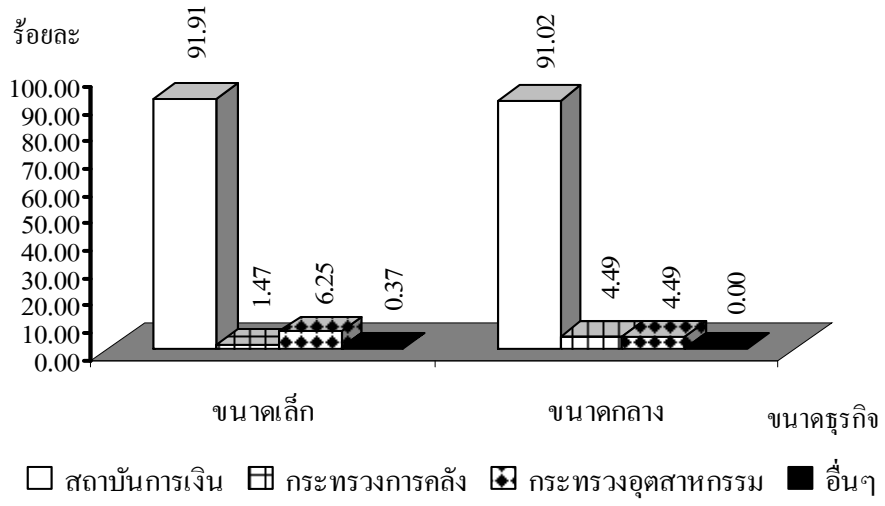

ภาพที่ 4-142 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-118 และภาพที่ 4-142 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.91 รองลงมาได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.25 กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 1.47 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.37 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.02 ที่เหลือได้แก่ กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 4.49 เท่ากัน

4.2.38.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ เมื่อจำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-119 และภาพที่ 4-143

ตารางที่ 4-119 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	154	96.24	124	89.86	53	84.13
กระทรวงการคลัง	3	1.88	5	3.62	0	0.00
กระทรวงอุตสาหกรรม	3	1.88	9	6.52	9	14.29
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.58
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

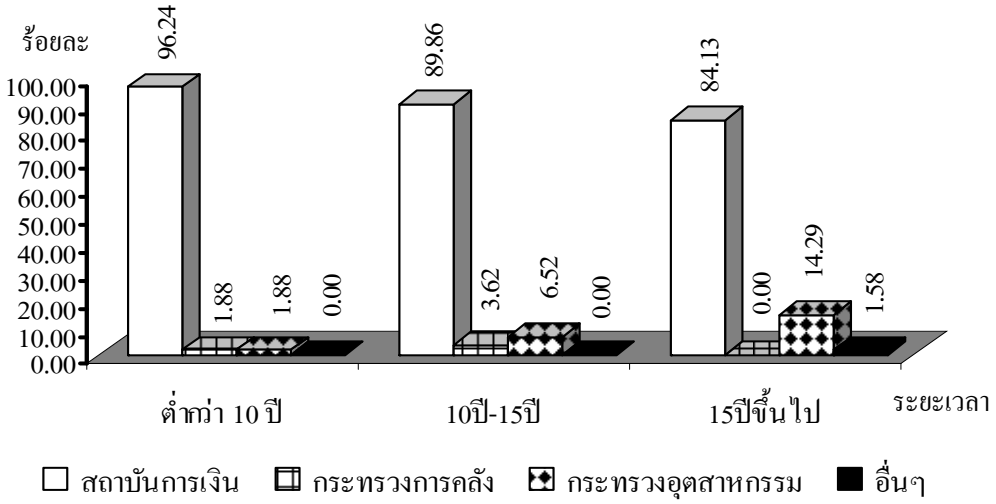

ภาพที่ 4-143 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-119 และภาพที่ 4-143 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 96.24 ที่เหลือได้แก่ กระทรวงการคลัง และกระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 1.88 เท่ากัน

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 89.86 รองลงมาได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.52 และน้อยที่สุดได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 3.62

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 84.13 รองลงมาได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 14.29 และน้อยที่สุดได้แก่ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.58

4.2.39 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต โดยภาพรวมปรากฏผลดังตารางที่ 4-120 และภาพที่ 4-144

ตารางที่ 4-120 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	30	8.31
ด้านการตลาด	38	10.53
ด้านการเงิน	293	81.16
รวม	361	100.00

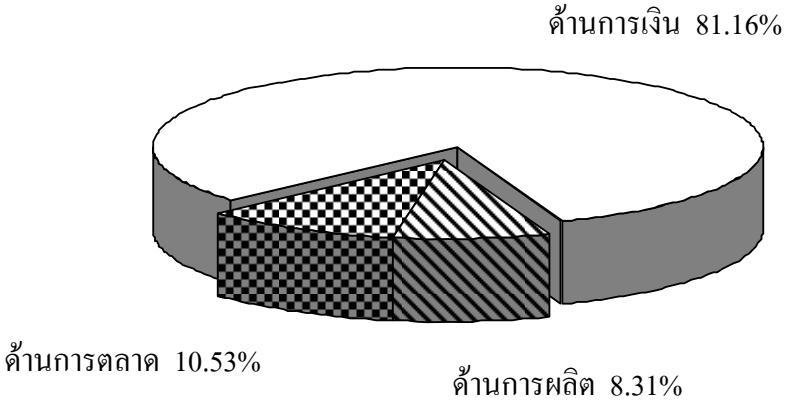

ภาพที่ 4-144 แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต

จากตารางที่ 4-120 และภาพที่ 4-144 พบว่า ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 81.16 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 10.53 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 8.31

4.2.39.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-121 และภาพที่ 4-145

ตารางที่ 4-121 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	10	9.71	20	7.75
ด้านการตลาด	9	8.74	29	11.24
ด้านการเงิน	84	81.55	209	81.01
รวม	103	100.00	258	100.00

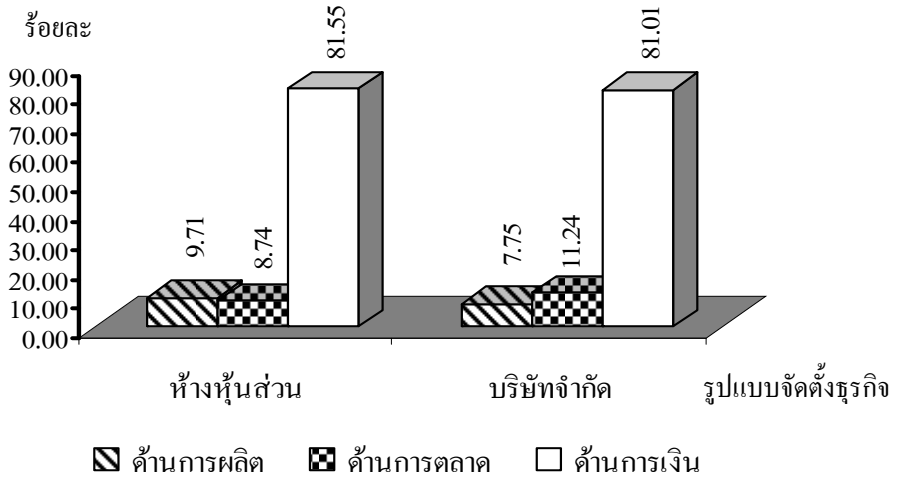

ภาพที่ 4-145 แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-121 และภาพที่ 4-145 พบว่า ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 81.55 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 9.71 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 8.74

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 81.01 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 11.24 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 7.75

4.2.39.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-122 และภาพที่ 4-146

ตารางที่ 4-122 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	22	8.09	8	8.99
ด้านการตลาด	19	6.99	19	21.35
ด้านการเงิน	231	84.92	62	69.66
รวม	272	100.00	89	100.00

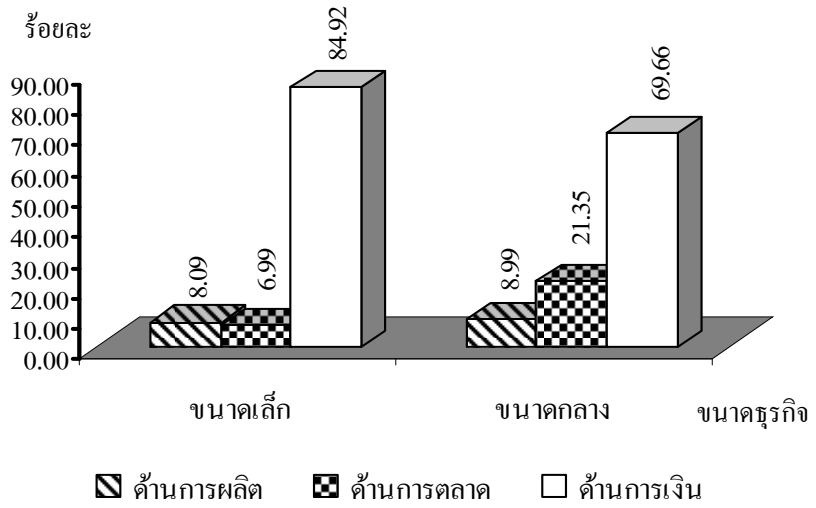

ภาพที่ 4-146 แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-122 และภาพที่ 4-146 พบว่า ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 84.92 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 8.09 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 6.99

ธุรกิจขนาดกลาง ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 69.66 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 21.35 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 8.99

4.2.39.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-123 และภาพที่ 4-147

ตารางที่ 4-123 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	16	10.00	9	6.52	5	7.94
ด้านการตลาด	11	6.88	23	16.67	4	6.35
ด้านการเงิน	133	83.12	106	76.81	54	85.71
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

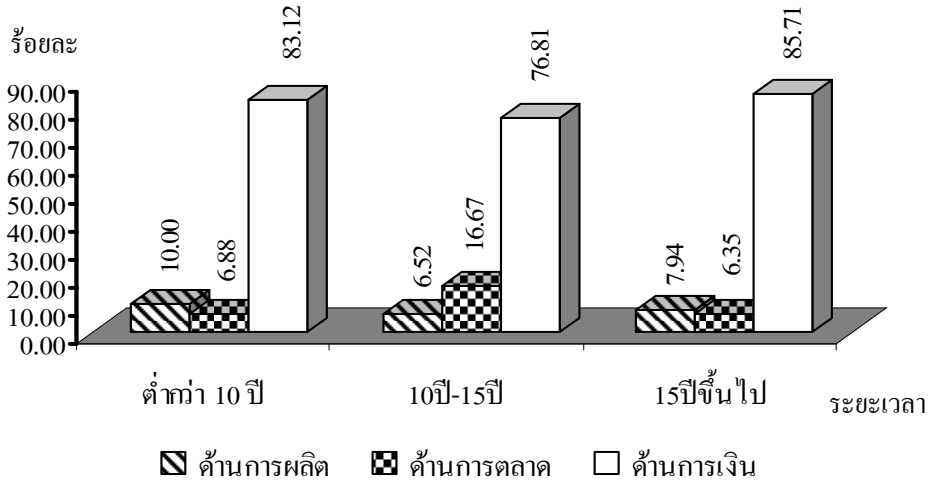

ภาพที่ 4-147 แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-123 และภาพที่ 4-147 พบว่า ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุด ได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 83.12 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 10.00 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 6.88

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 76.81 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 6.52

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุด ได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 7.94 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 6.35

4.2.40 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-124 และภาพที่ 4-148

ตารางที่ 4-124 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ

แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลไกในการตรวจสอบ	238	65.93
ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	95	26.32
ใช้ระบบการค้ำประกัน	28	7.75
รวม	361	100.00

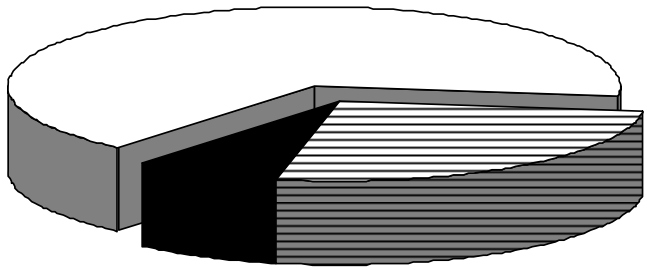

ภาพที่ 4-148 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-124 และภาพที่ 4-148 พบว่า แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 65.93 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 26.32 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 7.75

4.2.40.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการเมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-125 ภาพที่ 4-149

ตารางที่ 4-125 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลไกในการตรวจสอบ	69	66.99	169	65.50
ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	25	24.27	70	27.13
ใช้ระบบการค้ำประกัน	9	8.74	19	7.37
รวม	103	100.00	258	100.00

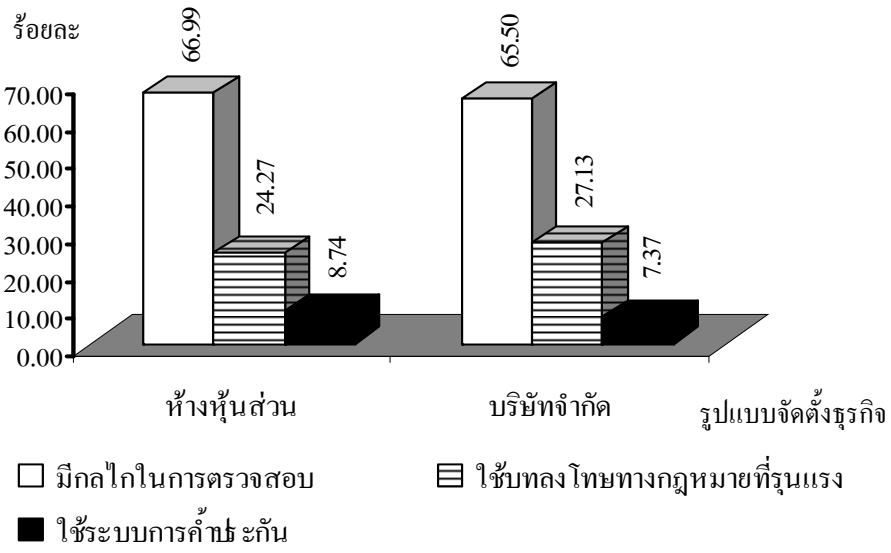

ภาพที่ 4-149 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-125 และภาพที่ 4-149 พบว่า แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 66.99 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 24.27 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 8.74

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 65.50 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 27.13 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 7.37

4.2.40.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-126 และภาพที่ 4-150

ตารางที่ 4-126 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลไกในการตรวจสอบ	191	70.22	47	52.81
ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	63	23.16	32	35.96
ใช้ระบบการค้ำประกัน	18	6.62	10	11.23
รวม	272	100.00	89	100.00

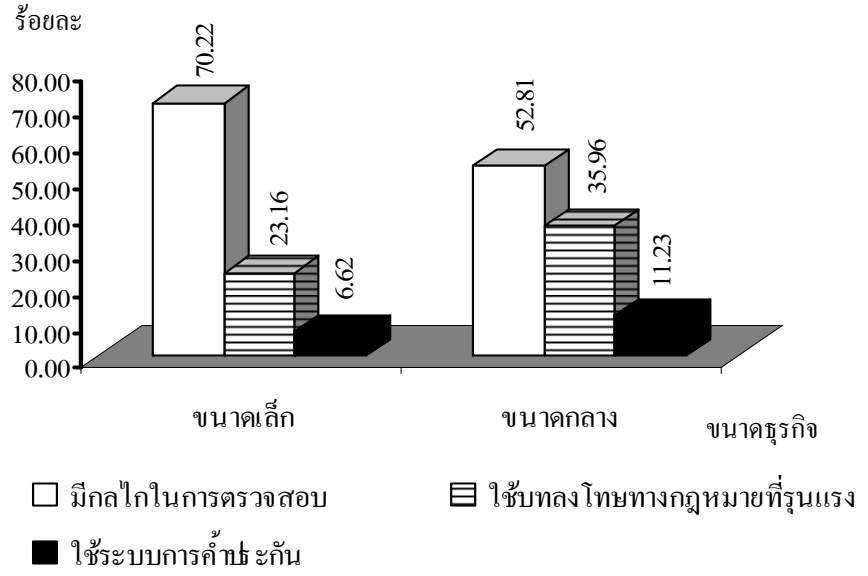

ภาพที่ 4-150 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-126 และภาพที่ 4-150 พบว่า แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 70.22 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 23.16 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 6.62

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 52.81 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 35.96 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 11.23

4.2.40.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-127 และภาพที่ 4-151

ตารางที่ 4-127 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลไกในการตรวจสอบ	120	75.00	87	63.04	31	49.21
ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	28	17.50	39	28.26	28	44.44
ใช้ระบบการค้ำประกัน	12	7.50	12	8.70	4	6.35
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

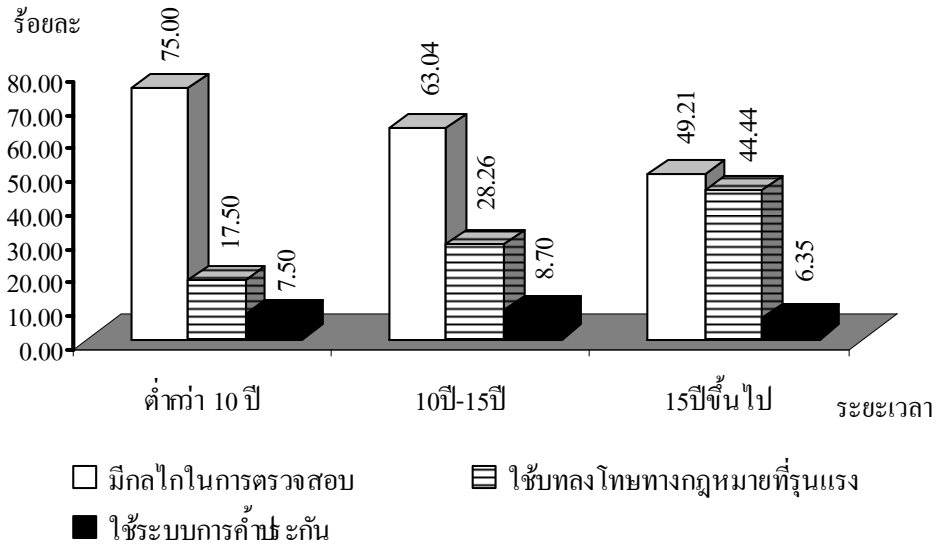

ภาพที่ 4-151 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-127 และภาพที่ 4-151 พบว่า แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 17.50 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 7.50

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 63.04 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 28.26 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 8.70

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 49.21 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 44.44 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 6.35

4.2.41 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-128 และภาพที่ 4-152

ตารางที่ 4-128 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี	313	86.94
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	28	7.78
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	18	5.00
อื่น ๆ	1	0.28
รวม	360	100.00

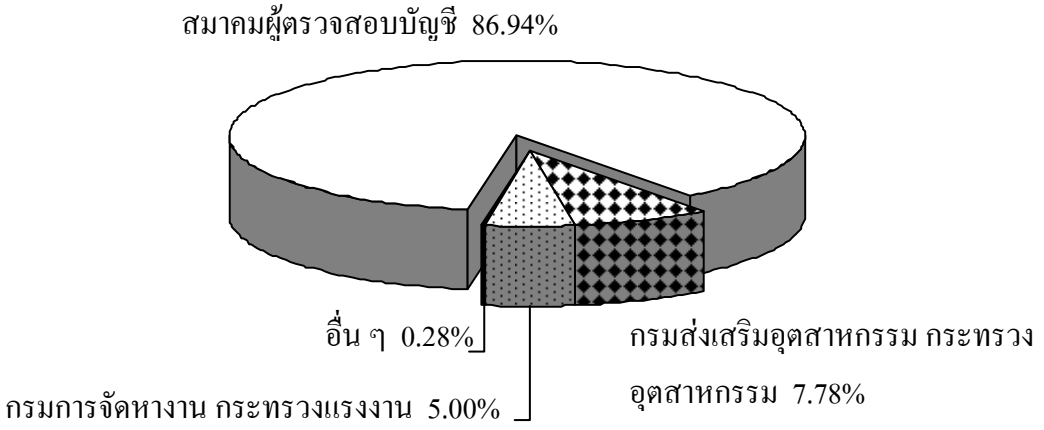

ภาพที่ 4-152 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร

จากตารางที่ 4-128 และภาพที่ 4-152 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 86.94 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 7.78 กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.41.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-129 และภาพที่ 4-153

ตารางที่ 4-129 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี	89	86.41	224	87.16
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	10	9.71	18	7.00
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	4	3.88	14	5.45
อื่นๆ	0	0.00	1	0.39
รวม	103	100.00	257	100.00

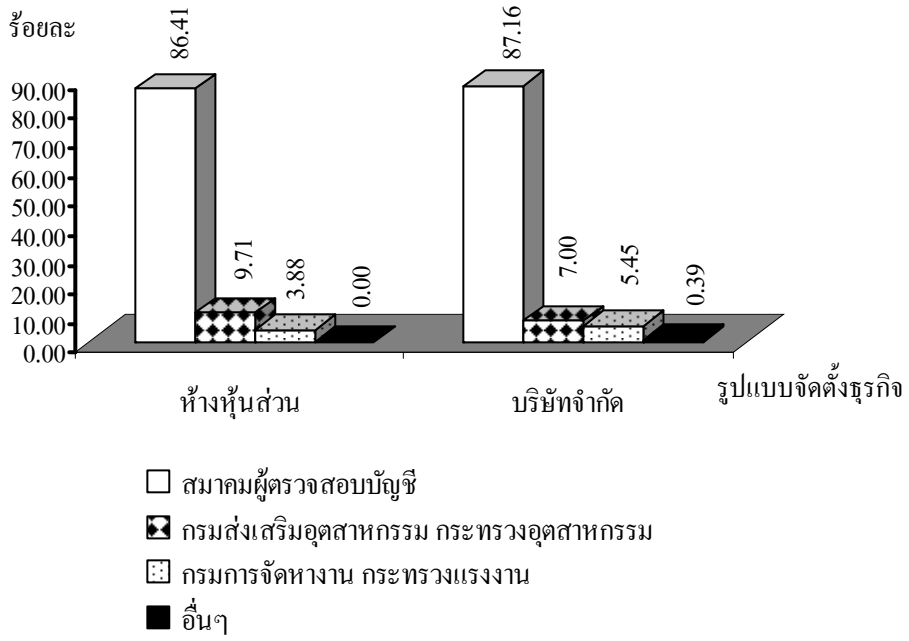

ภาพที่ 4-153 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-129 และภาพที่ 4-153 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 86.41 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 9.71 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.88

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 87.16 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 7.00 กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.45 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.41.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-130 และภาพที่ 4-154

ตารางที่ 4-130 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี	232	85.61	81	91.01
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	22	8.12	6	6.74
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	16	5.90	2	2.25
อื่นๆ	1	0.37	0	0.00
รวม	271	100.00	89	100.00

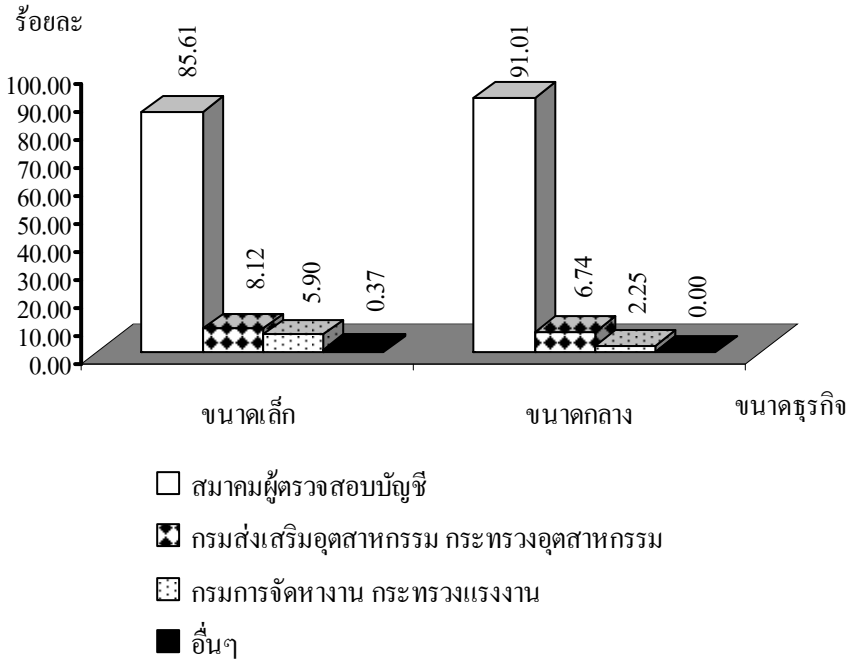

ภาพที่ 4-154 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-130 และภาพที่ 4-154 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 85.61 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ8.12 กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.90 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.37 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 91.01 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.74 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.25

4.2.41.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร เมื่อจำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-131 และภาพที่ 4-155

ตารางที่ 4-131 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี	142	88.75	115	83.94	56	88.89
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	6	3.75	19	13.87	3	4.76
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	12	7.50	3	2.19	3	4.76
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59
รวม	160	100.00	137	100.00	63	100.00

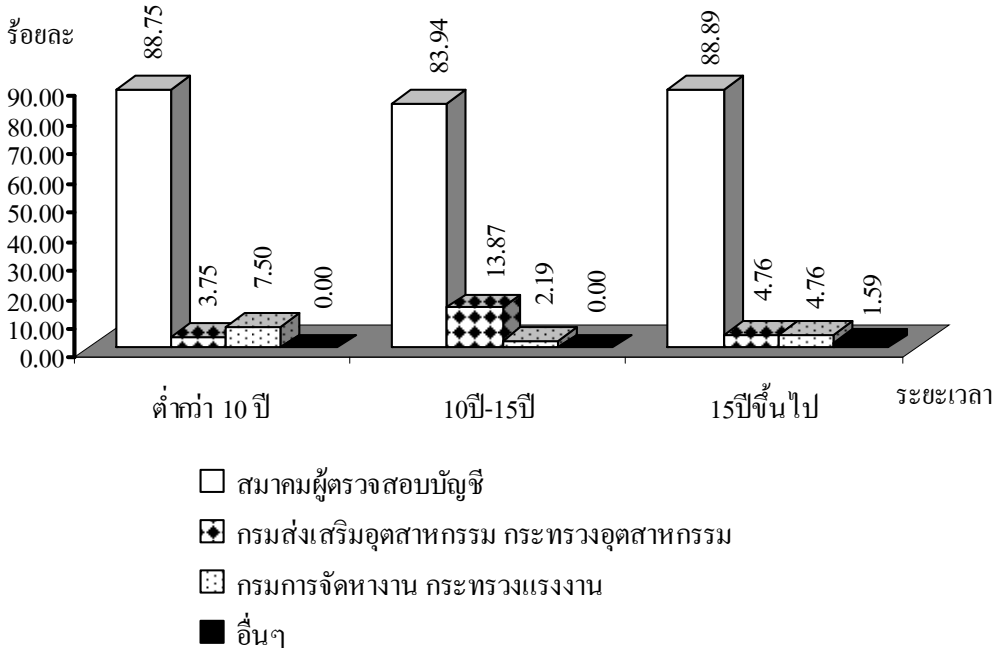

ภาพที่ 4-155 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-131 และภาพที่ 4-155 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 88.75 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 3.75

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 83.94 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.87 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.19

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 4.76 เท่ากัน และน้อยที่สุดได้แก่ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59

4.2.42 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-132 และภาพที่ 4-156

ตารางที่ 4-132 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	31	8.59
ด้านบุคลากร	78	21.61
ด้านวัตถุดิบ	37	10.25
ด้านกระบวนการผลิต	160	44.32
ด้านเครื่องจักร	53	14.68
อื่นๆ	2	0.55
รวม	361	100.00

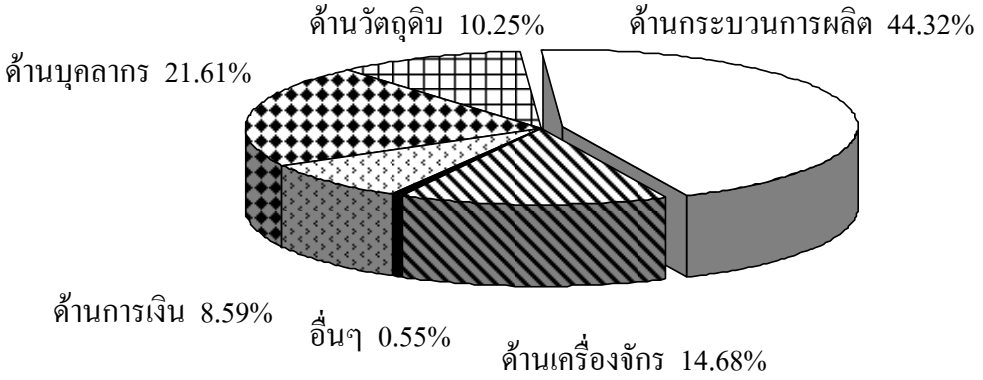

ภาพที่ 4-156 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 4-132 และภาพที่ 4-156 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 44.32 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 21.61 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 14.68 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ10.25 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.59 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.55 ตามลำดับ

4.2.42.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-133 และภาพที่ 4-157

ตารางที่ 4-133 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	12	11.65	19	7.36
ด้านบุคลากร	29	28.16	49	18.99
ด้านวัตถุดิบ	7	6.80	30	11.63
ด้านกระบวนการผลิต	41	39.81	119	46.12
ด้านเครื่องจักร	12	11.65	41	15.90
อื่นๆ	2	1.93	0	0.00
รวม	103	100.00	258	100.00

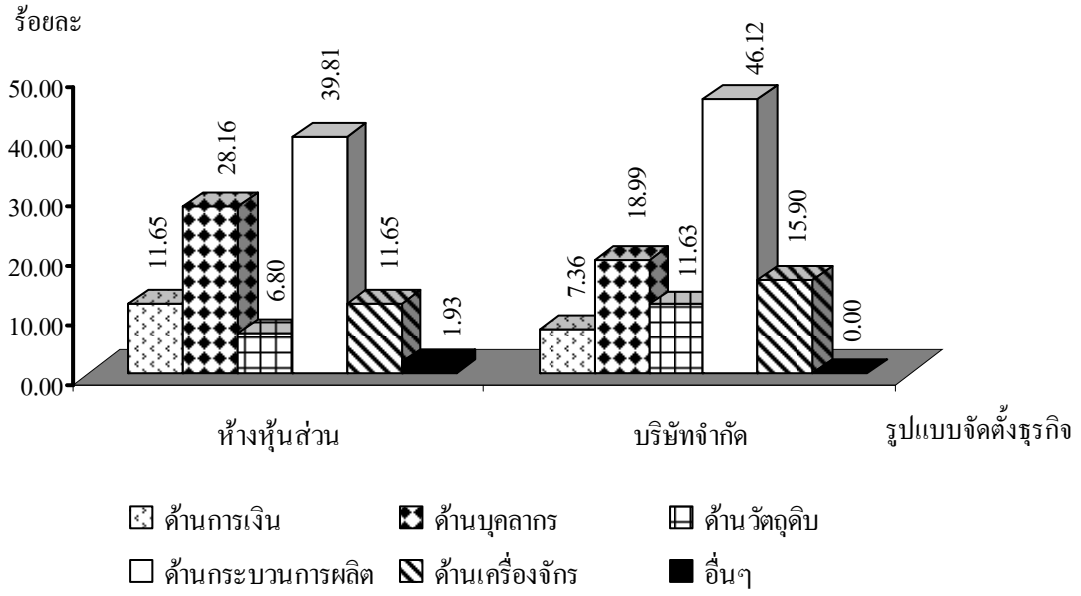

ภาพที่ 4-157 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-133 และภาพที่ 4-157 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.81 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 28.16 ด้านการเงิน และด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.65 เท่ากัน ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ6.80 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.93 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 46.12 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 18.99 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 15.90 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ11.63 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 7.36 ตามลำดับ

4.2.42.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-134 และภาพที่ 4-158

ตารางที่ 4-134 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	23	8.46	8	8.99
ด้านบุคลากร	55	20.22	23	25.84
ด้านวัตถุดิบ	30	11.03	7	7.87
ด้านกระบวนการผลิต	131	48.16	29	32.58
ด้านเครื่องจักร	31	11.40	22	24.72
อื่น ๆ	2	0.73	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

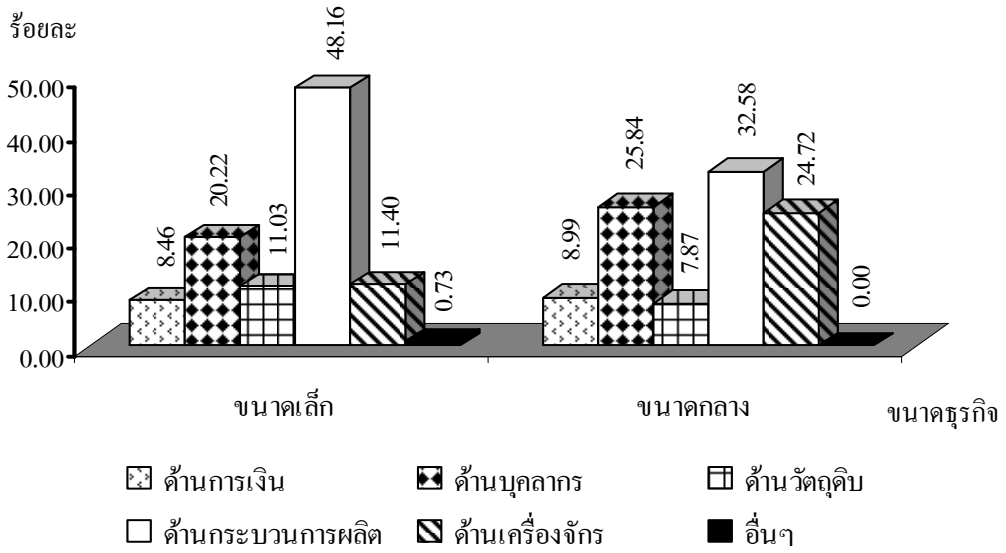

ภาพที่ 4-158 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-134 และภาพที่ 4-158 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 48.16 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 20.22 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.40 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ11.03 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.46 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 32.58 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 25.84 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 24.72 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.99 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 7.87 ตามลำดับ

4.2.42.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-135 และภาพที่ 4-159

ตารางที่ 4-135 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	15	9.38	12	8.70	4	6.35
ด้านบุคลากร	38	23.75	25	18.12	15	23.81
ด้านวัตถุดิบ	16	10.00	13	9.42	8	12.70
ด้านกระบวนการผลิต	71	44.38	65	47.10	24	38.10
ด้านเครื่องจักร	19	11.88	23	16.66	11	17.46
อื่นๆ	1	0.61	0	0.00	1	1.58
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

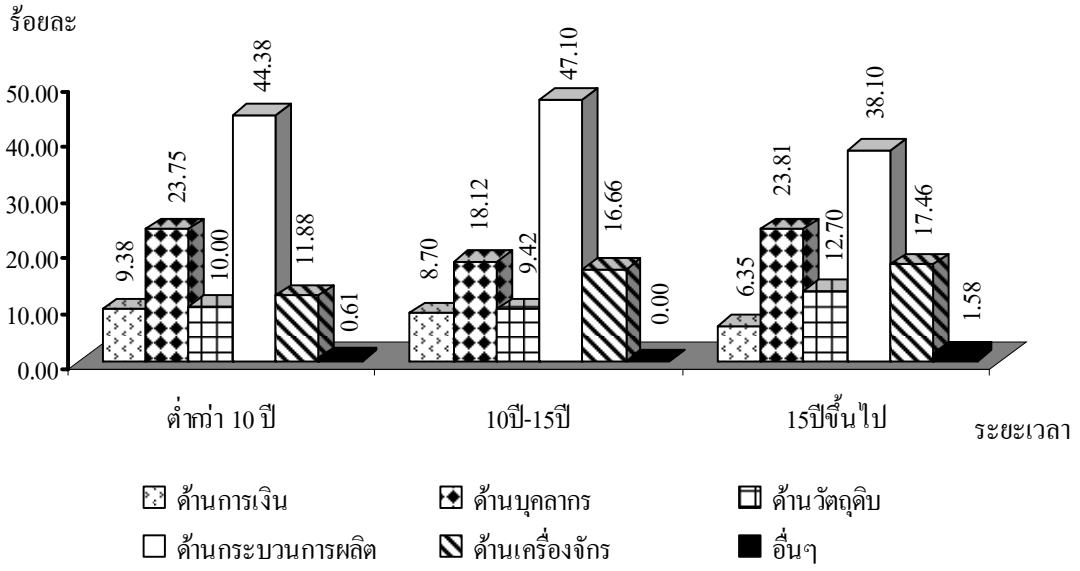

ภาพที่ 4-159 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-135 และภาพที่ 4-159 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 44.38 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 23.75 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.88 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 9.38 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.61 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 47.10 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ18.12 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 16.66 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 9.42 และ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 38.10 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 23.81 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 17.46 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 12.70 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.58 ตามลำดับ

4.2.42.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-136 และภาพที่ 4-160

ตารางที่ 4-136 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	4	12.50	3	6.67	5	15.15
ด้านบุคลากร	1	3.13	9	20.00	6	18.18
ด้านวัตถุดิบ	9	28.13	2	4.44	2	6.06
ด้านกระบวนการผลิต	18	56.24	20	44.44	13	39.39
ด้านเครื่องจักร	0	0.00	11	24.45	7	21.22
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

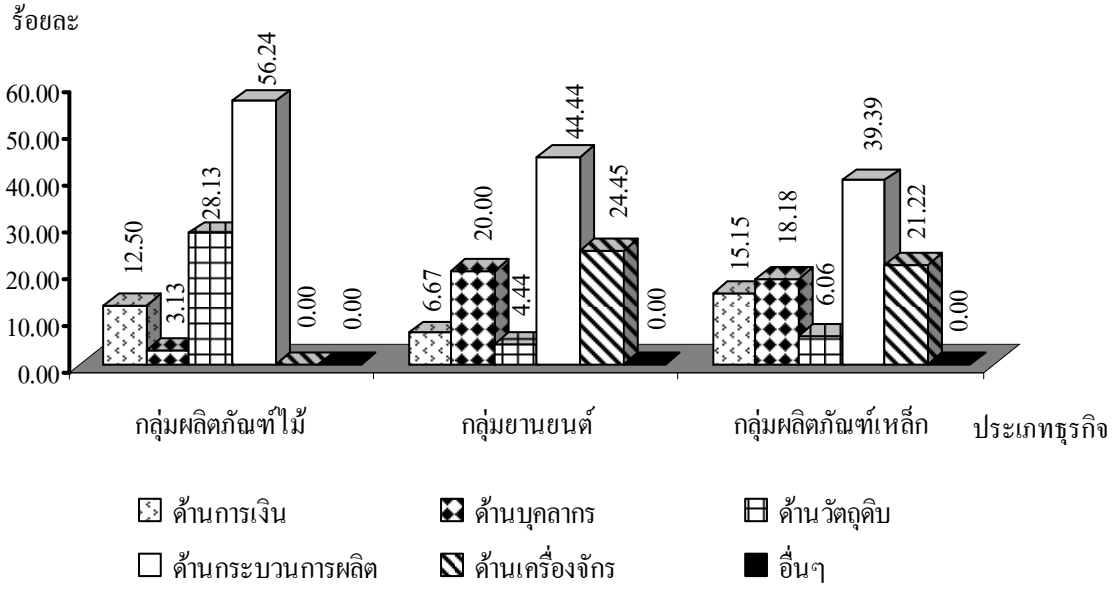

ภาพที่ 4-160 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-136 และภาพที่ 4-160 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 56.24 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 28.13 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 3.13 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาได้แก่ ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 24.45 ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 20.00 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 4.44 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.39 รองลงมาได้แก่ ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 21.22 ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 18.18 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 6.06 ตามลำดับ

4.2.42.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่4-137 ภาพที่ 4-161

ตารางที่ 4-137 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	2	4.55	6	16.22	6	13.33
ด้านบุคลากร	7	15.91	9	24.32	12	26.67
ด้านวัตถุดิบ	3	6.82	1	2.70	12	26.67
ด้านกระบวนการผลิต	17	38.64	14	37.84	12	26.67
ด้านเครื่องจักร	15	34.08	7	18.92	2	4.44
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	2.22
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

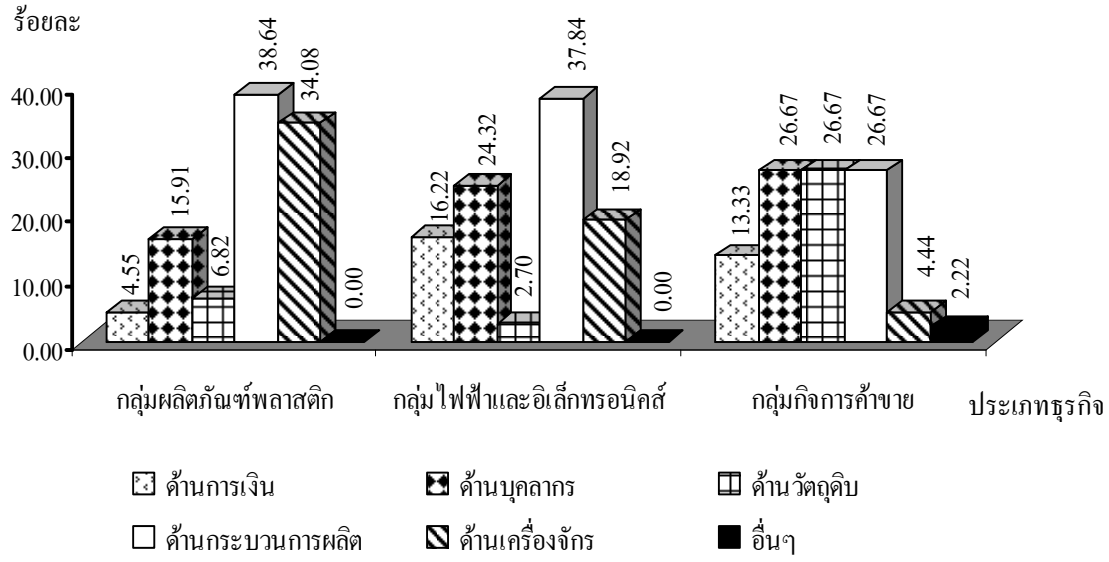

ภาพที่ 4-161 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-137 และภาพที่ 4-161 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุด ได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 38.64 รองลงมาได้แก่ ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 34.08ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 15.91 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 6.82 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 4.55 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 37.84 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 24.32 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 18.92 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 16.22 และ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านวัตถุดิบ และด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 26.67 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 4.44 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

4.2.42.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-138 และภาพที่ 4-162

ตารางที่ 4-138 แสดงคำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	2	4.17	2	4.26	1	3.33
ด้านบุคลากร	5	10.42	9	19.15	20	66.67
ด้านวัตถุดิบ	2	4.17	5	10.64	1	3.33
ด้านกระบวนการผลิต	37	77.08	27	57.45	2	6.67
ด้านเครื่องจักร	1	2.08	4	8.50	6	20.00
อื่น ๆ	1	2.08	0	0.00	0	0.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

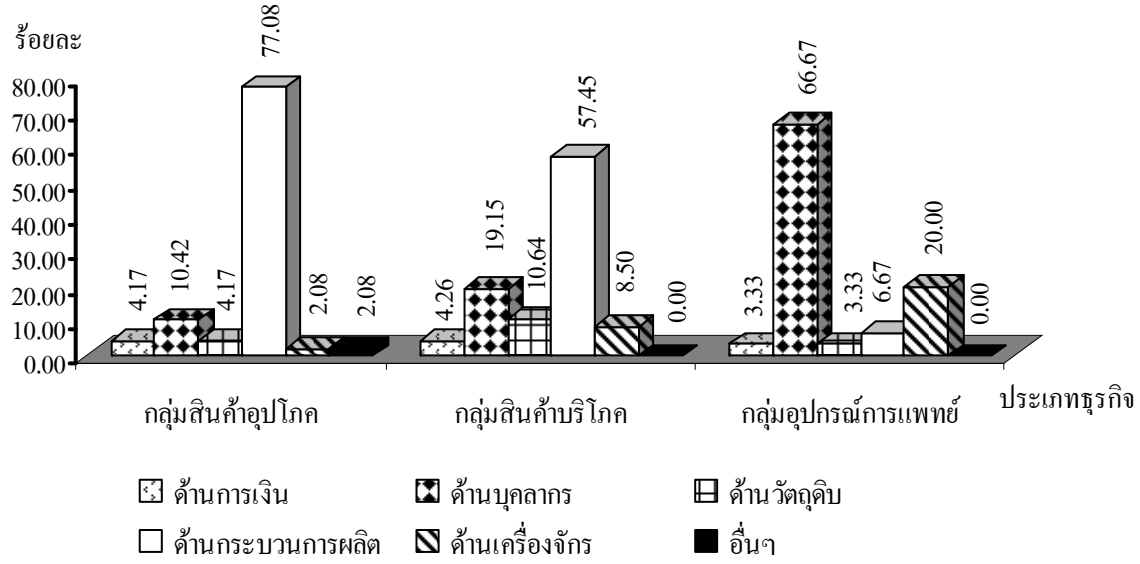

ภาพที่ 4-162 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-138 และภาพที่ 4-162 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 77.08 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 10.42 ด้านการเงินและด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 4.17 เท่ากัน และด้านเครื่องจักร และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.08 เท่ากัน ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 57.45 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 19.15 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 10.64 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 8.50 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 4.26 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 20.00 ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 6.67 ด้านการเงิน และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 3.33 เท่ากัน ตามลำดับ

4.2.43 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-139 และภาพที่ 4-163

ตารางที่ 4-139 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	208	57.62
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	96	26.59
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	57	15.79
รวม	361	100.00

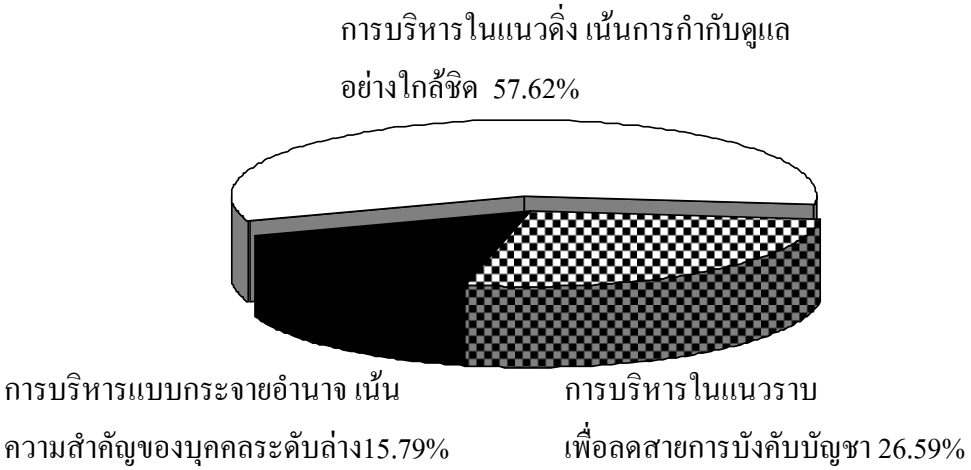

ภาพที่ 4-163 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-139 และภาพที่ 4-163 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 57.62 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 26.59 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 15.79

4.2.43.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-140 และภาพที่ 4-164

ตารางที่ 4-140 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	54	52.43	154	59.69
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	34	33.01	62	24.03
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	15	14.56	42	16.28
รวม	103	100.00	258	100.00

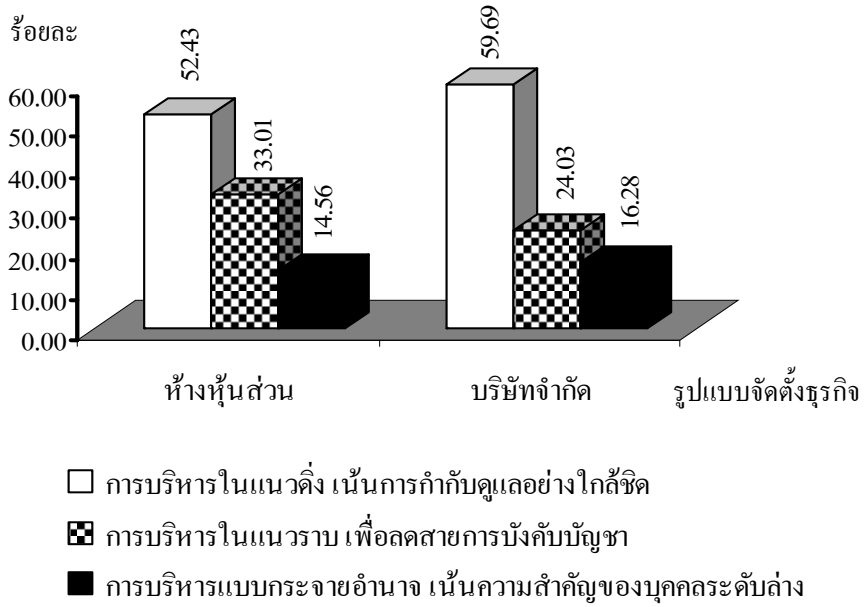

ภาพที่ 4-164 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-140 และภาพที่ 4-164 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 52.43 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 33.01 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 14.56

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 59.69 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 24.03 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 16.28

4.2.43.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-141 และภาพที่ 4-165

ตารางที่ 4-141 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	160	58.82	48	53.93
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	71	26.10	25	28.09
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	41	15.08	16	17.98
รวม	272	100.00	89	100.00

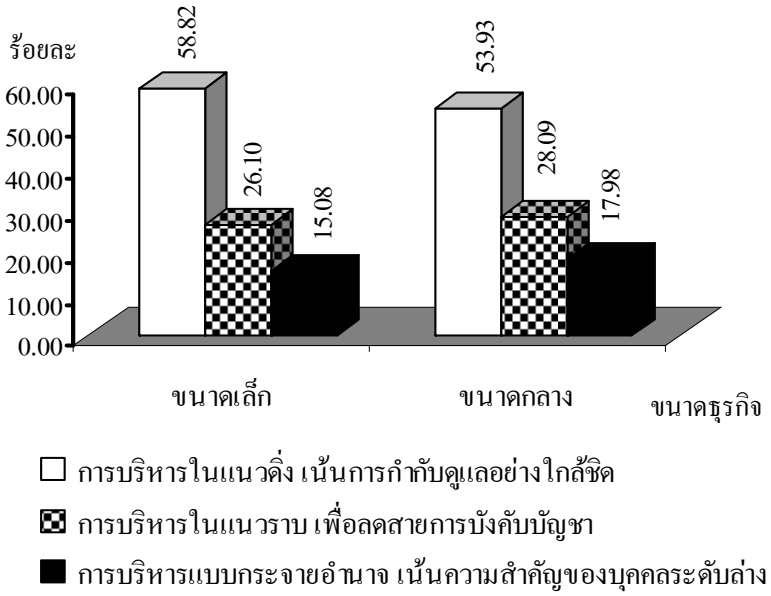

ภาพที่ 4-165 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-141 และภาพที่ 4-165 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 58.82 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 26.10 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 15.08

ธุรกิจขนาดกลาง โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 53.93 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 28.09 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 17.98

4.2.43.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-142 และภาพที่ 4-166

ตารางที่ 4-142 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	94	58.75	78	56.52	36	57.14
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	45	28.13	34	24.64	17	26.98
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	21	13.12	26	18.84	10	15.88
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

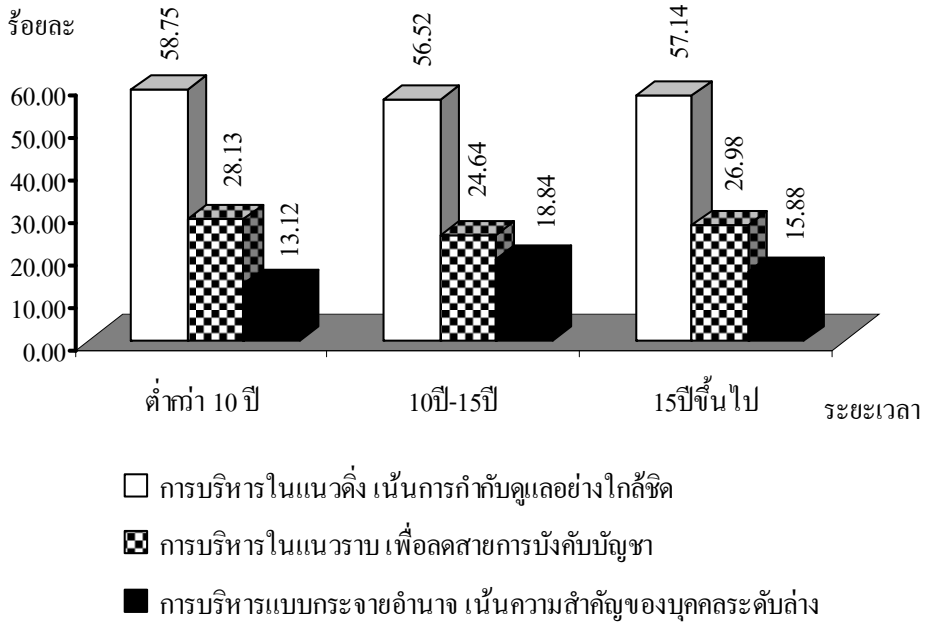

ภาพที่ 4-166 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-142 และภาพที่ 4-166 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 58.75 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 28.13 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 13.12

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 56.52 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 24.64 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 18.84

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 26.98 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 15.88

4.2.43.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-143 และภาพที่ 4-167

ตารางที่ 4-143 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	20	62.50	23	51.11	19	57.58
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	7	21.88	15	33.33	10	30.30
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	5	15.62	7	15.56	4	12.12
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

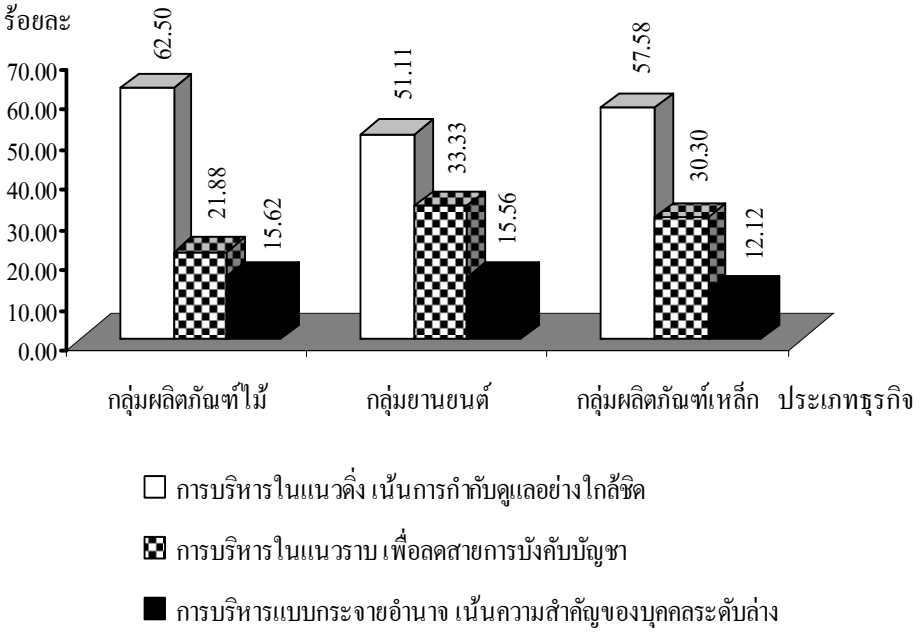

ภาพที่ 4-167 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-143 และภาพที่ 4-167 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 21.88 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 15.62

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 15.56

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 57.58 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 30.30 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 12.12

4.2.43.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-144 และภาพที่ 4-168

ตารางที่ 4-144 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	23	52.27	21	56.76	29	64.44
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	10	22.73	10	27.03	10	22.22
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	11	25.00	6	16.21	6	13.34
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

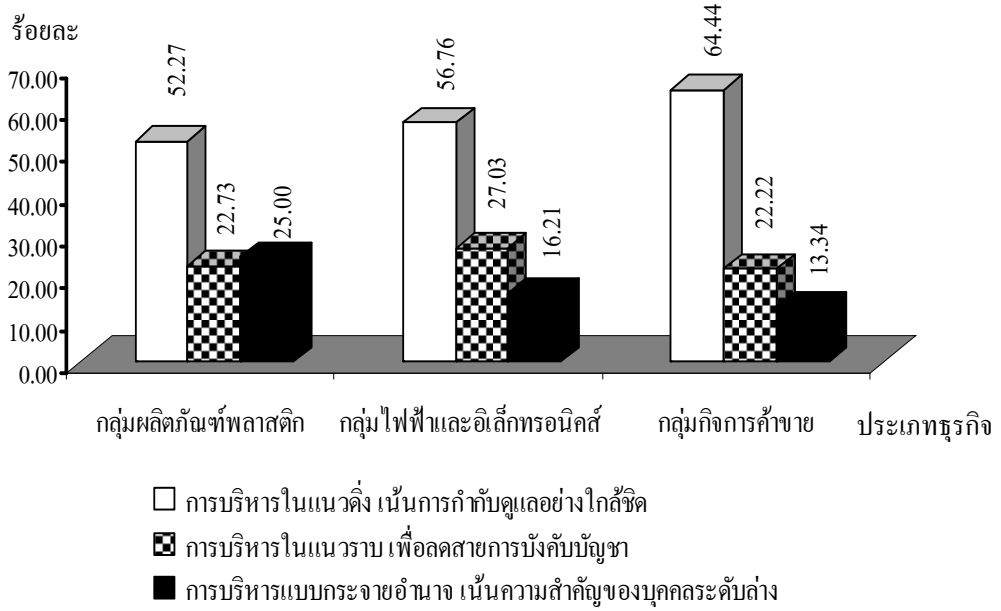

ภาพที่ 4-168 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-144 และภาพที่ 4-168 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 52.27 รองลงมาได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 22.73

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 56.76 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 27.03 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 16.21

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 64.44 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 22.22 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 13.34

4.2.43.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-145 และภาพที่ 4-169

ตารางที่ 4-145 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	35	72.92	18	38.30	20	66.67
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	9	18.75	21	44.68	4	13.33
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	4	8.33	8	17.02	6	20.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

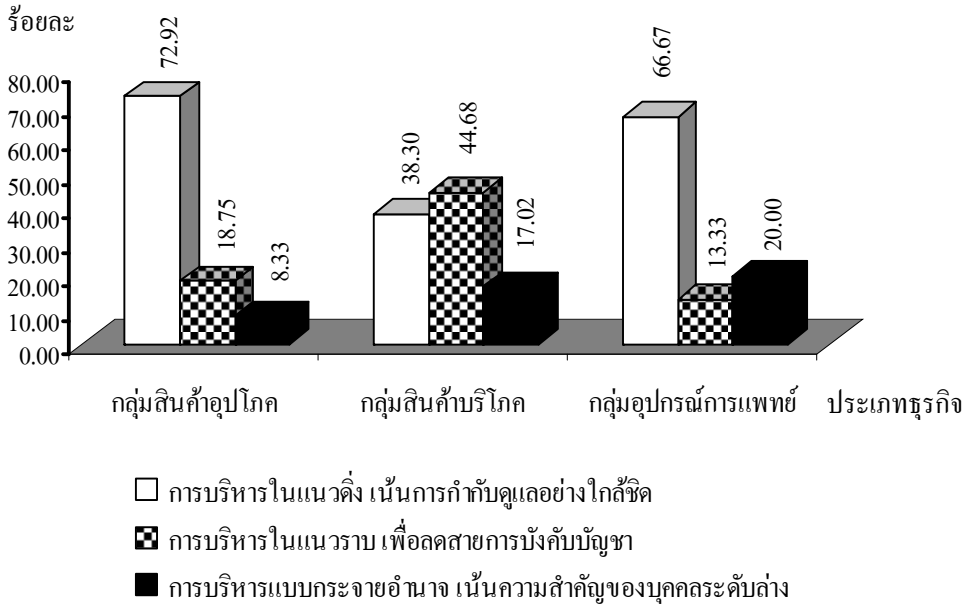

ภาพที่ 4-169 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-145 และภาพที่ 4-169 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 72.92 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 18.75 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 8.33

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 44.68 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 38.30 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 17.02

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 13.33

4.2.44 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-146 และภาพที่ 4-170

ตารางที่ 4-146 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	98	27.22
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	54	15.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	208	57.78
รวม	360	100.00

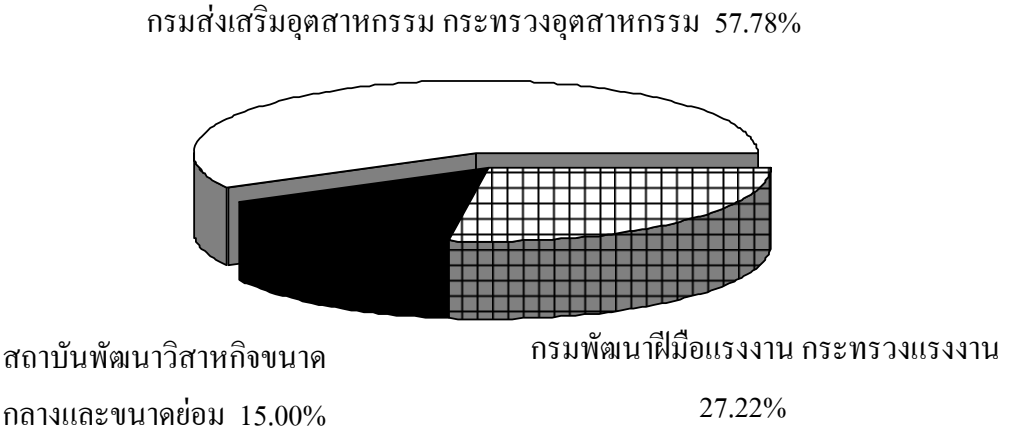

ภาพที่ 4-170 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

จากตารางที่ 4-146 และภาพที่ 4-170 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 27.22 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 15.00

4.2.44.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-147 และภาพที่ 4-171

ตารางที่ 4-147 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	33	32.04	65	25.29
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	14	13.59	40	15.56
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	56	54.37	152	59.15
รวม	103	100.00	257	100.00

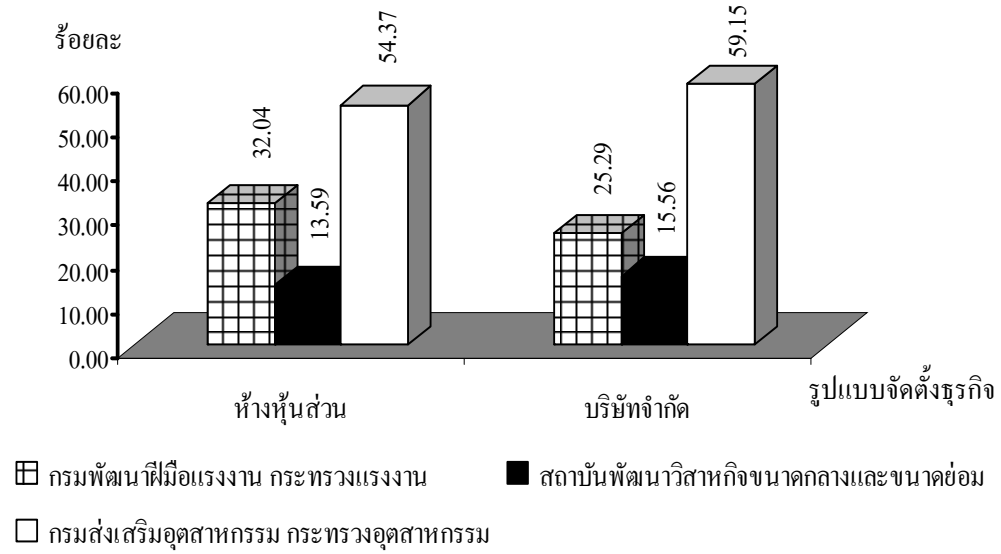

ภาพที่ 4-171 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-147 และภาพที่ 4-171 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 54.37 รองลงมาได้แก่ กรม

พัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 32.04 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.59

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 59.15 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 25.29 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 15.56

4.2.44.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-148 และภาพที่ 4-172

ตารางที่ 4-148 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	85	31.25	13	14.77
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	48	17.65	6	6.82
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	139	51.10	69	78.41
รวม	272	100.00	88	100.00

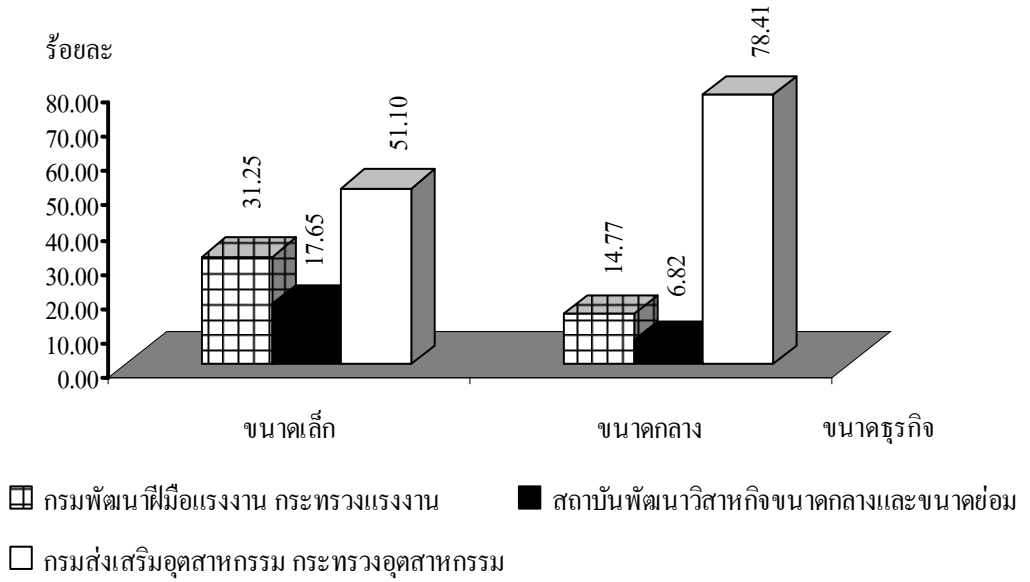

ภาพที่ 4-172 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-148 และภาพที่ 4-172 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 51.10 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ17.65

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 78.41 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.77 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 6.82

4.2.44.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-149 และภาพที่ 4-173

ตารางที่ 4-149 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	59	37.11	22	15.94	17	26.98
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	29	18.24	19	13.77	6	9.52
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	71	44.65	97	70.29	40	63.50
รวม	159	100.00	138	100.00	63	100.00

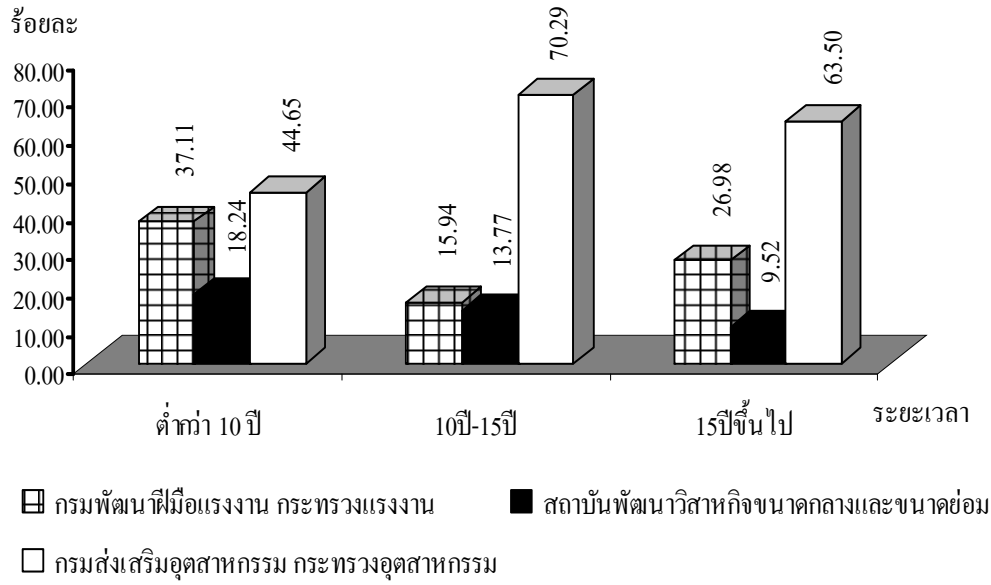

ภาพที่ 4-173 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-149 และภาพที่ 4-173 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.65 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.11 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 18.24

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 70.29 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15.94 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.77

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 63.50 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 26.98 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 9.52

4.2.44.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-150 และภาพที่ 4-174

ตารางที่ 4-150 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	13	40.63	18	40.00	2	6.06
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	2	6.25	1	2.22	8	24.24
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	17	53.12	26	57.78	23	69.70
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

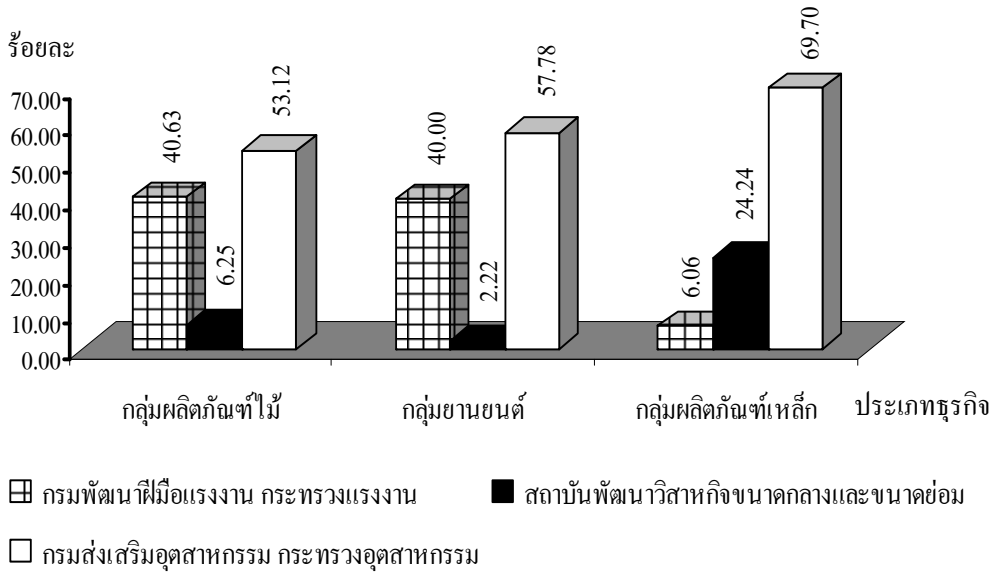

ภาพที่ 4-174 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-150 และภาพที่ 4-174 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 53.12 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40.63 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 6.25

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 2.22

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 69.70 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 24.24 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.06

4.2.44.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-151 และภาพที่ 4-175

ตารางที่ 4-151 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	9	20.45	12	32.43	15	33.33
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6	13.64	8	21.62	10	22.22
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	29	65.91	17	45.95	20	44.45
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

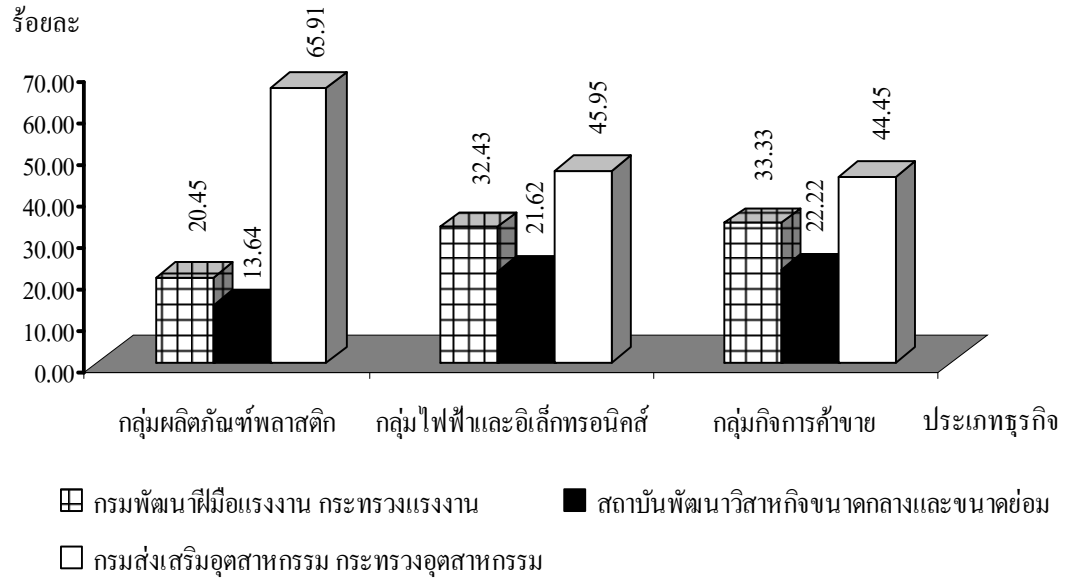

ภาพที่ 4-175 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-151 และภาพที่ 4-175 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 65.91 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 20.45 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.64

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 45.95 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 32.43 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 21.62

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 22.22

4.2.44.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-152 และภาพที่ 4-176

ตารางที่ 4-152 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	18	37.50	8	17.39	3	10.00
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6	12.50	10	21.74	3	10.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	24	50.00	28	60.87	24	80.00
รวม	48	100.00	46	100.00	30	100.00

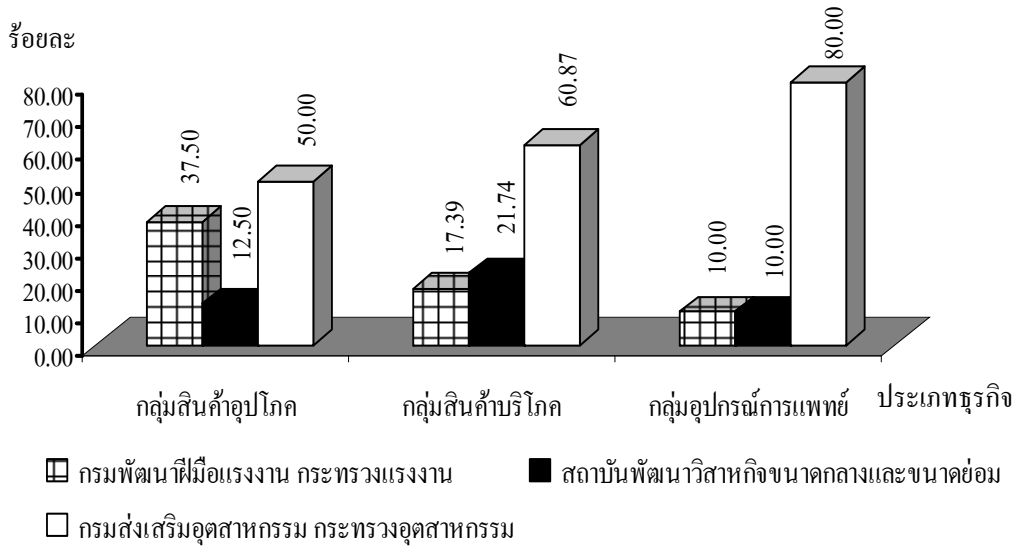

ภาพที่ 4-176 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-152 และภาพที่ 4-176 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 12.50

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 60.87 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 21.74 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 17.39

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 80.00 ที่เหลือได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน และสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 10.00 เท่ากัน

4.2.45 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-153 ภาพที่ 4-177 และภาพที่ 4-178

ตารางที่ 4-153 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.46	0.47	3.43	0.34
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.69	0.66	3.65	0.62
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.43	0.72	3.44	0.64
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.85	0.62	3.87	0.61
ด้านอุปสงค์ของตลาด	3.88	0.63	3.88	0.63
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.83	0.93	3.64	0.87
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.18	0.79	3.17	0.67
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.21	0.70	3.14	0.79
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.13	0.85	3.08	0.81
ด้านราคาน้ำมัน	3.45	0.99	3.37	0.89
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.63	0.71	3.59	0.72
ด้านนโยบายของรัฐ	3.46	0.88	3.47	0.76
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.10	0.75	3.13	0.72
ด้านอัตราภาษี	3.30	0.85	3.23	0.73
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.11	0.92	3.12	0.77
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.41	0.82	3.44	0.72
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.68	0.90	3.72	0.88
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.43	0.74	3.33	0.72
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.38	0.78	3.32	0.68
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.47	0.88	3.53	0.73

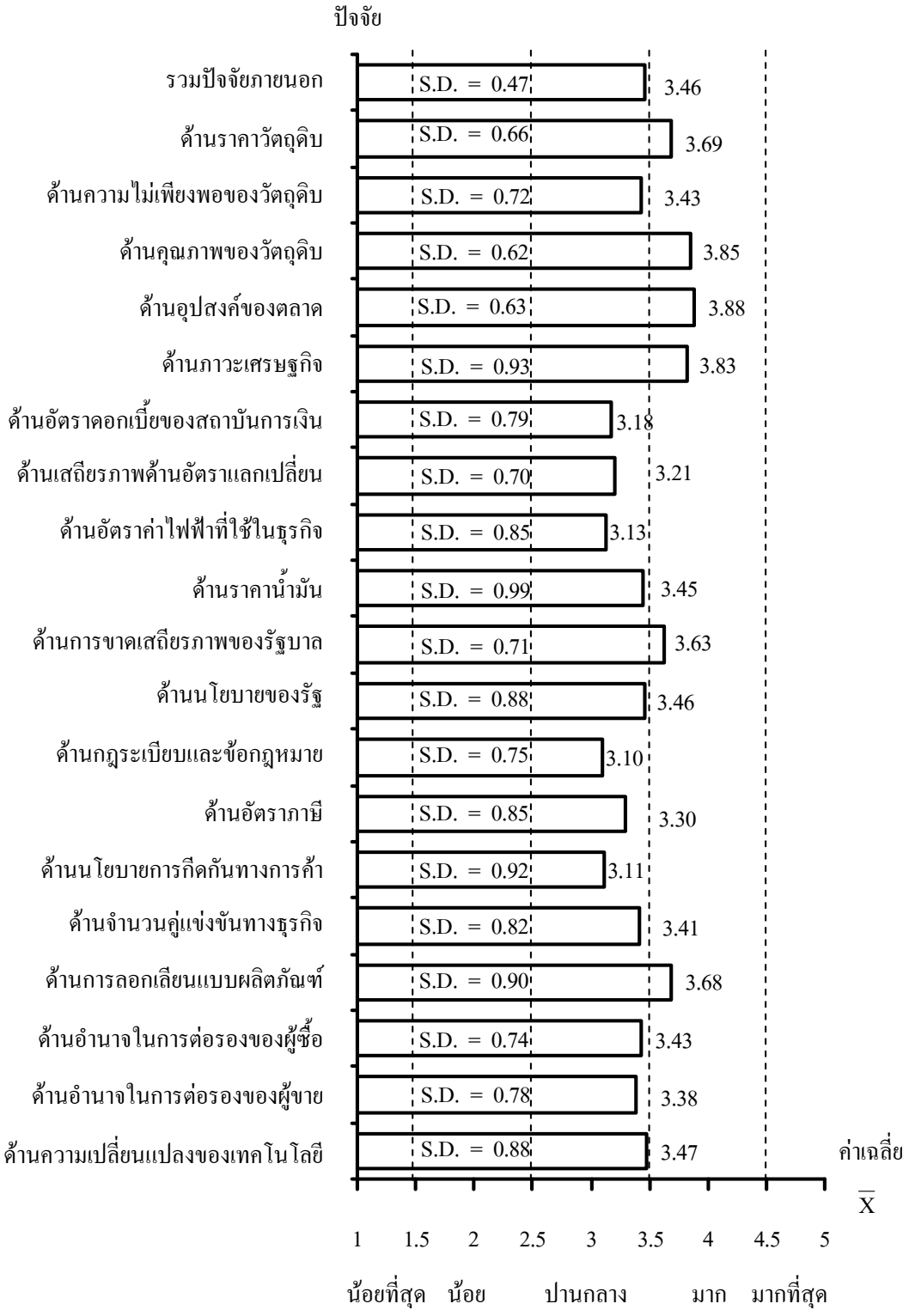

ภาพที่ 4-177 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ห้างหุ้นส่วน

จากตารางที่ 4-153 และภาพที่ 4-177 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วน มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.69) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.68) และด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.63) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.21) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน($\overline{X}$ = 3.18) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.11) และด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.10) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

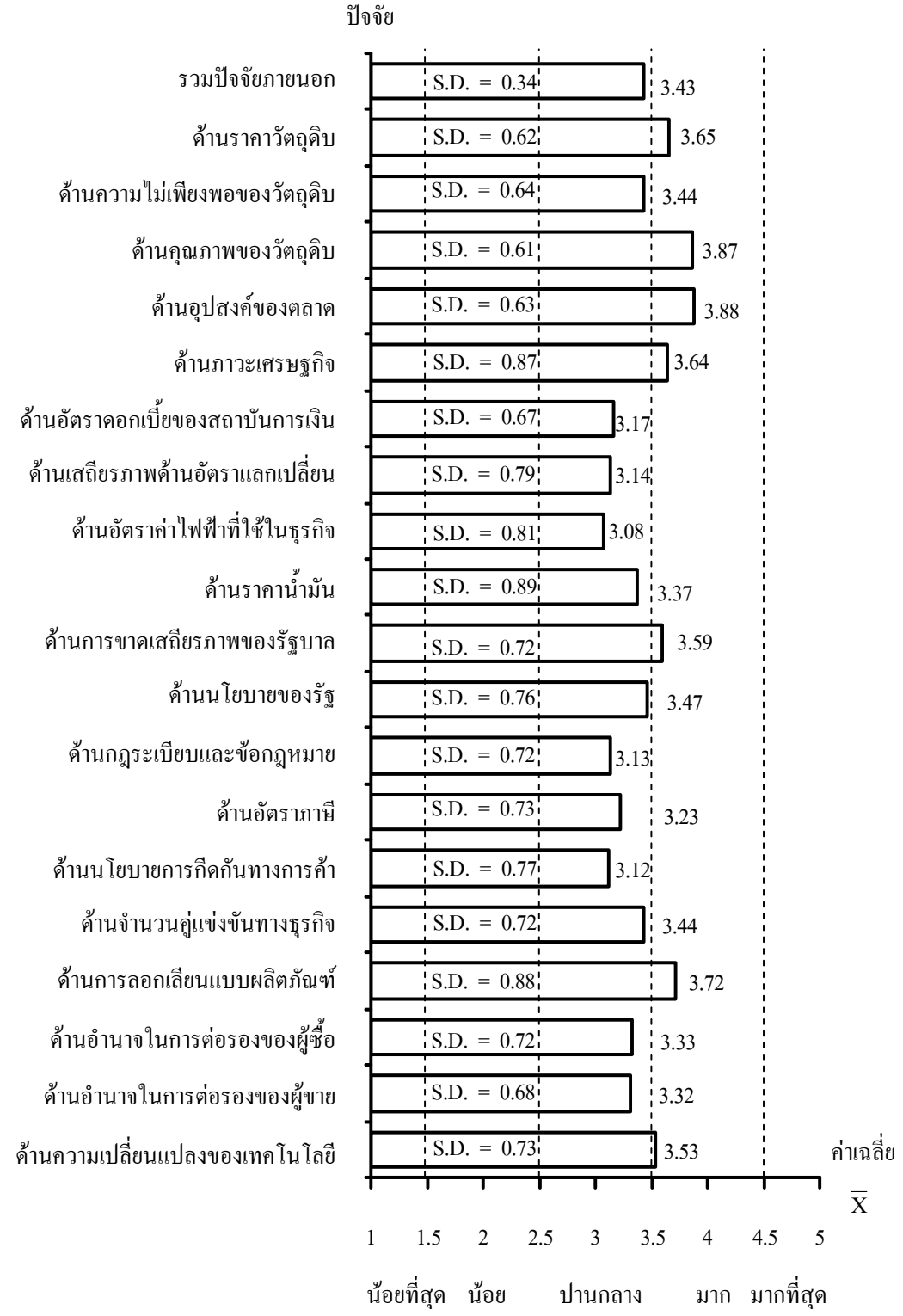

ภาพที่ 4-178 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ บริษัทจำกัด

จากตารางที่ 4-153 และภาพที่ 4-178 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบ บริษัทจำกัด มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.65) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.64) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.59) และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.53) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.44)ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย($\overline{X}$ = 3.32) ด้านอัตราภาษี($\overline{X}$ = 3.23) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน($\overline{X}$ = 3.17) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.14) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.12) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.08) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.46 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-154 ภาพที่ 4-179 และภาพที่ 4-180

ตารางที่ 4-154 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.41	0.37	3.52	0.39
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.63	0.66	3.78	0.49
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.46	0.67	3.38	0.63
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.85	0.65	3.93	0.50
ด้านอุปสงค์ของตลาด	3.92	0.61	3.78	0.67
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.64	0.90	3.85	0.86
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.18	0.71	3.16	0.69
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.09	0.77	3.38	0.68
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.04	0.80	3.25	0.86
ด้านราคาน้ำมัน	3.37	0.93	3.46	0.87
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.57	0.72	3.71	0.71
ด้านนโยบายของรัฐ	3.39	0.81	3.70	0.71
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.11	0.74	3.17	0.68
ด้านอัตราภาษี	3.25	0.79	3.25	0.70
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.10	0.80	3.18	0.86
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.38	0.79	3.60	0.60
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.66	0.89	3.89	0.83
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.35	0.72	3.39	0.73
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.35	0.70	3.29	0.74
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.48	0.80	3.62	0.70

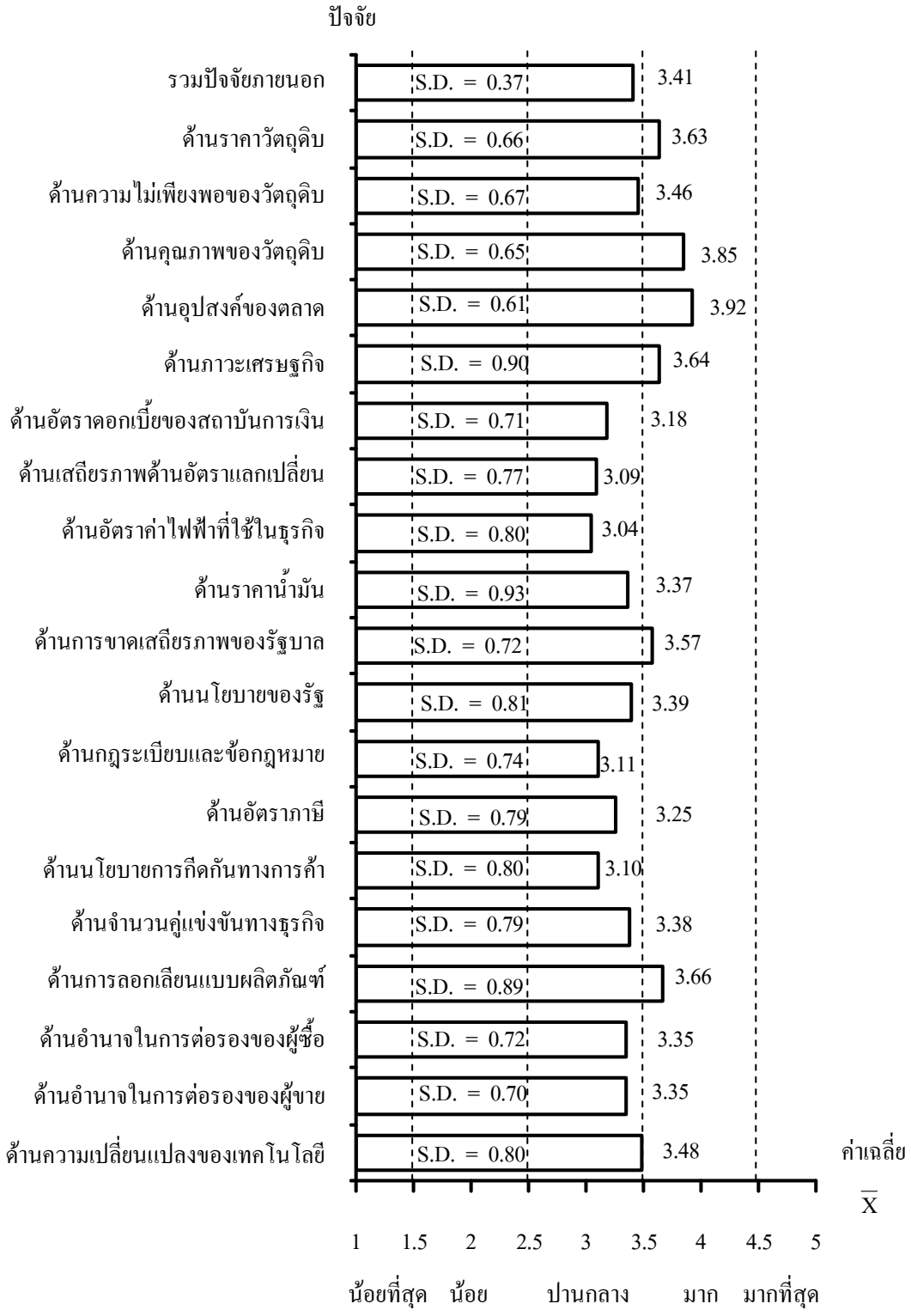

ภาพที่ 4-179 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจขนาดเล็ก

จากตารางที่ 4-154 และภาพที่ 4-179 พบว่า ธุรกิจขนาดเล็ก มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.92) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.66) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.64) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.63) และด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.57) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย($\overline{X}$ = 3.35) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.25) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.18) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.11) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.10) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.09) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.04) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

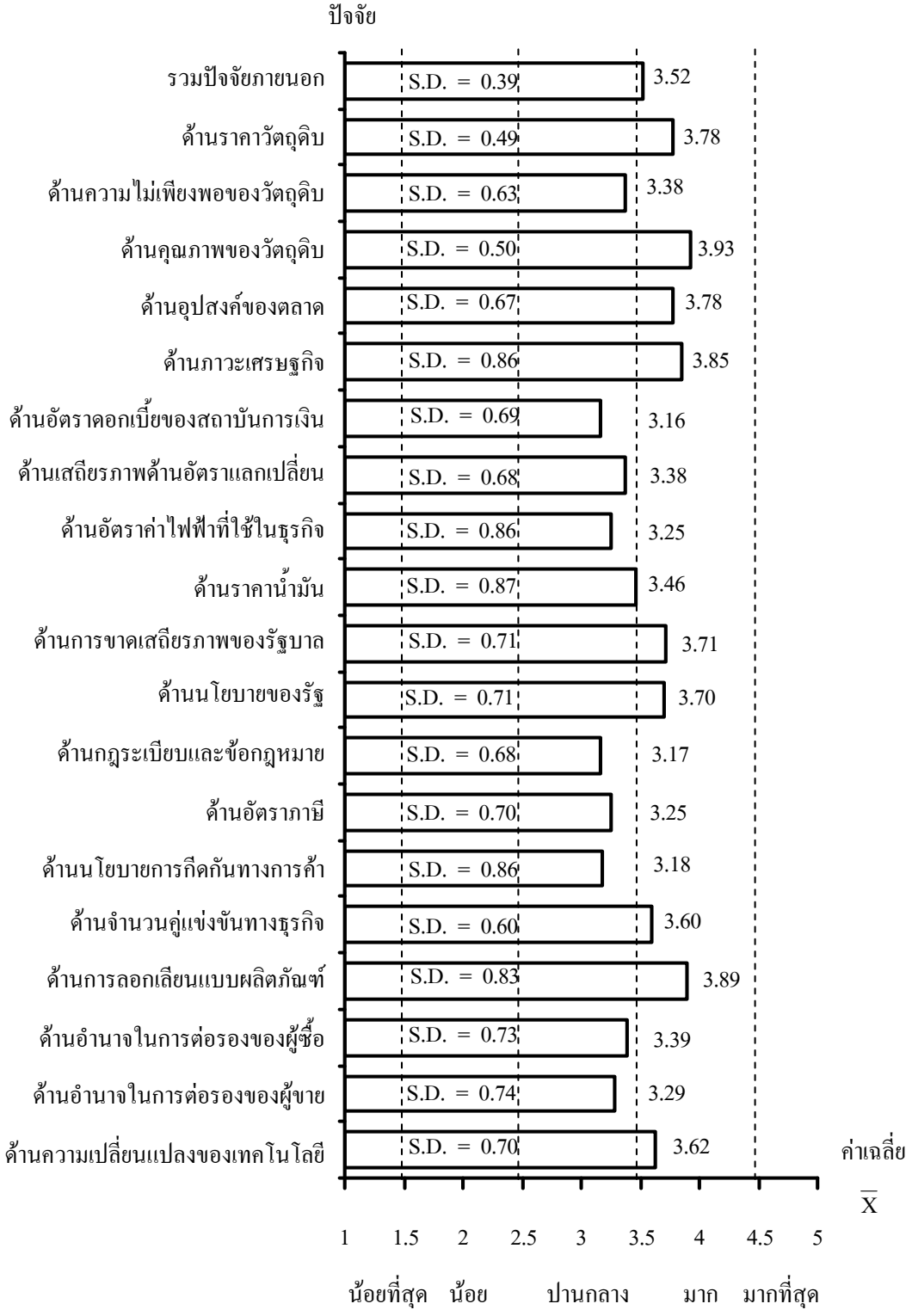

ภาพที่ 4-180 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดกลาง

จากตารางที่ 4-154 และภาพที่ 4-180 พบว่า ธุรกิจขนาดกลาง มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.93) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านนโยบายของรัฐ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.62) และด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.60) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.29) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.25) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.25) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.18) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.17) และด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.16) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.47 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-155 ภาพที่ 4-181 ถึงภาพที่ 4-183

ตารางที่ 4-155 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปี- 15 ปี		15 ปีขึ้นไป	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.41	0.37	3.50	0.37	3.35	0.39
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.64	0.69	3.72	0.54	3.59	0.66
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.45	0.69	3.36	0.60	3.59	0.71
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.83	0.71	3.93	0.52	3.84	0.51
ด้านอุปสงค์ของตลาด	3.92	0.61	3.78	0.64	4.00	0.62
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.73	0.83	3.80	0.87	3.37	1.02
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.12	0.74	3.28	0.62	3.08	0.79
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.03	0.77	3.27	0.75	3.29	0.73
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.04	0.79	3.17	0.78	3.03	0.97
ด้านราคาน้ำมัน	3.38	0.90	3.54	0.91	3.10	0.89
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.55	0.73	3.62	0.71	3.70	0.73
ด้านนโยบายของรัฐ	3.46	0.78	3.60	0.73	3.17	0.91
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.03	0.74	3.28	0.61	3.03	0.88
ด้านอัตราภาษี	3.16	0.79	3.30	0.69	3.37	0.83
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.08	0.83	3.25	0.76	2.94	0.87
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.44	0.73	3.47	0.69	3.32	0.91
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.78	0.89	3.79	0.86	3.40	0.87
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.36	0.69	3.39	0.76	3.29	0.75
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.36	0.71	3.34	0.67	3.29	0.79
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.58	0.74	3.60	0.67	3.17	0.98

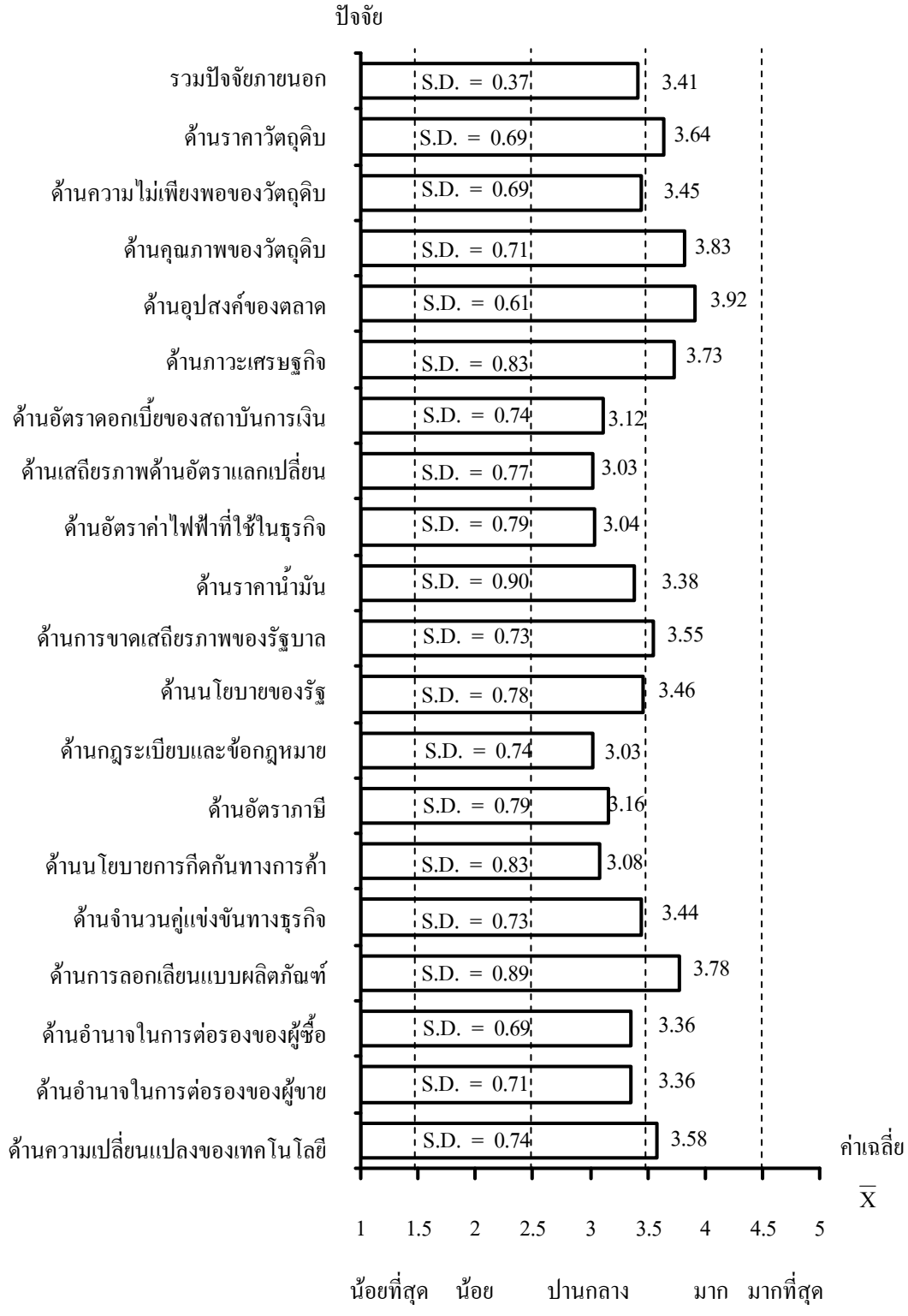

ภาพที่ 4-181 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ต่ำกว่า 10 ปี

จากตารางที่ 4-155 และภาพที่ 4-181 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.92) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.73) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.64) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.58) และด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.55) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.16) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.12) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.08) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.04) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.03) และด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.03) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

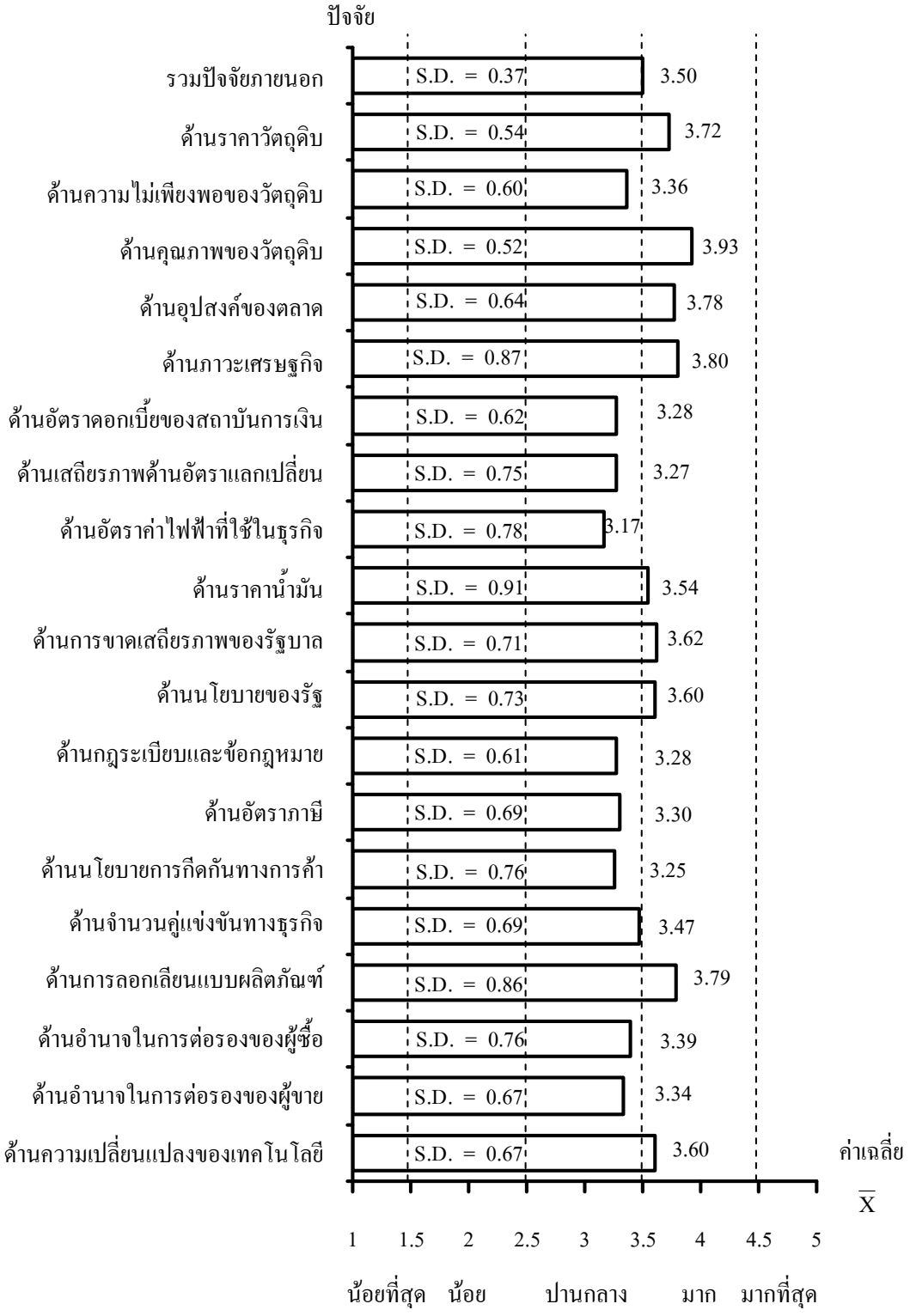

ภาพที่ 4-182 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 10 ปี-15 ปี

จากตารางที่ 4-155 และภาพที่ 4-182 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.93) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.80) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.79) ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.60) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.60) และ ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.54) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.34) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.28) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.28) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.25) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.17) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

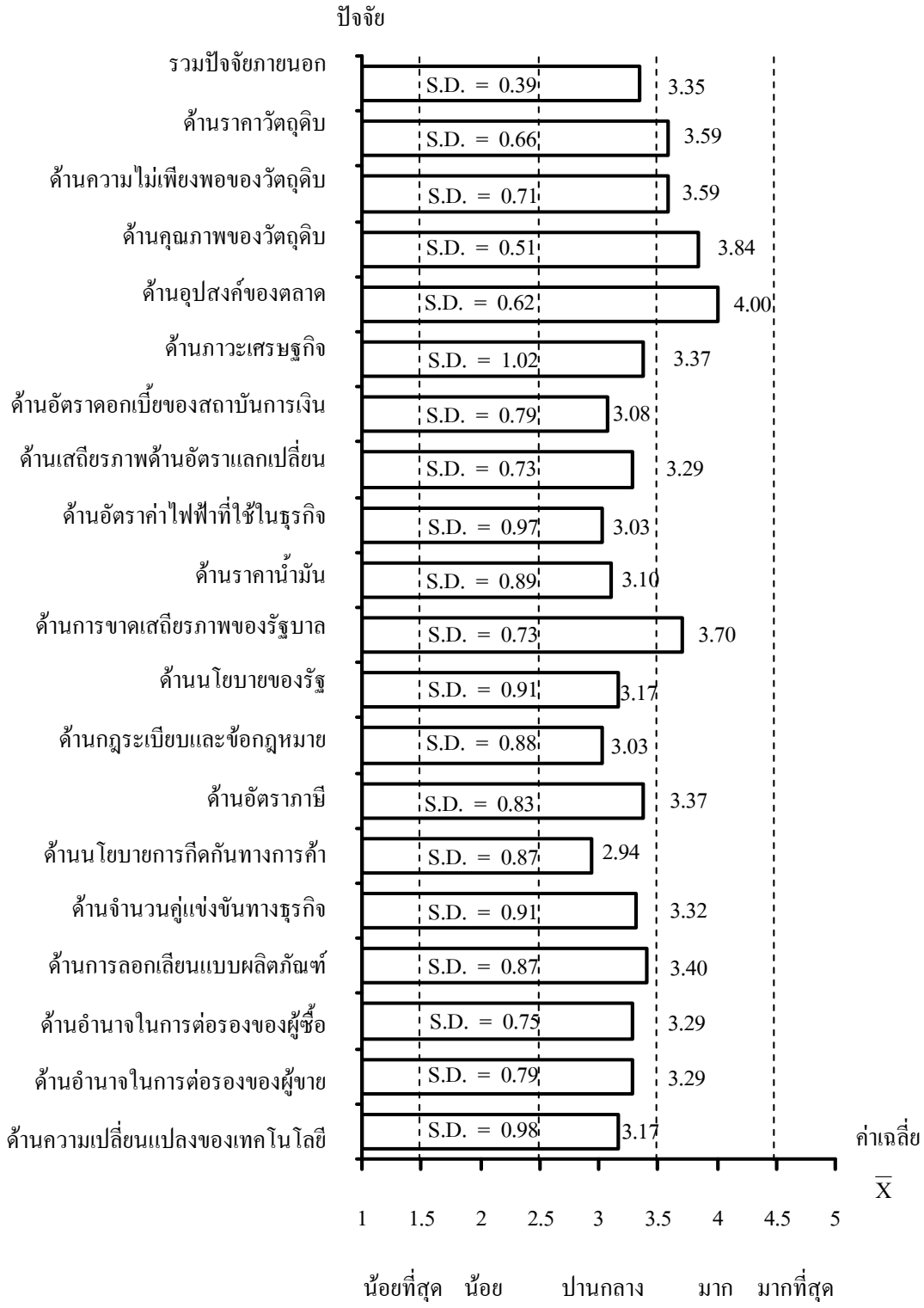

ภาพที่ 4-183 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 15 ปีขึ้นไป

จากตารางที่ 4-155 และภาพที่ 4-183 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.84) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.59) และด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.59) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.29) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.29) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.29) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.17) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.17) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.10) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.08) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.03) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.03) และด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 2.94) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.48 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-156 ภาพที่ 4-184 ถึงภาพที่ 4-192

ตารางที่ 4-156 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.63	0.41	3.42	0.39	3.51	0.09
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.56	0.62	3.71	0.59	3.48	0.51
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.63	0.66	3.38	0.58	3.33	0.48
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.72	0.73	3.82	0.58	4.00	0.35
ด้านอุปสงค์ของตลาด	4.09	0.69	3.62	0.81	3.52	0.51
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	4.09	0.64	3.51	0.97	3.97	0.64
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.44	0.67	3.16	0.67	3.24	0.75
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.13	0.71	3.44	0.84	3.21	0.48
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.28	0.63	3.00	0.98	3.27	0.57
ด้านราคาน้ำมัน	3.53	0.80	3.38	0.96	3.58	0.56
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.78	0.61	3.40	0.81	3.79	0.42
ด้านนโยบายของรัฐ	3.63	0.71	3.53	0.76	3.79	0.42
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.25	0.72	3.04	0.52	3.00	0.50
ด้านอัตราภาษี	3.44	0.84	3.42	0.75	3.30	0.47
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.45	0.72	3.18	0.81	3.24	0.44
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.59	0.67	3.42	0.94	3.52	0.51
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	4.03	0.65	3.56	1.03	3.91	0.52
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.72	0.58	3.56	0.76	3.33	0.48
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.56	0.72	3.31	0.82	3.36	0.60
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.56	0.67	3.33	0.67	3.82	0.39

ตารางที่ 4-156 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.57	0.40	3.55	0.19	3.39	0.31
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.70	0.73	3.68	0.47	3.78	0.64
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.41	0.76	3.32	0.53	3.51	0.63
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.93	0.66	3.76	0.49	3.89	0.61
ด้านอุปสงค์ของตลาด	4.00	0.53	3.81	0.52	4.04	0.60
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.98	0.76	3.95	0.47	3.36	1.00
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.23	0.77	3.05	0.52	3.13	0.81
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.18	0.92	3.14	0.59	3.20	0.73
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.11	0.62	3.38	0.59	3.02	1.01
ด้านราคาน้ำมัน	3.68	0.86	3.86	0.63	3.24	1.05
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.77	0.80	3.76	0.60	3.47	0.66
ด้านนโยบายของรัฐ	3.48	0.88	3.81	0.40	3.36	0.91
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.32	0.74	3.30	0.52	3.04	0.85
ด้านอัตราภาษี	3.43	0.59	3.24	0.60	3.20	0.76
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.32	0.71	3.14	0.67	3.02	0.81
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.64	0.65	3.57	0.60	3.33	0.80
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.89	0.97	4.03	0.55	3.69	0.92
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.43	0.90	3.46	0.56	3.27	0.62
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.50	0.63	3.35	0.59	3.27	0.62
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.77	0.83	3.86	0.48	3.51	0.84

ตารางที่ 4-156 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.30	0.34	3.26	0.48	3.43	0.41
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.69	0.59	3.53	0.86	3.80	0.41
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.35	0.67	3.49	0.93	3.57	0.50
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.75	0.70	3.83	0.67	4.20	0.48
ด้านอุปสงค์ของตลาด	4.00	0.65	3.89	0.63	3.93	0.25
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.73	0.82	3.53	0.86	3.23	1.30
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.17	0.63	3.11	0.70	3.10	0.80
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.15	0.68	3.02	0.94	2.93	0.69
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	2.94	0.56	2.79	0.98	3.27	1.05
ด้านราคาน้ำมัน	3.08	0.87	3.09	1.02	3.27	1.01
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.52	0.71	3.30	0.83	3.90	0.61
ด้านนโยบายของรัฐ	3.13	0.82	3.17	0.94	3.57	0.73
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.00	0.85	3.02	0.92	3.20	0.61
ด้านอัตราภาษี	3.02	0.84	3.13	1.06	3.10	0.61
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	2.87	0.93	2.89	0.96	3.13	0.94
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.44	0.65	3.28	0.71	3.07	1.01
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.48	0.87	3.36	0.99	3.71	0.90
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.27	0.64	3.21	0.78	3.00	0.91
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.13	0.82	3.11	0.79	3.67	0.48
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.21	0.85	3.13	0.97	3.70	0.47

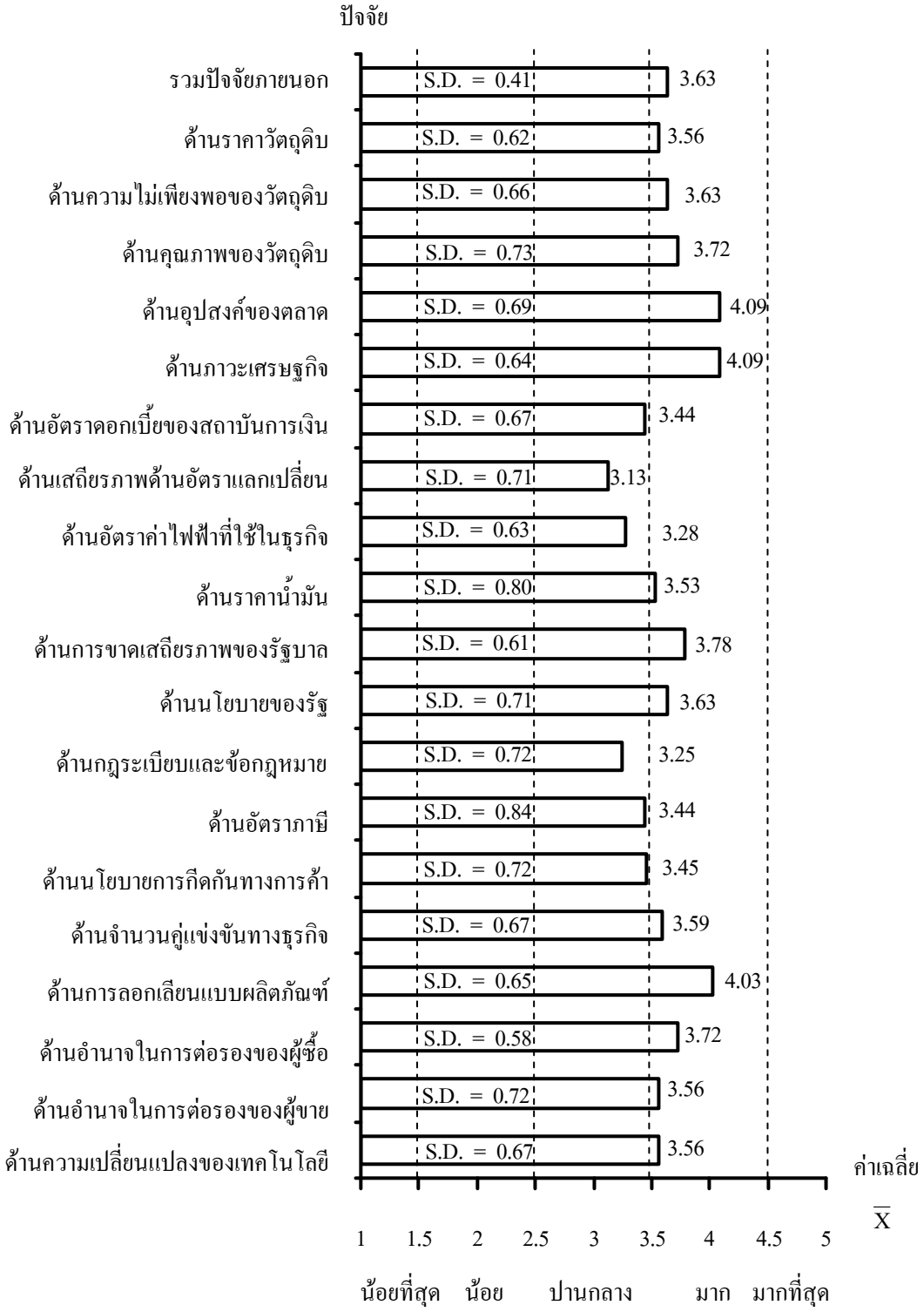

ภาพที่ 4-184 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-184 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 4.09) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 4.09) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 4.03) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.59) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.56) และด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.53) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.28) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.25) และด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.13) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่อยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

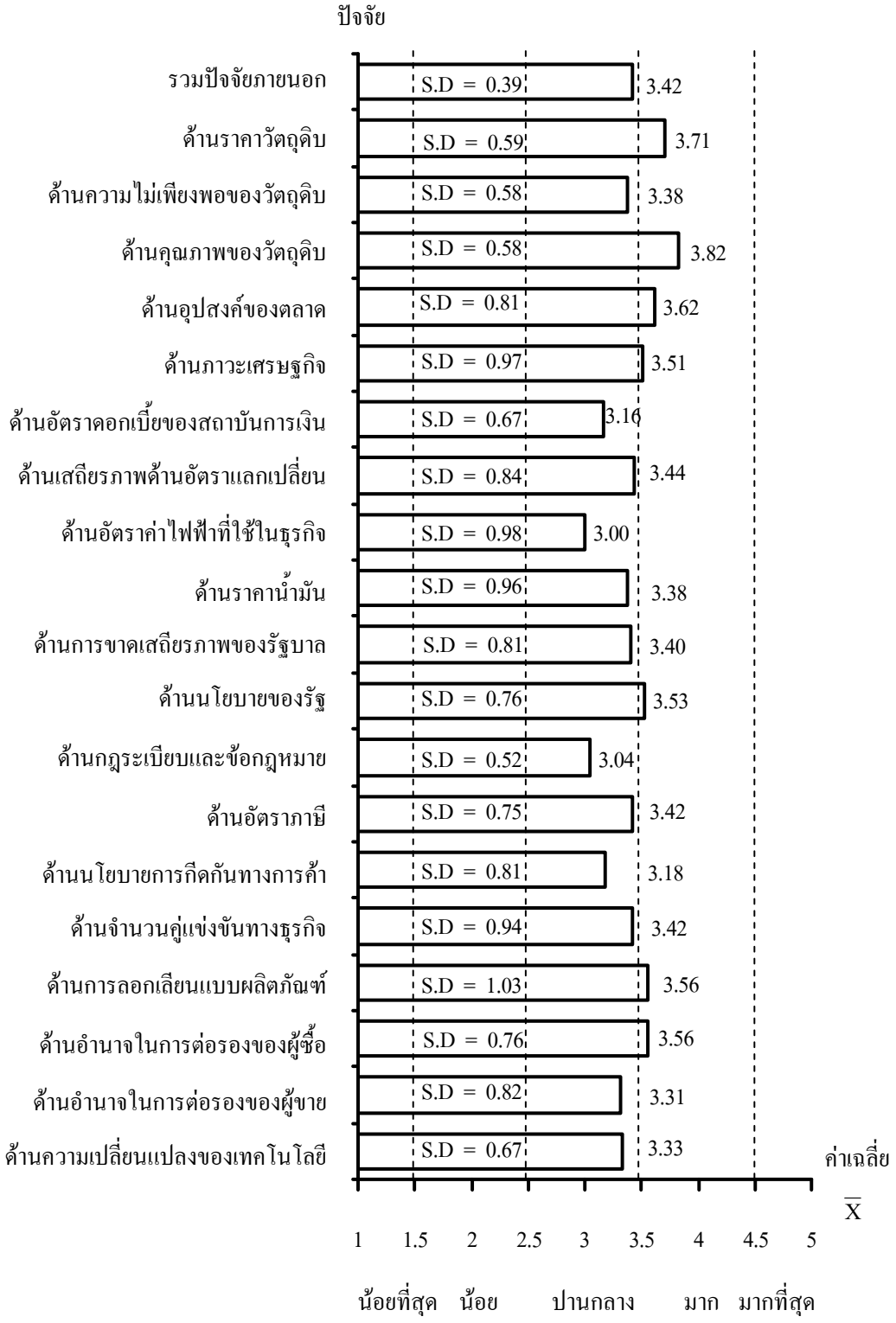

ภาพที่ 4-185 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มยานยนต์

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-185 พบว่า ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.82) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.31) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.18) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.16) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.04) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.00) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

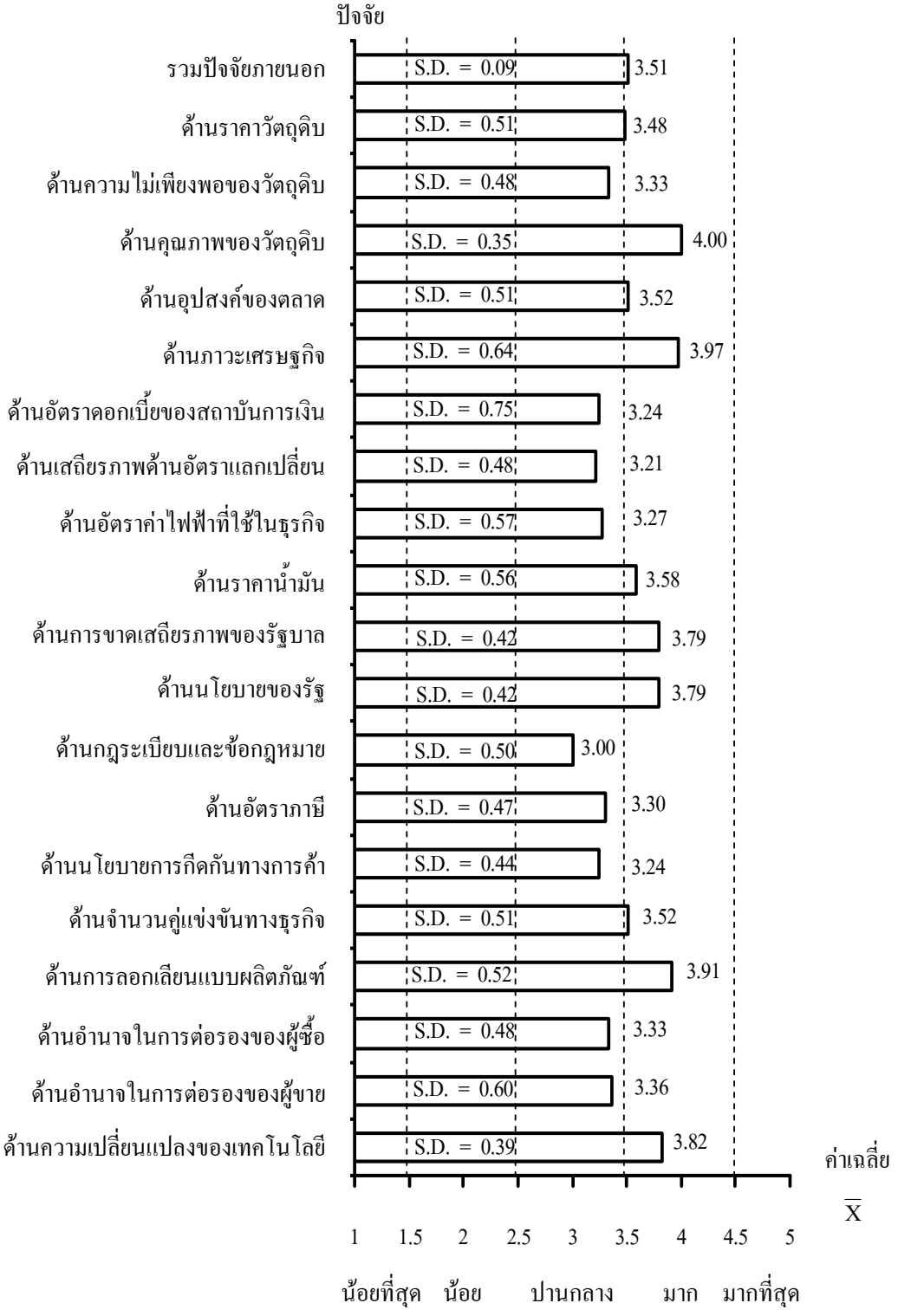

ภาพที่ 4-186 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-186 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กมีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.97) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.91) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.82) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.79) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.79) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.21)และด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.00) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

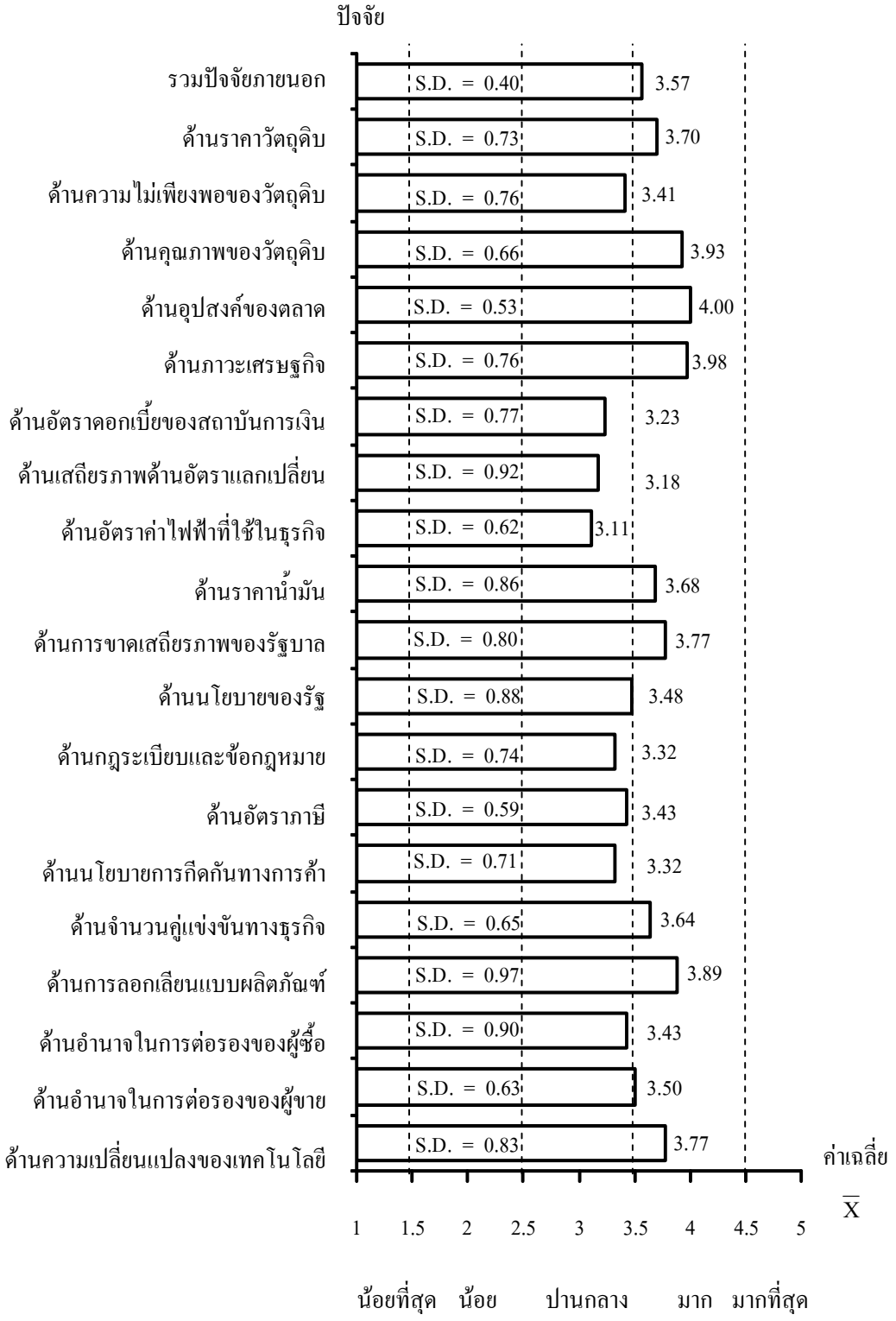

ภาพที่ 4-187 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-187 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกมีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.98) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.93) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.77) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.77) ด้านราคาวัตถุดิบ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.68) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.64) และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$=3.43) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.23) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.18) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.11) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

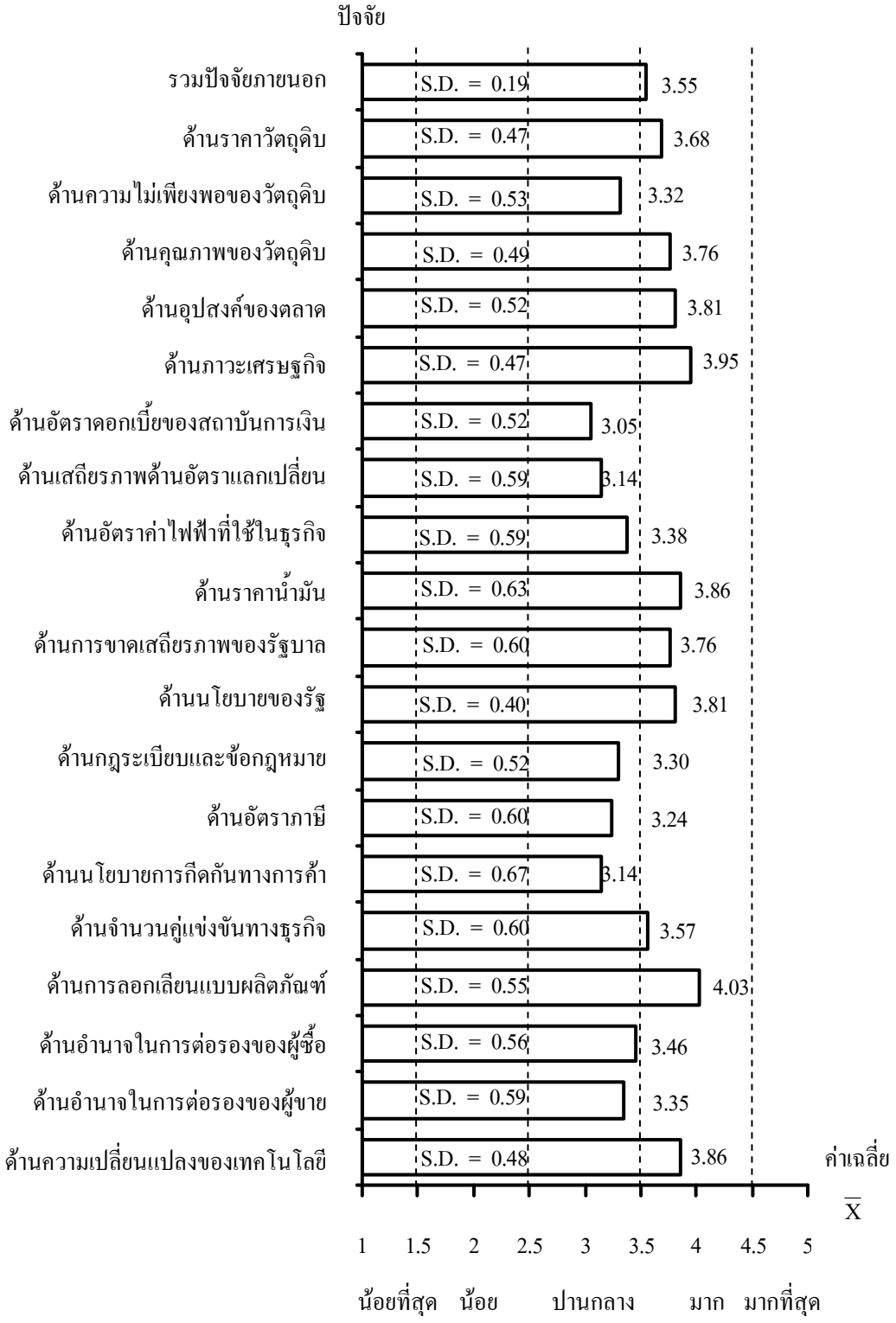

ภาพที่ 4-188 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-188 พบว่า ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 4.03) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.95) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.86) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.86) ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.81) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.81) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.68) และด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.57) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.14) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.14) และด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.05) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

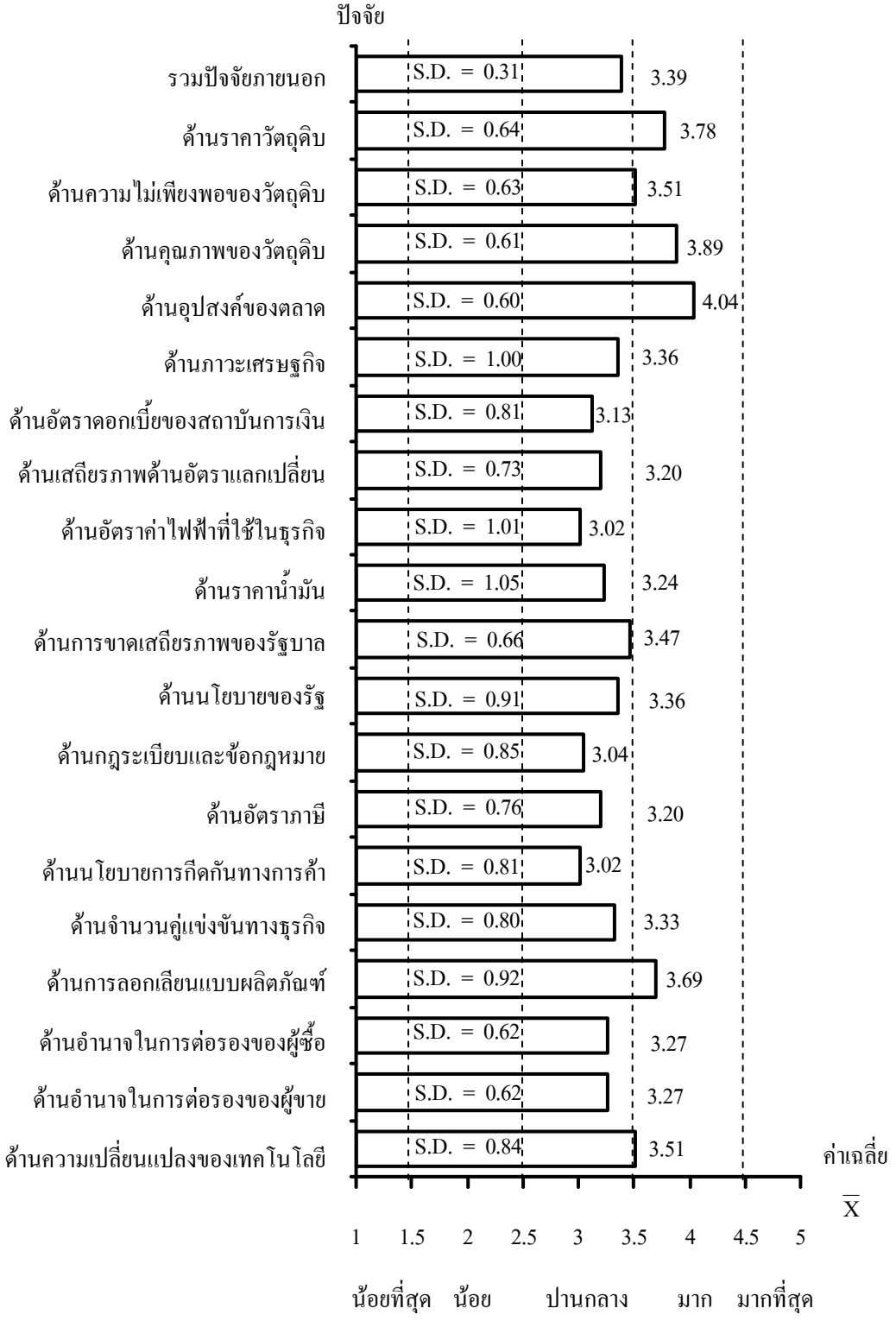

ภาพที่ 4-189 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-189 พบว่า ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 4.04) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.69) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.51) และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$=3.36) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน($\overline{X}$ = 3.20) ด้านอัตราภาษี($\overline{X}$ = 3.20) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.04) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.02) และด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.02) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

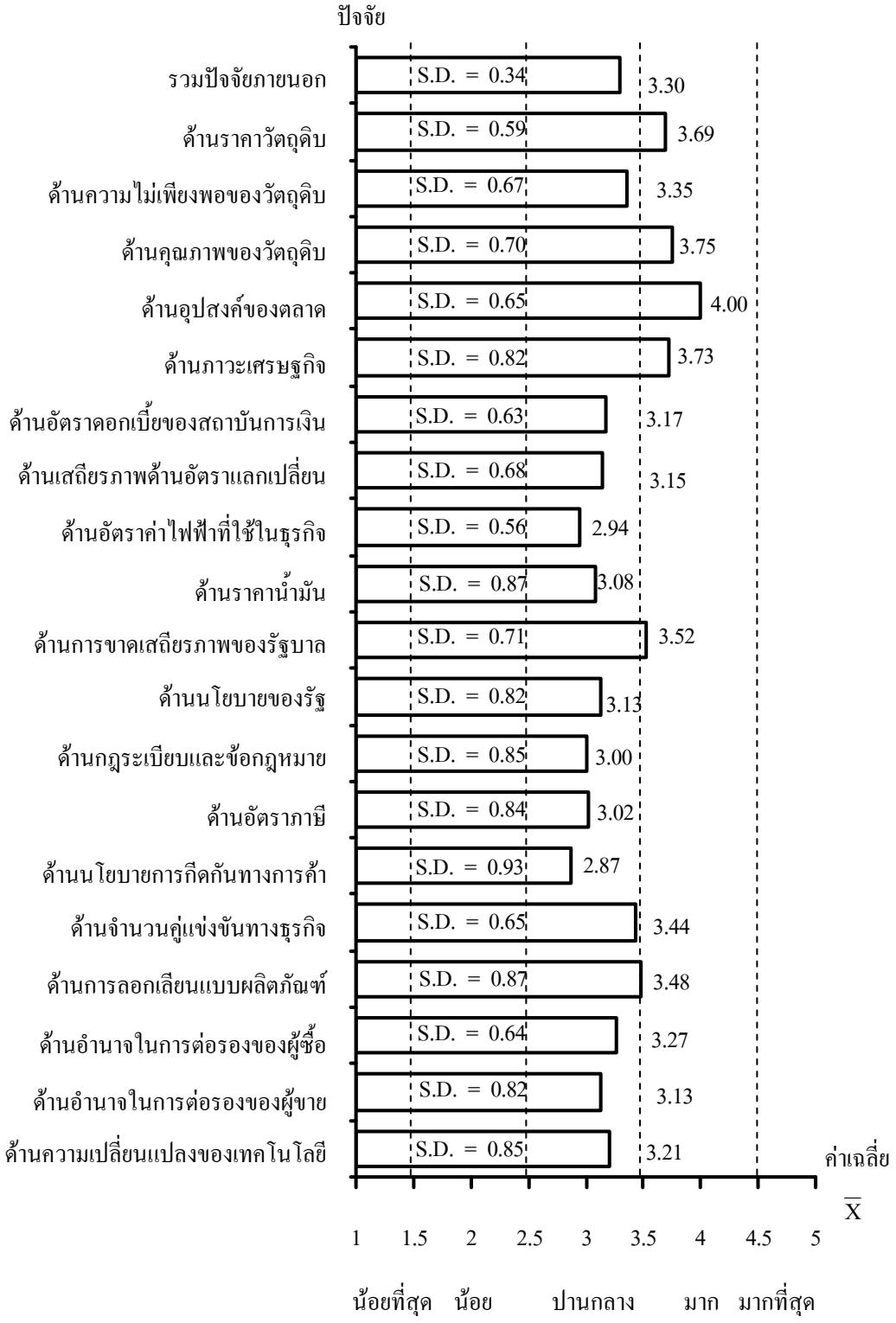

ภาพที่ 4-190 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-190 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.75) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.73) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.69) และด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.52) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.21) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.17) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.15) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย($\overline{X}$ = 3.13) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.08) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.02) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.00) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 2.94) และด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 2.87) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

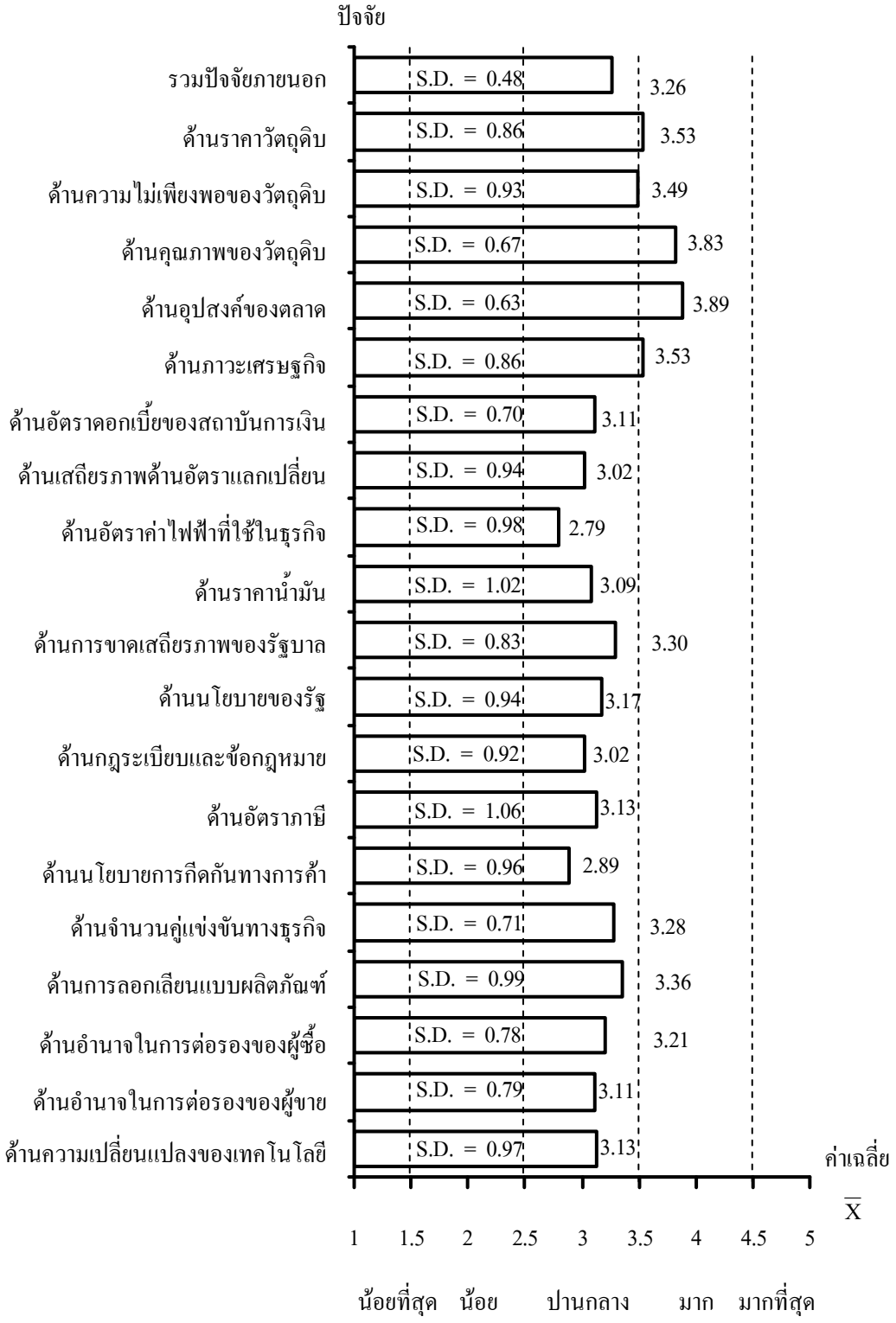

ภาพที่ 4-191 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าบริโภค

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-191 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.28) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.21) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.17) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.11) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.11) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.09) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.02) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.02) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 2.89) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 2.79) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

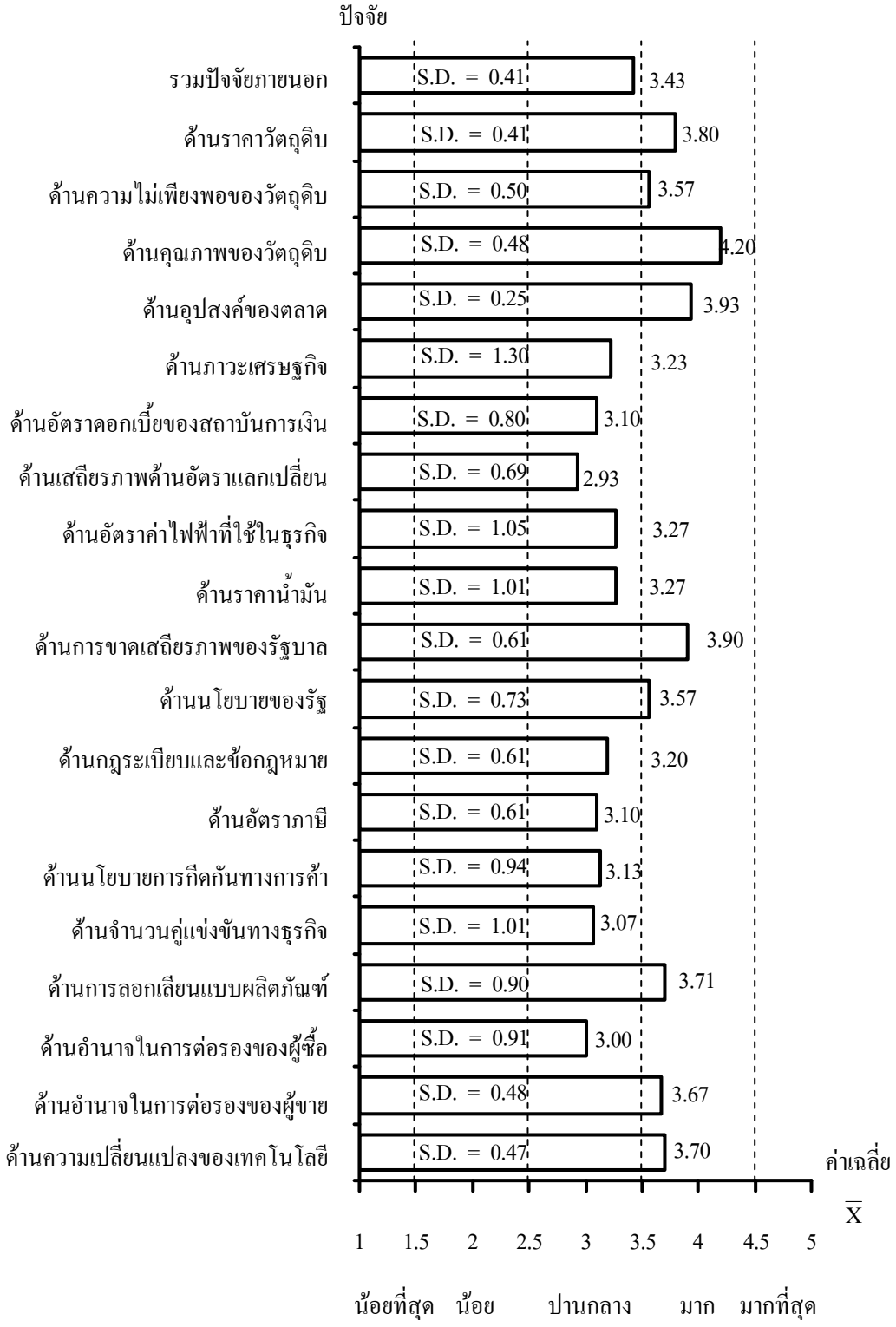

ภาพที่ 4-192 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-192 พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 4.20) ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.93) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.90) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.80) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.57) และด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.57) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านราคาน้ำมัน($\overline{X}$ = 3.27) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.23) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.20) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.10) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.10) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.07) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.00) และด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 2.93) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.49 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-157 และภาพที่ 4-193

ตารางที่ 4-157 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	252	69.81
หาพันธมิตรทางการค้า	74	20.50
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	20	5.54
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	13	3.60
อื่นๆ	2	0.55
รวม	361	100.00

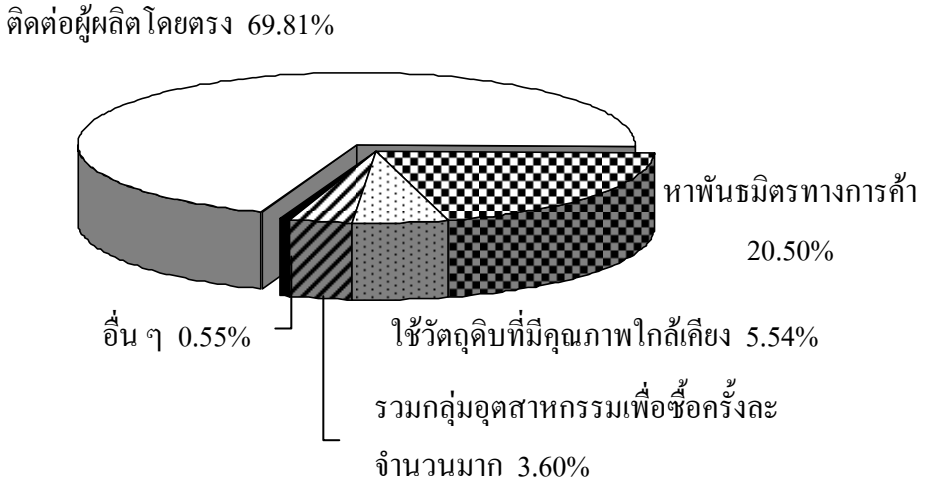

ภาพที่ 4-193 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง

จากตารางที่ 4-157 และภาพที่ 4-193 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 69.81 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 20.50 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 5.54 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 3.60 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.55 ตามลำดับ

4.2.49.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-158 และภาพที่ 4-194

ตารางที่ 4-158 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	74	71.84	178	68.99
หาพันธมิตรทางการค้า	23	22.33	51	19.77
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	2	1.94	18	6.98
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	3	2.91	10	3.88
อื่นๆ	1	0.98	1	0.38
รวม	103	100.00	258	100.00

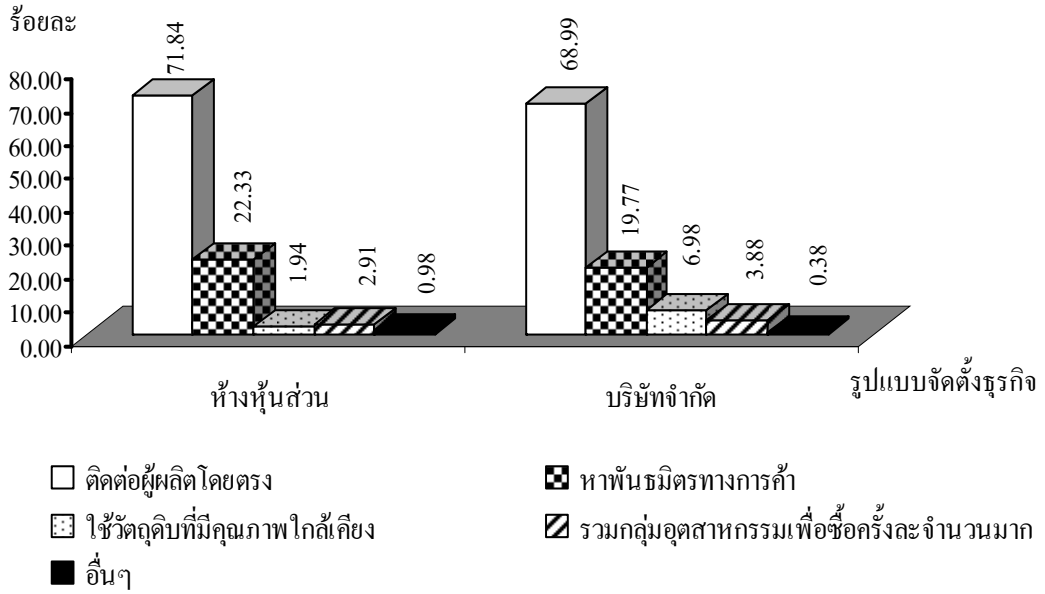

ภาพที่ 4-194 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลงจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-158 และภาพที่ 4-194 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลงมากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 71.84 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.33 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 2.91 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 1.94 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.98 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลงมากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 68.99 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 19.77 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 6.98 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 3.88 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.38 ตามลำดับ

4.2.49.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-159 และภาพที่ 4-195

ตารางที่ 4-159 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	184	67.65	68	76.40
หาพันธมิตรทางการค้า	56	20.59	18	20.22
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	19	6.99	1	1.12
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	11	4.04	2	2.26
อื่น ๆ	2	0.73	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

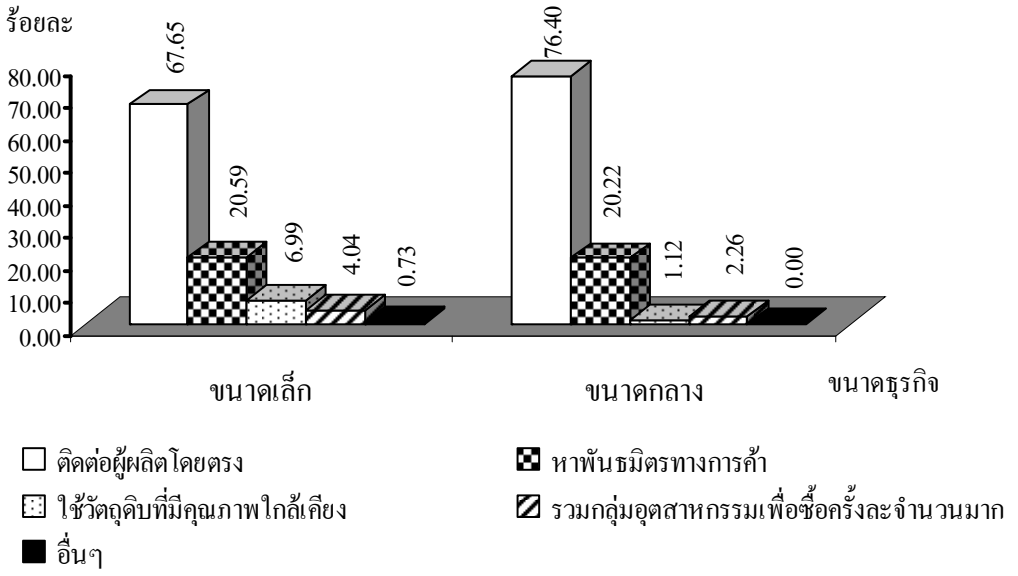

ภาพที่ 4-195 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-159 และภาพที่ 4-195 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 67.65 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 20.59 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 6.99 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 4.04 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 76.40 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 20.22 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 2.26 และใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.49.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-160 และภาพที่ 4-196

ตารางที่ 4-160 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	108	67.50	106	76.81	38	60.32
หาพันธมิตรทางการค้า	36	22.50	24	17.39	14	22.22
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	9	5.63	4	2.90	7	11.11
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	6	3.75	4	2.90	3	4.76
อื่น ๆ	1	0.62	0	0.00	1	1.59
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

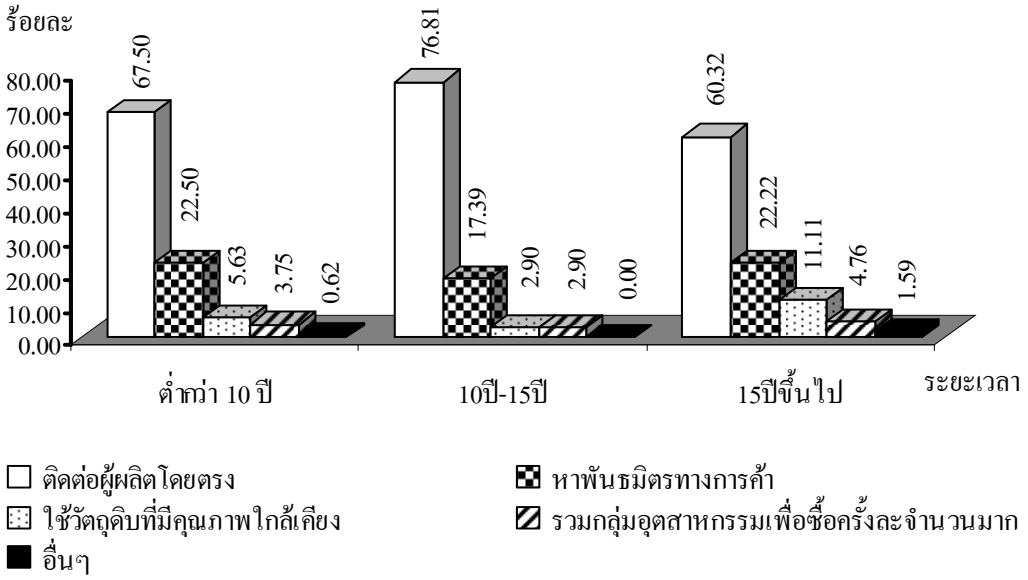

ภาพที่ 4-196 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลงจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-160 และภาพที่ 4-196 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 67.50 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.50 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 5.63 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 3.75 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.62 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 76.81 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 17.39 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 2.90 เท่ากัน

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 60.32 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.22 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 11.11 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 4.76 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตามลำดับ

4.2.50 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-161 และภาพที่ 4-197

ตารางที่ 4-161 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	166	46.11
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	69	19.17
มีการรับประกันคุณภาพ	123	34.17
อื่น ๆ	2	0.55
รวม	360	100.00

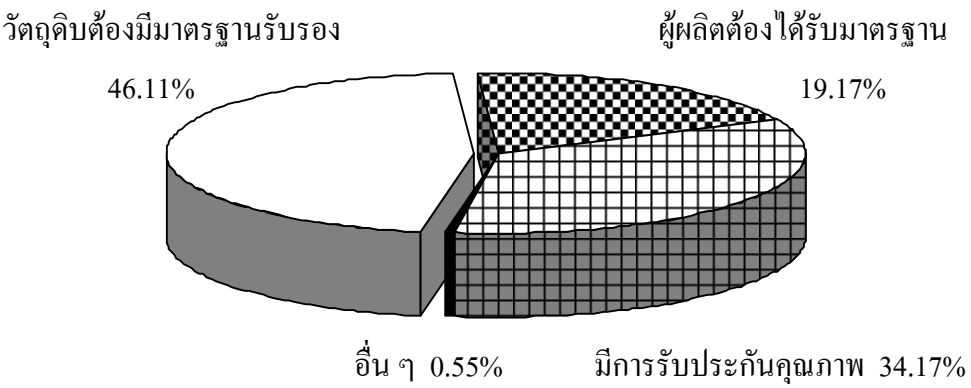

ภาพที่ 4-197 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-161 และภาพที่ 4-197 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 46.11รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 34.17 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 19.17 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.55 ตามลำดับ

4.2.50.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-162 และภาพที่ 4-198

ตารางที่ 4-162 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	38	37.25	128	49.61
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	24	23.53	45	17.44
มีการรับประกันคุณภาพ	40	39.22	83	32.17
อื่นๆ	0	0.00	2	0.78
รวม	102	100.00	258	100.00

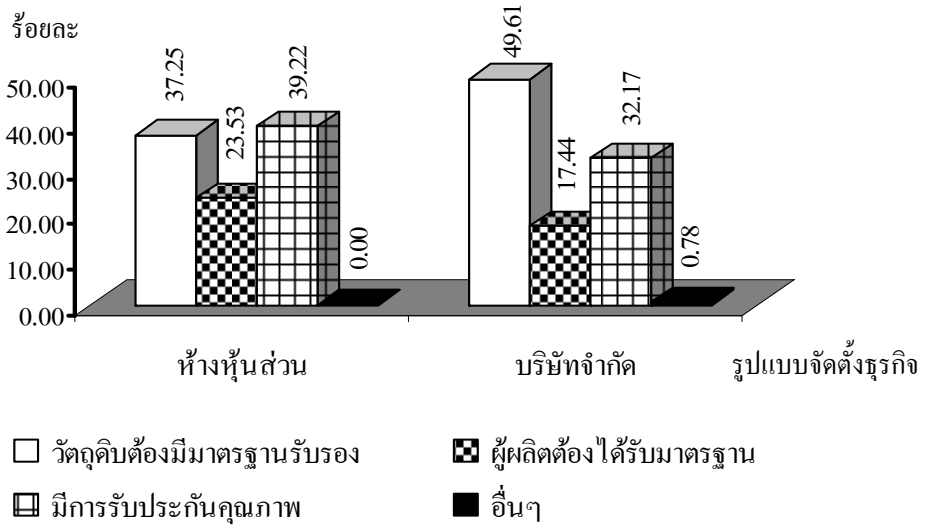

ภาพที่ 4-198 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-162 และภาพที่ 4-198 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 39.22 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 37.25 และน้อยที่สุดได้แก่ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 23.53

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 49.61 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 32.17 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 17.44 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.78 ตามลำดับ

4.2.50.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-163 และภาพที่ 4-199

ตารางที่ 4-163 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	116	42.80	50	56.18
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	51	18.82	18	20.22
มีการรับประกันคุณภาพ	102	37.64	21	23.60
อื่น ๆ	2	0.74	0	0.00
รวม	271	100.00	89	100.00

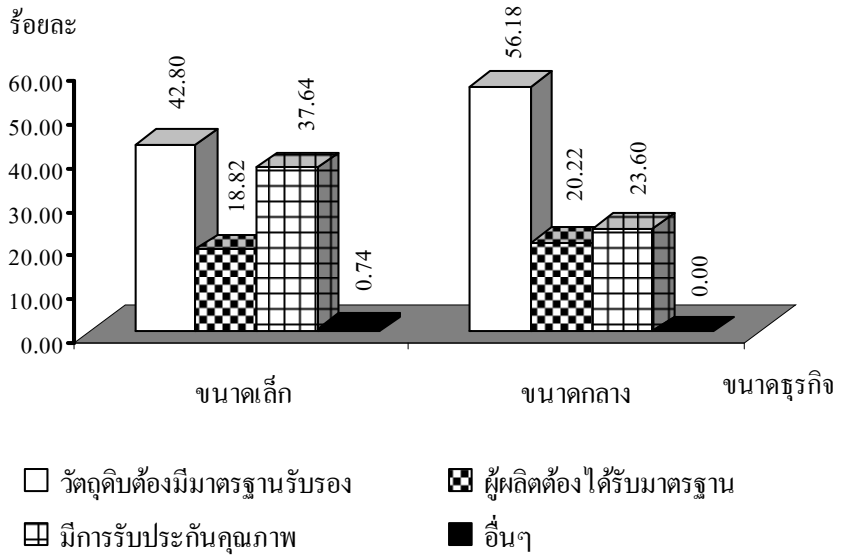

ภาพที่ 4-199 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-163 และภาพที่ 4-199 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 37.64 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 18.82 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.74 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 56.18รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 23.60 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 20.22

4.2.50.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-164 และภาพที่ 4-200

ตารางที่ 4-164 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	75	47.17	61	44.20	30	47.62
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	24	15.09	29	21.01	16	25.40
มีการรับประกันคุณภาพ	58	36.48	48	34.79	17	26.98
อื่นๆ	2	1.26	0	0.00	0	0.00
รวม	159	100.00	138	100.00	63	100.00

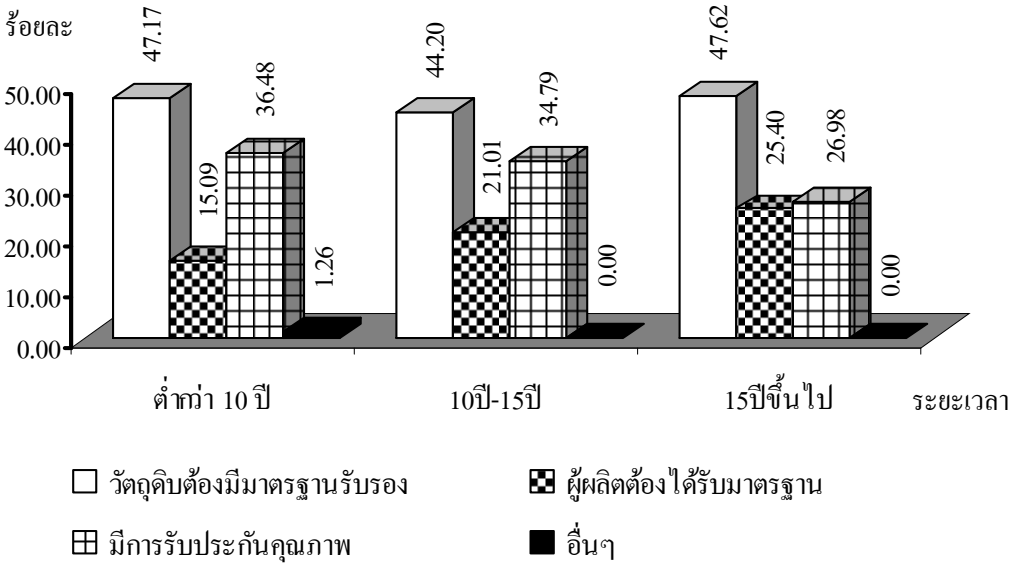

ภาพที่ 4-200 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-164 และภาพที่ 4-200 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 47.17 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 36.48 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 15.09 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.26 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 34.79 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 21.01

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 26.98 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 25.40

4.2.50.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-165 และภาพที่ 4-201

ตารางที่ 4-165 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	8	25.00	19	42.22	15	45.45
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	6	18.75	9	20.00	6	18.18
มีการรับประกันคุณภาพ	18	56.25	17	37.78	12	36.37
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

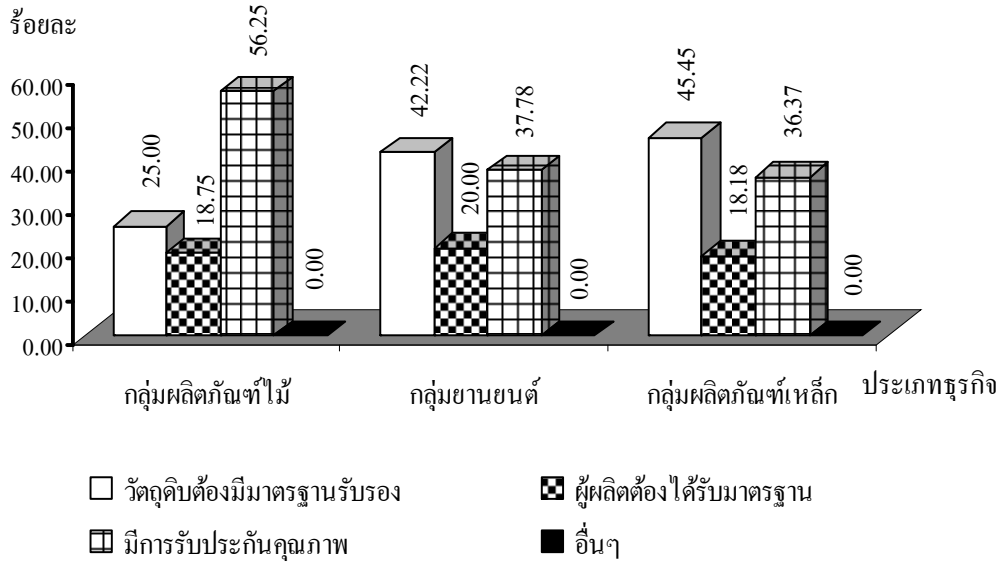

ภาพที่ 4-201 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-165 และภาพที่ 4-201 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 18.75

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 37.78 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 36.37 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 18.18

4.2.50.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-166 และภาพที่ 4-202

ตารางที่ 4-166 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	20	45.45	21	56.76	16	35.56
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	10	22.73	9	24.32	10	22.22
มีการรับประกันคุณภาพ	14	18.92	7	18.92	18	40.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	2.22
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

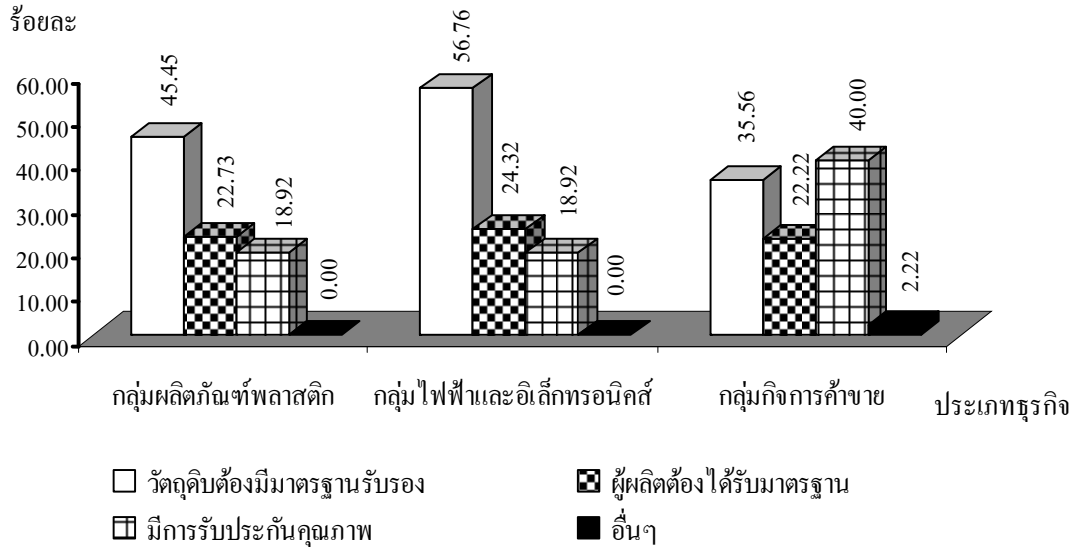

ภาพที่ 4-202 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-166 และภาพที่ 4-202 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 22.73 และน้อยที่สุดได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 18.92

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 56.76 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 24.32 และน้อยที่สุดได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 18.92

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 35.56 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

4.2.50.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-167 และภาพที่ 4-203

ตารางที่ 4-167 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	23	48.94	20	42.55	24	80.00
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	5	10.64	11	23.40	3	10.00
มีการรับประกันคุณภาพ	19	40.42	15	31.91	3	10.00
อื่นๆ	0	0.00	1	2.14	0	0.00
รวม	47	100.00	47	100.00	30	100.00

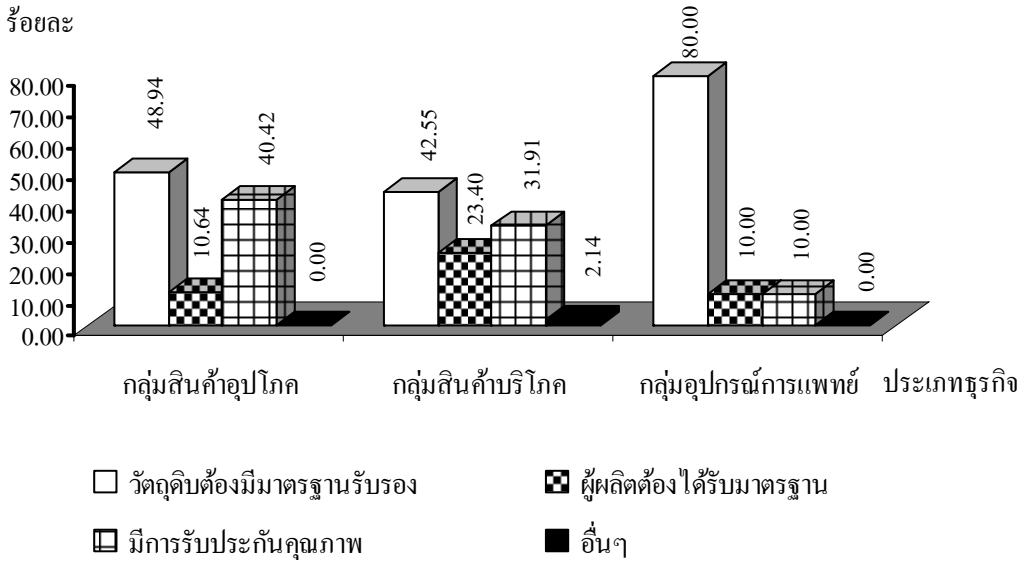

ภาพที่ 4-203 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-167 และภาพที่ 4-203 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 48.94รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 40.42 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 10.64

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 42.55รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 31.91 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 23.40 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.14 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 80.00 ที่เหลือได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐานและมีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 10.00 เท่ากัน

4.2.51 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-168 และภาพที่ 4-204

ตารางที่ 4-168 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	269	74.52
ตลาดต่างประเทศ	92	25.48
รวม	361	100.00

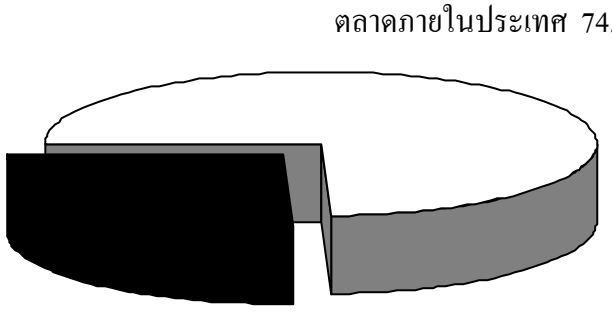

ภาพที่ 4-204 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ

จากตารางที่ 4-168 และภาพที่ 4-204 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 74.52 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.48

4.2.51.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-169 และภาพที่ 4-205

ตารางที่ 4-169 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	77	74.76	192	74.42
ตลาดต่างประเทศ	26	25.24	66	25.58
รวม	103	100.00	258	100.00

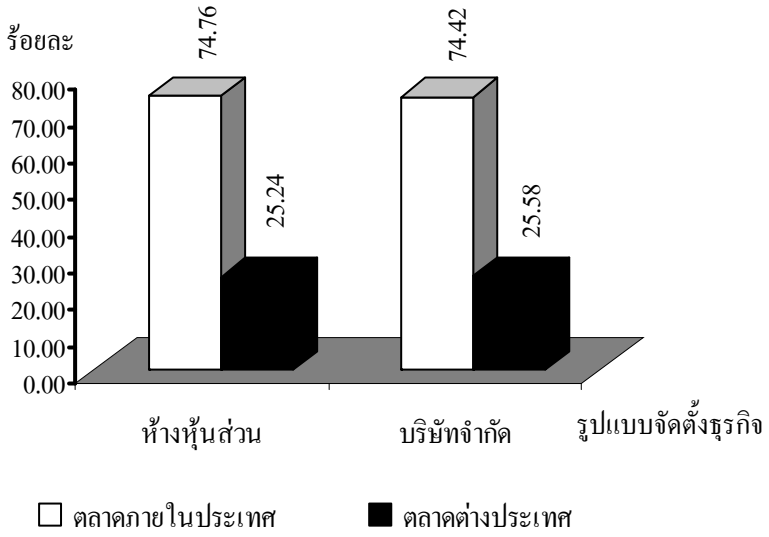

ภาพที่ 4-205 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-169 และภาพที่ 4-205 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 74.76 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.24

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 74.42 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.58

4.2.51.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-170 และภาพที่ 4-206

ตารางที่ 4-170 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	209	76.84	60	67.42
ตลาดต่างประเทศ	63	23.16	29	32.58
รวม	272	100.00	89	100.00

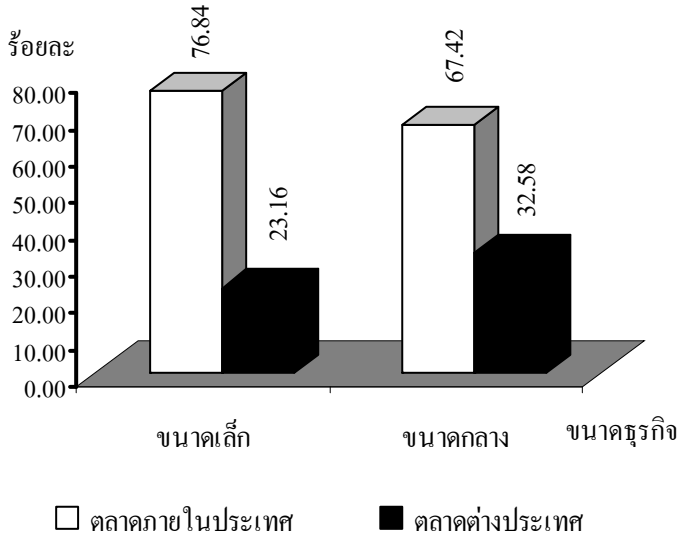

ภาพที่ 4-206 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-170 และภาพที่ 4-206 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 76.84 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 23.16

ธุรกิจขนาดกลาง ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 67.42 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 32.58

4.2.51.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-171 และภาพที่ 4-207

ตารางที่ 4-171 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	126	78.75	97	70.29	46	73.02
ตลาดต่างประเทศ	34	21.25	41	29.71	17	26.98
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

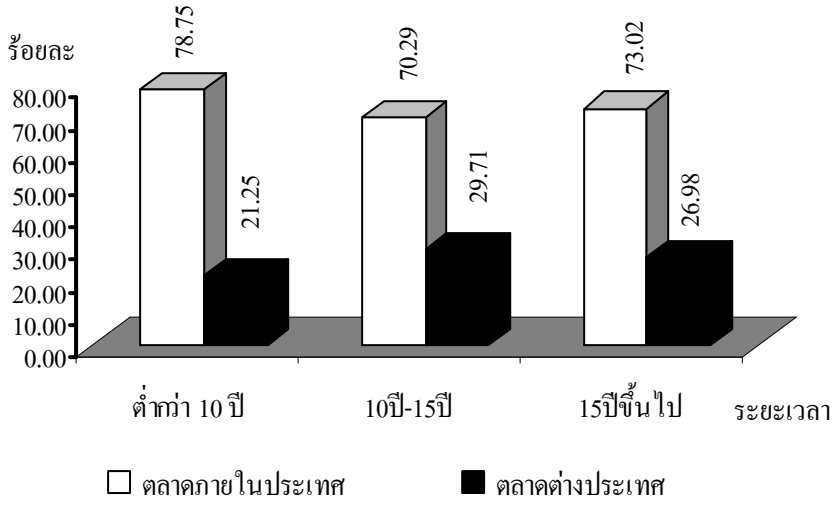

ภาพที่ 4-207 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-171 และภาพที่ 4-207 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุด ได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 78.75 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 21.25

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการมากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 70.29 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 29.71

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุด ได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 73.02 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.98

4.2.51.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-172 และภาพที่ 4-208

ตารางที่ 4-172 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	15	46.88	33	73.33	33	100.00
ตลาดต่างประเทศ	17	53.12	12	26.67	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

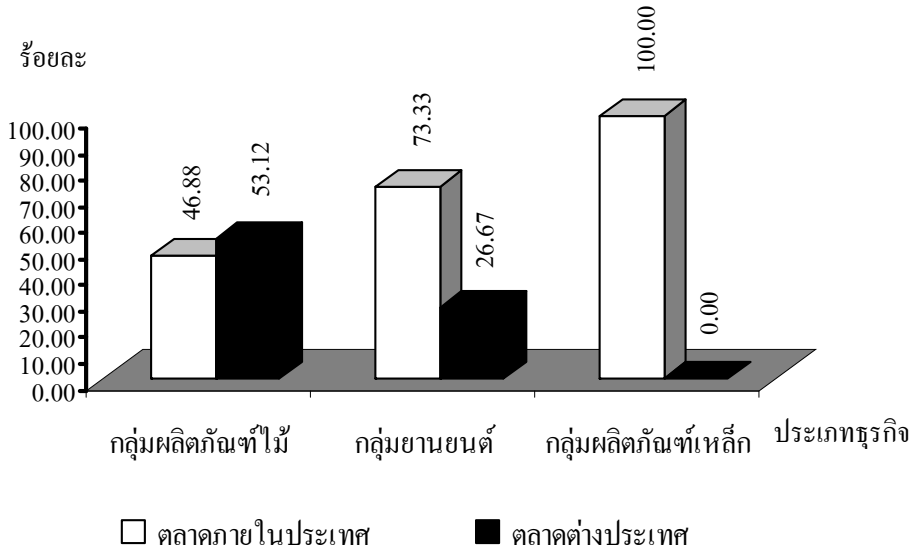

ภาพที่ 4-208 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-172 และภาพที่ 4-208 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 53.12 ที่เหลือได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 46.88

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 73.33 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.67

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.2.51.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-173 และภาพที่ 4-209

ตารางที่ 4-173 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	35	79.55	32	86.49	33	73.33
ตลาดต่างประเทศ	9	20.45	5	13.51	12	26.67
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

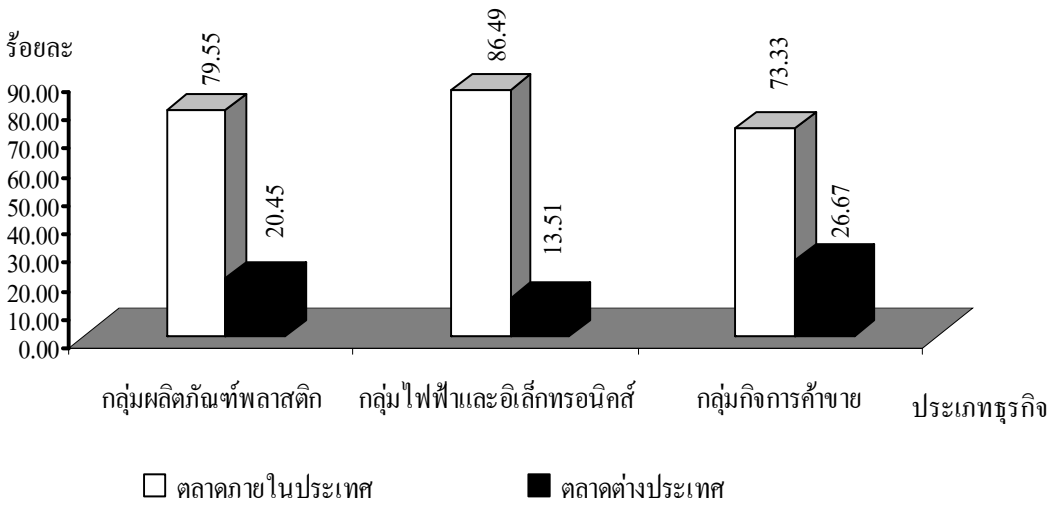

ภาพที่ 4-209 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-173 และภาพที่ 4-209 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 79.55 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 20.45

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 86.49 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 13.51

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 73.33 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.67

4.2.51.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-174 และภาพที่ 4-210

ตารางที่ 4-174 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	27	56.25	35	74.47	26	86.67
ตลาดต่างประเทศ	21	43.75	12	25.53	4	13.33
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

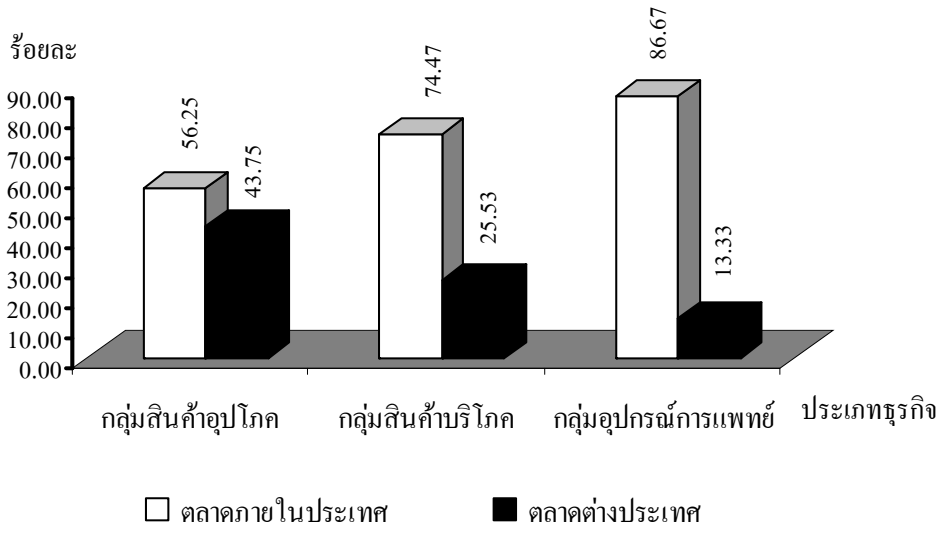

ภาพที่ 4-210 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-174 และภาพที่ 4-210 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 56.25 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 43.75

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 74.47 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.53

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 86.67 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 13.33

4.2.52 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-175 และภาพที่ 4-211

ตารางที่ 4-175 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	199	55.12
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	113	31.30
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	48	13.30
อื่น ๆ	1	0.28
รวม	361	100.00

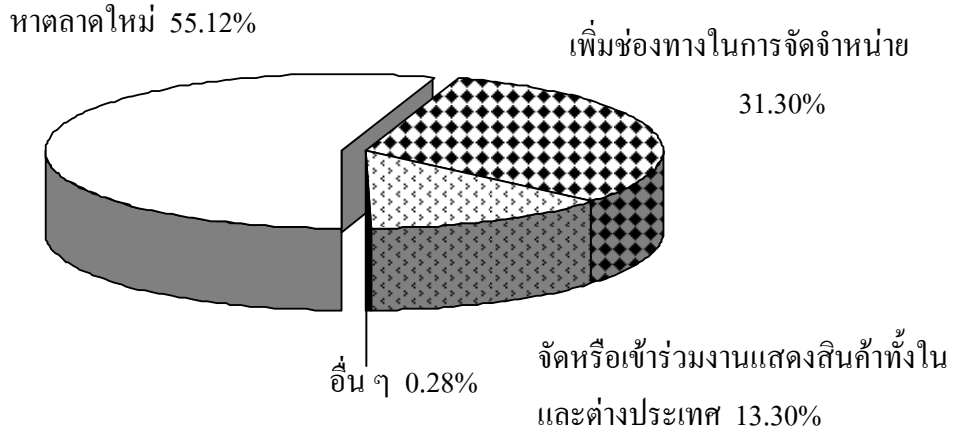

ภาพที่ 4-211 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด

จากตารางที่ 4-175 และภาพที่ 4-211 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 55.12 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 31.30 จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 13.30 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.52.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-176 และภาพที่ 4-212

ตารางที่ 4-176 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาดจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	50	48.54	149	57.75
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	34	33.01	79	30.62
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	19	18.45	29	11.24
อื่นๆ	0	0.00	1	0.39
รวม	103	100.00	258	100.00

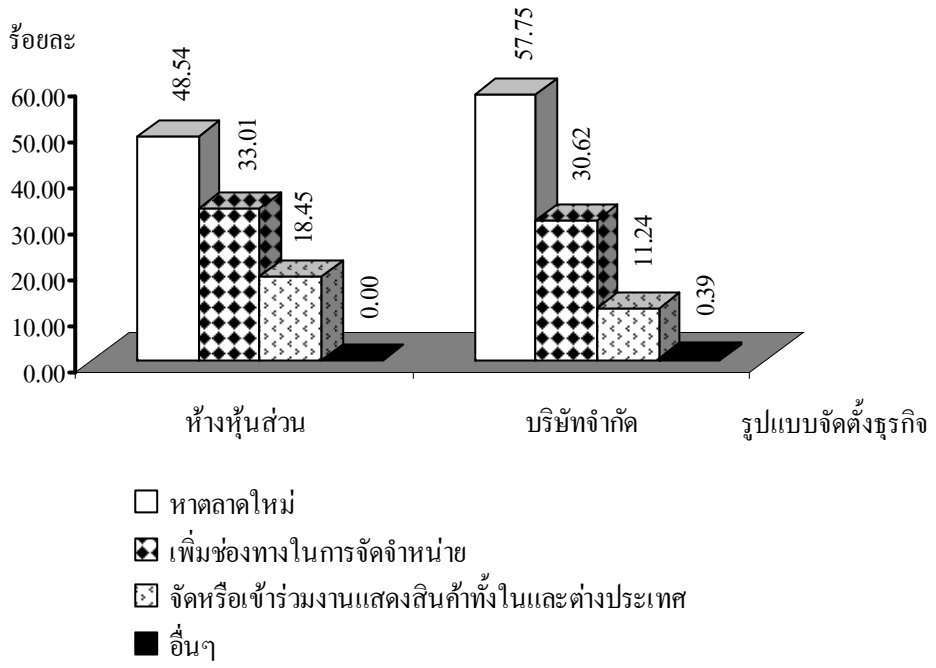

ภาพที่ 4-212 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-176 และภาพที่ 4-212 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุด ได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 48.54 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 33.01 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 18.45

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุด ได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 57.75 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 30.62 จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 11.24 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.52.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-177 และภาพที่ 4-213

ตารางที่ 4-177 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	155	56.99	44	49.44
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	76	27.94	37	41.57
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	40	14.71	8	8.99
อื่น ๆ	1	0.36	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

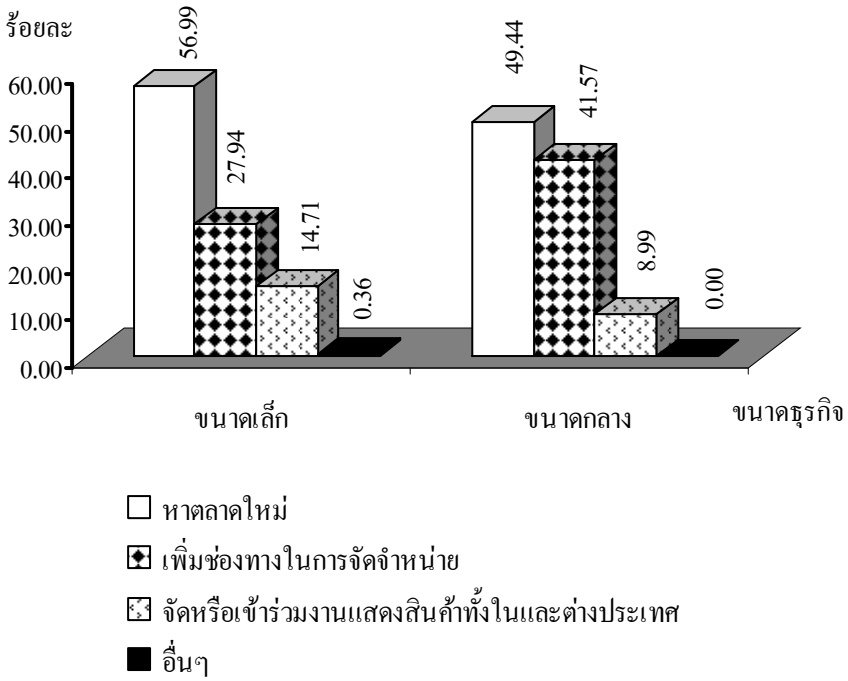

ภาพที่ 4-213 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-177 และภาพที่ 4-213 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 56.99 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 27.94 จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 14.71 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.36 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 49.44 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 41.57 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 8.99

4.2.52.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-178 และภาพที่ 4-214

ตารางที่ 4-178 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาดจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	86	53.75	74	53.62	39	61.90
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	49	30.63	47	34.06	17	26.98
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	25	15.62	16	11.59	7	11.12
อื่นๆ	0	0.00	1	0.73	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

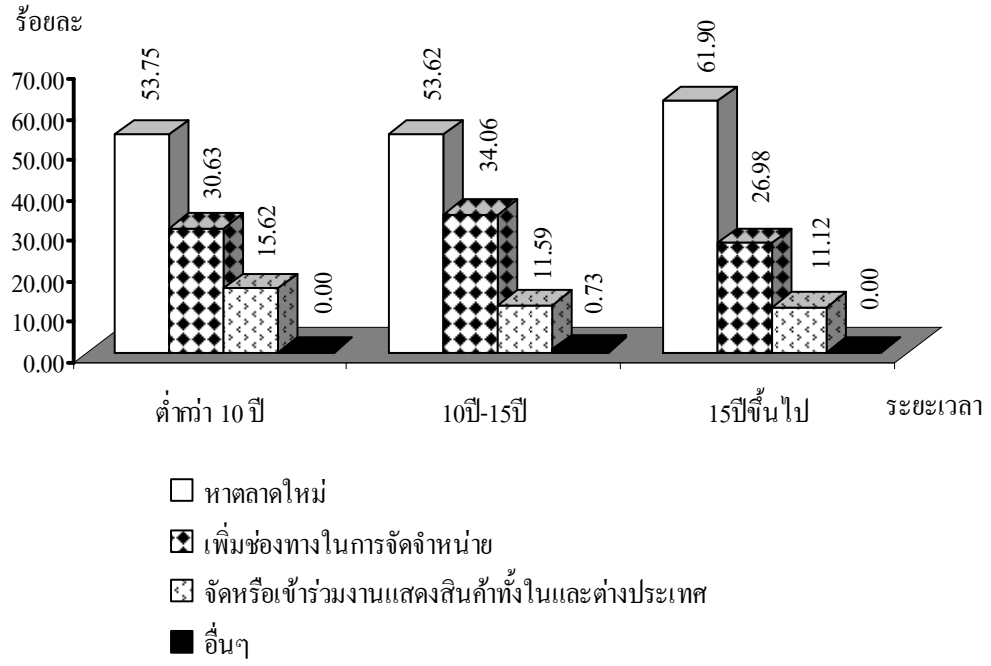

ภาพที่ 4-214 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-178 และภาพที่ 4-214 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาดจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 30.63 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 15.62

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 53.62 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 34.06 จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 11.59 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 26.98 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 11.12

4.2.52.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-179 และภาพที่ 4-215

ตารางที่ 4-179 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	16	50.00	21	46.67	25	75.76
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	8	25.00	14	31.11	5	15.15
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	8	25.00	10	22.22	2	6.06
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	1	3.03
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

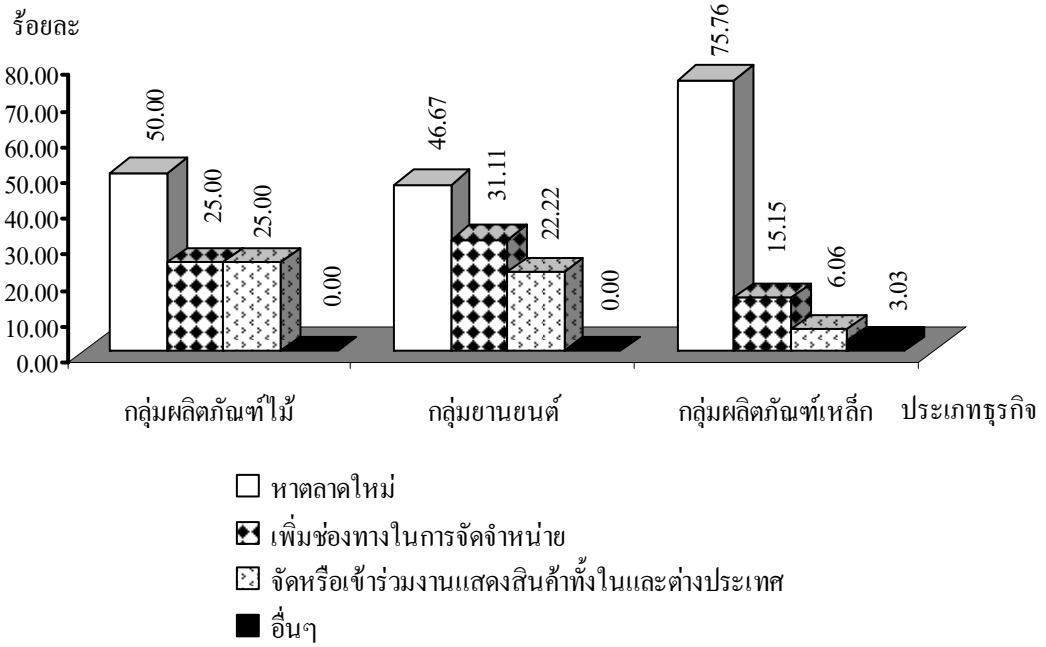

ภาพที่ 4-215 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-179 และภาพที่ 4-215 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 50.00 ที่เหลือได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย และจัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.00 เท่ากัน

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 31.11 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 22.22

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 75.76 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 15.15 จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 6.06 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.03 ตามลำดับ

4.2.52.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-180 และภาพที่ 4-216

ตารางที่ 4-180 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	22	50.00	16	43.24	25	55.56
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	17	38.64	18	48.65	12	26.67
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	5	11.36	3	8.11	8	17.77
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

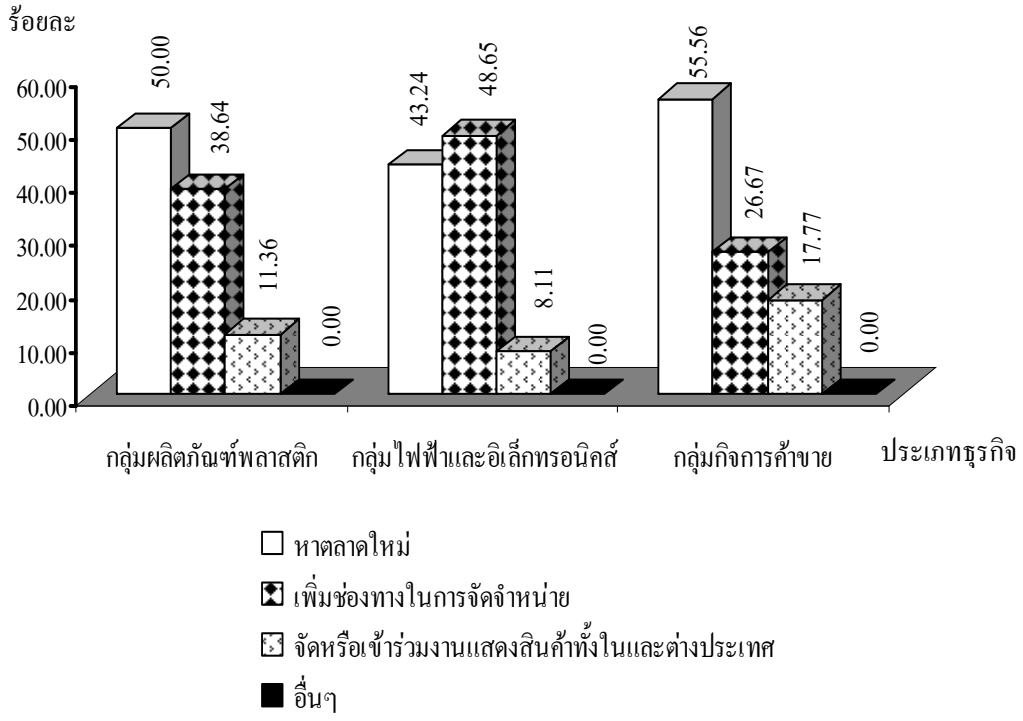

ภาพที่ 4-216 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-180 และภาพที่ 4-216 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 38.64 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 11.36

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 43.24 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 8.11

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 26.67 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 17.77

4.2.52.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-181 และภาพที่ 4-217

ตารางที่ 4-181 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	35	72.92	25	53.19	14	46.67
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	8	16.67	17	36.17	14	46.67
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	5	10.41	5	10.64	2	6.66
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

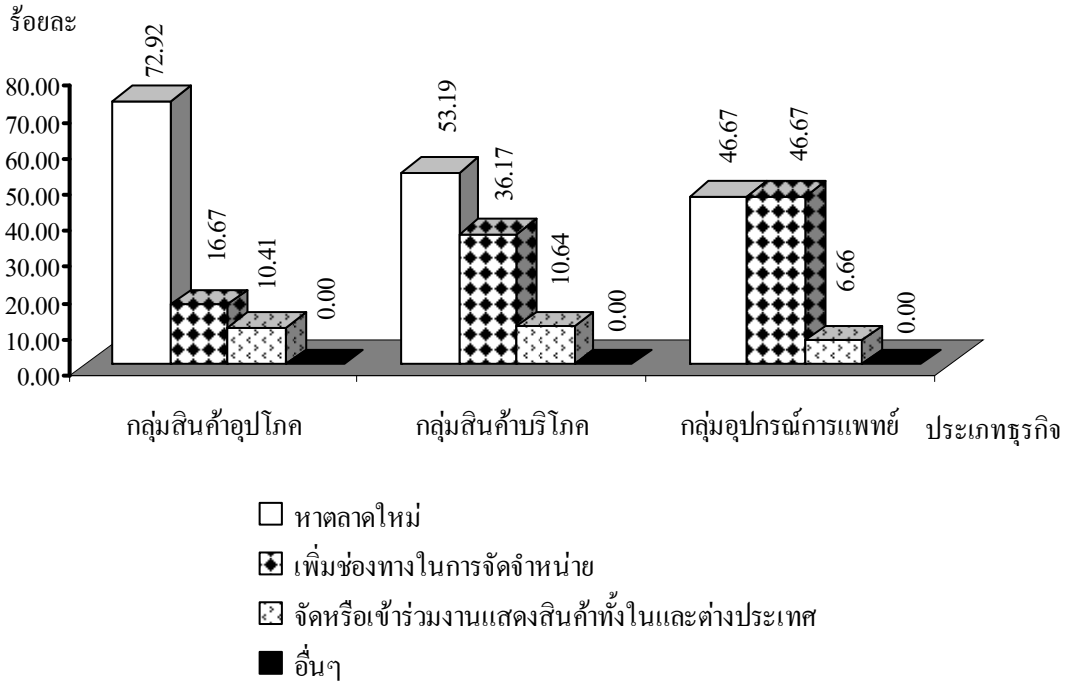

ภาพที่ 4-217 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-181 และภาพที่ 4-217 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 72.92 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 10.41

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 53.19 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 36.17 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 10.64

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ และเพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 46.67 เท่ากัน ที่เหลือได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 6.66

4.2.53 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-182 และภาพที่ 4-218

ตารางที่ 4-182 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
รักษายอดคำสั่งซื้อ	123	34.07
ลดต้นทุนของธุรกิจ	100	27.70
ปรับโครงสร้างราคา	137	37.95
อื่น ๆ	1	0.28
รวม	361	100.00

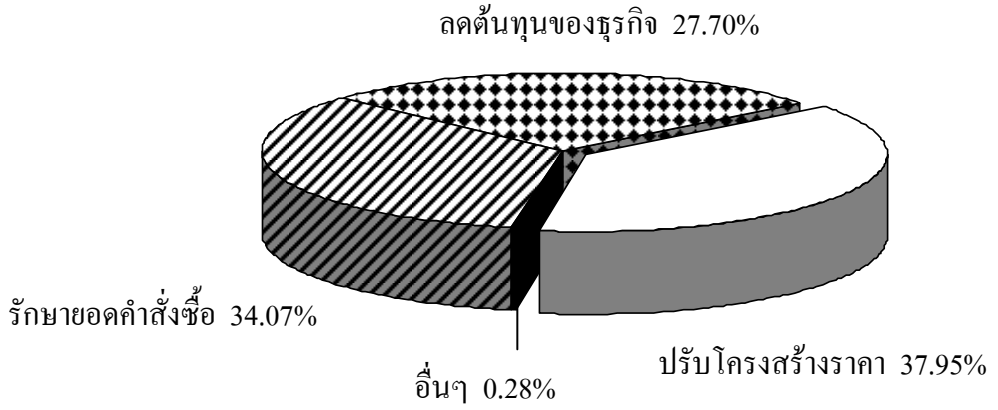

ภาพที่ 4-218 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-182 และภาพที่ 4-218 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ปรับโครงสร้างราคา คิดเป็นร้อยละ 37.95 รองลงมาได้แก่ รักษายอดคำสั่งซื้อ คิดเป็นร้อยละ 34.07 ลดต้นทุนของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 27.70 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.53.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-183 และภาพที่ 4-219

ตารางที่ 4-183 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รักษายอดคำสั่งซื้อ	33	32.04	90	34.88
ลดต้นทุนของธุรกิจ	31	30.10	69	26.74
ปรับโครงสร้างราคา	38	36.89	99	38.38
อื่น ๆ	1	0.97	0	0.00
รวม	103	100.00	258	100.00

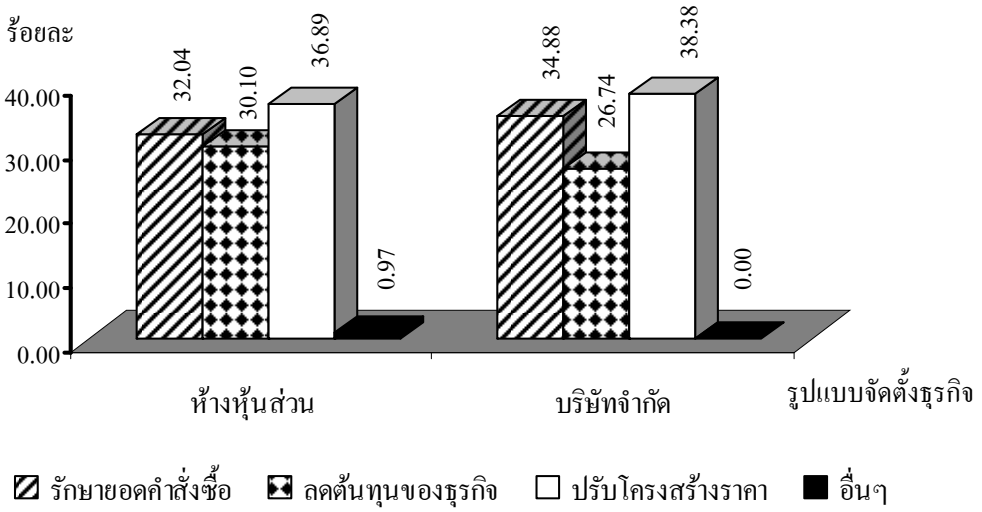

ภาพที่ 4-219 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-183 และภาพที่ 4-219 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ปรับโครงสร้างราคา คิดเป็นร้อยละ 36.89 รองลงมาได้แก่ รักษายอดคำสั่งซื้อ คิดเป็นร้อยละ 32.04 ลดต้นทุนของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 30.10 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ปรับโครงสร้างราคา คิดเป็นร้อยละ 38.38 รองลงมาได้แก่ รักษายอดคำสั่งซื้อ คิดเป็นร้อยละ 34.88 และน้อยที่สุดได้แก่ ลดต้นทุนของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 26.74

4.2.53.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-184 และภาพที่ 4-220

ตารางที่ 4-184 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รักษายอดคำสั่งซื้อ	86	31.62	37	41.57
ลดต้นทุนของธุรกิจ	86	31.62	14	15.73
ปรับโครงสร้างราคา	100	36.76	37	41.57
อื่น ๆ	0	0.00	1	1.13
รวม	272	100.00	89	100.00

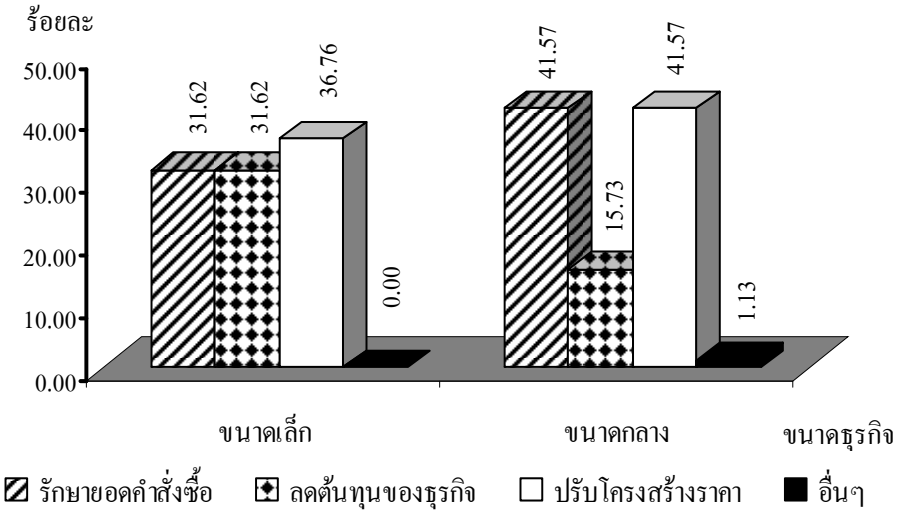

ภาพที่ 4-220 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนก ตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-184 และภาพที่ 4-220 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ปรับโครงสร้างราคา คิดเป็นร้อยละ 36.76 ที่เหลือได้แก่ รักษายอดคำสั่งซื้อ และลดต้นทุนของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 31.62 เท่ากัน

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ รักษายอดคำสั่งซื้อและปรับโครงสร้างราคา คิดเป็นร้อยละ 41.57 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ ลดต้นทุนของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 15.73 และน้อยที่สุดได้แก่ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.13

4.2.54 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-185 และภาพที่ 4-221

ตารางที่ 4-185 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	จำนวน	ร้อยละ
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	113	31.30
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	122	33.80
การเมือง	126	34.90
รวม	361	100.00

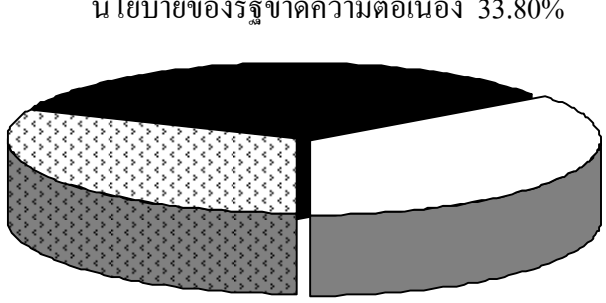

ภาพที่ 4-221 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน

จากตารางที่ 4-185 และภาพที่ 4-221 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมาได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.80 และน้อยที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 31.30

4.2.54.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-186 และภาพที่ 4-222

ตารางที่ 4-186 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	35	33.98	78	30.23
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	35	33.98	87	33.72
การเมือง	33	32.04	93	36.05
รวม	103	100.00	258	100.00

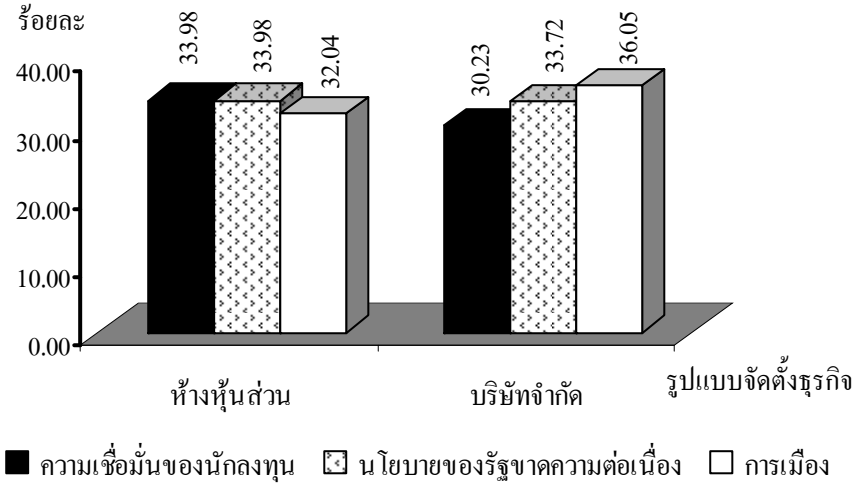

ภาพที่ 4-222 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-186 และภาพที่ 4-222 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน และนโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.98 เท่ากัน ที่เหลือได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 32.04

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 36.05 รองลงมาได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.72 และน้อยที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 30.23

4.2.54.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-187 และภาพที่ 4-223

ตารางที่ 4-187 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	85	31.25	28	31.46
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	93	34.19	29	32.58
การเมือง	94	34.56	32	35.96
รวม	272	100.00	89	100.00

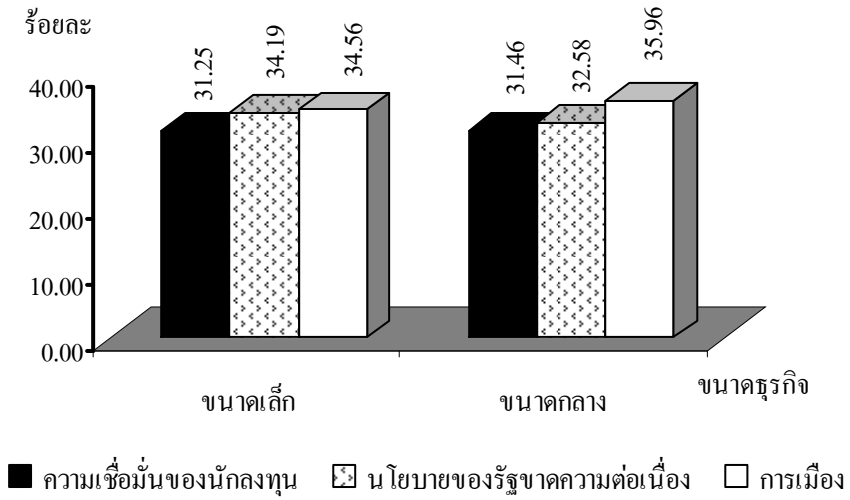

ภาพที่ 4-223 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-187 และภาพที่ 4-223 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนมากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 34.56 รองลงมาได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.19 และน้อยที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 31.25

ธุรกิจขนาดกลาง ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนมากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 35.96 รองลงมาได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 32.58 และน้อยที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 31.46

4.2.54.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-188 และภาพที่ 4-224

ตารางที่ 4-188 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	45	28.13	45	32.61	23	36.51
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	55	34.38	51	36.96	16	25.40
การเมือง	60	37.49	42	30.43	24	38.09
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

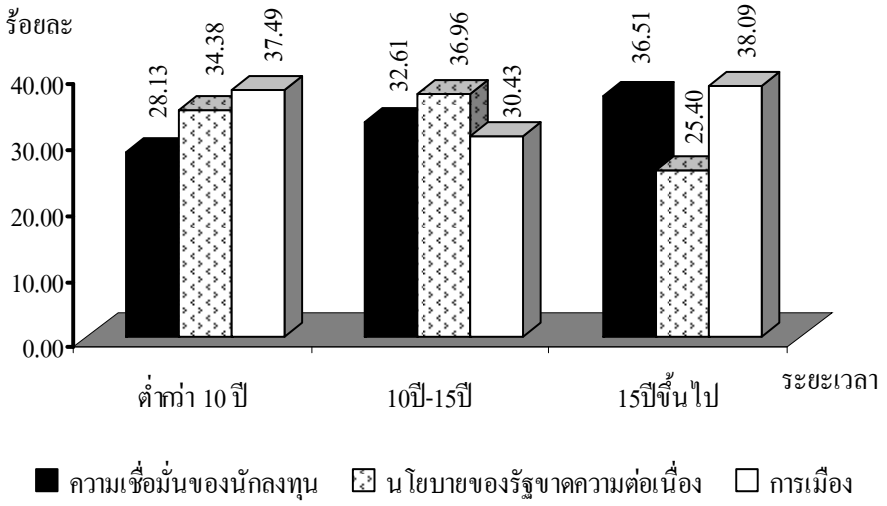

ภาพที่ 4-224 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-188 และภาพที่ 4-224 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 37.49 รองลงมาได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.38 และน้อยที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 28.13

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 36.96 รองลงมาได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 32.61 และน้อยที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 30.43

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมาได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 36.51 และน้อยที่สุดได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.40

4.2.55 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-189 และภาพที่ 4-225

ตารางที่ 4-189 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	จำนวน	ร้อยละ
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	68	18.84
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	117	32.41
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	175	48.48
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

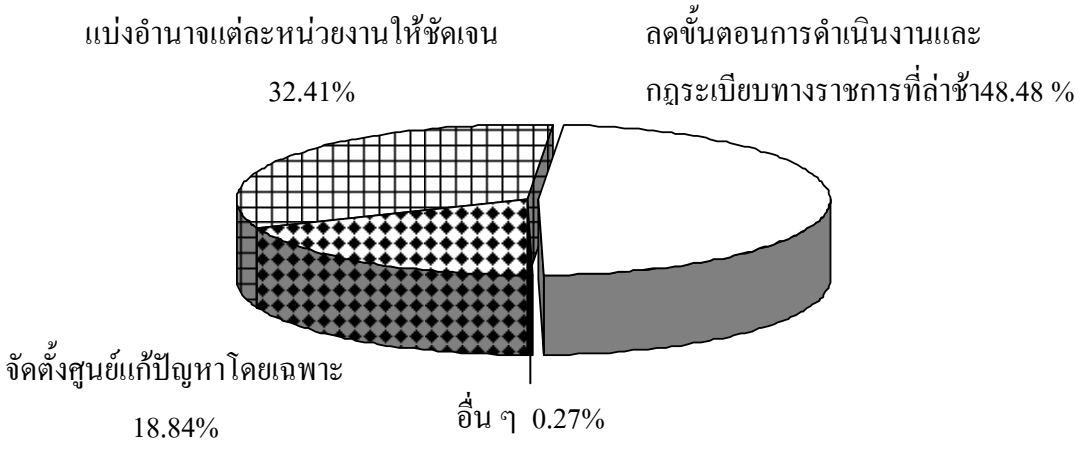

ภาพที่ 4-225 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น

จากตารางที่ 4-189 และภาพที่ 4-225 พบว่า แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 48.48 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 32.41 จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 18.84 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.55.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-190 และภาพที่ 4-226

ตารางที่ 4-190 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	17	16.50	51	19.77
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	37	35.92	80	31.01
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	49	47.58	126	48.84
อื่นๆ	0	0.00	1	0.38
รวม	103	100.00	258	100.00

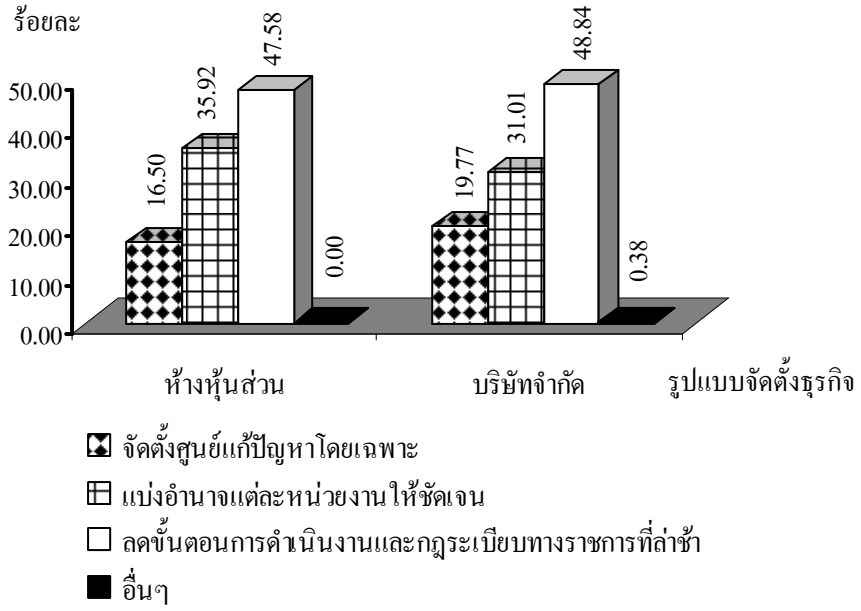

ภาพที่ 4-226 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้นจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-190 และภาพที่ 4-226 พบว่า แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 47.58 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 35.92 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 16.50

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 48.84 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 31.01 จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 19.77 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.38 ตามลำดับ

4.2.55.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-191 และภาพที่ 4-227

ตารางที่ 4-191 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	54	19.85	14	15.73
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	92	33.82	25	28.09
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	126	46.33	49	55.06
อื่นๆ	0	0.00	1	1.12
รวม	272	100.00	89	100.00

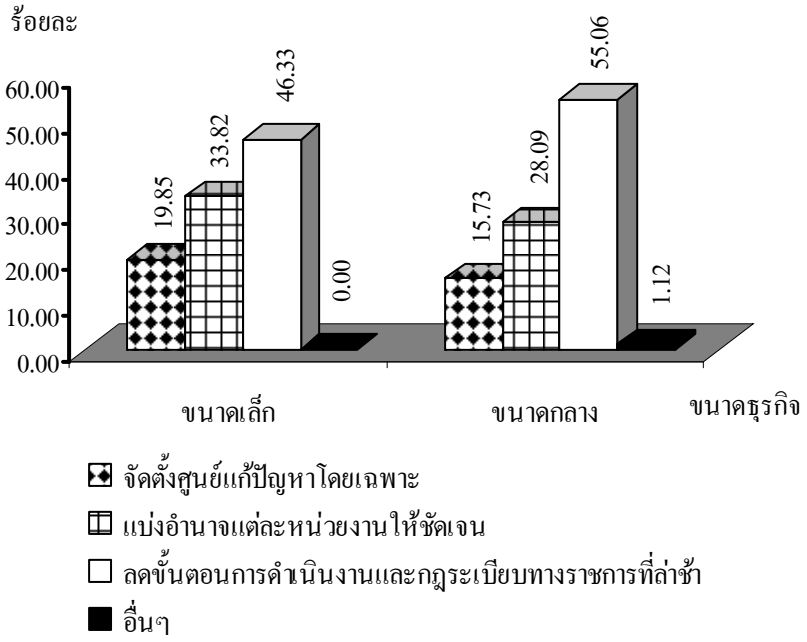

ภาพที่ 4-227 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-191 และภาพที่ 4-227 พบว่า แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 46.33 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 33.82 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 19.85

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 55.06 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 28.09 จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 15.73 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.55.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาปรากฏผลดังตารางที่ 4-192 และภาพที่ 4-228

ตารางที่ 4-192 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	35	21.88	19	13.77	14	22.22
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	49	30.63	46	33.33	22	34.92
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	75	46.88	73	52.90	27	42.86
อื่น ๆ	1	0.61	0	0.00	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

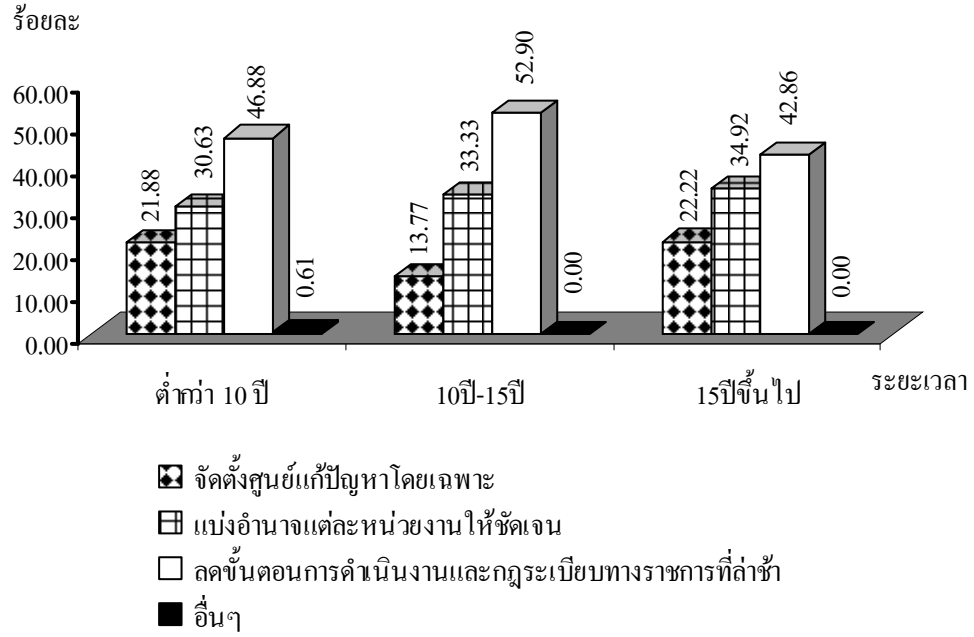

ภาพที่ 4-228 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้นจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-192 และภาพที่ 4-228 พบว่า แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 46.88 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 30.63 จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 21.88 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.61 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 52.90 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 13.77

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 34.92 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 22.22

4.2.56 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-193 และภาพที่ 4-229

ตารางที่ 4-193 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	65	18.11
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	240	66.85
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	54	15.04
รวม	359	100.00

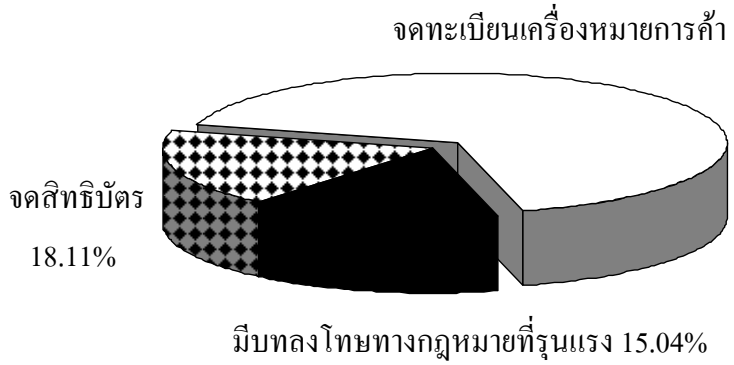

ภาพที่ 4-229 แสดงค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-193 และภาพที่ 4-229 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 66.85 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 18.11 และน้อยที่สุดได้แก่ มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 15.04

4.2.56.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-194 และภาพที่ 4-230

ตารางที่ 4-194 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	22	21.78	43	16.67
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	61	60.40	179	69.38
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	18	17.82	36	13.95
รวม	101	100.00	258	100.00

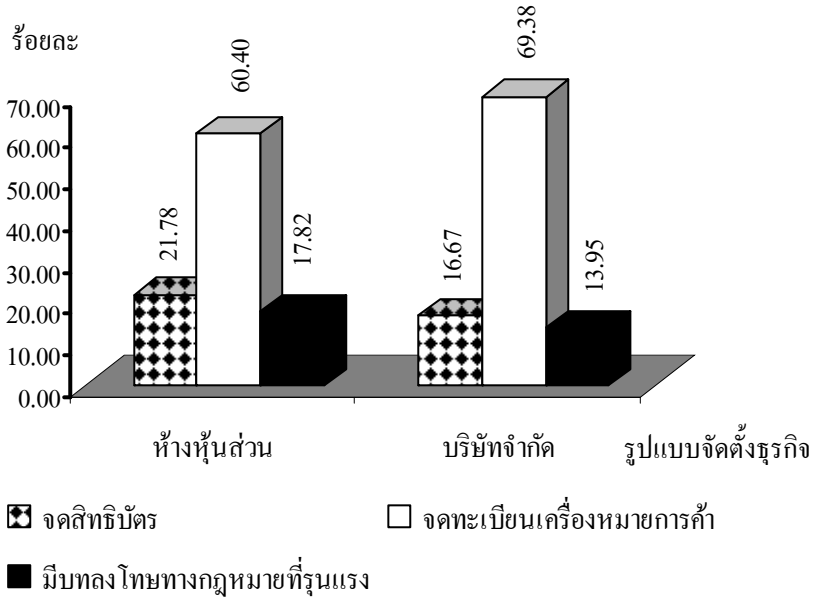

ภาพที่ 4-230 แสดงค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-194 และภาพที่ 4-230 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 60.40 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 21.78 และน้อยที่สุดได้แก่ มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 17.82

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 69.38 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดได้แก่ มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 13.95

4.2.56.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-195 และภาพที่ 4-231

ตารางที่ 4-195 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	55	20.37	10	11.24
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	168	62.22	72	80.90
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	47	17.41	7	7.86
รวม	270	100.00	89	100.00

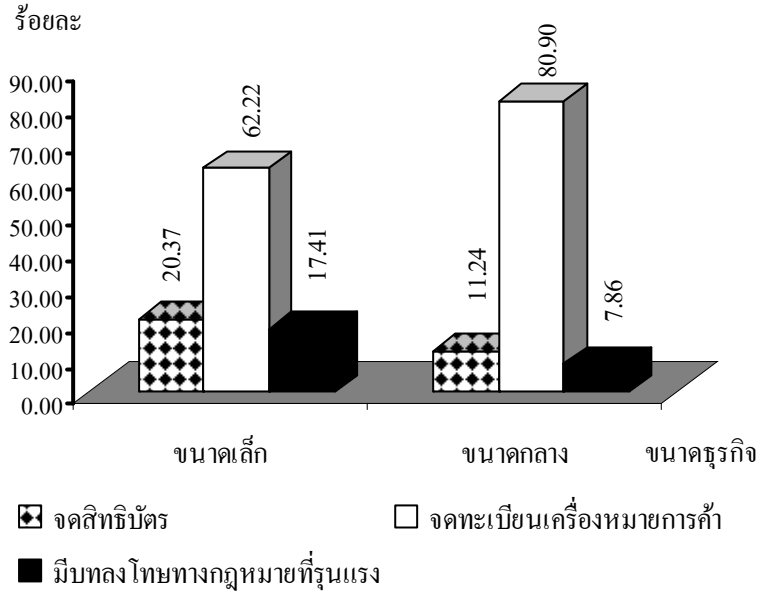

ภาพที่ 4-231 แสดงค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-195 และภาพที่ 4-231 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 62.22 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 20.37 และน้อยที่สุดได้แก่ มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 17.41

ธุรกิจขนาดกลาง วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 80.90 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 11.24 และน้อยที่สุดได้แก่ มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 7.86

4.2.57 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-196 และภาพที่ 4-232

ตารางที่ 4-196 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	203	56.23
ด้านการออกแบบ	69	19.11
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	77	21.33
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	12	3.33
รวม	361	100.00

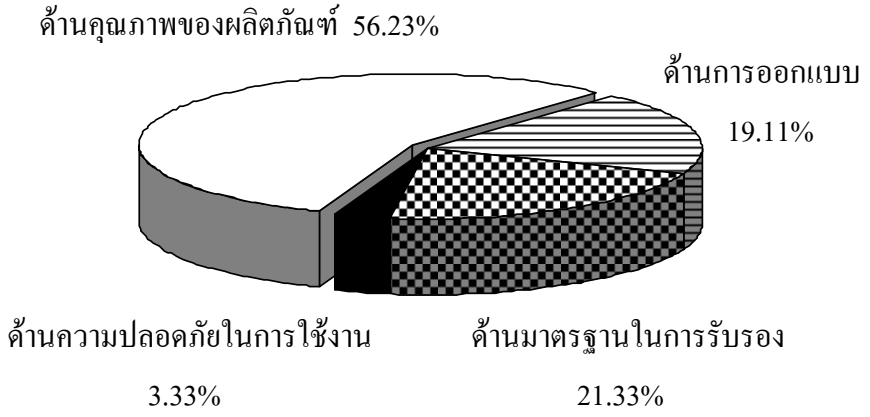

ภาพที่ 4-232 แสดงค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-196 และภาพที่ 4-232 พบว่า การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 56.23 รองลงมาได้แก่ ด้านมาตรฐานในการรับรอง คิดเป็นร้อยละ 21.33 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 19.11และด้านความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

4.2.57.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-197 และภาพที่ 4-233

ตารางที่ 4-197 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	63	61.17	140	54.26
ด้านการออกแบบ	22	21.36	47	18.22
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	14	13.59	63	24.42
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	4	3.88	8	3.10
รวม	103	100.00	258	100.00

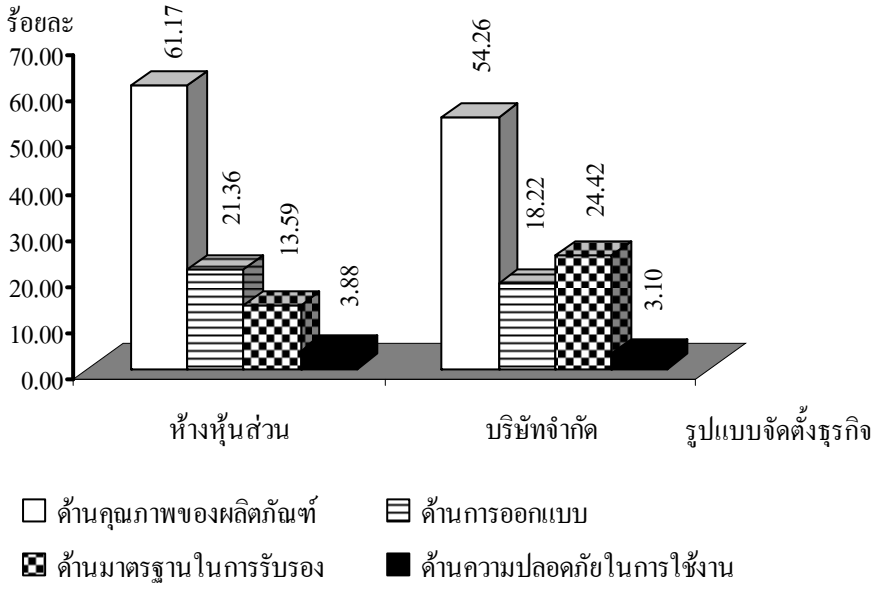

ภาพที่ 4-233 แสดงค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-197 และภาพที่ 4-233 พบว่า การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 61.17 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 21.36 ด้านมาตรฐานในการรับรอง คิดเป็นร้อยละ 13.59 และด้านความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 3.88 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 54.26 รองลงมาได้แก่ ด้านมาตรฐานในการรับรอง คิดเป็นร้อยละ 24.42 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 18.22 และด้านความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 3.10 ตามลำดับ

4.2.57.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่4-198 และภาพที่ 4-234

ตารางที่ 4-198 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	154	56.62	49	55.06
ด้านการออกแบบ	58	21.32	11	12.36
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	50	18.38	27	30.34
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	10	3.68	2	2.24
รวม	272	100.00	89	100.00

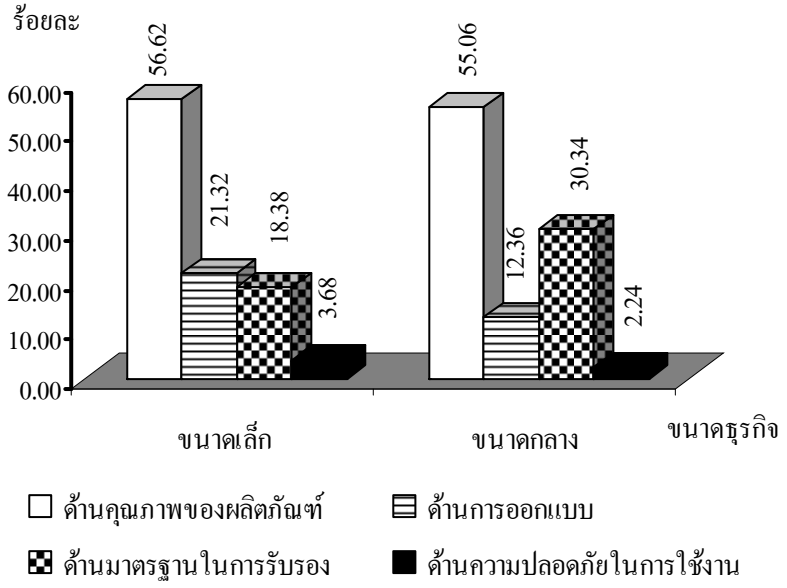

ภาพที่ 4-234 แสดงค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-198 และภาพที่ 4-234 พบว่า การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 56.62 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 21.32 ด้านมาตรฐานในการรับรอง คิดเป็นร้อยละ 18.38 และด้านความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 3.68 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 55.06 รองลงมาได้แก่ ด้านมาตรฐานในการรับรอง คิดเป็นร้อยละ 30.34 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 12.36 และ ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 2.24 ตามลำดับ

4.2.58 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-199 และภาพที่ 4-235

ตารางที่ 4-199 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	จำนวน	ร้อยละ
เงินทุน	62	17.17
ผู้เชี่ยวชาญ	50	13.85
เครื่องมือ/เครื่องจักร	217	60.11
การฝึกอบรม	31	8.59
อื่นๆ	1	0.28
รวม	361	100.00

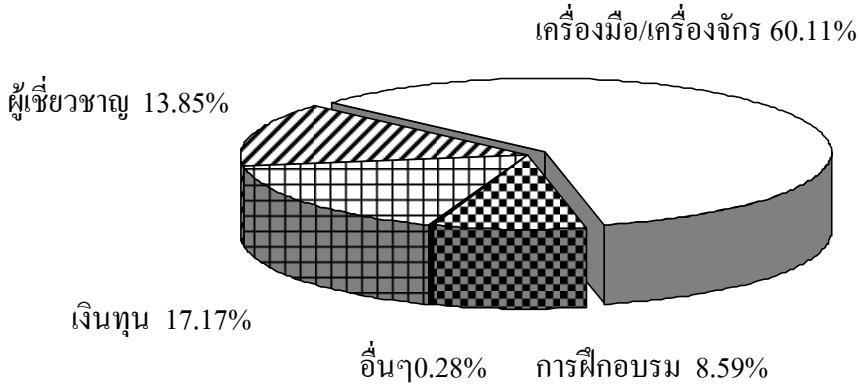

ภาพที่ 4-235 แสดงค่าร้อยละของการสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

จากตารางที่ 4-199 และภาพที่ 4-235 พบว่า การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มากที่สุดได้แก่ เครื่องมือ/เครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 60.11 รองลงมาได้แก่ เงินทุน คิดเป็นร้อยละ 17.17 ผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 13.85 การฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 8.59 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ และด้านขนาดของธุรกิจ ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t-test และการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) ในกรณีพบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่อีกครั้งโดยใช้วิธี Scheffe Analysis

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-200

ตารางที่ 4-200 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	1.53	0.13
ปัจจัยภายใน	2.42	0.02*
ปัจจัยภายนอก	0.62	0.54

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-200 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ปัจจัยภายใน

4.3.1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-201

ตารางที่ 4-201 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	102	3.63	0.34	2.42	0.02*
บริษัทจำกัด	256	3.54	0.24		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-201 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายในมากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-202

ตารางที่ 4-202 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	-1.97	0.05*
ปัจจัยภายใน	-0.85	0.40
ปัจจัยภายนอก	-2.35	0.02*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-202 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ปัจจัยภายนอก

4.3.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-203

ตารางที่ 4-203 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	266	3.49	0.26	-1.97	0.05*
ขนาดกลาง	86	3.56	0.29		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-203 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-204

ตารางที่ 4-204 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	267	3.41	0.37	-2.35	0.02*
ขนาดกลาง	88	3.52	0.39		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-204 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-205

ตารางที่ 4-205 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	2.42	0.02*
ด้านคุณภาพสินค้า	0.70	0.48
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	1.68	0.09
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	1.99	0.05*
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	0.94	0.35
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	0.51	0.61
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	0.88	0.38
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	1.96	0.05*

ตารางที่ 4-205 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	0.64	0.52
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	1.05	0.29
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	-1.04	0.30
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	1.40	0.16
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	0.11	0.91
ด้านค่าจ้างแรงงาน	0.79	0.43
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	-0.45	0.66
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	0.99	0.32
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	-0.33	0.75
ด้านต้นทุนในการผลิต	0.26	0.04*
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	0.86	0.39
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	4.02	0.00*
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	1.68	0.09
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	1.08	0.28
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	2.41	0.02*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-205 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายในมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 รายการ ได้แก่ ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ด้านต้นทุนในการผลิต ด้านการชำระคืนสินเชื่อ และด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร

4.3.3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-206

ตารางที่ 4-206 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	102	3.61	0.71	1.99	0.05*
บริษัทจำกัด	256	3.45	0.67		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-206 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อกมากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-207

ตารางที่ 4-207 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	103	3.52	0.62	1.96	0.05*
บริษัทจำกัด	258	3.37	0.68		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-207 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ มากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-208

ตารางที่ 4-208 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	103	3.63	0.66	0.26	0.04*
บริษัทจำกัด	258	3.48	0.61		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-208 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต มากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.3.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการชำระคืนสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-209

ตารางที่ 4-209 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการชำระคืนสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	103	3.58	0.62	4.02	0.00*
บริษัทจำกัด	258	3.28	066		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-209 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการชำระคืนสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการชำระคืนสินเชื่อ มากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.3.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กรจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-210

ตารางที่ 4-210 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	103	4.01	0.63	2.41	0.02*
บริษัทจำกัด	258	3.83	0.70		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-210 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร มากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-211

ตารางที่ 4-211 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	-0.85	0.40
ด้านคุณภาพสินค้า	-1.17	0.24
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	-1.56	0.12
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	0.18	0.86
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	0.10	0.92
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	1.62	0.11
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	-1.01	0.31
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	-1.28	0.20

ตารางที่ 4-211 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	0.77	0.44
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	-1.01	0.31
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	-3.66	0.00*
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	-0.19	0.85
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	-0.17	0.86
ด้านค่าจ้างแรงงาน	0.27	0.79
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	-0.73	0.46
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	1.09	0.28
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	-1.54	0.13
ด้านต้นทุนในการผลิต	0.50	0.61
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	1.74	0.08
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	-1.75	0.08
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	-1.04	0.30
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	1.96	0.05*
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	-0.36	0.72

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-211 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย และด้านการทุจริตภายในองค์กร

4.3.4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-212

ตารางที่ 4-212 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.63	0.74	-3.66	0.00*
ขนาดกลาง	89	3.93	0.67		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-212 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-213

ตารางที่ 4-213 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.80	0.79	1.96	0.05*
ขนาดกลาง	89	3.62	0.68		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-213 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็กให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร มากกว่าธุรกิจขนาดกลาง

4.3.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-214

ตารางที่ 4-214 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	0.62	0.54
ด้านราคาวัตถุดิบ	0.52	0.60
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	-0.19	0.85
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	-0.25	0.80
ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด)	0.05	0.96
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	1.75	0.08
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	0.16	0.87
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	0.79	0.43
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	0.51	0.61
ด้านราคาน้ำมัน	0.70	0.49
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	0.45	0.65
ด้านนโยบายของรัฐ	-0.13	0.90
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	-0.41	0.68
ด้านอัตราภาษี	0.81	0.42
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	-0.14	0.89
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	-0.35	0.73
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	-0.40	0.69

ตารางที่ 4-214 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	1.11	0.27
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	0.69	0.49
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	-0.70	0.48

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-214 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-215

ตารางที่ 4-215 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	-2.35	0.02*
ด้านราคาวัตถุดิบ	-2.27	0.02*
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	0.91	0.36
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	-1.33	0.19
ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด)	1.75	0.08
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	-1.98	0.05*
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	0.26	0.79
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	-3.15	0.00*
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	-2.01	0.05*

ตารางที่ 4-215 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ด้านราคาน้ำมัน	-0.80	0.43
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	-1.57	0.12
ด้านนโยบายของรัฐ	-3.41	0.00*
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	-0.70	0.49
ด้านอัตราภาษี	0.03	0.98
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	-0.81	0.42
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	-2.78	0.01*
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	-2.16	0.03*
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	-0.50	0.62
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	0.70	0.48
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	-1.44	0.15

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-215 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 7 รายการ ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ด้านนโยบายของรัฐ ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ และด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์

4.3.6.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-216

ตารางที่ 4-216 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.63	0.66	-2.27	0.02*
ขนาดกลาง	89	3.78	0.49		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-216 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาวัตถุดิบ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-217

ตารางที่ 4-217 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.64	0.90	-1.98	0.05*
ขนาดกลาง	89	3.85	0.86		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-217 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-218

ตารางที่ 4-218 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.09	0.77	-3.15	0.00*
ขนาดกลาง	89	3.38	0.68		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-218 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยนมากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-219

ตารางที่ 4-219 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.04	0.80	-2.01	0.05*
ขนาดกลาง	89	3.25	0.86		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-219 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-220

ตารางที่ 4-220 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.39	0.81	-3.41	0.00*
ขนาดกลาง	89	3.70	0.71		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-220 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-221

ตารางที่ 4-221 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.38	0.79	-2.78	0.01*
ขนาดกลาง	89	3.60	0.60		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-221 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-222

ตารางที่ 4-222 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทาง ธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	270	3.66	0.89	-2.16	0.03*
ขนาดกลาง	89	3.89	0.83		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-222 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-223

ตารางที่ 4-223 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	1.06	0.35
ปัจจัยภายใน	1.90	0.15
ปัจจัยภายนอก	4.25	0.01*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-223 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ปัจจัยภายนอก จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.7.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-224

ตารางที่ 4-224 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.41	3.50	3.35
ต่ำกว่า 10 ปี	3.41	-	0.09	0.06
10 ปี-15 ปี	3.50		-	0.15*
15 ปีขึ้นไป	3.35			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-224 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-225

ตารางที่ 4-225 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	3.29	0.00*
ปัจจัยภายใน	3.15	0.00*
ปัจจัยภายนอก	4.91	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-225 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.8.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-226

ตารางที่ 4-226 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.66	3.51	3.46	3.60	3.52	3.45	3.46	3.42	3.51
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.66	-	0.15	0.20	0.06	0.14	0.21	0.20	0.24*	0.15
กลุ่มยานยนต์	3.51		-	0.05	0.09	0.01	0.06	0.05	0.09	0.00
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.46			-	0.14	0.06	0.01	0.00	0.04	0.05
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.60				-	0.08	0.15	0.14	0.18	0.09
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.52					-	0.07	0.06	0.10	0.01
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.45						-	0.01	0.03	0.06
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.46							-	0.04	0.05
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.42								-	0.09
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.51									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-226 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจให้ความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวมมากกว่ากลุ่มสินค้าบริโภค

4.3.8.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-225 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.8.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-227

ตารางที่ 4-227 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\overline{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.63	3.42	3.51	3.57	3.55	3.39	3.30	3.26	3.43
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.63	-	0.21	0.12	0.06	0.08	0.24	0.33*	0.37*	0.20
กลุ่มยานยนต์	3.42		-	0.09	0.15	0.13	0.03	0.12	0.16	0.01
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.51			-	0.06	0.04	0.12	0.21	0.25	0.08
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.57				-	0.02	0.18	0.27	0.31*	0.14
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.55					-	0.16	0.25	0.29	0.12
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.39						-	0.09	0.13	0.04
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.30							-	0.04	0.13
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.26								-	0.17
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.43									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-227 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก มากกว่า กลุ่มสินค้าอุปโภคและกลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอกมากกว่ากลุ่มสินค้าบริโภค

4.3.9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-228

ตารางที่ 4-228 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	1.90	0.15
ด้านคุณภาพสินค้า	0.00	1.00
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	4.05	0.02*
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	0.59	0.55
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.34	0.04*
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	4.94	0.01*
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	5.24	0.01*
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	0.10	0.90
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	5.06	0.01*
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	0.88	0.42
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.31	0.04*
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	8.43	0.00*
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	2.53	0.08
ด้านค่าจ้างแรงงาน	1.93	0.15
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	0.11	0.89

ตารางที่ 4-228 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	5.74	0.00*
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	5.46	0.00*
ด้านต้นทุนในการผลิต	2.97	0.05*
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	7.25	0.00*
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	1.78	0.17
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	0.02	0.98
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	7.08	0.00*
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	2.56	0.08

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-228 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 12 รายการ ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขายด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ด้านต้นทุนในการผลิต ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ และด้านการทุจริตภายในองค์กร จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.9.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-229

ตารางที่ 4-229 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.92	4.00	4.19
ต่ำกว่า 10 ปี	3.92	-	0.08	0.27*
10 ปี-15 ปี	4.00		-	0.19
15 ปีขึ้นไป	4.19			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-229 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี

4.3.9.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จากตารางที่ 4-228 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.9.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-230

ตารางที่ 4-230 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.84	3.67	3.95
ต่ำกว่า 10 ปี	3.84	-	0.17	0.11
10 ปี-15 ปี	3.67		-	0.28*
15 ปีขึ้นไป	3.95			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-230 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี

4.3.9.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-231

ตารางที่ 4-231 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.31	3.43	3.10
ต่ำกว่า 10 ปี	3.31	-	0.12	0.21
10 ปี-15 ปี	3.43		-	0.33*
15 ปีขึ้นไป	3.10			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-231 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.9.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-232

ตารางที่ 4-232 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.40	3.43	3.68
ต่ำกว่า 10 ปี	3.40	-	0.03	0.28*
10 ปี-15 ปี	3.43		-	0.25*
15 ปีขึ้นไป	3.68			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-232 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี

4.3.9.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จากตารางที่ 4-228 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.9.7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-233

ตารางที่ 4-233 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.38	3.46	3.79
ต่ำกว่า 10 ปี	3.38	-	0.08	0.41*
10 ปี-15 ปี	3.46		-	0.33*
15 ปีขึ้นไป	3.79			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-233 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี

4.3.9.8 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-234

ตารางที่ 4-234 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.56	3.42	3.81
ต่ำกว่า 10 ปี	3.56	-	0.14	0.25
10 ปี-15 ปี	3.42		-	0.39*
15 ปีขึ้นไป	3.81			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-234 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ10 ปี-15 ปี

4.3.9.9 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-235

ตารางที่ 4-235 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.43	3.49	3.71
ต่ำกว่า 10 ปี	3.43	-	0.06	0.28*
10 ปี-15 ปี	3.49		-	0.22*
15 ปีขึ้นไป	3.71			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-235 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี

4.3.9.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จากตารางที่ 4-228 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.9.11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-236

ตารางที่ 4-236 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.92	3.69	4.05
ต่ำกว่า 10 ปี	3.92	-	0.23*	0.13
10 ปี-15 ปี	3.69		-	0.36*
15 ปีขึ้นไป	4.05			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-236 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี

4.3.9.12 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-237

ตารางที่ 4-237 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.91	3.68	3.52
ต่ำกว่า 10 ปี	3.91	-	0.23*	0.39*
10 ปี-15 ปี	3.68		-	0.16
15 ปีขึ้นไป	3.52			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-237 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจปรากฏผลดังตารางที่ 4-238

ตารางที่ 4-238 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	3.15	0.00*
ด้านคุณภาพสินค้า	4.51	0.00*
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	7.31	0.00*
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก	3.60	0.00*
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	1.31	0.24
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	6.83	0.00*
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	2.89	0.00*
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	0.38	0.93
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	2.81	0.00*
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.73	0.00*
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	9.08	0.00*
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.02	0.00*
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	6.37	0.00*
ด้านค่าจ้างแรงงาน	4.63	0.00*
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	2.02	0.04*
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.93	0.00*
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.97	0.46
ด้านต้นทุนในการผลิต	1.26	0.26
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	5.46	0.00*
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	1.55	0.14
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	0.63	0.75
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	5.27	0.00*
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	4.52	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-238 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 16 รายการ ได้แก่ ด้านคุณภาพสินค้า ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ด้านระบบการขนส่งสินค้า ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ด้านการเข้าออกของแรงงาน ด้านค่าจ้างแรงงาน ด้านแรงงานช่างฝีมือ ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ด้านการทุจริตภายในองค์กร และด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.10.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-239

ตารางที่ 4-239 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		4.34	3.76	3.76	4.07	3.81	3.60	3.92	3.83	3.90
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	4.34	-	0.58*	0.58	0.27	0.53	0.74*	0.42	0.51	0.44
กลุ่มยานยนต์	3.76		-	0.00	0.31	0.05	0.16	0.16	0.07	0.14
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.76			-	0.31	0.05	0.16	0.16	0.07	0.14
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	4.07				-	0.26	0.47	0.15	0.24	0.17
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.81					-	0.21	0.11	0.02	0.09
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.60						-	0.32	0.23	0.30
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.92							-	0.09	0.02
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.83								-	0.07
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.90									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-239 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า มากกว่า กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

4.3.10.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-240

ตารางที่ 4-240 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		4.16	3.67	3.70	3.95	3.97	3.87	4.02	4.21	4.57
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	4.16	-	0.49	0.46	0.21	0.19	0.29	0.14	0.05	0.41
กลุ่มยานยนต์	3.67		-	0.03	0.28	0.30	0.20	0.35	0.54*	0.90*
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.70			-	0.25	0.27	0.17	0.32	0.51	0.87*
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.95				-	0.02	0.08	0.07	0.26	0.62*
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.97					-	0.10	0.05	0.24	0.60*
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.87						-	0.15	0.34	0.70*
กลุ่มสินค้าอุปโภค	4.02							-	0.19	0.55
กลุ่มสินค้าบริโภค	4.21								-	0.36
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	4.57									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-240 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 คู่ ได้แก่ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้ามากกว่า กลุ่มยานยนต์ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย กลุ่มสินค้าบริโภค ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า มากกว่ากลุ่มยานยนต์

4.3.10.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-241

ตารางที่ 4-241 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.97	3.71	3.42	3.80	3.38	3.89	4.02	4.13	3.63
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.97	-	0.26	0.55	0.17	0.59	0.08	0.05	0.16	0.34
กลุ่มยานยนต์	3.71		-	0.29	0.09	0.33	0.18	0.31	0.42	0.08
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.42			-	0.38	0.04	0.47	0.60*	0.71*	0.21
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.80				-	0.42	0.09	0.22	0.33	0.17
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.38					-	0.51	0.64*	0.75*	0.25
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.89						-	0.13	0.24	0.26
กลุ่มสินค้าอุปโภค	4.02							-	0.11	0.39
กลุ่มสินค้าบริโภค	4.13								-	0.50
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.63									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-241 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุปโภค และกลุ่มสินค้าบริโภค ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่ามากกว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก และกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์

4.3.10.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-242

ตารางที่ 4-242 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\overline{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.50	3.62	3.27	3.41	3.35	3.31	3.15	3.06	3.23
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.50	-	0.12	0.23	0.09	0.15	0.19	0.35	0.44	0.27
กลุ่มยานยนต์	3.62		-	0.35	0.21	0.27	0.31	0.47	0.56*	0.39
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.27			-	0.14	0.08	0.04	0.12	0.21	0.04
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.41				-	0.06	0.10	0.26	0.35	0.18
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.35					-	0.04	0.20	0.29	0.12
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.31						-	0.16	0.25	0.08
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.15							-	0.09	0.08
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.06								-	0.17
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.23									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-242 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มยานยนต์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ มากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค

4.3.10.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านระบบการขนส่งสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านระบบการขนส่งสินค้า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านระบบการขนส่งสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.8 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-243

ตารางที่ 4-243 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\overline{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.66	3.82	3.88	3.59	4.11	3.64	3.40	3.26	4.30
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.66	-	0.16	0.22	0.07	0.45	0.02	0.26	0.40	0.64
กลุ่มยานยนต์	3.82		-	0.06	0.23	0.29	0.18	0.42	0.56*	0.48
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.88			-	0.29	0.23	0.24	0.48	0.62*	0.42
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.59				-	0.52	0.05	0.19	0.33	0.71*
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	4.11					-	0.47	0.71*	0.85*	0.19
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.64						-	0.24	0.38	0.66*
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.40							-	0.14	0.90*
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.26								-	1.04*
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	4.30									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-243 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 8 คู่ ได้แก่ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากกว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มกิจการค้าขาย กลุ่มสินค้าอุปโภค และกลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มยานยนต์ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก และกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากกว่า กลุ่มสินค้าอุปโภค

4.3.10.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.10 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-244

ตารางที่ 4-244 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\overline{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.53	3.78	3.24	3.57	3.46	3.09	3.31	2.89	3.60
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.53	-	0.25	0.29	0.04	0.07	0.44	0.22	0.64	0.07
กลุ่มยานยนต์	3.78		-	0.54	0.21	0.32	0.69*	0.47	0.89*	0.18
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.24			-	0.33	0.22	0.15	0.07	0.35	0.36
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.57				-	0.11	0.48	0.26	0.68*	0.03
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.46					-	0.37	0.15	0.57	0.14
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.09						-	0.22	0.20	0.51
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.31							-	0.42	0.29
กลุ่มสินค้าบริโภค	2.89								-	0.71*
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.60									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-244 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน มากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มยานยนต์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านการเข้าออกของแรงงาน มากกว่า กลุ่มกิจการค้าขาย

4.3.10.11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-245

ตารางที่ 4-245 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.63	3.16	3.30	3.59	3.41	3.18	3.06	2.89	3.40
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.63	-	0.47	0.33	0.04	0.22	0.45	0.57	0.74*	0.23
กลุ่มยานยนต์	3.16		-	0.14	0.43	0.25	0.02	0.10	0.27	0.24
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.30			-	0.29	0.11	0.12	0.24	0.41	0.10
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.59				-	0.18	0.41	0.53	0.70*	0.19
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.41					-	0.23	0.35	0.52	0.01
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.18						-	0.12	0.29	0.22
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.06							-	0.17	0.34
กลุ่มสินค้าบริโภค	2.89								-	0.51
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.40									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-245 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ และกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน มากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค

4.3.10.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานช่างฝีมือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานช่างฝีมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.14 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-246

ตารางที่ 4-246 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.94	4.02	3.52	3.75	3.54	3.91	3.96	4.23	3.57
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.94	-	0.08	0.42	0.19	0.40	0.03	0.02	0.29	0.37
กลุ่มยานยนต์	4.02		-	0.50	0.27	0.48	0.11	0.06	0.21	0.45
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.52			-	0.23	0.02	0.39	0.44	0.71*	0.05
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.75				-	0.21	0.16	0.21	0.48	0.18
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.54					-	0.37	0.42	0.69*	0.03
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.91						-	0.05	0.32	0.34
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.96							-	0.27	0.39
กลุ่มสินค้าบริโภค	4.23								-	0.66*
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.57									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-246 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มสินค้าบริโภค ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ มากกว่า กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก และกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์

4.3.10.15 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-247

ตารางที่ 4-247 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\overline{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.53	3.96	3.36	3.82	3.51	3.47	4.04	4.04	3.87
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.53	-	0.43	0.17	0.29	0.02	0.06	0.51	0.51	0.34
กลุ่มยานยนต์	3.96		-	0.60	0.14	0.45	0.49	0.08	0.08	0.09
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.36			-	0.46	0.15	0.11	0.68*	0.68*	0.51
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.82				-	0.31	0.35	0.22	0.22	0.05
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.51					-	0.04	0.53	0.53	0.36
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.47						-	0.57	0.57	0.40
กลุ่มสินค้าอุปโภค	4.04							-	0.00	0.17
กลุ่มสินค้าบริโภค	4.04								-	0.17
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.87									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-247 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุปโภค และกลุ่มสินค้าบริโภค ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร มากกว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

4.3.10.16 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-248

ตารางที่ 4-248 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.94	3.87	3.55	3.86	3.62	3.78	4.17	4.19	3.73
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.94	-	0.07	0.39	0.08	0.32	0.16	0.23	0.25	0.21
กลุ่มยานยนต์	3.87		-	0.32	0.01	0.25	0.09	0.30	0.32	0.14
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.55			-	0.31	0.07	0.23	0.62*	0.64*	0.18
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.86				-	0.24	0.08	0.31	0.33	0.13
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.62					-	0.16	0.55	0.57	0.11
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.78						-	0.39	0.41	0.05
กลุ่มสินค้าอุปโภค	4.17							-	0.02	0.44
กลุ่มสินค้าบริโภค	4.19								-	0.46
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.73									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-248 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุปโภค และกลุ่มสินค้าบริโภค ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร มากกว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

4.3.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-249

ตารางที่ 4-249 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	4.25	0.01*
ด้านราคาวัตถุดิบ	1.25	0.29
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	2.72	0.07
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	1.10	0.33
ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด)	3.15	0.04*
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	5.62	0.00*
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	2.71	0.07
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	4.85	0.01*
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	1.14	0.32
ด้านราคาน้ำมัน	5.33	0.01*
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	1.04	0.35
ด้านนโยบายของรัฐ	6.42	0.00*
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	5.08	0.01*
ด้านอัตราภาษี	2.04	0.13
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	3.51	0.03*

ตารางที่ 4-249 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	0.92	0.40
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	5.01	0.01*
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	0.46	0.63
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	0.22	0.80
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	7.69	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-249 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 รายการ ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ด้านราคาน้ำมัน ด้านนโยบายของรัฐ ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.11.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จากตารางที่ 4-249 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.11.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-250

ตารางที่ 4-250 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.73	3.80	3.37
ต่ำกว่า 10 ปี	3.73	-	0.07	0.36*
10 ปี-15 ปี	3.80		-	0.43*
15 ปีขึ้นไป	3.37			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-250 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.11.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-251

ตารางที่ 4-251 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.03	3.27	3.29
ต่ำกว่า 10 ปี	3.03	-	0.24*	0.26
10 ปี-15 ปี	3.27		-	0.02
15 ปีขึ้นไป	3.29			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-251 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี

4.3.11.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-252

ตารางที่ 4-252 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.38	3.54	3.10
ต่ำกว่า 10 ปี	3.38	-	0.16	0.28
10 ปี-15 ปี	3.54		-	0.44*
15 ปีขึ้นไป	3.10			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-252 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.11.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-253

ตารางที่ 4-253 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.46	3.60	3.17
ต่ำกว่า 10 ปี	3.46	-	0.14	0.29*
10 ปี-15 ปี	3.60		-	0.43*
15 ปีขึ้นไป	3.17			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-253 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.11.6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-254

ตารางที่ 4-254 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.03	3.28	3.03
ต่ำกว่า 10 ปี	3.03	-	0.25*	0.00
10 ปี-15 ปี	3.28		-	0.25
15 ปีขึ้นไป	3.03			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-254 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี

4.3.11.7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-255

ตารางที่ 4-255 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.08	3.25	2.94
ต่ำกว่า 10 ปี	3.08	-	0.17	0.14
10 ปี-15 ปี	3.25		-	0.31*
15 ปีขึ้นไป	2.94			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-255 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.11.8 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-256

ตารางที่ 4-256 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.78	3.79	3.40
ต่ำกว่า 10 ปี	3.78	-	0.01	0.38*
10 ปี-15 ปี	3.79		-	0.39*
15 ปีขึ้นไป	3.40			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-256 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.11.9 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-257

ตารางที่ 4-257 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.58	3.60	3.17
ต่ำกว่า 10 ปี	3.58	-	0.02	0.41*
10 ปี-15 ปี	3.60		-	0.43*
15 ปีขึ้นไป	3.17			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-257 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-258

ตารางที่ 4-258 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	4.91	0.00*
ด้านราคาวัตถุดิบ	1.12	0.35
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	0.95	0.48
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	2.07	0.04*
ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด)	4.22	0.00*
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	4.73	0.00*
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	0.87	0.54
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	1.37	0.21
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	2.36	0.02*
ด้านราคาน้ำมัน	3.82	0.00*
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.66	0.00*
ด้านนโยบายของรัฐ	4.09	0.00*
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	1.37	0.21
ด้านอัตราภาษี	1.75	0.09
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	2.24	0.02*
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	2.09	0.04*
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.20	0.00*
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.02	0.00*
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	2.85	0.00*
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	5.66	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-258 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 รายการ ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ด้านราคาน้ำมัน ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ด้านนโยบายของรัฐ ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.12.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-259

ตารางที่ 4-259 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\overline{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		4.09	3.62	3.48	4.00	3.81	4.04	4.00	3.89	3.93
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	4.09	-	0.47	0.61*	0.09	0.28	0.05	0.09	0.20	0.16
กลุ่มยานยนต์	3.62		-	0.14	0.38	0.19	0.42	0.38	0.27	0.31
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.48			-	0.52	0.33	0.56*	0.52	0.41	0.45
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	4.00				-	0.19	0.04	0.00	0.11	0.07
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.81					-	0.23	0.19	0.08	0.12
กลุ่มกิจการค้าขาย	4.04						-	0.04	0.15	0.11
กลุ่มสินค้าอุปโภค	4.00							-	0.11	0.07
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.89								-	0.04
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.93									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-259 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มกิจการค้าขาย และกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด มากกว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

4.3.12.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-260

ตารางที่ 4-260 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\overline{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.53	3.38	3.58	3.68	3.86	3.24	3.08	3.09	3.27
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.53	-	0.15	0.05	0.15	0.33	0.29	0.45	0.44	0.26
กลุ่มยานยนต์	3.38		-	0.20	0.30	0.48	0.14	0.30	0.29	0.11
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.58			-	0.10	0.28	0.34	0.50	0.49	0.31
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.68				-	0.18	0.44	0.60	0.59	0.41
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.86					-	0.62	0.78*	0.77*	0.59
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.24						-	0.16	0.15	0.03
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.08							-	0.01	0.19
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.09								-	0.18
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.27									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-260 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน มากกว่า กลุ่มสินค้าอุปโภค และกลุ่มสินค้าบริโภค

4.3.12.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม

ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-261

ตารางที่ 4-261 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.63	3.53	3.79	3.48	3.81	3.36	3.13	3.17	3.57
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.63	-	0.10	0.16	0.15	0.18	0.27	0.50	0.46	0.06
กลุ่มยานยนต์	3.53		-	0.26	0.05	0.28	0.17	0.40	0.36	0.04
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.79			-	0.31	0.02	0.43	0.66	0.62	0.22
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.48				-	0.33	0.12	0.35	0.31	0.09
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.81					-	0.45	0.68*	0.64	0.24
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.36						-	0.23	0.19	0.21
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.13							-	0.04	0.44
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.17								-	0.40
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.57									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-261 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ มากกว่า กลุ่มสินค้าอุปโภค

4.3.12.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-262

ตารางที่ 4-262 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.72	3.56	3.33	3.43	3.46	3.27	3.27	3.21	3.00
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.72	-	0.16	0.39	0.29	0.26	0.45	0.45	0.51	0.72*
กลุ่มยานยนต์	3.56		-	0.23	0.13	0.10	0.29	0.29	0.35	0.56
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.33			-	0.10	0.13	0.06	0.06	0.12	0.33
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.43				-	0.03	0.16	0.16	0.22	0.43
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.46					-	0.19	0.19	0.25	0.46
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.27						-	0.00	0.06	0.27
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.27							-	0.06	0.27
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.21								-	0.21
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.00									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-262 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ มากกว่า กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

4.3.12.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.13 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-263

ตารางที่ 4-263 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.56	3.33	3.82	3.77	3.86	3.51	3.21	3.13	3.70
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.56	-	0.23	0.26	0.21	0.30	0.05	0.35	0.43	0.14
กลุ่มยานยนต์	3.33		-	0.49	0.44	0.53	0.18	0.12	0.20	0.37
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.82			-	0.05	0.04	0.31	0.61	0.69*	0.12
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.77				-	0.09	0.26	0.56	0.64*	0.07
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.86					-	0.35	0.65*	0.73*	0.16
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.51						-	0.30	0.38	0.19
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.21							-	0.08	0.49
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.13								-	0.57
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.70									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-263 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก และกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีมากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มากกว่ากลุ่มสินค้าอุปโภค

4.4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ มีจำนวน 8 ข้อดังนี้

4.4.1 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-264

ตารางที่ 4-264 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด	0.28
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	0.95
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.10
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	0.08
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.43
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย	0.48
วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	0.13
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า	0.17
ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย	0.08
ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	0.79
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย	0.16
แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ	0.85
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.17

ตารางที่ 4-264 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.74
เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ	0.42
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ	0.14
ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด	0.41
แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	0.20
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.59
ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด	0.60
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.39
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต	0.39
ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด	0.46
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ	0.29
ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด	0.06
จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	0.21
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ	0.87
การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ	0.68
แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.81
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.69
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.03*
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.22
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.43

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-264 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการได้แก่ ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 1 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

4.4.1.1 ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ปรากฏผลตามตารางที่ 4-133 หน้าที่ 278 และภาพที่ 4-157 หน้าที่ 279

4.4.2 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-265

ตารางที่ 4-265 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	0.00*
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	0.00*
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย	0.00*
วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	0.17
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า	0.00*
ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย	0.00*
ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย	0.03*

ตารางที่ 4-265 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ	0.38
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.47
เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ	0.05*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ	0.00*
ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด	0.86
แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	0.64
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.60
ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด	0.02*
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.01*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต	0.41
ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ	0.01*
ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด	0.00*
จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ	0.33
การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ	0.00*
แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.01*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.17
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.02*
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.69
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-265 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 23 รายการได้แก่ ต้องการพัฒนา

คุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 23 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

4.4.2.1 ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-18 และภาพที่ 4-42 หน้าที่ 123

4.4.2.2 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-25 หน้าที่ 133 และภาพที่ 4-49 หน้าที่ 134

4.4.2.3 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-32 และภาพที่ 4-56 หน้าที่ 146

4.4.2.4 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-39 หน้าที่ 156 และภาพที่ 4-63 หน้าที่ 157

4.4.2.5 ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-46 และภาพที่ 4-70 หน้าที่ 168

4.4.2.6 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ปรากฏผลตามตารางที่ 4-50 หน้าที่ 173และภาพที่ 4-74 หน้าที่ 174

4.4.2.7 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-58 หน้าที่ 183 และภาพที่ 4-82 หน้าที่ 184

4.4.2.8 ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-65 หน้าที่ 195 และภาพที่ 4-89 หน้าที่ 196

4.4.2.9 ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-69 และภาพที่ 4-93 หน้าที่ 200

4.4.2.10 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-73 และภาพที่ 4-97 หน้าที่ 205

4.4.2.11 จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-81 หน้าที่ 215 และภาพที่ 4-105 หน้าที่ 216

4.4.2.12 เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-266

ตารางที่ 4-266 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ				P-Value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมเครื่องจักร	157	57.72	60	67.42	0.05*
คอมพิวเตอร์	18	6.62	9	10.11	
การซ่อมบำรุง	50	18.38	9	10.11	
การบรรจุ-ขนส่ง	47	17.28	10	11.24	
อื่นๆ	0	0.00	1	1.12	
รวม	272	100.00	89	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-266 พบว่า เทคโนโลยีด้านที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็กต้องการเทคโนโลยี ด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.72 ส่วนธุรกิจขนาดกลาง ต้องการเทคโนโลยี ด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.42

4.4.2.13 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-267

ตารางที่ 4-267 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ				P-Value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	60	22.14	15	17.05	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	150	55.35	36	40.90	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	22	8.12	1	1.14	
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	39	14.39	35	39.77	
อื่นๆ	0	0.00	1	1.14	
รวม	271	100.00	88	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-267 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.35 ส่วนธุรกิจขนาดกลาง ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.90

4.4.2.14 ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-268

ตารางที่ 4-268 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	ขนาดของธุรกิจ				P-Value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านวัตถุดิบ	92	33.82	15	16.85	0.02*
ด้านแรงงาน	154	56.62	64	71.91	
ด้านพลังงาน	25	9.19	10	11.24	
อื่นๆ	1	0.37	0	0.00	
รวม	272	100.00	89	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-268 พบว่า ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็กต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.62 ส่วนธุรกิจขนาดกลาง ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.91

4.4.2.15 แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-269

ตารางที่ 4-269 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ				P-Value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	141	51.84	63	70.79	0.01*
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	99	36.40	22	24.72	
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	29	10.66	3	3.37	
อื่นๆ	3	1.10	1	1.12	
รวม	272	100.00	89	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-269 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็ก ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.84 ส่วนธุรกิจขนาดกลาง ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.79

4.4.2.16 ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-99 และภาพที่ 4-123 หน้าที่ 236

4.4.2.17 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-106 หน้าที่ 245 และภาพที่ 4-130 หน้าที่ 246

4.4.2.18 ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-112 หน้าที่ 253 และภาพที่ 4-136 หน้าที่ 254

4.4.2.19 จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความ

ต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-115 หน้าที่ 256 และภาพที่ 4-139 หน้าที่ 257

4.4.2.20 การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-122 และภาพที่ 4-146 หน้าที่ 265

4.4.2.21 แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-126 และภาพที่ 4-150 หน้าที่ 269

4.4.2.22 ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-134 และภาพที่ 4-158 หน้าที่ 280

4.4.2.23 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กรขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-148 หน้าที่ 301 และภาพที่ 4-172 หน้าที่ 302

4.4.3 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-270

ตารางที่ 4-270 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด	0.05*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	0.07
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.12
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	0.10
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย	0.00*
วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า	0.11
ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย	0.01*
ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	0.05*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย	0.00*
แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ	0.81
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.92
เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ	0.02*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ	0.00*
ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด	0.14
แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	0.23

ตารางที่ 4-270 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.06
ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด	0.00*
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต	0.01*
ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด	0.02*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ	0.01*
ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด	0.00*
จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ	0.00*
การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ	0.05*
แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.00*
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.77
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.75
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-270 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 22 รายการได้แก่ ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ความช่วยเหลือ

จากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร และความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 22 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

4.4.3.1 ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-19 หน้าที่ 124 และภาพที่ 4-43 หน้าที่ 125

4.4.3.2 ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-47 หน้าที่ 169 และภาพที่ 4-71 หน้าที่ 170

4.4.3.3 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-51 และภาพที่ 4-75 หน้าที่ 175

4.4.3.4 วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-55 หน้าที่ 179 และภาพที่ 4-79 หน้าที่ 180

4.4.3.5 ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-66 และภาพที่ 4-90 หน้าที่ 197

4.4.3.6 ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-70 และภาพที่ 4-94 หน้าที่ 201

4.4.3.7 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-74 หน้าที่ 206 และภาพที่ 4-98 หน้าที่ 207

4.4.3.8 จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-82 และภาพที่ 4-106 หน้าที่ 217

4.4.3.9 เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-271

ตารางที่ 4-271 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

เทคโนโลยีที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมเครื่องจักร	89	55.63	93	67.39	35	55.56	0.02*
คอมพิวเตอร์	10	6.25	7	5.07	10	15.87	
การซ่อมบำรุง	33	20.63	19	13.77	7	11.11	
การบรรจุ-ขนส่ง	28	17.49	19	13.77	10	15.87	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-271 พบว่า เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.63 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.39 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการเทคโนโลยี ด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56

4.4.3.10 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4- 272

ตารางที่ 4-272 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	35	22.15	27	19.57	13	20.63	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	87	55.06	76	55.07	23	36.51	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	14	8.86	7	5.07	2	3.17	
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	22	13.93	28	20.29	24	38.10	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59	
รวม	158	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-272 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.06 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.07 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการความช่วยเหลือจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10

4.4.3.11 ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-273

ตารางที่ 4-273 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านวัตถุดิบ	50	31.25	24	17.39	33	52.38	0.00*
ด้านแรงงาน	94	58.75	102	73.91	22	34.92	
ด้านพลังงาน	15	9.38	12	8.70	8	12.70	
อื่นๆ	1	0.62	0	0.00	0	0.00	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-273 พบว่า ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.75 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.91 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการลดต้นทุนด้านวัตถุดิบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.38

4.4.3.12 แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-274

ตารางที่ 4-274 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	83	51.88	97	70.29	24	38.10	0.00*
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	53	33.13	34	24.64	34	53.97	
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	20	12.50	7	5.07	5	7.93	
อื่นๆ	4	2.49	0	0.00	0	0.00	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-274 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.88 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10ปี-15ปี ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.29 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.97

4.4.3.13 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-275

ตารางที่ 4-275 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	79	49.69	57	41.30	19	30.16	0.01*
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	20	12.58	10	7.25	5	7.94	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	60	37.73	71	51.45	39	61.90	
รวม	159	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-275 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.69 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.45 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.90

4.4.3.14 ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-100 และภาพที่ 4-124 หน้าที่ 237

4.4.3.15 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการ

ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4 - 107 และภาพที่ 4-131 หน้าที่ 247

4.4.3.16 ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-113 หน้าที่ 254 และภาพที่ 4-137 หน้าที่ 255

4.4.3.17 จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-116 และภาพที่ 4-140 หน้าที่ 258

4.4.3.18 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-119 หน้าที่ 261 และภาพที่ 4-143 หน้าที่ 262

4.4.3.19 การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านการป้องกัน

การทุจริตด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-123 และภาพที่ 4-147 หน้าที่ 266

4.4.3.20 แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-127 หน้าที่ 270 และภาพที่ 4-151 หน้าที่ 271

4.4.3.21 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-131 และภาพที่ 4-155 หน้าที่ 276

4.4.3.22 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-149 และภาพที่ 4-173 หน้าที่ 303

4.4.4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-276

ตารางที่ 4-276 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	0.00*
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	0.00*
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย	0.00*
วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า	0.00*
ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย	0.00*
ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย	0.00*
แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ	0.00*
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.00*
เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ	0.00*
ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด	0.00*
แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.00*
ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด	0.02*
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต	0.00*
ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด	0.01*

ตารางที่ 4-276 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ	0.01*
ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด	0.00*
จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ	0.39
การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ	0.04*
แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.06
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.11
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.00*
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.14
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-276 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 29 รายการ ได้แก่ ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ต้องการเพิ่มสภาพ

คล่องด้วยวิธีใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 29 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

4.4.4.1 ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-20 ถึง ตารางที่ 4-22 และภาพที่ 4-44 ถึง ภาพที่ 4-46 หน้าที่ 126 ถึงหน้าที่ 129

4.4.4.2 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-27 ถึง ตารางที่ 4-29 และภาพที่ 4-51 ถึงภาพที่ 4-53 หน้าที่ 137 ถึงหน้าที่ 142

4.4.4.3 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-34 ถึง ตารางที่ 4-36 และภาพที่ 4-58 ถึงภาพที่ 4-60 หน้าที่ 149 ถึงหน้าที่ 152

4.4.4.4 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-41 ถึง ตารางที่ 4-43และภาพที่ 4-65 ถึงภาพที่ 4-67 หน้าที่ 160 ถึงหน้าที่ 165

4.4.4.5 ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-277 ถึง ตารางที่ 4-279

ตารางที่ 4-277 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่ม ผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านขนาด	2	6.25	2	4.44	0	0.00	0.00*
ด้านราคา	3	9.38	11	24.44	15	45.45	
ด้านรูปแบบ	17	53.13	11	24.44	11	33.33	
ด้านลักษณะการใช้งาน	10	31.24	21	46.68	7	21.22	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-277 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.13 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความหลากหลายด้านลักษณะการใช้งาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.68 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความหลากหลาย ด้านราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45

ตารางที่ 4-278 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านขนาด	3	6.81	1	2.70	1	2.23	0.00*
ด้านราคา	13	29.55	12	32.43	11	24.44	
ด้านรูปแบบ	15	34.09	5	13.51	22	48.89	
ด้านลักษณะการใช้งาน	13	29.55	19	51.36	11	24.44	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-278 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.09 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความหลากหลายด้านลักษณะการใช้งาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.36 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.89

ตารางที่ 4-279 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านขนาด	3	6.25	3	6.38	0	0.00	0.00*
ด้านราคา	6	12.50	14	29.79	4	13.33	
ด้านรูปแบบ	36	75.00	24	51.06	3	10.00	
ด้านลักษณะการใช้งาน	3	6.25	6	12.77	23	76.67	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-279 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.06 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความหลากหลายด้านลักษณะการใช้งาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.67

4.4.4.6 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-280ถึง ตารางที่ 4-282

ตารางที่ 4-280 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	11	34.38	6	13.33	2	6.06	0.00*
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	3	9.38	4	8.89	6	18.18	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	18	56.24	35	77.78	25	75.76	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-280 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.24 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ

77.78 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.76

ตารางที่ 4-281 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	11	25.00	7	18.92	11	25.00	0.00*
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	3	6.82	6	16.22	7	15.91	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	30	68.18	24	64.86	26	59.09	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	44	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-281 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.18 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.86 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.09

ตารางที่ 4-282 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	16	34.04	20	43.48	8	26.67	0.00*
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	12	25.53	15	32.61	2	6.67	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	40.43	10	21.74	20	66.67	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.17	0	0.00	
รวม	45	100.00	46	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-282 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.43 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.48 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67

4.4.4.7 วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตารางที่ 4-283 ถึง ตารางที่ 4-285

ตารางที่ 4-283 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	26	81.25	35	77.78	28	84.85	0.00*
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	6	18.75	8	17.78	2	6.06	
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	0	0.00	2	4.44	3	9.09	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-283 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.25 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.78 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.85

ตารางที่ 4-284 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	31	70.45	26	70.27	14	31.11	0.00*
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	9	20.45	8	21.62	21	46.67	
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	4	9.10	3	8.11	10	22.22	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-284 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.45 ธุรกิจกลุ่ม

ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.27 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 4-285 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		P-Value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	25	52.08	33	70.22	15	50.00	0.00*
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	15	31.25	7	14.89	14	46.67	
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	8	16.67	7	14.89	1	3.33	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-285 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.08 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.22 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00

4.4.4.8 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-286 ถึง ตารางที่ 4-288

ตารางที่ 4-286 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	15	46.88	14	31.11	3	9.09	0.00*
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	6	18.75	4	8.89	0	0.00	
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	5	15.62	0	0.00	6	18.18	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	6	18.75	27	60.00	24	72.73	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-286 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.73

ตารางที่ 4-287 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	17	38.64	24	64.86	23	51.11	0.00*
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	0	0.00	2	5.41	5	11.11	
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	4	9.09	3	8.11	7	15.56	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	23	52.27	8	21.62	10	22.22	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-287 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.27 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.86 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.11

ตารางที่ 4-288 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	19	39.58	20	43.48	17	56.67	0.00*
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	4	8.34	3	6.52	0	0.00	
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6	12.50	11	23.91	0	0.00	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	39.58	12	26.09	13	43.33	
รวม	48	100.00	46	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-288 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.58 เท่ากัน ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.48 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.67

4.4.4.9 ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-289 ถึง ตารางที่ 4-291

ตารางที่ 4-289 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะในการขาย	15	46.88	10	22.22	29	87.88	0.00*
บุคลิกภาพ	2	6.25	4	8.89	0	0.00	
มนุษยสัมพันธ์	3	9.37	3	6.67	0	0.00	
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	6	18.75	27	60.00	4	12.12	
วาทศิลป์ในการขาย	6	18.75	1	2.22	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-289 พบว่า ความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.00 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.88

ตารางที่ 4-290 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะในการขาย	30	68.18	20	54.05	14	31.11	0.00*
บุคลิกภาพ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
มนุษยสัมพันธ์	0	0.00	0	0.00	4	8.89	
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	12	27.27	17	45.95	20	44.44	
วาทศิลป์ในการขาย	2	4.55	0	0.00	7	15.56	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-290 พบว่า ความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.18 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.05 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44

ตารางที่ 4-291 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะในการขาย	17	35.42	27	57.45	4	13.33	0.00*
บุคลิกภาพ	2	4.17	2	4.26	0	0.00	
มนุษยสัมพันธ์	12	25.00	9	19.15	0	0.00	
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	16	33.33	7	14.88	26	86.67	
วาทศิลป์ในการขาย	1	2.08	1	2.13	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.13	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-291 พบว่า ความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.42 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.45 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.67

4.4.4.10 ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-292 ถึง ตารางที่ 4-294

ตารางที่ 4-292 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	27	84.38	35	77.78	29	87.88	0.00*
ปริญญาตรี	5	15.62	10	22.22	4	12.12	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-292 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.38 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.78 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.88

ตารางที่ 4-293 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	40	90.91	16	43.24	38	84.44	0.00*
ปริญญาตรี	4	9.09	21	56.76	7	15.56	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-293 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.91 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการระดับการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.76 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.44

ตารางที่ 4-294 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	39	81.25	39	82.98	0	0.00	0.00*
ปริญญาตรี	9	18.75	8	17.02	30	100.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-294 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.25 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.98 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.4.4.11 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-295 ถึง ตารางที่ 4-297

ตารางที่ 4-295 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	12	37.50	10	22.22	10	30.30	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	12	37.50	14	31.11	8	24.24	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	8	25.00	21	46.67	15	45.46	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-295 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ37.50 เท่ากัน ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.46

ตารางที่ 4-296 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	18	40.91	21	56.76	27	60.00	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	14	31.82	7	18.92	2	4.44	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	12	27.27	9	24.32	15	33.33	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	2.23	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-296 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ40.91 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ56.76 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ60.00

ตารางที่ 4-297 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	28	58.33	33	70.21	10	33.33	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	7	14.58	5	10.64	5	16.67	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	12	25.00	9	19.15	15	50.00	
อื่นๆ	1	2.09	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-297 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ58.33 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ70.21 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00

4.4.4.12 แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-298 ถึง ตารางที่ 4-300

ตารางที่ 4-298 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ควบคุมเครื่องจักร	16	50.00	18	40.00	23	69.70	0.00*
วางแผนการผลิต	11	34.38	3	6.67	6	18.18	
ตรวจสอบคุณภาพ	4	12.50	4	8.89	4	12.12	
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	1	3.12	17	37.77	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	3	6.67	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-298 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.70

ตารางที่ 4-299 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ควบคุมเครื่องจักร	31	70.45	14	37.84	12	26.67	0.00*
วางแผนการผลิต	9	20.45	8	21.62	4	8.89	
ตรวจสอบคุณภาพ	2	4.55	6	16.22	25	55.56	
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	2	4.55	9	24.32	3	6.67	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	2.21	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-299 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.45 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.84 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการแรงงานฝีมือด้านตรวจสอบคุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56

ตารางที่ 4-300 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ควบคุมเครื่องจักร	24	50.00	20	42.55	22	73.33	0.00*
วางแผนการผลิต	9	18.75	11	23.40	2	6.67	
ตรวจสอบคุณภาพ	9	18.75	5	10.64	6	20.00	
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	6	12.50	10	21.28	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.13	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-300 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.55 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.33

4.4.4.13 จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-301 ถึง ตารางที่ 4-303

ตารางที่ 4-301 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 6 คน	2	6.25	1	2.22	0	0.00	0.00*
6-10 คน	9	28.13	6	13.33	10	30.30	
11-20 คน	15	46.88	16	35.56	13	39.40	
20 คนขึ้นไป	6	18.74	22	48.89	10	30.30	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-301 พบว่า จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 20 คนขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.89 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.40

ตารางที่ 4-302 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 6 คน	0	0.00	3	8.11	11	24.44	0.00*
6-10 คน	3	6.82	2	5.41	12	26.67	
11-20 คน	16	36.36	21	56.76	15	33.33	
20 คนขึ้นไป	25	56.82	11	29.72	7	15.56	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-302 พบว่า จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจ

กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 20 คนขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.82 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.76 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 4-303 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 6 คน	1	2.08	6	12.77	1	3.33	0.00*
6-10 คน	8	16.67	5	10.64	4	13.33	
11-20 คน	17	35.42	17	36.17	18	60.00	
20 คนขึ้นไป	22	45.83	19	40.42	7	23.34	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-303 พบว่า จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 20 คนขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.83 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 20 คนขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.42 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

4.4.4.14 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-304 ถึง ตารางที่ 4-306

ตารางที่ 4-304 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	3	9.38	15	33.33	7	21.21	0.00*
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	9	28.13	15	33.33	17	51.52	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	20	62.49	15	33.33	9	27.27	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-304 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.49 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่ากันและธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.52

ตารางที่ 4-305 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	4	9.09	16	43.24	9	20.00	0.00*
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	16	36.36	9	24.32	18	40.00	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	23	52.27	12	32.44	18	40.00	
อื่นๆ	1	2.28	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-305 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.27 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.24 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 เท่ากัน

ตารางที่ 4-306 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	7	14.58	8	17.02	16	53.33	0.00*
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	22	45.83	23	48.94	8	26.67	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	19	39.59	16	34.04	6	20.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-306 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.83 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.94 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจาก สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

4.4.4.15 เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-307 ถึง ตารางที่ 4-309

ตารางที่ 4-307 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมเครื่องจักร	21	65.63	22	48.89	31	93.94	0.00*
คอมพิวเตอร์	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
การซ่อมบำรุง	1	3.13	22	48.89	2	6.06	
การบรรจุ-ขนส่ง	10	31.25	0	0.00	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.22	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-307 พบว่า เทคโนโลยีที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.63 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักรและการซ่อมบำรุง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.89 เท่ากัน และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.94

ตารางที่ 4-308 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมเครื่องจักร	38	86.36	19	51.35	11	24.44	0.00*
คอมพิวเตอร์	1	2.27	2	5.41	13	28.89	
การซ่อมบำรุง	3	6.82	14	37.84	6	13.33	
การบรรจุ-ขนส่ง	2	4.55	2	5.40	15	33.34	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-308 พบว่า เทคโนโลยีที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.36 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.35 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการเทคโนโลยีด้านการบรรจุ-ขนส่ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.34

ตารางที่ 4-309 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมเครื่องจักร	29	60.42	25	53.19	21	70.00	0.00*
คอมพิวเตอร์	0	0.00	7	14.89	4	13.33	
การซ่อมบำรุง	6	12.50	3	6.38	2	6.67	
การบรรจุ-ขนส่ง	13	27.08	12	25.54	3	10.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-309 พบว่า เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.42 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.19 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00

4.4.4.16 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-310 ถึง ตารางที่ 4-312

ตารางที่ 4-310 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	4	12.50	3	6.67	11	33.33	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	59.38	32	71.11	19	57.58	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	4	12.50	2	4.44	3	9.09	
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	5	15.62	7	15.56	0	0.00	
อื่น ๆ	0	0.00	1	2.22	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-310 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.38 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.11 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.58

ตารางที่ 4-311 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	4	9.09	8	21.62	9	20.00	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	31	70.45	21	56.76	24	53.33	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	5	11.37	2	5.41	2	4.44	
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	4	9.09	6	16.21	10	22.23	
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-311 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.45 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.76 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-312 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	19	39.58	14	31.11	3	10.00	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	24	50.00	14	31.11	2	6.67	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	2	4.17	3	6.67	0	0.00	
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	3	6.25	14	31.11	25	83.33	
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	45	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-312 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.11 เท่ากัน และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33

4.4.4.17 ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-313 ถึง ตารางที่ 4-315

ตารางที่ 4-313 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	19	59.38	12	26.67	3	9.09	0.00*
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	0	0.00	15	33.33	17	51.52	
แรงงานขาดทักษะ	13	40.62	18	40.00	13	39.39	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-313 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการลดการสูญเสียด้านวัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.38 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการลดการสูญเสียด้านแรงงานขาดทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการลดการสูญเสียด้านเครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.52

ตารางที่ 4-314 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	3	6.82	10	27.03	17	37.78	0.00*
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	19	43.18	7	18.92	11	24.44	
แรงงานขาดทักษะ	22	50.00	20	54.05	17	37.78	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-314 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการลดการสูญเสียด้านแรงงานขาดทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการลดการสูญเสียด้านแรงงานขาดทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.05 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการลดการสูญเสียด้านวัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ และแรงงานขาดทักษะ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.78 เท่ากัน

ตารางที่ 4-315 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	15	31.25	15	31.91	3	10.00	0.00*
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	13	27.08	12	25.53	18	60.00	
แรงงานขาดทักษะ	20	41.67	20	42.56	9	30.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-315 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการลดการสูญเสียด้านแรงงานขาดทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการลดการสูญเสียด้านแรงงานขาดทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.56 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการลดการสูญเสียด้านเครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

4.4.4.18 แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-316 ถึง ตารางที่ 4-318

ตารางที่ 4-316 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมคุณภาพ	15	46.88	20	44.44	4	12.12	0.00*
พัฒนากระบวนการผลิต	12	37.50	20	44.44	23	69.70	
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	5	15.62	5	11.12	6	18.18	
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-316 พบว่า แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ และการพัฒนากระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44 เท่ากัน และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการพัฒนากระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.70

ตารางที่ 4-317 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมคุณภาพ	13	29.55	18	48.65	24	53.33	0.00*
พัฒนากระบวนการผลิต	22	50.00	9	24.32	14	31.11	
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	9	20.45	10	27.03	7	15.56	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-317 พบว่า แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการพัฒนากระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.65 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขายต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-318 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมคุณภาพ	18	37.50	20	42.55	26	86.67	0.00*
พัฒนากระบวนการผลิต	23	47.92	18	38.30	0	0.00	
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	7	14.58	8	17.02	4	13.33	
อื่น ๆ	0	0.00	1	2.13	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-318 พบว่า แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการพัฒนากระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.92 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.55 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.67

4.4.4.19 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-319 ถึง ตารางที่ 4-321

ตารางที่ 4-319 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	11	34.38	25	55.56	16	48.48	0.00*
กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกระทรวงแรงงาน	17	53.13	13	28.89	15	45.45	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	4	12.49	7	15.55	2	6.07	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-319 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.13 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.48

ตารางที่ 4-320 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	24	54.55	23	62.16	16	35.56	0.00*
กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกระทรวงแรงงาน	16	36.36	13	35.14	21	46.67	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	4	9.09	1	2.70	8	17.77	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-320 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.55 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.16 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 4-321 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	26	55.32	25	53.19	28	93.33	0.00*
กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกระทรวงแรงงาน	15	31.91	16	34.04	2	6.67	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	6	12.77	6	12.77	0	0.00	
รวม	47	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-321 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.32 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.19 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.33

4.4.4.20 ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านต้นทุนด้านใดใน

การผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-322 ถึง ตารางที่ 4-324

ตารางที่ 4-322 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านวัตถุดิบ	14	43.75	14	31.11	3	9.09	0.02*
ด้านแรงงาน	16	50.00	26	57.78	27	81.82	
ด้านพลังงาน	2	6.25	5	11.11	3	9.09	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-322 พบว่า ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.78 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.82

ตารางที่ 4-323 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านวัตถุดิบ	14	31.82	5	13.51	17	37.78	0.02*
ด้านแรงงาน	24	54.55	31	83.78	24	53.33	
ด้านพลังงาน	6	13.63	1	2.71	4	8.89	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-323 พบว่า ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.55 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.78 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-324 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านวัตถุดิบ	18	37.50	16	34.04	6	20.00	0.02*
ด้านแรงงาน	22	45.83	24	51.06	24	80.00	
ด้านพลังงาน	8	16.67	6	12.77	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.13	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-324 พบว่า ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.83 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.06 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00

4.4.4.21 แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-325 ถึง ตารางที่ 4-327

ตารางที่ 4-325 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	16	50.00	24	53.33	25	75.76	0.00*
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	13	40.63	16	35.56	8	24.24	
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	3	9.37	2	4.44	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	3	6.67	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-325 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.76

ตารางที่ 4-326 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	26	59.09	28	75.68	21	46.67	0.00*
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	12	27.27	8	21.62	20	44.44	
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	6	13.64	0	0.00	4	8.89	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.70	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-326 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.09 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.68 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 4-327 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	21	43.75	19	40.43	24	80.00	0.00*
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	17	35.42	23	48.94	4	13.33	
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	10	20.83	5	10.63	2	6.67	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-327 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.75 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.94 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00

4.4.4.22 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-328 ถึง ตารางที่ 4-330

ตารางที่ 4-328 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	8	25.00	18	40.00	14	42.42	0.00*
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	5	15.63	0	0.00	3	9.09	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	59.37	27	60.00	16	48.49	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-328 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.37 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.49

ตารางที่ 4-329 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	18	40.91	23	62.16	19	42.22	0.00*
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6	13.64	2	5.41	5	11.11	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	20	45.45	12	32.43	21	46.67	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-329 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.16 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 4-330 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	16	33.33	16	34.78	23	76.67	0.00*
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	5	10.42	9	19.57	0	0.00	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	27	56.25	21	45.65	7	23.33	
รวม	48	100.00	46	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-330 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.52 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.65 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.67

4.4.4.23 ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-101 ถึง ตารางที่ 4-103 และภาพที่ 4-125 ถึงภาพที่ 4-127 หน้าที่ 238 ถึงหน้าที่ 242

4.4.4.24 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-108 ถึง ตารางที่ 4-110 และภาพที่ 4-132 ถึงภาพที่ 4-134 หน้าที่ 248 ถึงหน้าที่ 252

4.4.4.25 ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-331 ถึง ตารางที่ 4-333

ตารางที่ 4-331 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เงินลงทุนที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	14	43.75	29	64.44	31	93.94	0.00*
เงินทุนหมุนเวียน	18	56.25	16	35.56	2	6.06	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-331 พบว่า ความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใดขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการ เงินทุนหมุนเวียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.25 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.44 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.94

ตารางที่ 4-332 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เงินลงทุนที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	31	70.45	34	91.89	17	37.78	0.00*
เงินทุนหมุนเวียน	13	29.55	3	8.11	28	62.22	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-332 พบว่า ความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.45 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.89 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการเงินทุนหมุนเวียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.22

ตารางที่ 4-333 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เงินลงทุนที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	14	29.17	10	21.28	20	66.67	0.00*
เงินทุนหมุนเวียน	34	70.83	37	78.72	10	33.33	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-333 พบว่า ความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการเงินทุนหมุนเวียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.83 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการเงินทุนหมุนเวียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.72 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67

4.4.4.26 จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิก จากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-334 ถึง ตารางที่ 4-336

ตารางที่ 4-334 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	17	53.13	15	33.33	11	33.33	0.00*
5-10 ล้านบาท	10	31.25	20	44.44	22	66.67	
10 ล้านบาทขึ้นไป	5	15.62	10	22.23	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-334 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการวงเงิน ต่ำกว่า 5 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.13 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการวงเงิน 5-10 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการวงเงิน 5-10 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67

ตารางที่ 4-335 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	17	38.64	4	10.81	28	62.22	0.00*
5-10 ล้านบาท	25	56.82	29	78.38	16	35.56	
10 ล้านบาทขึ้นไป	2	4.54	4	10.81	1	2.22	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-335 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการวงเงิน 5-10 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.82 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการวงเงิน 5-10 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.38 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการวงเงิน ต่ำกว่า 5 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.22

ตารางที่ 4-336 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	29	60.42	32	68.09	2	6.67	0.00*
5-10 ล้านบาท	16	33.33	10	21.28	10	33.33	
10 ล้านบาทขึ้นไป	3	6.25	5	10.63	18	60.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-336 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการวงเงิน ต่ำกว่า 5 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.42 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการวงเงิน ต่ำกว่า 5 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.09 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการวงเงิน 10 ล้านบาทขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

4.4.4.27 การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-337 ถึง ตารางที่ 4-339

ตารางที่ 4-337 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านการผลิต	4	12.50	7	15.56	2	6.06	0.04*
ด้านการตลาด	4	12.50	8	17.78	5	15.15	
ด้านการเงิน	24	75.00	30	66.66	26	78.79	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-337 พบว่า การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.66 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.79

ตารางที่ 4-338 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านการผลิต	2	4.55	1	2.70	0	0.00	0.04*
ด้านการตลาด	2	4.55	3	8.11	4	8.89	
ด้านการเงิน	40	90.90	33	89.19	41	91.11	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-338 พบว่า การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.90 ธุรกิจ

กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ89.19 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.11

ตารางที่ 4-339 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านการผลิต	5	10.42	8	17.02	1	3.33	0.04*
ด้านการตลาด	3	6.25	3	6.38	6	20.00	
ด้านการเงิน	40	83.33	36	76.60	23	76.67	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-339 พบว่า การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.60 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.67

4.4.4.28 ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-136 ถึง ตารางที่ 138 และภาพที่ 4-160 ถึงภาพที่ 4-162 หน้าที่ 283 ถึงหน้าที่ 287

4.4.4.29 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร กับสถานภาพทางธุรกิจ

อุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-150 ถึง ตารางที่ 4-152 และภาพที่ 4-174 ถึงภาพที่ 4-176 หน้าที่ 305 ถึงหน้าที่ 309

4.4.5 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-340

ตารางที่ 4-340 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง	0.36
แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	0.13
ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด	1.00
แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ	0.21
แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	0.39
ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด	0.72
ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น	0.71
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	0.27
ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด	0.16
ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	0.02*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-340 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการได้แก่ ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 1 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

4.4.5.1 ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-341

ตารางที่ 4-341 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ				P-Value
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	26	25.24	36	13.95	0.02*
ผู้เชี่ยวชาญ	12	11.65	38	14.73	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	62	60.19	155	60.08	
การฝึกอบรม	3	2.92	28	10.85	
อื่น ๆ	0	0.00	1	0.39	
รวม	103	100.00	258	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-341 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.19 ส่วนธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.08

4.4.6 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-342

ตารางที่ 4-342 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง	0.19
แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	0.07
ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด	0.09
แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ	0.08
แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	0.01*
ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด	0.96
ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น	0.14
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	0.00*
ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด	0.05*
ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	0.04*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-342 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายการได้แก่ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด และต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 4 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

4.4.6.1 แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทาง

การดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-184 และภาพที่ 4-220 หน้าที่ 384

4.4.6.2 วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-195 และภาพที่ 4-231 หน้าที่ 397

4.4.6.3 ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-198 หน้าที่ 400 และภาพที่ 4-234 หน้าที่ 401

4.4.6.4 ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-343

ตารางที่ 4-343 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ขนาดของธุรกิจ				P-Value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	55	20.22	7	7.87	0.04*
ผู้เชี่ยวชาญ	39	14.34	11	12.36	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	152	55.88	65	73.03	
การฝึกอบรม	25	9.19	6	6.74	
อื่น ๆ	1	0.37	0	0.00	
รวม	272	100.00	89	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-343 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็ก ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.88 ส่วนธุรกิจขนาดกลาง ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.03

4.4.7 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-344

ตารางที่ 4-344 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง	0.22
แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	0.34
ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด	0.24
แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ	0.65
แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	0.03*

ตารางที่ 4-344 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด	0.39
ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น	0.46
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	0.02*
ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด	0.01*
ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-344 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายการได้แก่ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด และต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 4 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

4.4.7.1 แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-345

ตารางที่ 4-345 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักษายอดคำสั่งซื้อ	50	31.25	50	36.23	23	36.51	0.03*
ลดต้นทุนของธุรกิจ	51	31.88	27	19.57	22	34.92	
ปรับโครงสร้างราคา	59	36.87	61	44.20	17	26.98	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-345 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.87 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.20 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการ รักษายอดคำสั่งซื้อ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.51

4.4.7.2 วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-346

ตารางที่ 4-346 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จดสิทธิบัตร	23	14.38	25	18.38	17	26.98	0.02*
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	111	69.38	97	71.32	32	50.79	
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	26	16.24	14	10.30	14	22.23	
รวม	160	100.00	136	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-346 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.38 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.32 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.79

4.4.7.3 ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-347

ตารางที่ 4-347 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	91	56.88	75	54.35	37	58.73	0.01*
ด้านการออกแบบ	31	19.38	26	18.84	12	19.05	
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	32	20.00	37	26.81	8	12.70	
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	6	3.74	0	0.00	6	9.52	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-347 พบว่า ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.88 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.38 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.73

4.4.7.4 ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-348

ตารางที่ 4-348 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	29	18.13	15	10.87	18	28.57	0.00*
ผู้เชี่ยวชาญ	22	13.75	13	9.42	15	23.81	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	87	54.38	106	76.81	24	38.10	
การฝึกอบรม	21	13.13	4	2.90	6	9.52	
อื่นๆ	1	0.61	0	0.00	0	0.00	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-348 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.38 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.81 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10

4.4.8 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-349

ตารางที่ 4-349 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง	0.01*
แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	0.04*
ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด	0.00*
แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ	0.01*
แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	0.00*
ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด	0.00*
ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น	0.02*
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	0.00*
ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด	0.00*
ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-349 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 10 รายการได้แก่ แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด และต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 10 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

4.4.8.1 แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-350 ถึง ตารางที่ 4-352

ตารางที่ 4-350 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลงกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	28	87.50	33	73.33	28	84.85	0.01*
หาพันธมิตรทางการค้า	1	3.13	7	15.56	5	15.15	
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	3	9.37	1	2.22	0	0.00	
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	0	0.00	4	8.89	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-350 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.50 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.33 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.85

ตารางที่ 4-351 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลงกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	26	59.09	29	78.38	28	62.22	0.01*
หาพันธมิตรทางการค้า	13	29.55	7	18.92	12	26.67	
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	3	6.82	1	2.70	2	4.44	
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	2	4.54	0	0.00	3	6.67	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-351 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.09 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.38 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.22

ตารางที่ 4-352 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลงกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	33	68.75	25	53.19	22	73.33	0.01*
หาพันธมิตรทางการค้า	9	18.75	12	25.53	8	26.67	
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	3	6.25	7	14.89	0	0.00	
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	3	6.25	1	2.13	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	2	4.26	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-352 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.75 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.19 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.33

4.4.8.2 แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-165 ถึง ตารางที่ 4-167 และภาพที่ 4-201 ถึง ภาพที่ 4-203 หน้าที่ 359 ถึงหน้าที่ 362

4.4.8.3 ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-172 ถึง ตารางที่ 4-174 และภาพที่ 4-208 ถึงภาพที่ 4-210 หน้าที่ 367 ถึงหน้าที่ 370

4.4.8.4 แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านแนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-179 ถึง ตารางที่ 4-181 และภาพที่ 4-215 ถึงภาพที่ 4-217 หน้าที่ 376 ถึงหน้าที่ 381

4.4.8.5 แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-353 ถึง ตารางที่ 4-355

ตารางที่ 4-353 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักษายอดคำสั่งซื้อ	5	15.63	13	28.89	11	33.33	0.00*
ลดต้นทุนของธุรกิจ	15	46.88	10	22.22	5	15.15	
ปรับโครงสร้างราคา	12	37.49	22	48.89	17	51.52	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-353 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการ ลดต้นทุนของธุรกิจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.89 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.52

ตารางที่ 4-354 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักษายอดคำสั่งซื้อ	15	34.09	15	40.54	24	53.33	0.00*
ลดต้นทุนของธุรกิจ	10	22.73	2	5.41	9	20.00	
ปรับโครงสร้างราคา	19	43.18	20	54.05	12	26.67	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-354 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.18 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.05 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการ รักษายอดคำสั่งซื้อ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-355 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักษายอดคำสั่งซื้อ	9	18.75	15	31.91	16	53.33	0.00*
ลดต้นทุนของธุรกิจ	23	47.92	20	42.55	6	20.00	
ปรับโครงสร้างราคา	15	31.25	12	25.54	8	26.67	
อื่นๆ	1	2.08	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-355 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการ ลดต้นทุนของธุรกิจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.92 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการ ลดต้นทุนของธุรกิจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.55 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการ รักษายอดคำสั่งซื้อ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

4.4.8.6 ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-356 ถึง ตารางที่ 4-358

ตารางที่ 4-356 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	11	34.38	9	20.00	2	6.06	0.00*
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	10	31.24	19	42.22	20	60.61	
การเมือง	11	34.38	17	37.78	11	33.33	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-356 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแก้ไขปัญหา ความเชื่อมั่นของนักลงทุนและการเมือง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.38 เท่ากัน ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการแก้ไขปัญหา นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.22 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการแก้ไขปัญหา นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.61

ตารางที่ 4-357 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	16	36.36	9	24.32	9	20.00	0.00*
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	14	31.82	16	43.24	12	26.67	
การเมือง	14	31.82	12	32.44	24	53.33	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-357 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการแก้ไขปัญหา ความเชื่อมั่นของนักลงทุน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการแก้ไขปัญหา นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.24 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการแก้ไขปัญหา การเมือง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-358 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	25	52.08	18	38.30	14	46.66	0.00*
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	12	25.00	11	23.40	8	26.67	
การเมือง	11	22.92	18	38.30	8	26.67	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-358 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการแก้ไขปัญหา ความเชื่อมั่นของนักลงทุน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.08 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการแก้ไขปัญหา ความเชื่อมั่นของนักลงทุน และการเมือง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.30 เท่ากัน และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแก้ไขปัญหา ความเชื่อมั่นของนักลงทุน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.66

4.4.8.7 ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-359ถึง ตารางที่ 4-361

ตารางที่ 4-359 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	6	18.75	5	11.11	5	15.15	0.02*
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	15	46.88	18	40.00	5	15.15	
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	11	34.37	22	48.89	23	69.70	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-359 พบว่า ความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.89 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.70

ตารางที่ 4-360 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	6	13.64	6	16.22	8	17.78	0.02*
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	12	27.27	14	37.84	14	31.11	
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	26	59.09	17	45.94	23	51.11	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-360 พบว่า ความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.09 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.94 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.11

ตารางที่ 4-361 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	16	33.33	9	19.15	7	23.33	0.02*
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	16	33.33	10	21.28	13	43.33	
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	16	33.34	28	59.57	9	30.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	3.34	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-361 พบว่า ความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการจัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจนและลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่ากัน ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.57 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.33

4.4.8.8 วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-362 ถึง ตารางที่ 4-364

ตารางที่ 4-362 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จดสิทธิบัตร	11	34.38	10	22.22	0	0.00	0.00*
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	17	53.13	26	57.78	29	87.88	
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	4	12.49	9	20.00	4	12.12	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-362 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.13ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.78 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.88

ตารางที่ 4-363 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จดสิทธิบัตร	8	18.18	6	16.22	8	17.78	0.00*
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	32	72.73	25	67.56	25	55.56	
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	4	9.09	6	16.22	12	26.66	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-363 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ

72.73 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.56 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56

ตารางที่ 4-364 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จดสิทธิบัตร	6	12.50	14	29.79	2	7.14	0.00*
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	31	64.58	29	61.70	26	92.86	
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	11	22.92	4	8.51	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	28	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-364 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.58 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.70 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.86

4.4.8.9 ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-365 ถึง ตารางที่ 4-367

ตารางที่ 4-365 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	13	40.63	18	40.00	19	57.58	0.00*
ด้านการออกแบบ	15	46.88	4	8.89	0	0.00	
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	4	12.49	18	40.00	14	42.42	
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	0	0.00	5	11.11	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-365 พบว่า ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านการออกแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และด้านมาตรฐานในการรับรอง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 เท่ากัน และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.58

ตารางที่ 4-366 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	28	63.64	24	64.86	24	53.33	0.00*
ด้านการออกแบบ	11	25.00	1	2.70	12	26.67	
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	5	11.36	10	27.03	8	17.78	
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	0	0.00	2	5.41	1	2.22	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-366 พบว่า ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.64 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.86 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-367 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	27	56.25	36	76.60	14	46.67	0.00*
ด้านการออกแบบ	18	37.50	5	10.64	3	10.00	
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	2	4.17	3	6.38	13	43.33	
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	1	2.08	3	6.38	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-367 พบว่า ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.25 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.60 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67

4.4.8.10 ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-368 ถึง ตารางที่ 4-370

ตารางที่ 4-368 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	12	37.50	4	8.89	0	0.00	0.00*
ผู้เชี่ยวชาญ	3	9.38	11	24.44	4	12.12	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	14	43.74	25	55.56	29	87.88	
การฝึกอบรม	3	9.38	5	11.11	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-368 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.74 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.88

ตารางที่ 4-369 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	4	9.09	2	5.41	14	31.11	0.00*
ผู้เชี่ยวชาญ	1	2.27	3	8.10	8	17.78	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	36	81.82	30	81.08	17	37.78	
การฝึกอบรม	3	6.82	2	5.41	6	13.33	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-369 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.82 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.08 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.78

ตารางที่ 4-370 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	9	18.75	16	34.04	1	3.33	0.00*
ผู้เชี่ยวชาญ	7	14.58	6	12.77	7	23.34	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	23	47.92	22	46.81	21	70.00	
การฝึกอบรม	8	16.67	3	6.38	1	3.33	
อื่นๆ	1	2.08	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-370 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.92 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.81 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00

4.5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก อื่นๆที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2

ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก อื่นๆที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปรากฏผลดังนี้

ลำดับที่	ปัจจัย	ความต้องการแก้ไขปัญหา	ความถี่
1	ต้นทุนการผลิตสูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ	ปลอดภาษีนำเข้า	2
1	ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน	แหล่งเงินกู้ระยะยาวดอกเบี้ยต่ำ	2
2	เศรษฐกิจตกต่ำ	กระตุ้นเศรษฐกิจ	1

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ 4 ข้อดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

2. เพื่อศึกษาความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

4. เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก กับสถานภาพทางธุรกิจ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กรรมการผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมที่เลิกกิจการและอยู่ในโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทยของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2544-2547 ซึ่งมีจำนวน 3,700 ราย และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้ตาราง Taro Yamane (ธานินทร์, 2553 : 47)ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน ±5% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 361 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมในด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของธุรกิจ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีข้อคำถามจำนวน 41 ข้อ

ส่วนที่สองเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยมีข้อคำถามจำนวน 84 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหา ที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) มีข้อคำถามจำนวน 2 ข้อ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับร่างภายหลังการนำไปทดลองใช้ (Try-Out) โดยแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จะคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)ในส่วนของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า ด้วยการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows) ปรากฏค่าอำนาจจำแนกวิเคราะห์โดยหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.450-2.063 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.946

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีกระจายแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และการสัมภาษณ์โดยรวบรวมได้ทั้งสิ้น 361 ราย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่า ธุรกิจอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ มีรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจแบบบริษัทจำกัด ขนาดของธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นธุรกิจขนาดเล็ก มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี และประเภทของการประกอบธุรกิจ เป็นกลุ่มสินค้าอุปโภค

5.1.2 จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 และ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมโดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากได้แก่ ปัจจัยภายใน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก

5.1.2.1 ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่า ธุรกิจอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ โดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ด้านคุณภาพสินค้า ด้านบริหารจัดการภายในองค์กร ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ด้านการทุจริตภายในองค์การ ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ด้านแรงงานช่างฝีมือ ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ด้านการขาดเทคโนโลยีของธุรกิจ ด้านต้นทุนในการผลิต ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ และด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการที่เหลือ อยู่ในระดับปานกลาง

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมต้องการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการดังนี้ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการมาตรฐาน มอก.(TIS) ต้องการความช่วยเหลือจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ในด้านเทคโนโลยี ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม การพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ต้องการพัฒนาการจัดการด้านกระบวนการผลิต และโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ต้องการ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธี กู้เงินจากสถาบันการเงิน ต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการเงิน วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริตมากที่สุดได้แก่ ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน และแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการมีกลไกในการตรวจสอบ ต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพ ด้านทักษะในการขาย และระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการแรงงานฝีมือ ด้านควบคุมเครื่องจักร และจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริม

อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรม กระทรวงอุตสาหกรรม การลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน และแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรและจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการวงเงิน 5-10 ล้านบาท ต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการเงิน การลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการลดการสูญเสีย ด้านแรงงานขาดทักษะและแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5.1.2.2 ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่าธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านราคาวัตถุดิบ ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ปัจจัยภายนอกที่เหลืออยู่ในระดับปานกลาง

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่าธุรกิจอุตสาหกรรมต้องการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการดังนี้ ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการตลาดภายในประเทศ และแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ ต้องการ หาตลาดใหม่ แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการวัตถุดิบที่มีมาตรฐานรับรอง วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต้องการปรับโครงสร้างราคา แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ ต้องการแก้ไขปัญหาการเมืองและแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ต้องการลด

ขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มากที่สุดได้แก่ ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร

5.1.3 จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ มีผลการวิจัยดังนี้

5.1.3.1 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันและเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกัน โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายในมากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

5.1.3.2 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ โดยภาพรวม มีความแตกต่างกัน โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกัน โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

5.1.3.3 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 5 รายการ ได้แก่ ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ด้านต้นทุนในการผลิต ด้านการชำระคืนสินเชื่อ และด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร

5.1.3.4 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายใน ไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย และด้านการทุจริตภายในองค์กร

5.1.3.5 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายนอก ไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

5.1.3.6 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 7 รายการ ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ด้านนโยบายของรัฐ ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ และด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์

5.1.3.7 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายปัจจัย พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก แตกต่างกัน มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

5.1.3.8 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ โดยภาพรวม มีความแตกต่างกัน มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวมมากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 รายการ ได้แก่

ก) ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกัน แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายใน แตกต่างกัน

ข) ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก แตกต่างกัน มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก

มากกว่า กลุ่มสินค้าอุปโภคและกลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก มากกว่ากลุ่มสินค้าบริโภค

5.1.3.9 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายใน ไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 12 รายการ ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ด้านต้นทุนในการผลิต ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ และด้านการทุจริตภายในองค์กร

5.1.3.10 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 16 รายการ ได้แก่ ด้านคุณภาพสินค้า ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ด้านระบบการขนส่งสินค้า ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ด้านการเข้าออกของแรงงาน ด้านค่าจ้างแรงงาน ด้านแรงงานช่างฝีมือ ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ด้านการทุจริตภายในองค์กร และด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร

5.1.3.11 เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 9 รายการ ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ด้านราคาน้ำมัน ด้านนโยบายของรัฐ ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

5.1.3.12 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 13 รายการ ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ด้านราคาน้ำมัน ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ด้านนโยบายของรัฐ ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

5.1.4 จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก กับสถานภาพทางธุรกิจ มีผลการวิจัยดังนี้

5.1.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

5.1.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ จำนวน 23 รายการ ได้แก่ ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับ

ธุรกิจ ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

5.1.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จำนวน 22 รายการ ได้แก่ ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร และความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

5.1.4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จำนวน 29 รายการ ได้แก่ ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อ

พัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

5.1.4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ จำนวน 1 รายการได้แก่ ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

5.1.4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ จำนวน 4 รายการได้แก่ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด และต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

5.1.4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จำนวน 4 รายการได้แก่ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ต้องการสร้างความ

แตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด และต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

5.1.4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จำนวน 10 รายการได้แก่ แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด และต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ทำให้ทราบข้อเท็จจริงซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก มากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rieva (2009) ประธานบริษัทของ GrowBiz Media ได้กล่าวถึงกฎความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในขององค์กรธุรกิจ

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกรี (2544) ที่พบว่า อุตสาหกรรมขนาดย่อมในจังหวัดนครปฐมมีแนวคิดทางการบริหารสอดคล้องกับหลักทีคิวเอ็ม ที่จะเน้นการมีส่วนร่วมของทุกคนภายในองค์กร

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญด้าน

ปัจจัยภายนอก มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสถาบันทรัพยากรมนุษย์ (2542) ที่กล่าวว่า ผู้ประกอบการที่ก่อตั้งกิจการมาแล้วประมาณ 15 ปี ผู้ประกอบการจะเป็นบุคคลที่เชื่อว่า สามารถควบคุมปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของตนเองได้ ไม่ว่าสภาพแวดล้อมจะเป็นอย่างไร และเมื่อพิจารณาจากลักษณะของเจ้าของกิจการที่ประสบความสำเร็จแสดงให้เห็นว่า มีแนวโน้มที่จะพึ่งตนเอง เชื่อมั่นในตนเอง เรียนรู้จากความล้มเหลวมัก จะทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้สำเร็จเสมอ ทั้งยังพบว่าให้ความสนใจในทางตลาดมากกว่ากระบวนการผลิต

5.2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ธุรกิจขนาดเล็ก ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ส่วนธุรกิจขนาดกลางต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรักษพล (2549) ที่กล่าวว่าผลการดำเนินงานธุรกิจขนาดเล็กส่วนใหญ่ในปัจจุบัน คือ รายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย แหล่งเงินทุนที่ใช้ส่วนใหญ่มาจากธนาคารพาณิชย์/บรรษัทเงินทุนในประเทศ เงินลงทุนส่วนใหญ่นำไปใช้ด้านเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียน

5.2.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า กลุ่มยานยนต์ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ กลุ่มกิจการค้าขาย กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการเพิ่มความต้องการตลาดในประเทศ ส่วนกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุลีพร (2550) ที่กล่าวว่า ไม้ยางพาราแปรรูปที่ผลิตมีการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ ในสัดส่วน 30% และ 70% ตามลำดับ ตลาดต่างประเทศที่สำคัญ คือ จีน มาเลเซีย และเวียดนาม เหตุผลหลักในการส่งออก คือ ไม่มีปัญหาการชำระเงินและปริมาณความต้องการมีมากกว่า ช่องทางการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศมี 2 ช่องทาง คือ จัดจำหน่ายเองและผ่านคนกลาง ปัจจัยหลักที่เป็นจุดแข็งของอุตสาหกรรม เช่น ช่องทางในการจัดจำหน่ายมาก การบริหารจัดการด้านการตลาดดี ปริมาณผลผลิตในฤดูแล้งมีความสม่ำเสมอ มีเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย ประสิทธิภาพการผลิตสูง โรงงานตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ ปริมาณผลิตภัณฑ์เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า ปัจจัยที่เป็นโอกาส เช่น ความต้องการไม้ยางพาราแปรรูปของต่างประเทศมีมาก สภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้ามีการขยายตัว มาตรการการเปิดเสรีทางการค้าที่เป็นประโยชน์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา (2544) ที่กล่าวว่า ตลาดส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไทย คือ ตลาดญี่ปุ่น และตลาดสหรัฐอเมริกา โดยไทยส่งออกไป 2 ประเทศ มูลค่ามากกว่าร้อยละ 70 ของการส่งออก อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้

ยางพารา เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศ ซึ่งประเทศไทยเป็นแหล่งปลูกไม้ยางรายใหญ่ของโลก

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ผู้วิจัยขอเสนอแนะ เป็น 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

5.3.1.1 ด้านธุรกิจอุตสาหกรรม

ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม ควรทำความเข้าใจกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก แต่ละประเภทธุรกิจอุตสาหกรรมซึ่งมีปัจจัยและความต้องการที่แตกต่างกันไป และผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมควรปรับปรุงศักยภาพขององค์กร โดยนำข้อมูลมาประกอบการวางแผนในการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับธุรกิจอุตสาหกรรมที่ประกอบการกิจการอยู่ เพื่อให้สามารถดำรงกิจการให้ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจโลก

5.3.1.2 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ควรหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ตรงจุดและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.3.2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัย (Factor Analysis) ที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม

5.3.2.2 การวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุ (Path Analysis) ที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงการคลัง. บทสรุปผู้บริหาร : บทวิเคราะห์เรื่อง วิกฤต “เฝอ”และผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย. [ออนไลน์] 2552. [สืบค้นวันที่ 22 ธันวาคม 2552]. จาก http://www.ryt9.com/s/mof/376625

กระทรวงอุตสาหกรรม. ธุรกิจจัดหาแรงงานดิ้นหนีตายโอดรง.ไม่รับคนเพิ่มถึงกลางปี 52 เหตุออร์เดอร์ร่วง-ผลิตลด. [ออนไลน์] 2552. [สืบค้นวันที่ 12 มกราคม 2552]. จาก http://www.industry.go.th/thti/Lists/info_news/Disp.aspx?List=52e62293%2D1c49%2D4655%2D9d64%2Daae39250d106&ID=615

กรุงเทพธุรกิจ. การเลิกกิจการ. [ออนไลน์] 2549. [สืบค้นวันที่ 12 สิงหาคม 2553]. จาก http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. การเลิกกิจการ. [ออนไลน์] 2530. [สืบค้นวันที่ 12 สิงหาคม 2553]. จาก http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php

กรมโรงงานอุตสาหกรรม. เปิดเผยตัวเลขสถิติโรงงานเลิกกิจการปี2553. [ออนไลน์] 2553. [สืบค้นวันที่ 20 มีนาคม 2554]. จาก http:// www.diw.go.th/diw/query.asp

จินตนา บุญบงการ. สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

จุลีพร เกื้อบุญส่ง. กลยุทธ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา : กรณีศึกษาในจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเกษตร คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2550.

จงรัก พลาศัย. “สภาพการดำเนินการปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลของธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดนราธิวาส.” วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. ปีที่ 1 (กันยายน-ธันวาคม 2552) : 77-94.

ณัฏฐพันธ์ เขจรนันทน์. การจัดการเชิงกลยุทธ์(ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2552.

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) และ ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ. การศึกษาวิเคราะห์ถึงอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ท่ามกลางภาวะวิกฤต. [ออนไลน์] 2541. [สืบค้นวันที่ 25 ตุลาคม 2553]. จาก http://tdc.thailis.or.th/tdc/

ธเนศ กองประเสริฐ. ไทยกับผลกระทบจากวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์. [ออนไลน์] 2551. [สืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2552]. จาก http://www.thaiworld.org/th/include/answer_search.php?question_id=814

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี, 2553.

นคร สังขรัตน์. เมื่อวิกฤตไล่ล่า. กรุงเทพฯ : โพสต์บุ๊กส์, 2553.

ปวริศ หาญณรงค์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตรธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.

ฝ่ายวิจัยธนาคารทหารไทย. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมผ่านข้อมูลการเลิกกิจการ. [ออนไลน์] 2551. [สืบค้นวันที่ 10 ธันวาคม 2551]. จาก http://www.tmbbank.com/TMBBank/FileUpload/ 7-July-2008-15-7-51.p

พิเชฏฐ์ หลั่งทรัพย์. การจัดการธุรกิจเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมอาชีวะ, 2546.

รักษพล พืชมงคล. การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเด็กอ่อนเพื่อการส่งออก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2549.

วรัญญู สุจิวรพันธ์พงศ์. วิกฤติดูไบวิกฤติเศรษฐกิจโลก. [ออนไลน์] 2552. [สืบค้น วันที่ 27 ธันวาคม 2552]. จาก http://www.vcharkarn.com/varticle/40037

ศรีปริญญา ถาวรประเสริฐ. ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานธุรกิจขนาดย่อม : ศึกษาการบริหารงานบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

สถาบันทรัพยากรมนุษย์. การสร้างและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลางที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจเอกชนไทย. [ออนไลน์] 2542. [สืบค้นวันที่ 12 เมษายน 2554]. จาก www.tu.ac.th/org/hri/pro_full/business.htm

สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง, กระทรวงการคลัง. สรุปรายงานกำกับการติดตามและประเมินผลโครงการITB. กรุงเทพฯ : สถาบัน, 2546 ก.

_____. โครงการติดตามประเมินผลส่วนการให้คำปรึกษาแนะนำและประเมินภาพรวมของโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย (Invigorating Thai Business-ITB). กรุงเทพฯ : สถาบัน, 2546 ข.

สุกรี แก้วมณี. การศึกษาการบริหารคุณภาพของอุตสาหกรรมขนาดย่อมในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ ภาควิชาบริหารธุรกิจและสหกรณ์ สถาบันราชภัฏนครปฐม, 2544.

สมคิด บางโม. จริยธรรมทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ : พัฒนวิทย์การพิมพ์, 2549.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. การสำรวจผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบัน พ.ศ. 2551. [ออนไลน์] 2551. [สืบค้นวันที่ 5 มีนาคม 2554]. จาก http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/download/files/ictDev53.pdf

สำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ, กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. กรณีศึกษาโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย. กรุงเทพฯ : กรม, 2546 ก.

_____. โครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย. กรุงเทพฯ : กรม, 2546 ข.

อัจฉรา จันทร์ฉาย. กลยุทธ์ในการเพิ่มขีดความสามารถทางการตลาดของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราไทย. [ออนไลน์] 2544. [สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2554]. จาก http://rubber.sc.mahidol.ac.th/RTUinfo/research/prw_1-18.htm

ภาษาอังกฤษ

Bovee, C.L., et al. Management. NewYork : MaGraw-Hill, 1992.

Centro, S.C. Modern Management. Upper Saddle River : Prentice-Hill, 1997.

Daft, R.L., Sormunen, J. and Parks, D. "Chief Executive Scanning, Environmental Characteristics and Company Performance : An Empirical Study." Strategic Management Journal. (1988).

Davis, K. and Post, J.E. Business and Society : Corporate Strategy, Public Policy, Ethics. 6th ed. New York : McGraw Hill, 1988.

Diebold, J. managing The Future. New York : Simon & Schuster, 1984.

Heydinger, R.R. "Consumerism : A Force to be Reckoned With?." Risk Management. (1990).

Levitt, T. The Marketing Imaginations. New York : Free Press, 1986.

Rieva. "The Keys to Small Business Success Research." Small Business Advice. (2009).

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม
- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

596

ที่ ศธ 0525.3(7)/13

ภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กทม. 10800

12 มีนาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

ด้วย นายวันเฉลิม เหลืองอ่อน นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์คือ รองศาสตราจารย์ธานินทร์ ศิลป์จารุ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ เรือโท ดร. ทวีศักดิ์ รูปสิงห์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุนีย์ วรรธนโกมล)
หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
โทร. 0-2 913-2500 - 24 ต่อ 3236

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนาม	**ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน**
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรัญ แสนราช	อาจารย์ประจำภาควิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. ดร.สุรวุฒิ ยะนิล	อาจารย์ประจำภาควิชาเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
3. คุณมานพ ชิวธนาสุนทร	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เลขที่ 75/6 ถ. พระราม 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
4. คุณวรยุทธ กิจสนาโยธิน	ผู้จัดการภาค 4 ลูกค้าธุรกิจรายปลีกต่างจังหวัด ธนาคารกรุงเทพจำกัดมหาชน เลขที่ 333 ชั้น 7 อาคารตรีทิพย์ ถ. สีลม เขต บางรัก แขวง บางรัก กรุงเทพฯ 10500
5. คุณไพโรจน์ เกียรติโกมล	กรรมการผู้จัดการ บริษัท ยาง ๕ มังกร จำกัด เลขที่ 10 พุทธมณฑล สาย 2 ซ. 11 แขวง บางไผ่ เขต บางแค กรุงเทพฯ 10160

ภาคผนวก ข

- หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม
- แบบสอบถาม

600

ที่ ศธ 0525.3(7)/41

ภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กทม. 10800

16 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน กรรมการผู้จัดการ

ด้วย นายวันเฉลิม เหลืองอ่อน หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกจำแนกตามสภาวะทางธุรกิจ

ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำงานวิจัยของนักศึกษา ข้อมูลที่ได้รับถือว่าเป็นความลับจะนำเสนอในภาพรวมของงานวิจัยเท่านั้น ภายหลังที่ท่านตอบแบบสอบถามแล้ว กรุณาแม็กแบบสอบถามกลับตามที่อยู่ที่ได้จ่าหน้า (โดยไม่ต้องติดแสตมป์เพิ่ม)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุนีย์ วรรธนโกมล)
หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
โทร. 0-2913-2500 – 24 ต่อ 3236
นายวันเฉลิม เหลืองอ่อน โทร. 084 464-9822

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก

ตอนที่ 1 สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ❑ หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว กรณีที่ท่านเลือกตัวเลือกอื่นๆ(โปรดระบุ)..... กรุณากรอกข้อมูลในช่องว่างด้วย

1. รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

❑ 1. ห้างหุ้นส่วน ❑ 2. บริษัทจำกัด

2. ขนาดของธุรกิจ

❑ 1. ขนาดธุรกิจที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท

❑ 2. ขนาดธุรกิจที่มีสินทรัพย์ถาวรมากกว่า 50 ล้านบาทขึ้นไป

3. ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

❑ 1. ต่ำกว่า 10 ปี ❑ 2. 10 ปี – 15 ปี ❑ 3. 15 ปีขึ้นไป

4. ประเภทธุรกิจที่ท่านทำอยู่

❑ 1. กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ❑ 2. กลุ่มยานยนต์ ❑ 3. กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

❑ 4. กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ❑ 5. กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ❑ 6. กลุ่มกิจการค้าขาย

❑ 7. กลุ่มสินค้าอุปโภค ❑ 8. กลุ่มสินค้าบริโภค ❑ 9. กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ตอนที่ 2 ปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาเลือกระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกโดยทำเครื่องหมาย ❍ ล้อมรอบเลขระดับที่ท่านเห็นด้วย พร้อมทั้งระบุความต้องการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่อง❑ หน้าตัวเลือกที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุด กรณีที่ท่านเลือกตัวเลือกอื่นๆ(โปรดระบุ).....กรุณากรอกข้อมูลในช่องว่างด้วย

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยภายใน						
5.	คุณภาพผลิตภัณฑ์	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	5.1 ธุรกิจของท่านต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ด้านใดมากที่สุด ❑ 1. ด้านการออกแบบ ❑ 2. ด้านเทคโนโลยี ❑ 3. ด้านบรรจุภัณฑ์ ❑ 4. ด้านวัตถุดิบ ❑ 5. ด้านแรงงาน ❑ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 5.2 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ❑ 1. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ❑ 2. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ❑ 3. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 4. สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ❑ 5. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
6.	มาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	6.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ใดที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. มอก. (TIS) ❑ 2. JIS ❑ 3. CE ❑ 4. ISO ❑ 5. GMP ❑ 6. อย ❑ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 6.2 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ❑ 1. สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ❑ 2. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 3. สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 4. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 5. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ❑ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7.	ปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	7.1 แนวทางในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. หาตลาดใหม่ ❑ 2. สร้างพันธมิตรทางการค้า ❑ 3. ขายเลหลัง ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 7.2 รูปแบบการบริหารสินค้าคงคลังที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. EOQ (ปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด) ❑ 2. MRP (การวางแผนอย่างเป็นระบบ) ❑ 3. JIT (ระบบทันเวลาพอดี) ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 7.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเรื่องการบริหารจัดการเกี่ยวกับสินค้า ❑ 1. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ❑ 2. สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ❑ 3. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
8.	มีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	8.1 ความหลากหลายด้านใดของผลิตภัณฑ์ที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ด้านขนาด ❑ 2. ด้านราคา ❑ 3. ด้านรูปแบบ ❑ 4. ด้านลักษณะการใช้งาน ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 8.2 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ❑ 1. สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ❑ 2. สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ❑ 3. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
9.	ผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	9.1 วิธีการใดที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ของท่านขายได้ราคามากที่สุด ❑ 1. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ❑ 2. ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด ❑ 3. ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	9.2 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อให้ผลการดำเนินงานของท่านคุ้มค่า ❑ 1. กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ❑ 2. กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ❑ 3. สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ❑ 4. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
10.	ลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	10.1 ท่านต้องการแนวทางใดเพื่อกระตุ้นให้ลูกค้าชำระเงินตามกำหนด ❑ 1. ผ่อนชำระ ❑ 2. ลดเครดิตลูกค้า ❑ 3. คิดดอกเบี้ย ❑ 4. ดำเนินคดีทางกฎหมาย ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 10.2 รูปแบบการชำระเงินที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ชำระเงินสด ❑ 2. ชำระด้วยเช็ค ❑ 3. ชำระโดยโอนผ่านธนาคาร ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 10.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อลดปัญหาลูกค้าค้างชำระเงิน ❑ 1. สภาทนายความ ❑ 2. สถาบันการเงิน ❑ 3. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
11.	สถานที่ตั้งธุรกิจ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	11.1 สถานที่ตั้ง ที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ในนิคมอุตสาหกรรม ❑ 2. อยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ ❑ 3. อยู่ใกล้ตลาด ❑ 4. อยู่ใกล้แหล่งขนส่ง ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 11.2 ท่านต้องการความช่วยเหลือด้านสถานที่ตั้งจากหน่วยงานใด ❑ 1. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ❑ 2. สถาบันการเงิน ❑ 3. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ❑ 4. กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.	การเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	12.1 ช่องทางการเข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. การโฆษณา ❑ 2. ตัวแทนจำหน่าย ❑ 3. การค้าทางอิเล็กทรอนิคส์ ❑ 4. จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้า ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 12.2 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้า ❑ 1. กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ❑ 2. กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ❑ 3. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ❑ 4. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 5. สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ❑ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
13.	ระบบการขนส่งสินค้า	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	13.1 ธุรกิจของท่านต้องการลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งทางใดมากที่สุด ❑ 1. ทางเรือ ❑ 2. ทางรถยนต์ ❑ 3. ทางรถไฟ ❑ 4. ทางรถบรรทุก ❑ 5. ทางเครื่องบิน ❑ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 13.2 แนวทางในการลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ใช้ระบบโลจิสติกส์ ❑ 2. จ้างบริษัทขนส่งภายนอก ❑ 3. เพิ่มปริมาณการขนส่ง ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 13.3 ระบบการขนส่งสินค้าที่ท่านต้องการให้มีการพัฒนามากที่สุด ❑ 1. การขนส่งสินค้าไปถึงมือลูกค้า ❑ 2. การขนส่งวัตถุดิบจากผู้ผลิต (Supplier) ❑ 3. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	13.4 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อจัดการระบบการขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพ ❑ 1. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ❑ 2. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 3. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
14.	ประสิทธิภาพของพนักงานขาย	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	14.1 ท่านต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านใดให้กับพนักงานขายในธุรกิจของท่านมากที่สุด ❑ 1. ทักษะในการขาย ❑ 2. บุคลิกภาพ ❑ 3. มนุษย์สัมพันธ์ ❑ 4. ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ ❑ 5. วาทศิลป์ในการขาย ❑ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 14.2 ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ❑ 2. ปริญญาตรี ❑ 3. สูงกว่าปริญญาตรี 14.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ❑ 1. กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ❑ 2. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 3. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
15.	แรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	15.1 ธุรกิจของท่านต้องการพัฒนาแรงงานให้มีทักษะทางเทคโนโลยีในด้านใดมากที่สุด ❑ 1. การควบคุมเครื่องจักร ❑ 2. คอมพิวเตอร์ ❑ 3. การซ่อมบำรุง ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 15.2 ธุรกิจของท่านต้องการพัฒนาแรงงานด้านเทคโนโลยีในรูปแบบใดมากที่สุด ❑ 1. อบรมตามหลักสูตร ❑ 2. ศึกษาดูงาน ❑ 3. มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	15.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน ❑ 1. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 2. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ❑ 3. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
16.	การเข้าออกของแรงงาน	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	16.1 ธุรกิจของท่านต้องการลดการเข้าออกของแรงงานระดับใดมากที่สุด ❑ 1. ระดับผู้บริหาร ❑ 2. ระดับหัวหน้างาน ❑ 3. ระดับปฏิบัติงาน 16.2 พนักงานของท่านต้องการแรงจูงใจทางด้านใดมากที่สุด ❑ 1. สวัสดิการ ❑ 2. เงินตอบแทน ❑ 3. ตำแหน่งหน้าที่ ❑ 4. ความปลอดภัยในการทำงาน ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 16.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อลดปัญหาการเข้าออกของแรงงาน ❑ 1. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 2. กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ❑ 3. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
17.	ค่าจ้างแรงงาน	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	17.1 ธุรกิจของท่านต้องการลดค่าจ้างแรงงานระดับใดมากที่สุด ❑ 1. ระดับผู้บริหาร ❑ 2. ระดับหัวหน้างาน ❑ 3. ระดับปฏิบัติงาน 17.2 แนวทางในการลดค่าใช้จ่ายในการจ้างงานที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ใช้การจ้างเหมา ❑ 2. ใช้แรงงานค่าจ้างต่ำ ❑ 3. ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน ❑ 4. ใช้แรงงานที่มีความสามารถหลายๆ ด้าน ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	17.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อแก้ไขปัญหาค่าแรงงาน ❑ 1. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 2. กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ❑ 3. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
18.	แรงงานช่างฝีมือ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	18.1 แรงงานฝีมือด้านใดที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ควบคุมเครื่องจักร ❑ 2. วางแผนการผลิต ❑ 3. ตรวจสอบคุณภา ❑ 4. ซ่อมบำรุงเครื่องจักร ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 18.2 จำนวนของแรงงานฝีมือที่ธุรกิจของท่านต้องการ ❑ 1. ต่ำกว่า 6 คน ❑ 2. 6 - 10 คน ❑ 3. 11 - 20 คน ❑ 4. 20 คนขึ้นไป 18.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ ❑ 1. สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา ❑ 2. กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ❑ 3. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
19.	การขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	19.1 เทคโนโลยีด้านใดที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. การควบคุมเครื่องจักร ❑ 2. คอมพิวเตอร์ ❑ 3. การซ่อมบำรุง ❑ 4. การบรรจุ - ขนส่ง ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 19.2 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ❑ 1. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ❑ 2. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 3. สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ❑ 4. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20.	การสูญเสียในกระบวนการผลิต	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	20.1 ธุรกิจของท่านต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใดมากที่สุด ❑ 1. วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ ❑ 2. เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ ❑ 3. แรงงานขาดทักษะ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 20.2 แนวทางในการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. การควบคุณคุณภาพ ❑ 2. พัฒนากระบวนการผลิต ❑ 3. ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 20.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ❑ 1. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 2. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ❑ 3. สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
21.	ต้นทุนในการผลิต	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	21.1 ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ธุรกิจของท่านต้องการลดมากที่สุด ❑ 1. ด้านวัตถุดิบ ❑ 2. ด้านแรงงาน ❑ 3. ด้านพลังงาน ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 21.2 แนวทางในการลดต้นทุนในการผลิตที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน ❑ 2. ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ❑ 3. เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 21.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ❑ 1. กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ❑ 2. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ❑ 3. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
22.	ขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	22.1 ธุรกิจของท่านต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใดมากที่สุด ❑ 1. ลดเครดิตการค้า ❑ 2. กู้เงินจากสถาบันการเงิน ❑ 3. นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 22.2 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ❑ 1. สถาบันการเงิน ❑ 2. กระทรวงการคลัง ❑ 3. สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ❑ 4. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
23.	การชำระคืนสินเชื่อ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	23.1 ระยะเวลาของการชำระคืนสินเชื่อที่ธุรกิจของท่านต้องการ ❑ 1. 1 - 3 ปี ❑ 2. 4 - 6 ปี ❑ 3. 6 ปีขึ้นไป 23.2 ท่านต้องการแนวทางใดเพื่อแก้ปัญหาด้านหนี้สินของธุรกิจมากที่สุด ❑ 1. ปรับโครงสร้างหนี้ ❑ 2. พักชำระหนี้ระยะยาวคิดดอกเบี้ยอัตราปกติ ❑ 3. พักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 23.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสินเชื่อ ❑ 1. สถาบันการเงิน ❑ 2. กระทรวงการคลัง ❑ 3. สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ❑ 4. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
24.	เงินลงทุนในธุรกิจ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	24.1 ธุรกิจของท่านต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใดมากที่สุด ❑ 1. เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ❑ 2. เงินทุนหมุนเวียน 24.2 จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ธุรกิจของท่านต้องการ ❑ 1. ต่ำกว่า 5 ล้านบาท ❑ 2. 5 - 10 ล้านบาท ❑ 3. 10 ล้านบาทขึ้นไป 24.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ ❑ 1. สถาบันการเงิน ❑ 2. กระทรวงการคลัง ❑ 3. กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
25.	การทุจริตภายในองค์กร	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	25.1 การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ด้านการผลิต ❑ 2. ด้านการตลาด ❑ 3. ด้านการเงิน ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 25.2 แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. มีกลไกในการตรวจสอบ ❑ 2. ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง ❑ 3. ใช้ระบบการค้ำประกัน ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 25.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร ❑ 1. สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี ❑ 2. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 3. กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
26.	การบริหารจัดการภายในองค์กร	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	26.1 ธุรกิจของท่านต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ❑ 1. การเงิน ❑ 2. บุคลากร ❑ 3. วัตถุดิบ ❑ 4. กระบวนการผลิต ❑ 5. เครื่องจักร ❑ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 26.2 โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด ❑ 2. การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา ❑ 3. การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคลากรระดับล่าง ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 26.3 ท่านต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร ❑ 1. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ❑ 2. สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ❑ 3. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยภายนอก						
27.	ราคาวัตถุดิบ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	27.1 แนวทางใดที่ท่านต้องการเพื่อให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง ❑ 1. ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง ❑ 2. หาพันธมิตรทางการค้า ❑ 3. ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง ❑ 4. รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
28.	ความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	28.1 แนวทางในการป้องกันวัตถุดิบขาดแคลนที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. หาวัตถุดิบทดแทน ❑ 2. นำเข้าจากต่างประเทศ ❑ 3.นำของที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ ❑ 4. ใช้ระบบห่วงโซ่อุปทานในธุรกิจ ❑ 5. สำรวจความต้องการเพื่อให้สัมพันธ์กับการผลิต ❑ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
29.	คุณภาพของวัตถุดิบ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	29.1 แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง ❑ 2. ผู้ผลิต (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน ❑ 3. มีการรับประกันคุณภาพ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
30.	อุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด)	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	30.1 ท่านต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใดมากที่สุด ❑ 1. ตลาดภายในประทศ ❑ 2. ตลาดต่างประเทศ 30.2 แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. หาตลาดใหม่ ❑ 2. เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย ❑ 3. จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
31.	ภาวะเศรษฐกิจ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	31.1 แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. รักษายอดคำสั่งซื้อ ❑ 2. ลดต้นทุนของธุรกิจ ❑ 3. ปรับโครงสร้างราคา ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
32.	อัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	32.1 ท่านต้องการให้คิดอัตราดอกเบี้ยตามตัวแปรใดมากที่สุด ❑ 1. ค่าเงินบาท ❑ 2. ภาวะเศรษฐกิจ ❑ 3. ขนาดของธุรกิจ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
33.	เสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	33.1 แนวทางในการแก้ไขปัญหาการขาดเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยนที่ท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ทำสัญญาซื้อขายระยะยาว ❑ 2. ซื้อขายด้วยเงินสกุลอื่น ❑ 3. Swap (สัญญาแลกเปลี่ยนเงินในอนาคต) ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
34.	อัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	34.1 แนวทางในการลดค่าไฟฟ้าที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ใช้พลังงานทดแทน ❑ 2. ลดขั้นตอนการผลิตที่ไม่จำเป็น ❑ 3. ใช้อุปกรณ์ประหยัดไฟ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
35.	ราคาน้ำมัน	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	35.1 แนวทางในการลดค่าน้ำมันที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ใช้พลังงานทดแทน ❑ 2. ลดการขนส่ง ❑ 3. จัดหาพลังงานราคาถูก ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
36.	การขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	36.1 ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ธุรกิจของท่านต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ❑ 1. ความเชื่อมั่นของนักลงทุน ❑ 2. นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง ❑ 3. การเมือง ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	36.2 ท่านต้องการแนวทางใดเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น ❑ 1. จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ ❑ 2. แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน ❑ 3. ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
37.	นโยบายของรัฐ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	37.1 นโยบายสนับสนุนทางการค้าด้านใดที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ด้านการส่งเสริมการลงทุน ❑ 2. ด้านการส่งเสริมการส่งออก ❑ 3. ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจ ❑ 4. ด้านภาษี ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
38.	กฎระเบียบและข้อกฎหมาย	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	38.1 กฎหมายด้านใดที่ธุรกิจของท่านต้องการให้ปรับปรุงมากที่สุด ❑ 1. ด้านแรงงาน ❑ 2. ด้านขนส่ง ❑ 3. ด้านการส่งออกและนำเข้า ❑ 4. ด้านภาษี ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
39.	อัตราภาษี	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	39.1 ภาษีด้านใดที่ธุรกิจของท่านต้องการให้รัฐแก้ไขมากที่สุด ❑ 1. ภาษีนำเข้า ❑ 2. ภาษีส่งออก ❑ 3. ภาษีเงินได้นิติบุคคล ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 39.2 การเก็บภาษีในลักษณะใดที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. จัดเก็บภาษีโดยคำนึงถึงภาวะของแต่ละธุรกิจ ❑ 2. จัดเก็บภาษีโดยคำนึงถึงขนาดของธุรกิจ ❑ 3. จัดเก็บภาษีโดยคำนึงถึงภาวะของเศรษฐกิจ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
40.	นโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	40.1 ธุรกิจของท่านต้องการลดการกีดกันทางการค้าด้านใดมากที่สุด ❑ 1. ด้านภาษี ❑ 2. ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ❑ 3. ด้านมาตรฐานการผลิต ❑ 4. ด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
41.	จำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	41.1 แนวทางในการแข่งขันด้านใดที่ธุรกิจท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ด้านราคา ❑ 2. ด้านผลิตภัณฑ์ ❑ 3. ด้านการส่งเสริมการขาย ❑ 4. ด้านช่องทางจัดจำหน่าย ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 41.2 ธุรกิจของท่านต้องการเพิ่มประสิทธิภาพทางด้านใดให้ทัดเทียมคู่แข่งมากที่สุด ❑ 1. ด้านการผลิต ❑ 2. ด้านการตลาด ❑ 3. ด้านการเงิน ❑ 4. ด้านการจัดการ ❑ 5. ด้านเทคโนโลยี ❑ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 41.3 แนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจที่ท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. จัดหาเงินลงทุน ❑ 2. นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้ ❑ 3. จัดหาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
42.	การลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	42.1 วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. จดสิทธิบัตร ❑ 2. จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ❑ 3. มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 42.2 ธุรกิจของท่านต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใดมากที่สุด ❑ 1. คุณภาพของผลิตภัณฑ์ ❑ 2. ด้านการออกแบบ ❑ 3. มาตรฐานในการรองรับ ❑ 4. ความปลอดภัยในการใช้งาน ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
43.	อำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ (ลูกค้า)	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	43.1 การลดอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อด้วยวิธีใดที่ธุรกิจของท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. จำหน่ายผ่านตัวแทน ❑ 2. พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่าง ❑ 3. รวมกลุ่มผู้ขายเพื่อจำหน่ายในราคาเดียวกัน ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
44.	อำนาจในการต่อรองของผู้ขาย (Supplier)	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	44.1 การลดอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ด้วยวิธีใดที่ท่านต้องการมากที่สุด ❑ 1. ซื้อจากผู้ขายหลายราย ❑ 2. หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง ❑ 3. รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก ❑ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
45.	ความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	5	4	3	2	1
ความต้องการในการแก้ไขปัญหา	45.1 ธุรกิจของท่านต้องการการสนับสนุนในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านใดมากที่สุด ❑ 1. เงินทุน ❑ 2. ผู้เชี่ยวชาญ ❑ 3. เครื่องมือ/เครื่องจักร ❑ 4. การฝึกอบรม ❑ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ตอนที่ 3 ปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก อื่นๆที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2

คำชี้แจง กรุณากรอกข้อมูลลงในช่องว่างที่เกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจ อุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกอื่นๆ ที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2

46. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ.....

ความต้องการในการแก้ไขปัญหา.....

หน่วยงานที่ธุรกิจของท่านต้องการความช่วยเหลือหรือสนับสนุน.....

47. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ.....

ความต้องการในการแก้ไขปัญหา.....

หน่วยงานที่ธุรกิจของท่านต้องการความช่วยเหลือหรือสนับสนุน.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นายวันเฉลิม เหลืองอ่อน

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก

สาขาวิชา : ธุรกิจอุตสาหกรรม

ประวัติ

ประวัติส่วนตัว เกิดวันที่ 12 สิงหาคม 2526 ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 22 หมู่ 6 ต. หนองบอนแดง อ. บ้านบึง จ. ชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20710

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2545 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม โรงเรียนดอนบอสโก กรุงเทพฯ

พ.ศ. 2549 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ